

Giới thiệu Con Đường Vận Mệnh

Năm 2550 là thời kỳ mà sự phát triển của khoa học công nghệ tiên tiến nhất trong lịch sử nhân loại. Những thành tựu trong khoa học đều được đem ra áp dụng vào cuộc sống hằng ngày của con người. Mọi hoạt động của con người có thể thay thế bằng robot trong tất cả các lĩnh vực.

Trong những năm nay quyền lực giữa các quốc được cân bằng bởi chính quyền thế giới. đây là một trong những thế lực mạnh nhất của thế giới, giữ hòa bình cho thế giới.

Dưới sự thịnh hành của máy móc mà cuộc sống của con người dần trở nên đơn điệu, thiếu đi sức sống, dần dần tinh thần con người có xu hướng trụ lạc mất dần mục tiêu chỉ hướng về cuộc sống.

Chính vì thế, chính quyền thế giới đã đưa ra một trò chơi mang tên là “ Con Đường Vận mệnh”.

Con Đường Vận Mệnh là một trò chơi nhập thân Chiến lược Quân sự, bạn sẽ tự tạo ra cho mình một quân đội riêng, thế lực riêng, nếu bạn có thực lực bạn cũng có thể xưng vương xưng đế. Nhưng đó là một con đường đầy chông gai và thử thách.

Trò chơi lấy bối cảnh trái đất thời cổ đại phong kiến, bản đồ như bản đồ trái đất, giống đến 100%, nhưng có 1 điều khác biệt duy nhất là bản đồ Con Đường Vận Mệnh to gấp 1 triệu lần bản đồ trái đất mà thôi.

Bản đồ chia làm khu vực chính.

Khu vực châu Á lấy bối cảnh cuối thời Hán tức thời mở đầu Tam Quốc Diễn Nghĩa.

Khu vực trung Á lấy bối cảnh các bộ tộc Ba Tư.

Khu vực Bắc Âu lấy bối cảnh thần thoại Bắc Âu

Khu Vực Tây Âu lấy bối cảnh Hy Lạp cổ đại

Khu vực châu phi lấy bối cảnh Ai Cập cổ đại.

Khu vực bắc mỹ lấy bối cảnh các bộ lạc Indian

Khu vực nam trung mỹ lấy bối cảnh đế chế InCa.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1-1: Con Đường Vận Mệnh

Tác giả: Kỳ Phương Đông

Chương 0:

Năm 2550 trình độ phát triển của con người có thể nói là vượt bậc so với mọi thời đại. ứng dụng khoa học đi vào trong mọi lĩnh vực trong đời sống, máy móc đã thay thế con người trong tất cả các hoạt động sản xuất, kể cả y học và dịch vụ.

Trong những năm nay quyền lực giữa các quốc được cân bằng bởi chính quyền thế giới. đây là một trong những thế lực mạnh nhất của thế giới, giữ hòa bình cho thế giới.

Dưới sự thịnh hành của máy móc mà cuộc sống của con người dần trở nên đơn điệu, thiếu đi sức sống, dần dần tinh thần con người có xu hướng trụ lạc mất dần mục tiêu chỉ hướng về cuộc sống.

Chính vì thế, chính quyền thế giới đã đưa ra một trò chơi mang tên là “ Con Đường Vận mệnh”.

Con Đường Vận Mệnh là một trò chơi nhập thân Chiến lược Quân sự, bạn sẽ tự tạo ra cho mình một quân đội riêng, thế lực riêng, nếu bạn có thực lực bạn cũng có thể xưng vương xưng đế. Nhưng đó là một con đường đầy chông gai và thử thách.

Trò chơi lấy bối cảnh trái đất thời cổ đại phong kiến, bản đồ như bản đồ trái đất, giống đến 100%, nhưng có 1 điều khác biệt duy nhất là bản đồ Con Đường Vận Mệnh to gấp 1 triệu lần bản đồ trái đất mà thôi.

Bản đồ chia làm khu vực chính.

Khu vực châu Á lấy bối cảnh cuối thời Hán tức thời mở đầu Tam Quốc Diễn Nghĩa.

Khu vực trung Á lấy bối cảnh các bộ tộc Ba Tư.

Khu vực Bắc Âu lấy bối cảnh thần thoại Bắc Âu

Khu Vực Tây Âu lấy bối cảnh Hy Lạp cổ đại

Khu vực châu phi lấy bối cảnh Ai Cập cổ đại.

Khu vực bắc mỹ lấy bối cảnh các bộ lạc Indian

Khu vực nam trung mỹ lấy bối cảnh đế chế InCa.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-2: Trở lại 2 năm trước

Nhìn cuốn sổ tiết kiệm 1 tỷ đô la trên bàn, Hoàng Kỳ Phuong cười híp cả mắt. cô lật tay lên một cái USB màu đỏ đưa cho người đàn ông mặc vest lịch lãm ngồi đối diện “đây là vật phẩm ông cần, chúng ta hợp tác vui vẻ” nói xong trên môi Hoàng Kỳ Phuong nở một nụ cười hòa ái.

Người đàn ông lịch lãm kia không nói một lời lạnh lùng đứng dậy bước ra ngoài, dùng như hắn ta không để ý đến vẻ đẹp nghiêng nước nghiêng thành của nàng, hắn chỉ lạnh lùng nói. “tôi chỉ mong cô quên đi buổi giao dịch ngày hôm nay là được.” nói xong hắn bước ra cửa.

Ngồi cùng với Hoàng Kỳ Phuong là một chàng trai thanh tú, điển trai cực kỳ.” Kỳ Phuong, hắn nghĩ hắn là ai chứ! Hừ chi là một con chó cho bọn Thế Gia mà thôi!” chàng trai không nhon được với thái độ của người đàn ông kia. Tranh thủ hắn vừa mới đi liền lớn tiếng mắng.

Hoàng Kỳ Phuong nhẹ nhàng mỉm cười “kệ hắn đi, dù sao họ cũng là những tên tai to mặt lớn, chấp làm gì, quan trọng là chúng ta có tiền, với một tỷ này đủ cho cả 2 ta sung sướng cả đời.” nói xong nàng hôn lên má hắn một cái rồi cầm quyển sổ tiết kiệm 1 tỷ đô la vào phòng ngủ.

Nhìn bóng dáng thướt tha của Hoàng Kỳ Phuong, trong ánh mắt Lương Trọng lộ ra vẻ nuối tiếc, nhưng ngay sau đó lại đổi thành ánh mắt của một con dã thú.

Hắn siết chặt tay, cầm một con dao găm nhọn hoắt trực tiếp lao tới đâm thẳng vào tim nàng. Một dao này trực tiếp lấy đi tính mạng nàng.

Hoàng Kỳ Phuong trơ mắt nhìn người yêu đâm thẳng một nhát dao trí mạng vào tim, trong thâm tâm nàng tự hỏi, tại sao? Tại sao? Bọn họ đã yêu nhau 4 năm rồi cơ mà, vì sao? Vì tiền ư! Hay vì nước mắt Hoàng Kỳ Phuong chảy dài trên gò má.

“xin lỗi Kỳ Phuong! Anh thật có lỗi với e, nếu không có 1 tỷ này chắc chắn ba anh phải chết, a xin lỗi. a phụ lòng em” Lương Trọng thều thào nói nhỏ trong tai nàng. Sau đó hắn lấy cuốn sổ tiết kiệm lạnh lùng bước ra khỏi căn nhà, không thèm nhìn lại một cái.

.....

Hoàng Kỳ Phuong nhà ở thị trấn Xuân Hưng là một thị trấn nhỏ vùng ven thành phố Hồ Chí Minh. Cha mẹ cô đều là nhân viên trong một nông trại sản xuất lương thực, chịu trách nhiệm vận hành máy móc. Nhìn điều kiện sơ qua cũng có thể coi gia đình cô thuộc dạng trung lưu, không giàu cũng không nghèo.

Cô là sinh viên trường đại học Hoa Minh thuộc khoa công nghệ, nếu sau này không có gì thay đổi thì cô sẽ tiếp tục làm cái công việc nhàm chán của cha mẹ cô.

Chính vì không có hứng thú nên cuộc sống của cô vô cùng đơn điệu, sáng đến trường, trưa ngủ trong thư viện, chiều lê xác về ký túc xá, tối đến thì có thể vui vẻ một chút với bạn trai của mình.

Nhưng cũng may thay khi cô vừa vào năm hai đại học thì chính quyền thế giới đưa ra một trò chơi Con Đường Vận Mệnh. Từ đó về sau đâu đâu cũng nghe Con Đường Vận Mệnh, ai ai cũng nhắc Con Đường Vận Mệnh.

Hoàng Kỳ Phuong cũng tham gia trò chơi này, cô chơi cùng các bạn cùng khóa và bạn trai. Tuy cô chơi với thời gian lâu như thế nhưng thành chính của cô cũng chỉ là một hương trấn cấp 2, thực lực bình thường, quân đội bình thường, tài nguyên thiếu thốn. nghe qua thì có vẻ tồi tệ, nhưng thực chất như vậy cũng đã là mạnh nhất trong đám bạn của cô rồi.

Bởi vì các cô không có tiền, không có quyền nên không tập trung được thế lực, nên luôn bị các thành trấn khác thường xuyên ức hiếp đàn áp cước bóc

tài nguyên.

Nhưng một ngày nọ vận may đã mỉm cười với cô. Như thường lệ cô dẫn quân đội của mình đi thám hiểm bản đồ, nên cô đã phát hiện một khu căn cứ mã tặc ẩn nấp thật sâu trong lãnh địa của cô.

Và thế là một trận càn quét qui mô lớn được tiến hành. Trận chiến này cô đã dốc hết toàn bộ vũ liếng mình có. 500 đao binh, 1000 thuẫn binh. 600 cung binh, cùng 800 thương binh.

Cho đến khi tên mã tặc cuối cùng bị diệt thì quân đội của cô chỉ còn vồn vẹn binh 4 thương binh 8 thuẫn binh. Có thể nói quân đội của cô gần như bị quét sạch.

Tưởng rằng kho tàng bọn mã tặc là giàu sụ, hàng ngàn đồng vàng, một đồng trang bị hoàng kim. Nhưng ai ngờ kho tàng của bọn chúng chỉ vồn vẹn một cái rương gỗ cũ nát.

Thất vọng tràn trề, cho tới khi nàng mở chiếc rương gỗ ra. Một ánh sáng chói mắt. bên trong rương gỗ là một cái lệnh bài vàng óng ánh.

“ô trời, kiến thôn lệnh Hoàng kim! Ôi mẹ ơi! Kiến thôn lệnh hoàng kim! Giàu to, giàu to thật rồi!” nàng vô cùng sung sướng mà giật thót lên.

sau một tuần đắn đo suy nghĩ, nàng đã quyết định bán Kiến Tào thôn lệnh hoàng kim cho Gia Thế, một trong những quân đoàn hùng mạnh nhất khu vực châu Á. Nghe nói đoàn trưởng quân đoàn Gia Thế là một kẻ có thực lực vô cùng hùng hậu kẻ cả trong game lẫn ngoài đời thực. thành chính của hắn đã đạt cấp bậc Tiểu Thành Cấp 3. Đứng top 3 trong thập đại cao thủ toàn thế giới.

Cầm 1 tỷ đô la trên tay nàng vui đến cười híp cả mắt, nàng có vô vàng dự định lớn lao với số tiền này, nhưng nào ngờ đâu, niềm vui chưa kịp tắt nàng đã bị người yêu nàng đâm lên sau lưng một nhát chí mạng.

Nàng nằm trong vũng máu tro mắt nhìn người đàn ông mà nàng đã yêu thương trong 4 năm qua. Nỗi đau vằng vặc tim nàng, tim ngừng đập, khuôn mặt tái nhợt, nhưng đôi mắt vẫn trừng trừng nhìn bóng lưng người đàn ông dần dần biến mất.

.....

“ta hận! ta hận! ta không cam! Ta không cam! Ta hận! ta không cam!” trong màn đêm tĩnh mịch, tiếng hét đầy u u oán hận như tiếng sét giữa trời quang.

“Kỳ Phương! Nó làm sao vậy! tiểu Hà mau xem nó bị nó bị làm sao thế” Ngọc Thanh mơ mơ màng màng nói.

Tiểu Hà mặc chiếc váy ngủ màu hồng chạy lon to đến giường Hoàng Kỳ Phương kiểm tra. mặc nhanh chóng biến đổi.

“không hay rồi đại tỷ ơi! Chị Kỳ Phương sốt cao lắm, dường như còn đang bị mê sảng nữa. mau gọi cấp cứu đi. Nhanh lên.

Cả phòng 3 người rối rít như ong vỡ tổ làm náo loạn cả ký túc xá nữ.

.....

Cảm giác đầu mình như búa bổ, nặng nề, đôi mắt như có chì kéo lại, cho dù nàng muốn mở mắt ra nhưng không được, nhưng bên tai nàng vẫn nghe văng vẳng tiếng nói của đám bạn chung phòng ký túc xá.

Có giọng nói ngọt ngào của cô bé Mỹ Hà học năm nhất, giọng nói bánh bèo của Minh Hương bạn cùng khóa với cô, còn có giọng nói quyền rũ của chị đại trong phòng Ngọc Thanh năm 3.

Không biết bao lâu, cô mới tỉnh dậy, đập vào mắt cô là một mảng trắng tinh khiết, cô tự hỏi đây có phải là thiên đường hay không.

Nhưng đang suy nghĩ vẫn vơ thì một âm thanh máy móc vang lên “bệnh nhân Hoàng Kỳ Phương 19 tuổi sinh năm hai đại học Hoa Minh. Được đưa vào bệnh viện lúc 3 giờ ngày 13 tháng 6 năm 2550. Bệnh nhân được chuẩn đoán sốt cao không rõ nguyên do.”

Trong đầu nàng hiện lên rất nhiều dấu chấm hỏi to đùng, chuyện này là sao, không phải nàng bị tên Lương Trọng kia đâm cho một nhát dao chí mạng ư! Nhưng tại sao nàng lại trở về 2 năm về trước, ngày mà nàng nhập viện vì sốt cao.

Chẳng lẽ chuyện đó mà mơ, không! Nhất định không phải là mơ, đó chính là sự thật, sự thật hấn đã phản bội mình, sự thật hấn vì tiền mà giết bạn gái 4 năm. Có lẽ vì ông trời thương xót nên mới cho mình cơ hội lần 2. Nhất định mình phải nắm chặt cơ hội này, vừa tư vừa công... Lương Trọng từ nay về sau chúng ta có rất nhiều chuyện để giải quyết đấy....

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Đăng nhập

Hoàng Kỳ Phương đã xuất viện được 3 ngày, hiện tại cô đang ở một mình trong ký túc xá, ba người còn lại đã đi học hết rồi, cô lấy lý do cơ thể còn mệt nên không có đi học, với lại cô đã chán ngấy cái việc học mấy cái lý thuyết khô khan đó từ lâu lắm rồi.

Trong đầu có hiện tại có rất nhiều ý định cho tương lai, sau 4 năm đại học cô đã dần hiểu ra chân lý, không phải đại học là con đường dẫn đến thành công mà là con đường dẫn đến một con robo theo đúng nghĩa đen, sáng đến cơ quan, cặm cùi với chiếc máy tính, trưa ăn cơm, chiều về nhà, cuộc sống cứ lặp đi lặp lại như một con robo không hơn không kém.

Hiện tại cơ hội của cô đã tới. Con Đường Vận Mệnh, như cái tên của nó, Vận Mệnh của bản thân, nhất định phải do bản thân tự nắm lấy. nàng đã quyết tâm, liền bước xuống giường, diện một bộ váy xinh đẹp nhất, xuống đường dạo phố.

Hôm nay là một ngày trời nắng ấm, nắng vàng sưởi ấm cả khu phố. Trên phố treo đầy poster của Con Đường Vận Mệnh. Ngày 1/7 là ngày chính thức ra mắt Con Đường Vận Mệnh, không có bản alpha beta, chỉ có một bản duy nhất, mà thôi, vì thế không thể nào trải nghiệm trước được, đây cũng là một điểm công bằng của chính quyền thế giới.

Diện một bộ cánh màu vàng tươi, tô điểm thêm vài bông hoa Hoàng Kỳ Phương vốn đã đẹp nay càng rạng ngời hơn trong nắng, trên tay nàng là mũ trò chơi Con Đường Vận Mệnh. Nàng vừa mua với giá đắt như trên trời, với giá 600 ngàn đô la đây là toàn bộ dành dụm của nàng trong suốt 10 năm qua. Đối với một số người sẽ nói là lãng phí, nhưng một thời gian sau, khi trải nghiệm game này họ sẽ thấy sao mà nó rẻ đến như vậy.

Chỉ còn vài ngày nữa thôi là sẽ tới ngày định mệnh, nàng vô cùng mong mỗi ngày này.

Về đến kí túc xá nàng mang rất nhiều đồ ăn cùng bia để chiêu đãi chị em trong phòng. Trong khoảng thời gian trước kia, nàng đã vì tên khốn Lương Trọng kia mà đã làm nhiều điều có lỗi với mấy chị em, đặc biệt là Ngọc Thanh. Chính vì thế trở về 2 năm nàng nhất định phải gắn bó với những chị em chí nghĩa này.

Căn phòng B12 cuối tuần trở nên rộn ràng thu hút không ít bạn phòng kế bên cùng chung vui. Cuộc liên hoan kéo dài đến tận 2 giờ sáng, cho tới khi quản sinh bước lên, bữa tiệc mới dừng lại. tuy cả bọn bị phạt dọn vệ sinh 1 tuần nhưng ai ai cũng vui, ai ai cũng cười.

.....

Đúng 8 giờ sáng thứ 2 ngày 1 tháng 7 năm 2550 open sever Con Đường Vận Mệnh chính thức bắt đầu, từ lúc 7h30 sáng Hoàng Kỳ Phương đã chuẩn bị sẵn sàng bước vào trò chơi.

Hoàng Kỳ Phương cảm thấy mất tối sầm,nhưng với cái này nàng đã từng trải qua nên cũng chẳng có mấy gì bỏ ngỡ, đó chính là nhà phát hành giới thiệu cốt truyện cho từng khu vực, mỗi khu vực sẽ có bối cảnh khác nhau vị trí địa lý khác nhau, nhưng trình độ khoa học kỹ thuật là như nhau, để tránh trường hợp mất cân bằng khu vực.

Bởi vì nàng thuộc châu á, nên sẽ lấy bối cảnh cuối thời hán. Đại khái hơn 10 phút mới kết thúc, nàng đành phải xem cái giới thiệu hoành tráng này.

Trước mắt nàng hiện ra một tuyệt đại mỹ nữ, khiến cho bất kỳ cô gái nào nhìn vào cũng phải ghen tỵ, chàng trai nào nhìn vào cũng chảy nước dãi.

“ chào mừng đến với Con Đường Vận Mệnh, mời người chơi xác nhận thông tin, mỗi người chơi chỉ có thể tạo một tài khoản, mỗi tài khoản sẽ được giữ bí mật tuyệt đối. hình dáng trong game sẽ giống như bản thể...”

Hoàng Kỳ Phương

Giới tính: Nữ

Tuổi: 19

Nghề Nghiệp: Sinh Viên

ADN:271849104-582738-348199-84761

Số CMMDT:BT2901983614

“ mời chọn khu vực xuất hiện! nên nhớ khu vực xuất hiện sẽ ảnh hưởng cực kỳ lớn đối với sự phát triển của thành bạn sau này.”

Trước mắt Hoàng Kỳ Phương hiện lên một cái bản đồ cực lớn, thể hiện trùng trùng điệp điệp.

Vào thời Hán nước Việt Nam bị đô hộ phương bắc vì thế theo lịch sử cốt truyện thì việt nam thời đó là Giao Chỉ thuộc Giao Châu. Vì thế Hoàng Kỳ Phương không chút do dự chọn Giao Châu làm nơi xuất hiện.

Tiếp theo là một cái bản đồ nhỏ hơn thể hiện chi tiết Giao Châu, sau một hồi quan sát kỹ càng nàng đã quyết định chọn đoạn cuối Hồ Yên Lập (cách thành phố Hạ Long hơn 20km theo bản đồ ngày nay). Có thể nói nơi này là một nơi khi ho cò gáy, xung quanh 3 bề là núi cao chót vót phía trước là hồ nước ngọt vô cùng rộng lớn, chỉ có một con đường duy nhất thông ngoài đó chính là hồ Yên Lập này,thuyền có thể xuôi buồn ra Hạ Long, cũng có thể

giòng Buồn lên Giao Chi (Hà Nội). là một nơi pháo đài phòng thủ tự nhiên.

Hơn thế nữa trong trí nhớ của nàng,những nơi nào có vị trí thuận lợi như gần thành lớn, gần đồng bằng, gần trung tâm, thì triều đình sẽ thu thuế, lúc đầu thì chẳng đáng là bao, như tới khi thiên tai hoành hành thì lúc đó người chơi khóc không ra nước mắt, quân không có lương, dân không có gạo, thành chủ phải cắn răng nộp thuế, nếu không sẽ bị quân triều đình thảo phạt.

Còn những nơi khi ho cò gáy này thì đến cả năm triều đình mới tìm ra đấy chứ, nói chi là nộp thuế.

“mời người chơi đặt tên nhân vật”Mỹ Nữ lại nhẹ nhàng lên tiếng

Không một chút do dự Hoàng Kỳ Phương liền nói “ Ma Kỳ”

“ chúc bạn may mắn! tạm Biệt” mỹ nữ liền biết mất trong hư không. Trước mắt Hoàng Kỳ Phương cũng trắng xóa, sau đó ánh sáng tắt dần, hiện ra khung cảnh xung quanh.

Đây là một khu rừng nhiệt đới ẩm,những thân cây cao hơn 2 chục mét che phủ cả khu rừng, dây leo chằng chịt như những con rắn khổng lồ quấn quanh thân cây, lâu lâu lại nghe tiếng dã thú gầm thét.

Đối với một tân thủ thì đây có vẻ là một điều đáng sợ, nhưng Hoàng Kỳ Phương đã qua cái tân thủ kia lâu rồi.

Điều đầu tiên muốn xây dựng một đế chế riêng của mình thì trước hết phải có xây dựng một thôn xóm. Nhưng muốn xây thôn xóm thì phải có kiến thôn lệnh. Muốn có kiến thôn lệnh thì có 3 cách, thứ nhất dễ dàng nhất nhưng lâu nhất đó chính là làm nhiệm vụ NPC ở các thành hoặc thị trấn, nhưng ít nhất 1 tháng mới là xong cái nhiệm vụ quái gở đó.

Cách thứ 2 là đánh boss dã thú, cái này thì nguy hiểm cực kỳ, boss thì cấp cao tầm cấp 30 40.đối với người chơi tân thủ là một cái mái xay thịt. bất khả thi.

Cách thứ 3 mạo hiểm cũng không kém, đó chính là trộm đồ của mã tặc.

Không biết ở đâu, khu vực nào đi chẳng nữa thì hệ thống đã mặc định đều có mã tặc.

Theo kinh nghiệm của nàng. Mã tặc ăn náu càng kỹ thì vật phẩm càng oách, càng tốt.

Mở khung thôn tin cơ bản lên, nàng xem xét thông tin của mình một chút

Tên nhân vật: Ma Kỳ

Cấp: 1

Chức nghiệp: chưa có

Thân phận: Luru Dân.

Chỉ Huy: 10

Võ Lực: 10

Trí Lực: 10

Năng khiếu: không

Kỹ Năng: thu nhặt

Trang bị: giáp vải, quần vải, dao đá.

Tiền: 1000 đồng.

Nhìn sơ qua bản thông tin Hoàng Kỳ Phương cũng chẳng gì ngạc nhiên vì nó chẳng khác gì so với trí nhớ của nàng.

Xác định phương hướng một hồi, nàng quyết định đi về dãy núi phía đông, vì theo như kinh nghiệm của nàng, Mã Tặc thường đóng doanh trại ở hướng đông trong những thung lũng khó tìm nhất.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Trộm

Giống như những gì Kỳ Phương suy đoán, quả thật trong khe núi sâu là một doanh trại của bọn mã tặc.

Cái trại này không lớn cũng không nhỏ, nhưng chỉ ít cũng hơn 30 tên, bên ngoài có 6 tên mã tặc đang tuần tra, thương binh có, thuần sĩ có, cung thủ có.

Nàng quan sát địa hình một hồi lâu, sau đó mới quyết định thực hiện mưu đồ của mình.

Ban đêm, trời tối đen như mực, từng cơn gió thổi lạnh lạnh làm cho nắng sớm cả tóc gáy. Cả thân hình nhỏ bé chìm trong nước, toàn bộ khuôn mặt bị bôi đen như dầu hắc, hòa cùng bóng đêm, chỉ lộ ra đôi mắt sáng quắc.

Thân ảnh nhỏ bé như con rái cá dần dần theo dòng suối nhỏ thâm nhập vào doanh trại mã tặc.

Theo như những gì quan sát được, trại mã tặc này chỉ làm 4 khu chính. Khu 1 là cổng trại, tập trung 4 tên lính canh, 2 thương 2 cung, cả 2 tên thường xuyên đi tuần.

Tiếp theo đó là trại chủ, cũng có 4 tên mã tặc đang tuần tra, khu tiếp là khu bếp quân nhu. Còn lại là khu bảo tàng. Nơi này là mục tiêu của nàng, cũng như là mục tiêu canh giữ của 8 tên mã tặc.

Trước cửa kho ta có 2 tên mã tặc canh gác. Cách đó không xa có 4 tên mã tặc đang ngồi uống rượu bên đồng lửa, và 2 tên mã tặc đi tuần, tổng cộng là có 7 tên.

Trầm mình hơn 1 giờ dưới dòng nước lạnh buốt, nàng cũng đã biết qui luật của bọn chúng.

Tên mã tặc tuần tra đi từ khu 3 tới khu 4 trong vòng 15 phút, sau đó báo cáo tình hình cho 2 tên mã tặc canh kho tàng, hết 3 phút. Sau đó hắn đi về phía đám mã tặc uống rượu ngồi xuống uống rượu nói chuyện hết 5 phút.

Trong 5 phút này 4 tên mã tặc ngồi uống rượu mất đều hướng về tên mã tặc tuần tra, nên tầm nhìn sẽ bị giới hạn sẽ không phát hiện ra tình hình phía kho bảo tàng.

Nói cách khác là Hoàng Kỳ Phương có 5 phút để lên vào kho tàng.

Hiện tại nàng có 2 cách để vượt qua 2 tên mã tặc canh cổng kia. Một là giết chúng, cách này có vẻ vô cùng khó khăn, khi trong tay nàng chỉ cầm một con dao đá, còn bọn chúng là đao đồng sắc bén vô cùng.

Hai là thừa cơ hội lên vào.

Vạch ra kế hoặc mẫn nàng lặng lẽ tiếng vào bờ suối, ẩn mình dưới lớp đá cuội, nàng từ từ tiếng đến mực. tranh thủ tên mã tặc tuần tra vừa nói chuyện xong với 2 tên kia. Nàng liền bắt đầu kế hoạch.

“3 2 1! Ngay lúc này” nàng liên tục ném 2 hòn đá liên tiếp vào bụi cỏ đối diện, tạo ra 2 âm thanh sột xoạt. phát hiện ra tiếng động hai tên mã tặc thủ vệ liền nhìn nhau một cái, tước gươm ra khỏi vỏ lăm le đi tới bụi cỏ đó.

“ha ha ha đúng như nàng dự đoán, bọn này chỉ là lính tam giai trở xuống mà thôi, bọn này đầu óc ngu si, dễ bị gạt, nếu như là bọn binh lính tứ giai trở lên thì nàng có thể hơi vất vả bọn chúng thông minh hơn rất nhiều.

Tranh thủ thời gian nàng liền lên vào kho tàng. “ha ha ha lần này quả thật là lời to. Cho dù có chết cũng không uổng”

Người chơi nếu bị chết sẽ bị trừng phạt rất nặng, không những bị giảm chỉ số cộng theo cấp mà còn bị giảm thêm 1 cấp, với lại sẽ bị rút vật phẩm bất kỳ trong rương đồ ngoài ra còn bị trừ 10% tiền tài trong rương. Nhưng đối với nàng cái này dường như vô nghĩa. Hà hà hà mới cấp 1 mà lên vào đây thì đáng nào mà chẳng lời to.

Tập trung vào kho tàng, mắt nàng sáng rực rỡ. chính giữa kho là 3 cái rương gỗ sáng lấp lánh, bên trong chứ không ít vàng bạc châu báu. Ngoài ra còn có một cái rương thiếc đen sì.

Nàng liền đi tới mở cái rương thiếc này ra “ôi mẹ ơi! Đây là đây là, nàng muốn hét thật to, nhưng trong tình trạng thế này nàng có nén lại sự sung sướng ấy”

“là kiến thôn lệnh bạch kim, là bạch kim!” nàng cười đến híp mắt.

Không nhanh không chậm nàng vơ vét hết những vật phẩm có giá trị. Vàng à, bạc à, đồng à, không thể bỏ sót cho dù là một đồng. bởi vì tân thủ nên ba lô chỉ có 20 ô, nên nàng chỉ lấy những gì qua trọng nhất thôi.

Lệnh bài kiến thôn lệnh bạch kim là không thể thiếu, 50 lượng vàng, 80 lượng bạc, 9000 tiền đồng, 3 bội lương thực, 1 bội gỗ, 500 vật liệu đá, một giáp vảy cá, 5 cây đao đồng, 3 cây cung gỗ. sách luyện kỹ năng cấp 1, sách luyện võ tướng bậc 1, cung pháp quyết cơ bản và một bản vẽ sơ cấp xưởng dệt.

Thu gom một lần, nàng nuối tiếc nhìn đồng vật dụng còn lại trong kho, Hoàng Kỳ Phương cắn răng một cái chọn tự tuyệt kinh mạch để tự sát. Trong

thâm tâm nàng ngẫu nguyện đừng roi kiến thôn lệnh đừng roi kiến thôn lệnh. ... Nàng lẩm bẩm mãnh liệt, cho tới khi bóng đen bao trùm mắt nàng.

Hệ thống liền thông báo nàng đã chết.

Hệ thống: bạn đã tử vong

Hệ thống: bạn bị roi 1 đao đồng, một giải vây cá, một bản vẽ sơ cấp xương dẹt, 5 vàng 9 bạc.

Hệ thống: vì bạn chưa có thành của mình. Vui lòng chọn nơi hồi sinh sinh.

Một loạt âm thanh hệ thống vang lên, nhưng anh thanh này bình thường nghe rất chán nản và tuyệt vọng nhưng trong tình trạng của nàng hiện tại là lời to, quả thật là lời to. “ha ha ha ha kiến thôn lệnh ta tới đây. Ha ha ha ha ha ha.”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Kiến tạo thôn

Cầm kiến tạo thôn Bạch kim trên tay, nước mắt Hoàn Kỳ Phuong chảy dài, cách đây không lâu chỉ vì một cái kiến tạo thôn hoàn kim thôi, mà nàng đã bị người yêu phản bội, còn bị chết trong tay hắn. vì thế lần này, những bí mật này nên giữ kín trong lòng, không thể nào để lộ cho ai biết được.

Mem theo con suối nhỏ cuối cùng nàng cũng đã tới Hồ Yên Lập. quan sát địa hình cùng vị trí địa lý, cuối cùng nàng cũng đã chọn ra cho mình một nơi lý tưởng để xây dựng đế chế riêng của mình.

Nơi nàng chọn cách hồ Yên Lập 1 km về hướng bắc, địa hình tương đối bằng phẳng, một mặt bên có một dòng suối chảy ngang.

Đứng ở trung tâm khu đất Hoàng Kỳ Phuong lấy kiến thôn lệnh ra cắm xuống dưới đất, một làn ánh sáng bàng bạc đâm thủng cả trời xanh.

“trời đất linh thiên, chứng giám cho Ma Kỳ thành lập tân thủ thôn, cầu mong cho dân cư vùng đất này bình an phú quý cả đời”

Mời đặt tên thôn âm thanh dày hào hùng vang lên.

Suy nghĩ một lát nàng liền đặt tên là “Vô Ưu”

Xin chúc mừng người chơi Ma Kỳ thành lập tân thủ thôn Vô Ưu chúng ta đời đời ghi nhớ thành tựu của họ.

Âm thanh hệ thống vang lên 3 lần mới tắt hẳn.

Toàn thể giới bỗng trở nên lặng yên như tờ. “cái gì! Trò chơi mới mở được 5 ngày, tương đương 1 ngày ngoài đời thật, đa phần người chơi còn chưa nắm rõ thao tác, bọn họ còn đang cầm dao đá đập từng con thỏ, từng con nhím, vậy mà đã có người thành lập thôn tân thủ.

“con bà nó! Bug! Chắc bug! Nếu không bug thì là GM! Phản đối, phải đối! báo cáo bug đi! Hàng triệu, hàng trăm triệu ý kiến trên diễn đàn, gửi thư ho GM yêu cầu điều tra, nhưng câu trả lời cho bọn họ chỉ là một câu cực kỳ đơn giản “người chơi Ma Kỳ không sử dụng bất kỳ lỗi bug nào cả, Ma Kỳ đã sử dụng thực lực chính bản thân mình để đoạt lấy kiến thôn lệnh”

Sever châu á, một thanh niên cầm trên tay một thanh đao đồng mắt lăm le nhìn con boss heo, bên cạnh hắn là hơn 300 người chơi khác cầm dao đá. Chỉ cần thanh niên này phát tay thì 300 người này sẵn sàng hy sinh lao vào tấn công con heo boss kia.

Bọn họ vô cùng hý hửng, sau khi bọn họ giết xong con boss heo này thì sẽ có được một cái kiến thôn lệnh, tới lúc đó thiếu chủ bọn họ sẽ đứng đầu. toàn thể giới.

Nhưng ngờ đâu boss chưa đựng một miếng lông thì hệ thống đã thông báo xuất hiện tân thủ thôn đầu tiên. “con mẹ nó chứ!” chàng thanh niên cầm đao đồng tức giận hết lớn, tất cả xông lên, con bà, bọn mày mau điều ra xem ai, người gia tộc nào giành được thiên hạ đệ nhất thôn,

Văng thừa cậu chủ “một đàn ông trung niên cuối đầu thật sâu, sau đó log out ra khỏi game.

Một nơi khác cụm bản đồ Ai Cập cổ đại. chính giữa một ốc đảo xanh mượt rộng đến 1 triệu km vuông. Một tập đoàn hơn 400 người đang đứng ở đó, trên tay một ông già tầm 60 tuổi có một cái lệnh bài màu bạch. Đó chỉ là kiến tạo thôn bạch, mà bọn họ tổn không ít sinh mạng mới có thể diệt xong cái thể lực mã tặc sa mạc.

Xin chúc mừng người chơi Mahakadun đã thành lập tân thủ thôn Goler – trở thành thiên hạ đệ nhị thôn, chúng ta nghe nhớ công ơn của ông đời đời.

.....

Cả thế giới đang trân mình, thì Hoàn Kỳ Phương cũng đang trân mình nhìn cái dòng chữ đỏ hết thống

Hệ thống: chúc mừng bạn nhận được danh hiệu thiên hạ đệ nhất thôn

Hệ thống: bạn nhận được NPC quản lý cấp ss

Hệ thống: bạn nhận được NPC tư chất võ tướng cấp s.

Hệ thống: bạn nhận được 3000 uy danh thế giới

Hệ thống: bạn nhận được 5 vàng

Một loạt dòng chữ màu đỏ nổi lên khiến nàng hoa cả mắt. “ha ha ha lần này đúng là đại phát tài, npc quản lý cấp ss, npc võ tướng tư chất s.”

Thử nghĩ coi npc võ tướng tư chất A đã là hàng hiếm được xếp vào loại anh hùng, tư chất s xếp vào huyền thoại. còn tư chất ss ư? là sử thi đó. Trong tất cả các mưu sĩ nổi tiếng trong tam quốc diễn nghĩa, có thể nói đứng đầu là Tư Mã Ý, Gia Cát Lượng, Chu Du, Bàn Thống bọn họ đều là những mưu thần tư chất SSS++ sau đó mới tới Phương Viên, Tuân Úc, Giả Hủ, Quách Gia.. bọn họ thuộc tư chất SSS, có thể nói NPC hệ thống của nàng là đứng thứ 3.

Một mảng ánh sáng xuất hiện trước mặt nàng

“tham kiến chủ công!” phía sau mảng sáng là một già một trẻ đang quỳ gối trước mặt nàng.

“tham kiến chủ công! Lão đây là Vương Hạo, còn đây là tiểu khuyển Vương Hổ! được phục vụ cho chủ công là niềm vinh hạnh lớn lao nhất trong cuộc đời của lão!”

Vương hạo dáng người cao gầy, gương mặt có chút khắc khổ, một thân vải thô, đầu tóc được búi cao, dáng vẻ vô cùng đoan chính.

Vương Hổ là một thanh niên trắng kiện tuổi chừng 16 17, cơ bắp cuộn cuộn, cao đến 1m8, khuôn mặt chữ điền toát ra một chút đáng vẻ anh khí.

Hoàng Kỳ Phương cười đến híp mắt liền nói “không cần đa lễ từ nay về sau chúng ta đều là người một nhà, mọi người cùng cố gắng xây dựng một thành Vô Ưu Hùng mạnh.”

Hoàng Kỳ Phương vừa dứt lời liền dùng hai tay nâng 2 người lên “từ nay về sau, mong Vương Hạo lão giúp sức”

Vương Hạo cung kính “đó là bổn phận của lão, tự nhiên vì chủ công mà ra sức. hiện tại Vô Ưu thôn vừa mới thành lập còn cần rất nhiều việc phải làm, mong chủ công phân phó.”

“ha ha ha ha Vương Lão nói đúng!” nhận thấy sự khinh bỉ ra mặt của tên NPC tư chất SS này, Hoàng Kỳ Phương cũng chẳng giận dữ gì nhiều, vì nàng biết NPC tư chất càng cao ngạo khí càng lớn, nếu như nàng thường xuyên tỏ ra ngu ngốc hoặc đưa ra chủ kiến sai thì sẽ khiến cho NPC mất đi độ trung thành, trung thành càng thấp dẫn đến hiệu suất làm việc thấp, hơn nữa trung thành dưới 30 điểm thì NPC sẽ trực tiếp bỏ trốn. nghĩ đến đây nàng liền rùng mình. “đề NPC tư chất SS bỏ trốn, đến lúc đó nàng khóc cũng không ra nước mắt”

“thôn chúng ta, dân số quá ít! lát nữa Vương Lão hãy khởi thảo một cái thông cáo cho lưu dân đến đây lưu nhập Vô Ưu thôn chúng ta. Hiện tại ta bổ nhiệm Vương Hạo làm phó thôn, Vương Hổ theo ta tìm một ít lâm sản cùng ít lương thực.

Còn đây là 3 bội lương thực, 1 bội gỗ, 500 vật liệu đá, còn 20 vàng này nữa, sau khi xây văn phòng trưởng thôn, thì hãy xây một cái chợ, thiếu thôn tài nguyên vật liệu gì cứ mua, không cần tiếc tiền.

(1 bội = 1000 đơn vị xếp chồng lên nhau)

Nhìn đồng tài nguyên trước mặt Vương Hạo Trợn mắt hốc mồm “Chủ Công thật là cao minh, thật là anh khí, Vương lão ta đây trong vòng ngay hôm nay nhất định hoàn thành xong công việc.”

Vương Hổ theo sau Hoàng Kỳ Phương vẫn im lặng không nói một lời.

Kiểm ra hệ số của Vương Hổ, nhìn mấy cái chỉ số quả thật là không tồi chút nào

Chỉ huy: 6

Võ lực: 9

Trí lực: 4

Độ trưởng thành: chỉ huy: 3.1, Võ lực: 3.2, trí lực: 2,3

(độ trưởng thành có nghĩa là mỗi lần sau khi tăng 5 cấp sẽ được + điểm vào các chỉ số trên)

Thiên phú: không

Kỹ năng: không

“Vương Hồ, sau này ngươi muốn làm gì?” nàng nhẹ nhàng hỏi.

“Chỉ cần chủ công muốn, cho dù là dầu sôi lửa bỏng, cũng quyết không từ nan!” Vương Hồ cúi đầu nói.

“Tốt! Hiện tại ta ban cho ngươi một thanh đao đồng, một cây cung gỗ và một quyển sách luyện võ tướng! Từ nay về sau chỉ cần cha con ngươi trung thành với ta, ta sẽ cho các ngươi phú quý cả đời!”

Vương Hồ liền quỳ xuống tạ ơn Hoàng Kỳ Phương.

Cả hai đi về hướng tây một đoạn chừng một dặm, nơi đây là cứ điểm Heo rừng, nơi này tập trung trên dưới 100 con, và thế là một trận đồ sát bắt đầu. Một kẻ cầm đao điên cuồng chém giết, còn một kẻ thì dùng thu tập thuật tiến hành róc da, lấy thịt lụn xương.

Thu tập thuật quả là một công việc nhàm chán, chỉ cần chạm tay vào vật phẩm, đợi 30s thế là xong. Chính vì nhàm chán đến thế Hoàng Kỳ Phương liền mở bảng thuộc tính Vô Ưu thôn ra xem.

Vô Ưu thôn

Đẳng cấp: 1

Dân cư: 8/100

Dân tâm: 70/100

Trị an: 80

Thuế: 5% đối với người chơi, người chơi trong lãnh địa đánh quái cường chế 5% exp nộp cho lãnh chúa.

Đặc thù thuộc tính: lãnh địa chiêu một NPC có khả năng cao xuất hiện tư chất cao, tăng 20% lượng lưu dân thu nạp.

Tài nguyên: 3 bội lương thực, 800 gỗ, 200 vật liệu đá, 19 vàng 60 bạc 34 đồng.

Diện tích thôn trang: 1 km²

Diện tích lãnh địa: 100 km²

Văn phòng trưởng thôn: 1 (là nơi công bố, ban bố các lệnh)

Nhà dân: 3 (nơi ở dân cư)

Sơ cấp cửa hàng: 1 (kinh doanh các đồ dùng hằng ngày dành cho dân cư)

Sơ cấp thị trường: 1 (nơi trao đổi mua bán hàng hóa của người chơi với nhau)

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Vô Ưu Thôn

Theo kinh nghiệm từ kiếp trước, hệ thống sẽ cho game thủ làm quen trong vòng 3 tháng, trong 3 tháng này có thể nói người chơi làm mọi sự đều thuận tiện, tài nguyên dồi dào, lương thực nếu như phát triển bình thường sẽ không bao giờ thiếu. Cái thiếu duy nhất đó chính là vũ khí và giáp. Bởi khi đạt hương thôn cấp 3 thì tiệm rèn mới có chức năng rèn binh khí. Hương thôn cấp 4 mới có may và giáp. Mà trong 3 tháng đầu người chơi đạt hương thôn cấp 2 là không bố lắm rồi.

Theo trí nhớ của Hoàng Kỳ Phương thì trong 3 tháng đó, chỉ có duy nhất 3 thôn đạt được hương thôn cấp 3 là: King Of the King tại cụm sever tây Âu, KingDom cụm sever Ai Cập và, Gia Thế cụm sever Châu Á.

Cách duy nhất tìm vũ khí và giáp trong giai đoạn hiện tại là đánh cướp mã tặc, sơn tặc, thủy tặc, hoặc mua trên sân thị trường.

Mà hiện tại đánh cướp bọn tặc cũng là một điều khó khăn, địch mất 8 thì ta cũng mất 7, nên đa phần người chơi trong giai đoạn này tập trung phát triển kinh tế, chủ yếu là khai thác khoáng sản, lâm sản, sản xuất nông nghiệp, cố gắng kiếm càng nhiều tiền, càng nhiều lương thực càng tốt.

Nhưng sau 3 tháng thì lại khác, thiên tai, thuế ngày càng nhiều, sản lượng nông giảm xuống chỉ còn 30%, thuế thì tăng lên gấp 4 lần, khiến cho người chơi phải đổ máu. Mà lúc này hệ thống sẽ mở chế độ ngân hàng liên thông có thể qui đổi tiền thật thành tiền tệ trong game. Nhưng giá cả thì khiến cho người ta đo cả mất 1 đô la = 1000 đồng.

Vừa thu thập tài liệu, vừa suy nghĩ định hướng cho tương lai Hoàng Kỳ Phương có chút đau đầu. hiện tại thôn của nàng nằm trong vùng hoang sơ, nếu không bị người của triều đình phát hiện thì nàng sẽ không bị đóng thuế, nhưng nơi thâm sơn cùng cốc nàng sẽ phải đối đầu với nhiều nguy hiểm khác như sơn tặc, mã tặc, còn có dã thú cùng Man tộc.

.....

Đến cuối buổi chiều, Hoàng Kỳ Yên đã thăng lên cấp 10, đây là điều trong dự kiến của nàng. Cứ tăng 1 cấp thì hệ thống sẽ tặng cho người chơi 3 điểm chỉ số tự do, tùy theo mục đích của từng người chơi có thể tăng các chỉ số, chỉ huy, võ lực và trí lực.

Hiện tại nàng có tổng cộng 27 điểm chỉ số tự do. Vì nàng là nữ nên nàng sẽ tập trung vào hướng chỉ huy và trí lực, về sau này nàng đã có Vương Hồ, một võ tướng tư chất s hàng thật giá thật. sau này có đi chinh chiến nàng sẽ là kẻ ngồi sau nàng chỉ huy cả đại trận.

Đó là hướng xây dựng như thế thôi, chứ hiện tại thì chỉ số võ lực là quan trọng nhất, điểm võ lực sẽ tăng cường sức khỏe, dẻo dai. Trong giai đoạn đầu này là vô cùng cần thiết.

Vì thế nàng liền cộng 17 điểm vào Võ lực, 5 điểm vào chỉ huy, 5 điểm vào trí lực.

Ma Kỳ

Cấp 10

Chỉ Huy: 15

Võ lực: 27

Trí lực: 15

Thiên phú: không

Kỹ năng: không

Chức vụ: trưởng thôn Vô Ưu thiên hạ đệ nhất thôn.

Vương Hồ

Cấp: 25

Chỉ huy: 21.5

Võ lực: 25

Trí lực: 15.5

Thiên phú: thương kích

Kỹ năng: không

Chức vụ: dân cư Vô Ưu thôn

Trung thành: 80

Nhìn chỉ số Hoàng Kỳ Phương vô cùng hài lòng. Trời tối, trong rừng rất nguy hiểm, nên nàng cùng Vương Hồ trở về Vô Ưu thôn.

Vùng đất trống trải ban đầu nay đã mọc thêm nhiều căn nhà nhỏ khác, trong thôn cũng có thêm khoảng 14 15 người đang tất bật xây dựng nhà cửa, cũng đã có ít khói lửa chứng tỏ trong khu rừng rậm nhiệt đới đã có dấu chân con người.

Mọi người đang tất bật làm việc, khi nhìn thấy nàng cũng không quên cúi đầu chào hỏi vị nữ trưởng thôn xinh đẹp này.

Nhìn thấy nhiều thôn dân như vậy nàng không khỏi ngậm ngùi, nhớ lúc trước khi thành lập thôn, thì lúc đó đã qua 1 tháng từ khi sever bắt đầu, trong suốt 5 ngày thôn nàng chỉ chiêu mộ vồn vẹn 5 lưu dân.

Nhưng ngày hôm nay, chỉ trong một ngày mà đã tới 15 lưu dân gia nhập. hồi tưởng lại quá khứ một chút, nàng đã lần lần bước vào văn phòng trưởng thôn, bên trong Vương Hạo đang xử lý vụ việc trong thôn. Nhìn thấy nàng lão liền đứng dậy chào một cái rồi cặm cụi làm việc tiếp.

“vương lão. Tình hình như thế nào rồi?” Hoàn Kỳ Phương không nhịn được mà hỏi.

Vương Hạo liền bỏ bút xuống thông dong nói “trong ngày hôm nay thôn chúng ta thu nhập vào 25 lưu dân, trong đó có 3 già, 5 trẻ, 10 nam, 7 nữ.

Hiện tại thôn đã xây một cái sơ cấp thị trường, một cái sơ cấp cửa hàng, một nhà kho và 4 nhà dân, còn khoảng 1 canh giờ nữa sẽ đến tối, lúc đó chắc cũng xong thêm được 2 cái nhà dân.

Trong ngày đầu tiên phát triển như thế cũng đã ổn lắm rồi.

Cũng may là trước khi đi chủ công đã để lại một lượng lớn lương thực cùng vật tư, nên thôn dân chúng ta không cần lo lắng mấy.”

Hoàn Kỳ Phương có chút ngỡ ngàng với cái lão NPC tư chất ss này, “lão đang thử nàng sao. 20 vàng trong giai đoạn này nghe có vẻ nhiều, như càng về sau chi tiêu càng lớn, huống hồ chi miệng ăn thì núi lở, không vận động phát triển kinh tế, phát triển nông nghiệp thì sau này có nước cày đất mà ăn à”.

“vương lão này, ta thấy như vậy là không được, hiện tại dân cư thôn ta còn ít, nhưng sau này càng phát triển hơn, nếu ta không chủ động tự cung tự cấp, sẽ có ngày thôn ta thiếu lương thực.”

Nàng nghĩ một hồi rồi nói tiếp “huống hồ thôn chúng ta nằm sâu trong rừng sâu núi thẳm, ít tiếp xúc với bên ngoài, có thể nói là tự lực, tự cường, tự lực cánh sinh, thôn dân phát triển từ bên trong mà ra. Vì thế theo ta ngày mai, Vương lão hãy sắp xếp thôn dân đi khai hoang, tranh thủ đầu tháng sau sẽ gieo trồng lương thực. còn nữa, xem những ai có thiên phú về các mặt như thợ săn, thợ dệt, thợ may, thợ gỗ,... thì cần phải chú trọng cho họ phát triển. sau này thôn chúng ta có phát triển tốt hay không đều là nhờ vào bọn họ cả.”

Nghe được những lời này của nàng Vương Lão gật gù, cúi đầu cung kính đáp “ chủ công anh minh! Vương lão sẽ sắp xếp theo yêu cầu của chủ công!”

Hệ thống: Vương Hạo Trung thành tăng 3 điểm

Nhìn dòng thông báo hệ thống khoe môi nàng giật giật “thì ra đây là Vương Lão đang kiểm tra nàng, nếu nàng trả lời sai thì độ trung thành sẽ giảm, lúc đó nàng chỉ biết đi tong một NPC ss.”

Nàng thở phào nhẹ nhõm, nhìn lại toàn bộ thôn rồi mới nhẹ nhàng logout ra khỏi trò chơi.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Lương Trọng

Một ngày ngoài đời bằng 5 ngày trong game, khi nàng mở mắt ra thì cũng là ngày mới bắt đầu. trong căn phòng ký túc xá nửa 908 này chỉ còn mình nàng. Hôm nay là thứ 3 đa phần mọi người đều đã đến trường. bởi vì còn nghỉ phép bệnh, cho nên đến thứ 5 tuần này nàng mới đi học lại.

Đầu óc vẫn còn chút mơ hồ, nàng liền bước xuống giường làm vệ sinh cá nhân một lát rồi xuống phố kiếm cái gì đó ngon ngon để ăn.

“họa mi họa mi hót, trong vườn khuya...” Tiếng chuông điện thoại vang lên. Hoàn kỳ Phương nhú mồm nhìn lên màn hình điện thoại.

“Lương Trọng, tình Yêu đòi em”..

“hắn, là hắn. gọi cho nàng, hắn chính là kẻ ác tàn tâm lương tâm, chỉ vì số tiền 2 tỷ mà hắn đã cho nàng một dao, vì 2 tỷ mà hắn giết người mình yêu suốt 4 năm!” trong lòng Hoàn Kỳ Phương trở nên lạnh giá.

“alo! Giọng nói nói nàng vô cùng lạnh lùng, không chứa một chút tình cảm

“Tiểu Phương, sao mấy ngày nay em không đi học, điện thoại cũng không liên lạc được, em làm anh lo lắng, em có biết không!” bên trong điện thoại vang lên âm thanh của một nam nhân vô cùng trìu mến.

“không có gì chỉ là trong người hơi khó ở thôi, anh gọi cho tôi có chuyện gì không?”

“tiểu Phương hôm nay em bị làm sao thế! Em ăn nói với anh kiểu gì thế” Giọng nam nhân dường như có chút tức giận.

“tôi nói thế thì đã sao?”

“thôi được rồi! a biết trong người e khó ở, nên thôi, anh chỉ gọi qua để biết em như thế nào thôi. Với lại cái game công đường vận mệnh đã mở sever rồi.

anh biết em cũng chơi game đó, anh tạo nhân vật ở thành Lạc Dương, nếu em có cần gì thì cứ gọi anh, a sẵn sàng giúp e. tên nhân vật của anh là Vũ Trọng.” nói xong Lương Trọng liền tắt máy.

Đôi mắt Hoàng Kỳ Phương có một chút đỏ hoe, nàng thở thẩn hơn 10 phút rồi mới đi vào phòng tắm, từ bên trong phòng tắm truyền ra tiếng nước chảy cũng như một âm thanh thúc thích như có như không.

Buổi sáng đã nhớ lại chuyện đau lòng, nàng cũng chẳng có tâm tình gì mà đi ăn uống. Hoàng Kỳ Phương lấy một túi dịch dinh dưỡng uống vào sau đi lại tiếp tục đi vào trò chơi.

Khi đang nhập vào trong game thì trời cũng đã hừng sáng, vì một giờ ngoài đời thực tương đương 5 giờ trong game.

Ánh sáng bình minh le chói chiếu qua từng khe lá, bên trong khu rừng nguyên sinh dường như không một dấu chân người, nhưng không ai nào ngờ bên trong cánh rừng ấy lại có một cái thôn nho nhỏ đang dần phát triển.

“Vương Lão, hôm nay lão hãy cố gắng xây dựng cho xong Doanh Trại Huấn luyện, bắt đầu từ ngày mai, tuyển chọn 3 tráng đinh mạnh khỏe có tư chất là binh lính hằng đêm đem đi doanh trại huấn luyện.”

“thôn chúng ta địa thế thuận lợi phát triển nhưng kèm theo đó cũng không ít thú hoang, sơn tặc, man di..”

“vâng lão sẽ cho người sắp xếp! hôm nay chủ công định làm gì?”

“hôm nay ta định cùng Vương Hồ và thêm 2 tráng đinh có tư chất đi săn giết quái rừng, luyện cấp cũng như tìm thêm nguồn thức ăn!”

“vậy xin chúa công hãy cẩn thận, bên ngoài hung thú vô số, ngài là hi vọng của cả thôn chúng ta.”

“ừ ta biết rồi.”

.....Trên một đoạn hoang vắng, 4 thân ảnh đang lấp ló trong bụi rậm, phía trước là một đàn chó hoang hơn 40 con, mỗi con chó hoang to chừng bắp đùi, sức công kích cũng không đáng lo ngại cho mấy, nhưng vấn đề là bọn chúng khá đông, tấn công liên hoàn thì khó mà chống đỡ nổi.

Nhìn Vương Hồ cùng hai tráng đinh, một là A ngư còn lại là A Mã, trên tay mỗi người đều cầm một cây đao đồng, mắt nhìn đăm đăm vào vậy chó hoang. Chỉ cần nghe Hoàng Kỳ Phương phát lệnh tấn công thì bọn họ sẵn sàng lao lên chém giết.

“Vương Hồ, các ngươi nhắm một đao là có thể giết một con chó hoang không?” Hoàng Kỳ Phương nghi vấn hỏi.

“chủ công! Ta chắc chắn với thanh đao đồng này thì nói gì một con, 5 con vào một lúc còn được!” Vương Hồ vỗ ngực ngạo nghễ.

“phì!” Hoàng kỳ Phương không nhịn được mà phì cười.

“bọn chúng có hơn 40 con chó hoang, một chọi 5 là gì, một chọi 10 kìa!”

“A ngư ngươi có ý kiến gì không?” Hoàng Kỳ Phương quay sang hỏi A ngư.

A ngư là một tráng đinh tuổi 17 dáng người cao khỏe, là một kẻ có tư chất võ tướng cấp A. nên liền được nàng trọng dụng sau này sẽ là một võ tướng theo nàng chinh chiến.

“chủ công, ngài có thấy con chó hoang bị nhát màu vàng ở đằng kia không, theo như tiểu nhân đoán thì nó là con đầu đàn, chỉ cần chúng ta hạ được nó thì sẽ thành công tiêu diệt hết đàn chó còn lại”

“chủ công A Mã bình sinh chạy rất nhanh, hãy để cho A Mã dụ đám chó truy đuổi, còn A Ngư cùng Hạo ca cùng nhau phối hợp chém giết con sói đầu đàn kia!”

“ha ha ha khá lắm A ngư, kẻ sách thật hay, Vương Hồ hãy nhìn A Ngư mà học hỏi!!”

“tất cả triển khai theo kế hoạch! Trưa nay thôn chúng ta có thịt ăn rồi!” Hoàng Kỳ Phương cười khoái chí, như trong đầu nàng chợt nghĩ đến cái gì đó liền có cảm giác buồn nôn. “thịt chó ư, hình như có gì không ổn!....”

Tư chất NPC 9 bậc cao nhất là SSS+, SSS, SS, S, A, B, C, D, E. phổ thông nhất là C, D, E, còn A, B cũng thuộc hàng hiếm, mấy cái còn lại thì khỏi phải bàn. Tư chất càng tốt, thì phát triển của NPC sau này càng tốt.

Mỗi NPC đều có sở trường khác nhau, từ đó mà cho NPC theo từng sở trường của họ. ví như Vương Hồ là một NPC tư chất S sở trường là dùng thương như vậy rất thích hợp làm Võ Tướng. A Ngư tư chất cấp A nhưng lại có sở trường đánh cò, rất thích hợp làm quân sư hay phó tướng quan sát trận hình, địa hình từ đó tấn công địch một cách dễ dàng hơn..

Sau một trận đại chiến 3 tên Vương Hồ A Nguru, A Mã lên cấp vũ vũ, Vương Hồ giờ đây đã cấp 32, còn A Nguru, A Mã cũng đã cấp 23. Hoàng Kỳ Yên thì ngồi thu thập Da cùng thịt chó hường ké leve cũng đã lên cấp 14.

Thu thập hơn 40 miếng thịt chó cũng như da chó, nàng vô cùng hài lòng, chỉ cần trong thôn xuất hiện một NPC biết là thuộc da và một NPC thợ may thì ngày hôm sau nàng sẽ có ít nhất 8 cái giáp da. Nghĩ đến đây nàng liền khoái chí cười híp mắt.

Nghĩ ngơi một lát, cả nhóm tiếp tục đi về phía đông, cứ như theo phương hướng này thì đi thêm một giờ nữa là sẽ đến doanh trại bọn Mã Tặc lúc trước. nếu như nàng đoán không nhầm thì sau 5 ngày qui mô doanh trại bọn mã tặc đã đông gấp 5 lần, từ 20 tên lên tới hơn 100 tên, qui mô bọn mã tặc tiếp tục phát triển cho đến khi thời hạn 3 tháng, lúc đó bọn mã tặc này sẽ xuất hiện với danh nghĩa giặc kháng vàng, chúng sẽ điên cuồng cướp bóc, và sáng sủa san bằng cái thôn nhỏ của nàng.

Chính vì thế, trước mắt nàng cần phải thám thính tình hình, cố gắng làm suy yếu bọn mã tặc càng nhiều càng tốt.

Đội hình của nàng hiện tại cũng có thể coi là một tổ đội hoàn chỉnh, Vương Hồ là nguồn sát thương lớn nhất, một tên cuồng võ lực, A Nguru có thiên phú quân sự, A Mã có tài trình thám, đào tẩu. còn nàng công việc cực kỳ “khó khăn” chỉ tay nắm ngón và thu thập tài liệu.

Khi bước vào khu lãnh địa Mã Tặc nàng càng thận trọng hơn, mỗi tiếng động, âm thanh thanh trong khu rừng nguyên sinh nàng đều để ý thật kỹ.

Bỗng chốc, một tiếng la hét thất thanh, ngay sau đó là hàng loạt âm thanh chém giết. cảm giác điều bất ổn nàng liền sai A Mã điều tra.

15 phút sau A Mã hồng hộc chạy trở lại “chủ công, phía trước có một toán Mã tặc hơn 30 tên đang đánh nhau với bọn người Man Di. Bọn man di đang thất thế, chắc chắn sẽ bại trong chốc lát mà thôi.

“Man Di, đây là cách gọi của bọn người Hán với các bộ tộc, bộ lạc không phải người Hán, mà đây là Giao Chỉ tức là nước đại Việt Cổ, sau khi thất thủ thành Cổ Loa, vùng đất mà 18 đời Vua Hùng dựng lên đã tan thành mây khói. Vậy Man Di ở đây hẳn là Tộc Bách Việt rồi.”

“không tốt! tất cả theo ta, cùng nhau giải cứu đám người đó.” Sắc mặt Hoàng Kỳ Phương vô cùng gấp gáp.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Truyền Thuyết về Lạc Tướng (các bộ tướng xưa kia của Vua Hùng, gọi chung là Lạc Tướng)

Phía bên kia bờ suối cuộc chiến diễn ra vô cùng ác liệt, một đám mã tặc với hơn 30 tên tay cầm vũ khí bằng đồng sáng lóa, đao binh có, thương binh có, thuẫn binh cũng có, nhưng nhìn hình dáng cũng như khí thế bọn chúng đều là binh chủng cấp 2.

Bọn chúng đang bao vây một đám người mặc y phục bằng thú, lớn có, già có, trẻ nhỏ có, thiếu nữ cũng có luôn. Đứng trước đám người không có chút sức tự vệ này là hơn 10 tráng đinh, thân hình vạm vỡ, dưới thân mỗi tráng đinh kia đều là một con sói xám dài 1,5m, cao tầm 1m.

Những con sói xám này móng vuốt sắc bén đều lộ ra, miệng luôn hàm hừ đe dọa. chỉ cần nhận được lệnh của chủ nhân chúng, thì bọn chúng sẵn sàng lao vào xé xác đám mã tặc kia.

Nhưng thật không may cho đám người cười sói này. Trong đám mã tặc, có một tên ác hán, thân cao 2 thước mặt mày hung tợn, hằn cười trên một con hắc mã cao lớn, một tay cầm trường thương, tay còn lại đang xách cổ một lão già, như xách một co gà.

“Bọn Man Di kia, ta đếm đến 3, mà các ngươi không thả vũ khí xuống đầu hàng, thì thôn trưởng các ngươi sẽ đầu lìa khỏi cổ.” Ác Hán quát lớn.

10 tráng đi kia sắc mặt sa sầm, đôi mắt liếc qua, liếc lại, sau đó nhanh chóng có một tên thả cây đao xuống đất.

“Lão già kia thét lớn “A Man không được! ta già rồi cũng gần đất xa trời rồi, các ngươi hãy bỏ mặt ta, hãy cố gắng bảo vệ thôn dân, bảo vệ,... Khụ Khụ...” lão chur nói hết lời thì ác hán đập mạnh cây thương vào đầu lão.

“im ngay! Ta đếm đến 3.

Một!!!!

Hai!!!!

“các ngươi chạy mau, mặt ta!”

Ba!!!

Chết đi! Ác hán liền quăng lão già xuống đất cây thương vung lên.

“Mã Tặc Chết Đi!” một tiếng gào thét ầm ầm vang lên, từ trong bụi rậm, một thân ảnh to lớn như vũ bão, một đao nhanh như chớp giáng lên đầu Ác hán.

“cuồng đồ!” ác hán hét lớn, vội vung thương ra đỡ.

“keng!” âm thanh binh khí va chạm nảy lửa trên không.

Do dư chấn Vương Hổ lùi về sau 3 bước mới dừng lại. nhưng Ác hán cũng chẳng khá gì hơn, một đao liền đánh Ác hán rớt ngựa.

Không cho Ác hán định thần Vương Hổ liền nhào tới, điên cuồng đâm, chém, quét bỏ, không cho Ác hán kịp thở.

Tình huống diễn ra quá bất ngờ 30 tên mã tặc kia hơn 10 giây sau khi ác hán té xuống, lúc này mới định thần lại, bọn chúng chuẩn bị vung đao chém giết tên lao ra kia, thì 10 tráng binh man tộc cùng 10 con sói xám lớn lao vào cùng xâu xé bọn chúng.

Tiếng gào thét, âm thanh thanh rên la thảm thiết, cũng như là tiếng khóc của trẻ em phụ nữ, tất cả cùng hóa quyện vào nhau.

.....

“Ba vị tráng sĩ này, già này xin chân thành cảm ơn các vị, hôm nay nếu không có các vị, thì mạng này của lão chắc không còn rồi!” Lão già cúi đầu thật sâu với 3 người Vương Hổ, A Ngưu và A Mã.

Lão bá ngài không cần phải như thế, ta chỉ tuân mệnh mà làm việc thôi, người mà ngài cần phải cảm ơn là chủ công ta kia!” vừa nói Vương Hổ chỉ tay về một gốc cây cao lớn phía trước.

Từ trong bụi rậm bước ra một nàng thiếu nữ xinh như hoa, nụ cười rạng rỡ vô cùng hóa ái.

“Lão Trương ngài không nên khách khí như thế, người giúp người là chuyện bình thường thôi” Hoàng Kỳ Phương cười nhẹ nhàng, từ trong ngực lấy ra một bình thuốc trị thương mà ban đầu hệ thống tặng.

“ta thấy mấy vị huynh đài đây thương tích cũng không nhẹ, ta có một lọ kim sáng được, các vị cứ trị thương trước, còn chuyện on nghĩa thì nói sau.”

Cầm lọ thuốc trên tay mà nước mắt lão già giàn giụa nước mắt.

“đa tạ, ân công, ân công không những cứu bọn ta một mạng mà còn không tiếc được liệu quý hiếm cứu cái mạng ti tiện của bọn ta, xin nhận già này một lạy.” không để cho Hoàng Kỳ Phương phản kháng gì, Mặc lão liền quỳ xuống dập đầu 3 cái.

Hoàng Kỳ Phương khước miệng giật giật. thật tình trong tim nàng cũng rất là xót thương cái bình dược phẩm kia, khi tạo nhân vật, hệ thống chỉ cho mỗi người 3 bình dược phẩm trị thương mà thôi. Giá bán thì vô cùng đắt đỏ, 30 bạc 1 bình. Mà đối với nàng 30 bạc thì nàng có, nhưng nàng đi đâu mà mua. Dược phẩm chỉ có thành thị bậc trung mới có bán.

“Nếu ân nhân không có việc gì gấp thì hãy cùng lão về thôn, Thôn của lão nằm ở phía bên kia ngọn núi” Mặc Lão vô cùng cung kính đối với Hoàng Kỳ Phương.

“lão đợi chút, để bọn họ thu dọn chiến trường đã, trên người bọn Mã tặc này cũng không ít thứ tốt!” mặc kệ Lão già kia nói gì, Hoàng Kỳ Phương cùng Vương Hổ, A ngưu, A Mã điên cuồng thu dọn chiến trường, giáp vải, vũ khí, bạc lẽ,..... và đặc biệt là con tuấn mã của Ác hán và thanh ngân thương của hắn.

1 giờ trôi qua, chiến trường đã thu dọn xong, là tác chiến này thu hoạch của nàng lớn bất ngờ, 15 cây đao đồng, 12 cây thiếc thương, 8 cái mộc thuẫn, 8 cái bố giáp, 6 cái Bách Thú giáp, 1 cây Ngân Thương, và một con Hoàng Phiêu.

Nàng liền cấp cho Vương Hổ cây ngân thương, cùng 1 cái bách thú giáp. Còn A Ngưu, A Mã nàng liền cho 1 cái mộc thuẫn và cái Bách Thú Giáp. Còn nàng thì đương nhiên độc chiếm con ngựa duy nhất này rồi.

Hoàng Phiêu là giống ngựa thấp kém nhất trong tất cả các loại ngựa, tuy vậy giá nó cũng không hề rẻ chút nào. Con ngựa này giá ít nhất cũng 20 lượng vàng. Trước kia, nàng chỉ cầu mong sao dành giùm mua được một con ngựa để cưỡi thôi, nhưng trong suốt 2 năm nàng không đủ tiền mua được cái chân ngựa nữa huống chi là một binh đoàn kỵ binh.

.....

“Lão Gia này, không biết tại sao các người bị bọn mã tặc đó đuổi giết vậy!” Hoàng Kỳ Phương vừa đi vừa hỏi.

Mặc Lão suy nghĩ một chút rồi nói. “ chuyện này nói ra thì cũng rất là dài dòng, chuyện này đã từ rất xưa, chuyện đó ở đây nó có chút không tiện, để khi nào đến thôn lão, lão tự nhiên sẽ nói chuyện đầu đuôi rõ ràng cho ân nhân biết”.

Nghe vậy nàng cũng không hỏi nhiều về chuyện đó, nhưng nàng vẫn hỏi những thông tin cơ bản nhất.

Lão già ngày tên là Lê Mặc là trưởng thôn Bạch Lang Thôn, toàn bộ Bạch Lang Thôn có trên trăm người, nhưng đa phần là phụ nữ cùng trẻ nhỏ chiếm đa số, nam đinh và tộc thôn có thể làm việc chỉ có hơn 40 người. trong đó chỉ có 30 nam đinh.

Bạch Lang Thôn nằm bên trong một khe núi, diện tích cũng khoảng 2 ha, bên trong thôn có một dòng suối nhỏ chạy qua, cây cối um tùm xanh mướt, nơi đây cũng có thể được coi là một thế ngoại đào nguyên. Nam nữ trong thôn đều mặc áo lông thú, không bù cho thôn dân của nàng, nam thì ở trần, nữ thì chỉ có mỗi cái nội khôi, thật là mát mẻ vô cùng.

Dân Cư Bạch Lang Thôn đa phần đều nhờ săn bắn mà làm kế sinh nhai, ngoài ra bọn họ còn trồng cây sắn (khoai mì).

Lê Mặc phân phó cho người chiêu đãi A Ngưu A Mã, còn lão thì dắt vào văn phòng trưởng thôn.

“ Ân Nhân, nhà tranh mái lá, nhiều thứ thô sơ, mong ân nhân đừng phiền, cứ tự nhiên như ở nhà” Lê Mặc cười hòa ái.

“Được rồi mặc lão, có chuyện gì, cứ nói đi, ta xin rửa tay lắng nghe”

“ nhưng ta có một vấn đề phải hỏi ân nhân cái đã” Lê Mặc có chút rụt rè khó xử.

“mời Mặc Lão” Hoàng Kỳ Phương cười hòa ái.

“ nhìn dáng vẻ của ân nhân không biết Ân nhân từ nơi nào đến”

“ ta là trưởng thôn Vô Ưu nằm gần hồ Yên Lập”

“ vậy ân nhân là người Hán”

Hoàng Kỳ Yên nhú mày. “ trời cái vụ gì đây, sao tự nhiên hỏi ta có phải là người Hán hay không, nếu trả lời có thì sao, còn không thì sao!! Có trời mới biết.” nàng cắn răng nghĩ ngợi một lát rồi uống một ngụm nước.

“ không dấu gì lão ta không phải người Hán, ta là người tộc Bách Việt cổ,ta thuộc dòng dõi Vua Hùng, nhưng sau khi thành Cổ Loa thất thủ, thì tộc dân ta lụ lục nay đây mai đó.” Nàng diễn suất thật sâu, trong khóe mắt còn có chút đỏ đỏ.

“ thì ra ân nhân là người của dòng dõi Hoàng tộc Vãng Lang. Xin nhận một Lão Nô một lạy!”

Hoàng Kỳ Phương có chút ngỡ ngàng. Lê Mặc nước mắt ngưng đọng, ánh mắt xa xăm nhìn trời rồi sau đó bắt đầu kể chuyện xưa tích cũ.

“Bạch Lang thôn là một trong những dòng dõi Lạc tướng xưa kia của các đời Vua Hùng. Sau khi thành Cổ Loa bị hạ, tổ tiên ta liền lưu vong đến tận đây xây dựng bộ tộc để có ngày tìm cơ hội phục quốc.

áp ủ ý chí hơn trăm năm thì cuối cùng vào năm 39 Trưng Nữ Vương (khởi Nghĩa 2 Bà Trưng) đã dẫn dắt các Lạc Tướng quật khởi đánh bọn xâm lược Đông Hán. Lúc đó tộc trưởng của ta là Lê Chân chỉ huy hơn ngàn Lang Binh cày xéo cả đội hình quân giặc, lập nên biết bao chiến công lừng lẫy. Nhưng ông trời thật không có mắt hu hu hu hu hu...” Nó đến đây nước mắt lão dâng trào, nghẹn ngào khóc thành tiếng.

nhìn thấy biểu cảm của Lê Mặc trong lòng nàng cũng thở phào nhẹ nhõm, nàng đã trả lời đúng, không những đúng mà còn rất xuất sắc.

“ Ân nhân, xin ngài hãy dẫn dắt Bạch Lang Thôn cùng nhau chiến đấu chống lại bọn nhà Hán xâm lược kia, xin ngài hãy trả thù cho các vong linh Vua hùng, cho trăm ngàn dân tộc bị đàn áp, trả thù cho các hậu duệ Lạc Tướng Vua hùng.”

Hệ Thống: Bạn có đồng ý xác nhập Bạch Lang Thôn vào lãnh địa của mình.

Khóe miệng nàng cười đến tận mang tai “ xin Mặc lão hãy đứng lên, trọng trách phụ thù xin hãy giao cho ta, trong huyết quản ta chảy dòng máu Lạc Hồng. Tộc Bách Việt ta là giống nòi con rồng cháu tiên, Cha Lạc Long Quân, Mẹ Âu Cơ, giống nòi Lạc Hồng truyền đời ngàn thu.” Giọng nói nàng trở nên hùng hồn đầy chí chí.

“ tham kiến Chủ công, từ nay cái mạng già này thuộc về ngài.”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 8: Bạch Lang Thôn

Bạch Lang Thôn lãnh địa Vô Ưu Thôn

Hương Thôn cấp 2

Thôn trưởng: Lê Mặc

Dân cư: 124/360

Dân tâm: 90/100

Trị an: 90

Thuế: 7% đối với người chơi, người chơi trong lãnh địa đánh quái cường chế 8%exp nộp cho lãnh chúa.

Đặc thù thuộc tính: thôn trấn đặc thù, thôn dân có khả năng sử dụng ngự lang thuật.

Tài nguyên: 200 cân thịt khô, 500 vật liệu đá, 200 vật liệu đồng, 100 vật liệu thiếc, gỗ 600.

Diện tích thôn trang: 1 km²

Diện tích lãnh địa: 100 km²

Văn phòng trưởng thôn: cấp 2

Nhà dân: 48

Sơ cấp cửa hàng: 1

Sơ cấp tiệm rèn: 1

Sơ cấp thuộc da: 1

Sơ cấp may mặc: 1

Sơ cấp ụ thuyền: 3

Quân đội: 30 Lang Kỳ binh.

Lê Mặc

Cấp: 10

Chỉ huy: 12

Võ lực: 6

Trí lực: 18.5

Thiên phú: Khổng Nhân Tâm,

Kỹ năng: không

Chức vụ: Trưởng thôn Bạch Lang Thôn.

Trung thành: 90

Nhìn thông tin của Bạch Lang Thôn cũng như thông tin NPC. Trong lòng nàng vui phơi phới, lãnh địa trời à, đây là lần đầu tiên nàng có được lãnh địa thôn, xưa kia nàng toàn phải thuộc lãnh địa của các thế lực lớn, mỗi khi có chiến tranh thì họ đều đem nàng ra làm bia đỡ đạn đầu tiên, có đội khi nàng bị chết sạch quân, ngay cả bản thân cũng tuần mạng, thế nhưng thế lực lại trả công bằng những đồng tiền ít ỏi không đáng vào đâu.

Mà giờ đây nàng đã là một bà chủ có lãnh địa riêng của mình., huống hồ đây là một thôn đặc thù: thôn dân có thể sử dụng ngự Lang Thuật, có nghĩa là sau này nàng sẽ có một đội Lang Kỳ Binh.

Mẹ ơi! Lang Kỳ Binh, không những có tốc độ kinh người, mà còn có thể tấn công, hơn nữa sói là một loại động vật hung tính, càng có máu tươi thì càng hung hãn, vào trong chiến trường là số một số hai.

Hai mắt nàng phát sáng mơ về một ngày tươi đẹp. trong lúc lơ đãng thì một thanh niên bước vào, thân cao 1m8, cao to vạm vỡ, trên thân mặc một cái giáp thú, tay trần để lộ cơ bắp cuồn cuộn. theo sau hắn là một con sói trắng dài 2m cao 1m5, khí thế vô cùng hung hãn.

“Gia! Người có làm sao không, con nghe nói dọc đường người bị bọn mã tặc đánh giết!” Thanh niên ân còn hỏi Lê Mặc.

“gia không sao, con mau quỳ xuống bái kiến chủ công đi, từ nay về sau Bạch Lang Thôn ta phụ thuộc vào nàng, vinh quang sau này của con đều nằm trong tay nàng, nàng là hậu duệ của Vua Hùng, thân là hậu duệ Lạc Tướng phải tuân theo di huấn của tổ tiên!” Lê Mặc hào hùng nói với thanh niên kia.

Thanh niên nhìn Hoàng Kỳ Phương một cách ngỡ ngàng, sau đó cắn răng quỳ xuống.

“Lê Giang tham kiến chủ công”

Lê Giang, võ tướng thiên phú SS

Cấp: 30

Chỉ huy: 29.5

Võ lực: 34

Trí lực: 15.5

Thiên phú: Thương Kích, Ngự Lang Thuật

Kỹ năng: Gầm Thét: phối hợp với Kỳ Lang gầm thét là cho sĩ khí đối phương giảm 10%.

Chức vụ: dân cư Bạch Lang Thôn

Trung thành: 60

Lại là võ tướng thiên phú SS, hơn nữa còn là một Lang Kỳ Binh, chỉ huy cùng võ lực rất cao, nhưng trí thì hơi bị ngu, tên này hẳn là một tên hữu dũng vô mưu. Nhưng một võ tướng tư chất SS cũng đủ cho người ta bán sống bán chết tranh giành rồi.

Tất cả đều tốt, ngoại trừ điểm trung thành chỉ có 60, điều này có nghĩa là tên Lê Giang này vẫn chưa tin tưởng nàng, hẳn chỉ làm theo điều gia gia hắn nói mà thôi. Chỉ cần nàng điều binh khiến tướng sai một lần, thì khả năng rất cao tên võ tướng ngu dốt này sẽ rời bỏ nàng mà đi.

Nghĩ vậy nàng liền cắn răng, “tốt! Lê Giang! Tư chất người rất tốt, sau này nhất định là một võ tướng hùng mạnh vang danh thiên hạ. đây là một bình Kim Sáng được, rất có ích khi bị thương, người hãy cầm lấy xem đây là quà gặp mặt”

Lê Giang nhận lấy bình thuốc, thái độ có vẻ tốt hơn rất nhiều. còn trong lòng Hoàng Kỳ Phương đau xót, xót đứt ruột....

Tiếp theo nàng cùng Lê Mặc bàn bạc việc phát triển của Bạch Lang Thôn cùng xu hướng phát triển của Vô Ưu thôn.

Hiện tại đã chiều tối, ngày hôm nay Vô Ưu thôn thu nhập về 26 lưu dân, doanh trại huấn luyện cũng đã hoàn thành.

Vì đây là lãnh địa phụ thuộc nàng, nên nàng có thể toàn quyền quyết định trong thôn Bạch Lang này.

Toàn bộ Bạch Lang có tổng 124 thôn dân trong đó có 30 Lang Kỳ Binh Thương, 31 Lang Kỳ Binh Dao, 12 thôn dân sản xuất nông nghiệp, 8 thợ săn, 3 thợ mộc, 2 thợ may, 1 thợ đóng tàu, 2 thợ rèn, 1 thợ mỏ, 8 người già, 26 trẻ nhỏ.

Đầu tiên nàng điều phân nửa Lang Kỳ Binh về Vô Ưu Thôn, 1 nửa còn lại làm nhiệm vụ canh giới bảo vệ Bạch Lang Thôn. Vì ở đây sản xuất nông nghiệp chủ yếu trồng Sắn (khoai mì) nên trong khoảng thời gian này là nông nhàn, nên nàng quyết định điều toàn bộ 12 thôn dân này về Vô Ưu Thôn, giúp thôn dân vô ưu thôn sản xuất lúa nước.

Ngoài ra, 2 thợ mộc, một nửa thợ săn, thợ may, thợ đóng tàu, thợ rèn đều được trưng dụng về Vô Ưu Thôn.

Mặt khác này cho xây một cái Doanh trại Huấn luyện, chỉ cần thôn dân có tư chất binh lính, tư chất từ cấp C trở lên đều được đem đi luyện binh vào ban đêm. Đồng thời nàng cũng cấp cho Bạch Lang Thôn 20 vàng tương đương với 2000 bạc bằng 2 vạn tiền đồng, đây là số tiền khổng lồ đối với Bạch Lang thôn. và nàng hứa hẹn sau khi về đến Vô Ưu thôn sẽ cho người mang đến 1 bội ngọc miễn (gạo). nhưng nàng cũng lấy đi toàn bộ da thú trong Bạch Lang thôn.

Đây là hơn 1000 miếng da thú tích góp hơn 10 năm của Bạch Lang Thôn, với số lượng da thú này, cùng với 2 thợ may thì trong một này nàng sẽ có ít nhất 6 cái Bách Thú Giáp, cung cấp cho binh sĩ của nàng. Đồng thời thôn dân cũng hưởng ké chút ít, không còn mặc khổ chạy long nhong ngoài đường nữa.

Đối với sự sắp xếp này Lê Giang cực kỳ không hài lòng, Vô Ưu thôn lấy đi không ít thứ tốt từ Bạch Lang thôn, nhưng chỉ để lại vài cái hứa hẹn, hẳn một mực nhàn nhỏ phần đời.

Bởi vì từ nhỏ đến lớn hắn ở trong rừng sâu núi thẳm, không tiếp xúc với bên ngoài nên không thể hiểu được tầm quan trọng của đồng tiền. phải nhờ Lê Mặc giải thích thật lâu hắn mới hiểu ra.

Hoàng Kỳ Phương thờ dài không thôi, tên Lê Giang này là một tên ngu trung, trung thành theo lối suy nghĩ của mình, mà trí có thể nói là ngu như heo. Nhưng nếu cảm hóa hắn, một khi thành công thì tên này sẽ trung thành tới cùng tận cùng không ngại nguy gian. Nhưng để đạt điều đó thì không dễ dàng chút nào.

Nghĩ ngợi một đêm, trời vừa hừng sáng một đoàn người, Sói, hươu, thỏ Yên Lập hồ. dẫn đầu là một thiếu nữ mặc Bách Thú Giáp, lưng đeo đao đồng, cười một con Hoàng Phiêu. Theo sau nàng là 3 tên Vương Hồ, A Mã, A Ngưu. Tiếp đó là một đoàn người, nam có, nữ có, chính giữa là xe vận chuyển hàng hóa, đa phần là da thú rừng, và cuối cùng là 20 Lang Kỳ, và người đi sau cùng là Lê Giang cười trên con sói Trắng to lớn.

Sau một ngày không về, Vô Ưu thôn thay đổi vượt bậc, dân cư cũng khoảng hơn 50 người, sinh khí vui tươi thoải mái, mọi người đang tác bậc hoàn thành nhiệm vụ của mình được giao.

Vừa về đến thôn, Hoàng Kỳ Phương liền phân phó công việc cho các thôn dân Bạch Lang Thôn.

2 thợ mộc chia ra một người trợ giúp xây các công trình, một thợ mộc còn lại kết hợp với thợ rèn chế tạo tên bọc đồng, bọc sắt.

3 thợ đóng tàu, liền được đưa xuống gần hồ Yên Lập, cùng với 5 thôn dân, trong ngày hôm nay nhất định phải hoàn thành 2 tàu đánh cá cỡ nhỏ.

Thợ may trực tiếp đưa vào y phòng, một ngày phải may cho được 3 bộ bách thú giáp.

Lang Kỳ Bình chia làm 2 nhóm, nhóm đầu tiên do Lê Giang dẫn đầu, cùng với 5 thôn dân Vô Ưu thôn được huấn luyện quân doanh tới hôm qua và 3 thợ săn tiến hành càn quét các bãi thú ở khu vực phía Nam Vô Ưu thôn, tìm nguyên liệu, thức ăn cũng như tăng cấp. nhóm còn lại do Vương Hồ dẫn đầu, đội hình như bên Lê Giang, nhưng tiến hành càn quét phía Bắc vô ưu thôn.

Sắp xếp công việc chỉnh chu, đến lúc này nàng mới an tâm logout ra khỏi game.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Chuyện phòng 906

Nhìn đồng hồ cũng là 4 giờ chiều, đợi thêm khoảng 30 phút nữa, mấy chị em phòng 906 mới đi học về. hôm nay nàng quyết định nhất định cùng với mấy chị em đi dạo phố, tám chuyện bốn phương.

Cắt cái DRMV trên đầu tù, đang định đi tắm thì bên ngoài đã nghe tiếng líu ríu của chị em bọn họ.

“Ngọc Thanh đại tỷ, em ngờ đại tỷ lại chơi lớn đến thế, mua nguyên cái DRMV. Đại tỷ thật là xấu chơi một mình”. Giọng bảnh bèo của Minh Hương vang lên.

“xì! Chơi trùm mềm thì phải nói tới con mắmm Kỳ Phương kia, chị thấy nó xài DRMV được 2 ngày rồi, chắc đêm quá nó chơi cả đêm, nó mới là xấu nhất.” Ngọc Thanh véo má Minh Hương một cái thật đau.

“hừ! mọi người ai cũng tốt hết, chỉ có mình em là khổ nhất thôi, chị, Kỳ Phương, tiểu Hà mỗi người đều có một bộ, còn em huhuhu.”

“Không sao đâu Minh Hương tui cho bà vay tiền mà!; Hoàng Kỳ Phương liền đi ra ngoài cửa ôm Minh Hương một cái thật chặt.

Trong đám chị em này, thì gia đình Minh Hương là có hoàn cảnh nhất, gia đình hầu như không chu cấp gì cho cô ấy cả, mọi chi phí học tập ăn ở đều do cô ấy phải làm thêm và học bổng mà ra. Nên với cái DRMV có giá hơn 60,000 đô la này thật là quá sức với cô ấy.

“Kỳ Phương cậu, gia đình cậu cũng không khá giả gì cho mấy, mình nghĩ cũng thôi đi, chỉ là một trò chơi thôi...” tuy nói vậy nhưng Minh Hương vẫn có chút nổi tức.

“hì! Không sao đâu, bản thân mình có tiền mà, hôm bữa mình dành giùm được không ít, hay là như vậy đi, tối nay phòng mình đi ăn, đi dạo phố rồi sẵn tiện ta mua cho Minh Hương một cái DRMV, hôm nay đại tỷ Kỳ Phương này khao mọi người.”

“Wow hôm nay chị có chuyện gì vui à, có phải là Lương Trọng đến thăm thị không?” Tiểu Hà ngây thơ hỏi.

Sắc mặt Hoàng Kỳ Phương trầm xuống trong chốc lát, nhưng rất nhanh trở lại vẻ bình thường, điều này không tránh thoát được ánh mắt sắc bén của Ngọc Thanh.

“không phải! hôm nay mình tìm được món hời trong game, nên phải đi rửa. ha ha ha ha ha.” Hoàng Kỳ Phương mũi phình thật to.

.....

21 giờ tối, phòng 906 hộp bí mật, cả gian phòng chỉ còn mỗi ánh đèn cây le lói trong đêm. Trong cái ánh sáng chập chờn hiện ra 4 khuôn mặt thanh tú với đôi mắt sáng ngời.

“Chị Kỳ Phương, có gì thì nói đi, chị cần gì phải làm cái trò thần bí đến thế!” Tiểu Hà không nhịn được lên tiếng.

“hôm nay mình có chuyện qua trọng muốn nói với các cậu, nhưng trước khi mình nói, các cậu phải hứa là không được nói cho a nghe, điều này các cậu hứa với mình được không?” giọng điệu Hoàng Kỳ Phương vô cùng trịnh trọng.

“được! tốt, ok” cả 3 người đều đồng ý. Lúc này Hoàng Kỳ Phương mới nói tiếp.

Thứ nhất: sau 2 ngày mình chơi trò chơi này, thì mình thấy đây không phải là trò chơi bình thường, mà còn gắn với rất nhiều điều thần bí trên thế giới mà ta chưa biết. nhưng có 1 điều duy nhất mà mình chắc chắn là liên quan tới quân sự, và sự lập lại trật tự trên thế giới, nhưng không qua vũ lực mà thông qua trò chơi này. Nên nó mới có tên là con Đường Vận Mệnh.

Thứ hai: các cậu chắc cũng biết, trên diễn đàn Con Đường Vận mệnh đang nổi đình nổi đám thiên hạ đệ nhất Thôn Vô ưu phải không.

Hoàng Kỳ Phương chưa nói hết câu thì Tiểu Hà tròn mắt lên “chị đừng nói chị là!”

Hoàng Kỳ Phương mỉm cười gật đầu. thế là 3 đôi mắt long lanh sáng rực nhìn nàng.

“mọi người nghe mình nói tiếp”

“chuyện này thật ra thì rất dài dòng, nhưng mình muốn thông báo cho các cậu tin này không phải vì khoe khoang, mà mình gặp phải một nhiệm vụ quan trọng, ảnh hưởng về sau này của quốc gia.”

“thôn mình thành lập nơi rừng sâu núi thẳm nằm trong vùng hoang vu nhất Giao Chỉ, nói cách khác tính theo bản đồ hiện tại là khu vực hồ Yên Lập cách thành phố Hạ Long 20km theo đường chim bay. Vì mình là thiên hạ đệ nhất thôn, nên được thưởng 1 NPC quan văn tư chất SS và 1 NPC tư chất võ tướng cấp s. hơn nữa mình hoàn thành nhiệm vụ ẩn, nên đã sát nhập một thôn cấp 2, với một npc quan văn tư chất s, và một Lang Kỵ võ tướng thư chất SS.

Nghe có vẻ thom bọ, nhưng nhiệm vụ về sau cũng chẳng rõ ràng, nhưng có khả năng nhất là phục quốc Văn Lang.

“cái gì! Cả 3 đồng thời thốt lên!”

“bé bé thôi mấy bà nội!” Hoàng Kỳ Phương xù lông lên.

“mình vẫn chưa chắc, nhưng theo tình hình giao tiếp với npc là như vậy. ông ta bảo ông ta là hậu duệ một trong những lạc tướng thời Vua Hùng. Năm xưa tổ tiên là Lê Chân là chỉ huy quân đoàn Lang Kỵ binh dưới thời Hai Bà Trưng.”

“vậy ý cậu là như thế nào!” Ngọc Thanh âm trầm nói.

“hiện tại mình muốn các cậu giúp mình, một mình mình làm không xuể, hiện tại mình có một lãnh địa tên là Bạch Lang Thôn, Ngọc Thanh và Tiểu Hà sẽ qua đó, còn Minh Hương sẽ theo mình ở lại vô Ưu Thôn, cả hai nơi đều có Lang Kỵ Binh bảo vệ, chỉ cần không gặp Mã Tặc tư chất cao thì vô tư mà luyện cấp.

“còn về Kiến Tạo Thôn lệnh thì các cậu yên tâm, mình sẽ tìm thay các cậu, hơn nữa khi các cậu cùng mình, mình đương nhiên là sẽ không bạc đãi đâu. Hihihii” Hoàng Kỳ Phương cười gang man.”

.....

Văn Phòng trưởng thôn Vô Ưu Thôn. 4 thân ảnh vũ mị hiện ra, Hoàng Kỳ Phương mặc giáp Bách Thú, lưng đeo Dao đồng, khí chất cũng có chút uy nghiêm, còn 3 người Ngọc Thanh, Tiểu Hà, Minh Hương thì trên người chỉ có mỗi cái nội thất, trông vô cùng quyến rũ.

Nhìn thảm cảnh của 3 người, Hoàng Kỳ Phương cũng có chút cảm khái, liền lấy ra Bách Thú giáp, mộc thuẫn, thiếp thương, đao đồng, cho bọn họ tùy ý lựa chọn. chỉnh trang y phục hoàn toàn, lúc này nàng mới cho gọi Lê Giang, cùng Vương Hồ vào.

“tham kiến chủ công” cả 2 cùng đồng thanh.

“đây là đồng bạn của ta, hôm nay các ngươi dẫn bọn họ đi luyện cấp, nếu bọn họ có xảy ra điều gì bất trắc thì các ngươi, hừ hừ hừ...” nàng liền giao 3 người cho Vương Hồ.

Lê Giang ở lại, ta có chuyện cần ngươi giúp. Cho người thông báo A ngư cùng A Mã vào đây.

Ngọc Thanh, Tiểu Hà, Minh Hương liền theo Vương hồ ra ngoài luyện cấp. hiện tại đi theo binh đoàn này thì bọn họ chỉ cần ở phía sau hít leve cũng đủ rồi, huống chi bọn họ còn lấy kinh nghiệm khi thu thập tài liệu. nếu so với các người chơi khác, thì bọn họ có thể được coi là ngồi mát ăn bát vàng.

Chỉ 5 phút sau A Ngu, A Mã và Lê Giang đứng trong văn phòng thôn trưởng.

“hiện tại các ngươi cũng biết, bọn Mã Tặc ở phía đông phát triển ngày càng lớn mạnh. Bây giờ nếu chúng ta không có biện pháp giải quyết ổn thỏa, sau này bọn mã tặc kia sẽ đại họa”

“Lê Giang ngươi nghĩ sao về việc này?” Hoàng Kỳ Phương sắc mặt trang nghiêm hỏi Lê Giang.

“theo ta thì nên tập trung tất cả binh lực, đập thẳng cái ổ chuột của bọn chúng. Một đòn quyết định, bách chiến bách thắng.” Lê Giang ngao ngễ.

“hừ đúng là đồ óc heo!” nàng khinh thường không thôi.

“vậy ngươi có biết doanh trại mã tặc nằm ở chỗ nào không, binh lực chúng bao nhiêu, chủng loại gì, cung binh bao nhiêu, thương binh bao nhiêu, đao binh bao nhiêu, có kỵ binh hay không?” nàng liên tiếp hỏi 1 tràng, làm cho Lê Giang chóng cả mặt.

“chủ công, cái này, cái này, thuộc hạ không biết” Giọng Lê Giang the thé.

Nàng nhìn sang A Ngu ý muốn nói A ngu nói ý kiến của mình.

“Dạ thưa chủ công, theo A Ngu thì trước hết ta nên cho người thám thím tìm nơi ẩn dấu doanh trại mã tặc, sau đó cho thám mã tìm hiểu thông tin kỹ càng, địa hình, cũng như là cách bố trí phòng ngự trong doanh trại, sau đó suy tính kỹ càng các mặt lợi và mặt hại của bọn chúng nhằm đề ra cách tối ưu hóa để chiến thắng bọn chúng.” A ngu chần tay nói.

“Lê Giang ngươi thấy chưa, ngươi nhìn A Ngu mà học hỏi, từ nay về sau ngươi này theo A Ngu mà học hỏi” Nàng lườm Lê Giang một cái.

Sau một đêm nàng đã suy nghĩ nhiều cách để tên đầu to này trung theo nàng, nhưng theo mọi cách nàng nghĩ, thì nàng phải tốn không ít tài nguyên cũng như binh lính. Mà trong giai đoạn đầu này, binh sĩ luôn là thứ quý giá.

Chính vì lẽ đó, nàng đề cho A Ngu kèm cặp Lê Giang, cho hắn bớt hoạt động lại một chút, rồi sau đó từ từ tính tiếp.

P/s tác giả. truyện này quân chủng mình phân chia giống như trong game ngoa long. có thể tăng cấp, có thể chuyển chức, có thể trùng sinh. nếu bạn nào chơi ngoa long sẽ hiểu.

đây là tác phẩm đầu tay, xây dựng trên cơ sở lịch sử Việt Nam. có gì sai sót mong các bạn cho mình ý kiến. xin cảm ơn

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Binh chủng

Trong trò chơi con đường vận mệnh, binh chủng được phân chia vô cùng nghiêm ngặt, chỉ cần chọn sai phương hướng phát triển, thì trong giai đoạn kế tiếp sẽ phát triển vô cùng khó khăn.

Binh chủng chia làm 5 loại chính: Thương Binh, Bộ binh, Kỵ Binh, cung binh, và vu thuật sĩ.

Khi một nông dân có tư chất làm binh lính, họ sẽ được trưng mộ vào binh doanh, tùy theo thuộc tính và thiên phú sẽ được xếp vào trong binh chủng nào.

Khi binh lính đạt cấp độ 40. Đây là bước quan trọng đầu tiên cho việc phát triển binh lính sau này. Lúc này binh doanh sẽ mở ra chức năng mới là trùng tu và chuyển chức.

Trùng tu sẽ làm cho binh lính trở lại cấp 1, nhưng bù lại tất cả các thuộc tính tăng 2 điểm. mỗi lần tăng 5 cấp độ sẽ được trùng tu 1 lần.

Chuyển chức: khi đạt số lần trùng tu nhất định, binh lính sẽ được thăng cấp binh chủng.

Ví dụ như thương binh: khi trùng tu 1 lần sẽ là thương binh cấp 1, trùng tu 3 lần sẽ là thương binh cấp 2, lúc này binh sĩ có 2 sự lựa chọn là binh chủng Trùng Thương và Trùng Kích.

Khi đạt trùng tu 5 lần sẽ được chuyển chức thành thương binh cấp 3. Lúc này là lúc quan trọng nhất để phát triển sau này, nếu chọn sai sẽ vô cùng khó khăn khi tác chiến.

Chùy giáp: đánh thường, phòng thủ mạnh

Đại kích sĩ: tăng công cao

Huyền Vũ: Phòng thủ cao

Kim Thương: Năng lực ưu tú

Kỳ tập Mâu: tấn công cao, nhanh nhẹn, phòng thủ yếu.

Ngân Thương: Phòng thủ mạnh.

Nếu đổi chuyển chức thành ngân thương thì sẽ không có cơ hội chuyển sang các binh chủng loại khác được nữa. cho dù là chuyển lên binh lính cấp 4 cũng thế. Ngân thương cấp 3 sẽ chuyển thành Thánh Thương.

Mỗi loại binh chủng đều có ưu nhược điểm riêng sẽ có tác dụng vô cùng lợi hại trong chiến trường.

Nếu như là nàng trước kia thì nàng sẽ ưu tiên đều và đẹp, chứ chẳng quan tâm đến sức mạnh tổng thể,. Ví như đứng đầu chiến tuyến là bộ binh giáp sĩ cực trâu, phía sau là cung binh yểm trợ, nếu sau khi bộ binh tank phía trước chết hay tiêu hao quá nhiều, nàng sẽ có thương binh lên. Đội hình tuy không mạnh, nhưng miễn đều đẹp là được.

Nhưng hiện tại nàng đã khác, mục tiêu nàng đã khác, nàng không còn là con bé ngây thơ kỳ phương xưa kia nữa. trong chiến tranh không cần đều, không cần đẹp chỉ cần mạnh. Mạnh là người chiến thắng.

Điều quan trọng lúc này của nàng bây giờ là thu hoạch thật nhiều, thật nhiều lương thực cũng như dân cư, khi có dân nàng sẽ có tất cả. có là mục tiêu ưu tiên hàng đầu, kể đến là đẹp cái trại mã tặc kia. Nhưng trước hết là điều đó thì trong tay nàng phải có ít nhất 50 bộ binh cấp 3 thạch giáp sĩ, 25 thương binh cấp 3 kỳ Tập Mâu, 30 cung binh cấp 2 Trường Cung, và quan trọng nhất là 5 cung binh cấp 3 thích khách.

Binh chủng thích khách là một dạng đặc biệt của cung binh. Vũ khí của họ là nỏ thủ cầm tay và dao găm di chuyển vô cùng nhanh nhẹn, sát thương cực cao nhưng lại phòng thủ cực yếu. cung binh thích khách này thích hợp nhất để tình báo và ám sát.

Vì đây là binh chủng đặc biệt nên tỷ lệ chuyển chức ra rất thấp tỷ lệ hầu như không vượt qua 0.5%. nhưng đối với Hoàng Kỳ Phương thì điều này khá là dễ dàng. Vì nàng sống lại 2 năm, nên nàng biết trước được rất nhiều thứ.

.....

Hôm nay là ngày đầu tiên các đồng bạn chung phòng của nàng tham gia trò chơi vận mệnh này, tuy nàng đã thu xếp ổn thỏa, nhưng vẫn thấy áy náy, đáng lẽ ra bọn họ đang ở nơi đô thị phồn hoa, mà giờ đây lại bị nàng kéo đến nơi khi ho cò gầy này. Nên trong lòng nàng cũng có chút khó chịu. nhưng Vô Ưu thôn đang trong giai đoạn phát triển qua trọng, nàng không thể bỏ nhiệm vụ mà theo chỉ bảo họ được, nên chỉ đành để bọn họ tự ngộ ra chân lý trò chơi mà thôi.

Nàng thở dài một hơi, hôm nay nàng quyết định dẫn đội hình của Lê Giang đi càn quét địa bàn ở phía Nam. Trước cửa thôn hơn 30 người vũ trang đầy đủ đang đứng trước của thôn đợi nàng.

Đội hình bao gồm 10 Lang Kỳ Binh thương, cung 10 Lang Kỳ Binh Đao, ngoài ra còn có 2 thợ săn và 10 dân binh Vô Ưu Thôn, 3 thương binh, 4 thuấn binh và 3 cung binh. Đội hình này cũng xem là chỉnh chu, công thủ đầy đủ. Nếu so ra binh lính NPC như thế này thì hiện tại là đứng đầu toàn sever rồi.

Mục tiêu hôm nay nhất quyết phải cho tất cả binh lính phải đạt cấp 40, sau đó trùng tu ngay trong đêm để sáng hôm sau chuyển chức thành binh lính cấp 1. Đến lúc đó đội hình này kết hợp với bên Vương Hồ có thể đi chém giết sơ bộ mã tặc doanh nhỏ rồi.

Đến giữa trưa, đội hình đang uống nước nghỉ ngơi, nhờ có sự giúp sức của Lang Kỳ Binh mà màn càn quét nhanh đi rất là nhiều, chỉ cần gặp bãi quái hoang thú, mãnh thú chỉ cần không quá 200 con thì sẽ bị binh đoàn của nàng sẽ chém giết chỉ trong vòng 30 phút là xong, nhưng nếu gặp hung thú như sói, hổ thì có chút khó ăn, nên lơi lảu một chút.

Sáng đến giờ nhóm của nàng đã tiêu diệt 3 cứ điểm trong đó có 1 cứ điểm sói hoang. Hiện tại 2 thợ săn đang làm tốt công việc thu nhập của mình. Trong lúc chờ đợi nàng liền cho A Mã đi kiểm tra địa hình phía trước.

A Mã là một trong những cung binh có tư chất là thích khách nhất, nên nàng sẽ không phí những cơ hội thám thính như thế này để từ từ rèn luyện hẳn.

30 phút sau A Mã quay lại với vẻ mặt vô cùng hớn hờ.

“ chủ công, phía sau ngọn núi kia có một cái tháp canh, theo suy đoán của A Mã chắc chắn nơi đó có thể là tháp canh của sơn trại nào đó!”

“ tốt! A Ngưu, A Mã, Lê Giang 3 người các người đi thám thính thật kỹ, hãy cẩn thận” Hoàng Kỳ Phương hưng phấn ra lệnh.

Đây là nơi rừng sâu núi thẳm nếu là thôn của người chơi thì tỷ lệ rất thấp, thứ nhất nơi đây là nơi hoang vu xa thành thị. Thứ 2 đây là ngày thứ 3 sever mở cửa nếu theo lẽ thường thì đến ngày thứ 14 15 người chơi mới đủ điều kiện nhận nhiệm vụ lấy kiến tạo thôn. nên cái thôn này khả năng rất lớn là của NPC.

Thôn NPC hừ hừ, qui thuận nàng thì duyệt, còn nếu không cứ trực tiếp phá lấy kiến tạo thôn cho mấy chị em đường nào cũng tuyệt hết.

.....

2 canh giờ sau 3 người A Nguru A Mã, Lê Giang quay về, bọn họ còn dẫn theo một tên trắng đi mặc giáp vải, đầu tóc búi cao, chân mang giày cỏ, cách ăn mặt này theo kiểu Hán phục.

“tham kiến chủ công. Vừa nãy khi thám thính thì phát hiện tên này đang lập lò, có vẻ khả nghi tên A Nguru liền cho Lê Giang Bắt lại, giải về cho chủ công định đoạt” A Nguru dẫn đầu nói trước.

“hừ! bọn man di các ngươi, dám làm loạn, còn không mau thả ta ra nếu không bọn ngươi sẽ bị tận diệt chín đời dòng họ các ngươi luôn!” tên tù binh tuy bị bắt nhưng khí thế vẫn hùng hồn.

“hừ!” hoàng Kỳ Phương hừ lạnh một tiếng

“Man Di, vậy ngươi là người Hán!”

“đúng! Ta là người hán, là con cưng của trời, dòng tộc người Hán là chúa tể vùng đất này, bọn Man Di các ngươi chỉ là những kẻ hèn mọn, suốt đời chỉ là nô lệ không bằng một con súc sinh! Ha ha ha”

“Lê Giang cho hắn bớt vài cái răng đi, để xem hắn còn nói nhảm được nữa không?” Lê Giang nghe được mệnh lệnh liền cười khoái chí, liền bước tới cho một cán đao vô mõ tên người hán kia.

Nàng cũng lười quăng chuyện tên tù binh kia, cứ sao cho A Nguru, A Mã tiếng hành tra khảo. còn nàng tiếp tục dẫn đội chinh phạt càn quét thú rừng.

T/g: dạo này cuối năm, mình nhiều việc quá, không có thời gian. Xin lỗi nhiiu. Mình sẽ cố gắng up đều. thank các bạn đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Vân Cầu- Vọng hương Thôn

Trên một khoảng đất trống, rộng gần 1000m² hiện tại có hơn 200 người mang vũ trang đầy đủ đang đứng đối diện nhau. Lầy dòng suối chính giữa cắt ngang làm ranh giới, cả 2 trăm người này đang dương cung bạt kiếm, chỉ cần được lệnh thì bọn họ sẵn sàng băng qua dòng suối mà chém giết.

2 bên được phân chia rõ ràng, một bên mang giáp thú, trang bị bằng đồng thô sơ, chủ yếu là Dao đồng, thương đồng, mộc thuẫn,. còn bên kia mang giày vải, áo bố, đầu búi tóc theo kiểu người Hán. Trang bị có chút cải tiến hơn, bọn họ dùng thiếc kiếm, thiếc thương, ngoài ra còn có hơn 20 cung thủ dùng thương cung. Xem ra bên quân đội người hán đều là Binh lính cấp 2. Còn bên người Man kia là binh cấp 1. Xem ra thắng bại cũng đã rõ ràng rồi.

Phía bên quân hán tự nhiên tách ra 2 bên chừa một hàng, từ bên trong có một lão già tuổi khoảng lục lẫu, mang khí thế của một nho gia bước ra.

“đám Man Di mọi rợ các ngươi còn không mau bỏ vũ xuống đầu hàng. Nếu không bọn ta sẽ cho diệt toàn thôn, già trẻ lớn bé không tha”

“hừ bọn người Hán kia đừng quá lớn lối, nơi này xưa kia là đất Văn Lang, các ngươi là lũ cướp nước bọn ta, mà giờ đây còn lớn lối. cho dù bọn ta có chết cũng không bao giờ phục.”

“Hỡi Thôn Vọng Hương, cùng lão già này tử chiến, sông có thể cạn, núi có thể mòn, nhưng người Việt ta không bao giờ khuất phục bọn xâm lăng! Giết”

“giết! giết! Giết!” tiếng rống vang lên làm dậy sóng cả núi đồi.

Binh lính cấp 1 với binh lính cấp 2 giống như cừu và bầy sói. Chẳng mấy chốc đội quân 100 người, nay chỉ còn hơn 20 người đang co cụm lại một chỗ.

“còn không mau đầu hàng” Lão già người Hán giọng khinh miệt.

“hừ! có chết cũng không hàng!” đám binh man di kia gầm lên, tay rung bản bản, nhưng đôi mắt giận như téo lửa như muốn thiêu sống đám người Hán kia.

Lão già người Hán gầm rống “Giết chết bọn man di này cho lão già tử, giết sạch giết càng nhiều càng tốt, sống trên đất Hán ta, không biết yên thân giúp Hán mà lại một lòng nghịch mưu phản Hán. Loại Man di các ngươi ta phải giết từ trong trứng giết ra.

Đám tráng binh như sài lang hổ gấu, điên cuồng lao vào chuẩn bị một trận chém giết đẫm máu.

Bỗng nhiên một tiếng sói tru lạnh lãnh vang lên, sau đó là một tràn hú dài của vô số con sói, tiếng sói hú nghe lạnh lãnh lạnh cả sống lưng.

Sắc mặt lão già người Hán chợt biết quát lớn “không hay, có lang sói tập kích, tất cả theo ta rút lui!”

“Chạy đi Đâu” Lê Giang cười một con bạch lang lớn tay cầm trường thương, thế như vũ bão xông thẳng lao vào giữa đội hình Hán Binh. Theo sau hắn là hơn 30 Lang Thương Binh và Lang Dao Binh. Nhìn khí thế cũng như phong cách, thì đây cũng là Binh Lính cấp 2 rồi.

Lang Sói là một trong những hung thú nổi tiếng là tàn ác, chúng là nỗi khiếp sợ đối với dân cư vùng cao. Nay một đàn sói hơn 50 con, lên lưng chúng còn có 1 chỉ huy nhân loại, sức chiến đấu vượt xa dự kiến.

Tuy bọn người Hán chiến ưu thế về số đông, nhưng nỗi khiếp sợ đối với hung thú, cũng như bị tấn công bất ngờ, nên đội hình chúng vô cùng hỗn loạn.

Đám lang binh như hổ lạc vào bẫy gài, từng con từng con bị tiêu diệt, lão già người Hán kia bộ mặt hồng hắc lúc này đã thay bằng bộ mặt xám như tro cát không ra giọt máu.

Nhìn tràng diện phía dưới Hoàng Kỳ Phương hưng phấn không thôi, bên cạnh nàng là ba chị em Thanh Ngọc, Mỹ Hà và Minh Hương, còn có Lê Mặc và Vương Hạo.

“bẩm chúa công, việc bên kia đã xong, Lưu Bình Thôn đã hoàn toàn bị diệt, không biết chúa công muốn giữ lại hay là phá hủy” A Mã chạy hỗn hển thông báo cho Hoàng Kỳ Phương tin tức quan trọng.

3 ngày trước sau khi phát hiện Vọng Hương Thôn cùng Lưu Bình thôn xảy ra chiến tranh, nàng cảm thấy đây là thời cơ tốt nhất thực hiện kế hoạch cũng như bành trướng thế lực của mình ra. Hơn thế nữa Vọng hương thôn có thể là một trong những tộc của Lạc tướng khi xưa, nên nàng đã quyết tâm là ra cái trận địa này.

Đầu tiên chia binh lực ra làm 2, 1 do Lê Giang chỉ huy, lực chọn thời cơ thích hợp để tiêu diệt quân binh Lưu Bình thôn, cũng như cứu giúp Vọng Hương thôn với hi vọng bọn họ sẽ biết ơn và gia nhập vào Vô Ưu thôn.

Còn đội thứ 2 do Vương Hồ chỉ huy đợi lúc quân binh Lưu Bình thôn xuất chinh thì tiến vào đánh chiến Lưu Bình Thôn. cái thôn này không thể nào giữ được, bởi vì cái lão già kia là một kẻ Hán trung. Chỉ có giết lão, hủy thôn thì đám dân trong thôn sẽ trở thành lưu dân, tới lúc đó chỉ cần cho bọn họ chút lợi ích thì sẽ không cần phải lo thiếu dân cư.

“A Mã, người bảo Vương Hồ cứ như kế hoạch tối qua mà làm. Trực tiếp hủy thôn, đem tất cả, ta nhắc lại là đem về tất cả tài nguyên, còn bọn lưu dân kia, tên nào đi theo thì tha còn lại....”

Phía bên này trận chiến dường như đã ổn thỏa. với thế công như lang như hổ, quân binh Lưu Bình thôn lập tức bỏ vũ khí xuống tay đầu hàng, một số tráng binh không chịu nổi sự khiếp sợ trực tiếp ngắt cổ, phía dưới hạ thân chảy ra không ít dung dịch màu vàng vàng, mùi khai khai bốc lên.

Riêng quân binh Vọng Hương thôn sắc mặt phần lớn khi nhìn thấy địch nhân bị tiêu diệt nhưng trưởng thôn Vọng Hương thôn sắc mặt không khỏi khó coi một chút, đôi mắt suy tư trầm ngâm. Trong phút chốc lão dường như già thêm vài tuổi.

Lê Giang sắp xếp đầu vào đó, tới lúc này đoàn người Hoàng Kỳ Yên mới từ từ bước đến. cười một thót Hoàng mã xung quanh không thiếu tùy tùng, hộ vệ mưu sĩ. Hoàng Kỳ Yên ngạo nghễ bước tới trước mặt lão già người Hán.

“không biết lão nhân gia xưng hô như thế nào?” Nàng mỉm cười nhìn lão già người Hán đang quỳ dưới đất, trên cổ lão còn dắt một thanh đao sáng lóa, sáng sủa bất cứ lúc nào cũng có thể cắt bay đầu lão.

Mắt lão đỏ rực giọng nói đầy oán hận “hừ bọn man di các ngươi to gan dám chống đối Đại Hán ta, sẽ có ngày các ngươi sẽ bị tru diệt”

“hey! Thì ra là một NPC ngu trung! Thôi có lẽ không thể thu phục được rồi!” Nàng thầm nghĩ trong lòng. Vì thế nàng cũng không thèm dơ dài trực tiếp lướt qua đi đến đám người Vọng Hương Thôn.

Vân Cầu nhìn thấy đoàn người kia bước tới liền chỉnh trang lại y phục, một đoàn hơn 30 người liền quỳ xuống. Vân Cầu dẫn đầu, cung cung kính kính nói.

“Lão đầu Vân Cầu xin đa tạ ơn cứu mạng của ân công, từ nay về sau nếu ân công có việc gì, chỉ cần nói một lời, cho dù có chết Vân Cầu vẫn không từ nan”

Khỏe miệng nàng giật giật, “con bà nó, kiểu này là sao, mình lão thì làm được gì, lão già này coi bộ khó chơi à nha!” suy nghĩ trong lòng như thế nhưng nét mặt nàng vẫn tươi cười.

“Vân Lão xin đừng khách khí, chúng ta đều là dòng dõi Âu Lạc sinh ra từ một cha, uống sữa cùng một mẹ, không nên khách khí” nói những lời này Hoàng Kỳ Phương có chút rợn cả người.

“thôi, vì mục tiêu, già dối một chút!” Nàng thầm nhắc nhở mình.

“vậy ân công là người của Âu Lạc!” Vân Cầu có chút nghi hoặc.

“đúng ta là hậu duệ của Hùng Vương! Nay vâng mệnh tổ tiên cùng các dòng dõi chiến tướng xưa kia, một lòng cùng nhau dựng lại nước!” nói tới đây tay nàng chấp lại hướng lên trời, đôi mắt phát ra tinh quang sáng ngời, đồng thời hiện ra vẻ thành kính khi nhắc tới Hùng Vương cùng Lạc tướng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Nhiệm Vụ khó khăn

“thì ra ân công là hậu huệ Hoàng tộc Hùng vương!” Vân Lão cúi đầu cung kính. Nhưng từ thái độ của lão thì hẳn không phải là một trong những tộc Lạc tướng xưa kia rồi.

Nghĩ tới đây Hoàng Kỳ Phương có chút thất vọng, bao tính toán giờ đây đã vỡ. “đúng là đời không như mơ mà!”

Vọng Hương Thôn của lão nằm ở bên kia sườn núi, nếu Ân công không chê tệ xá bản hàn, thì cùng Vân Lão này cùng uống chén rượu cho ấm người, sẵn tiện chiêu đãi các vị dừng sĩ đã cứu thôn dân Vọng Hương Thôn chúng ta” Vân Cầu cung cung kính kính nói.

Hoàng Kỳ Phương dành thờ dài đi theo Vân Cầu, theo sau nàng là đảng Vương Hồ Lê Giang, còn bọn A Ngưu, A Mã thì chỉ huy thu thập binh đao, cũng như thu dọn chiến trường.

Vọng Hương Thôn có một địa thế vô cùng đẹp đẽ, cả thôn nằm ở dưới chân núi, phía trước thôn là một cái hồ rộng chừng 1 ha, sau lưng thì tựa vào vách núi. Cả thôn chỉ có một lối vào, đây chính là một cái pháo đài phòng thủ tự nhiên dễ thủ khó công.

Hoàng Kỳ Phương trầm nghĩ, nếu mà nàng có được cái thôn này thì chắc chắn nàng sẽ xây dựng nơi đây thành một cái pháo đài phong thủ kiên cố.

Vọng Hương thôn là một cái thôn dân cấp 2, dân số cũng không được bao nhiêu bởi vì cái thôn này thường xuyên bị Luru Bình thôn cùng bọn mã tặc đánh cướp.

dân số đa phần là phụ nữ và trẻ nhỏ, ngoài ra còn có hơn 40 tráng đinh tham gia trận chiến vừa rồi.

cái thôn này chỉ có thể nói một từ có thể hình dung đó chính là từ thảm, nhưng so với cái thôn của nàng thì các kiến trúc cơ bản đều đầy đủ. Chỉ cần thêm một thời gian đồng thời cung cấp cho Vọng Hương thôn một ít lương thực, tài nguyên, thì trong vòng 1 tháng cái thôn tiêu điều này sẽ một lần nữa sống dậy phát triển vượt trội.

“thật là ngại quá, lại để ân công thấy cảnh bản hàn của thôn ta rồi!” giọng Vân Cầu có chút áy náy.

“không sao! Vân lão trưởng, trong tình thế khó khăn, thôn dân lại bị cướp bóc, giữ được tính mạng là tốt lắm rồi!” giọng Hoàng Kỳ Phương có chút động viên khích lệ.

“không biết lão trưởng có tính toán gì không! Nếu Vọng Hương thôn có cần giúp đỡ gì, thì lão trưởng cứ nói một tiếng, ta giúp được nhất định sẽ giúp tới cùng.”

“hey!” Vân Cầu thờ dài.

“thật ra thì lúc trước Vọng Hương Thôn ta cuộc sống không được gọi là sung túc, nhưng ít ra thì cũng no ấm, nhưng mấy năm nay, thôn ta thường xuyên bị mã tặc đánh cướp, mỗi một tháng bọn chúng đến một lần, mỗi lần không những cướp hết sạch lương thực, mà bọn chúng còn không tha cho nữ nhân trong thôn. Vì lẽ đó mà Vọng Hương Thôn chúng ta ngày càng sa sút”

“chẳng lẽ thôn chúng ta không chống lại bọn mã Tặc ư?” Hoàng Kỳ Phương thắc mắc.

“có chứ, nhưng lực lượng bọn chúng mạnh mẽ vô cùng. Thôn dân chúng ta chống không lại bọn chúng” trong nét mắt Vân Cầu hiện ra nỗi chua xót không nói thành tiếng.

“trong vòng 5 ngày nữa bọn Mã Tặc sẽ đến đây, lần này không biết sẽ còn lại bao nhiêu thôn dân đây” noi tới đây trong phút chốc Vân Cầu có vẻ già thêm 10 tuổi.

“đỉnh!” hệ thống.

Hệ Thống: bạn có muốn nhận nhiệm vụ phòng thủ Vọng Hương thôn.

“ha ha ha thì đây là một cái nhiệm vụ, ha ha ha lần này thì tốt rồi!” Hoàng Kỳ Phương cười đến híp mắt.

Nàng không do dự mà chấp nhận.

“lão trưởng yên tâm, có ta ở đây bọn mã tặc sẽ không làm gì được thôn dân của ngài đâu.”

Hệ Thống: bạn đã nhận nhiệm vụ Phòng Thủ Vọng Hương Thôn

Mục tiêu nhiệm vụ: cùng với dân binh Vọng Hương Thôn trấn thủ Vọng Hương Thôn.

Mức độ hoàn thành: 0/3

Nhiệm vụ thất bại khi toàn bộ thôn dân Vọng Hương thôn tử vong hoặc văn phòng trưởng thôn bị chiếm.

Phần thưởng: 10.000 Exp, 3 vàng, 100 uy danh thành Giao Chỉ, 5 danh vọng, Vọng Hương thôn trở thành lãnh địa phụ thuộc.

Thất bại: - 1000 Uy danh, Vọng Hương thôn trở thành thủ địch.

Nhìn thấy thông tin nhiệm vụ Hoàng Kỳ Phương sắc mặt chột biển.

Cái gì mà 3 đợt tấn công. Theo như trí nhớ của nàng. 3 đợt tấn công có nghĩa tương đương với công thành chiến.

Công thành chiến chia ra là 3 đợt tấn công gần cách nhau là 1 ngày. Binh lực mỗi lần sẽ tăng gấp đôi. Ví như tấn công đợt 1 là 100 binh lính thì đợt e sẽ là 200 binh. Đợt 3 là tổng tiến công với 400 binh.

Khi công thành sẽ có đầy đủ lực lượng binh lính như thương binh. Bộ binh, cung binh, ngay cả kỵ binh cũng có.

Nghĩ tới đây nàng có chút choáng váng. Cái này cần phải tập trung chị em lại mới giải quyết được, hiện tại chỉ có 5 ngày để chuẩn bị, nếu trận chiến này thất bại, rất có khả năng lần này nàng sẽ đi ăn mày.

“tình hình chiến sự cần phải có sự chuẩn bị đầy đủ, ta cần phải trở về chuẩn bị, ta đi trước, Vân Lão cứ yên tâm, cho dù phải hy sinh tất cả ta cũng phải bảo vệ Vọng Hương Thôn an toàn.”

“Vân Lão này nhờ cả vào ân công” Vân Cầu cuối đầu thật sâu nhìn theo bóng lưng Hoàng Kỳ Phương.

.....

“Bẩm chủ công! Lần này chúng ta tiêu diệt Lưu Bình Thôn tổng cộng thu được: 8000 tiền đồng, 2 bội gỗ, 1 bội đá, 300 vật liệu đồng, 100 vật liệu thiết, 200 da thú, 3 bội lương thực, cùng với 80 thôn dân.

Ngoài ra còn một số binh khí như, cung, tên, đao đồng, thiết thương, mộc thuẫn số lượng cũng gần 100.” A Mã vội vàng báo cáo.

“tốt! Lê Giang, người chọn ra 20 Lang Kỵ binh phòng thủ Vọng Hương Thôn. Nếu nhìn thấy mã tặc xuất hiện quanh đây thì nhất định không được đánh lại, một mực bảo toàn lực lượng.” Vâng, Lê Giang nghe lệnh.

“A Mã! Người cùng đám tùy tùng của mình cùng nhau quan sát địa hình trong vòng 10 dặm quanh đây. Tốt nhất là điều tra thêm về bọn mã tặc xung quanh nơi này.” Hoàng Kỳ Phương phân nó.

“rõ! A Mã nhất định không phụ lòng chủ công”

“tất cả theo ta rút quân!”

.....

Trong văn phòng trưởng thôn Vô Ưu thôn, đang tập trung 4 mỹ nữ xinh đẹp, cùng 3 thanh niên và 1 lão gia trung niên. Đây chính là bộ não của Vô Ưu thôn.

Sau khi trở về Hoàng Kỳ Phương liền triệu tập đám người Vương lão mà mấy chị em của mình bàn bạc chiến lược.

Trước mặt bọn họ là một cái lược đồ đơn giản của Vọng Hương thôn. 2 mặt tựa lưng vào vách núi, một mặt là một cái hồ rộng hơn 1 ha. Chỉ có một thôn daong rộng hơn 5 trượng thông ra ngoài. Đây cũng là một lợi thế khi phòng thủ, một khi thất thủ thì coi như là toàn quân bị diệt.

“A Mã! Người dò thám như thế nào rồi!” Nàng đột nhiên hỏi A mã.

“thưa chủ công! Theo như thông tin tìm được, bọn mã tặc thường xuyên tấn công Vọng Hương Thôn chính là đám mã tặc đóng đô ở phía đông mà chúng ta từ dò thám. Từ sơn trại bọn chúng đến Vọng Hương thôn khoảng cách ít nhất là một ngày rưỡi đi đường.

Bọn chúng thường xuyên đánh cướp các thôn dân trong bán kính 50 dặm.

Theo như thông tin từ thôn dân Vọng Hương thôn, mỗi lần chúng đánh cướp là mang theo đội hình 200 tên mã tặc, dẫn đầu bọn chúng là Tam trại chủ.” A Mã từ từ báo cáo thông tin của mình tìm được.

“binh số Mã tặc là bao nhiêu? binh chủng gì?”

“thưa chủ công, tầm khoảng 5000 tên, trong đó có thương binh, bộ binh, cung binh cùng hơn 100 kỵ binh”

“phụt!!!!” Tiểu Hà đang uống nước thì nghe lực lượng mã tặc, nàng liền phun nước ra làm ướt hết cả mặt A Mã.

Cảm thấy mình thất thố nàng liền lấy khăn ra lau mặt cho A Mã ngưng ngưng cười trừ.

“Vương lão! Thấy thế nào!” Nàng liền hỏi Vương lão. Theo như nàng thì trong đám người trong đây, Vương Lão chính là người có trí lực cao nhất. không có mưu sĩ nào cấp ss lại là người ngu cả.

“không ngờ thôn ta vừa mới thành lập lại gặp phải nguy cơ lớn đến như thế!” Vương lão có chút trầm mặt.

“binh pháp xưa có câu quân công cần phải gấp 3 lần quân thủ. Nhưng hiện tại chúng ta tổng cộng chỉ có hơn 200 binh các loại, khó là có thể phòng thủ Vọng Hương Thôn theo lẽ thường được!” nói tới đây Vương Hạo liền chấp tay ra sau lưng một mực rời khỏi, không nói một lời nào nữa.

“con bà nó, cái gì mà mưu sĩ cấp ss! Kỳ Phuong, mình thấy cậu bị hệ thống lừa rồi! hừ hừ!” Minh Hương không nhịn được mà thóa mạ một câu.

“Minh Hương, đừng nóng! Chuyện gì cũng có cách giải quyết cả!” Thanh Ngọc liền giãi vãi một câu.

“A Ngu, ngươi là người ta tin tưởng nhất, ngươi có kế sách gì hay không!” Nàng Liền hỏi A Ngu. Theo nàng A ngu là người có đầu óc quân sự nhất. đối với thái độ vừa nãy của Vương hạo nàng cũng chẳng chú ý mấy, bởi vì trong game này vẫn chia làm mưu thần, mưu sĩ, một cái là dùng để quản lý thôn dân chính sách, công vụ. còn một cái là dùng để đi dàn quân đánh trận. vì thế Vương Hạo thuộc loại mưu sĩ quản lý nội chính. Còn A Ngu mới chính là mưu thần dàn quân đánh trận.

Lúc này A Ngu mỉm cười nói một từ “địa thế”.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Phục Kích

4 ngày sau trước cổng Vô Ưu thôn tập trung một đạo quân nho nhỏ, dẫn đầu là một thiếu nữ tuổi đôi mươi, khí chất hiên ngang, cười trên một con chiến mã. Theo sau nàng là một đội quân tinh nhuệ nhất hiện tại.

Tổng cộng có 100 Lang Ky binh, 50 Lang thương Binh và 50 Lang Dao binh, loan đao bóng loáng, đầu thương nhọn hoắc, sáng sủa chiến đấu trong mọi tình huống.

Theo đó là 50 bộ binh đều là binh chủng cấp 3, trong đó có 30 thạch giáp binh, 20 Bộ giáp binh.

Thạch giáp binh: phòng thủ cực mạnh, nhưng sát thương ít (dùng thuẫn đỡ đòn)

Bộ Giáp binh: công thủ đều nhau. Rất thích hợp giáp lá cà.

80 thương binh, 50 là kỵ mâu tập, và 30 ngân thương binh.

Kỵ mâu tập: nén mâu tầm ngắn 10 -20m

Ngân thương binh: phòng thủ mạnh. Kết hợp với thạch giáp binh để tấn công.

Cuối cùng là 200 cung binh đầy đủ chủng loại. cung binh cấp 1 2 3 đều có. Nhưng chủ yếu là cung binh cấp 2 Trường cung, cùng 30 cung binh cấp 3 kim nỏ và 20 Hỏa cung.

Trường cung: tấn công tầm xa 30- 40 m.

Kim Nỏ: tấn công tầm Xa 45-50m. tiễn nỏ mạnh sát thương lớn

Hỏa Cung: tấn công tầm xa 45-50m, sử dụng tên lửa sát thương lớn, nhưng tốc độ bắn chậm

Đây là toàn bộ những gì mà nàng có 430 binh toàn bộ chủng loại. chỉ với gần 1 tháng trong game tương đương với hơn 5 ngày ngoài đời thật, mà nàng đã có đội quân đầy đủ chủng loại như thế này, có thể xem là người mạnh nhất toàn sever hiện tại. nhưng mà so với đội quân mã tặc mà nàng chuẩn bị đối đầu, thì đây giống như một con chuột so với một con voi mà thôi.

.....

Vọng Hương hiện tại không một bóng người cả một thôn xóm điều hòa. Từ nơi xa vọng lại những tiếng gào thét, như một bầy mãnh thú, hơn 200 tên mã tặc, tay cầm loan đao âm âm chạy vào bên trên trong vọng Hương thôn.

“VÂN LÃO CẦU! CÚT NGAY RA ĐÂY CHO LÃO TỬ” một trong 3 tên cười ngựa dẫn đầu loan đo vùng lên liên tục quát mắng.

“con mẹ nó! Vân lão cầu, mau cút ra đây! Ta đếm tới 3 không ra. Hôm nay ta sẽ đại khai sát giới, quét sạch cái ổ chó của các ngươi!” tên Tam trại chủ tiếp tục gào thét.

Hai tên tùy tùng hai bên cũng mắng chửi cùng uy hiếp, nhưng rất tiếc bọn chúng mắng chửi cả nửa ngày cũng không ai thềm ra.

Lúc này sắc mặt Tam Trại chủ đen như nhọ nồi. “con mẹ nó! Anh em, đốt hết cái thôn này cho lão tử!”

“Gao!” một tiếng sói tru bất thình lình vang lên, tiếp theo đó là một tràn tiếng gầm thét của dã thú.

Từ bên trong thôn chạy ra một con sói trắng cao lớn, trên lưng nó là một thanh niên vóc người cao lớn, cơ bắp cuộn cuộn. trên tay cầm một cây thương dài, mũi thương nhọn hoắc.

“Bọn Mã tặc kia! Để mạng lại cho lão tử!” Lê Giang gầm thét. Tiếng thét vô cùng chói tai, kết hợp với tiếng sói gầm thét, khiến cho không ít tên mã tặc rung cầm cập.

“con mẹ nó!” Tam trại chủ mắng một câu cũng vùng ngựa giao chiến với Lê Giang.

Hai tên tùy tùng phía sau, cười ngựa theo sau lao lên cùng nhau đối chiến với Lê Giang.

1 chọi 3. Dưới tình thế đó mà Lê Giang chẳng hề nao núng. Một mình hắn chiến đấu với 3 người mà cứ như đùa giỡn với mấy con sói nhỏ mà thôi.

Ngay lúc này, từ hai bên sườn dốc hai bên, 100 trăm lang kỵ bi lao tới sát khí đằng đằng, chạy nhanh như bay, lao về hướng 200 tên mã tặc.

“bắn!” một khẩu hiệu nhẹ nhàng vang lên. Sau đó là tên bay như mưa trút đám mã tặc. loạn tên qua đi, 200 trăm tên mã tặc chết cũng gần 1/3.

Lúc này bọn chúng chưa kịp định thần, thì trong các nhà dân lao ra hơn trăm tên bộ binh, thương binh các loại.

Đội hình ngay thẳng, thạch giáp binh phía trước, dùng cái khiên to lớn của mình chắn phía trước, xen kẽ là Ngân Thương Binh lù lù ở phía sau những mũi thương nhọn hoắc đâm ra từ những khe hở của thạch giáp. phía sau đó là kỳ mâu tập, với những ngọn giáo hướng lên trời, chỉ cần đội lệnh là sẽ xuất kích. Cuối cùng là Bộ giáp binh với những thanh long đao lán bóng, cầm trên tay là chiếc mộc thuẫn.

Cả một đội hình lù lù như một con nhím chậm rãi mà mang một khí thế giết chóc tràn lan.

Một tên Mã Tặc quát lớn “Giết! Anh em! Giết hết bọn cẩu tạp chủng, con gái bọn chúng, lão bà của bọn chúng, mặc cho chúng ta tha hồ mà hành hạ! giết!”

Một đám mã tặc bất chấp sống chết, như một bầy chó điên lao về phía con nhím đầy gai góc kia.

“vút vút vút!...” đợt tên thứ hai ngăn cản bước tiến bọn mã tặc thêm một lần nữa. lần này thì quá nửa Mã Tặc nằm xuống, nhưng bọn chúng cũng không lùi bước.

50m 40m 30m “ kỳ mâu tập xuất kích” A Ngưu phía sau chỉ huy.

Những mũi giáo vun vút bay lên không trung, như một đường con parabol hoàn mỹ. những mũi giáo dài hơn 1 trượng, như có qui tích nặc định, như mưa tấn công lên bọn mã tặc.

Lại thêm một đợt loạn tiễn nữa. lần này sát thương là lớn nhất. mà lúc này bọn mã tặc cũng áp sát vào thạch Giáp binh. Những tiếng binh khí va chạm lẫn nhau, những tiếng thét chói tai vang vọng khắp núi đồi.

Thế Mã tặc như núi đổ, bọn chúng xông lên như những con chuột vô vọng, chạy lên và chết.

Thế cục đã định Lang Kỵ Binh như hổ báo giữa bầy gà. Đội hình 200 tên trực tiếp xuyên thủng đội hình địch.

Lê Giang 1 chọi 3 cũng không một chút yếu thế. Tam trại chủ thấy tình thế không ổn liền giục ngựa bỏ chạy, 2 tên tùy tùng cũng phóng ngựa theo.

Nhưng chúng gì được như ý muốn, 1 trong hai tên tùy tùng, liền bị Lê Giang cho 1 thương xuyên lồng ngực chết ngay tại chỗ.

Hai tên bại tướng tưởng như thoát ra được cái thôn khốn kiếp này, nhưng chưa chạy ra tới đầu thôn, chặn trước mặt bọn chúng là một thanh niên vai hùm, lưng gấu, cơ bắp cuộn cuộn, tay cầm trường thương, giáp bách thú, cười Hoàng Phiêu. Đó không ai khác đó chính là Vương Hổ.

Nhìn Vương hổ cười Hoàng Phiêu Tam trại chủ chợt nhiên nổi giận bưng bưng, đôi mắt đỏ như máu nhìn chằm chằm Vương hổ.

“thì ra ngươi chính là kẻ hại chết tứ trại chủ. Tốt! tốt, lũ cầu các ngươi, hôm nay ta nhất định chặt cái đầu chó các ngươi xuống thế vong linh huỳnh đệ Hắc sơn trại chúng ta,!”

“giết!”

Tam trại chủ sát khí đằng đằng giết về Vương Hồ.

Thì ra mấy ngày trước, tên mã tặc dẫn đầu đánh giết đám người Lê Mặc chính là tứ trại chủ Hắc Sơn trại. tên tứ trại chủ kia cười chính là con Hoàng Phiêu mà Hoàng Kỳ Phương cười. nhưng hôm nay Vương Hồ ra trận, mà không có chiến mã trông cũng cực kỳ khó coi, nên Hoàng Kỳ Phương quyết định giao Hoàng Phiêu có Vương hồ.

Tam trại chủ sát khí đằng đằng, nhưng Vương hồ vẫn bình tĩnh như thường, miệng hắn còn có chút cười khẩy.

Khẽ kẹp chân lên bụng hoàng Phiêu một cái. Chiến mã cấp tốc chạy như vũ bão lao đến Tam trại chủ. Chợt vương hồ kéo ghi dây cương, Hoàng Phiêu hí dài một tiếng. hai chân trước vung lên, thuận thế Vương hồ vung thương lên xoay một vòng rồi đập xuống

“Ầm!” Tam trại chủ chỉ kịp thời giờ trường thương chấn trước ngực, nhưng lực cuồng bạo thật mạnh. Dư chấn làm cho Tam trại trực tiếp văng xuống ngựa, miệng hắn ra một ngụm máu tươi.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Liên Hoàn

Từ trên cao nhìn xuống Hoàng Kỳ Phương quan sát toàn bộ chiến trường. với số lượng gần 400 quân chiến đấu áp đảo binh đoàn mã tặc 200 quân, không cung binh, không giáp trụ, chỉ đơn thuần là vũ khí đao thương mà thôi. Quân năng toàn thắng là chắc. nhưng kết thúc trận chiến năng cũng rất là vui mừng.

Hệ thống: nhiệm vụ phòng thủ Vọng Hương thôn hoàn thành 1/3

Đợt phòng thủ kế tiếp còn lại 2 ngày 59 phút 32 giây.

Nhìn thông báo năng khẽ mỉm cười thờ phào một cái ra lệnh

“thu binh, thu thập chiến lợi phẩm, quét dọn chiến trường”

Một lát sau A mã bước vào báo cáo “thưa chủ công, lần này quân ta đại thắng tiêu diệt toàn bộ quân địch thu được 3 chiến mã, 70 đao đồng, 80 thiết thương, 60 bộ giáp, 1 cái choàng gấm”

“thương vong quân ta” đây mới chính là cái Hoàng Kỳ Phương quan tâm nhất.

“chủ công! Quân ta đại thắng, không tử thương, nhưng trọng thương 18 người, trong đó 13 là Thạch giáp binh, 5 người còn lại là Ngân thương binh. Số bị thương nhẹ không thống kê!”

“tốt! mang những người bị thương đi tịnh dưỡng. còn những ai khỏe mạnh, phối hợp cùng thôn dân Vọng Hương Thôn than gia xây công sự phòng thủ”

“thuộc hạ tuân lệnh”

Tuy trong Game Con Đường Vận mệnh, chân thực đến 90%, nhưng có một số qui tắc can thiệp vào để mang lại tính công bằng cho trò chơi. Ví như xây dựng và huấn luyện binh lính thư thời hiện đại, hay là chết tạo binh khí tiên tiến vượt qua thời đại của cốt truyện.

Chính vì thế, khi cần chế tạo cái gì đó, hay xây dựng cái gì đó đều cần phải có bản vẽ thiết kế. đến lúc đó mới được phép xây dựng.

Rất là may mắn cho Hoàng Kỳ Phương. Mấy ngày hôm trước tiểu Hà dẫn đội càn quét khu vực. sao khi đánh con sói thủ lĩnh rút ra một cái bản vẽ cọc gỗ cùng tường thành gỗ.

Hai cái bản vẽ này xuất hiện giống như giữa trời đông từ trên trời rơi xuống một chiếc áo ấm vậy.

Mấy ngày trước, Hoàng kỳ Phương đã giao kiến tạo thôn bạch ngân kia cho Thanh Ngọc đại tỷ xây dựng một cái thôn khác gần hồ Yên Lập, địa thế cũng khá thuận lợi.

Bởi vì sever mới mở được 15 ngày (3 ngày ngoài thật) nên Thôn Uy Vũ của Thanh Ngọc trở thành thiên hạ đệ thập thôn, đứng thứ 5 cao thủ cụm sever châu Á.

Dưới sự trợ giúp của Vô Ưu thôn, Uy vũ thôn không ngừng lớn mạnh, tốc độ phát triển vượt xa mấy cái thôn trang xây dựng trước.

Vô Ưu thôn, đi trước một bước, phát triển cực kỳ nhanh, mỗi ngày tiếp nhận hơn 50 thôn nhân, đồng thời mỗi ngày bồi dưỡng ra 30 binh lính, sau đó cùng với binh lính cấp cao hơn tiến hành luyện cấp, khai hoang thêm không ít diện tích lãnh thổ cho Vô Ưu thôn. vì thế Hoàng Kỳ Phương hít EXP cũng không ít.

Hiện tại nàng đạt cấp 40. Đây là cấp độ tối đa của thôn trang cấp 1. Để lên cấp độ tiếp theo nàng cần phải up Vô Ưu thôn lên thôn trang cấp 2.

Thông thường, nếu chỉ vài ngày mà thôn trang của nàng phát triển như thế này, nàng phải vui mừng mới đúng. Nếu nửa kiếp trước, nàng có được thành quả như thế này thì ít nhất cũng 5 tháng nữa. lúc đó là thời kỳ cuối của thời đại hưng thịnh. Sau 5 tháng phát triển, đến lúc đó là sự kiện Hoàng Cân Chi Loạn.

“nghĩ tới cái phiên bản update Hoàng Cân Chi loạn! nàng liền thở dài!”

Đó là chuyện của 5 tháng sau tức là gần 3 năm sau trong trò chơi. Vấn đề nàng phiền muộn nhất đó chính là 3 ngày sau Mã tặc tấn công lần 2. Gương mặt xinh đẹp lại hiện ra vẻ ưu buồn. đôi mắt có chút xa xăm nhìn ánh hoàng hôn.

Sau một trận chiến hỗn loạn, Vọng Hương thôn đang chuẩn bị phòng thủ tất bật, đến trẻ con vô ưu vô buồn, mặt mày xám xịt, thiếu đi sức sống.

Nhìn ánh lửa đầu thôn, gió thổi hiu hắt, dường như muốn dập tắt ngọn lửa, đem màn đêm bao trùm cả cái thôn xóm này.

Bất chợt trong đầu nàng tinh quang lóe lên, khoe môi nàng chợt cong lên một cái hí hửng triệu tập thủ hạ.

“Kỳ Phương trận đánh hôm nay cậu có nắm chắc không! Minh thấy lo quá!” Minh Hương có chút nghi vấn hỏi Hoàng Kỳ Phương

“cậu cứ yên tâm, mình có tính toán!” Hoàng Kỳ Phương cười nhẹ.

Lần này đội hình mã tặc tấn công với tổng quân số 1000 binh tất cả chủng loại. dẫn đầu là một đại hán cao lớn khí thế hung hãn. Hắn cưỡi trên một con ngựa màu trắng xám, cao to khỏe mạnh. Nhìn qua là tốt hơn con ngựa Hoàng Phiêu cưỡi bấy kia của Hoàng Kỳ Phương gấp 4 5 lần rồi.

Khí thế Mã tặc cực kỳ hung hãn, đội hình giàn trận qui mô. Toàn bộ đều là binh lính đặc chủng cấp 3. Bộ binh, cung binh, thương binh, ngay cả kỵ binh cũng có 100.

nhìn đám kỵ binh trong lòng Hoàng Kỳ Phương thêm đến nhỏ dãi.

Nhị trại chủ Sơn Nhạc là một sơ tướng cấp 1. Trong giai đoạn này chính là một tên khó nhai. Vì khi muốn có một võ tướng thì điều kiện đầu tiên đó chính là binh sĩ có tư chất làm tướng, sau đó phải là binh chủng cấp 3. Đó là điều kiện cần, còn điều kiện đủ đó chính là sơ cấp thăng tướng lệnh.

Mà muốn có sơ cấp thăng tướng lệnh chỉ có 2 cách duy nhất. thứ nhất là mua bằng Hồn tướng. mà hồn tướng muốn có thì phải đi thập thí luyện, nhưng thập thí luyện đến phiên bản sau mới có. Hoặc là giết Mã Tặc, cứ giết 1 mã tặc là được 1 hồn tướng.

Nhưng giá sơ cấp thăng tướng lệnh thì cần phải có 1000 hồn tướng, một cái giá cắt cổ, trong giai đoạn này ai có thể giết được 1000 mã tặc khi sever mới mở được 4 ngày tương đương 20 trong game.

Còn cách thứ 2 để có được sơ cấp thăng tướng lệnh, đó chính là giết tướng. khi bạn giết 1 tướng thì sẽ rớt ra một thăng tướng lệnh tương ứng.

Sơn Nhạc cưỡi trên một con ngựa Đại Uyển, tay cầm một cây Kim Phù dài 1m6, cây kim phù này còn phát ra lam quang nhàn nhạt. miệng quát lớn.

“bọn cẩu tạp chủng kia mau chui cái đầu rùa các ngươi ra đây để bổn gia gia tể cho các vong linh anh hùng Hắc sơn Trại chúng ta. Một khi các ngươi không ra bổn gia gia sẽ vô cùng tức giận, đến lúc đó Vọng Hương thôn gà chó không tha, một đường huyết tẩy!”

Hệ thống trang bị trong Con Đường Vận mệnh chia làm 2 loại một cho võ tướng, một cho quan văn bao gồm: giáp, vũ khí, nón, choàng, sách và ấn.

Mỗi loại trang bị chia là nhiều đẳng cấp khác nhau:

Thấp nhất là màu xám ví như dao đá, gậy, đá,.. sau đó mà màu trắng như hiện tại: mộc thuẫn, đao đồng, thiết thương, đều là trang bị màu trắng.

Còn thanh kim phù kia của Sơn Nhạc màu lam có nghĩa đây là trang bị cấp 3 uy lực lớn vô cùng.

Nhìn sơn nhạc toàn thân đều trang bị màu lam, hoàng kỳ phương thêm đến nước miếng chảy ròng ròng.

Vương Hồ cũng từ từ bước ra khỏi trận doanh Vọng Hương Thôn. tay cầm bách thương, mặc một bộ đồng giáp, cưỡi trên một con Hãn huyết, lưng đeo một cái choàng lụa. đây chính là toàn bộ trang bị của tên Tam trại chủ lần trước. vì Vương hồ phải lên trận đầu tiên nên mọi trang bị tốt nhất đều đập trên người Vương Hồ.

Nhìn trang phục trên người Vương hồ, Sơn Nhạc tức đến ngứa răng. Hắn không biết Hắc sơn trại là cướp hay là bọn Vọng Hương Thôn kia mới chính là cướp.

“bạn cầu tạt chúng không kịp! lên đây để lão tử sáng khoái!” quát xong son Nhạc liền giục ngựa lao tới.

Vương Hồ nhanh chóng lao tới ứng chiến, đây chính là đấu tướng trong truyền thuyết, vào thời Tam Quốc, để tăng sĩ khí cho quân thông thường trước mỗi trận đấu tướng lĩnh hia bên thường lao ra đấu trước, chỉ cần chém được tướng đối địch thì trận đấu sẽ có tỷ lệ chiến thắng rất cao.

Nhìn Vương Hồ đại chiến cùng Son Nhạc Hoàng Kỳ phurong có một cảm giác lo lắng.s Vương hồ tuy có tư chất cấp ss. Nhưng hẳn chỉ là một kỵ binh cấp 3 mà thôi. Còn Son Nhạc là một sơ cấp võ tướng hàng thật giá thật.

Nhưng hiện tại nàng không có sự lựa chọn nào khác, Vương hồ hiện tại chính là người mạnh nhất trong quân doanh của nàng.

Chỉ hơn 50 chiêu Vương Hồ đã lâm vào tình thế bất lợi, Vương hồ cũng không phải mà một tên mãnh tướng ngu ngốc như Lê Giang. Vì thế sau khi rơi vào thế hạ phong hẳn liền bỏ chạy lui sâu về phía đội hình phòng thủ của mình.

Khi Vương hồ bỏ chạy, đám Mã tặc điên cuồng gào thét, cổ vũ “son Nhạc trại chủ uy vũ, nhị trại chủ bách chiến bách thắng...”

Son Nhạc cười ha ha ha ha “anh em xông lên làm thịt hết cái ổ chó này đi!” “giết” Dưới sự chỉ huy của Son Nhạc, đám mã tặc bắt đầu tiến công.

Con đường đi vào Vọng Hương Thôn dài hơn 250m, toàn bộ được che chắn hơn 100 hàng rào gỗ, phía bên dưới là lốt không ít rom khô. Những hàng rào cọc cổ này chính là một trong những vật cản lớn nhất ngăn cản kỵ binh đối địch.

Nhìn từ xa Son Nhạc cũng đã thấy bên trong Vọng hương Thôn có những gì. Sâu bên trong đám hàng rào gỗ kia chỉ đứng vón vẹn hơn 300 tên lính. Mà quá nữa là cung binh cấp 3 còn lại là Thạch Giáp binh, giáp Binh và một chút thương binh cấp 3 gần thương cùng Kỳ mâu tập.

Cung binh cấp 3 có tầm công kích là 80m, kỳ mâu tập là 40m

Chính vì thế hẳn cho bộ Binh cùng thương binh lên đầu. Cung ở phía sau yểm trợ.nhưng cách mục tiêu quá xa nên cung binh cũng theo sát nhóm thương binh tuyến đầu.

Quân địch có 300 quân ta có 1000 dưới tình huống này cho dù lấy cái đầu gối tính toán hẳn cũng biết quân mình sẽ toàn thắng. nên Son Nhạc vô cùng tự tin.

“anh em xông lên hết cho lão tử, bọn chúng chỉ có 300 cái đầu chó thôi, huynh đệ chúng ma mỗi người một bãi nước đái cũng đủ diêm chết bọn chúng rồi.

Tiếng trống trận nổi lên âm ầm, trong trận doanh Hoàng Kỳ Phurong. 300 quân lính đang nập sau hàng phòng tuyến cuối cùng. Đây là một cái liên hợp 3 cái tường gỗ chồng lên nhau, cao 2m, đầu gỗ được vót nhọn.

Nhìn mã tặc điên cuồng xông tới giống như một bầy lang sói giả thú đang lao vào xâu xé một bầy lợn gà không có một chút phản kháng nào cả.

Nhưng điều này không làm cho Hoàng Kỳ Phurong một tý gì là hoảng sợ, khỏe mỗi nàng nhếch lên, không có ý tứ gì là lo lắng cả.

Son nhạc dẫn đầu xông hàng rào gỗ, tu chắc chắn so với lực sát thương do binh lính cấp 3 gây ra, nhưng so với công kích của một võ tướng sơ cấp, thì chỉ 1 hít hàng rào gỗ liền bị đánh tan thành từng mảnh nhỏ. Phá khoảng hơn 10 cái, đại quân Mã Tặc đã tiến vào khoảng 50m.

Son Nhạc chuẩn bị vung người lên lấy thế phá tiếp hàng rào gỗ, nhưng ngay lập tức nét mặt hẳn sa sầm. Chiến mã hẳn đang cười bỗng nhiên sụp chân, cả người lẫn ngựa rơi sập xuống hố.

Cái hố này dài rộng 10m bao phủ toàn bộ thông lộ đi vào Vọng Hương Thôn. Cái hố này sau tầm 2. Bên dưới chứa toàn bùn lầy. Chiến mã của Son Nhạc cũng ngấm trong bùn đến tận bụng.

Son Nhạc gào lên trogn giận dữ “bạn chó hoang khôn nạn dám bắt lão tử! anh em chém chết mẹ chúng nó”

Đoạn đường phía trước Mã tặc cực kỳ gian nan. Tuy bên phòng thủ Vọng Hương thôn chưa có bất kỳ một công kích nào hết, nhưng trận hình mã tặc đã có chút rối loạn, không còn thủ trước, công phía sau nữa. mà bây giờ đã trở thành một bầy chuột dưới đám ruộng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Hỏa Thiêu Mã Tặc

Đoạn đường lầy lội tiếp tục cản đường mã tặc, kỵ binh ở phía ngoài không thể tiến vào trong nên chỉ biết đứng ở ngoài quan sát trận chiến.

Lội bùn khoảng 20 m thì Son Nhạc đã dẫn đầu đi ra khỏi vùng lầy. lúc này hẳn đứng cách cổng Vọng Hương thôn 150m. hẳn thờ hồng học miêng không

ngừng mắng chửi, hắn không lo sợ bị phục kích hay thủ đối phương, bởi vì tầm công kích xa nhất của cung thủ cấp 3 là 70m.

Trước mặt hắn vẫn là những hàng rào cọc gỗ và rom khô, hắn còn nghe thoang thoang trong không khí có mùi mỡ động vật.

Dừng là một chút, hắn liền công kích những hàng rào cọc gỗ mở đường cho đại quân. Nhưng hắn lại không có xông lên đầu mà tập trung đội cổ gấn xây dựng trận hình phòng thủ.

Tập trung khoảng 500 quân, trong đó có hơn 200 giáp sĩ, 200 thương binh mà 100 cung binh. Số quân còn lại thì tiếp tục vượt hồ bùn.

Nhìn đám quân của mình đen đúa trên mặt lầy len bùn lầy, không có dáng vẻ của một tên mã tặc khát máu, mà giống như những tên nông dân chân lấm tay bùn.

Trong lòng Sơn Nhạc giận sôi máu. Máu nóng xung thiên dân tận não.” Con mẹ nó, giết hết lũ cầu cho lão tử, thằng nào chém được tên oác con lúc này lão tử thưởng 10 lượng vàng cùng một con chiến mã. Còn thằng nào bắt được chủ soái chúng nó lão tử cho lên làm Bách Phu trưởng.”

“con mẹ nó giết!”

Giống như được ăn xuân được, bọn mã tặc nhao nhao lên, hùng hổ kéo đến điên cuồng chặt phá hàng rào cọc gỗ.

Nhưng lại phản kích chưa lâu thì bọn chúng lại tiếp tục bị sập hố, cái hố lần này có qui mô nhỏ hơn lúc trước, nhưng bên dưới không phải là bùn lầy là một cái chất gì đó nhầy nhầy, nhót nhót, một thứ chất lỏng sền sệt.

“con mẹ nó lần này là gì đây. Mỡ heo à! Con khốn nào đào mấy cái hố chết bầm này vậy!” Sơn Nhạc lại chửi, lần này hắn không còn quan tâm cái con mẹ gì nữa, máu nóng lên tận não rồi!”

Hắn băng lên trước xung phong đầu, chạy băng băng lên phía trước, bởi vì trước hắn chưa tới 100 m đó chính là phòng tuyến cuối cùng. Chỉ cần hắn đi được vào trong, thì hắn sẽ tàn sát, tàn sát hết. Bên trong chỉ là binh cấp 3 thôi, còn hắn là võ tướng sơ cấp lấy 1 địch trăm không phải là vấn đề.

100m 80m 70m

Vương hồ đứng kế bên Hoàng Kỳ Phương chăm chú nhìn nàng, chỉ cần nàng hạ lệnh, hắn sẽ lập tức phát động tấn công.

nhưng Sơn Nhạc đã tiến vào trong phạm vi công kích của cung binh, nhưng Hoàng Kỳ Phương vẫn chưa có ra lệnh, điều này làm cho Vương Hồ có chút đứng ngồi không yên.

Lúc này Hoàng Kỳ Phương cũng có chút đứng ngồi không yên, nàng rất muốn cho tấn công, nhưng hiện tại chưa đúng thời cơ, đại quân hắn còn ở phía sau. Mà hiện tại tấn công ngăn bước tiến của Sơn Nhạc, mọi công sức này giờ sẽ trở thành mây khói.

Sơn nhạc không ngừng đánh phá hàng rào cọc gỗ. hiện tại chỉ còn 30m, hắn càng điên cuồng gầm thét, trong lòng Hoàng Kỳ Phương cũng không yên, lòng bàn tay trở nên lạnh buốt.

Mất nhìn thấy đại quân phía sau Sơn Nhạc đã bước qua khỏi hồ dầu quá nửa mất Hoàng Kỳ Phương chớp động. tay vung lên cao chỉ về phía trước.

Nhìn động tác của nàng Vương Hồ như uống thuốc tăng lực thét “Kim Nỗ tấn công”

80 Kim nỗ xếp hàng ngang phía trước xạ kích theo từng đợt. chiến trường bắt đầu vang lên những tiếng hét thảm đầu tiên.

“mẹ nó! Cung binh! Anh em tập trung kết trận,! nhanh nhanh! Sơn nhạc cũng không ham dẫn đầu nữa, hắn liền lui về phía sau đám Thạch Giáp.

Cung binh mã tặc cũng bắt đầu phản công, yểm trợ cho đội hình bộ binh cùng cung binh phía trước.

Phía Hoàng Kỳ Phương cũng bắt đầu có thương vong. Dưới sự yểm trợ của cung binh, dưới sự dẫn dắt của Sơn Nhạc mã tặc đã tiến vào phạm vi 30m đoạn đường này hàng rào cọc gỗ vẫn chưa bị phá, nên tốc độ của bọn chúng chậm lại, thương vong không ngừng nâng cao.

Lúc này phạm vi 30m, kỳ mâu tập cũng bắt đầu công kích, lần này không những kim nỗ mà trường cung cấp 2 cũng đồng loạt tấn công.

Sơn Nhạc không ngừng quát tháo chỉ huy đội hình phía trước, cung binh xạ kích thương vong là phải có cho dù có Thạch giáp binh che chắn, quân 2 bên không ngừng thương vong, tuy rằng vọng Hương thôn là phía phòng thủ, nhưng thương vong cũng không phải ít.

Nhìn trận thế Minh Hương đứng kế bên cũng xoắn lên hai tay liên tục bóp bóp nắn nắn, sắc mặt cực kỳ không được tốt.

Hoàng Kỳ Phương siết tay thật chặt vung lá cờ màu đỏ trên tay “giết! toàn Quân tấn công!”

Tiếng trống trận nổi lên dồn dập.

Đoàn quân mai phục hai bên thông đạo ủa ra. Kim nỗ, hỏa cung, kỳ mâu tập điên cuồng công kích.

Dưới thông đạo đã trải dài rất nhiều vật liệu dễ cháy, hơn nữa trên cơ thể bọn mã tặc đã dính đầy dầu mỡ.

“cháy! Cháy! Cháy! A! a!...” Mã tặc không ngừng hét thảm.

Ngon lửa như một làn sóng đâm xuyên qua đội hình địch, kết hợp với cò không, dầu mỡ, và hàng rào cọc gỗ. đội hình mã tặc bây giờ chỉ có 1 chữ loạn đề hình dung.

Rút! Rút! Rút! Gấp phục kích rút mau.” Sơn Nhạc ra lệnh rút lui. Bây giờ hắn vô cùng hối hận, vì giận quá mất khôn.

Nhưng bọn chúng chưa kịp rút lui, trận doanh Lang Kinh binh như vũ bão công kích từ phía sau. Đám kỵ binh yếu ớt chống đỡ. 1000 mã tặc như một ổ bánh mì thịt. chỉ chờ được ăn.

Sơn Nhạc bị vây hãm sâu trong trận thế, tuy xung quanh hắn tập trung hơn 20 giáp binh hộ vệ nhưng chật vật vô cùng.

“tiếng hét ngày càng thảm thiết, theo gió truyền đến từng mùi thơm của thịt nướng. Hoàng Kỳ Phương cảm giác buồn nôn, nàng liền phân phó cho Vương Hồ, A Mã tiếp tục chỉ huy trận chiến. nàng cùng Minh Hương phải chạy gấp, toàn cảnh phía trước thật là đáng sợ.

Cả quân lẫn chủ tướng bị vây hãm trong lửa, sĩ khí rớt liên tục, quân bại như núi đổ. Đám mã tặc chỉ chống đỡ một cách yếu ớt.

Dưới sự uy mạnh của Lang Kỵ binh, và sĩ khí xuống thấp, đám kỵ binh mã tặc chống cự yếu ớt, sau đó vội vàng buông vũ khí đầu hàng.

Không lâu sau Hoàng Kỳ Phương nhận được thông báo từ hệ thống.

Hệ thống: nhiệm vụ Phòng Thủ Vọng Hương Thôn

Mục tiêu nhiệm vụ: cùng với dân binh Vọng Hương Thôn trấn thủ Vọng Hương Thôn.

Mức độ hoàn thành: 2/3

Lượt tấn công tiếp theo: 4 ngày 12 giờ 30 phút 28 giây.

Nhiệm vụ thất bại khi toàn bộ thôn dân Vọng Hương thôn tử vong hoặc văn phòng trưởng thôn bị chiếm.

Ghi chú: trại chủ Hắc Sơn trại vô cùng giận giữ. Hắn sẽ tự mình dẫn quân tấn công, quân địch đông đảo, khí thế vô cùng hung hãn. Trưởng thôn hãy chú ý.

5 ngày sau sẽ là lần tấn công cuối cùng của mã tặc, hơn nữa trại chủ chỉ huy. Đây cũng là nằm trong dự đoán của nàng. Nhưng quân địch đông đảo hung hãn chính điều này làm nàng có chút không yên.

Theo như lẽ thường, thì chỉ 3 ngày sẽ tấn công nhưng là nay tới 5 ngày. Theo như qui ước thời gian, thời gian càng lâu quân địch càng hùng mạnh, càng đông đảo.

Lần 2, quân số bọn chúng đã gấp 5 lần, so với lần 1. Lần 3 sẽ thế nào đây, gấp 5 hay là gấp 10. Nghĩ tới đây Hoàng Kỳ Phương phiền muộn không ngừng.

Không lâu sau A Mã chạy vào thông báo

“thưa chủ công lần này quân ta toàn thắng diệt 754 tên hàng 246, thu được 87 chiến mã trong đó có 12 bị thương nhẹ cần được phục hồi chăm sóc. Quân khí thu hồi vô số

Bỏ giáp thu được 327 kiện, bách thú giáp 245 kiện, 300 mộc thuẫn, 200 cung tiễn, 1 vạn mũi tên. 40 chiếc choàng gấm, 1 kim phủ lam, một đồng giáp, một Chiến mã Tuyệt trần, một choàng Phi hồ. 4 món trên đều là Lam binh. Ngoài ra Vương Hồ thống lĩnh tiêu diệt chủ tướng mã tặc nhận được một thăng tướng lệnh sơ cấp.

“quân ta thiệt hại bao nhiêu?” đây là điều Hoàng Kỳ Phương quan tâm nhất bây giờ. hiện tại tổng quân số nàng có chỉ hơn 600 quân. Nếu tiêu hao quá nhiều nàng sẽ không còn cơ hội đánh trận tiếp theo.

“quân ta thương vong 135 người, thương nặng 42 người, thương nhẹ không tính. Quân số có thể chiến đấu còn lại ước tính khoảng 500. Riêng Lang Kỵ binh chỉ thương nhẹ.”

“biết rằng chiến tranh là không tránh khỏi thương vong, nhưng Hoàng Kỳ Phương đau lòng khôn siết. nàng khẽ thở dài.

“mang thăng tướng lệnh cùng Kim Phủ, Chiến mã tuyệt trần mang cho Vương Hồ. còn Đồng giáp cùng choàng Phi hồ mang cho Lê Giang.

Dùng điểm tích lũy mã tặc đem đổi thăng tướng lệnh sơ cấp, sau đó cấp cho Lê Giang. Bảo bọn hắn luyện quân cho tốt.

Còn nữa, người tuyển chọn 50 cung binh có tư chất tốt chuyển chức lính cấp ba thành ưng nhãn. Sau đó người trực tiếp thống lĩnh 50 ưng Nhãn này.

quân binh nào bị thương thì cho nghỉ dưỡng chữa thừa. Những ai còn mạnh khỏe phối hợp cùng thôn dân chỉnh trang lại phòng tuyến.”

“vâng thưa chủ công thuộc hạ lĩnh mệnh!” A Mã nhận lệnh xong cáo lui.

Nhưng chưa đi được vài bước, Hoàng Kỳ Phương liền gọi lại

“này A Mã! người cho người tuyển chọn quân khí vừa rồi mang cho tân binh, số còn lại bị hư hao chút ít thì không cần dùng, tập trung lại vận chuyển về Vô Ưu thôn, ta có việc cần dùng.”

“ngoài ra người cho người thám thính tình hình trận doanh địch, cũng như tuyến đường Mã Tặc đi qua, thành lập một cái địa đồ để thuận tiện xây dựng chiến lược! được rồi người đi làm việc đi!”

“vâng chủ công!” A Mã cung kính lui ra.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 16: Hùng Phong

Ứng nhãn: cung binh cấp 3, một loại binh chủng đặc thù của cung binh. Điều kiện chuyển chức phải có ngựa.

Đặc thù Ứng Nhãn: sát thương lớn, tính cơ động cao, thuộc loại binh chủng hạn nhẹ, nhưng phòng thủ vô cùng yếu ớt.

Phân phó xong này ảo não ngồi xuống ghế. Xoa xoa đầu một lát, nàng quyết định logout ra khỏi game, bởi vì chuyện nàng làm được cũng đã là rồi, chuyện không làm được thì tính toán thêm một lòng.

Nước tới đất đổ, quân tới tướng ngăn, xe tới chân núi ắt có đường, nghĩ nhiều càng thêm đau đầu.

.....

Nàng ngồi dậy trên trên chiếc giường cũ kỹ của mình. Bây giờ là 16h20 phút chiều. Tiểu Hà cùng chị Thanh Ngọc đi học chưa về, còn Minh Hương vẫn trong game chỉ huy đám tân binh cần quét bãi thú.

Hiện tại trong phòng chỉ còn mình nàng, nhìn cái RMVP trên tay Hoàng Kỳ Phương thờ dài một cái.

Nàng quyết định hôm nay phải đi dạo phố, phải đi ăn một bữa thật hoành tráng, phải vui chơi cho thỏa thích, nàng là con gái mà, nàng phải vui tươi, thể mới xinh đẹp, cần gì vì một trò chơi lại khiến tâm tình không được thoải mái chứ.

Quyết là làm, nàng nhanh chóng tắm rửa thay một bộ cánh thật xinh đẹp là lướt xuống phố.

Ăn một cái cánh gà chiên thật to, uống một cốc coca thật lạnh, rồi sau đó nhâm nhi ly kem dâu nghe chuyện thời sự bát quái.

Đây là một quán coffe được xây dựng theo một phong cách hiện đại, được trang trí bằng rất nhiều hình ảnh Game. Chủ của hàng chính là một game thủ, vì thế nơi này dần dần trở thành một hội quán offline dành cho mọi gamer tập hợp, ăn uống, vui chơi.

Hiện tại trong hội quán đang tập trung một nhóm sinh viên của trường đại học N. bọn họ chính là thành viên của hội Thiên Du, mọi người đang trò chuyện rất là vui vẻ, và vô cùng sôi động, mà chủ đề thì vẫn là chuyện đang hot nhất hiện nay trò chơi Con Đường Vận Mệnh.

Hội Thiên Du cũng thành lập vì cái game này. Hơn 40 thành viên đều tham gia trò chơi này, đây là buổi offline thứ 2 từ sau khi hội được thành lập. hội trưởng là Hùng Phong, con trai chủ tịch tập đoàn Đại Hùng, một trong những tập đoàn hàng đầu của Việt Nam.

Bọn họ đang trao đổi về một số hiểu biết của mình về trò chơi này, cũng có người khoe khoang những thành tựu của họ, như là ngày giết được bao nhiêu con quái, hoàn thành bao nhiêu nhiệm vụ. hay là than vãn đã chết bao nhiêu lần...

câu chuyện dần trở nên sôi động dần thu hút được của rất nhiều người đang thưởng thức thức ăn trong hội quán.

Hoàng Kỳ Phương là một trong số đó, nàng đang ngồi nhâm ly ly kem dâu khổng lồ dành cho 4 người ăn.

Một cô gái xinh đẹp như nàng thu được rất nhiều ánh mắt đặc biệt là cách nàng hưởng thụ ly kem, làm cho người khác không khỏi chú ý.

Cảm giác được có rất nhiều ánh mắt đang quan sát mình Hoàng Kỳ Phương chỉ nở một nụ cười rạng rỡ sau đó tiếp tục hoàn thành “công việc” của mình.

“mấy người biết thông tin gì chưa? Tập đoàn Gia Thế vừa mới công bố Video trận tổng tấn công boss tinh anh Dã Trư Vương”

“a! cái đó ta xem rồi, đó là một trận ác chiến, 500 người chơi cấp một, trên tay bọn họ chỉ cầm một con dao đá, vậy mà hạ được một con boss tinh

anh!” một thanh niên khác ngay lập tức hưởng ứng câu chuyện.

“xì! Tưởng gì! Nếu như ta có một ông bố giàu xụ như tên khốn kia thì ta cũng là được như thế thôi. Có tiền là đập lên được hết!” một tên khác lại nói

“heyyyyy! Người đừng có ghen ăn tức ở thế chứ. Quan trọng là người ta có tiền thôi. Ha ha ha.

Một lát sau có 1 chàng trai đứng lên, trên người anh ta là một bộ vest hàng hiệu, mái tóc được chải chuốt cẩn thận tôn lên vẻ soái ca của mình. Chàng trai này chính là Hùng Phong. Hội chủ hội Thiên Du.

“ha ha ha rất vui được gặp mặt tất cả các thành viên hội thiên du. Tôi là hội chủ Hùng phong. Tôi xin thông báo cho các bạn 1 tin mừng là tôi Hùng Phong chính thức có một thôn trang cho riêng mình.” Giọng Hùng Phong vô cùng cao làm cho mọi người trong quán đều nghe.

Mọi người nhìn hấn với ánh mắt cực kỳ ngưỡng mộ, game chỉ bắt đầu được 6 ngày, tương đương với 30 ngày trong game. Vậy mà Hùng Phong đã xây dựng cho mình 1 cái thôn trang rồi.

Sau một loạt chúc tụng. Hùng Phong mới ho nhẹ một cái. Để mọi người chú ý.

“Hùng Phong thôn xếp thứ hạng 58 toàn cụm sever Asia, hiện tại trong thôn còn thừa rất nhiều chỗ trống, những ai có ý định cùng nhau xây dựng Hùng Phong thôn thì hãy đăng ký cho Tiểu tinh. Tôi cam đoan các bạn sẽ trả thù lao xứng đáng với công sức mình bỏ ra. 3000 Đôla 1 tháng, nếu cống hiến cao sẽ tăng thêm phúc lợi>”

Bỗng chốc tiệm cà phê yên lặng bỗng chốc như ong vỡ tổ, lương với mức giá 3000 đôla bằng lương của 1 nhân viên văn phòng rồi, còn thêm cả phúc lợi nữa. thế là công việc quá hời, hơn nữa vừa được chơi game vừa có tiền, ai mà chẳng thích.

Mọi người liến nhao nhao tìm Tiểu Tinh đăng ký thành viên cho Hùng Phong Thôn.

Trên khóe miệng Hùng Phong lộ ra một nụ cười đều, nhưng không ai nhận ra

“hừ! bọn nhà quê, một chút tiền cũng đủ mua mạng bọn bay rồi!”

Mọi người đều nhao nhao nghị luận, nhưng chỉ có duy nhất một cô gái mặt bộ cánh màu vàng vẫn an tĩnh, như không có chuyện gì xảy ra. Điều này làm cho Hùng Phong chú ý.

Hắn bước lại gần cô gái, cuối chào với một nụ cười đầy thân thiện.

“xin chào mỹ nữ! tôi là Hùng Phong, thôn trưởng Hùng Phong thôn! Không biết mỹ nữ tên gì có thể làm quen được không?”

Hoàng Kỳ Phương liếc nhìn hấn một cái, cũng nhoen miệng cười chào “xin chào tôi là Hoàng Kỳ Phương”

Những ai không biết đầu trưởng tên Hùng Phong này là một cái thiện nhân, nhưng thực chất hấn là một tên tiện nhân, cùng với con ả Tiểu Tinh kia, bọn chúng sử dụng những đồng tiền của tập Đoàn Đại Phong, mua được không ít người chơi, không ngừng lấy chiếm đoạt hết tài nguyên của bọn họ. kể cả quý giá nhất là Kiến tạo thôn, sau khi lợi dụng xong bọn chúng vứt bỏ người chơi kia như một con chó.

Không những thế, bọn chúng còn dùng những thủ đoạn đặc thù để cưỡng chế, cũng như chế tài người chơi, buộc bọn họ phải bán mạng với đồng tiền lương rẻ mạt.

“không biết Kỳ Phương xinh đẹp đây có chơi Con Đường Vận mệnh không!” Hùng Phong cười hòa ái.

Nàng gật đầu nhẹ!

“oh, thế thì tốt quá, không biết Kỳ Phương mỹ nhân có đồng ý gia nhập Hùng Phong Thôn không! Tôi sẽ cân nhắc mỹ nữ làm một cái phó thôn!” Hùng Phong liền tiếp đưa ra những lời dụ dỗ.

Mọi người nhìn Hoàng Kỳ Phương với ánh mắt cực kỳ hâm mộ, cũng không ít người cảm thán “Xinh đẹp thật là tốt!”

Nhưng nàng khề lắc đầu!” tạm thời tôi không có ý định tham gia cái thôn nào hết!” nói xong nàng liền rời đi.

Bỏ lại sau lưng ánh mắt đầu tư tham lam cùng đám đấng của Hùng Phong,

“mẹ kiếp! con diêm thú, để tao coi mày thanh cao được bao lâu!” hấn âm thầm gi nhớ nàng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tập kích Hắc Sơn Trại

Theo lẽ thông thường, một bên công, một bên sẽ thủ, nhưng tại Con Đường Vận mệnh mọi thứ sẽ khác, bạn không những phòng thủ mà còn có thể phản công, sử dụng thời cơ để chiến thắng, đây chính là điểm đặc sắc của trò chơi, mang theo chiều hướng thực tế.

Nhưng đề ngộ ra điều này, người chơi cũng phải mất rất nhiều thời gian. Ít nhất theo trí nhớ của Kỳ Phương thì, phải một năm rưỡi sau khi trò chơi mở ra, người chơi mới nhận ra điều này.

Nhưng Hoàng Kỳ Phương là một kẻ trùng sinh, nên nàng biết rất nhiều hữu ít, trong đó có điều này. Đây chính là một nhân tố quan trọng trong trận chiến sắp tới.

.....

Tại sơn mạch phía đông, đại trại chủ Hắc Sơn Trại Hắc Hùng, đang tập trung binh lực chuẩn bị thảo phạt Vọng Hương Thôn, nhân mã cũng hơn 5000, trong đó 1000 là kỵ binh bao gồm:

300 Ngân Kỵ: Ngân kỵ phòng thủ mạnh tấn công dồn dập có khả năng gây rối loạn đội hình địch

300 Vân Kỵ: sở trường pháp công mạnh

400 Kim Kỵ: Kim Kỵ tổng hợp sức chiến đấu mạnh mẽ

Ngoài ra còn có xe cơ giới công thành. Bao gồm 20 Lô Oanh, 20 Nỏ pháo xa, 10 Xung xa.

Lô Oanh: tấn công hàng ngang, tầm bắn 70m

Nỏ Pháo xa: tấn công trên hàng thẳng, tầm bắn 100m

Xung xa: phòng thủ cực mạnh, có lợi thế khi công thành.

Và 4000 thương binh cùng bộ binh tất cả chủng loại.

Cả sơn trại vận binh, chỉ còn lại hơn 50 tên lính già canh cổng.

Dẫn đầu đoàn là Đại trại chủ Hắc Hùng. Hắc Hùng thân hình to như một con gấu xám, hấn cưỡi một con chiến mã đen tuyền, thân hình to lớn, đó chính là một con Tuyệt Ảnh, trên tay hấn cầm 1 cây Ám Ảnh Liềm, và một cái choàng Phi Hồ. toàn thân trang bị hiện ra quang mang màu lục, trông cực kỳ uy vũ.

“các Huynh đệ, vì Nhị, Tam, tứ trại chủ báo thù! chúng ta phải chém sạch, đốt rụi cả cái Vọng Hương thôn, chúng ta phải giết sạch, gà chó không tha!” Hắc Hùng hét lớn, khí thế hùng hồn

Phía sau 5000 binh lính cũng hò hét

“ giết! giết! hiếp Hiếp” âm thanh mang đầy tính chết chóc cùng dâm dăng.

cách đó không xa, cũng có không ít người đang ẩn nấp trong tán rừng, đôi mắt sáng hoắc đang nhìn về phía Hắc Sơn trại. dẫn đầu là một mỹ nữ. vị mỹ nữ này không ai khác là Thanh Ngọc, thôn trưởng Uy Vũ thôn. Bên cạnh nàng còn có 3 tên mặc trang phục màu đen, khăn trùm kính cả đầu, ngoài ra còn hơn 50 Ưng Kỵ binh.

3 tên khăn trùm đầu kia chính là 3 tên binh chủng thích khách vừa mới được chuyển chức ngày hôm qua. Trong đó tên đứng đầu chính là A Mã và 2 tên còn lại đều là thuộc hạ mới của A Mã do chính hấn tự chỉ huy.

A Mã, mau thông báo cho thôn trưởng đại nhân tình hình cùng binh lực của mã tặc, theo như vận tốc này, chiều ngày mai bọn chúng sẽ đến khe núi” thanh Ngọc phân phó cho A Mã.

Dựa theo những thông tin tình báo có được, Hoàng Kỳ Yên đã vạch ra kế hoạch phản công Sơn Tặc.

Điểm thứ nhất, đó chính là nhiệm vụ nhắc nhở: Đại trại chủ rất tức giận vì tứ, tam, nhị trại chủ đều chết, nên hấn quyết tâm phục thù, huy động toàn bộ lực lượng.

Điểm thứ hai, lần phòng thủ xảy ra vào 5 ngày, có nghĩa là binh lực mã tặc vô cùng nhiều, chính vì thế không có khả năng vận binh nhanh.

Điểm thứ ba, nàng biết được vị trí của Hắc sơn trại, cùng đoạn đường hành binh của bọn chúng.

Chính vì vậy nàng đề ra kế hoạch kháng sơn tặc bao gồm 4 giai đoạn.

Thứ nhất: do Thanh Ngọc chỉ huy, vì son tặc mang toàn bộ binh lực đi thảo phạt Vọng Hương thôn nên binh lực phòng thủ son trại rất ít. Chỉ cần một ít binh lính tinh nhuệ là có thể công phá được Hắc Sơn trại.

Công phá son trại có 2 điểm lợi: thứ nhất, sau khi công phá doanh trại, sĩ khí cùng lực tấn công của binh lính sẽ giảm 30%. Đồng thời binh lính có khả năng trở thành lưu binh, vì doanh trại (thôn trang, thành trì,...) bị phá sẽ không còn nơi để về.

Thứ 2 đó chính là tài nguyên, một cái son trại có hơn 5000 binh lính, thì bên trong cũng có không ít thứ tốt, hơn nữa còn có khả năng cực cao rơi ra kiến thôn lệnh cao cấp.

Giai đoạn 2: chính là trên đoạn đường hành quân mã tặc sẽ đi qua một cái khe núi, sườn núi dốc, hơn nữa 2 bên có không ít cây lớn, địa hình thuận lợi để mai phục. giai đoạn này nhằm mục đích tiêu hao sinh lực địch, nếu có thể, thì dứt điểm, nếu không thì tiêu hao sinh lực son tặc càng nhiều càng tốt. giai đoạn này tập trung toàn bộ binh lực của 3 thôn là Vô Ưu thôn, Uy Vũ Thôn cùng Bạch Lang thôn. Do Hoàng Kỳ Phương trực tiếp chỉ huy.

Giai đoạn 3: chính là tăng cường phòng thủ Vọng Hương thôn do Tiểu Hà cùng Minh Hương chỉ huy. Đa phần là dân Vọng Hương thôn cùng Bạch Lang thôn điều, xây thêm nhiều chiến hào cùng tường gỗ.

Giai đoạn cuối tập hợp tất cả binh lực tập trung phòng thủ Vọng Hương thôn.

.....

Giống như những gì Hoàng Kỳ Phương dự đoán. Ngay sau khi mã tặc rời đi son trại, thì kế hoạch bắt đầu diễn ra.

Màn đêm bắt đầu buông xuống, cả Hắc Sơn trại chìm trong bóng tối, cả son trại chỉ còn hơn 50 binh lính già sức chiến đấu kém. Cả một đám ngồi tụm 5 tụm bảy uống rượu. tạo điều kiện thuận lợi cho Thanh Ngọc.

A Mã cùng 2 thuộc hạ đã âm thầm len vào bên trong son trại. dựa vào màn đêm A Mã như những bóng ma, len lỏi qua từng trạm gác, đồng thời kết liễu không ít Mã tặc ở những vị trí quan trọng, như cổng trại, tháp canh, trạm gác. Tạo điều kiện thuận lợi cho quân đội phía sau.

“pốc!” một âm thanh bén nhọn vang lên. Liền một tên son tặc bỏ mạng. ngay lập tức có tiếng hét thảm

“địch tập! Địch Tập!” một tên son tặc phát hiện là thất thanh, nhưng tất cả đã quá muộn, 50 tên son tặc chỉ còn vòn vẹn 23 tên, quân đội Thanh Ngọc nhanh chóng tràn vào chiến lĩnh các vị trí quan trọng, 23 tên mã tặc chiến đấu không bao lâu cũng đã không còn một mống.

Kế tiếp Thanh Ngọc dẫn quân vào trại trại chủ Hắc hùng. Bên trong có một tấm bia cao lớn, bên trên có khắc dòng chữ: mệnh bi Hắc Sơn trại!”

Chỉ cần phá tấm bia này thì lập tức Hắc Sơn trại sẽ bị hủy diệt, Thanh Ngọc mỉm cười, nàng dùng một thanh đao đồng không ngừng chém lên mệnh bi.

“đỉnh!” chúc mừng thôn trưởng Uy vũ thôn tiêu diệt thế lực son tặc cấp 3, Hắc Sơn trại, mang lại bình yên cho thôn dân. Chúng ta đời đời ghi nhớ công lao.

Liên tiếp 3 dòng thông báo hiện lên trên toàn cụm sever Asia.

Nhìn thấy dòng thông báo, Hoàng Kỳ Phương mừng đến tận mép tai.: hắc hắc! nhiệm vụ lần này, ăn chắc rồi! xem ra đại tỷ thu hoạch cũng không tệ,”

“đỉnh chúc mừng bạn nhận được 100 uy doanh”

“chúc mừng bạn nhận được 30 vàng”

“chúc mừng bạn nhận được kiến tạo thôn hoàng kim x1”

“chúc mừng bạn nhận được thăng tướng lệnh x1”

Nhìn phần thưởng phong phú, Thanh Ngọc đứng trân trân hơn 10 phút, nếu không có A Mã đi vào thông báo thu hoạch thì nàng có lẽ đứng tới trời sáng rồi.

“bẩm Thanh Ngọc đại nhân. Sau khi càn quét bảo khố phòng, chúng ta thu được 1 kiến tạo thôn bạc, 256 vàng, 369 bạc, 30000 tiền đồng, ngoài ra còn 50 bội lương thực, 10 bội đồng, 3 bội thép, 40 bội gỗ, 34 bội vật liệu đá. 300 Thiết Kiếm, 200 thiết thương, 200 mộc thuẫn, 400 bội tên đồng. 20 bội tên bạc thép. 1 bản vẽ Lôi Oanh.

Nhìn thống kê thu hoạch, Thanh Ngọc cảm giác nhân sinh thật là sáng khoái, tiêu diệt một cái thế lực son tặc cấp 3 cũng thật là thoải mái.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Phục Kích nơi hẻm núi

Chú thích: trang bị là tăng chỉ số cho binh lính, ví dụ: Dao đồng: + 14 lực tấn công, Bách Thú giao: 20 phòng thủ.

Bình chủng: là kiểu hình của từng loại binh, ví dụ: Ngân kỵ: có ngoại hình là mang 1 trường thương màu bạc, đồng thời khôi giáp, chiến mã đều màu bạc. nhưng trang bị vẫn là Dao Đồng + bách thú giáp.

.....

“Uy Vũ thôn, Thiên Hạ Cửu thôn, thực lực cái thôn trang này thực đáng gờm, chỉ trong vài ngày, mà cái thôn trang này có thể dẹp một cái trại sơn tặc cấp 3. ắc hẳn đây là một trong thế lực ngầm tại sever Asia” một người đàn ông tuổi trung niên đang trầm tư. Trước mặt ông có không ít binh lính, đa phần là binh cấp 2, chỉ có hơn 10 người đứng đầu là binh chủng cấp.

Lão chính là thôn phó của Gia Thế Thôn trang, thiên hạ đệ lục thôn. Và trưởng thôn chính là con trai lão Gia Luật Càn.

Ngồi ở vị trí trung tâm, Gia Luật Càn không ngừng trầm ngâm, lúc mở Sever bỗng dưng xuất hiện một cái thế lực dẫn đầu, vô ưu thôn. Nhưng cái Vô Ưu thôn này, chỉ nổi lên sau đó lại chìm không một tăm hơi. Có lẽ vì cái Vô Ưu thôn này gặp vận cực chó nhặt được bảo tàng nên mới trở thành thiên hạ đệ nhất thôn.

Nhưng cái Uy Vũ thôn không phải dạng tầm thường. Gia Thế thôn trang tập trung không ít người chơi, hơn nữa tập đoàn gia thế dồn nguồn lực rất nhiều, ngoài ra còn có chính phủ ủng hộ phía sau.

Vậy mà cái Thiên Hạ đệ lục thôn lại thua 1 cái thiên hạ đệ cửu thôn. Mới mấy ngày trước thôn trang của hắn mới bị sơn tặc ghé thăm 1 lần, lần đó thôn trang hắn tổn thất không nhỏ, may là có người chơi lớn, liên tục lấy mạng đổi mạng, nên bọn họ đẩy lùi 100 tên sơn tặc kia.

“các người đã điều tra ra ai là chủ nhân của 2 cái thôn trang kia chưa?” Gia Luật Càn âm trầm nói.

“Thiếu gia! Việc này tạm thời chưa có tin tức, chủ nhân của Vô Ưu thôn, cùng Uy vũ thôn vô cùng thần bí, nhưng thông tin ta có được, chỉ là cả 2 đều ở sever Asia, rất có khả năng là một trong những ẩn thế gia tộc của Trung Quốc chúng ta.” Một tên trung niên cung kính nói.

Gia Luật Càn không nói gì, nhưng ánh mắt hắn rất lạnh. Đang định nói gì thêm, thì bên ngoài một tên Giáp Binh vội chạy vào

“cấp báo! Trinh sát phát hiện 500 mã tặc đang hành quân về thôn trang chúng ta, ước tính 3 canh giờ nữa sẽ công thôn.”

“cái gì! 500 sơn tặc, người có đùa không?” Gia Luật Càn quát lớn.

“bẩm thôn trưởng! mọi chuyện đều chính xác! Bọn chúng có khoảng 50 kỵ binh, 100 bộ binh, 100 thương binh, cùng 50 cung binh. Tất cả đều là binh chủng cấp 3. Số còn lại là tạp binh cấp 1 và cấp 2.” Tên giáp bộ cung kính trả lời.

“tập trung tất cả các thành viên, phòng thủ Gia thế thôn.” Gia luật Càn gầm thét.

Chuyện này không chỉ riêng Gia thế thôn gặp phải, mà top 10 thôn trang đều gặp,đây là một thảm họa cũng đồng thời là một cơ hội phát triển thôn trang. Chiến tranh mạng lại tài nguyên. Đó chính là qui luật của Con Đường Vận mệnh..

.....

Trở lại với cô nàng Hoàng Kỳ Phương. Đội quân của nàng đã được an bài ẩn nấp xung quanh hẻm núi, chỉ cần quân địch đi vào trận địa sẽ trực tiếp phát động tấn công.

Mai phục tại đây có gần 1000 binh lính, đa phần là binh lính có khả năng tấn công từ xa như kỳ mâu tập, kim nỏ, hỏa nỏ, trường cung, lang kỵ binh bọc hậu chặn đứng lui. Bộ giáp binh chặn đường. tất cả đã được an bài ổn thoai.

Không lâu sau, dưới con đường ngoằn ngoèo bắt đầu nhưng âm thanh của ngựa chạy, phía sau kéo theo là không ngừng tiếng người chạy bộ.

Dẫn đầu là 1000 kỵ binh, trong đó hẳn có chính là Hắc Hùng cưỡi Tuyệt Ảnh Bảo mã chạy như điên, phía sau là lút la lút nhút bộ binh, thương binh chạy theo phía sau với dáng vẻ uể oải, thờ hồng học. cách xa thêm 1 đoạn là 1 đám cơ giới công thành (Lôi Oanh, Nô Pháo xa, Xung xa) đang cố gắng chạy theo một cách chật vật.

Đôi mắt Hoàng Kỳ phương hép lại chỉ còn một tia, chăm chú nhìn đội hình của địch.

“kế hoạch thay đổi! Lê Giang dẫn 100 Lang Kỵ.Binh tấn công đội hình phía sau của sơn tặc, chú ý tiêu diệt sơn tặc càng nhanh càng tốt, hơn nữa tránh làm hư hỏng cơ giới công thành.”

“Vương Hồ chỉ huy Giáp bộ binh chặn đầu kỵ binh địch. Nên nhớ không nên đối đầu trực diện, lợi dụng địa hình tránh mũi công của địch”

Vâng! Trưởng thôn.” Cả 2 nhanh chóng phục tùng mệnh lệnh.

Nhìn thấy đội hình địch đã đi vào phần nửa hẻm núi rồi. thời cơ đã chín mùi, không chờ đợi gì nữa, Hoàng Kỳ Phương quát lớn “phóng Tên”

Ngay lập tức từ 2 bên sườn núi hơn 600 mũi tên các loại không ngừng bắn xuống, sau đó lại không ngừng có tiếng hét thảm vang lên.

“địch tập! địch tập!” Sơn tặc không ngừng hét lớn.

Nhưng hẻm núi chỉ rộng chừng 3-5m, sườn núi lại dốc, địa hình dễ công khó thủ, hơn nữa tinh thần sơn tặc sa sút đến cực độ, vì sơn trại đã bị công phá. Ngoài ra thể lực tiêu hao quá nhanh vì Hắc Hùng không ngừng hành quân không ngừng nghỉ.

Sơn Tặc nhanh chóng ra rồi, chỉ chống trả 1 cách yếu ớt, phía sau, cung binh sơn tặc quá xa khó có thể ứng cứu đội hình phía trước. hơn nữa đám cung binh lại đối đầu với 100 tên Lang Binh vô cùng khát máu.

Cung binh điểm mạnh là tấn công từ xa hiệu quả vô cùng tốt, nhưng điều yếu của cung binh chính là cận chiến, chỉ cần áp sát cung binh, thế là cung binh sẽ bị phế ngay lập tức.

Dẫn đầu đoàn kỵ binh, bỗng nhiên đội hình phía sau bị tập kích, Hắc Hùng tức giận vô cùng, “bọn cẩu tập chủng không những công Hắc Sơn trại ta mà còn dám đánh lên nữa. anh em xông lên chém rụng đầu chúng nó.” Hấn hét lớn.

“Hắc Hùng! Mau ra đây nhận lấy cái chết!” Vương Hồ hét lớn.

Vương hồ mang trên người toàn bộ trang bị của Nhị trại chủ, điều này làm cho Hắc Hùng cực kỳ tức giận. “Mau đền mạng cho ta!” Hắc hùng gào rú.

Vương Hồ sau khi sử dụng thẳng tướng lệnh đã trở thành một võ tướng cấp 1.

Vương Hồ

Cấp: 40

Chỉ huy: 78

Võ lực: 89

Trí lực: 61

Thiên phú: thương kích

Kỹ năng: phá phù: Tấn công đơn, sĩ khí càng cao, sát thương càng lớn

Nộ Hồng: găm thét làm cho sĩ khí đối phương giảm 10 điểm

Chức vụ: Bách Phu Trường Vô Ưu thôn

Trung thành: 90

“Rống!” Vương Hồ xông lên liền sử dụng kỹ năng găm thét. 1000 kỵ binh phía sau, sĩ khí đã không cao này còn bị -10 điểm, tinh thần trở nên sa sút, ý chí chiến đấu vô cùng kém

Hắc hùng thì khịt mũi coi thường, hấn là một tên võ tướng cấp 3, giao đấu với một tên võ tướng cấp 1 thì sao chứ, hấn vẫn có lòng tin ăn chắc.

Hắc Hùng:

Cấp: 40

Chỉ huy: 58

Võ lực: 69

Trí lực: 31

Thiên phú: thương kích

Kỹ năng: Giao Chiến: trong giao chiến, đối phương không thể tích lũy sĩ khí trong 3 lượt.

Chức vụ: Thủ Lĩnh Sơn Tặc.

“rống!” Hắc Hùng gầm một tiếng, cả người ngựa lao về phía trước, hấn cũng ngay lập tức thi triển kỹ năng của mình.

Một làn ánh sáng tím tụ tập trên thanh Ám Ảnh Liễm, không ngừng múa may chém tới Vương Hồ.

[Phá Phũ] Ăn lão tử một đao, Vương Hồ cũng phi mình tới, cả người lẫn ngựa bay lên không trung. Lấy uy thế cực mạnh. Thanh Kim phù phát quang màu hoàng kim.

“oành!” “rồng Rồng” không ngừng tiếng binh khí va chạm vào nhau, bụi tung mù mịt.

Tuy Hắc Hùng là võ tướng cấp 3, nhưng tư chất quá thấp, nên chỉ số sẽ kém hơn nhiều so với Vương Hồ tư chất S.

“Ầm” Hắc Hùng đã bị 1 riu đập lên người văng xuống ngựa, trên miệng không ngừng chảy ra máu tươi.

Vương Hồ cười ngựa từ từ tới, lấy uy thế của một kẻ chiến thắng, hần nhẹ nhàng lấy đầu Hắc Hùng.

Sau đó Vương Hồ vung cao cái đầu lâu của Hắc Hùng quát lớn:

“trại chủ các ngươi đã chết! mau bỏ vũ khí xuống, nếu không giết không tha!” Vương hồ rống to, kèm theo theo kỹ năng Nộ hồng, khiến cho những tên sơn tặc còn lại lục tục bỏ vũ khí xuống, quì xuống xin tha mạng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Tuân Thú Sư

“đình!” Nhiệm Vụ phòng thủ Vọng Hương thôn hoàn thành, đánh giá mức độ ss.

Bạn nhận được: 10.000 EXP, 3 vàng, 100 Uy danh thành Giao chỉ, 5 danh vọng, Vọng Hương Thôn trở thành lãnh địa phụ thuộc.

Vượt mức hoàn thành nhiệm vụ tặng thêm: 200 Uy danh Thành Giao Chỉ, 10 danh vọng, bản vẽ tháp canh sơ cấp.

Bản vẽ tháp canh sơ cấp: yêu cầu trung cấp thợ mộc.

“hắc Hắc, phần thưởng thật tốt, hiện tại có 500 Uy danh, nếu tới thành Giao chỉ thân phận cũng tăng lên không kém.

Nếu như nàng nhớ không nhầm thì, 500 Uy danh, có chức vụ tương đương Hiệu Úy 2, nhân phẩm đúng là không tệ.

Phía dưới hẻm núi hơn 4000 tên sơn tặc đã buôn bỏ vũ khí, quì xuống đất, không ngừng cầu xin tha mạng.

“A Ngưu, tập trung sơn tặc đầu hàng lại tên nào chống đối thì cứ giết không tha, những tên còn lại thì phân chia theo tư chất, đem tất cả về Vọng Hương thôn.” Nàng phân phó cho A ngưu.

Giải quyết xong một cái nhiệm vụ khó khăn, nàng cũng thả lỏng không ít. Từ bên kia Thanh Ngọc truyền tin, cướp trại sơn tặc cấp 3 cũng không ít thứ tốt.

“ lần này Thanh Ngọc Tỷ thật là nổi danh, cái gì lần đầu tiên cũng tốt! một cái trại sơn tặc cấp 3 bạo ra 1 cái kiến thôn lệnh hoàng kim.

Cái kiến thôn lệnh này nàng quyết định đem cho Minh Hương. Trong nay nàng hiện tại đã có 3 cái thôn trang, chưa tính Uy vũ thôn của Thanh Ngọc.

Vô Ưu thôn

Đăng cấp: 1

Dân cư: 340/100

Dân tâm: 80/100

Trị an: 90/100

Thuế: 5% đối với người chơi, người chơi trong lãnh địa cường chế 5% EXP nộp cho lãnh chúa.

Đặc thù thuộc tính: lãnh địa chiêu một NPC có khả năng cao xuất hiện tư chất cao, tăng 20% lượng lưu dân thu nạp.

Tài nguyên: 6 bội lương thực, 1800 gỗ, 1200 vật liệu đá, 6vàng 60 bạc 34 đồng.

Diện tích thôn trang: 1 km²

Diện tích lãnh địa: 100 km²

Lãnh địa phụ thuộc: Bạch Lang Thôn, Uy Vũ Thôn, Vọng Hương Thôn.

.....

Ngồi tại văn phòng trưởng thôn Vọng Hương Thôn, hiện tại có không ít người. ngồi ở vị trí trung tâm đương nhiên là Hoàng Kỳ Phuong, 2 bên là 3 cô bạn thân cùng phòng, Thanh Ngọc, Tiểu Hà cùng Minh Hương. Nhìn đáng vẻ 3 người bọn họ cũng biết là thuộc hàng cao thủ, trang bị đều lấp lóe quang mang màu xanh.

Kế tiếp là: Võ tướng cấp 1 Vương Hồ, Võ tướng cấp 1 Lê Giang, ngoài ra còn có Vân Cầu, thôn trưởng Vọng Hương Thôn.

“qua lần liên hoàn phục kích lần này quân ta toàn thắng, tiêu diệt toàn bộ thế lực Hắc Sơn Trại, mạng lại bình yên cho toàn bộ thôn dân.”

Quân ta tổng cộng tiêu diệt 1045 tên, thu hoạch 467 Dao đồng, 457 thiếc Kiếm, 102 tinh kiếm, 670 Bách Thú Giáp, 30 Đồng Giáp, 12 Đồng Giáp và hơn 1 vạn mũi tên.

Ngoài ra còn có toàn bộ cơ giới công thành của địch bao gồm: Lôi Oanh, Nỏ Pháo xa, Xung xa.

840 chiến mã được thu thập, số còn lại đều chết hoặc bị thương nặng không thể chiến đấu hoặc tái sử dụng.” A Ngu báo cáo.

“Thiệt hại quân ta như thế nào!” Hoàng Kỳ Phuong nói, đây là vấn đề nàng quan tâm nhất. nói thật, những chiến lợi phẩm kia thật là tốt, nhưng trong giai đoạn đầu game như thế này thì nhân mạng mới là điều quan trọng nhất.

“quân ta phục kích trên sườn núi thiệt hại rất ít, nhưng số quân chặn đầu son tặc, phải chiến đấu giáp lá cà với kỵ binh địch, nên tổn thất nặng nề nhất, tổng cộng 500 Bộ Binh cùng thương binh chỉ còn lại 230, bị tiêu diệt hơn 1 nửa.”

Nghe tới đây lòng Hoàng Kỳ Phuong bỗng đau như cắt, đây là binh sĩ của nàng, làn tiền đây.

“xin Thôn trưởng bớt đau lòng.” Tuy tổn thất nặng nề, nhưng lần này chúng ta thu hoạch không tệ, ngoài kia còn 3760 tù binh.

Trong đó có 5 tên tư chất S, 156 tên tư chất A, 324 tư chất B, 760 tư chất c, 1320 tư chất D. còn lại 1195 là tư chất E và F.

Trong 5 tên tư chất S có 2 tên có thiên phú thợ rèn, 1 tên có thiên phú tuần thú, 1 tên có thiên phú Thủy Binh, và một tên có tư chất bắn cung.

Ngồi nghe thông tin 5 tên tư chất S Hoàng Kỳ Phuong đôi mắt phát sáng. Tuần Thú sư là một chức nghiệp đặc biệt, phải nói là 1 sản phẩm lỗi của con đường vận mệnh. Trong lịch sử Con Đường Vận Mệnh, từng có 1 thành chủ thuộc cụm máy chủ Nam Mỹ bộ tộc Inca, thành chủ King On Sun, được mệnh danh là chúa tể muôn thú, đội binh lính của hắn hơn phân nửa là hung thú. Kỵ binh cưỡi sói, hổ, báo, voi, cá sấu là chuyện bình thường, thế lực thành chính của King On Sun chiếm giữ ¼ bản đồ Nam Mỹ, thuộc thế lực nằm top 1, top 2.

Mà cái nguyên nhân chính mà đội quân King On Sun có nhiều hung thú đến thế là bởi vì trong thôn trang của hắn có 1 cái tuần thú sư cấp A.

Nếu như nói trong 10.000 người sẽ xuất hiện 1 cái người tư chất S, vậy để xuất hiện ra 1 cái tuần thú sư thì ít nhất cũng phải 1 tỷ người, mà còn để xuất hiện 1 cái có tư chất Tuần Thú Sư tư chất S thì tỷ lệ cũng đúng là nghịch thiên quá đi.

“Mau Mau, truyền tên có tư chất tuần thú sư!” Hoàng Kỳ Phuong có chút gấp gáp.

Không lâu sau một tên hán tử trung niên mặc một bộ bằng da thú rách nát, đầu tóc bù xù trông vô cùng nhợt nhạt, tin thần hần sa sút nghiêm trọng.

Chỉ trong một đêm, hắn từ một cái nhân vật bên trong cấp 3 sơn trại, bỗng nhiên trở thành một cái tù binh không biết sống chết như thế nào.

Cửu Bàng

Chỉ huy: 6

Võ Lực: 4

Trí lực: 7

Độ trưởng thành: chỉ huy: 2.1, Võ lực: 1.2, trí lực: 2.8

(độ trưởng thành có nghĩa là mỗi lần sau khi tăng 5 cấp sẽ được + điểm vào các chỉ số trên)

Thiên phú: Tuần thú sư

Kỹ năng: Miên Thú.

[Miên Thú]: Cùng Hung thú tương giao có khả năng lớn thuần dưỡng chúng thành sùng vật. hung thú trong trạng thái suy nhược, yếu ớt khả năng thuần phục cao hơn.

Nhìn thấy thôn trưởng đại nhân, còn không mau quỳ xuống, một bên A Ngu quất lớn, Cửu Bằng ngay lập tức mặt tái xanh, vội vã quỳ xuống.

“Tiện dân Cửu Bằng tham kiến thôn trưởng đại nhân.” Cửu Bằng lắp ba lắp bắp nói.

“ta nghe nói ngươi có một chút thiên phú về tuần thú” Hoàng Kỳ phương tuy trong lòng rất là hưng phấn nhưng, về bề ngoài thì vô cùng lạnh lùng, tạo ra một cái tư thế cao ngạo, xem mạng người như cỏ rác.

“bẩm! Thôn trưởng đại nhân! Tiên nhân đúng là một cái có thiên phú tuần thú. Ngựa của Sơn Trại chính là tiện dân thu phục ra.”

“ngoại trừ ngựa, ngươi còn có thể thu phục các loại khác không?” đây chính là câu hỏi nàng quan tâm nhất.

Địa bằng của nàng thuộc vùng núi đông bắc, địa hình trung du miền núi phía bắc, cho dù diện tích có tăng lên 1 triệu lần đi chăng nữa, thì vị trí và đặc thù địa lý không thay đổi.

Đông bắc Việt Nam địa hình miền núi trung du với nhiều khối núi lớn chạy dọc theo địa hình cánh cung, bao gồm 5 cánh: Sông Gâm, Ngân Sơn, Yên Lặc, Bắc Sơn và Đông Triều, tất cả chụm về tam đảo.

Hồ Yên Lập cũng chính thuộc khu vực Tam đảo, xuôi về sông Hồng có thể ra biển, còn ngược dòng có thể đi lên Giao Chi.

Nhưng khu vực này ngựa lại ít đến đáng thương, ngựa hoang phân bố nhiều ở các vùng đồng cỏ lớn, xavan hay bán xavan.

Mà vùng đông bắc là thuộc loại rừng nhiệt đới gió mùa, ngựa thì ít trâu thì nhiều, cạp, beo cũng không thiếu.

“bẩm thôn trưởng đại nhân, Tiện Dân chưa thử bao giờ, nhưng hẳn là sẽ được.”

“Lê Giang ngươi mau ra ngoài tìm một con hoang thú về đây, đánh nó trọng thương 8 phần là được.” Nàng liền phân phó.

Lê Giang có chút ngáp ngủ, liền bị Hoàng Kỳ Phương sai sử, hẳn có chút oán hận trừng mắt hờ lên người Cửu Bằng một cái, làm cho tên kia sợ té đái trong quần.

Không lâu sau, hẳn mang về một con báo đen, cả thân hình dài 1,5m bị đánh vô cùng thê thảm, không còn một chút sức lực nào phản kháng, trong họng chỉ rên la ư ừ.

Cửu bằng vội đến kế bên con báo đen, xem xét thân thể nó một cái, sau đó hẳn lăm bẩm cái gì đó, trên đôi bàn tay hẳn bỗng xuất hiện một ánh sáng màu tím, hẳn nhẹ nhàng áp lên đầu báo đen. Chân báo đen có chút co giật, chừng 2 phút, báo đen bỗng rống lên một tiếng, rồi từ từ mở mắt ra, bên trong ánh mắt không còn chút hoang dại. mà có chút nhu thuận giống như một con mèo nhà, cái lưỡi màu hồng liên tục hướng tay Cửu bằng liếm tới.

Khóe miệng hẳn giật giật, vội vã quỳ xuống. “Tiện Dân đã thu phục được con báo đen này rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Giáp Ngu , Hồ Báo kỵ

“Cửu Bằng ngươi có đồng ý về sau phục vụ cho Vô Ưu thôn ta không?” Hoàng Kỳ Phương nhẹ nhàng nói, nhưng 2 bên một tên hung thần ác sát Lê Giang cùng một vai hùng lưng gấu Vương hồ đang nhìn chăm chăm vào hẳn, chỉ cần hẳn nói không một cái, liền ngay lập tức đầu lia khỏi cổ.

Cửu Bằng liền vội vã dập đầu, “tiện dân được thôn trưởng đại nhân ưu ái thật là tích phúc ba đời. từ nay cái mạng này đều phục vụ Thôn trưởng đại nhân.”

Cửu Bằng

Cấp: 1

Chức vị: thôn dân Uy Vũ thôn.

Chỉ huy: 6

Vô Lực: 4

Trí lực: 7

Độ trưởng thành: chỉ huy: 2.1, Võ lực: 1.2, trí lực: 2.8

(độ trưởng thành có nghĩa là mỗi lần sau khi tăng 5 cấp sẽ được + điểm vào các chỉ số trên)

Thiên phú: Tuần thú sư

Trung thành: 70/100

Kỹ năng: Miên Thú.

“được rồi, người lui ra ngoài, nếu như thấy ai có thiên phú tuần thú thì hãy thu thập hần một chút, từ nay về sau người là đội trưởng tuần thú, ban cho người 5 cái thôn dân tạp dịch phụ giúp người trong việc thu phục hoang thú.”

“tạ Thôn trưởng! Thảo dân còn có 2 đứa con, một đứa cũng có thiên phú tuần thú, nhưng không được cao, đứa còn lại là mộ cái nữ nhi, nhưng có chút bạo nữ, Tiểu nha đầu có thiên phú kỵ tượng, nhưng ngặt nỗi sơn trại không có thu phục qua voi, nên tới giờ tiểu nha đầu chỉ là một cái Ngân Kỵ cấp 3 thôi.” Sau khi được nhận vào vô Ưu thôn, Cửu Bằng thân phận được đẩy lên từ một cái tiện dân tù binh trở thành một cái thôn dân vì thế xưng hô từ tiện dân thành thảo dân.

“ồ! Hoàng Kỵ Phương cảm thán! 2 cái tuần thú nha. Bạo lớn, vận khí lớn, hắc hắc!”

“Tốt! về sau việc thu phục hung thú sẽ giao cho các người, còn tiểu nha đầu nhà người thiên phú cũng không tồi, trực tiếp theo Lê Giang, nếu có cơ hội ta sẽ thu phục một con đại tượng.” trong đầu nàng hiện ra một cái viên cảnh. Nàng ngồi trên một cái kỵ tượng to lớn, phía dưới là ngàn vạn binh mã, chỉ cần một cái phất tay của nàng là một đội binh hùng mạnh tiến công. Quả thật là kích thích.

Qua một hồi ảo tưởng, nàng liền đem cái Kiến Thôn Lệnh hoàng kim giao cho Minh Hương thành lập một cái thôn trang phía bên kia Yên Lập hồ.

Hồ Yên Lập cũng rộng vài chục nghìn mẫu rộng gấp mấy lần biển hồ Tonle Sap ở Campuchia. Để đi từ bờ này sang bờ khác cũng tốn hết mấy ngày, để tránh mất thời gian trong giai đoạn đầu, nàng liền phân phó 5 tàu đánh cá cỡ trung, mang theo tất cả 50 binh chủng cấp 3 hỗn hợp, 20 kỵ binh cùng những chức nghiệp quan trọng như, thợ rèn, thợ mau, đồ tể, kiến tạo sư, cùng 100 lưu dân. Hướng bờ bên kia hồ yên lập mà đi, còn về phần Minh Hương nàng vẫn tiếp tục ở Vô Ưu thôn tiếp tục phát triển, 5 ngày tới Minh Hương sẽ dùng Kiến Tạo thôn sau đó trực tiếp truyền tống đến nơi mà nàng chọn làm thôn.

Còn về phần những tù binh sơn tặc kia, những tên nào có tư chất làm binh lính cùng với tư chất từ cấp C trở lên sẽ trực tiếp đưa vào quân doanh xóa bỏ thân phận tiện dân. Còn những kẻ khác tùy thuộc vào thiên phú của mình mà chuyển đến nơi mình cần.

Trong vòng 2 ngày lãnh địa của Hoàng Kỵ Phương mở rộng không ít. 4 thôn Vô Ưu, Bạch Lang, Uy Vũ và Vọng Hương, mỗi thôn có tất cả 3 cái quân đoàn đi càn quét lãnh địa, nhằm nhưng nơi có quái, hung thú tập trung sẽ càn quét một lần, không những diện tích lãnh địa tăng mà còn thu hoạch cũng không ít tài nguyên cùng bản vẽ.

Đối với cha con Cửu Bằng, Cửu Nguyên, công việc cực kỳ vất vả, hằng ngày 12 đội ngũ mang về không ít hung thú bị thương, đa phần là Trâu Rừng, Sói Xanh, Sói Xám, cũng có 1 ít Hồ báo, nhưng chỉ rải rác vài con. Trung bình một ngày 2 người thu phục từ 120-150 hung thú.

Còn về con gái của Cửu Bằng, Cửu Gia Lệ năm nay cũng 17 tuổi thân hình đầy đặn, làn da màu đồng thêm một cặp khủng bố trước ngực, trực tiếp trở thành một đầu bạo long nữ trong quân đội dưới trướng Lê Giang. Tính khí nóng nảy vô cùng, nhưng tư chất rất cao.

Cửu Gia Lệ

Cấp: 8

Chức vị: thôn dân Bạch Lang Thôn.

Chỉ huy: 68

Võ Lực: 85

Trí lực: 56

Độ trưởng thành: chỉ huy: 2.1, Võ lực: 2.5, trí lực: 1.9

Thiên phú: Kỵ Tượng.

Trung thành: 70/100

Kỹ năng: Thuấn Kích, Nộ Diệt.

[Thuần Kích] kỹ năng yêu cầu kỹ tượng, phóng thích kỹ năng sẽ tạo có đội quân bản thân tăng 30 điểm phòng thủ.

[Nộ Diễm]: xông pha lên tuyến đầu uy hiếp cực mạnh lên trận hình đối phương, tăng 50% vật phòng trong 5 phút.

Nhưng rất tiếc trong mấy ngày qua vẫn chưa tìm được một cục phân voi, chứ nói chi là một con voi. Cho dù có tìm được cũng vô phương. Vì voi sống thành bầy, cấp bậc cực cao khoảng cấp 60-80, hiện tại tìm được voi cũng phải bỏ chạy để an toàn tính mạng.

Còn về phần Trâu rừng sau khi thuần hóa được đem về doanh trại, trực tiếp huấn luyện thành binh chủng đặc biệt Giáp Ngưu.

Sau khi chuyển chức thành kỵ binh, nếu có trâu làm tọa kỵ thì có thể tạo ra một loại binh chủng mới là Giáp Ngưu.

Giáp Ngưu: kỵ binh cấp 3, phòng thủ toàn diện mạnh, tốc độ kém xa kỵ binh.

Binh chủng đặc biệt yêu cầu: trâu x1, mộc thuần x1, choàng vải x1, thiếc kiếm x1, 50 bạc.

Một con giáp ngưu chi phí cũng quá là đắt đỏ, nhưng sức mạnh của nó mang lại cực kỳ to lớn. với thể chất ưu tú, có thể chiến đấu với mọi địa hình, có thể băng đèo vượt suối, hơn nữa cực kỳ bền bỉ. đây chính là binh chủng mạnh thứ 2 trong kỵ binh cấp 3. Còn về dẫn đầu là Voi chiến.” Hắc voi chiến, thôi bỏ qua đi!!!”

Hổ Báo cũng được chuyển chức thành Hổ Báo kỵ, giống như Giáp Ngưu, Hổ Báo kỵ cũng thuộc binh chủng đặc biệt.

Hổ Báo Kỵ: kỵ binh cấp 3, tấn công sát thương cao, di chuyển cực nhanh, nhưng thể lực yếu.

Binh chủng đặc biệt: yêu cầu Hổ, Báo x1, Dao Đòng x1, Bách thú giáp x1, Choàng thú x1, 70 bạc.

.....

Vô Ưu thôn đang phát triển một cách vượt bậc gia tăng dân số theo cấp số cộng, thì bên kia các thôn trưởng khác đang phải hi sinh máu của mình để tu bổ thôn chính.

10 đại thôn trưởng phải đối đầu với nhiệm vụ ảm, phòng thủ sơn thôn, với cuộc tấn công của 100 sơn tặc cấp 3 cùng 150 sơn tặc cấp 2. Đây chính là ưu đãi của trò chơi đối với 10 sơn thôn top 1. Đây là một tai họa cũng như là một cơ hội để phát triển thôn trang. Chiến tranh luôn đi chung với tài nguyên.

Đúng là 8 thôn trưởng hiện tại đều thuộc vào thể lực cực lớn ngoài thực tại, nên lượng tài nguyên đổ xô vào trò chơi là cực lớn.

Bọn họ lấy nhiệm vụ phòng thủ sơn thôn công bố ra ngoài, sau đó tiến hành chiêu mộ thành viên sau đó là thành lập văn phòng trò chơi, trả lương trực tiếp bằng tiền mặt. với lợi thế về đông đảo người chơi, nhiệm vụ phòng thủ sơn thôn không tốn bất kỳ một NPC binh lính nào cả, chỉ dùng chiến lược biển người chơi thuận lợi thông qua nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Gặp lại Lương Trọng

Hôm nay là một ngày đẹp trời, cả 4 thiếu nữ cũng không muốn cả ngày trong phòng, vì thành công trong việc phát triển thôn trang của mình, nên hôm nay mọi người tự ưu đãi bản thân liên hoan một trận cho thật đã.

Bốn cô nàng ăn uống cực kỳ vui vẻ bên trong quán Coffee thuộc Thiên Du hội. đây là 4 đại mỹ nhân tập trung lại một chỗ cũng thu hút không ít ánh mắt.

Bất Chợt Hùng Phong bước vào, bên cạnh hắn vẫn có không ít tay chân, đặc biệt là cô nàng thư ký cực kỳ xinh đẹp, đáng người cực kỳ quyến rũ.

Nhìn thấy 4 cô nàng đang trò chuyện vui vẻ ánh mắt hắn sáng vô cùng. Hắn nhìn thấy chính là cô nàng váy vàng hôm trước, không những thế còn kéo theo 3 mỹ nữ.

Hắn lấy tư thái sang trọng và quý tộc nhất chào hỏi các nàng.

“ồ, đây không phải mỹ nữ Kỳ Phương lần trước hay sao, hạnh ngộ! hạnh ngộ”

Nhìn thấy hắn, các thành viên khác trong Thiên Du hội, liền đứng dậy cúi chào

“ chào Thôn trưởng đại nhân” tất cả đồng thanh hô to, làm trong lỗ mũi Hùng Phong hướng lên trời thêm một bật.

“ồ! Thôn trưởng?” Tiểu Hà ngạc nhiên. Trong lòng nàng thầm nghĩ “bọn bệnh hoạn này! chắc bị hâm, chỉ là thôn trưởng trong game thôi mà sao lại phải làm quá đến mức như thế.”

Nhưng Hùng Phong lại không nghĩ thế trong lòng hắn thầm nghĩ” chắc cô nàng này đang rất ngạc nhiên vì hắn đã là một cái thôn trưởng đầy uy thế!”

Hắn ho nhẹ một cái, ý bảo mọi người ngồi xuống. “thật là mất mặt quá, chỉ là bọn họ đều là thành viên trong Hùng Phong thôn nên mới có biểu hiện như thế! Thật là ngại quá. Hắc hắc!” lời nói có vẻ khá là khiêm tốn nhưng giọng điệu lại rất là tự cao.

Kế bên Thanh Ngọc tỷ xì một cái, tỏ ra vô cùng mất hứng. ở trong trường nàng cũng thường nghe cái tên Hùng Phong thôn. Chỉ là một cái thôn trang xếp hạng 58 toàn cụm sever Asia thôi mà. Nàng chính là thôn trưởng Uy Vũ thôn top 10 thập đại thôn trưởng đây này, riêng cái đội 100 giáp ngưu cũng đủ cày nát cái thôn tran hạng 58 kia rồi. huống hồ bà trùm toàn Cụm sever vẫn còn đang ăn ngon lành kia, chẳng thêm hô to gọi nhỏ kia.

Nhìn thấy thái độ khinh thường của ngự tỷ Thanh Ngọc, trong lòng Hùng Phong cả giận, nhưng hắn nén lại, cho dù như thế nào thì hắn phải bảo trì thái độ để tạo ảnh hưởng tốt cho danh tiếng Hùng Phong thôn.

“ồ! Đây không phải Hùng Phong trưởng thôn a! không biết đạo này Hùng Phong thôn phát triển như thế nào!” bỏ chiếc cánh gà xuống, Hoàng Kỳ Phụng tươi cười nói chuyện”

Như chớp được thời cơ, Hùng Phong tha thò xô ra thành tựu của mình, còn tất cả thành viên Thiên Du hội, đều lắng nghe và nhìn hắn bằng ánh mắt ngưỡng mộ.

Hùng Phong thôn hạng 58 toàn cụm sever Asia dân 124/100. Trong đó có 1 cái tư chất B có thiên phú thương kích. Ngoài ra còn có hơn 2000 anh em Thiên Du hội trợ giúp Hùng Phong thôn, thực chất trong giai đoạn này không có các chiến hữu Thiên du hội, chắc Hùng Phong thôn không khỏi sống sót qua 50 tên sơn tặc cấp 2 công kích thôn trang đầu.

“Ta cũng xin thay mặt ban lãnh đạo Hùng Phong thôn gửi đến các thành viên một lời cảm ơn chân thành nhất”

“Hùng Phong thôn uy vũ! Hùng Phong thôn uy vũ! Hùng Phong thôn uy vũ” các thành viên Thiên Du hội như uống phải thuốc kích thích, hô to gọi nhỏ ủng hộ hùng Phong.

Còn đối với 4 mỹ nhân thì xem đây chính là một cái trò diễn hài, kế bên Tiểu Hà chịu không nổi phải cười khúc khích.

“50 sơn tặc cấp 2! Hắc hắc hắc! một ngày chị đây dẫm quân tiêu diệt không biết bao nhiêu sơn tặc cấp 3 đây này!”

Sau một hồi khoe khoang hùng Phong lại nói chuyện tiếp với 4 mỹ nhân.

“4 đại mỹ nữ, không biết các nàng có hứng thú gia nhập Hùng Phong thôn không? Ta đảm bảo sẽ ưu đãi các vị mỹ nữ thật tốt! ta sẽ tặng cho mỗi vị một thanh Thiểm kiếm cùng 1 cái Bách thú giáp”

Kế bên mấy thanh niên lâu la lại nhìn 4 người đầy ngưỡng mộ” đúng là có nhan sắc là một cái lợi thế mà!. Thiểm kiếm giá cả thị trường hiện tại cũng 100 đôla, còn Bách Thú Giáp cũng có giá 200 đôla, nhưng không phải có tiền là mua được!”

Nghe lời khen của bọn lâu la, lần này Minh Hương cũng không thể nào nhịn được cười, nàng phì cười làm nước trong miệng nàng bắn lên Tiểu Hà.

“Minh Hương tỷ! tỷ thật bản a!” Tiểu Hà hậm hực.

“hắc hắc! ta xin lỗi, nhưng ta không nhịn được cười!” nói xong nàng lại cười một cách cực kỳ khoái chí.

Sắc mặt Hùng Phong đen lại, đây là ý gì, khinh thường hắn, châm chọc hắn, hắn là ai con trai tập đoàn Đại Hùng, thôn trưởng Hùng Phong thôn, hắn dễ chọc vậy ư?”

Đang định nổi đóa, thì bên ngoài bước vào một thanh niên cao ráo, đẹp mã.

“chào hùng Đại thiếu! hùng đại thiếu bớt giận! Minh Hương, Tiểu Hà còn mau không xin lỗi Hùng Đại thiếu!” kẻ bước vào đó chính là bạn trai của Hoàng Kỳ Phụng – Lương Trọng.

Trong mắt 3 vị tỷ muội, thì Lương Trọng là một chàng trai tốt nhưng chỉ có Hoàng Kỳ Phụng mới biết được lòng dạ tên này như thế nào.

Hiện tại Hoàng Kỳ Phụng cực kỳ căm hận hắn, vì hắn tình nghĩa chị em không còn, vì hắn nàng phải mất đi tính mạng, nàng cực kỳ hận hắn.

Vì nể mặt Lương Trọng, nên Minh Hương cùng tiểu Hà cũng cho hắn một chút mặt mũi, xin lỗi Hùng Phong một tiếng, sau đó tiếp tục ăn hết phần thức ăn còn lại trên bàn.

Nhìn ra Lương Trọng là người quen của bọn họ nên Hùng Phong ừ một tiếng xem như bỏ qua. Với tính cách của Hùng Phong thì còn khuya mới bỏ qua như thế, nhưng hắn cần phải hợp tác với tên Lương Trọng này.

Thật ra trong khoảng thời gian này Lương Trọng đã hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến nhận được một cái Kiến Thôn lệnh thiếp, một cái kiến thôn lệnh phổ thông, nhưng trong giai đoạn đầu game thì cực kỳ quý giá. Chính vì thế Lương Trọng mới có mặt tại đây ngày hôm nay.

Lương Trọng mỉm cười nhìn Hoàng Kỳ Phương một cái rồi nói nhỏ vào tai nàng, Kỳ Phương, chúng ta phát tài rồi, chuyện này anh sẽ nói sau với em, hiện tại em chỉ cần ngồi nghe là được.

“các vị Thiên Du hội chú ý! Đây chính là Lương Trọng, thôn trưởng Trọng Phương thôn, từ nay Trọng Phương thôn sẽ là Thôn trang phụ thuộc Hùng Phong thôn.” Hùng Phong nói lời với giọng điệu cực kỳ Uy nghiêm.

Hoàng Kỳ Phương trừng mắt, sao có thể, ban đầu ta cùng hần làm nhiệm vụ tới hơn 2 tháng mới có được kiến thôn lệnh à, sao hiện tại hần lại có một cái kiến thôn lệnh. Điều này! chẳng lẽ. trong đầu nàng hiện lên một đoạn ký ức nào đó. Nàng trong phút chốc đờ đẫn không còn để ý tới xung quanh.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Diệt Hùng Thôn

Lương Trọng cảm nhận được nhiều người hướng ánh mắt đầy ngưỡng mộ, trong lòng bỗng chốc nổi lên một cảm giác cao ngạo, hần ưỡng ngực nói:

“Hân hạnh gặp mặt các thành viên Hùng Phong thôn, kể từ ngày hôm nay, tôi Lương Trọng trưởng thôn Trọng Phương chính thức gia nhập Hùng Phong Thôn”

Sau đó hần nhìn về Kỳ Phương với ánh mắt triều mến, “và đây là Hoàng Kỳ phương là bạn gái của tôi, kể bên nàng là bạn cùng phòng, Tiểu Hà, Minh Hương và Thanh Ngọc”

Nghe hần giới thiệu bỗng chốc cả căn phòng ồ lên, trong đó có cả Hùng Phong, trong ánh mắt hần hiện lên vẻ ghen ghét

“tại sao, một tên như thế lại có một cô bạn gái xinh đẹp như thế. Con mẹ nó, gái điểm thú, tướng mi thanh cao lắm. ai ngờ chỉ là vẻ bề ngoài. Chết tiệt phải bắt con à lên giường mới được. trong đầu Lương Trọng nghĩ liền tới một số thứ dơ bẩn.

4 mỹ nữ sắc mặt trầm lại. Lương Trọng nói như thế chẳng khác nào 4 người bọn họ ngầm thừa nhận gia nhập Hùng Phong thôn cùi bắp kia.

Tiểu Hà tính khí nóng hừng hực, xì xì cái miệng tỏ vẻ không đồng tình, nhưng thoát nhìn lại cực kỳ dễ thương và nhí nhảnh. Khiến một số thanh niên tim đập nhanh thêm vài nhịp.

“ha ha ha hoang nghênh cái vị gia nhập Hùng Phong thôn!” Hùng Phong lớn tiếng.

“Hoan nghênh Lương Trọng trưởng thôn, hoan nghênh tứ đại mỹ nữ”

cả một đám lâu la ồn ào hô lên, làm cho sắc mặt bốn người càng thêm khó coi.

“chờ một chút!”

Thanh Ngọc tỷ thật sự là không nhịn được nữa lớn tiếng, bỗng chốc cả căn phòng yên tĩnh trở lại.

“tuy tôi cùng Lương Trọng có chút quen biết, nhưng chúng tôi cũng không có ý định cùng anh ta gia nhập cùng hội với Hùng Phong thôn, hơn nữa tôi cũng có thôn trang cho riêng mình rồi. cảm ơn về sự đề nghị. Minh Hương, Tiểu Hà chúng ta đi, còn Kỳ Phương em muốn ở lại thì ở lại.”

nói xong nàng liếc nhìn Lương Trọng một cái thật sâu rồi đi ra cửa. để lại một bọn ngơ ngác.

“tức! sĩ nhục, đây chính là trần trụi sĩ nhục!” Hùng Phong gầm lên.

Hần hùng hùng, hổ hổ bước lên chặn đường Thanh Ngọc. liền một bàn tay vung lên muốn bực tai Thanh Ngọc.

“bốp!”

Trên khuôn mặt phong tình của Thanh Ngọc bỗng chốc hiện ra một vết sưng đỏ hình bàn tay. sau đó cả một đám người ngơ ngác.

Trong phút chốc, căn phòng lại trở nên tĩnh mịch, ngay cả một cây kim rơi xuống cũng có thể nghe rõ.

Bàn tay Hùng Phong run run. Trong giờ phút này hần hối hận, thật sự là hối hận, cho dù hần có muốn đánh con tiện nhân kia như thế nào đi chăng nữa thì hần cũng không thể tự mình ra tay. Từ nhỏ hần đã được cha hần dạy. “cho dù con có giết người đi chăng nữa, thì cũng chẳng sao, nhưng máu chó là con phải không để ai nhìn thấy, tất cả mọi thứ tiền đều có thể giải quyết, mạng người rất rẻ chỉ có 300 BigDeep đồng mà thôi”.

BigDeep” tiền của thế giới ngầm. 1 BigDepp = 1000 Đôla. Đồng BigDeep tương tự như Bitcoin nói vậy cho dễ hiểu.).

Hùng Phong trầm ngâm trong phút chốc, trong khoảng thời gian này hắn chưa nghĩ được nhiều, nhưng kể bên thư ký của hắn đã vội vàng cuối đầu xin lỗi Thanh Ngọc tới tấp, thái độ cực kỳ chân thành. Nhưng nhân vật chính kia vẫn ngây ra đó.

Hoàng Kỳ Phương hoảng loạn trong phút chốc, nhưng nàng chợt tỉnh ngộ, Nàng lạnh lùng nhìn Hùng Phong, đồng thời nhìn Lương Trọng một cái thật sâu.

“ cái tát này, chúng tôi ghi nhận! quả thật là Hùng đại thiếu đại tài, đại phú có khác.!” Chúng ta đi.

Cả 4 người liền rời đi, Lương trọng có chút ngập ngừng, hắn khẽ nói “ kỳ Phương hiện tại anh có việc quan trọng cần bàn với Hùng đại thiếu, chuyện này liên quan tới chuyện cả đời của chúng ta, mong em hãy hiểu cho anh.”

Khóe môi nàng khẽ nhếch lên một cái “chúng ta nói chuyện sau!” sau đó nàng bước đi.

.....

Căn phòng ký túc xá yên ản dị thường, trên mặt Thanh Ngọc vẫn còn ẩn hiện dấu vết đỏ tươi. Tiểu Hà nàng tức muốn nổ phổi, khi về đến phòng thì ngay lập tức gọi ngay lão ba của mình kể lể, nhưng khi lão ba Tiểu Hà nghe tới Tập đoàn Đại Hùng thì như bong bóng xì hơi, không nhưng không bênh vực cho nàng còn lớn tiếng mắng to.” Từ nay không nên gây sự với cái Tập đoàn Đại hùng, đặc biệt là tên Hùng Phong kia.” Mắng xong thì lão cúp máy có vẻ hậm hực lắm.

Trong phòng chỉ có lão ba Tiểu Hà là có chút tiếng nói, vì ông ấy cũng là một doanh nhân, nhưng so với tập đoàn xuyên quốc gia Đại Hùng thì vẫn nhỏ bé.

Minh Hương cùng Kỳ Yên từ nông thôn ra, ba mẹ chỉ là nhân viên làm công ăn lương, bán sức lao động mà thôi. Còn chị Thanh Ngọc là con gái quan chức, nhưng cũng bé bằng hạt sỏi, tiếng nói cũng không có trọng lượng là bao.

Hoàng Kỳ Phương bước tới bên người Thanh Ngọc tỷ nhẹ nhàng nói” Đại tỷ cái tát đó hiện tại chúng ta không có cách nào trả, nhưng chúng ta không phải trả không được. mọi người yên tâm nhục nhĩ hôm nay nhất định phải để tên Hùng Phong đó trả giá!”

“bằng cách nào!” Tiểu Hà u oán nói.

Hoàng Kỳ Phương cười một cái thật là nham hiểm “ chúng ta vào game thôi!”.

.....

Một ngày trôi qua, tuy muốn ăn mừng xã hội, nhưng thật không may lại gặp cái tên trời đánh Hùng Phong kia, cả bọn thật mà mất hứng.

Minh Hương một lần nữa xuất hiện bên kia bờ hồ Yên Lập, trước mặt nàng là một đội ngũ không hề nhỏ, hơn 200 người đầy đồng thời rất nhiều vật liệu từ Vô Ưu thôn.

Trên tay nàng cầm một cái Kiến Tạo Thôn Hoàng Kim.

Đứng ở trung tâm khu đất Minh Hương lấy kiến thôn lệnh ra cắm xuống dưới đất, một làn ánh sáng bạc đâm thủng cả trời xanh.

“ trời đất linh thiên, chứng giám cho Minh Hương thành lập tân thủ thôn, cầu mong cho dân cư vùng đất này bình an phú quý cả đời”

Mời đặt tên thôn âm thanh dày hào hùng vang lên.

Suy nghĩ một lát nàng liền đặt tên là “ Diệt Hùng”

Xin chúc mừng người chơi Minh Hương thành lập tân thủ thôn Diệt Hùng chúng ta đời đời ghi nhớ thành tựu của họ.

Ngay sau đó thông báo hệ thống vang lên.

Thông Báo: Thiên Hạ cửu thập tam thôn “ Diệt Hùng” thôn thành lập. chúng ta đời đời ghi nhớ họ.

Hệ thống: chúc mừng bạn nhận được danh hiệu “ Thôn Trang top 100”

Hệ thống: bạn nhận được NPC quản lý cấp s

Hệ thống: bạn nhận được NPC tư chất võ tướng cấp A.

Hệ thống: bạn nhận được 30 uy danh thế giới.

“ để xem con Hùng gio các người làm được cái gì, có một ngày chị đây diệt sạch bọn gấu nhà các người!” Minh Hương ý chí hừng hực.

Sau đó trước mặt nàng xuất hiện một nam một nữ, nam thì tuấn tú lịch thiệp, nữ thì hung hãn tà khí.

“Tham kiến chủ công!”

“tại hạ Sĩ Mưu cùng tiểu muội Sĩ Hoàn hân hạnh được phục vụ thôn trưởng đại nhân” cả hai cùng cúi đầu

Sĩ Mưu Diệt hùng thôn dân.

Chỉ huy: 4

Võ Lực: 3

Trí lực: 9

Độ trưởng thành: chỉ huy: 2.1, Võ lực: 1.2, trí lực: 3,3

(độ trưởng thành có nghĩa là mỗi lần sau khi tăng 5 cấp sẽ được + điểm vào các chỉ số trên)

Thiên phú: trị thủy

Kỹ năng: không

Sĩ Hoàn Diệt Hùng thôn dân

Chỉ huy: 6

Võ Lực: 7

Trí lực: 5

Độ trưởng thành: chỉ huy: 3.1, Võ lực: 3.2, trí lực: 2,3

(độ trưởng thành có nghĩa là mỗi lần sau khi tăng 5 cấp sẽ được + điểm vào các chỉ số trên)

Thiên phú: Lái thuyền.

Kỹ năng: không

“tốt! tốt! Diệt Hùng thôn từ nay trở đi trông cậy vào hai người.! nào mọi người cùng làm quen.” Sau đó nàng giới thiệu Sĩ Mưu cùng Sĩ Hoàn cho đoàn người từ Vô Ưu thôn.

Nhanh chóng mọi cùng làm quen sau đó cùng nhau phân chia nhiệm vụ. một cái tư chất S Sĩ Mưu đương nhiên đảm nhận vị trí phó thôn, còn Sĩ Hoàn có thiên phú lái thuyền thì đương nhiên về sau sẽ là một cái tướng lĩnh thủy quân rồi.

100 cái thôn dân trong đó có không ít kiến tạo sư, họ thay nhau kiến tạo kiến trúc như: kho, nhà ở, cửa hàng, thao trường, doanh trại, quan trọng hơn đó chính là Ụ thuyền, vì Diệt Hùng thôn có thiên phú thôn trang nghiêng về thủy binh.

Sĩ Hoàn cùng 20 kỵ binh đi tuần tra lãnh địa lãnh thổ, đồng thời đi diệt quái, tìm về không ít tài nguyên.

Thành tựu trong một ngày này nhiều gấp mấy lần so với Hoàng Kỳ Phương bước đầu phát triển.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Thương Xã

Sức mạnh tập đoàn Vô ưu thôn ngày càng phát triển mạnh, trong vòng 3 ngày tương đương với 15 ngày trong game.

Vô Ưu thôn đã đạt giới hạn phát triển thôn trang cấp 1. Dân số vượt ngưỡng 1000

Vô ưu thôn, thôn trang cấp 1:

dân cư: 1253/100

dân tâm: 80

trị an: 90

Thuế: 5% đối với người chơi, người chơi trong lãnh địa đánh quái cường chế 5%/exp nộp cho lãnh chúa.

Đặc thù thuộc tính lãnh địa chiêu một NPC có khả năng cao xuất hiện tư chất cao, tăng 20% lượng lưu dân thu nạp.

Tài nguyên:

Lương Thực: 123 bội

Gỗ: 234 bội

Đá: 190 bội

Diện tích thôn trang: 1 km²

Diện tích lãnh địa: 500 km² (bao gồm tất cả thôn trang phụ thuộc)

Thôn trang phụ thuộc: Bạch Lang thôn, Vọng Hương Thôn, Uy Vũ thôn, Diệt Hùng thôn.

Bình lực hiện tại của nàng đã hơn 3000, từ tư chất C trở lên, tư chất A cho đặc cách chuyển chức thành võ tướng.

Trong 15 ngày, phối hợp với binh chủng Giáp Ngưu, Hồ Bảo kỵ, Lang Binh, cùng vũ khí công thành thu thập từ trận chiến sơn tặc lần trước, Lê Giang, Vương Hồ, A Ngưu, Cửu Gia lệ diệt diệt không ít sơn trại thu về 4 cái trống tướng lệnh, cùng 8000 điểm hồn tướng.

Hồn Tướng: dùng để đổi trống tướng lệnh, và một số vật phẩm phải mua bằng hồn tướng. thu thập hồn tướng có 2 cách, cách 1 vượt phát thí luyện. cách 2 là tiêu diệt mã tặc.

Với 8000 hồn tướng, tương đương có thêm 8 cái trống tướng lệnh, nhưng hiện tại nàng không có ý định sử dụng số hồn tướng này. với lại muốn đổi trống tướng lệnh thì phải đi tiêu thành cấp 1 mới có chức năng. Mà hiện tại chỉ có quận Giao Chỉ mới có chức năng này thôi.

Hiện tại trong tay nàng có tổng cộng 7 cái võ tướng: Lê Giang, Vương Hồ, A Ngưu, Cửu Gia Lê, Sĩ Hoàn, A Mã cùng Trịnh Vinh.

Trịnh Vinh là tân võ tướng mới dưới quyền Tiểu Hà.

Vì thế trong tay nàng đang dư 1 cái trống tướng lệnh.

Ngày hôm nay là ngày vui nhất từ trước tới giờ bởi vì nhu cầu cấp bách phát triển thôn trang, nên chính quyền thế giới mở ra hệ thống thông thương. Cho phép người chơi xây dựng Thương Xã, đồng thời có thể mua bán trao đổi với nhau. Mà không cần trực tiếp đến phủ thành chủ. Điều này không ngoài dự liệu của nàng, nhưng sớm hơn so với dự định gần 10 ngày.

Trong mấy ngày gần đây tiêu diệt sơn tặc thu hoạch không ít trang bị. một phần trang bị cho quân đội, còn phần còn lại không biết như thế nào, đành phải chất đầy 3 cái kho. Hơn nữa trang bị cho quân đội nàng phẩm chất rất cao, đa phần đều là trang bị màu lam, tướng lĩnh thì cao cấp hơn, trang bị màu lục.

Để phục vụ trò chơi tốt hơn chính quyền thế giới kết hợp với ngân hàng thế giới chính thức chuyển đổi tiền thành tiền ảo trong game và ngược lại với tỷ giá cố định. 1 đôla = 1 tiền đồng. 1 tiền đồng = 0.8 đô la. Với tỷ lệ này, người chơi phải chửi “MÃ Mẹ nó” đúng là ăn cướp, tuy miệng cứ chửi nhưng tay thì vẫn nạp, vừa nạp vừa chửi. (chơi Blade And Souls chắc hiểu:)))

Bản Vẽ thương xã được tặng miễn phí cho mỗi thôn trưởng, chỉ cần là thôn trưởng sẽ nhận được một trương bản vẽ Thương Xã.

Thương Xã cấp 1:

Cho phép thôn trưởng mua bán trên thị trường.

Mỗi ngày được phép đăng bán 20 lần.

Chi phí khấu trừ 5%.

Tăng cấp Thương xã cấp 2: yêu cầu, tổng giá trị giao dịch: 100 lượng hoàng kim = 100.000 lượng bạc = 100.000.000 tiền đồng.

500 tài liệu gỗ, 200 tài liệu đá.

Tuy biết trước cái hố rút tiền Thương Xã nhưng Hoàng Kỳ Phương miệng vẫn giật giật. quả thật là đi ăn cướp. 5%. Tương đương 100 triệu tiền đồng.

nàng mất trắng 5 triệu. 5 triệu dolla có thể mua được một cái biệt thự có sân vườn, có hồ bơi đấy.

Trên thương xã có 2 loại bán, 1 là bán trực tiếp, 2 là đấu giá. Tại đây có tất cả vật phẩm mà người chơi cần để phát triển, từ tài nguyên, gỗ, đá, cho đến bản vẽ kiến trúc tất cả đều có.

Giá hiện tại cũng rất rẻ, lương thực chỉ có 30 tiền đồng 1 bội (1 bội = 1000 đơn vị. 1 đơn vị lương thực để cho 1 người bình thường ăn.)

Nhưng cái nàng quan tâm nhất không phải lương thực, đó chính là trang bị vũ khí.

Đao Đồng: 200 tiền đồng

Bách Thủ Giáp: 250 Tiền đồng

Thiếc kiếm: 300 tiền đồng

Mộc thuẫn: 150 tiền đồng.

Mộc Cung: 250 tiền đồng.

Choàng Lụa: 500 Tiền Đồng

“hắc Hắc giả cả rất cao mà con rất hút hàng nữa” Hoàng Kỳ Phương cười hắc hắc, bốn đại gia này có tiền rồi.

Vì giới hạn ngày, nên nàng ghép tất cả thành bội. mỗi bội trang bị có thể chứa 100 đơn vị.

Nhưng nàng cũng không vội bán số lượng lớn, chỉ thả rải rác một lần 2 3 trăm kiện mà thôi. Nếu như ồ ạt tung vào thị trường thì ắc hẳn sẽ không được giá cao.

Mỗi giờ có khoảng 3 4 trăm cái trang bị được tung lên thị trường mà con bán theo hình thức đấu giá, làm cho sức hút của trang bị đã hút này còn hút hơn.

1 bội bách thủ giáp, giá cơ bản là 25.000 tiền đồng, mà đấu giá lên tới 27.500 tiền đồng, khiến nàng kiếm thêm không ít. Trừ đi chi phí 5% nàng còn lại 27.3625 tiền đồng tương đương 21 ngàn dolla.

Trong khi đó lương cơ bản của 1 nhân viên công chức bình thường mỗi tháng chỉ hơn 10.000 dolla.

4 cô nàng đồng bạn của nàng trong ngày hôm nay bán cũng không ít. Trung bình ngày đầu tiên trừ đi chi phí mỗi người kiếm được hơn 400.000 dolla.

Trong phút chốc 3 kho chứa trang bị chỉ còn lại 2/3. Mà 4 cô nàng bỗng dưng trở thành một cái phú bà, thân gia trị giá hơn 1 triệu.

Ngay hôm nay thu hoạch rất lớn, nhưng cả bọn lại không có chút hứng thú nào đi ăn mừng, mà lại tiếp tục trong game tiếp tục xây dựng thành trì. Vì họ biết, bên trong game họ chính là bá chủ, nhưng bên ngoài thì chẳng khác gì một con kiến, người ta muốn giết kiêu gì thì giết.

Trò chơi đang trong giai đoạn phát triển rất tốt, hiện tại nửa tháng từ khi trò chơi bắt đầu, đã có không ít người hoàn thành chuỗi nhiệm vụ nhận được một cái kiến thôn lệnh, vì thế thôn trang mọc lên như nấm, đặc biệt là xung quanh thành chính và các khu lân cận.

Các tập đoàn xuyên quốc gia như ngửi được mùi tiền từ trong chơi, nên tập trung nguồn lực đập vào game, không ngừng thu mua hoặc chuyển giao cổ phần vào trong chơi. Các lão đại cao thủ cũng lợi dụng danh tiếng và quyền lực thành lập công hội, phân phối thế lực của mình. Hình thành từng mảng thế lực lớn.

Vài ngày trước, trên thương xã không ngừng tuôn ra rất nhiều trang bị, các công hội lớn giống như giữa trời đông gặp chiều manh. Vô cùng kích động, càng nhiều người gia nhập nhưng lại không có trang bị tương ứng, đồng nghĩa là thật lụi với các công hội khác.

Bọn họ có tiền, nhưng không có trang bị, trang bị hiện tại thông qua đánh cướp mới có, còn thợ rèn thôn trấn không có khả năng sản xuất vũ khí.

Nhưng chỉ được 3 ngày, thì lượng trang bị hàng ngày tung ra càng ít, có khi dưới 500 kiện. trong ngày thứ 4. Tất cả đang tập trung chờ đợi mua trang bị từ Thương xã. Thì bất ngờ xảy ra. Một bộ trang bị màu lam xuất hiện trên thị trường.

Bộ trang bị bao gồm vũ khí: Kim Phù, áo giáp: Xích Giáp, Choàng: Phi Hồ, Thuần: Ngân Thuần, Sách: Tư Mã Pháp, Ấn: Đồng tước, Ngựa: Hoàng Phiêu.

Một bộ trang bị chuẩn cho một cái võ tướng.

Lần đầu tiên trên Thương Xã xuất hiện một con chiến mã, tuy là hoàng phiêu loại ngựa thấp nhất, nhưng toàn sever ai có được một con ngựa nào. Thế nhưng lần này lại xuất hiện một bộ trang bị kinh thể hải tặc đến như thế.

Cả thế giới sôi trào. Như một trận chạy đua vũ trang...

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25: Đàm Hà trấn

7 món trang bị lục trang, phát ra một hàn quang màu lam nhạt, nhìn qua thật là kích thích tâm tình, chỉ cần diện mạo không phải là sấu thì chắc chắn khi mặt vào sẽ trở thành một cái soái ca chính hiệu, không những thể hiện sự giàu có đứng đầu về sức mạnh trong Con Đường Vận Mệnh mà còn thể hiện đẳng cấp trên toàn thế giới. các chủ tập đoàn nhao nhao liên hệ với ngân hàng thế giới chuyển vào đại lượng tiền tệ với ý muốn làm chủ nhận của bộ trang bị đầy sự phá cách này.

Nếu Hoàng Kỳ Phương biết được ý nghĩ này của bọn họ, thì nàng chắc hẳn cười đến rụng răng.

Bộ trang bị này chính là bộ trang bị mà Vương hồ mặc ngày trước, vì hắn đã chiếm được một bộ trang bị lục trang, thế là bộ lam trang này bị vứt, với ý định kiếm chút tiền, thế mà toàn sever lại nhưng hăng máu chó, điên cuồng cả lên.

Hầu như tất cả thôn trưởng đang gặp một vấn đề cực lớn trong giai đoạn này chính là NPC và trang bị cho binh lính. Uy danh, danh vọng càng lớn thì thu nhập lưu dân ngày càng nhiều, cứ như Vô Ưu thôn mà nói, trung bình một ngày Vô Ưu thôn lưu nhập khoảng 40 - 70 lưu dân, đó chính là thiên hạ đệ nhất thôn. còn những thôn trang khác thì cực kỳ ít ỏi, giống như Hoàng ý Phương lúc trước, một ngày du nhập 4 - 5 lưu dân là quá nhiều rồi.

Chính vì thế NPC là tối cường quan trọng, binh lính cũng thế, quý còn hơn cả vàng. Để chuyển chức thành một tên binh lính cấp 3 tư chất B cũng phải trả giá một con số nghe đến phải đau lòng. Mà trang bị cho một tên có tư chất làm tướng quân thì cực kỳ quan trọng. không những tăng khả năng sống sót, mà còn biểu trưng cho sức mạnh, một tên lính cấp 3 trang bị đến tận răng có thể cày nát đội hình 20 tên sơn tặc cấp 2.

Một bộ trang bị mang đậm chất phương đông, đây chính là từ một thôn trang nào đó từ khu vực Asia phát ra. Mà khu vực Asia nổi tiếng nhất chính là đại tập đoàn Gia Thế. Nhưng phía bên Gia Thế lại càng hung hãn bạo chết hơn nữa một mực gào thét bộ trang bị lam trang nhất định họ phải đạt được.

Mọi người không ngừng suy đoán kẻ ngu nào bán ra một trang bị khủng kia. Dần dần lần theo cái dấu mối, thì một số nhà phân tích chỉ thị ra rằng, thiên hạ đệ nhất thôn: Vô Ưu thôn là có khả năng nhất.

Bởi vì từ sau khi thành lập thôn trang đến giờ cái thôn trang thần bí kia vẫn một mực yên lặng, như một làn nước bốc hơi trong không khí. Nếu không có tên trên thập đại cao thủ thì mọi người ắc hẳn đã quên tên cái thôn trang từ lâu lắm rồi.

Cụm Sever Asia: thành lập Thần Trung Hoa công hội

Cụm sever Trung Á: thành lập Đại Đế Ba Tư công hội

Cụm Sever Tây Âu: thành lập La Mã Đại Đế công hội

Cụm Sever Bắc Âu: thành lập Olympus Công hội

Cụm Sever Ai Cập: thành lập King Of the King Công hội

Cụm Sever Nam Á: thành lập Gupta Công hội

Cụm Sever Bắc Mỹ: thành lập Viking Công hội

Cụm Sever Nam Mỹ thành lập Inca thần Quyền công hội.

Những công hội này có không ít người trong chính phủ lãnh đạo, hay nói một cách khác chính là quốc gia là người đứng sau màng ủng hộ chính.

Tại Việt Nam cũng thế, Dưới sự đóng góp không nhỏ của hùng Phong thôn, thành lập công hội Đại Việt. tập trung hơn 20 triệu người chơi, và hơn 300 thôn trang. Hầu như người chơi Con Đường Vận mệnh tại Việt Nam đều tham gia công hội này. khí thế vô cùng hưng hăng, không những thế một số các chuyên gia kinh tế, chuyên gia quân sự cũng góp nhặt vào trong đây, bỗng chốc hay vô tình là cho trò chơi đã hóa, ngày càng hóa. dường như bên trong các quốc gia đang ngầm suy tính điều gì, hay thương lượng điều gì. Mọi người hoàn toàn không biết, hay ngầm suy đoán điều gì đó.

Nhưng trên khắp đường phố luôn nêu cao khẩu hiệu, “Việt Nam trường tồn, Đại Việt Vươn cao.”

Tạm gác lại những việc phân tranh trên chiếc bàn lớn chính trị của các ông trùm lớn. hiện tại đại họa nhất đó chính là bộ trang bị lam trang đang được rao bán trên Thương Xã.

Với mức giá khởi điểm 30 Hoàng Kim. Một con số đầy khủng, thế nhưng so với mấy cái lão đại thì đây chẳng là gì, một bữa ăn sáng cũng không bằng.

Một trận chiến chạy đua tài phú không ngừng diễn ra, 8 đại công hội không ngừng cạnh tranh đến chảy cả máu. Nhưng bất ngờ thay sau khi buổi đấu giá kết thúc, người mua lại không phải trong 8 đại quân đoàn, mà là một kẻ thần bí nào đó.

Vì thế một lần nữa các chuyện gia lại cầm đầu phân tích ai là người mua, ai là người bán. Có phải là gia tộc ẩn thế đầu tư hoặc là cái Vô Ưu, thiên hạ đệ nhất thôn kia, tất cả đều là một đám sương mù cự đại.

Qua một lần cạnh tranh có một số nhà vui, lại có một số nhà buồn, nhưng người vui nhất đó chính là Hoàng Kỳ Phương 252 lượng vàng. Một con số kinh khủng thiên văn. Tương đương 200 triệu dolla.

Nhưng nàng lại không có ý định chuyển đổi thành tiền mặt, nàng quyết định cũng phải thành lập một công hội, kiếp trước chỉ làm lâu la chim đầu đàn, kiếp này thì khác, nàng biết trước một số điều mà không ai biết, biết trước tương lai, mọi chuyện đều có thể.

Nếu như ngày hôm qua đội căn quét không báo tin về thì nàng đã không có ý định này. ngày hôm qua, đội hình soát quái do A Mã dẫn đầu, bắt ngờ tìm thấy một cái hương trần cấp 2. Cách lãnh địa về phía đông 300 km. xung quanh đó cũng đã xuất hiện không ít thôn trấn, đa phần đều là người chơi.

Đầm Hà Trấn, hương trần cấp 2.

Trấn chủ: Mã Kiện (Hiệu Ủy cấp 4) thuộc triều đình nhà Hán.

Chính vì tìm được một cái hương trần, nên nàng quyết định thành lập công hội. ngày hôm nay, sau khi thu nhập số lượng vàng cực lớn trên người, Hoàng Kỳ Phương cùng Tiểu Hà dẫn theo 20 Lang kỵ Bình, 20 Hồ Bào Kỵ, 20 ưng nhàn, và còn có A Mã cùng Vương Hồ, Lê Giang, đội hình 65 người mang vũ khí tận răng thẳng hướng Đầm Hà trấn mà đi.

Trộn vện 2 ngày cuối cùng đoàn người cũng đến được địa giới Đầm Hà Trấn. cái lãnh địa Đầm Hà trấn cũng quá lớn đi. Giống như Yên Lập hồ, Đầm Hà Trấn cũng có một cái hồ lớn, mang tên là Đầm Hà. Đây là một trong những nhánh nhỏ của sông Đá Bạch. Đứng trên bờ hồ cũng thấy không ít thôn đang tiến hành xây dựng, không ít lưu dân đang tìm đến thôn trang của mình.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nhiệm vụ cấp a

60 kỵ binh trang bị hạng nặng, khí thế hùng hổ xông về Đầm Hà trấn, một số người chơi nhìn thấy lập tức sợ xanh mặt cuống cuống tìm ẩn nấp, một số khác cho là sự kiện trong game nên cầm vũ khí làm le, chuẩn bị sẵn sàng ăn kẻ bất cứ lúc nào.

“Son tặc! son tặc cưỡi trấn! mau mau mau!” một tên bắt ngờ hô lớn.

4 tên thủ vệ cổng thôn cũng cuốn cả lên, một tên trong số đó nhanh chóng đi thông báo cho trấn trưởng, còn 3 tên còn lại thì trụ ở trước cổng thôn.

Chưa đầy 5 phút sau, một trận hình khí thế đã chắn trước cổng Đầm Hà trấn. có hơn 500 tên thủ vệ, mang trang bị thuộc triều đình, đa phần là thương binh, bộ binh, cung binh và cả 3 chiếc Xung Xa.

Đứng ở giữa chỉ huy là một tên trung niên tứ tuần, khí độ thư thái, trên tay hấn cầm một thanh kiếm phát ra ánh sáng màu lục.

Mã Kiện

Uy danh: 2000, chức vụ: Hiệu Ủy 4.

Trấn trưởng Đầm Hà trấn.

Khi thấy đám son tặc một mực tới gần, Mã Kiện gầm lên, khí thế kinh người.

“Son tặc nơi nào dám to gan, tấn công thôn trấn triều đình”

Mấy tên lính thủ vệ sĩ khí cũng tăng cao thêm mấy phần. tinh thần cũng đề cao thêm mấy bậc.

Khi Mã Kiện quát lớn khi nãy đồng thời hấn sử dụng kỹ năng của mình đó chính là[Cỗ Vũ]

[Cỗ Vũ] kỹ năng phụ trợ, giúp cho sĩ khí quân ta tăng 20 điểm.

Đối mặt với đội hình phòng thủ hơn 500 người, đám người ngựa son tặc kia cũng không chút nao núng. Dẫn đầu bọn họ là một một nữ nhân mặc một chiếc áo choàng trùm kín đầu, khí độ phong thái có chút gì đó ưu nhã. kế bên là 2 tên võ tướng cấp 1, trang bị trên người đều phát ra ánh sáng màu lục.

“xin chào Hiệu Ủy cấp 4 đại nhân” tên thủ lĩnh đi đầu xuống ngựa, sau đó chắp tay chào Mã Kiện.

Nhìn thấy thái độ tên đứng đầu, Mã Kien có chút ngêch ra, hần liền kiểm tra dữ liệu tên áo này

Ma Kỳ cấp 40, thôn trưởng Vô Ưu thôn

Uy danh: 650, chức vụ: Hiệu Úy cấp 2.

“ha ha ha thì ra là thôn trưởng! thất kính! Thất kính!” Mã Kien liền cười ha ha, sau lưng hần mồ hôi cũng lấm tấm, khi biết đôi phương không phải là son tặc thì hần thở phào nhẹ nhõm.

Tuy số lượng binh lính hần đông gấp 6 7 lần đôi phương, nhưng bên kia toàn là kỵ binh, hơn nữa có 2 binh chủng dị loại cực kỳ hiếm thấy là Hồ Báo Kỳ và Lang Kỳ. hơn nữa bọn chúng còn có 2 cái võ tướng cấp 1. Đánh giá chung nếu bọn họ thật sự tấn công Đàm Hà trấn, thì chưa biết chết về tay ai.

“các ngươi còn không mau nhường đường cho Hiệu Úy” Mã Kien quát lớn.

“ha ha ha thất lễ! thất lễ, mời hiệu Úy vào.” Mã Kien lấy lại phong độ, thấy tư thái của một thư sinh mà mời khách nhân vào.

Bọn người chơi cũng nhao nhao chỉ chỉ, trò trò. Bọn lính thủ vệ liền ngay lập tức giải tán.

Trong văn phòng trưởng trấn, Mã Kien vô cùng khách khí tiếp đãi bọn người Hoàng Kỳ Phương.

Hoàng Kỳ Phương cùng Tiểu Hà ngồi tại phòng khách, có không ít người hầu phục vụ trà nước, trà qua 1 tuần, Mã Kien mới mở lời nói chuyện.

“không biết Ma Kỳ Hiệu Úy đến Đàm Hà trấn có chuyện gì không?”

“thật là ngại quá, đến thăm mà không báo trước đã làm cho Mã Kien Hiệu Úy kính sợ!” Hoàng Kỳ Phương chấp tay nói.

“Ta! Vô Ưu thôn cách đây 700 dặm, kinh doanh cũng có chút vốn liếng, mà đạo gần đây lãnh địa không còn việc gì để làm, binh lính không thể mai một nên dắt bọn họ đi dạo một chút” Nàng ung dung nói, nàng vừa nói vừa uống một ngụm trà, tỏ ra vẻ thường thường tùy ý.

“thì ra là thiên hạ đệ nhất thôn Vô Ưu thôn, thất kính, thất kính” Mã Kien cười ha ha sau đó nói tiếp.

“nếu quân đội của Ma Kỳ Hiệu Úy có chút rảnh rỗi thì có sẵn lòng giúp Đàm Hà trấn một chút chuyện được không?”

“xung quang Đàm Hà trấn gần đây gặp nhiều mối nguy, bốn phía đông tây nam bắc đều xuất hiện nhiều son tặc, hơn nữa phía đông 300 dặm có một cái son trại Man tặc phân loạn, không ngừng quấy phá, ta đã nhiều lần tự mình dẫn binh, nhưng tôn tôn thất vô cùng nặng nề.” Mã Kien rầu rĩ nói.

Đình!

Hệ Thống: nhiệm vụ cấp độ C: xung quanh Đàm Hà Trấn có rất nhiều son trại son tặc, hãy giúp Mã Kien Hiệu Úy tiêu diệt bọn chúng.

Mục tiêu: 0/10 son trại son tặc

Phần thưởng: 1 kim, 300 Uy danh, 150 điểm thân mật với Đàm Hà Trấn.

Hệ Thống: nhiệm vụ cấp độ A: vì Đàm Hà trấn giải nguy. Phía đông Đàm Hà Trấn 300 dặm, son trại Man Tộc Ô Ma thôn, ngày đêm không ngừng quấy phá. Thay mặt Mã Kien trấn Trưởng tiêu diệt Ô Ma thôn.

Mục tiêu: 0/1.

Phần thưởng: 20 kim, 800 Uy danh, 600 điểm thân mật Đàm Hà Trấn, bản vẽ truyền tống trận.

Thất bại: hao cảm đàm hà trấn – 300, uy danh – 100.

Nhìn thấy hệ thống thông báo nhiệm vụ khóe miệng Hoàng Kỳ Phương giật giật, đôi mắt đen láy bỗng nhiên hiện lên một ánh tinh mang, sau đó lập tức biến mất.

Thật ra nàng không cần hùng hổ mang binh lính xông vào Đàm Hà trấn như thế, tất cả đều có nguyên do.

Trong Con Đường Vận Mệnh, hầu như các NPC từ cấp bậc đội trưởng trở lên đều có thể phân phối nhiệm vụ, tùy theo độ thân mật, Uy danh, hoặc sức mạnh mà NPC phân phối nhiệm vụ cao hay thấp.

Chính vì điều này Hoàng Kỳ Phương liền muốn phô trương thực lực trước Mã Kien, hơn nữa hiện tại nàng đang có 650 điểm Uy danh, đã trở thành Hiệu Úy 2. Nên có thể nhận nhiệm vụ ở mức độ khó cao.

“Đàm Hà Trấn quả thật là đầy rẫy nguy cơ! Ta trưởng Thôn Vô Ưu thôn sẽ thay mặt Mã Kien Hiệu Úy tiêu diệt tất cả mối lo” Hoàng Kỳ Phương ngạo nghễ nói.

“Ma Kỳ Hiệu Úy! Một lúc nhận 2 nhiệm vụ, ngài nên cân nhắc thật trong” Mã Kien có ý tứ nhắc nhở.

“Ma Kien Hieu Úy xin yên tâm, ta sẽ có chừng mực, nhưng ta có 1 yêu cầu!”

“xin Ma Kỳ Hiệu úy xin cứ nói, nếu giúp được ta sẽ tận tâm giúp.” Mã Kien tỏa ra rất là hào phóng, nhưng trong nội tâm cực kỳ khó chịu.

“bọn sơn tặc gần đây thì không có gì đáng ngại, nhưng về cái Ô Ma thôn kia thì hơi có chút khó khăn, ta cần phải đi Giao Chỉ thành chuẩn bị một số thứ!” Hoàng Kỳ Phương giọng nói có chút chần chừ. Bộ dáng giống như không đi được Giao Chỉ thành thì sẽ không đi đánh Ô Ma sơn trại vậy.

“ha ha ha tưởng chuyện gì, nếu chuyện đó thì được, nếu như Ma Kỳ Hiệu Úy đây sẵn lòng giúp bọn trăn chủ thì bọn trăn chủ cũng không thể quá keo kiệt, truyền tống trận tại Đầm Hà trăn tùy ý Ma Kỳ Hiệu úy sử dụng.”

“tốt Mã Kien hiệu Úy thật là hào sảng, tranh thủ lúc trời còn sáng ta dẫn quân tiêu diệt một số sơn trại gần đây!” không nói lời khách khí nữa Hoàng Kỳ Phương cùng Tiểu Hà nhanh chóng đi ra ngoài. Ngồi nói chuyện khách khách khí khí với mấy bọn quan nhân quả thật là nhức đầu.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Giao chỉ thành

“Kỳ Phương! Thật sự có ổn không! Em nghe nói Ô Ma sơn trại có voi chiến, thực lực không thể khinh thường!” Tiểu Hà lúc này mới nói chuyện, thật ra nàng hiện tại vô cùng lo lắng, làm trước nhiệm vụ phòng thủ Vọng Hương Thôn là nhiệm vụ cấp B, các nàng vô cùng chật vật mới có thể hoàn thành. Lần này là một cái nhiệm vụ cấp A. độ khó cực kỳ kinh khủng, Tiểu Hà có chút lo lắng không yên.

“không sao, chuyện này chị cũng đã tính toán! Trước mắt em hãy dẫn đám Vương Hồ, Lê Giang càn quét sơn trại. nếu không đủ có thể trực tiếp chuyển quân từ Vô Ưu thôn, một mực mở rộng lãnh địa. nếu xuất hiện kiến thôn lệnh em hãy thành lập một cái thôn trăn ở quanh khu vực Đầm Hà này!” Hoàng Kỳ Phương phân phó.

Nói xong nàng liền liền cất bước đến truyền tống trận.

Truyền tống trận là một cái bệ đá hình tròn xung quanh có khắc rất nhiều hoa văn đồ án kỳ lạ, đứng kế bên là một cái NPC, chỉ cần đối thoại với tên NPC chỉ định nơi cần đến sau đó giao nạp ngân lượng là sẽ truyền tống đến nơi được chọn.

Thành Giao Chỉ thuộc thành hành chính, xung quanh nó gồm có 13 thành trấn nhỏ từ trấn cấp 1 tới trấn cấp 3 bao gồm:

Trấn Long Biên, trấn Câu Lậu, trấn Vọng Hải, trấn Liên Lô, trấn Tây Vu, trấn Vũ Ninh, trấn Chu Diên, trấn Khúc Dương, trấn Ngô Hưng, trấn Bắc Đái, trấn Kê Từ, trấn An Định, trấn Vũ An và Trấn Quân Bình.

Thành Giao Chỉ thuộc loại tiểu thành cấp 1, binh lính thủ thành khoảng 10.000 quân, khí giới phòng thành đầy đủ, lúc này thành chủ là Sĩ Nhiếp chức vụ Nam Trung Lang tướng tổng đốc 7 quận.

Nơi đây hiện tại tập trung hơn 10.000 thôn trăn, trong đó đứng đầu là Hùng Phong thôn trăn, và Liên minh công hội Đại Việt có văn phòng tại Thành Giao Chỉ này.

Đập vào mắt Hoàng Kỳ Phương là một thành trấn cổ kính xây bằng gạch, nền gạch chịu không ít phong sương nên vô cùng thâm hại.

Sĩ Nhiếp thái thú, được tạo hình giống như trong lịch sử là vô cùng bá đạo, hà hiếp cướp bóc, tàn nhẫn, nhưng trong giai đoạn phát triển game hiện tại thì năng suất của hắn chưa lộ ra, nên hầu như mọi người không biết đến cái tên này.

Người được mùi hương quen thuộc, trong lòng Hoàng Kỳ Phương cảm giác nao nao, nhìn từng vết tích đâu đó trong ký ức nào xuất hiện một chút hồi ức cảm giác. Khóe miệng nàng đắng chát, cười lạnh một cái rồi đi về một phương hướng nào đó.

Thành Giao Chỉ rộng 10 km2 có hào sâu bao bọc, thành chính chia làm nhiều khu vực như, phủ thái thú, thương hội, hội thợ rèn, phường may, thương điểm, khách sạn, quân doanh, kho hàng, bến bãi,...

Trong này nàng hiện tại có tất cả 285 vàng và 9000 điểm hồn tướng, nàng liền đi đến quân doanh đổi bản vẽ.

Bản vẽ [Phủ Sách Lược]: yêu cầu kiến tạo sư trung cấp. 1000 tiền đồng, 500 vật liệu gỗ, 500 vật liệu đá, 50 vật liệu da, 50 vật liệu kim loại.

Giá: 50 kim, 2000 hồn tướng.

Nhìn giá cả cho dù là một cái phủ nhị đại cũng phải sợ đến méo mặt. 50 kim hiện tại cũng có giá lên đến 50 triệu dolla, còn 2000 điểm hồn tướng trị giá ít nhất cũng 200 kim. Thế mà một cái bản vẽ kiến trúc lại giá hắc đến như thế. Mà không biết kiến trúc này có tác dụng gì.

Chính vì thế cho đến khi trò chơi mở ra hơn 2 năm mới có người mua nó. Sau đó người ta mới biết tác dụng của Phủ Sách Lược là vô dùng lợi hại, giống như một lỗi bug trong trò chơi.

Phủ sách lược bao gồm các hạng mục:

Binh Đạo: tăng vật công cho quân

Giáp: tăng phòng thủ cho quân

Dùng Khí: tăng chiến pháp cho quân

Liệt trận: tăng pháp phòng cho quân

Minh Tư: kế sách cho quân

Ứng Biến: tăng mưu phòng cho quân.

Đóng quân: tăng giới hạn binh lính

Chữa thương: tăng tỷ lệ bình phục cho quân.

Đây là 8 hạng mục trong phủ sách lược, tuy chi phí tăng cấp những hạng mục này giá cũng không hề rẻ, nhưng hiệu quả nó mang lại thì cũng đáng đồng tiền bát gạo.

Vì sống qua một đời nên Hoàng Kỳ Phương không chút do dự mà đổi 4 bản vẽ [Phủ Sách Lược].

Tiêu tốn một phát hầu như toàn bộ gia sản, trên người nàng chỉ còn 85 vàng cùng 1000 hồn tướng. 1000 điểm hồn tướng cuối cùng nàng liền đem đổi một cái thăng tướng lệnh. Dù gì thì nói trong giai đoạn đầu một cái thăng tướng lệnh giá cũng trên trời đi.

Trong đầu đang định hắc cái thăng tướng lệnh này bao nhiêu thì, Tiểu Hà nhắn tin qua.

U Minh Hà: Kỳ Phương! phát hiện một cái son trại cấp 3. Bên trong có khoảng 5000 son tặc, chỉ huy là một tên võ tướng cấp 3. Địa hình son trại dễ thủ khó công.

Ma Kỳ: thông báo cho Thanh Ngọc cùng Minh Hương, tập trung 3 phần tư binh lực cấp tốc di chuyển. gọi A Mã làm trinh sát, A Nguru trực tiếp chỉ huy trận này.

U Minh Hà: có được không, hiện tại chúng ta chỉ có hơn 5000 binh lính tổ hợp, em sợ khó ăn cái son trại này.

Ma Kỳ: Yên tâm! Không sao đâu, không vào hang cọp sao bắt được cọp con.

U Minh Hà: em biết, em sẽ thông báo cho bọn họ chuẩn bị.

“lại một cái son trại cấp 3! Hy vọng không tổn thất quá nhiều, phải nhanh chóng trở về xây [Phủ Sách Lược] mới được.

Một mực chạy đến truyền tổng trận, Hoàng Kỳ Phương bất ngờ chạm mặt một toán người mà nàng không muốn gặp nhất.

“ha ha ha đây không phải là đại mỹ nữ Hoàng Kỳ Phương đây ư!” một giọng đầy nam tính vang lên.

Hùng Phong cực kỳ hoang hỷ, không ngờ hôm nay đi quân doanh lại gặp con tiện nhân này. Hắn khí độ bỗng nhiên hào hứng thêm một bậc.

Bên cạnh hắn vẫn là một cô thư ký xinh đẹp, đồng thời Lương Trọng cũng đi theo hắn.

Lương Trọng nhìn thấy Hoàng Kỳ Phương thì cực kỳ hoang hỷ cười nói:

“Ha ha ha Kỳ phương, thì ra em đang ở Giao Chỉ thành, em tại đây sao không nói cho anh biết” trong lời nói của hắn có đôi phần oán trách.

Nàng hiện tại đang mặc một cái áo choàng Phi Vân Choàng, cái choàng này màu đen, đồn thời che phủ đi lớp trang bị màu lục trang bên trong, bề ngoài chỉ hiện ra một chiếc áo choàng màu đen thôi.

Nàng định không thèm để ý đến những tên đồ chơi này, nhưng Lương Trọng lại nắm tay nàng lại, không cho nàng đi.

Hắn trầm giọng: “Kỳ Phương! Đạo này em quá lắm rồi đấy! em có xem anh là bạn trai của anh không! Mau chào Phong đại thiếu, em đừng làm anh mất mặt nữa!”

Nàng khẽ lờm hắn một cái, sau đó nhìn về cái vẽ mặt tự đắc của Hùng Phong, trong lòng nàng giận sôi lên.

Trong phút chốc nàng có ý định đem quân dọn sạch cái ổ chó của bọn chúng, nhưng nàng kiềm nén lại.” nếu động thủ bây giờ, tuy trong game sẽ không

có chuyện gì xảy ra, nhưng bên ngoài thực tại thì lại khác, thế lực bọn chúng vô cùng mạnh. Nhịn! nhất định phải nhịn, nóng không làm việc lớn.”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Vẽ mặt

Siết chặt đôi bàn tay Hoàng Kỳ Phương cúi đầu đối với Hùng Phong, “chào Hùng đại thiếu.” giọng nói không chút tình cảm giống như một cỗ máy.

“nếu không có chuyện gì thì tôi xin đi trước!”

Nói xong nàng liền muốn đi, nhưng lại có một giọng vô cùng chói tai vang lên.

“thứ vô dụng như cô thì có chuyện gì, không bằng hãy đi theo Hùng đại thiếu mà học hỏi!” kể bên một cô gái có thân hình nóng bỏng, khuôn mặt có chút dễ nhìn, nhưng lời nói lại cực kỳ điều ngoa.

“ha ha ha, thật ngại quá, ta quản người không nghiêm, mà Tiểu Ưu nói đúng, nếu Kỳ Phương đại mỹ nhân không chê thì hãy đi với chúng tôi, hôm nay tôi sẽ cho cô thấy một cái võ tướng có thực lực như thế nào.”

Không đợi Hoàng Kỳ Phương đồng ý, Lương Trọng đã lôi nàng đi theo sau Hùng Phong.

Và thế là, lại một lần nữa Hoàng Kỳ Phương lại bước vào quân doanh. Khi thấy nàng vì cấp bậc nàng là Hiệu Úy, nên đám lính thủ vệ liền cung kính cúi đầu chào nàng. Điều này làm cho Hùng Phong tưởng rằng bọn vệ binh đang cúi chào hắn, làm cho cái mũi của hắn ngước lên trời. sau đó tự cao tự đại nói.

“Kỳ Phương đại mỹ nhân, cô có thấy bọn thủ vệ binh doanh không? Bọn chúng vừa hành lễ với tôi đấy. nói thật, ở thành Giao Chỉ này, nếu Hùng Phong tôi nói một thì chắc chắn sẽ không một ai dám nói hai!” ha ha ha.

“ông chủ! Ta cần đòi một cái thăng tướng lệnh!” Giọng điệu hùng Phong rất lớn, dường như muốn cho toàn bộ cái Giao Chỉ Thành biết hắn đi đòi thăng tướng lệnh.

Không lâu sau hắn cầm trên tay một cái lệnh bài màu trắng bên trên có khắc một chữ Tướng thật lớn.

“Kỳ Phương đại mỹ nữ! cô có biết đây là cái gì không! Ha ha ha đây là một cái thăng tướng lệnh. Mà chắc đẳng cấp như cô cũng chẳng biết thăng tướng lệnh là gì đâu nhỉ”

“nay để tôi cho cô biết một chút kiến thức! Thăng tướng lệnh là dùng để thăng cấp võ tướng, hắc hắc, tại cái khu vực quanh đây chỉ có duy nhất chỉ có Hùng Phong thôn mới có khả năng đòi được thăng tướng lệnh!”

Kể bên có không ít kẻ lâu la không ngừng tán dương, vỗ mông ngựa, làm cho Hùng Phong thích chí vô cùng.

“thì ra Hùng Phong thôn đã giết xong 1000 cái sơn tặc, hắc hắc, đúng là thôn trang đứng đầu Việt Nam mà. Hùng thiếu thật là tài ba! Hùng Thiếu Uy vũ! Hùng Thiếu uy vũ.” Một đám hét lớn.

“làm loạn! đám dân đen các ngươi mau cút, nếu không ta sẽ tổng các ngươi vào ngục!” ngay lập tức một tên thủ vệ quát lớn.

Ngay lập tức bọn lâu la liền câm nín không dám hó hé một lời.

“hắc! hắc” Hùng Phong cười trừ một cái rồi vẫy tay cho bọn họ rút lui. Nhưng trên đường đi hắn không ngừng thị uy sức mạnh Hùng Phong thôn. Trong mắt người khác chắc hẳn là một tên có thực lực vô cùng. Nhưng trong mắt Hoàng Kỳ Phương thì chẳng khác nào là một con khỉ đang diễn trò.

Hiện tại Hoàng Kỳ Phương đang rất là khó chịu, không biết làm cách nào để thoát ra cái đám ôn dịch này đây. Thì bất ngờ có một toán binh sĩ thủ vệ bước tới chặn đầu đám người.

“Ngươi là hùng Phong trưởng thôn Hùng Phong!” tên đội trưởng thủ vệ hỏi.

“đúng! Không biết quan gia có gì chỉ bảo!?” Hùng Phong cung kính.

“nhận mệnh thái thú đại nhân, mời tất cả thôn trưởng tham gia hội công phạt Hằng Hà sơn trại, đến phủ thái thú nhận nhiệm vụ!” tên đội trưởng chấp tay về hướng phủ thái thú nói.

“thật! có nhiệm vụ công phạt sơn tặc!” Hùng Phong có chút không tin.

“chuyện công vụ phù thái thú chẳng lẽ chuyện có thể chơi!” tên đội trưởng có chút không vui.

“thật, ta tin, thật là cảm ơn quân gia!” Hùng Phong biết mình không thể nào đất tội với tên đội trưởng nên vô cùng nhẫn nhịn.

Tên đội trưởng cũng chẳng thèm ngó tới thái độ Hùng Phong, liền tập tức rời đi. Nhưng hắn vừa đi được một bước thì có một âm thanh dịu dàng gọi lại

“vị đội trưởng! ta có chút chuyện cần hỏi”

Âm thanh này chính là Hoàng Kỳ Phương, Lương Trọng đứng kế bên liền sợ tái mặt, theo lẽ thường chỉ có những trưởng thôn mới có tư cách nói chuyện với quân gia, vậy mà Kỳ Phương là một dân đen sao dám làm can.

“Kỳ Phương! Em mau xin lỗi quan gia, nếu không có chuyện gì anh không thể giúp được cho em đâu!” Lương Trọng mang theo giọng điệu ra lệnh. Hiện tại trong lòng hắn rất là phần uất, khó lắm hắn mới ôm được bắp đùi của Hùng Phong đại thiếu, thế mà hết lần này đến lần khác lại bị Hoàng Kỳ Phương cùng đám bạn phá hoại.

Hùng Phong cũng một mực mòng bức, hắn là một cái thôn trưởng thực lực mạnh nhất cái thành giao chỉ này, mà đối với quan gia vẫn phải cung kính, nhưng con tiện nhân Hoàng Kỳ Phương kia tuy âm thanh có nhỏ nhẹ êm tai, nhưng chẳng hề có chút cung kính tới quan gia.

“hắc! tiện nhân! Lần này ngươi đắc tội với quan gia thì nhà ngươi chỉ có chết chắc, tốt nhất là bị đánh chết tại chỗ, sau đó, con tiện nhân này phải quỳ liếm xin gia nhập Hùng Phong thôn ta!”

Đa phần người có mặt tại đây đều cho rằng Hoàng Kỳ Phương sẽ chết chắc. nhưng một mảng muốn cho người ta tể ngựa.

“tham kiến Hiệu Úy đại nhân!” tên đội trưởng cúi đầu cung kính, phía sau mấy tên lính phía sau cũng cúi đầu hành lễ.

“thảo phạt son trại là như thế nào?”

“bẩm Hiệu Úy đại nhân! Theo công văn từ phủ thái thú, tiến hành ghi danh xung quân thảo phạt Hằng Hà son trại, cái thôn trưởng ghi danh, tùy theo chiến công mà có phần thưởng nhất định. Đồng thời khi tiêu diệt son tặc, hồn tướng các thôn trưởng sẽ nhận được gấp 1.5 lần” tên đội trưởng cung kính trả lời.

“Hằng Hà son trại là chỗ nào!”

“Hằng Hà son trại cách Giao Chi thành 800 dặm về phía đông, có hơn 8000 son tặc!”

“8000 son tặc, vậy là son trại cấp 3!”

“vâng! Son trại cấp 3!theo như tình báo Hằng Hà son trại có tất cả 4 cái trại chủ, thực lực ít nhất là võ tướng cấp 1. Ngoài ra có 1000 kỵ binh!”

khi nghe tới thực lực son tặc đã có không ít người chân rung cập, đặc biệt là Lương Trọng miệng hắn ngoác thật to, có thể chứa 2 cái trứng gà.

“nhiều son tặc như vậy sao có thể giết! được!”

“phù thái thú ra 3000 quân cấp 3 trong đó có 1000 kỵ binh!” tên đội trưởng không cách nào dấu diếm.

Một con ngựa, cho dù rẻ nhất là Hoàng Phiêu cũng 20 vàng, 20 vàng a! bằng 20 triệu đôla. 1000 kỵ binh đúng là một con số không tưởng.

“được rồi người đi làm nhiệm vụ của mình đi!”

“vâng! Hiệu Úy đại nhân!”

“này Hùng Phong thôn trưởng, các người cũng nghe rồi đấy! bọn son tặc hùng mạnh không cùng, ta nghĩ các người nên tạm dừng tamng bức ở đây đi, về mà chuẩn bị, kéo không lúc chiến đấu lại bị tụt quân!”

“hắc! Hắc!hắc!”

Hùng Phong đứng trên người hình Hoàng Kỳ Phương rồi đi, hắn muốn xả giận, hắn muốn mắng chửi. nhưng hắn hiện hắn còn nhiều chuyện để làm, nén giận, cố nén giận.

Hắn phát tay một cái rồi cùng đám lâu là đi về Đại Việt công hội.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Sát thủ đường

Thái Thú Giao Chỉ thành công bố nhiệm vụ thảo phạt Hằng Hà sơn trại, theo như trí nhớ của nàng, đến lúc này Sĩ Nhiếp mới lộ ra bộ mặt giang trá của của, công bố nhiệm vụ chỉ để cho mấy con lừa ngu ngốc kia làm một cái bia thịt mà thôi.

Theo như tin tức kiếp trước thì, trận thảo Hằng Hà sơn trại là một cái bẫy chết người, các thôn tham gia hầu như đều bị diệt đoàn, tới lúc cuối cùng chỉ còn binh lính của phủ thái thú. Một mình Sĩ Nhiếp độc chiếm kho bảo tàng Hằng Hà trại, còn những thôn trưởng tham gia thảo phạt kia nhận thưởng được một ít uy danh, bù chẳng mất.

Nhưng Hùng Phong thôn, lại đoạt skill được một cái thủ lĩnh sơn trại, nhận được một cái thăng tướng lệnh. Cùng 200 uy danh, từ lúc đó Hùng Phong thôn mới thực sự trở thành tâm điểm chú ý.

Nhưng hiện tại có nàng thì lại khác. “hắc hắc! Sĩ Nhiếp thái thú, xem lần ngày ai âm ai đây.”

.....

Không lâu sau Hoàng Kỳ phương trở lại Vô Ưu thôn, nàng liền đem Thăng Tướng lệnh treo lên thương xã, theo hình thức đấu giá, giá khởi điểm là 400 vàng. Một cái giá trên trời nhưng các đại tài phiệt vẫn khôn ngừng ganh đua nhau. Cuộc chiến tranh giành Thăng tướng lệnh kéo dài 1 tiếng đồng hồ, và người thắng cuộc lại là một cái thôn trang thần bí lúc trước thu mua bộ trang bị màu lam kia.

Tổng cộng nàng thu về 886 vàng, nhưng nàng lại không chuyển thành tiền mặt mà lại để lại một cái phân phó, sau đó lại rời đi.

Đầu tiên, nàng giao 4 bản vẽ kiến trúc [Phủ Sách Lược] cho Vương Hạo, lần lượt phân phát cho Vô Ưu thôn, Bạch Lang thôn, Uy vũ thôn và Diệt Hùng thôn

. Bằng mọi giá phải hoàn thành sau đó thăng cấp toàn bộ các kỹ năng bên trong, nhưng chủ lực là Giáp và Chữa thương.

Thứ 2 là tập hợp toàn bộ binh lực 5 thôn, đặt biệt là kỵ binh thẳng tiến Đầm Hà trấn, đồng thời các Võ tướng cũng tham gia.

.....

Lần này trở lại Giao Chỉ thành, không chỉ một mình nàng mà còn có 3 thành viên khác là A Mã, Sát Nhất, Sát Nhị. 2 tên sát nhất, sát nhị cũng đã là võ tướng cấp 1. Mới được thăng cấp ngày hôm nay.

Bọn họ giống như A Mã, đều là binh chủng đặc biệt của cung binh, là thích khách

Sát Nhất võ tướng cấp 1

Cấp: 40.

Chỉ huy: 75

Võ lực: 87

Trí lực: 76

Thiên phú: ám sát.

Kỹ năng: [Thích Sát] gây sát thương lớn khi phát động sau lưng mục tiêu, tỷ lệ choáng 40%, đồng thời sau khi thi triển kỹ năng, tăng 20% chí mạng, tốc độ + 20.

Sát Nhị: võ tướng cấp 1

Cấp: 40.

Chỉ huy: 73

Võ lực: 82

Trí lực: 77

Thiên phú: ám sát.

Kỹ năng: [Bát Sát] gây 8 lần sát thương cho mục tiêu khi đứng phía sau mục tiêu.

A Mã: võ tướng cấp 1

Cấp: 40.

Chỉ huy: 88

Võ lực: 84

Trí lực: 76

Thiên phú: ám sát, tốc độ.

Kỹ năng: [Đột Tập] tấn công bất ngờ trên đường thẳng, khiến cho đối phương hoảng loạn trong phút chốc, đồng thời tăng phòng thủ trong 5 phút.

Cả bốn người đều dùng áo choàng đặc dụng che đi trang bị của mình.

Trong khu nhà nghèo Giao Chi thành, nơi đây có quang cảnh cực kỳ khác xa khu hành thành thị, khắp nơi đều là rác rưởi, những căn nhà lụp xụp dường như một con gió cũng đổ ngã.

Phía cuối đường là một cây cầu đá, không biết cây cầu được xây từ lúc nào, mà hiện tại rêu phong đã phủ đầy, kế bên còn có một tên ăn mày, ăn mặc cực kỳ rách rưới, thân hình gầy nhom, nếu như không tay lão không run run thì có lẽ mọi người xem lão là một người đã chết.

Cả 4 người đứng chắn trước mặt lão ăn mày, lão bỗng nhiên mở đôi mắt đục ngầu, giọng khàn khàn, mong các vị đại gia cho lão già này một ít đồng lẻ, nếu không lão có thể chết trong đêm nay, cầu mong mấy vị đại nhân thương xót rù lòng thương.

“Nhân nhân quy tán

Tán tán quy thiên

Thiên thiên quy địa

Địa địa quy nhân

Qui củ qui củ tái kiến tái kiến”

Bỗng nhiên Hoàng Kỳ Phương nói một đồng lời khó hiểu. nhưng khi nghe thân thể lão già khẽ rung, sau đó thờ dài một hơi.

“đã là khách quen thì mời!” nói xong lão đứng dậy, thân hình có chút lung lay, bước chân vô cùng nhẹ nhàng, không giống như thân hình không có chút khí lực kia.

Lão dùng chiếc gậy gỗ gõ nhẹ vài cái trên cây cầu. bỗng nhiên phía dưới chân cầu dần dần xuất hiện một cánh cửa cao chừng 1,5 m, bên trong cực kỳ u tối. tạo cho cảm giác cực kỳ ngột ngạt và sợ hãi.

Trong căn phòng tối đen này lại có không ít người, bọn họ đều có một đặc điểm chung là đều khoác áo choàng đen trùm kính đầu và đeo một cái mặt nạ quỷ, tuy màu sắc khác nhau nhưng đều rất đáng sợ.

Hoàng Kỳ Phương đi tới một tên mang mặt nạ quỷ màu đỏ.

“người không biết ta là ai, ai không biết ta là người, sống không thấy người, chết không thấy xác! Qui củ qui củ” lại một cái ám hiệu, nói ra không ai biết là gì nhưng tên mặt nạ quỷ đỏ cũng ra một câu ám hiệu.

“ một đi đi, hai vô nhị, 500 cả thầy, không thiếu 1 xu!”

“ thành! 1934 nhân không thiếu một xu!” nói xong nàng liền đem toàn bộ tiền tài trong người ra giao cho tên mặt nạ quỷ đỏ.

“ người củ, hiểu quy củ! thuận lợi, thuận lợi,” hần liền móc trong người ra một cái bọc màu đen giao cho Hoàng Kỳ Phương sau đó tiếp tục nhắm mắt, cả khí tức lẫn hơi thở dường như biến mất trong không khí, nếu không phải vừa rồi nơi đây vừa diễn ra một cái giao dịch, thì ác hần dám người A Mã không dám tin rằng nơi đây có người.

Trong chốc lát, Hoàng Kỳ phương trở lại Vô Ưu thôn, tuy tổn thất toàn bộ tiền tài nhưng tinh thần nàng vô cùng sảng khoái.

Cái căn phòng đen đó thật ra là một tổ chức sát thủ. Cấp bậc sát thủ được chia làm nhiều đẳng cấp sâm nghiêm, tên mặt nạ đỏ vừa rồi là một tên đường chủ, cấp bậc của hắn ít nhất cũng 120 sát thủ cấp 4 Ảnh Vệ.

Lúc đầu nói ám hiệu với tên ăn mày kia đó chính là ám hiệu để vào sát thủ đường “Nhân nhân quy tán,Tán tán quy thiên, Thiên thiên quy địa,Địa địa quy nhân,Qui củ qui củ tái kiến tái kiến”. nhưng muốn có được cái ám hiệu này thì cần phải làm một chuỗi nhiệm vụ cực lớn. mới có thể tiến nhập sát thủ đường.

Lúc trước đã có một người chơi vì đam mê làm nhiệm vụ nên vô tình phát hiện cái sát thủ đường này. Và cũng không cần làm hết nhiệm vụ mới có thể

vào sát thủ đường, mà chỉ cần nói ám hiệu là đủ.

Nói ám hiệu nghĩa là khách quen tới sát thủ đường làm ăn. Nếu tìm ám hiệu sẽ gia nhập sát thủ đường.

Sát thủ đường chia làm nhiều cấp bậc theo màu sắc mặt nạ. màu đen là tập sự, màu trắng là chính thức, màu bạc là đội trưởng, màu đỏ là đường chủ, màu vàng là trưởng lão. Phía trên là màu tím và màu cam.

Còn câu “người không biết ta là ai, ai không biết ta là người, sống không thấy người, chết không thấy xác! Qui cù qui cừ”. có ý nghĩa là “ta muốn mua mặt nạ tạm thời, giết người không thấy tên, chết rồi không thấy xác”

Còn câu “một đi đi, hai vô nhị, 500 cả thấy, không thiếu 1 xu!” nghĩa là “nói một lần, 1 vàng 2 cái, không thiếu một xu.”

Vừa rồi nàng bán thẳng tương lệnh được 886 vàng, cộng thêm lúc trước có thêm 85 vàng nữa. tổng cộng nàng có thể mua được 1934 cái mặt nạ.

Mặt nạ vô diện nhân: vật phẩm đặc thù sát thủ đường, trong thời gian sử dụng che đi nhân diện, tên tuổi, xuất thân, trở thành một người thần bí.

Bởi vì trong Con Đường Vận mệnh, nếu binh lính của bạn giết một tên binh lính hoặc người chơi, thì sẽ có thông báo về cho người chơi đó.

Vì dụ như: Vương Hồ giết Trương Trọng thì bên lương trọng sẽ nhận được thông báo như sau

Thông Báo: bạn đã bị Vương Hồ thôn dân Vô Ưu Thôn hạ sát. Bạn bị rút 1 cấp, bạn bị rơi vật phẩm...

Nhưng nếu có cái mặt nạ này thì khác. Mọi thông tin sẽ ẩn hết. chỉ toàn là những dấu chấm ****.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Lấy xác bắt cầu

Vì chuẩn bị cho cuộc thảo phạt sơn tặc mà Sĩ Nhiếp thái thú đã cho xây hẳn một cái truyền tống trận tầm ngắn, với chi phí hết sức rẻ mạt, 1 đồng/ 1 người.

Điều này làm cho các thôn trưởng cực kỳ hồ hởi, và một mục xác định đây là một cái nhiệm vụ khủng với mức thưởng lớn.

Vì thế trong vòng 5 ngày một cuộc cách mạng quân sự được đẩy mạnh tại khu vực Giao Chỉ thành. Hơn 1 vạn thôn trưởng tạm thời ngưng phát triển các hoạt động kinh tế mà sang quân sự, trong một thời gian cực ngắn quân số tham gia thảo phạt Hằng Hà sơn trại lên đến 3 vạn quân, đa phần là quân lính cấp 1 và 2. Còn lại số ít trong liên minh Đại Việt thì có một số binh chủng cấp 3. Tổng số cùng gần 1000 đơn vị.

Phủ thái thú cùng góp không ít quân tổng cộng có 4000 quân, 1000 kỵ binh, 1000 thương binh, 1000 bộ binh cùng 1000 cung binh.

5 vạn quân đi thảo phạt một cái sơn trại cấp 3. Lực lượng tương quan số cùng lớn 3 đánh 1 không chột cũng què.

Đội quân hùng hực khí thế, từng mảng sáng truyền tống trận, suốt một ngày đội hình mới tập kết đầy đủ.

Hằng Hà sơn trại được xây dựng trên một ngọn núi lớn, mang tên Hằng Hà sơn, ngọn núi cực lớn nhưng sơn khẩu lại có một, nhưng vô cùng rộng rãi, ít nhất 1000 người dàn thành hàng ngang vẫn đứng dư dả.

5 vạn quân đứng ùn ùn như những con kiến, không một hàng lối, trận địa cực kỳ hỗn loạn. chỉ có quân lính phủ thái thú là chỉnh tề ngay ngắn.

Sĩ Nhiếp mặc một bộ chiến khôi màu tím Bát Nhã Khai, tay cầm một cây trường thương Bách Lý, cưỡi ngựa Giác Kỳ Lân, mang khiên Long Thuần, trên vai khoác Võ Thánh áo choàng. Cả bộ trang bị màu tím cấp 80. Xung quanh hắn có 2 cái võ tướng cấp 3 trên người trang bị là màu vàng. Cả 3 trên người phát ra hào quang cực kỳ chói mắt, thu hút tất cả ánh mắt của bọn thôn trưởng.

Trong đầu Hùng Phong cũng lần lần suy nghĩ, nếu hắn mặc bộ trang bị kia, không biết sẽ uy vũ cỡ nào.

“hỡi các thôn trưởng! Hằng Hà sơn trại thường xuyên cướp bóc, giết người cướp của, giết hại vô số thôn dân, tội ác tày trời. nay ta thay trời hành đạo triệu tập tất cả các thôn trưởng tài giỏi nhất, cùng ta tiêu diệt cái sơn trại này.”

“các thôn trưởng tham gia khi tiêu diệt sơn tặc sẽ nhận gấp đôi hồn tướng, giết 1 cái sơn tặc sẽ nhận 10 điểm chiến công, vật phẩm rơi ra tùy các vị thôn trưởng định đoạt”

Khi Sĩ Nhiếp nói ra câu này, không ít thôn trưởng như đánh mấu gà, tham đồ cả mắt. sĩ khí trong phút chốc dâng cao ngút trời.

“giết” Sĩ Nhiếp quát lớn.

Đồng thời cái tướng sĩ cũng hô to một tiếng, rồi ầm ầm như ong vỡ tổ lao vào Hạng Hà son trại.

Trước son khẩu cũng đứng không ít son trại, chỉ ít cũng 2000 tên, trang bị đầy đủ, hơn nữa đều là binh chủng cấp 3. Nhìn thấy đàn kiến xông vào cốc khẩu, tứ trại chủ, Phùng Đăng sắc mặt cũng không đổi, ánh mắt cũng có chút khinh thường.

“một lũ ô hợp!” hấn mắng một câu sau đó quát lớn.

“tất cả vào vị trí”

ầm ầm ầm, rống rống, giết giết, vang vọng khắp nơi, mắt thấy đoàn hỗn quân cách thủ binh son trại chưa đến 300m. Phùng Đăng Gầm lên.

“cung Binh bắn!”

Vù vù vù 1000 mũi tên bay, trong chớp mắt xuyên thấu qua bọn hỗn binh dẫn đầu, nhưng đường như 9 trâu mất một sợi lông, bọn chúng vẫn ùn ùn kéo đến.

“mau giết! bọn chúng đang thay tên! Giết! một tên thôn trưởng dẫn binh phía sau rống lên.

Nhưng chạy được 5 bước thì lại một trận mưa tên phủ xuống lại giết thêm không ít.

Bọn thôn trưởng không biết, cung binh của son tặc đều là Kim nỏ, cung binh cấp 3, uy lực cực mạnh, cái cung binh kim nỏ này tầm bắn xa, tốc độ nạp tên cũng rất nhanh, chỉ cần 5 giây là bắn được một phát. Nhưng chi phí lên Kim nỏ cũng không thấp, ngoài tư cấp phải cấp C trở lên, hơn nữa còn phải tốn 50 bạc. cái này thật là một cái giá xa xỉ a.

Trong chốc lát đội hình thảo phạt cũng chết hơn 5000 tên, sắc mặt mấy tên thôn trưởng tái xanh, đây là binh lính tân tân khổ khổ bọn họ mới có à. Nhìn từng tên từng tên ngã xuống trong lòng bọn họ như có dao cắt.

Khoảng cách 100, đã có không ít tên lao lên xông về phía trước, tưởng bỏ rằng đã thoát được một trận mưa tên, nhưng ai ngờ có mộ cái hố thật rộng, thật sâu chắn trước đường, có không ít tên bị rơi xuống.

Bịch bịch, liên tiếp những âm thanh thảm thiết, phía trước muốn dừng lại, nhưng phía sau lại ầm ầm kéo lên, không cách nào ngừng lại.

Mưa tên tiếp tục bay, máu chảy thành một dòng suối, hiện tại quân chinh phạt mất cũng 8000 tên.

Một số thôn trưởng liền cấp tốc thôn báo.

“thái thú đại nhân, phía trước địch đào một cái hố sâu, quân ta không đánh vào được, mong đại nhân cho lệnh rút quân, tìm cách khác thảo phạt.”

“hồ nháo! Quân lệnh như sơn, một đi không trở lại, tiếp tục giết cho ta, tên nào kháng lệnh, lâu toh7i2 bỏ chạy giết ngay tại chỗ.” Sĩ Nhiếp quát lớn.

Đứng kế bên Hùng Phong cũng có chút sợ hãi, may là trong tay 400 tên binh cấp 3 thuộc về đội chủ lực, nên hiện tại chưa có xung phong, nếu không xông lên tuyến đầu chắc chắn không bù vào chỗ mất.

Sĩ Nhiếp nhìn đội hỗn quân chết hơn phân nửa, không có chút dấu hiệu nào công phá được cái hàng rào 2000 son tặc kia. Hơn nữa bọn rác rưởi lại có ý lui binh không muốn xông lên chịu chết. liền phát tay ra hiệu cho một tên võ tướng sau lưng

“Sĩ Tài! Ngươi lên, dùng xác lấp cầu, bọn kia chỉ là tạp binh, không nên thương tiếc.” nói xong đôi mắt hình tam giác như rần rộc nhìn về chiến trường.

Nhận lệnh Sĩ Tài mang theo 300 kỵ binh xông lên. Với tốc độ cực nhanh xông lên chiến trường.

Cái hố cực lớn này xác chết cũng voi phân nữa, chẳng mấy chốc sẽ tiếp cận đội hình son tặc. máu tươi lúc này đã tràn ngập mùi tanh nồng nặc.

Sĩ Tài phi ngựa cực nhanh xông qua hố, trường thương vung ra, ngay lập tức có 4 5 cái son tặc rơi đầu.

Phùng Đăng cười ngửa hung hăng đánh tới, 2 cái võ tướng đấu nhau âm thanh cực kỳ sảng tai, oanh oanh, long long. Phía sau 300 kỵ binh cũng lao lên lần lượt phát võ đội hình của son tặc, lợi dụng thời thế, đám tạp binh cũng xông lên bắt đầu xem giết.

2 bên bắt đầu giao tranh, thực lực son tặc hơn hẳn, nhưng 4 đánh 1 không chột cũng què. Son tặc bắt đầu tiêu hao sinh lực, nhưng son tặc mất 1 nhưng tạp binh mất tới 10.

Thấy tình thế Sĩ Tài cùng thủ lĩnh son tặc giao đấu, khí thế ngút trời, trong chớp mắt Hùng Phong dường như cảm thấy mùi thơm liền ra lệnh cho tên võ tướng vừa mới chuyển chức, xông lên trợ giúp Sĩ Tài, đồng thời nhẹ giọng, “cướp đầu tên son tặc cho ta.”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 31: Đoạt thức ăn trên miệng cạp

Hùng Hoành Khải, võ tướng cấp 1. Hùng Phong thôn thống lĩnh. Một cái võ tướng tư chất B, trên người hắn có 3 món lam trang 3 món bạch trang, đây là những gì mà Hùng Phong có thể đập lên người Hùng Hoành Khải.

Hùng Hoành Khải có thiên phú kỳ diệu, nhưng hắn không có ngựa, nên thiên phú không có tác dụng. chính vì vậy hắn lao lên trận hình thì trận chiến cũng muốn kết thúc. 2000 cái sơn tặc kia liền bị hơn 1 vạn tập binh gãy xéo, tuôn ra không ít trang bị, mấy cái thôn trưởng tuyển đầu tranh thủ góp nhặt không ít trang bị bạch trang.

Còn về phía Sĩ Tài cùng Phùng Đăng thì vẫn đang giằng co, xu hướng võ lực dường như Phùng Đăng cao hơn Sĩ Tài một bậc, nếu không phải vì trang bị Sĩ Tài hơn hắn một cấp bậc thì chưa biết ai chết về tay ai. Đang lúc giằng co lúc mấu chốt, bỗng nhiên thì trong đám tập binh lao ra một tên võ tướng tay cầm một cây kim phủ màu lam rỗng lớn.

“sơn tặc nạp mạng!”

Vì quá bất ngờ, hơn nữa sức lực lẫn tinh thần đều tập trung lên người Sĩ Tài. Phùng Đăng liền bị đâm một cái, bắt được thời cơ Sĩ Tài hất tay sau đó đập Phùng Đăng một cái liền rơi xuống ngựa.

Chớp lấy thời cơ, nhanh như cắt, Hùng Hoành Khải xông lên lấy thế như chẻ tre, kim phủ chặt xuống cái đầu Phùng Đăng.

“con mẹ nó! Súc sinh!” Sĩ Nhiếp hung hãn trừng Hùng Phong. Rống giận.

“Thái Thú đại nhân, không nên a! lúc đầu ngài đã nói là ai giết được là của người đó mà”

Hùng Phong cực kỳ phấn khởi, vì hắn nhận được thông báo thù hệ thống.

Đinh! Hệ thống: võ tướng ngài đã tiêu diệt một tên võ tướng sơn tặc, nhận được 5 điểm uy danh, 100 hồn tướng.

Toàn bộ trang bị trên người Phùng Đăng liền thuộc về Hùng Hoành Khải. liền một con ngựa Xích Phiêu màu lam cũng thuộc về hắn, điều này làm cho mấy cái thôn trưởng kia đỏ cả mắt, hận không thể lao lên chiếm lấy một món, lúc trước một bộ trang bị màu lam được treo lên thương xã cũng có giá 230 kim a. vậy mà Hùng Phong thôn võ tướng lại ăn hôi được một bộ. đúng là đã giàu nay còn giàu hơn.

Sĩ Nhiếp tức đến ngứa răng mà không làm gì được, “Mã mẹ nó” giám giành thức ăn trước miệng cạp ư!”

Sau khi công phá phòng tuyến thứ nhất đội quân thảo phạt đã mất hơn 1 vạn 3 tập quân. Mấy cái thôn trưởng làm cầu xác kia thì trần mình cứng họng là một cái cầu thịt. lại không kiếm được chút canh nào. Còn được lợi lớn nhất chính là Hùng Phong, không bỏ một binh một tốt, vậy mà ăn hôi được một bộ trang bị lam trang, hơn nữa còn 1 cái thăng tướng lệnh, phải nói là đại kiếm lời.

Từ chốt chặn thứ nhất có thể nhìn thấy chốt chặn thứ 2. Lần này sơn tặc phòng thủ hơi ít chỉ có 1000 quân, nhưng địa hình gồ ghề, hiểm trở, chia cắt mạnh bởi từng tảng đá lớn, thông đạo lại nhỏ hẹp..

Nhìn trận hình, không ít thôn trưởng rung mình, không biết phải hy sinh bao nhiêu đây. Nhưng bọn họ phải cắn răng chịu đựng, lên cũng chết mà lui cũng chết. tiến thoái lưỡng nan a. lần này bị NPC chơi một vở kịch lớn. hiện tại bọn họ đã hối hận khi nhận nhiệm vụ cực lớn này.

Đứng đầu chỉ huy sơn tặc là một cái võ tướng cấp 3. Trên tay mang một cây chiến đao cự đại. sắc mặt trầm ổn. 1000 cái binh cấp 3 dựa vào địa hình tốt, cũng chống chịu cũng được một thời gian khá lâu, tuy vậy hắn cũng không có khả năng nắm chắc chiến thắng.

Tứ trại chủ bị giết bởi vì quá kinh cuồng bọn tập binh này, tuy tập nhưng đông.

Lại một lần nữa tập binh lại tràn lên, nhưng lần này bọn chúng có kế hoạch tác chiến, cung binh không ngừng rải mưa tên. Khiến cho sơn tặc có chút khó mà tấn công, tạo điều kiện cho bộ binh và thương binh xông lên.

Bọn họ phải leo qua những chướng ngại vật cũng thật là chật vật quá đi. 2 bên không ngừng giao chiến, trực tiếp máu chảy thành sông, sát khí xung thiên a.

Đại Mạc thủ lĩnh sơn tặc, thấy tập binh dâng lên cũng được 1/3. Mà 1000 cái sơn tặc khả năng chống cự lại càng kém.

Hắn khẽ cắn răng “rút” tiếng rống của hắn vang lên. ầm ầm như sóng.

Ngay lập tức hắn cùng những tên sơn tặc còn lại liền co giò mà chạy. thấy thế đám thôn trưởng tướng ngon cơm, điên cuồng thúc giục tấn công, tình thế cực kỳ hỗn loạn.

Bỗng nhiên âm thanh Ầm Ầm vang lên. Mặt đất dường như rung chuyển mãnh liệt. từ trong khe núi bỗng tràn ra một cột nước to lớn ầm ầm lao xuống

son khẩu.

“chết mẹ! bọn son tặc chơi Âm! Chạy chạy! rút rút!” nhưng tất cả đã quá muộn, nước cuộn cuộn như nước lũ, một lần càn quét hơn 8000 cái tạp quân, trong đó thôn trưởng cũng đi theo không ít.

Trong vài giờ. Một đội quân hùng hổ khí thế 5 vạn người vậy mà trong chốc lát, đi hết 2/3. Nhưng Sĩ Nhiếp mặt lại không có chút thay đổi, ánh mắt còn có chút đắc ý.

Trong lòng thâm nghĩ” bọn man tộc mọi rợ, giết nhau đi, giết nhau đi, bảo tàng của các ngươi là của ta, chỉ mình ta. Ha ha ha”.

Trên sườn núi Nguyên Phụng trên tay cầm một chiếc quạt lông ngỗng, phe phẩy nhìn xuống trận hình phía dưới, sắc mặt âm trầm không biết đang suy nghĩ điều gì.

“tam đệ, quá nôn nóng, chỉ giết được mấy cái tạp binh, phần chủ lực kia vẫn còn chưa xuất động”

Nguyên Phụng là đại trại chủ Hằng Hà sơn trại, hẳn không phải là một cái võ tướng mà là một cái mưu thần, điều binh khiển tướng là thiên phú của hắn, phía dưới hắn còn có 3 cái huynh đệ lần lượt là Phùng Đăng tứ trại chủ vừa mới bị giết, tiếp theo là tam trại chủ Đại Mạc, cuối cùng là nhị trại chủ, Lâm Quân võ tướng cấp 3.

Để đối phó với Sĩ Nhiếp hắn thiết lập ra 3 cái trận hình, đầu tiên là thổ công, lấy đất làm chủ, đào hố.

Tiếp theo là lợi dụng địa hình nhỏ hẹp mà sử dụng thủy công. Và đây là phòng tuyến cuối cùng, do nhị đệ Lâm Quân là chủ.

Cái Lâm Quân này chính là một cái võ lực cực mạnh, tư chất cấp S. đồng thời thiên phú là Thiết kỵ, kỹ năng cũng bá đạo. đây chính là con bài cuối cùng của hắn. nhưng trăm chiến thắng lại thấp vô cùng. Bởi vì, 2 cái trận hình kia, không tiêu diệt được một phân tích chủ lực nào của đối phương cả.

Lần này Sĩ Nhiếp không cho tàn binh lên trước, mà là cho binh lính hắn lên trước, bởi vì đây là chốt chặn cuối cùng, kinh nghiệm a, trang bị a, chiến công a, làm sao để cho bọn tạp binh kia hưởng được.

Người thấy mùi cơ hội, Hùng Phong cũng liền cho quân lính, xông lên, khí thế xông xáo ngất trời.

Bộ binh 2 bên xông lên trước, chém giết không ngớt, còn đám tạp binh giống như những tên hề khoa chân múa tay, không một ý tác dụng.

1 trận chém giết, thực lực son tặc nhìn hơn 1 chút chung tiêu hao nặng nề. địch mất 1000 quân ta hại 800.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 32: Thiết kỵ vô song

Đại Mạc nhị trại chủ một mực dẫn tàn quân chạy về, nhưng lần này đám tạp quân cũng không có vội đuổi theo, chính vì lần trước ăn quả đắng, tử thương vô số, nên lần này cũng không vội theo, mà lại đi sau đánh quân của phủ thái thú.

1000 kỵ binh phủ thái thú, toàn bộ là kinh kỵ, tốc độ cực nhanh, đang dàn trận hình, dẫn đầu là tên võ tướng còn còn lại Trịnh Hát.

Trịnh Hát có một khí thế uy vũ, tư chất ít nhất cũng cấp A, hẳn vô cùng ngạo mạn nhìn về tướng son tặc bên kia chiến trường Lâm Quân.

Bên kia son tặc chỉ còn vòn vẹn hơn 3000 cái son tặc trong đó có 1000 kỵ binh, mang giáp trụ đầy đủ. Đây chính là kỵ binh cấp 3 thiếp kỵ đứng trước bọn chúng là 3 cái trại chủ. Đại trại chủ, mang một bộ dáng của văn thần, đôi mắt đăm đăm nhìn Sĩ Nhiếp.

Sĩ Nhiếp cũng nhìn hắn “Nguyên Phụng thủ lĩnh son tặc Hằng Hà trại, các ngươi đã bị bao vây, còn không mau buôn vũ khí xuống đầu hàng, bốn thái thú là người nhân từ có đức hiếu sinh, nếu ngươi đầu hàng, ắt hẳn cho các ngươi một cơ hội sống sót, nếu không chết không toàn thây”

“Sĩ Nhiếp! ngươi chính là một con quỷ hút máu, dân chúng Giao Chỉ thành này ai chẳng biết độ ác độc của ngươi! Thôi đừng giả nhân giả nghĩa nữa, có rắm mau thả.” Nguyên Phụng rống giận

“Hắc Hắc! Nguyên Phụng, đường đường là một cái hiệu úy, nay lại làm một cái son tặc cùng đường lạc lối. nếu ngươi ngoan ngoãn gia ra kho tàng, ta sẽ niệm tình xưa mà ta cho mạng có của ngươi, nếu không ta sẽ tàn sát thôn dân quanh đây 600 dặm, gà chó không tha.” Sĩ Nhiếp cười nham hiểm.

“ngươi đừng nguội quá, Sĩ Nhiếp cho dù chúng ta có chết cũng không khuất phục bọn cầu nhà Hán các ngươi đâu.”

“cac huynh đệ theo ta giết cho thật không khoải!”

Nói xong trên người Nguyên Phụng phát ra một ánh sáng màu xanh, hư ảo bao trùm cả 3000 người.

Đây chính là kỹ năng của Nguyên Phụng

[Thù Hổ]; kỹ năng phụ trợ, trong vòng 1 canh giờ tăng 30% phòng thủ cho phe ta, giới hạn 3000 quân.

Như cơn bão kích thích, 1000 cái thiết kỵ do Lâm Quân dẫn đầu hung hăng vọt lên. Cả đội hình 1000 kỵ binh, xếp theo hình mũi tên mà lao nhanh.

Đứng giữa mũi nhọn chính là Lâm Quân, hắn đang thi triển kỹ năng thiên phù của mình. [Thiết Kỵ Vô Song].

[Thiết Kỵ Vô Song]: Chiến pháp cực mạnh. Dùng thiết kỵ làm ưu thế, tấn công cực mạnh vào đội hình địch, khiến cho chúng hỗn loạn trong phút chốc.

1000 kỵ binh xông lên giáp lá cà với đám bộ binh cùng thương binh hàng đầu. phía sau Trịnh Hát võ tướng cười chiến mã cũng xông lên giải nguy cho đám phía trước. 1000 cái kỵ binh cũng theo sau.

Xông lên giết [Hoành Tảo]

Trịnh Hát liền ngay lập tức thi triển kỹ năng của mình

[Hoành Tảo]; chiến pháp hàng ngang, khiến cho kẻ địch suy yếu trong chớp lát.

Tiếng giết ầm trời.

2000 cái bộ binh cùng thương binh sơn tặc cũng lao lên là ác chiến, thế cục cực kỳ giằng co, quân thái thú chinh hơn về số lượng, phải nói là 5 đánh 1. Còn về phía sơn tặc thì phòng thủ cực trâu bò, một có thể đánh 3 4. Nhưng tình thế vẫn nghiêng về Sĩ Nhiếp.

Chẳng mấy chốc, sơn tặc chỉ còn hơn 1000 quân, kỵ binh chưa tới 300, một mực co cụm trong khẩu cốc.

Nguyên Phụng tâm tình tuyệt vọng., tam đệ hần Đại mặc cũng đã tử chiến, kén bên nhị trại chủ Lâm Quân cũng bị thương, 1000 cái tàn binh không chống đỡ được bao lâu.

Trong lúc hần tuyệt vọng hần gầm lên như dã thú” chẳng lẽ trời xanh muốn diệt Việt Tộc ta!”

Trên chiến trường Hùng Phong cực kỳ bá khí luôn chỉ đông trở tay điên cuồng chém giết hơn 400 cái bộ binh cùng thương binh cấp 3, hùng hùng hổ hổ giết la 5n trên chiến trường. lần này hần được lợi không nhỏ.

Mất thấy tướng lĩnh sơn tặc co cụm một chỗ, cự tuyệt mà gào rống, trong lòng đắc chí vô cùng, chỉ huy toàn bộ bộ hạ xông lên giết, nhất định phải giết thêm 1 cái võ tướng, tìm về thêm một cái tướng lĩnh nữa.

Nhưng ai ngờ trong lúc này. Sau giây hần có một cảm giác lạnh lạnh. Chưa kịp nhìn rõ sự việc, hần đã cảm giác đầu choáng mắt hoa.

Đinh: bạn đã bị *** tiêu diệt, trong vòng 30 phút bạn sẽ được hồi sinh tại văn phòng trường thôn

Đinh: bạn bị trừ 1 cấp

Đinh: bạn đánh rơi 3 kim, Thiếc Giáp.

Đứng kế bên cô nàng thư ký xinh đẹp cũng chưa kịp nhận ra điều gì cũng bị một đao cắm xuyên ngực.

“ex! Có thích khách! Có thích khách! Hùng Phong Đã bị giết! lui, nhanh lui báo thù cho hùng ca, một tên người chơi thấy Hùng Phong bị hạ sát liền rống lên. 400 quân lính lui về phía sau tiến hành càn quét tên sát thủ.

Tình hình của mấy cái thôn trưởng có thực lực khác cũng như thế, trong lúc hào hứng nhất liền bị ăn một đao chết ngay tại chỗ.

Bỗng chốc trận hình lại loạn thành một đoàn, liên tiếp có nhưng tên thôn trưởng bỏ mình. Mấy tên con lại như rắn mất đầu hủ bỏ xu thế tấn công, liền co cụm lại bảo vệ thôn trưởng, chỉ còn hơn 2000 quân của phủ thái thú mà thôi.

Sĩ Nhiếp có chút cảm giác bất ổn, mắt tam giác liên tiếp nhìn xung quang.

“rầm rầm rầm!” rống rống rống! từ 2 bên sườn núi, không biết đâu ra, hơn 1500 kỵ binh, trang bị khủng lao xuống khí thế ngất trời.

“con mẹ nó! Man tộc tập kích, man tộc tập kích, thủ vệ thái thú đại nhân, Sĩ Tài quát lớn, nhưng mục tiêu cũng không phải là thái thú Sĩ Nhiếp mà chính là quân của hần.

Tuyến đầu vẫn còn đang giằng co với sơn tặc, tuyến sau bắt ngờ bị tập kích, hơn nửa kỵ binh man tộc cực kỳ hung hãn.

500 con Đẳng giáp binh, những con trâu chiến cực kỳ to khỏe, so với thiếc kỵ còn trâu hơn vài phần, theo sau đó là Hồ Bảo kỵ, Lang Kỵ, Ứng Kỵ. một đội hình trên người mặc toàn trang bị màu lam, lóa cả mắt.

Không những thế bọn chúng còn có 6 cái võ tướng 4 nam 2 nữ, trang bị màu lục, điên cuồng chém giết, trong phút chốc đội hình Thái thú tan rã.

Đám sơn tặc như ăn xuân dược, tinh thần phấn khởi giết ngược lại đỏ cả mắt.

Sĩ Nhiếp đôi mắt ác độc trừng trừng đám man tộc kia, tức tối, rút rút, man tộc quá mạnh, rút rút.

Tiếng chiến lui binh vang lên, mấy cái thôn trưởng như ong vỡ tổ cuốn quýt chạy theo, Mà đám man tộc kia cũng không thèm ngó ngang tới bọn họ, mục tiêu chính là đám quân phủ thái thú.

Nhìn thấy Sĩ Nhiếp chạy loạn lên, Trịnh Nhạc đang đánh tuyến đầu liền bị cô lập ở giữa, một mình điên cuồng giết ra một con đường máu, nhưng không may cho hắn 7 cái võ tướng đã chờ sẵn.

chiến đấu không được bao lâu, hắn đã bị một tên võ tướng cười chiến lang một đao giết chết.

Ngay lúc hắc chết, Sĩ Nhiếp cũng đã chạy xuống dưới chân núi. Nghiến răng nghiến lợi gào thét

“bọn Man tộc đáng chết, ta sẽ giết các ngươi không còn một manh giáp, giết cho các ngươi không còn móng người! giết hết, gà chó không tha!”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 33: Thân thể Nguyên Phụng

Hùng Phong thôn.

Trong văn phòng trưởng thôn, liên tiếp có những âm thanh khủng bố vang lên, tiếng la hét thảm thương, tiếng rống giận. cuộn loạn như sói tru.

Hùng Phong hắn căn bản không thể tin là hắn bị giết, hơn nữa 400 cái binh chủng cấp 3 tân tân khổ vất cùng sức kiệt mới đào tạo ra được, vậy mà trong phút chốc đi tong hết 309 tên, may mắn là tên võ tướng chỉ bị thương nhẹ.

Một bên Tư Minh thư ký, nhỏ giọng an ủi. Phong thiếu, ngài đừng nóng giận, chỉ ít lần này chúng ta thu hoạch cũng cực đại, một st1 trang bị lang trang, còn có 1 đầu chiến mã, thêm 1 cái thăng tướng lệnh. Chỉ ít cũng tạo ra một cái tướng quân.

“Hừ! ngươi thì biết cái gì! Tiệp Nhân, kẻ như ngươi thì biết cái gì! Ta đã bị hồi sinh 1 lần, một lần đấy biết không, ngươi biết chỉ cần 1 lần chết đi, ta bị thôn thất bao nhiêu không, hơn nữa trong hồ sơ của ta sẽ có một vết đen.” Hắn rống lên.

Tư Minh im lặng cuối đầu, nàng không biết nói gì hơn, cho dù có chết thì có sao đâu chứ, chết rồi cài lại thôi, hơn nữa hắn là thôn trưởng, tùy ý tăng thuế lên, một ngày là có thể max cấp 40 còn gì.

Trong đầu nàng nghĩ như thế, nhưng nào giám nói ra, đứng im mà chịu trận.

Nhưng nào nào biết, Hùng Phong tức giận như thế đều có nguyên do. Lần này chính phủ đầu tư rất nhiều, bên trong đám quân kia cũng có không ít quân nhân bên trong đó, bọn chúng chính là người chơi trực thuộc Công Hội Đại Việt, lần này tuy Hùng Phong thôn ăn được phần ngon, nhưng công hội

Đại Việt chịu tổn thất nặng nề. hắn là người đứng đầu chắc sẽ bị khiển trách rất nặng, còn có nguy cơ bị tống ra khỏi công hội. bởi vì hắn là việc cho quốc gia, dưới sự chỉ huy của quốc gia, tuy công việc của hắn rất là uy phong, rất là trang bức, nhưng một khi có chuyện thì hắn đứng mũi chịu sào.

Tập Đoàn Hùng Phong, Công Hội Đại Việt lúc này không khí tràn đầu khí tức âm u. mấy cái lão đại đang họp mặt, trông có vẻ hết sức căng thẳng. Lão cha Hùng Phong liên tục dung khăn tay, thấm lên trán. Hội nghị căng thẳng cho đến lúc nửa đêm mới kết thúc.

“bên trong đó hội nghị cái gì, bàn luận cái gì, không ai biết cả! tất cả đều là dấu chấm hỏi.

Mặc kệ những gì xảy ra bên trong hội nghị. Lúc này chẳng liên quan tới Hoàng Kỳ Phương. Lúc này nàng cùng 3 cái tỷ muội đứng bên trong sơn trại Hằng Hà.

Đại trại chủ Nguyên Phụng cùng nhị trại chủ Lâm Quân đang cung kính chiêu đãi khách nhân, những cái khách nhân này chính là đám man tộc vừa cứu vớt bọn họ một cái mạng.

Nguyên Phụng ngồi ở chủ vị, khí chất theo phong phạm của một văn nhân cung kính.

“Ta Nguyên Phụng rất cảm kích các hạ đã cứu vớt Hằng Hà son một cái mạng! Hằng Hà son trại thiếu các hạ một cái ân tình, nếu sau này có việc cho dù dầu sôi lửa bỏng nhất không từ nan.”

“không biết Ân nhân có thể cho ta xem qua dung nhan được không!”

“ha ha ha! Cứu Hằng Hà Son trại là chuyện tất nhiên, không cần phải khách khí như vậy?”

“ta thấy Đại Trại chủ là một cái văn nhân, làm sao mà phải bức bách đến đường làm son tặc như thế” Hoàng Kỳ Phuong vừa uống trà vừa nói.

Nguyên Phụng, thờ dài một tiếng.

“xưa kia ta là quan dưới thời Nhâm Diên thái thú, nhưng sau đó biến cố xảy ra, Sĩ Nhiếp chiếm đoạt chức thái thú quận Giao Chỉ. Hắn là một con người tàn độc, hắn rất hận người Việt, luôn thi hành nhiều chính sách bóc lột, hơn nữa hắn còn nhiều lần mang quân đi thăm sát các thôn làng Việt tộc!”

“có một lần ta vô tình để lộ ra ta là người Việt, hắn liền mang quân cho người diệt ta. Cũng may là nhờ có mấy cái huynh đệ mới toàn mạng mà chạy thoát. Sau đó ta đến nơi này lập một cái son trại cứu vớt Việt Tộc, cướp sạch bọn Ác Hán.”

“ồ! Thì ra là thế! Không ngờ Đại Trại chủ là người Việt!” lúc này Hoàng Kỳ Phuong mới tháo mặt nạ xuống.

Thông tin được ẩn dấu bỗng nhiên hiện ra.

Ma Kỳ, thôn trưởng Vô Ưu thôn.

Nguyên Phụng cùng Lâm Quân ngay lập tức đứng dậy, đao liền rút ra khỏi vỏ. quát lớn

“Hán tộc các ngươi thật là âm hiểm, hừ các ngươi muốn bảo tàng ư, không có cửa, cho dù chết ta cũng phải bảo vệ.” Nguyên Phụng quát lớn, ngay lập tức binh sĩ 2 bên đều như đánh máu gà, sẵn sàng tư thế tấn công, chỉ cần 1 dấu hiệu nhỏ cũng dẫn đến đại chiến.

Nhưng Hoàng Kỳ Phuong vẫn bình tĩnh mà nhấp nhấp trà. Trầm giọng nói

“nếu ta là người Hán vậy thì còn ai trên đời này là người Việt nữa!”

“Lê Giang! Ngươi ra đây, ngươi cho hắn biết ta là ai!” Nàng liền trừng mắt nhìn Lê Giang đang gặm một cái đùi dê.

“hắc hắc! Nguyên Phụng huynh đừng nóng tính, bọn ta không phải là Hán tộc, mà là hậu duệ của Lạc tướng. ta Lê Giang hậu duệ Lê Chân tướng quân, thống lĩnh Lang Kỳ Binh.

Còn thôn trưởng đại nhân là hậu Duệ Hùng Vương, nếu như ngươi nói thôn trưởng là người Hán, vậy ta và ngươi đều không tính là thứ gì rồi” nói xong hắn cũng chẳng có chút nghiêm chỉnh mà tiếp tục ăn đùi dê.

Mặt Hoàng Kỳ Phuong đen lại, đúng là miệng chó không phun được ngà voi mà, nàng khinh bỉ Lê Giang.

“Thì ra là hậu duệ Hùng vương! Thất kính! Thất kính!” Nguyên Phụng cuối đầu xin lỗi. thái độ có chuyển biến rõ rệt. ban đầu là ân nhân cứu mạng, thái độ theo kiểu mang ơn, nhưng lần này lại mang theo một cái tôn kính.

“không biết Nguyên Phụng tiên sinh có tính toán gì không?” nàng bắt đầu đi vào trọng tâm.

“ta là một kẻ lăm đường lạc lối thì còn có tính toán gì!” Nguyên Phụng rầu rĩ, có chút ảo não.

“vậy không bằng Nguyên Phụng tiên sinh về cùng Vô Ưu thôn ta đi. Hiện tại trong quá trình phát triển vô ưu thôn đang cần những nhân tài như Nguyên Phụng tiên sinh đây.”

“ta là một cái son tặc, còn bị truy nã, nếu ta gia nhập thôn các ngươi, chắc hẳn sẽ bị liên lụy.” Nguyên Phụng lắc đầu.

“Nguyên Phụng, ngươi có biết, phù thành chủ giao phát cái nhiệm vụ gì không?”

“xin lắng nghe”

“phù thành chủ triệu tập quân lính, thảo phạt Hằng Hà son trại, chứ không phải tru diệt Nguyên Phụng, chính vì thế chỉ cần hủy diệt cái Hằng Hà son trại này, thì xem như là Sĩ Nhiếp có tới đây ta cũng bảo vệ ngươi cùng các huynh đệ.” Hoàng Kỳ Phuong bá khí nói, sự tự tin hiện lên đôi mắt của nàng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Kiêu hùng

Nguyên Phụng liếc mắt Lâm Quân một cái, sau đó hần hít một cái thật sâu, đi đến đại điện, bàn tay khẽ vuốt nhẹ tấm bia. Bên trên tấm bia có khắc Hằng Hà Sơn trại, cấp 3 sơn trại.

Hần khẽ cắn răng, sau đó dứt khoát vỗ mạnh lên tấm bia, ngay lập tức tấm bia tan thành những mảnh nhỏ.

Cả đám sơn tặc ngơ ngác, nhà của chúng đã mất, đã không còn nơi để về, từ nay bọn chúng đã trở thành lưu dân, không nhà không cửa.

Tinh thần bọn chúng sa sút đến cực độ, có một số tên hoảng sợ đến mức bất tỉnh nhân sự.

Trên tay Nguyên Phụng cầm một cái kiếm thôn lệnh màu hoàng kim. Khuôn mặt đầy sự mất mát.

Hần dùng 2 tay cung khính dân lên cho Hoàng Kỳ Phương.

“tham kiến thôn trưởng đại nhân, từ nay Nguyên Phụng vì ngài phục vụ!”

“tham kiến thôn trưởng đại nhân, từ nay Lâm Quân vì ngài phục vụ.”

Đình! Hệ thống: Nguyên Phụng xin gia nhập Vô Ưu thôn, bạn có đồng ý.

Đình! Hệ thống: Lâm Quân xin gia nhập Vô Ưu thôn, bạn có đồng ý.

“ha ha ha! Chào mừng 2 vị đến ngôi nhà lớn! cả hai đừng khách khí, chúng ta là người cùng một nhà, cần chi câu nệ tiểu tiết” Hoàng Kỳ Phương vui mừng đến xoắn cả móng.

“Nguyên Phụng, các huynh đệ sơn tặc nếu không còn chỗ nào đi, thì hãy cùng gia nhập, ít nhất ta cũng không để bọn họ bị đói.”

Nghe Hoàng Kỳ Phương nói thế, hơn 1000 cái sơn tặc kia bỗng chốc giật dậy tinh thần, thần tình khí sáng liên liên tiếp dập đầu cảm tạ.

Trong lòng Hoàng Kỳ Phương thầm nghĩ. “1000 cái lưu dân, trong đó có 300 cái chiến mã, mấy trăm cái binh cấp 3, không thu nhận bọn họ mới là đồ ngu”.

Nguyên Phụng thôn dân Vô Ưu thôn

Tư chất S.

Cấp 40.

Chỉ Huy: 77

Võ lực: 56

Trí lực: 88

Thiên phú: Thủ Hộ Dân Tâm

Kỹ năng: Thủ Hộ

Lâm Quân thôn dân Vô Ưu thôn

tư chất S

cấp 40

chỉ huy: 84

Võ lực: 86

Trí lực: 69

Thiên phú: Cường Hãn.

Kỹ năng: Thiếc Kỵ Vô Song.

Nhìn 2 cái tư chất S Hoàng Kỳ Phương cười đến tít mắt, nhưng vui mừng vẫn chưa dừng lại ở đó.

Nguyên Phụng bắt chợt lấy ra trong người một cái hộp gỗ, cung kính đưa cho Hoàng Kỳ Phương.

“Thôn trưởng, đây chính là nguyên do mà Sĩ Nhiếp không buồn tha cho ta. Đây chính là bảo tàng mà hần luôn miệng nhắc tới.

“đây là ta theo một cái di tích cổ tìm được, tuy không biết là vật gì, nhưng ta cảm thấy vô cùng quý giá!”

Nhận cái hộp gỗ trên tay. Hoàng Kỳ Phương thất sắc, tay run run

“trời, đây là là! Sách kỹ năng.”

Giống như NPC người chơi cũng có kỹ năng của riêng mình, giống như Nguyên Phụng có kỹ năng thủ hộ, Lâm Quân, Thiết kỵ Vô song. Còn người chơi muốn có kỹ năng thì dựa theo 2 cách. Một là từ hệ thống, hoàn thành nhiệm vụ sẽ nhận được, nhưng các kỹ năng từ hệ thống, chỉ là mấy cái thuật sinh tồn cơ bản, như kỹ năng nhặt, kỹ năng đào khoáng... nói chung là rác rưởi.

Còn loại thứ hai chính là tìm trong di tích, hoặc đánh cướp sơn tặc sẽ ngẫu nhiên phát hiện, nhưng tỷ lệ thì phải chờ mệ nó. 0,0001%.

Vậy mà ngày hôm nay nàng lại nhận được một cái sách kỹ năng. Làm sao không phát cho được.

Tay nàng sờ nhẹ lên hộp gỗ, bỗng hiện lên màng hình hệ thống.

“Bạn có muốn học tập kỹ năng thần bí”

Không chần chờ gì nữa, nàng liền chấp nhận, đây chính là vật phẩm giá trị a. cho dù có tiền cũng không mua được.

Đình: Chúc mừng bạn học tập kỹ năng [Kiêu Hùng].

[Kiêu Hùng]: kỹ năng kích lệ nhân tâm, trong vòng 2 giờ tăng 55% lực tấn công toàn diện, tăng 45 sĩ khí cho toàn quân (giới hạn 5000 quân), giảm 15 sĩ khí địch.

Kỹ năng sử thi, có thể thăng cấp.

Thăng cấp yêu cầu: 1200 nguyên liệu bánh bao, 800 nguyên liệu thịt, 500 nguyên liệu thịt, 1600 nguyên liệu trân châu, 900 nguyên liệu ngọc bời. 600 nguyên liệu lim lô.

Kỹ năng sử thi, đây chính một trong thập đại kỹ năng mạnh nhất tại sever Asia. Theo trí nhớ của nàng, chỉ có những cấp bậc quân chủ mới có kỹ năng sử thi này.

Tào Tháo có kỹ năng là Kiêu Hùng.

Tôn Quyền, Lưu Bị là Thiên Mệnh.

Gia Cát Lượng có kỹ năng: Đông Phong

Chu Du: bình Tiễn

Quách Gia: Xích Lôi.

Vậy mà nàng, một cái nho nhỏ thôn trưởng, lại học được kỹ năng Kiêu Hùng giống như của Thào Tháo.

Nàng có chút thở gấp, sau đó định thần lại. nàng cảm trên tay một thanh trường kiếm chính xác hơn là Tinh Kiếm trang bị màu lục.

Khí thế uy vũ một kiếm hiên ngang khí phách vung ra khỏi vỏ, bắt chợt trên đầu nàng xuất hiện một cái hư ảnh đế vương màu vàng, cao hơn 3 trượng, nói có khí phách, nói có bá khí có bá khí. Cái hư ảnh đế vương kia cũng xuất kiếm theo nàng.

Sau đó ánh sáng màu vàng lan tỏa khắp nơi, sau đó trên đỉnh đầu bọn họ hiện ra một cái ánh lửa màu vàng. Đây chính là hiệu ứng kiêu hùng, tăng 55% lực tấn công.

Mọi người nhìn nàng như một cái thần nhân, tất cả trừ 3 người bạn đồng hành, đều quỳ xuống cúi đầu. cảnh tượng giống như một vị đế vương đang đứng trước thiên quân vạn mã.

.....

Trở lại Đàm Hà Trấn, gần đây khu vực này dường như là một bãi thảm sát sơn tặc, bởi vì bắt chợt có một đội quân hùng mạnh hơn 500 tên, toàn bộ là lính cấp 3, điên cuồng diệt sát sơn tặc. làm cho các trưởng thôn khu vực này vô cùng an tâm phát triển.

Nhưng họ nào biết rằng đám binh lính kia đang ăn chặn tài nguyên phát triển của họ. bởi vì chiến tranh luôn đi chung với lợi ích.

Trong vòng bán kính 500 dặm Đàm Hà Trấn chỉ còn lại duy nhất một cái sơn trại cấp 3 Ô Ma sơn trại. mà cái Ô Ma sơn trại kia thực lực vô cùng kinh

khủng, 8000 quân. Trong đó có 1000 kỵ binh đặc biệt, Đẳng Giáp Ngưu, 10 cái kỵ đặc biệt Voi Chiến, 3000 cái Đẳng Giáp binh, 1000 cái kỵ mâu tập. còn lại 3000 là cung binh hỗn hợp. thực lực cách xa Hằng Hà sơn trại một đoạn cực lớn.

4 cái trại chủ Ô Ma tượng cũng không phải hạng vừa, 4 cái đều là Man tộc uy vũ vô song.

Tứ trại Chủ Ô Man khí lực hơn người, tay cầm một cái lang nha bổng chỉ huy 2000 cái đẳng giáp, mang trên người một cái kỹ năng [Thiếu Giáp].

[Thiếu Giáp]: phát động kỹ năng làm cho quân ta trong trạng thái thiếu bích trong một khoảng thời gian ngắn.

Cái kỹ năng này bức bá đạo, khi đối đầu với kỵ binh, nếu kỵ binh xông vào thì chỉ có ăn quả đắng với Ô Man.

Tam trại chủ là một cái mưu thần, trên người khí chất đương nhiên là khác hẳn mấy tên võ tướng da giày thịt béo kia. Ô Mộc có kỹ năng là [Nhục Mạ]

hắn chửi rất hay, rất có khí thế, hắn đã chửi thì người chắc chắn học máu.

[Nhục Mạ]: kỹ năng mưu công, làm cho địch nhân -10 sĩ khí, đồng thời không tăng sĩ khí trong vòng 30 phút.

Nhị Trại chủ được mệnh danh là Trâu Điền, chính xác là hân cười Trâu, một con Trâu mộng màu trắng, chỉ huy 1000 cái Đẳng Giáp ngưu.

Còn kỹ năng của hắn thì không ai biết, bởi vì không cần hắn ra tay, chỉ có 2 cái tam tứ trại chủ là đủ tiêu diệt địch nhân rồi.

Còn về phần đại trại chủ, thì tới tận giờ không ai biết mặt, có vẻ rất là thần bí.

Đây là những gì mà tình báo Vô Ưu thôn mang về. để mang lại tình tứ này về thủ hạ của A Mã đã nằm xuống không dưới 10 tên. 10 tên binh chủng đặc biệt a. lòng đau như cắt, nhưng Hoàng Kỳ Phương vẫn phải miễn cưỡng chấp nhận.

Mà nàng cũng thật không ngờ Ô Ma trại lại cường đại như thế. Với thực lực hiện tại bây giờ thì nàng có thể ăn được Ô Ma sơn trại, nhưng 10 cái Voi Chiến kia, làm nàng vô cùng đau đầu. nàng chưa từng nghe có binh chủng nào là Voi Chiến. bởi vì lúc trước nào kỵ binh còn không có, chứ đâu ra mà binh chủng đặc biệt.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thiên hạ đệ nhất trấn

Không hay, có chuyện không hay rồi Kỳ Phương.

Đang ở trên giường, Tiểu Hà liền vội nhảy xuống, cũng không quan tâm đến hình tượng mỹ nhân của mình, váy tóc tung bay.

“tiểu Hà chuyện gì” Minh Hương đang ăn cháo hỏi chuyện.

“chúng ta bị phát hiện, bị phát hiện thật rồi! xem này” nói xong nàng liền lấy cái laptop. Trên trang diễn đàn, có một cái topic.

“Thiên Hạ Đệ Nhất Thôn cực vô sỉ, ý vào sức mạnh tiêu diệt quân binh Thành Giao Chỉ”

Trên đó là một đoạn video ngắn việc Đội Binh Man tộc, càn quét đội quân phủ Thái Thú, hơn nữa còn cắt ghép hình ảnh đám tạp quân, dùng thây đáp cầu, máu me thảm thiết.

“bọn chúng, thật quá đáng, rõ ràng là bị tên sĩ Nhiếp âm 1 vố, vậy mà bọn chúng bám đầy hết lên đầu chúng ta,” Thanh Ngọc cực kỳ bất bình.

“Như vậy còn chưa đâu, xem bọn họ bình luận mới gọi là máu lên não kia” tiểu Hà liền kéo xuống phần bình luận phía dưới.

100/100 tất cả đều mẫn cái thiên hạ đệ nhất thôn, mẫn cái Ma Kỳ thôn trưởng, ý vào sức mạnh mà tàn sát đồng loại, chiếm hết tất cả lợi ích chiến tranh.

Hơn nữa vô sỉ cực điểm, là người chơi lại đánh lên người của phủ thái thú. Làm cho phủ thái thú vô cùng tức giận, liền bắt đầu đánh thuế lên các thôn trưởng trong khu vực Giao Chỉ thành.

Hoàng Kỳ Phương vẫn bình tĩnh ăn hết bữa sáng của mình, xong nàng bình thần hỏi

“bọn họ chắc chắn là chúng ta làm”

“không chỉ là phỏng đoán, bởi vì Vô Ưu thôn cực kỳ thần bí, nên dựa vào các đầu mối bọn họ mới

khẳng định là chúng ta.” Nhưng hầu hết những bằng chứng kia đều cô căn cứ.

Nhưng ít nhất bọn họ khẳng định trên chúng ta nằm tại khu vực Đại Việt.

Đám người Công Hội Đại Việt lên tiếng, nếu chúng ta không ra mặt giải quyết vụ này, bọn họ sẽ không để yên, yêu cầu chúng ta bồi thường cho các thôn trưởng đã tiêu hao, còn muốn bắt chúng ta hủy thôn, đập đầu nhận lỗi.

“bọn họ thật quá đáng, bọn chúng là cái gì chứ, chính sĩ nhiếp âm bọn chúng mà.

“không bọn họ chỉ cần cái cơ thôi. Đám công hội Đại Việt, nói chính xác hơn là Hùng Phong, từ lâu đã có ý tưởng ăn hết tất cả rồi. bọn chúng chỉ cần cơ hội là đủ” Hoàng Kỳ Phương không chút nghĩ ngợi nói ra.

Có kinh nghiệm sống từ kiếp trước, bọn Hùng Phong giống như một cái tư bản, tham ăn, hưởng dụng hết tất cả tài nguyên, còn phần hân không ăn được thì mới nhường. đề tiện, vô sỉ, độc tài mới chính là bọn hân.

“yên tâm đi, bọn họ không có bằng chứng chắc chắn, không dám khẳng định là chúng ta đâu, hơn nữa chúng ta đã chuẩn bị kỹ càng, không tiết lộ bất kỳ thông tin ra bên ngoài. Mọi chuyện để mình lo là được.”

.....

Đầm Hà Hồ lưu vực

Tại đây vừa mới xảy ra một cuộc chiến, nói đúng hơn là một cuộc thảm sát. 3000 cái binh cấp 3, tấn công vào một cái sơn trại cấp 2. Chưa đầy 30 phút, sơn trại cấp 2 trở thành bình địa.

Nguyên phụng cầm một cái Kiến thôn lên hoàng kim cắm xuống đất, nhanh chóng một cái văn phòng trưởng thô xuất hiện.

Bá Thiên Thôn. Thôn trang phụ thuộc vô Ưu thôn.

Thôn trang cấp 1: thuộc tính thôn trang, tăng 20% tỷ lệ mưu sĩ tư chất cao.

Thôn trưởng: Nguyên Phụng

Phó thôn: Lâm Quân.

Dân cư: 2/100.

Tài nguyên: 0.

Sau khi màn dạo đầu kết thúc. 3000 cái binh lính liền chuyển giao cho Nguyên Phụng, cùng 1000 cái thôn dân, trong đó đa phần là kiến tạo sư, công tượng sư, một số ít là các chức nghiệp cần cho sinh hoạt hằng ngày.

Trong vòng 1 ngày, với lượng tài nguyên kinh khủng, Bá Thiên thôn trở thành một cái thôn trang cấp 3.

Bên trong các kiến trúc vù mới xây, tuy không có max cấp, nhưng vẫn đầy đủ.

Thôn trang cấp 3 có thêm 3 kiến trúc mới

Từ Quán: chuyên bán rượu, có khả năng xuất hiện NPC đặc thù tư chất cao.

Thương đội: có thể tiến hành giao dịch trong với các thôn trang đã ký kết liên minh.

Tháp canh: tháp canh phòng thủ thôn trang, tầm bắn 200m, tầm nhìn 2000m.

Điều kiện thăng cấp hương trấn cấp 1.

1000 vật liệu gỗ, 700 vật liệu đá, 500 vật liệu sắt, 1 kim

Tất cả kiến trúc tăng cấp 3.

1000 quân, trong đó ít nhất 300 lính cấp 3

1 võ tướng

Thôn dân 1000.

Thăng cấp trấn: x1

Thăng cấp trấn có thể đổi tại phủ thành chính.

Mấy hạng mục trên chẳng có gì khác với lúc trước, nhưng đáng quan ngại chính là phủ thành chỉ Giao Chỉ thành, hiện tại đang tiên hành giới nghiêm, ra vào phải xuất trình thân phận, nếu hiện tại nằng đi ra Giao chỉ thành, thì thân phận nằng sẽ bị bại lộ.

Nhưng mà Vô Ưu thôn, không phải mình nằng. Lần này Tiểu Hà là đi một mình. Hiện tại Tiểu Hà vẫn chưa có thôn trang của chính mình, nên nói cho cùng, hiện tại nằng chỉ là một cái lưu dân, một cai lưu dân thì quân bình không để ý.

Chuyến giao 1000 hồn tướng, 20 kim. Tiểu Hà lên đường, theo sau nằng có 3 cái hộ vệ, chính xác hơn là 3 cái võ tướng. Sĩ Hoàn, A Mã, và Vương hổ, đương nhiên đều dùng trang bị đặc thù che đi thân phận cùng trang bị.

Một ngày sau bỗng nhiên trên toàn thế giới ầm ầm lên, lại một trận sôi trào.

Hệ thống liên tiếp nhắc nhở 3 lần

Hệ thống: Chúc mừng Nguyên Phụng đã thành công đột phát, thăng cấp thành công hương trấn. Bá Thiên trấn trở thành thiên hạ đệ nhất trấn.

Bá Thiên Trấn, thiên Hạ đệ nhất Trấn.

“ Bá Thiên trấn, là ai! Là ai có thực lực kinh khủng đến thế! Mau điều tra cho ta!” gào thét, gào thét, huồn hồ mấy cái thế lực lớn đều gào thét bên trong đều muốn điều tra thực hư.

Nhưng chẳng ấy chốc trên màn hình thông báo.

Loa lớn: Bá Thiên Trấn, Thiên Hạ Đệ Nhất Trấn, chiêu cáo thiên hạ. nếu ai bất mãn có thể tìm đến ta khiếu chiến bất kể người là ai. Đàm Hà hồ kính ời, kính mời!!!!

Loa lon tiêu hao 10 vàng mỗi lần sử dụng, mọi người chơi tron cụm sever se nhận được tin.

Trần trụ khiếu chiến, trần trụ sĩ nhục, trần trụ đánh mặt, đặc biệt là Công Hội Đại Việt.

Đàm Hà Hồ thuộc về khu vực Giao Chỉ. Mà trước giờ Hùng Bá hôn tuyên bố là dẫn đầu, nhưng hôm nay một cái loa lớn trực tiếp đánh vào thói kiêu ngạo của bọn chúng.

Trước tình thế bị đánh mặt như thế, mấy cái lão già tiềm ẩn chỉ huy bên trong cũng không chịu nổi đánh mặt. đều lên tiến thảo phạt Bá Thiên trấn kia.

Bọn họ tập hợp 30.000 quân kéo bè kéo lượt xông về Bá Thiên Trấn.

Nhưng bước ra là một cái NPC, chính là Nguyên Phụng. Nguyên Phụng cũng không che giấu thôn tin. Liền cả đám liền ngây người, là một cái NPC xây dựng thôn trang.

Trong đầu bọn chúng lân lân, muốn nghĩ lại một cái nhân sinh a.

Một cái NPC xây dựng thôn trang. Lỗi. chắc chắn lỗi.

Nhưng bọn họ nghĩ được gì nhiều. bên trong thôn bắt chợt xuất hiện một cái hư ảnh đế vương cao lớn vùng kiếm về phía bọn họ. giống như tiếng lôi mình giữa trời thanh.

ầm ầm khí thế. Sau đó một trận tiếng vó ngựa vang lên.

Xông lên giết giết “ Thiết Kỳ Vô Song. Đứng đầu là một tên võ tướng khí thế hiên ngang, trên đầu bọn chúng đều có ánh lửa màu vàng.

2000 cái kỵ binh, theo sau là 2000 cái thương binh, xông vào đội hình thảo phạt. như sói lạc giữa bầy cừu, d9ien cuồng chém giết.

Sau khi cuộc chiến kết thúc, kết quả đương nhiên là thất bại hoàn toàn, bọn chúng liền điên cuồng tố giác, lỗi bug, lỗi hệ thống, máy chủ không công bằng này nọ.

Nhưng đáp trả bọn họ chỉ có vàng dòng đơn giản: hệ thống bình thường, không bug không lỗi. ai nói là NPC không xây dựng được thôn trang. Trong con đường vận mệnh, không gì là không thể.

Bắt chợt Thiên Hạ Đệ nhất Trấn Bá Thiên Trấn trở thành tâm điểm, một cái NPC xây dựng thôn trang riêng mình.

Và cái đề tài Vô Ưu thôn trở thành chuyện hư vô không ai để ý tới.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thực lực Vô Ưu

Tình hình cấp bách coi như là được giải quyết, thế nhưng nhiệm vụ tiêu diệt Ô Ma sơn trại còn như là ngâm nước nóng.

Theo như tình hình báo, cứ 10 ngày, Ô Ma trại sẽ có thêm 1 con voi chiến và 10 con chiến ngưu. Đây rất có thể là thuộc tính của sơn trại.

Bá Thiên trấn đã trở thành nơi tập trung quân sự lớn nhất của Liên Đoàn Vô Ưu thôn. Nơi đây tập trung 2000 kỵ binh, trong đó có 1000 thiết kỵ. 2000 thương binh, 2000 bộ binh và 1000 cung binh, tất cả đều là binh cấp. 8000 quân tương đương với số binh lính của sơn trại cấp 3.

Vì Bá Thiên trấn trở thành thiên hạ đệ nhất Trấn, nên có rất nhiều người chơi muốn gia nhập Bá Thiên Trấn. nhưng tất nhiên là bị đội vệ binh cản ở ngoài. Nếu cố tình xâm phạm giết bắt luận tội.

Một số vẫn ngoan cố lên vào, và tất nhiên sẽ bị diệt sát. Nếu trấn trưởng Bá Thiên trấn là người chơi, thì ẩn hãn sẽ bị soi mói, nhưng trấn trưởng là 1 cái NPC nên mấy tên kia không nói được gì. Chỉ một mực ghi hận mà thôi.

Còn về phần Hoàng Kỳ Phương, tất cả các thôn trang đều được nâng lên hương thôn cấp 3. Nàng hiện tại có thể nâng toàn bộ lên thôn trấn cấp 1. Nhưng nàng không dám, vì quá mức chú ý. Nên tất cả đành phản nhân nhện. chỉ cần cái Thiên Hạ đệ nhị trấn xuất hiện, thì các nàng sẽ ồ ạt nâng thành hương trấn.

Hầu hết quân lính các thôn: Vô Ưu, Uy Vũ, Bạch Lang, Diệt Hùng, Vọng Hương, được chuyển sang Bá Thiên trấn, chỉ chừa một số ít đề thủ vệ. ngay cả các võ tướng đều chuyển qua hết.

Vì Hương thôn cấp cao nhất là 40. Nhưng Hương trấn, cấp cao nhất là 80. Vì mục đích là đánh chiếm Ô Ma Trại mà Hoàng Kỳ Phương tất cả đập lên Bá Thiên Trấn.

Trên thương xã. Hằng ngày nàng đều cho người quét sạch các tài nguyên như, nguyên liệu quý hiếm, thảo dược, đồ thần bí. Ngay cả lương thực giá rẻ cũng mua tất.

Không phải nàng thiếu lương mà là chuẩn bị cho sự kiện sắp tới. nếu như trí nhớ của nàng không lầm thì trong vòng 1 tháng nữa Con đường Vận Mệnh sẽ có một đợt BiG Update.

Tại sever Asia. Phiên bản mang tên Hoàng Cân Chi Loạn – Anh Hùng Loạn Thế.

Giặc kháng vàng nổi lên, tất cả các sơn trại sẽ chuyển thành giặc kháng vàng. Binh lực tăng cấp 100 lần.

Tất cả các hương trấn, thành thị đều tăng 1 cấp bậc.

Sản lượng nông nghiệp giảm 30%. Quan phủ bắt đầu thu thuế 30% sản lượng.

Đây chính là một phiên bản cực kỳ hút máu người. nên hiện tại nàng bắt đầu thu mua các nguyên liệu để chuẩn bị cho sự kiện tới.

Thương Xã Bá Thiên Trấn hằng ngày chủ định bán ra 2 con hồ. là sùng vật hoặc thú cưỡi, đây chính là nguồn thu duy nhất của các nàng. Một ngày trừ phí ra, các nàng có thể kiếm được gần 100 vàng. Nhưng các nàng lại không chuyển thành tiền mặt mà trực tiếp đập vào Bá Thiên Thôn.

Phủ Sách Lục, tuy cực kỳ khủng bố, giúp cho quân đội cực mạnh, nhưng hút máu cực kỳ nhiều. mỗi hạng mục bên trong mỗi lần thăng cấp đều khiến nàng ói máu.

Mỗi lần nâng cấp tiêu hao sẽ theo cấp số cộng. lần đầu tiêu tốn 10 vàng, lần sau là 20 vàng. Mỗi lần nâng cấp thuộc tính sẽ tăng 5%.

Thực sự là 1 ngày 100 vàng vẫn khôn đủ chi tiêu cho 5 hương thôn và 1 hương trấn.

3 ngày trước, nàng chính thức thành lập công hội, mang tên là Vươn Lên công hội, trụ sở chính đặt tại Bá Thiên Trấn, với tổng cộng 4 thành viên. Thanh Ngọc là hội trưởng, phó hội là Minh Hương.

Không phải là nàng không đủ năng lực làm hội trưởng, mà là vì cái tên Ma Kỳ thực sự là rất chói. Ai ai không biết đây chính là Thiên Hạ Đệ nhất thôn. Nhảm mang đến một số chuyện không hay, nên nàng phải ẩn mình.

Vươn Lên công hội nằm ở chót bảng xếp hạng, bởi vì có ít thành viên tham gia. Nên chẳng ai thèm quan tâm.

Hiện Tại Vươn Lên công hội có tổng có 5 thôn trang, 1 trấn. dân số lên đến 12.000. quân số đạt đến 10.000. lương thực được xếp đầy 20 kho.

Mà đội quân được trang bị phẩm chất từ màu lam trở lên. Tất cả trang bị trắng được thanh lý tại thương xã.

Bắt đầu từ cấp độ hương trấn trở lên. Tiệm rèn, phòng may đều có thể chế tạo trang bị phục dụng trong quân đội với phẩm chất cao. Hiện tại tiệm rèn Bá Thiên Trấn đã luyện chế được Kinh Kiếm phẩm chất Lam. Và có tỷ lệ 5% rèn được Tinh Kiếm phẩm chất lục trang.

Phòng may cũng vậy đã luyện chế được Nộ Yển Khai phẩm chất lam trang, và có tỷ lệ 5% ra Nhuyễn Giáp phẩm chất lục trang.

Trong thời gian này, Vươn Lên công hội phát triển cực nhanh, thực lực vượt xa tất cả công hội trên toàn cụm sever. Nhưng Hoàng Kỳ Phương vẫn không có chút nào dặt dẹo, mà hiện tại lúc này nàng vô cùng lo lắng, bởi vì còn 3 tháng nữa sẽ update phiên bản, mà cái Ô Ma son trại chính là mối nguy hại lớn nhất.

8000 quân, quân số tăng lên 100 lần, từ là 80 vạn sơn tặc, con số này cực kỳ khủng bố. nếu không khéo, thôn trang của nàng sẽ bị ăn sạch không còn một miếng xương.

Cha con nhà Cửu Bằng, Cửu Nguyên, không hổ là Tuân Thủ sứ, một ngày, 2 cha con có thể thu phục hơn 100 đầu thú. Hơn nữa trong quá trình đào tạo, cũng xuất hiện ra một cái tuân thủ sư, nhưng đáng tiếc là tư chất chỉ có cấp C. nhưng có còn hơn là không.

6 cái Tù Quán, thu thập nhân tài cũng không ít. Đa phần đều là NPC có tư chất A trở lên, trung bình 2 ngày sẽ có một cái NPC tư chất cao gia nhập.

Con Gái của Cửu Bằng, Cửu Gia Lê. Nàng có một cái thiên phú cực cao, sau khi tăng cấp 40, nàng đã có một cái kỹ năng rất bá đạo.

[Huyết Chiến]: hy sinh sinh lực bản thân, cường công vào quân địch. Đồng thời bản thân đưa vào trạng thái vô địch trong 10 phút. Lực tấn công toàn diện tăng 150%.

Kỹ năng yêu cầu: kỹ trọng.

Một kỹ năng quân tiên phong cực kỳ mạnh, nhưng đáng tiếc là Vô Ưu thôn không có 1 con voi chiến cả. nếu hiện tại trong tay nàng có 1 con voi, thì nàng đã đi công Ô Ma trại rồi.

Chỉ cần đưa Cửu Gia Lê lên tuyến đầu, phá vỡ kỹ năng Thiệt Bích của tứ trại chủ. Theo sau đó là Lâm Quân với Thiết Kỳ Vô Song, đồng thời nàng cùng Nguyên Phụng buff vào Thủ hộ và kiêu hùng, thì chắc chắn đánh bay được Tứ Trại chủ kia. Nhưng đáng tiếc, voi chiến không có 1 con.

Phía bên Diệt Hùng Thôn cũng phát triển vượt bậc nhờ tai nguyên dường như vô hạn từ Vô Ưu thôn. Dựa vào Bình lực, từ lúc thành lập thôn đến giờ, nàng cùng anh em Sĩ Nguyên, Sĩ Hoàn đã hoàn toàn làm chủ bờ tây Yên Lập diện tích lãnh địa lên tới 500km². Nhưng cũng đồng thời phải đối mặt với một cái son trại cấp 3. Ma Ca La son trại, cái son trại này thực cũng ngán ngữa, Ô Ma Son trại.

Nếu theo tình hình này nếu không danh gọn giải quyết sơn tặc trước sự kiện update, thì chỉ có 1 từ có thể diễn tả đó là chết.

Hôm nay là một ngày thứ 7 đẹp trời, nàng quyết định về nhà thăm ba mẹ. đã lâu lắm rồi nàng chưa về nhà. Mọi chuyện trong thôn có thể đưa cho mấy cái phó thôn giải quyết, ngoài ra còn có Tiểu Hà, Minh Hương, Thanh Ngọc trong game. Nếu không có chuyện đại sự gì thì 3 nàng kia cũng giải quyết được.

Sau một chuyến đi dài, trên xe Con Đường Vận Mệnh vẫn là đề tài sôi nổi nhất, một số thanh niên cực kỳ phấn khích to nhỏ khoe khoang thành tựu của mình. Nàng thì không quan tâm lắm, nhưng mấy cái người kia thật sự là ồn ào. Khiến người ta bực mình.

“ha ha ha! Tiểu mỹ nữ, trông nàng có vẻ khinh thường chúng ta thì phải” Hoàng Kỳ Phương đang nhíu mày, bỗng nhiên có một âm thanh bén nhọn vang lên.

Đang trò chuyện vui vẻ, mọi người bỗng nhiên tập trung ánh mắt về một cô gái đang nhíu mày ở phía đằng xa. Trên nét mặt nàng hiện ra hai từ khó chịu.

“này cô gái!tôi cho cô biết, nếu cô không lại đây bồi tội vì thái độ của mình. Thì tôi sẽ cho cô một bài học.” gã thanh niên ăn mặc bóng loáng, đầu tóc chải chuốt thật tỷ mỉ nói lớn.

Nàng khẽ mở mắt, ánh mắt cực kỳ lạnh lùng, khiến cho tâm linh tên thanh niên thoáng chốc sợ hãi.

Hắn cắn răng một cái, lấy lại tinh thần.

“Ta Trần Minh Đại thôn trưởng Đại Nhạc thôn. Lần nữa tuyên bố, nếu cô không lại đây xin lỗi vì thái độ kinh người của mình, ta sẽ dùng thực lực bình lực thôn trang tiêu diệt cái nhoe nhai sâu mọt của cô. Giết cô đến lever 0.” Hắn Gầm lên.

Nàng hết sức khinh thường những kẻ này, trong tay có được một chút thực lực, tưởng rằng mình hơn người, dùng thế lực trong game để uy hiếp người khác phục tùng theo mình.

Nàng đang chuẩn bị phản kích, thì kế bên có một chàng thanh niên đeo mắt kính đen bỗng nhiên mở miệng, giọng điệu cực kỳ lạnh lùng, âm thanh phàn phất làm cho tim người đông cứng lại.

“bọn mày thật ồn ào! Nếu thằng nào dám lên tiếng một lần nữa thì đừng có trách, tại sao nhân sinh hiểm ác!”

“mày là thằng nào! Chuyện của ông mày không cần mày xía... A!!!” hắn chưa nói hết câu liền bị chàng thanh niên kia lao tới, một cước đá vào cằm tên Trần Minh Đại.

Hắn liền hét thâm một tiếng, trong miệng phun ra 2 cái răng. Tay run run chỉ về phía chàng thanh niên lạnh lùng kia.

Mấy tên vệ sĩ của Trần Minh Đại liền nhao nhao cầm gậy giáo cho tên thanh niên lạnh lùng kia một trận thể nhưng, vừa mới móc gậy ra chưa kịp làm gì. Thì thanh niên lạnh lùng đã lao lên giáng cho mỗi tên một cú đá. Chưa đầy 30s. 6 tên vệ sĩ nằm dài dưới đất.

Ngay lúc này tiếng báo hiệu đã đến nơi vang lên.

Chàng thanh niên lạnh lùng kia liền bước xuống, bỏ lại một câu.

“toàn rác rưởi”

Ps: nam chính đã xuất hiện. hắc hắc

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Về nhà

Căn nhà cấp 3 cũ kỹ, từng vết sơn đang tróc dần bởi nắng gió. Căn nhà có chút điều hui, nhưng bên trong chứa chan đầy tình cảm. Hoàng Kỳ Phuong nàng còn có một đứa em trai Hoàng Minh. Năm nay chuẩn bị thi vào đại học.

Hôm nay là cuối tuần, chắc cả nhà đang chuẩn bị bữa trưa đây” nàng thầm nghĩ. Vì theo lẽ thường, ngày thứ bảy là ngày cả nhà hội tụ quây quần bên nhau. Nhưng từ khi nàng bước lên con đường đại học, thì chuyện thứ 7 đã đi vào dĩ vãng.

Không biết đã bao lâu nàng chưa ăn món ngon mẹ nấu. nàng nhớ hương vị của mẹ, nhớ hương vị của gia đình.

Bước vào cổng, nàng liền nhìn thấy bóng lưng quen thuộc. một chiếc lưng vai rộng, mái tóc có chút hoa râm, đó chính là cha nàng. Năm nay ba cũng 65 rồi, chuẩn bị nghỉ hưu. Ngoài công việc hằng ngày, ba thường chăm sóc đám hoa cỏ trước nhà. Đặc biệt là khóm hoa hồng, bởi vì nàng rất thích hoa hồng.

“Ba! Nàng vội chạy tới ôm lấy chiếc lưng đầy vững chắc ấy.”

Ông khẽ cười bảo “sao về không nói cho ba biết để ba ra đón”

“hì hì con nhớ ba mà!”

“vậy con không sợ mẹ giận à. Hằng ngày mẹ đều nhắc con hết đây” Hoàng Quang Hải bỏ chiếc ống nước xuống xoa đầu nàng đầy trìu mến.

“bà nó ơi! Con mamm nhà mình về rồi!”

“ba! Con lớn rồi! mamm hoài!” nàng chu môi phụng phịu nói.

“ha ha ha lớn thì lớn, nhưng mamm thì vẫn mamm! thôi vào. Để ba đi chợ mua mamm về nấu lẩu. ha ha ha”

Nàng ở nhà gọi là mamm không phải vì nàng hơi như mamm mà nàng thích ăn mamm. lẩu mamm, mamm chưng, mamm kho,...miễn là món ăn làm từ mamm nàng liền thích.

“ha ha ha! Con mamm bự đã về! từ trong nhà, em trai nàng Hoàng Minh đi ra, theo sau nó là một cô gái, chắc hẳn là bạn gái rồi. cô bé này từng gặp, là nhỏ lớp trưởng chung học chung với thằng em.

Cả hai chơi thân với nhau từ nhỏ. Con bé ở gần nhà cách một con đường, cả hai cũng xem như thanh mai trúc mã. Nhiều lúc hai ông bố uống rượu vào liền đem chuyện hai đứa ra nói. Dừng vợ gã chồng làm cho hai đứa mặt đỏ tịm mang tai.

“thằng nhóc lâu rồi chưa bị ăn nện nên ngứa da à” Nàng liền trừng mắt.

“Bạo Khủng long nữ, không biết sau này thằng nào vô phúc nữa. hey hey hey” Hoàng Minh giống như cực kỳ thông cảm cho ai quơ trúng bà chị của mình.

“em chào chị!” Yến Nhi nhỏ nhẹ chào hỏi.

Nàng cũng mặt thẳng em. Liền bước vào nhà, bên trong mẹ nàng đang loay hoay trong bếp, nhìn thấy nàng cũng không để ý cho lắm.

“hết lương rồi à!”

“dạ đâu có, nhớ mẹ quá thôi!” nàng ôm chầm lấy ba.

“tránh ra con mắt, khỏi nịn đi, tui nhìn chị là tui biết rồi, cần bao nhiêu?” mẹ nàng mắng yêu.

“híc. Mẹ!!” Nàng liền chu mỏ lên.

“gớm quá đi mắt ơi! mắt làm nũng kinh khiếp. phải chi mắt nhà ta bằng một nửa Yến Nhi thì tốt quá rồi” Hoàng Minh bên ngoài sân tranh thủ liền chen vào.

“thằng trời đánh kia, mày tin tôi nay ngủ ngoài đường không?” nàng quát.

Miệng thì mắng đây, nhưng đây chính là gia đình, nàng yêu gia đình. Lúc trước vì tên bội bạc kia mà nàng từng bỏ mặc gia đình. Nghĩ tới đoạn thời gian trước mà nàng cảm thấy hối hận vô cùng.

Buổi cơm trưa với lẩu mắm, nàng ăn rất khí thế, không quan tâm tới hình tượng thực nữ, ăn lần 3 bát, ăn tới khi cái bụng căng tròn mới nghỉ.

Trong lúc ăn tối Hoàng Minh liên khoe khoang, nó đã giành số tiền tiết kiệm của mình để mua mũ trò chơi Con Đường Vận Mệnh trò chơi hot nhất hiện nay.

Nghe cái đến đầu Mẹ liền lấy cái muỗng gõ lên đầu nó, “mắng là đồ hoan phí!”

Nhưng Hoàng Minh liền cãi lại. “trò chơi này có thể kiếm ra tiền, hơn nữa công việc còn hấp dẫn hơn cả công việc tại mấy công ty kia”

“cái thằng không có tiền đồ gì cả! mày có thấy chị hai mày không! Mày ráng vào đại học, xong kiếm một công việc ổn định rồi cưới con Yến Nhi về nhà, xây nhà sinh con.” Hoàng mẹ mắng thằng Minh tới tấp.

Nàng đang ăn, nghe mẹ cho chính mình làm gương cho thằng em, nàng liền phun thức ăn trong miệng ra, ho sù sù.

“mẹ! đại học không phải là con đường duy nhất dẫn đến thành công” Nàng liền nay bảo vệ cho thằng em.

“không là con đường duy nhất, nhưng dễ dàng nhất!” Hoàng Mẹ vẫn kiên định với suy nghĩ của mình.

“thằng Minh nếu mày còn lộn xộn suy nghĩ vu vơ nữa thì từ nay mẹ sẽ cấm túc”

“Mẹ thằng Minh nó nói đúng đấy! Đại học không giải quyết được gì đâu, con lần này về chủ yếu chính là xin ba mẹ cho con thôi học, con cũng chán cảnh đại học lắm rồi!”

“con bé này! 2 chị em bọn bay muốn tạo phản ừ!”

“chơi game! Chơi game, có giỏi thì chơi game kiếm ra tiền đi, nếu làm không được thì lo mà về trường chăm chỉ học hành!”

“Phương à, con là con gái, nên phải cố gắng nhiều hơn, học cho có cái bằng đại học, sau này lấy chồng cũng có cái mà để ra ngoài đi làm, nếu không nhà chồng nó khinh. Mẹ chỉ muốn tốt cho các con thôi!” Hoàng Mẹ tận tình khuyên nhủ hai đứa.

Nhưng nàng ngay lập tức đưa thẻ ngân hàng, chuyển khoảng cho mẹ nàng 1 triệu đôla vào trong tài khoản.

Hoàng mẹ nhận được thông báo từ ngân hàng liền choáng váng, trân trân nhìn Hoàng Kỳ Phương.

“Phương! Phương! Sao con có nhiều tiền vậy?”

“thì mẹ vừa mới nói là, con kiếm tiền bằng game cho mẹ xem, nên con chuyển cho mẹ. bên trong thẻ của con còn 4 triệu nữa đây” nàng liền phe phẩy cái thẻ ngân hàng trước mặt mẹ mình.

Hoàng Lão tới giờ vẫn không nói gì, bởi vì ông luôn tôn trọng quyết định của con gái mình. Hoàng Kỳ Phương mà niềm tự hào của ông. Cho dù con bé có sao đi chăng nữa, thì nàng vẫn là người con gái ông yêu thương nhất, tình yêu của ông bố dành cho con gái mình là tuyệt vời nhất.

“chị hai! Đừng nói là chị cũng chơi Con Đường Vận Mệnh nha” Hoàng Minh có chút không tin vào nhân sinh nữa rồi.

“uhm! Thiên Hạ Đệ Nhất thôn Vô Ưu thôn chính là chị hơn nữa Thiên Hạ Đệ nhất trấn cũng là lãnh địa của chị!” Hoàng Kỳ Phương không chút che giấu.

“ba! Ba coi chị hai có bị sốt không!” Hoàng Minh quả thật là không tin vào tai mình nghe, mà nghi ngờ chị hai mình đang nói sảng.

“thằng ngu này, lâu rồi không ăn đòn nên ngứa da à” Nàng quát.

Nếu không thì thì đến Giao Chỉ thành. Chị hai cho mày 1 set đồ lục, thêm 1 con hồ cưỡi cho ngầu!” nàng thẳng thừng đá vào mông Hoàng Minh.

.....

Qua một lát sau khi cả nhà bình tĩnh lại nàng mới kể lại đầu đuôi câu chuyện, nhưng đương nhiên là nàng không kể mình trọng sinh.

Mọi chuyện từ khi bắt đầu cho đến xây dựng thôn trang đầu tiên cho đến việc bị Đại Việt công hội gây khó làm dễ. và cuối cùng chính là mối nguy hại hiện tại nàng gặp phải.

Hoàng Minh ngồi nghe nàng thuật lại mà miệng nó cứ há ra, có thể nhét 2 cái trứng gà cũng được.

Sau một hồi chứng minh Hoàng Kỳ Phương liền đem 2 cái mũ trò chơi về, cho cả hai ông bà vào trò chơi, đến lúc này bọn họ mới tin thực lực của nàng cực mạnh. Đồng thời cũng kiểm tiền cực nhanh.

Hoàng Minh nhìn thấy khí thế oai vũ của Lâm Quân, đặc biệt là khi Lâm Quân chỉ huy thiết kỵ. làm cho nó ngưỡng mộ không thôi, liền đòi nàng nặc theo Lâm Quân học tập.

Không lâu sau sau Hoàng Minh bước ra văn phòng trấn trưởng, trên người mặc một bộ lục trang trông soái ca vô cùng, thú cười của Hoàng Minh là một co Hồ tư chất C lam trang. Nếu giá trên thị trường thương xã thì cũng ít nhất 200 vàng.

Nó cô cùng phấn khởi, một mực theo Lâm Quân càn quét bãi quái đi thẳng cấp.

Sau một ngày bận rộn cả gia đình là quây quần bên nhau trong bữa cơm chiều. bữa cơm này thật sự là nàng không ăn được bao nhiêu, bởi vì Hoàn mẹ cần dọn đủ điều, sau đó tới thẳng em. Thiệt là làm nàng muốn phát điên.

Nhưng nàng vẫn không quên cần dặn mọi người giữ bí mật. bởi vì Quân Đoàn Đại Việt có liên quan tới Đại Hùng tập đoàn, cái tập đoàn này không dễ chọc, trừ phi phía sau có hậu thuẫn mạnh mẽ, nếu không hậu họa không lường.

Một đêm chẳng có chuyện gì xảy ra, sáng hôm sau Hoàng Ba chở nàng ra bến xe lên lại thành phố, tuy trong lòng có chút mất mát, nhưng nàng vẫn thấy hạnh phúc, nàng thật sự là không muốn đi chút nào cả, nhưng trên kia còn rất nhiều chuyện nàng cần phải giải quyết. ít nhất hiện tại gia đình họ vẫn có thể gặp nhau qua trò chơi.

.....

Trong một căn biệt viện tĩnh mịch, một người đàn ông tuổi trạc bát tuần, râu tóc bạc phơ, nhưng thần tính khí sắc, khí thái trầm ổn.

Ông ấy đang chăm cây hoa mai, nhìn sơ qua cây hoa mai này được ôm chăm chút rất kỹ, lá xanh um tùm. Trong những mầm cây, tán lá cũng dần dần hiện ra những nụ hoa màu chàm nhỏ, nhưng chắc nịch. Đây là tháng 10 rồi, nụ hoa mai cũng bắt đầu ra dần, ấp ủ trong suốt bốn tháng chờ ngày khoe sắc.

Phía sau ông là một cái đình viện cổ kính, ngồi trong đó chính là một thanh niên tuổi chừng 20, khí chất lạnh lùng, nhưng thật soái.

“Thằng nhóc nay chịu về thẳng ông rồi à!” Ông lão vẫn không nhìn chàng trai mà chăm chút cho cây mai.

“Nội! không phải nội gọi con về sao?”

“thằng nhóc lấu cá, mày suốt ngày chỉ biết kiếm tiền, không chú ý gì tới nhân sinh cả, lớn từng này rồi, không vợ, không con muốn cho ông lão này xuống lỗ mà không được ăm cháu à!” ông lão có chút tức giận, đôi mắt sáng hoắc liếc nhìn chàng trai.

“ông nay con mới 23, còn trẻ lắm! con còn chưa chơi đủ đây!”

“khi ông tuổi như mày thì ông mày đã có bà nội mày rồi, năm ông 24 cũng đã làm bố rồi đấy. ai như mày. Sắp già tới nơi rồi mà vẫn còn long bong.

“xem đi, con bé này được đấy, trong quanh vùng này nó là đứa tốt nhất đấy!” trên bàn có một tấm ảnh một cô gái đang cười tươi trong nắng sớm.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Triệu Kiều

Đang trong lúc xử lý công việc trong văn phòng, Nguyên Phụng bước vào với dáng vẻ hấp tấp.

“đại nhân, bên từ quán báo lại, vừa xuất hiện một NPC kỳ lạ! thuộc hạ không biết phải giải quyết như thế nào, mng đại nhân chỉ đạo!” Nguyên Phụng cung kính nói.

Nếu một NPC nhận định một NPC khác kỳ quái, có nghĩa là NPC kia có thực lực rất cao, cao hơn cả nguyên Phụng. Nguyên Phụng là một NPC tư chất S. vậy cao hơn hẳn còn nghĩa là tư chất S+ hoặc SS.

Tư chất càng cao thì càng khó thu phục, vì thế khi nhận được tin, nàng liền bỏ hết mọi công việc chạy tới Tùu Quán.

Bên trong tùu quán hiện tại không ít người đang uống rượu, nhưng nổi bật nhất chính là một cô gái, mang phục trang của Việt tộc, trên đầu cài một ít lông chim, không những làm tăng thêm vẻ mỹ hoặc của nàng mà còn tăng lên một chút gì đó thần bí.

Mỹ nữ man tộc khề nhượng mảy nhìn nàng một cái, trong tâm linh nàng bỗng như hốt hoảng, thân thể có một cái gì đó áp bách, hít thở có chút không thông.

“Xin chào! Tôi là Ma Kỳ, không biết vị kỳ nhân có gì chỉ giáo!” Hoàng Kỳ Phụng lấy phong thái của chủ nhà chào hỏi.

“Ma Kỳ thôn trưởng hân hạnh, hân hạnh.” Mỹ nhân man tộc mang một phong cách có một chút hoang dại, đồng thời có một chút uy nghiêm, một chút vương giả.

“xung quanh 1000 dặm, hẳn là Ma Kỳ thôn trưởng kinh doanh tốt nhất, thực lực cũng xem như là một thế lực hùng bá một phương! Ta thật là kính phục” Mỹ nhân mang tộc miệng thì nói ngưỡng mỗ, nhưng giọng điệu thì lãnh đạm, giống như chuyện kia hoàn toàn là chuyện bình thường.

“quá khen! Quá khen, chỉ là may mắn mà thôi! Ha ha ha” Hoàng Kỳ Phụng đôi mắt chăm chú quan sát nữ nhân man tộc này.

“Ta là Triệu Triều, một sơn thôn thiếu nữ phụ cận Đàm Hà Hồ” Triệu Kiều uống một ngụm rượu nhạt, miệng khề chấp chấp một tiếng.

“thì ra là Triệu Kiều kỳ nhân, không biết hôm nay tới Bá Thiên trấn có chuyện gì chăng?”

“không có gì chỉ là đi ngang qua, thấy một cái trấn kỳ lạ thôi!”

“theo lẽ thông thường thì một thủ lĩnh sơn tặc, không thể tự mình xây dựng thôn trang qui thuận triều đình!” Triệu Kiều âm ngữ có chút lạnh.

“đúng, thật sự là không thể, nhưng Bá Thiên trấn, là trấn phụ thuộc Vô Ưu thôn. Ta nói điều này chắc Triệu Kiều kỳ nhân chắc hiểu!”

“ta có một chuyện khó hiểu mong Ma Kỳ thôn trưởng giải thích”

“chuyện cứ nói!” Hoàng Kỳ Phụng đưa tay lên theo lễ tiết.

“Nguyên Phụng là một nhân vật lỗi lạc, hẳn là Việt tộc, vì hần tộc đàn áp việt tộc nên hần mới lên núi là sơn tặc, ta thật sự không hiểu tại sao hần lại qui thuận một cái trưởng thôn nhỏ nhỏ như cô?” một câu hỏi thẳng thẳng đi vào vấn đề chính.

Khóe môi Hoàng Kỳ Phụng nhếch lên. Nàng không trả lời trực tiếp mà đứng dậy. tay phải nắm chặt cán kiếm.

“là bởi vì” nàng vừa nói vừa thi triển kỹ năng [Kiều Hùng].

Hư ảnh màu vàng cao 5 trượng phủ kín tòa tùu lâu, khiến cho mọi NPC xung quanh đều qui rạp xuống không dám ngẩng đầu lên.

Triệu Kiều tuy không có qui xuống nhưng hơi thở cực kỳ dồn dập, xem ra rất là khó chịu. uy áp trên người nàng ngày càng dè mạnh, muốn cho nàng qui xuống.

“là bởi vì ta là hậu duệ Hùng Vương!”.

Từng chữ, từng chữ như thiên lôi đánh lên người Triệu Kiều.

Sau khi hư ảnh biến mất Triệu Kiều mới nhẹ nhàng thở một hơi, nhưng thân thể vẫn còn rung rung.

“cô là hậu duệ Hùng Vương sao lại làm tay sai cho bọn cẩu Hán!” Triệu Kiều không còn cẻ ngạo mạng như xưa, mà chuyển sang thất kinh, hoảng hốt.

“Triệu Kiều kỳ nhân, ta hỏi cô một câu. Hiện tại nhà Hán như thế nào?”

“rất mạnh” Triệu Kiều trầm ngâm hồi lâu mới lên tiếng.

“Việt tộc ta như thế nào?”

“đơn lẻ, chia từng bộ lạc nhỏ!”

“chính xác! Vậy một mình ta sao chống lại một nhà Hán 400 năm cai trị?”

“Việt tộc ta hiện tại rất nhỏ yếu, một cây làm chẳng lên non, ba cây chụm lại nên hòn núi cao!”

Trước khi ta khởi nghĩa, trước hết phải tập hợp lực lượng dân tộc, liên minh các bộ lạc với nhau,

đồng tâm hiệp lực mới có ngày phục quốc.

Hiện tại thời cơ chưa được, ta hằng đêm xem tinh văn, khí vận Hán tộc cũng sắp tận, đây chính là thời cơ để chúng ta khởi nghĩa.” Hoàng Kỳ Phương không chút ngại ngùng mà chém gió. Xem tinh tượng ha ha ha. Đọc tam quốc suốt mấy năm, cũng biết được đôi chút.

Triệu Kiều có chút im lặng, hiện tại trong đầu nàng có chút không ổn, niềm tin trong phúc bỗng nhiên nổi lên hương về một phía xa.

Đinh! Hệ thống: bạn nhận được hảo cảm từ Triệu Kiều.

Nhận được thông báo từ hệ thống, Hoàng Kỳ Phương có chút vui mừng, xem ra Triệu Kiều này là một NPC quan trọng.

Cẩn rằng một cái, Triệu Kiều nói với Hoàng Kỳ Phương.

“Ma Kỳ thôn trưởng, ta có một số chuyện mà không biết làm như thế nào, không biết Ma Kỳ thôn trưởng có thể giúp được ta không? Nếu hoàn thành ta sẽ hậu tạ xứng đáng.”

“Tốt! có việc phân phó, ta luôn sẵn lòng” Hoàng Kỳ Phương hào phóng nói.

“cách đây 300 dặm có một cái sơn trại cấp 3. Ô Ma sơn trại, thường xuyên quấy phá triều đình, không ngừng cướp bóc giết quan lại, nếu Ma Kỳ thôn trưởng sẵn lòng giúp, ta sẽ hậu tạ cực lớn.”

“what??? Chuyện gì đang xảy ra, vừa nãy không phải vì Việt tộc mà cố ý khinh nhường ta, còn cực kỳ sinh khí. Vậy mà lại giao nhiệm vụ diệt một cái sơn trại man tộc. có gian, chắc có gian, chắc có ân tình. Cẩn thận, phải cẩn thận mới được.” trong thâm tâm nàng âm thầm gào thét.

Suy nghĩ một lát, Hoàng Kỳ Phương quyết định một ăn cả, ngã về không.

“ta cũng từng điều tra qua cái sơn trại này, thực lực vô cùng mạnh, nhưng so với Bá Thiên trấn thực lực cũng 8-10. Nếu mà đánh ta có thể thắng, nhưng thắng thảm.”

“hơn nữa, Ô Ma sơn trại chỉ giết người Hán, giết Việt gian, chứ không giết người Việt, là một Người Việt chân chính, ta không thể đem dân mình đánh dân mình! Mong kỳ nhân thứ lỗi ta không nhận được nhiệm vụ này.”

Hoàng Kỳ Phương suy nghĩ thật lâu mới đưa ra quyết định này.

Triệu Kiều nhũn mày “phần thưởng rất hấp dẫn, 1000 vàng, một bộ trang bị tím, đồng thời một bản vẽ cao cấp tháp canh”

Hoàng Kỳ Phương vẫn lắc đầu đầu, phần thưởng thật là cực đại a, nhưng vàng với nàng không phải là thiếu cho lắm, một bộ trang bị tím, nghe có vẻ cao cấp, nhưng cấp 100 mới mang được, đem về hiện tại vô dụng. cao cấp tháp canh, tăng cấp trấn cấp 3 sẽ có, không cần mua.

“Nếu không có chuyện gì nữa, ta xin cáo từ, khi nào ranh mời Triệu Kiều Kỳ nhân ghé thăm ta Vô Ưu thôn,” nói xong nàng liền đi.

“khoang đã Ma Kỳ thôn trưởng, ta còn một cái nhiệm vụ, nếu ngài nhận sẽ có hậu tạ!” Triệu Kiều có chút gấp.

Hoàng Kỳ Phương có chút dừng lại sau đó nhìn Triệu Kiều một cái thật sâu.

“Trong Vòng 5 năm nếu người dựng lại nhà nước do Việt tộc làm chủ, ta sẽ cho người một cái lễ thật sâu!” lúc này Triệu Kiều thần thái vô cùng Trịnh Trọng.

“nếu như thất bại!” Hoàng Kỳ Phương chột hỏi.

“mất hết tất cả!”

“được, ta nhận lời” Hoàng Kỳ Phương lần này không chút do dự. bởi vì trong thâm tâm nàng có cảm giác phục quốc là nghĩa vụ của nàng.

Đinh! Hệ Thống: bạn nhận nhiệm vụ truyền kỳ cấp độ SSS. Trong vòng 10 năm thành lập nhà nước do Việt tộc làm chủ.

Đinh! Nhiệm vụ thiên mệnh mở ra.

Đinh! Hệ thống nhắc nhở: Nhiệm Vụ Thiên Mệnh mở ra, người chơi phải hoàn thành, nếu không hoàn thành nhiệm vụ. xem như nhiệm vụ truyền kỳ thất bại

Nhiệm Vụ truyền kỳ tạm thời chưa có nhiệm vụ.

Đinh! Triệu Kiều gia nhập Vô Ưu thôn.

Đinh! Ô Ma Trại gia trở thành lãnh địa phụ thuộc Vô Ưu Thôn.

Kích hoạt nhiệm vụ truyền kỳ bạn nhận được Du Long Ẩn.

Du Long Ẩn được truyền thừa từ vua hùng đời thứ 2 Hùng Hiền Vương tức Lạc Long Quân. Mang theo khí vận Việt Tộc, Ẩn còn tộc còn, Ẩn mất tộc mất.

Choáng, nằng choáng, hoàn toàn choáng. Một cái nhiệm vụ truyền kỳ. đây là khí vận, kỳ ngộ, hay mối nguy, không biết được, nhưng hiện tại nằng rất là hoang mang, lần đầu tiên nằng nghe đến cái nhiệm vụ truyền kỳ này. Khôi phục việt tộc.

Triệu Kiều thủ lĩnh Ô Ma sơn trại

Tư chất: SS

Cấp 40

Chỉ huy: 89

Võ lực 70

Trí lực: 90

Thiên phú: Định Quân Như thần

Kỹ Năng: [Hiệu Triệu]

[Hiệu Triệu]: tăng 80 sĩ khí cho quân ta, đồng thời trong 2 giờ ý chí quân ta kiên định, tử trung.

Ô Ma sơn trại.

Thiên phú sơn trại: mỗi 10 ngày đào tạo ra một thót voi chiến

Sơn trại cấp 3.

8000 quân: 12 Voi chiến, 1000 kỵ binh, 3000 bộ binh, 2000 cung binh, 2000 thương binh.

Tài nguyên: 1608 vàng, 350 bội lương thực, 234 bội gỗ, 412, bội đá, 162 bội thiếc, 123 bội sắt.

Nhị trại chủ Ô Đăng.

Tư chất: ss

Cấp 40.

Chỉ huy: 87

Võ lực: 93

Trí lực: 67

Thiên phú: Bôn Lôi.

Kỹ năng: [Cuồng Nguru]

Cuồng Nguru: kỹ năng đoàn quân. Yêu cầu Đăng Giáp nguru binh lính. Cuồng Nguru khiến cho chiến nguru lâm vào trạng thái điên cuồng. lực tấn công gấp 3 lần, san bằng mọi trở ngại.

Mộng bức, trang bức, nguru bức. Ô Ma sơn trại, thật trâu, 2 cái NPC tư chất SS. Kỹ năng cực kỳ bá đạo. cho dù không hoàn thành nhiệm vụ truyền kỳ cũng lời. 5 năm, 5 năm đủ nang kiếm bộn.

“Tham kiến chủ công! Từ nay về sau ta Triệu Kiều sẽ qui thuận ngài, nếu trong thời gian hạn định ngài không thực hiện lời hứa, tới lúc đó ngài chắc chắn phải trả giá cực lớn.” Triệu Kiều giọng nói băng lãnh, nhưng cực kỳ cung kính.

2 ngày sau, Ô Ma Sơn trại sẽ trực tiếp chuyển giao cho Chủ Công tùy ngày phân phối.

Ô Ma trại có một cái thiên phú cực kỳ tốt, nhưng mang danh nghĩa là một sơn trại. nếu là sơn trại thì chính là gai trong mắt của bọn người chơi, cũng như quan phủ.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 39: Thiên Hạ Thập đại trấn

“Triệu Kiều, nếu ta hủy đi Ô Ma sơn trại, sau đó dựng lại một cái Ô Ma trấn khác, ngươi cảm thấy thế nào?” Hoàng Kỳ Phương có chút phân vân. Sơn trại chắc chắn phải bị tiêu diệt, nếu không phải nàng, thì quan phủ sẽ phát động nhiệm vụ như Hằng Hà trại lần trước.

Sơn trại cấp 3 có 8000 ngân (1 vạn = 10.000, 8000 = 0.8 vạn) binh cấp 3, nhưng một lần quan phủ thảo phạt quân số cũng lên đến 50.000 (5 vạn) với số lượng kinh khủng đó. Cho dù trâu đến cỡ nào cũng phải chết hết.

“Được, thuộc tính sơn trại sẽ gắn liền với Kiến Thôn lệnh. Chỉ cần chủ công có lệnh, trong vòng 2 ngày sẽ không còn cái tên Ô Ma sơn trại nữa.” Triệu Kiều không chút do dự nói.

“tốt! vậy ta cùng ngươi đến Ô Ma trại, làm quen binh sĩ ở đó, sẵn tiện ta còn một hai cái nhiệm vụ gần đó nữa!” Hoàng Kỳ Phương cực kỳ thoải mái.

.....

2 tháng sau khi trò chơi đưa vào sử dụng, Trò chơi Con Đường vận mệnh đã đi vào từng ngõ nhách trong xã hội, từ đường to cho tới ngõ nhỏ, từ quán rượu, tiệm cafe cho đến bữa ăn trong gia đình nơi đâu cũng nhắc tới Con Đường Vận mệnh.

300 ngày kinh doanh trong trò chơi, hôm nay Thiên Hạ Đệ Nhị trấn xuất hiện, lần này không phải một NPC thành lập trấn, mà là người chơi.

Thiên Hạ Đệ Nhị trấn King On Sun cụm sever Nam Mỹ. lần này King On Sun là một cái tên cực kỳ lạ lẫm, lần đầu tiên xuất hiện trên vinh danh bảng, cũng không ai biết hẳn thực lực bên ngoài như thế nào, nhưng trong tay hắn có một đội binh lính hùng mạnh 1000 kỵ binh, hơn nữa không phải kỵ binh bình thường mà kỵ binh đặc chủng Thủy Binh, kỵ Cá Sấu, Hà Mã, Báo, Hổ, sói. Có thể nói King On Sun là Bách Thú Vương khu vực Nam Mỹ. một mình hắn tổng cộng có 5 cái Hương thôn phụ thuộc, tổng dân số lên tới 5000.

Một trấn có thực lực cực kỳ hùng mạnh, nhưng điểm mấu chốt lại không biết King On Sun là người như thế nào, nói chung là thần bí, giống như cái Thiên Hạ đệ Nhất thôn lần trước, khi trò chơi mở ngày đầu tiên thì cuối ngày hôm đó đã thành lập thôn trấn. nhưng tới hôm nay lại không có tin tức gì.

King On Sun trở thành đề tài sôi nổi nhất trong tuần, cho tới khi lần lượt các thế lực lớn thành lập hương Trấn.

Thiên hạ đệ tam trấn: Goler (Mahakadun)

Thiên hạ đệ tứ trấn: Olympus

Thiên hạ đệ ngũ trấn: Hydra

Thiên hạ đệ lục trấn: Gia thế

Thiên Hạ đệ thất trấn: Ô Ma

Thiên Hạ đệ bát trấn: Great Bear

Thiên hạ đệ cửu trấn: Munbakata

Thiên hạ đệ thập trấn: Mutsuhito (Thiên Hoàng Minh Trị)

Lần lượt 10 trấn đầu tiên xuất hiện, trong đó có rất nhiều cái tên xa lạ, nhưng rất nhanh đều biết từ các thế lực khác nổi lên. Duy nhất có Ô Ma trấn lại là một hồ đen thần bí.

Trong khoảng thời gian này, mọi người đã làm quen với trò chơi, cũng như là giai đoạn phát triển trò chơi thuận lợi nhất, tài nguyên trong game hiện tại rất là dư giả, một số tài nguyên đang bắt đầu giảm giá, đặc biệt là lương thực.

Một số nhà đầu tư thì có xu hướng kinh doanh, tích trữ tài nguyên, một số bán ra để đắp vào quán doanh, nói chung mỗi người mỗi kiểu, mục đích chính là làm cho thôn mình phát triển mạnh.

Vừa mới tuần rồi Hùng Phong hương thôn đã chính thức trở thành Hùng Phong Trấn, cái tin tức này cực đại, ngay cả trên truyền hình cũng phát sóng trực tiếp giây phút Hùng Phong thôn thăng cấp thành Hùng Phong trấn, trăm triệu người chú mục, Hùng Phong giây phút này, lỗ mũi hướng lên trời.

Hùng Phong Trấn xếp hạng 135 toàn cụm sever. Xếp hạng thứ 9 trong sever châu Á.

Nhưng trở trêu thay, ngay sau khi hắn chuyển thành trấn, thì ngay sau đó, hệ thống lại thông báo lên.

“ chúng ta có 1 vạn 6 quân, đối đầu với 8000 son tặc, lợi thế nghiêng về chúng là chắc, nhưng Hắc Hồ trấn địa hình hiểm trở, đặc biệt thông lên Hắc Hồ son trại chỉ có một đường duy nhất, địa thế hiểm trở, rất dễ bị mai phục.! khó đánh” một vị mưu sĩ khác nói.

“ chẳng lẽ vì khó đánh mà lui!” Thanh niên không chút vui vẻ nói.

“ Điện hạ, Mạc tướng có cách đánh Hắc Hồ son trại” một vị võ tướng đi ra.

“ nói!”

Lạc Ô Kết võ tướng có 1000 kỵ binh dê chiến, dê chiến có khả năng leo núi cực tốt, chúng ta đem quân trước cửa khẩu Long Uyên, đóng quân tại đó. Để cho địch nhân mai phục, nhưng ta lại không tiến vào. Mà cho một số binh sĩ len lén mai phục phía sau đội hình đối phương, tới lúc đó một khi phát động giặc ác phải tan.

Chiến Dương. Thuộc loại kỵ binh hạng nhẹ, địa hình tách chiến trên khu vực địa hình núi cao, địa hình không bằng phẳng. đặc chủng kỵ binh đặc biệt.

“tốt! kết hoạch của Lạc Ma Sa tướng quân rất tốt, các người cùng nhau thảo luận chuẩn bị vận binh. Đến lúc đó phải đánh tan son trại, giành lấy thông lộ! thắng tiến bên ngoài Long Uyên”.

Thanh niên này không ai khác chính là chàng trai, trên tàu lần trước.

Đặng Lâm chủ tịch tập đoàn Sóng Việt, tuổi trẻ tài cao, năm nay 26 tuổi tự mình xây dựng, thành lập công ty, tài sản lên tới 100 tỷ đôla.

Đặng Lâm tham gia trò chơi cũng chỉ là điều bất ngờ ngoài ý muốn, thế nhưng ai tại lại có được vận may không tưởng, sau khi đăng nhập chọn khu vực, anh ta liền lạc vào mê cung suốt 10 ngày. Bằng kiến thức cũng như cái đầu thông minh. Cuối cùng Đặng Lâm cũng phá giải được bí mật mê cung, nhận được truyền thừa từ Hùng Hiền Vương (Lạc Long Quân). Mở ra nhiệm vụ thiên mệnh. Đồng thời nhận được kỹ năng truyền thuyết.

[Thiên Mệnh]: Thiên mệnh kiêu từ, thống lĩnh thiên hạ. tăng 85 sĩ khí cho toàn quân, địch nhân bị áp chế, giảm 25 sĩ khí.

Tuy xuất phát sau mọi người 10 ngày tương đương 50 ngày trong game, nhưng trong một thời gian ngắn Đặng Lâm đã thu phục 9 bộ lạc tại khu vực Thung lũng nàng tiên, chiêu một 8 võ tướng tư chất SS. 2 mưu sĩ tư chất SS. Còn lại là tư chất S. thực lực mạnh hơn Vô Ưu trấn rất nhiều.

Ông nội Đặng Lâm, Đặng Văn Minh là một trong lão tướng, ông từng lại đại đô đốc hải quân trong nhiều nhiệm kỳ, tuy đã về hưu như uy tín trong quân đội vẫn cực cao. Hơn 10 năm nay ông sống một mình với đời sống dân dã.

Ông rất thương yêu đứa cháu duy nhất của mình, nhưng thằng bé rất cứng đầu, đồng thời cái tính máu lạnh ăn sâu vào tìm thức của có, ông có một cảm giác thất bại khi dạy dỗ đứa cháu này. Nay ông cũng 80, tâm nguyện cuối cùng chính là tận mắt nhìn thấy thằng cháu kết hôn, đồng thời sinh cho ông một thằng cháu cháu khinh.

Nhưng cái thằng ôn dịch kia, lại máu lạnh với con gái, nhiều lúc ông tự hỏi trong lòng có phải nó bị gay.

Lần này khi gọi Đặng Lâm ông quyết định cho nó một thử thách, chính là phải chinh phục cô gái trong tấm ảnh kia, nếu trong vòng 1 năm không có thành quả gì, thì ông sẽ vận dụng tất cả mối quan hệ cho công ty của Đặng Lâm phá sản.

Đặng Lâm hiện tại vẫn đang cay cú, không có tâm tình phát triển Đại Ngân trấn, ông hẳn xưa nay nói một là một, nói hai là hai. Chưa hề thay đổi.

Cô gái kia là sinh viên đại học năm 3, nghe đâu đã có bạn trai, hơn nữa còn không ít lần chọc giận Đại Hùng tập đoàn, có vẻ là một cô gái khó chơi.

Bực mình không có chỗ phát tiết, vì vậy Hắc Hồ son trại trở thành mục tiêu tức giận của hắn.

Trang chủ Con Đường vận mệnh chính thức thông báo, vào 3 ngày tới, toàn sever sẽ đi vào bảo trì đồng thời update phiên bản mới cho từng khu vực.

Khu Vực Bắc Mỹ Hỗn Chiến Le Vanta

Khu vực Nam Mỹ Loạn Lạc Ocos

Khu vực Bắc Phi, Đại Chiến Pharaong

Khu vực Tây Âu Thánh Chiến Thành Bang

Khu vực Bắc Âu Voluspa: khởi nguyên và kết thúc

Khu vực Trung Á Hỗn Loạn Abbas

Khu vực Nam Á Thần Chiến Mahajanapada

Khu vực Đông Á – Đông Nam Á Hoàn Cản Chi loạn.

Thời gian bảo trì và update trong vòng 10 ngày. Mọi thông tin chi tiết sẽ được thông báo chính thức sau khi update phiên bản hoàn thành.

Trong thời gian Update mọi hoạt động trong trò chơi sẽ dừng lại hoàn toàn.

Trên trang chủ chỉ để một tấm ảnh phiên bản mới cho từng khu vực, và một vài dòng không đáng chú ý.

Với thông tin này Hoàng Kỳ Phương thấy rất là bình thường, nhưng đối với người chơi khác là một chấm hỏi.

Quả thực chờ đợi trong 10 ngày là một thời gian cực lâu, nên ngày hôm nay nàng bắt đầu thực hiện kế hoạch Nhiệm Vụ sử thi của mình.

Hiện tại nhiệm vụ chưa công bố, nhưng nàng chắc chắn sẽ không dễ dàng gì. Cho tới bây giờ nàng chưa cho ai biết về nhiệm vụ mình đã nhận, có thể mọi người khó có thể chấp nhận thậm chí là sẽ cực sốc, có đôi khi nàng vẫn không tin là mình nhận nhiệm vụ sử thi.

Ngày hôm nay là ngày đầu tiên bảo trì, nàng quyết định đi mua một căn biệt thự, thành lập một văn phòng nhỏ, tuy hiện tại chưa cần, nhưng sau khi nàng phát triển quy mô cực đại sẽ cần đến văn phòng chính thức. Hơn nữa nàng không thể sống trốn chui trốn nhủi hoài như vậy.

Đầu tiên phải tìm những người có khả năng tin tưởng được, thứ hai phúc lợi phải tốt, thứ ba đảm bảo an toàn cho bản thân và gia đình, đây chính là 3 điều quan trọng nhất.

Sau một ngày tìm hiểu thông tin, nàng đã quyết định mua một căn hộ cao cấp tại khu nhà cao cấp bên Quận 2. Căn biệt thự này khuôn viên khá rộng, có hồ bơi, có vườn, 4 phòng ngủ, 1 phòng khách, 1 bếp và một gara. Tiêu tốn hơn 6 triệu. Trong vòng một ngày tất cả hồ sơ chuyển nhượng đều được hoàn thành. Quả thật khi có tiền mọi thứ đều nhanh. Ngày hôm sau, cả 4 mỹ nữ 906 chuyển ra ngoài ký túc xá, đến căn nhà trong mơ của mình.

2 ngày sau ba mẹ Hoàng Kỳ Phương cũng chuyển lên căn biệt thự mới mua này. Còn thằng Hoàng Minh thì kiên quyết ở lại với bạn gái của nó, nó sẽ chuyển lên sau cho đến khi hoàn thành cấp 3.

Trong thời gian này, nàng quyết định giải quyết mọi chuyện với Lương Trọng, việc mà lâu nay nàng luôn lảng tránh, không muốn nhắc tới. Vì vậy nàng hôm nay gọi hắn ra để nói chuyện.

Tiệm café Vitoria, đây là nơi mà Lương Trọng đã tỏ tình với nàng bằng một bài hát ngọt ngào, khiến nàng say mê trong tình yêu, chính vì vậy nàng cũng muốn đây là nơi kết thúc cho tình yêu ấy.

“Phương! Đạo này em sao vậy! sao em không liên lạc gì với anh hết vậy!” vừa gặp Hoàng Kỳ Phương, Lương Trọng liền nói với giọng trách móc.

“Chúng ta chia tay đi!” Nàng nặng giọng.

Lương Trọng đứng hình trong chốc lát, đôi mắt trừng to giống như mình đang nghe một chuyện sét đánh vậy.

“em! Ý em là sao? Tại sao? Anh đã làm gì sai?” Lương Trọng nghẹn giọng.

“không tại sao cả, chỉ thấy không hợp, lý tưởng của anh và em quá không hợp” Nàng Lạnh lùng

“không hợp! em nói dối, làm gì có chuyện đó, có phải là em đang giận anh không?”

“anh biết trong khoảng thời gian em bị bệnh anh không quan tâm tới em, anh biết em chịu nhiều ủy khuất! nhưng anh làm rất cả đều vì em”

“em biết không trong khoảng thời gian này anh kiếm gần 400.000 đôla!”

“hiện tại Hùng Đại thiếu trả anh 10.000 đôla một tháng. Anh là một đội trưởng bên dưới có 100 nhân viên” Lương Trọng trong lời nói có chút kiêu ngạo. Trong tâm hắn nghĩ con gái thời nay chỉ cần tiền nhiều là được, chỉ cần mấy nhiều tiền là con gái sẽ tự bu lấy thôi.

“anh đi quá xa vấn đề rồi! tôi không còn yêu anh nữa. chỉ vậy thôi!” nói xong nàng liền đứng dậy bước đi.

“Hoàng Kỳ Phương! cô đứng lại cho tôi!” Lương Trọng gầm to, mọi người xung quanh đều chú ý tới bàn của hai người.

“cô biết trong khoảng thời gian này tôi vất vả bao nhiêu không? cô có biết vì cô mà tôi phải hy sinh bao nhiêu thứ không? Vậy mà cô đã làm được gì cho tôi?”

“tôi phải mất rất nhiều thứ mới lấy lòng được Hùng thiếu, vậy và cô và đám bạn của mình hết lần này tới lần khác đả tội với Hùng thiếu, cô có biết nếu không có tôi, thì cô và đám bạn của mình phải chết bao nhiêu lần không hả!” Hắn gầm lên như một con dã thú.

“Bốp!” nàng lạnh lùng đánh lên mặt Lương Trọng một cái như trời giáng.

“đồ dê hèn, muốn lợi dụng bạn gái của mình đề tào cao, muốn bán đứng bạn của bạn gái mình để thăng tiến, một thằng đàn ông phải sao cho ra dáng đàn ông, loại như anh chỉ biết bỏ mộng người khác mà lên, chỉ là loại trư bát giới tạp ăn,. Đồ Đầu Tôm

Chương 41: Hệ thống đổi mới

10 ngày trôi qua, có người nói nhanh có người lại thấy như một tháng. Nhưng giờ phút này trang chủ Con Đường Vận Mệnh đăng một bài lên top. Hệ thống bảo trì hoàn tất, tính năng đã được cập nhật.

Tại sever châu á.

1. Cập nhật phiên bản Hoàng Cân Loạn thế: giặc khăng vàng tràn ngập khắp nơi, khởi nghĩa nông dân nổ ra. Sơn tặc gia nhập loạn quân khăng vàng.
2. Thành trấn thuộc triều đình vô hạn thăng 1 cấp.
3. Thiên tai hạn hán khắp nơi triều đình thiếu hụt ngân khố, tiến hành thu 30% thuế.
4. Thiên tai loạn lạc, sản lượng nông nghiệp, ngư nghiệp giảm 30%.
5. Update tính năng phó bản cốt truyện.
6. Mở ra tính năng bản đồ.
7. Update tính năng thôn trang chiến, quân đoàn chiến.
8. NPC có đầy đủ tất cả tính năng như người chơi.
9. Cập nhật nhiệm vụ sử thi, truyền kỳ, thiên mệnh.
10. Gia tăng chức nghiệp mới, Vu Sư.
11. Lãnh địa có thể bị trực tiếp phá hủy, sau khi phá hủy sẽ chuyển thành kiến tạo thôn.
12. Chỉnh sửa hình phạt đối với người chơi tử vong. Rơi tất cả trang bị trên người, giảm 1 cấp và đưa vào trạng thái suy yếu 30 phút. Người chơi sẽ hồi sinh tại lãnh địa của mình.
13. Hủy bỏ ba lô hệ thống.
14. Hủy bỏ tính năng người chơi viễn trình giao tiếp.

Tất cả tính năng đã được cập nhật, mọi thông tin chi tiết xin người chơi tự tìm hiểu.

Tất cả thông báo chỉ vền vẹn nửa trang giấy, không có thêm bất kỳ giải thích nào. Điều này khiến bọn họ vô cùng háo hức tham gia trò chơi.

Mấy ngày nay su khi chia tay Lương Trọng, Hoàng Kỳ Phương tự nhốt mình trong phòng 2 ngày không ăn không uống, vậy mà 3 ngày sau nàng lại ăn, ăn như heo. Cho tới ngày thứ 10 tình trạng đó mới lắng xuống, hôm nay nàng quyết định đi phát tiết.

Hôm nay cập nhật tình năng phó bản, không ai biết phó bản như thế nào, nhưng Hoàng Kỳ Phương lại khác, nàng từng ăn đảm nằm dề trong phó bản dề. cũng như nghiên cứu không ít về cách viết phó bản, nhưng điểm đen, trong đó.

Trong khoảng thời gian này, tâm tình nàng thay đổi rất nhiều, lúc trước nàng bị khi dễ, bạn bè mình bị khi dễ, ba mẹ mình bị khi dễ, bởi vì sao, bởi mình mình không có tiền, không có quyền lực, nhưng Con Đường Vận mệnh sẽ cho nàng mọi thứ, ghét ai thì đem quân đi đánh, bên ngoài không làm được nhưng bên trong chị thích thì chị cho diệt thôn.

Vừa đăng nhập vào game, đập vào mắt chính là một quang cảnh điều hiều, ánh nắng chói chan, làm cho có một cảm giác ngọt ngào. đây chính là hiệu ứng mới, hạn hán, thiên tai.

Bên góc trái bản điều khiển có một ký hiệu nhỏ, đây chính là bản đồ. Chỉ cần trong lãnh địa hoặc quân trình sát nhìn thấy, mục tiêu hay địa hình đều được đưa lên bản đồ.

Còn tính năng phó bản, được xây trực tiếp tại trung tâm trấn. đây là một chiếc cổng ánh sáng cao 4m rộng 5 mét, trang trí đầy hoa văn đầy cổ kính.

Bên trong có hai danh mục là Hoàng Cân – Khúc Dương và Hoàng Cân Quảng Tông, mỗi phó bản đều có 4 mức độ, dễ, khó và anh hùng và sử thi.

5 người chơi dẫn đầu vượt phó bản sẽ nhận được nhiều uy danh, danh vọng và trang bị.

Quân lính trong phó bản nếu tử vong, sẽ không ảnh hưởng tới quân lính bên ngoài, có thể chiêu mộ lại bằng lương thực. 1 đơn vị lương thực sẽ chiêu mộ được 1 quân.

Phó bản Hoàng Cân- Khúc Dương mức độ dễ phải tiêu diệt 17 đôi quân. Trong đó có võ tướng quân khải vàng Trương Khải, Cao Thăng, Trương Man Thành và Trương Bảo. ở mức độ dễ, chỉ cần trường trấn không ngu bằng một con tinh tinh thì sẽ nhẹ nhàng vượt qua.

Còn ở mức độ khó, thực lực quân đội quân khải vàng ít nhất cũng 10.000, hơn nữa đều là binh cấp 3. Cực kỳ khó giải quyết. hơn nữa võ tướng tham gia được gia tăng sức mạnh bằng 100% sức mạnh loạn Hoàng Cân. Nhưng bù lại khen thưởng cực cao.

Còn mức độ anh hùng thực lực gấp 150% so với phiên bản, quân số khải vàng đạt tới 2 vạn quân mỗi đội, võ tướng là Trung Cấp võ tướng binh lính cấp 4. Sức chiến đấu cực kỳ khủng bố.

Còn mức độ sử thi thì chưa ai có thể vượt qua, nghe đâu nếu vượt qua mức độ sử thi sẽ nhận được trang bị Chúc Âm, trang bị trong truyền thuyết.

Bên trong thương xã giá cả lương thực tăng đột biến, chỉ sau 30 phút đăng nhập trò chơi, giá lương thực tăng lên chóng mặt, từ 3 đồng 1 đơn vị lên tới 30 đồng một đơn vị cung không đủ cầu. luôn trong tình trạng hút hàng.

Theo như trí nhớ của Hoàng Kỳ Phương, đỉnh điểm của giá lương thực là 120 đồng 1 đơn vị lương thực.

Giá cả tăng cao thế bởi vì người chơi ném được vị ngọt của phó bản mang lại.

Nếu qua 1 lần phó bản dễ, tùy vào mức độ thời gian hoàn thành mà có mức thưởng khác nhau. Nếu hoàn thành ở mức độ 2 sao, sẽ nhận được một món trang bị lam trang, nếu hoàn thành vượt mức 5 sao, sẽ nhận một set trang bị lục trang. Hấp dẫn cực kỳ đối với người chơi, đây là một độ hấp dẫn chí mạng.

Lương thực tăng giá làm cho tất cả các mặt hàng đều tăng. Vẫn như cũ Hoàng Kỳ Phương treo lên 2 con chiến hồ tư chất C lên thương xã, sau đó triệu tập tất cả tướng quân và mưu sĩ.

Văn phòng chính Vô Ưu trấn, Hoàng Kỳ Phương ngồi ở vị trí trung tâm, kế bên là Hoàng lão ba, Hoàng Minh, Tiểu Hà, Minh Hương, Thanh Ngọc. tiếp theo là Triệu Kiều, Nguyên Phụng, Sĩ Mưu, Ô Mộc, A Ngưu. Vương Hoàng, Văn Cầu, Lê Mặc.

Sau cùng là các võ tướng, Vương Hồ, Lê Giang, Lâm Quân, Ô Đăng, Ô Man, A Mã, Cửu Gia Lệ, Sát Nhất, Sát Nhị, Sát Tam, Sát tứ, Sát Ngũ. Tổng cộng có 14 võ tướng, tất cả đều là võ tướng max cấp 80, võ tướng cấp 3.

“mọi người cũng biết, hôm nay tình thế thay đổi cực kỳ rõ ràng, sự kiện đến, nhà Hán sẵn diệt vọng đây là thời cơ của chúng ta. Vài ngày trước ta vừa mới nhận một cái nhiệm vụ sử thi. Thành lập nhà nước do người Việt Tộc làm chủ trong vòng 5 năm.” Nàng nhìn sắc mặt mọi người rồi nói tiếp.

“Nhiệm vụ này đối với Việt Tộc thì cực kỳ có lợi, nhưng sẽ đối đầu với tất cả người chơi khác, bởi vì bọn họ sẽ theo phe Triều Đình, nói cách khác chúng ta được sếp vào quân phản loạn. bị truy nã.”

“thực lực chúng ta hiện tại cũng xem là có chút thực lực, mạnh hơn một số người, nhưng vẫn còn yếu, vô cùng yếu so với triều đình nhà Hán.”

Loạn Khăn vàng nổi lên, tuy tài nguyên thu hoạch bị giảm sút 30%, nhưng bù lại là tài nguyên thu về từ chiến tranh rất là nhiều, đặc biệt là khi tiêu diệt quân khải vàng ta sẽ nhận được gấp đôi quân công, chiến công và hồn tướng.

Đây chính là cơ hội, cũng như là thách thức cho chúng ta, mọi người cùng nhau góp sức xây dựng Đại Việt, giết ra một mảnh trời riêng.

“giết!! giết! Giết!” tiếng giết vang vọng cả Vô Ưu thôn.

Lần này tiến đánh Hoàng Cân- Khúc Dương, mọi người nhìn vào giống như nàng cực kỳ tùy ý, nhưng bọn họ làm gì biết rằng nàng sống hai đời, đời trước nàng đã biết bao nhiêu nghiên cứu, biết bao bài trên diễn đàn để đúc kết ra được một chiến thuật hoàn hảo.

Hoàng Kỳ Phương không do dự mà chọn Hoàng Cân –khúc Dương mức độ khó.

Lần này nàng mang theo tất cả võ tướng và mưu sĩ tham gia, không phải để bọn họ tham gia vào đánh mà là quan sát, các kỹ năng kiêu hùng, hiệu triệu, thủ hộ cũng không dùng.

Bước vào không gian phó bản chính là một khu rừng núi trùng điệp, địa hình rất đầy đủ chủng loại, đồng bằng, bình nguyên, rừng núi, khe núi, thung lũng, hẻm sâu, tất cả đều khó.

Không giống như mức độ dễ là dàn quân ra đánh, mà ở mức độ khó quân khải vàng có thể ẩn nấp và phục kích. Đây chính là điểm khó nhất trong phó bản này.

Trước mắt đội quân có 3 cái thông lộ, rẽ ra từng hướng khác nhau, một cái hướng ra đồng bằng, một cái hướng ra bình nguyên, còn lại là hướng lên núi.

Theo lẽ logic thông thường, mọi người sẽ chọn hướng đồng bằng mà đi. Nhưng bọn họ nào biết, đó chính là con đường diệt đoàn sớm nhất.

Nàng liền chọn lên hướng rừng núi mà đi, lúc này Tiểu Hà có chút thắc mắc hỏi. “Phương tỷ sao không đi đồng bằng mà lại đi rừng núi, đồng bằng rất thích hợp cho kỵ binh tác chiến mà.”

Hoàng Kỳ Phương mỉm cười. “để ta cho mọi người biết địa hình tác chiến là như thế nào.”

“mọi người nhìn, hướng đồng bằng kia, địa hình bằng phẳng, nhưng có co lên tận đầu gối, hơn nữa có chút khô, rất dễ bị mai phục, một khi địch dùng hỏa công chúng ta chết chắc. hơn nữa dưới lớp cỏ khô đó ẩn chứa cái gì, chúng ta hoàn toàn không biết, có thể là địch nhân, cũng có thể là đầm lầy nguy trạng.”

“còn hướng bình nguyên kia, phía trên kia là một khe núi, hiểm trở vô cùng, một khi bị vây vào phục kích chắc chắn toàn quân bị diệt.”

“còn về phần sơn lâm này, nhìn bề ngoài có chút âm u, rất dễ bị mai phục, nhưng mọi người nhìn kỹ, đây là rừng thưa, rất khó mai phục đồng thời cung binh địch khó tác chiến, vì có cây cối che chắn khó bắn trúng mục tiêu.”

“ồ!” Lúc này mọi người ồ lên thán phục, nhưng Tiểu Hà xì mũi có chút không tin.

Lời nói là lý thuyết suông, thực tế mới là chính xác. Để chứng minh cho lời nói của mình. Nàng liền bảo A Mã đi dò thám tình hình ở vùng đồng bằng.

Không bao lâu sau A Mã Trở về báo lại phía trước 2 dặm có 1 toán quân 1 vạn tên đang mai phục dưới lớp cỏ.

Đến lúc này Tiểu Hà mới tin, lần này nàng phục, thật là phục khả năng của Hoàng Kỳ Phương, thủ hạ cũng đề cao nàng thêm một bậc. Nhưng bọn họ nào biết nàng là một cái beater ha ha ha.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương.

Lần này nàng dẫn quân chỉ có 5000 quân, 100 kỵ binh, 2000 cung binh, 1000 thương binh còn lại là bộ binh. Chất lượng binh lính cũng bình thường không có gì đáng chú ý. Phải nói đây chính là một đội quân phổ thông không có gì đặc sắc.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Hoàng Cân Khúc Dương (khó)

Phó Bản Hoàng Cân Khúc Dương này, tổng cộng có 17 đạo quân, chia làm 3 hướng chính, tiền, trung tá, mỗi đạo quân là 3 vạn quân.

Hoàng Cân Tiền hướng trung tâm tức là vùng bình nguyên do Nghiêm Chinh lãnh quân, trong tay hắn có 1 vạn bộ binh cùng 2 vạn kỵ binh.

Hoàng Cân Tả hướng bên trái tức là vùng đồng bằng kia do 2 tướng Hoàng Cân lãnh binh là Trương Khải và Triệu hoành, tất cả có 4 vạn quân bao gồm kỵ binh và cung binh. Một khi lâm vào phục kích của bọn chúng, thì toàn quân bị diệt.

Hoàng Cân Hữu là hướng còn lại do Bùi Nguyên Thiệu cùng Cao Thăng lãnh binh. Có 4 vạn quân bao gồm thương binh, bộ binh cùng cung binh. Bọn chúng sẽ phục kích quân ta tại khe sâu phía trước 3 dặm.

Sau khi vượt qua, chúng ta sẽ tiến đánh trung quân giặc khẩn vàng, trung quân có 5 vạn quân, bộ binh, cung binh và kỵ binh, có 3 võ tướng trấn giữ là Trương Yên, Trương Mạn Thành và Ba Tài.

Cuối Cùng Là Trương Bảo – Địa Công Tướng quân. Trong tay hắn chỉ có 1000 quân thủ tại trại chỉ huy.

Nhiệm Vụ của chúng ta là tiêu diệt Trương Bảo Địa Công Tướng Quân.

Đây là phó bản, nói khó thì khó, mà nói dễ thì cũng dễ, chỉ cần chúng ta biết phương pháp đánh thì chắc chắn sẽ qua.

Hoàng Kỳ Phương vừa đi chuyển, vừa giải thích cho bộ hạ nghe.

“Vậy ở ải dễ không phải là chúng ta phải tiêu diệt hết 17 đạo quân sao. Nhưng tại sao ải khó lại chỉ có mình Trương Bảo.” Minh Hương thắc mắc.

“cái này thì mình không biết, chắc là do hệ thống máy chủ muốn thế!” Hoàng Kỳ Phương trả lời một cách tùy ý.

Rừng thưa, cây cối xào xạc, từ trên cao có thể nhìn thấy tại một cái khe gần đó, có một đám cỏ thật lớn, nhìn rất không quang cảnh xung quanh, nhưng Hoàng Kỳ Phương chỉ điểm, đó chính là nơi phục kích của Bùi Nguyên Thiệu. còn hướng trên đồi cách đó 500m chính là nơi ẩn nấp của Cao Thăng.

Mọi người nhao nhào nhìn, nhưng chẳng cảm nhận được gì mai phục cả, ngay cả A Mã là sát thủ cùng trình sát vậy mà hần cũng thật là mù.

Mọi người nhìn Hoàng Kỳ Phương với ánh mắt thực khó hiểu, nhưng bọn họ đều tin nằng, bởi vì lúc đầu tại vùng đồng bằng kia nằng đã nói đúng.

Được rồi, chia 3000 quân rẽ qua hướng bên trái 400m sẽ có một vách đá nhô ra. 3000 quân tranh thủ đánh tan khối đá nhô ra ấy, cẩn thận bị nước cuốn đi.

2000 quân còn lại chuyển sang hướng bên phải. tại đó có rất nhiều tảng đá, tập trung nhân lực mang về đây 300 khối.

Tại một ngã rẽ nằng liền phân phối binh lính đi làm. Đây là nhưng gì nằng đã đọc trên trang chủ, nhưng đó là 1 năm sau khi trò chơi mở ra, lúc này phó bản Hoàng Cân không còn tác dụng nữa.

Lợi dụng địa hình để tấn công, đây chính là một trong điểm đặc sắc và chiến lược trong trò chơi.

Quân Bùi Nguyên Thiệu nấp dưới khe, chỉ cần quân nằng đi qua ắt sẽ lâm vào mai phục, nếu như đi hướng lên đồi sẽ bị Cao Thăng làm thịt.

Nhưng vách đá nhô ra tại vách núi kia chính là một cái mạch nước, chỉ cần dùng vật lý tấn công trong 30 phút thì vách núi sẽ toách ra, tạo một dòng suối lối chảy siết cực mạnh. Sẽ cuốn trôi Bùi Nguyên Thiệu.

Trong lúc này đội hình khấn vàng sẽ loạn, Cao thăng trên núi sẽ nhanh chóng lui xuống cứu giúp Bùi Nguyên Thiệu, lúc này sẽ tạo một lỗ hổng lớn trong phòng ngự.

Đôi lúc Cao Thăng dẫn binh ngang qua mép núi. Lúc này 2000 quân còn lại nếm đá xuống chặn đứng đường lui của hần, trước mặt là đá, phía sau là nước, hần sẽ không chạy đâu được, lúc này quân ta nhanh chóng vượt qua vùng mai phục.

Đây chính là sách lược vượt ải, mà biết nao triệu lần vượt phó bản, người chơi mới đúc kết ra được.

Một chiến lược cực kỳ hoàn hảo, sau 40 phút, mọi người vượt qua mai phục mà không tổn một binh một tốt, mọi người cùng thủ hạ báỉ phục nằng sát đất.

Đi qua vùng rừng núi, cuối cùng bọn họ cũng đến được Trung Quân Khấn Vàng. Quân khấn vàng đã dựng hần thể trận để chào đón bọn họ, từ phía xa xa có thể cò xí của Trương Yên, Ba Tài và Trương Man thành. 4 vạn quân nằm chắn trước một vùng bình nguyên rộng lớn.

4 vạn quân, không phải là một con số nhỏ, nó gấp đôi tổng số quân nằng có, nếu đánh giáp là cà, khả năng thắng của nằng là vô vọng, 5000 đấu với 40.000, dùng đầu gối cũng biết kết quả.

Nhưng vùng bình nguyên này trước đây là một vùng đồng bằng rộng lớn, nhưng vì hạn hán nên trở nên khô cằn. rìa bên trái bình nguyên có một dòng suối chảy ngay, nhưng do không có nước nên khô cạn, dần dần bị quên lãng. Nhưng để tìm ra được con suối đó là điều cực kỳ khó khăn, hầu như là không thể. Nhưng vừa này nằng vừa mới cho quân lính khai thông dòng chảy, hiện tại chỉ cần đi theo dòng nước là có thể vòng qua 4 vạn quân khấn vàng. Một cách thần không biết qui không hay.

ải cuối cùng Trương Bảo Địa Công Tướng quân, là em trai của Trương Giác tự xưng là Thiên Công tướng quân.

Trương Bảo đang ở tại trại chỉ huy, được thủ vệ bởi 1000 bộ binh cùng thương binh, chỉ cần một báo động, trong khoảng thời gian ngắn nhất Trương Yên cùng Ba Tài sẽ xông vào cứu Trương Bảo, đại khái là 10 phút sau khi báo động.

Vì thế đánh trực tiếp vào là không xong, nhưng nằng mang theo 4 tên sát thủ, A Mã, sát nhất, sát nhị, sát tam và sát tứ. cộng thêm nằng nữa là 5 người. ải cuối thật sự chỉ cần 3 người là qua ải thuận lợi vượt phó bản, nhưng nằng mang theo 5 người là để hướng dẫn, vì lần sau bọn họ sẽ tự đi. Mà không cần tới nằng.

Trại Trương Bảo chia làm 3 khu, khu 1 chính là từ cổng vào, có tất cả 4 trạm gác và 16 tên đi tuần, trạm thứ 2 là khu trung tâm, nơi đây tập trung 56 tên, trong đó có một tên trung cấp võ tướng, cuối cùng là trại Trương Bảo 4 tên thủ vệ, nhưng đều là lính cấp 4 Thánh Thương bảo vệ cực kỳ cẩn mật.

Đến lúc trời tối cả khu trại chỉ còn những ánh lửa bập bùng, đến lúc này chính là thời cơ hành động, 5 tên sát thủ như một ẩn giả len lén vào khu trại.

Tất cả lính canh đều hành động theo một qui luật nhất định, chỉ cần tìm khe hở, thì sẽ vượt qua mà không thể nào phát hiện được.

Để vượt qua những trạm gác, yêu cầu cần phải có nhiều kỹ năng phối hợp với nhau giữa những sát thủ, đầu tiên là đánh lạc hướng, chỉ cần một viên đá nhỏ, hay làm tắt đèn, hay một âm thanh cũng làm cho bọn lính gác chú ý.

Bởi vì bọn lính đều là lính cấp 3 không phải là võ tướng nên mức độ thông minh rất thấp, lợi dụng những điểm này, 5 người thuận lợi vượt qua trạm gác đầu tiên.

Tại khu thứ 2 thì khó hơn, 56 tên đang ngồi uống rượu, hầu như không có một góc chết nào cả, nhưng điểm mấu chốt chính là bọn chúng đang uống rượu, mà cách đó không xa là nhà bếp.

Ngay sau đó A Mã, Sát Nhất liền đi về hướng nhà bếp.

Nhà bếp xây dựng rất đơn sơ, bên trong có 3 tên đầu bếp đang nấu ăn, và một cái vại rượu lớn, cứ mỗi 30 phút thì sẽ có một tên lính đi vào mang rượu qua. Chỉ cần một gói thuốc mê bỏ vào bình rượu là được.

Nhưng cửa ải cuối cùng mới thực sự là khó. 4 tên trung tướng binh chủng cấp 4, Thánh Thương. Cho dù 10 tên sát thủ cấp 3 cũng không thể làm gì được 1 tên trong số đó.

Nhưng cường công không phải là vấn đề ưu tiên hàng đầu trong phó bản này. Mà là phải dùng trí.

Đặc trưng của Quân Khăn Vàng là tham lam, tùy theo cấp độ sức mạnh mà mức độ tham lam sẽ nhiều hay ít, cũng như bọn chúng sẽ tham lam cái gì. Bọn tử võ tướng trở xuống, tham tiền, rượu. Trung Tướng trở lên tham hoàng kim, trang bị.

Sát nhất cùng sát nhị phân biệt 2 hướng khác nhau, cách nơi trại Trương Bảo 50m, đây là tầm nhìn chuẩn của 4 tên thánh thương. Gần như một lúc cả 2 quăng ra 2 món trang bị màu lục và 2 thỏi vàng.

Lúc đầu 4 tên trung tướng làm ngơ, nhưng sau 5 phút ánh mắt bọn chúng trở nên lăm lăm, nhay như cắt 4 tên liền lao ra 2 hướng nhặt trang bị cùng vàng.

Ngay tại thời điểm này A Mã tiến vào trong trại, trong chớp mắt liền tất kích nhất sát Trương Bảo đang nằm ngủ trên giường.

Ngay lúc A Mã chặt đầu Trương Bảo xuống, hệ thống ngay lập tức thông báo trên sever Asia.

Chúc mừng người chơi Ma Kỳ đã dẫn dắt thành công đội quân của mình thành công vượt ải khó Hoàng Cân – Khúc Dương, tiêu diệt Trương Bảo- Địa Công Tướng quân. Đạt mức vượt ải 5 sao, nhận thưởng 100 vàng, 400 uy danh, Nguyệt Kiếm, Vũ Khúc Giáp, trang bị hoàng trang.

Liên tiếp 3 lần thông báo hiện lên. Trong khoảng khắc này cả cụm sever Asia dường như im lặng.

Trần Gia thế đang chỉ huy 5 vạn quân bước vào Hoàng Cân- Khúc Dương khó. Hắn đang ảo tưởng với lực lượng quân đội hùng hậu, thì sẽ trong thời gian ngắn giải quyết cái phó bản này, nhưng ảo tưởng chưa thành thì một cái thông báo đập vào mặt, hắn có chút đứng không vững.

Giống như một dạng đánh máu chó, cả 5 vạn quân lao xuống đồng bằng, nhưng chưa kịp bao xa, cả đội quân bị Nghiêm Chính mai phục, dùng hỏa công thiêu trụi 3 vạn quân, 2 vạn quân còn lại bị kỵ binh của hắn giết tới không còn một manh giáp, 5 vạn quân chỉ quá 30 phút toàn diệt.

Một lần nữa, đi vào vùng bình nguyên quân đội của hắn lại bị Trương Khải và Triệu Hoành tập kích, 5 vạn quân không sống một tên.

Và cửa thứ ba đương nhiên là bị Bùi Nguyên Thiệu cùng Cao Thăng cho không còn một manh giáp.

Gian na tốn 15 vạn lương thực mà không được trò trống gì hết, Trương Trần Gia Thế, Gia Thế Cuồng Hào, gằm lên như một mảnh thú. Ma Kỳ, Vô Ưu trấn, thật ra các người là ai. Là ai là ai.

Không chỉ riêng Gia thế mà, Vô Song, Hán Thất, Cuồng Hào, Vũ Thế, Thiên Sinh,..... tất cả thế lực lớn tại Trung Quốc đều gằm lên như thế. Trong vòng 1 ngày bọn họ tổn thất vô cùng thảm trọng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 43: Chức nghiệp thuật sư

Thuật sư là một loại chức nghiệp mới ra, loại chức nghiệp này còn có tên gọi khác tùy theo từng khu vực như: Vu Sư, Pháp Sư, Phù Thủy, Dị Sĩ. Nhưng tất cả có một điểm chung chính là sử dụng phép thuật. ví như phiên bản Asia, các thần tướng như Gia Các Lương, Quách Gia, Chu Du đều là mưu sĩ cũng đồng thời là thuật Sư.

Gia Các Lương kỹ năng [Đông Phong] gọi gió đông, gây sát thương diện rộng, giảm sĩ khí địch 10. Tăng quân ta 15 điểm sĩ khí.

Quách Gia kỹ Năng [Viêm Lôi] gọi viêm lôi xuất thế. Sát thương mục tiêu gây hiệu ứng sợ hãi cho địch

Chu Du kỹ năng [Phong Tiễn] Phong Tiễn gây sát thương diện rộng đồn thời gây hiệu ứng bóng, quân địch trong thời gian ngắn bị nhiễu loạn.

Còn có những thuật sư nổi tiếng khác như

Điền Thuyền [Tán Ca] gia tăng 50% lực tấn công cho đội hình.

Hoa Đà [Cam vũ] trị liệu phục hồi sinh lực cho quân.

Trương Giác [Huyền Thuật] quân đội địch trong thời gian ngắn lâm vào Huyền Thuật, sĩ khí giảm 50 điểm, gây rối loạn trận hình.

Nhưng điều kiện để có được Thuật Sĩ chức nghiệp, yêu cầu cũng cực cao, bắt buộc phải là văn nhân, đồng thời tư chất từ cấp S trở lên. Ngoài ra còn phải có thiên phú về cảm nhận thiên địa dị tượng, hoặc ngũ hành kỳ môn độn giáp. Yêu cầu cực kỳ khắc khe.

Cho nên đối với Thuật Sĩ Hoàng Kỳ Phương cũng có chú ý một chút, nhưng không phải hoàn toàn, bởi vì trong giai đoạn này, không thích hợp để huấn luyện thuật sĩ.

Sau khi thuận lợi vượt phó bản Hoàng Cân – Khúc Dương mức độ khó một cách hoàn hảo, Hoàng Kỳ Phương nhận được 2 món trang bị màu vàng cực kỳ chói mắt.

Đây là trang bị cấp 45 không những chỉ số cực trâu mà còn cực kỳ soái, thanh Khuyết Kiếm là một thanh kiếm dài thân dài 1m mặt kiếm rộng, khắc nhiều hoa văn cực kỳ chói mắt.

Vũ Khúc Giáp toàn thân màu bạc, trên hai vai là một đầu hổ cực đẹp, khi mặc vào, phát ra một hào quang màu vàng óng ánh, ai nhìn sơ quan cũng muốn nhìn, muốn chạm vào thậm chí mà muốn sở hữu nó.

Kiếm Vàng, Giáp vàng, nhưng choàng xanh, ẩn xanh, khiên xanh, nhìn cũng có chút gai mắt, nhưng cũng thật là soái.

“ thế nào! Mọi người đã hiểu Vượt ải khó Hoàng Cân- Khúc Dương chưa” Hoàng Kỳ Phương vừa cười vừa nhìn mọi người với ánh mắt ngạo nghễ.

“ ha ha ha Chị hai, chị thật là uy vũ, chị thật là soái, chẳng giống con mấm ở nhà như lúc nào! Ha ha ha!”

“ Chị hai, em biết chị thương em nhất mà, chị mau, mau cho em bộ trang bị kia đi, em thích lắm, em bình thường đã soái ca rồi, mặc thêm bộ này vào chắc chắn là rất trang bức, rất là trâu.” Hoàng Minh không ngại miệng chó nói ra.

“ cút! Muốn có trang bị thì tự lăn mà kiếm!” Hoàng Kỳ Phương trong lòng có một cỗ xúc động muốn đá vào mông thằng em một phát.

“ mọi người cứ như vừa nãy mà tác chiến, không cần trực tiếp đối đầu, mục tiêu chính là Trương Bảo. nên nhớ là đột kích trại Trương Bảo vào ban đêm, nếu không sẽ toàn diệt.

Trương Bảo là một cái Thuật Sĩ kỹ năng của hắn là [Khu Hồn] làm cho quân ta mất đi năng lực công kích trong phạm vi 50x50m. đồng thời hắn đi vào trạng thái điên cuồng, lực chiến tăng gấp 3 lần.

Cứ 5 ngày phó bản sẽ reset một lần, vậy mọi người có gắn làm quen với phó bản này. 3 ngày nữa ta muốn có 5 bộ trang bị màu vàng, để vượt phó bản Hoàng Cân Quảng tông.

“ rồi!” tất cả đồng thanh.

Phó bản chỉ cho người chơi dẫn đội vào tác chiến còn các NPC thì không được, đây chính là hạn chế mà Máy chủ áp chế người chơi, nếu võ tướng cũng có thể lãnh dinh tác chiến, vậy thì trang bị hoàng kim sẽ chạy đầy đường ư.

Để cho mọi người làm quen với những thao tác trong phó bản, Hoàng Kỳ Phương trực tiếp truyền tống về Giao Chỉ Thành.

Giao Chỉ thành hiện tại đã thăng lên trung cấp thành thị. Không những tường thành được gia tăng kiên cố mà quân lính cũng tăng từ 8000 lên 30.000. tường thành hiện tại luôn có thủ vệ quân tăng cường phòng vệ, vì đây chính là giai đoạn Khăn Vàng đại loạn, bất cứ lúc nào thành trấn đều có khả năng bị tấn công.

Ngay lúc này trước cổng phủ thái thú, lại đăng một cái nhiệm vụ lớn, chiêu mộ một quân binh.

Nhiệm Vụ cấp A: Tiêu diệt loạn giặc khăn vàng.

Phía nam thành Giao Chỉ, tiếp giáp với Quận Cửu Chân, một đám loạn Giặc khăn vàng đang không ngừng quấy phá cướp bóc, phản nghịch triều đình.

Ta phủ thái thú lòng như lửa đốt, triệu tập quân sĩ tiêu diệt khăn Vàng, đem lại hòa bình, yên vui.

Yêu cầu: không hạn chế.

Thảo phạt Khăn Vàng: x2 quân công, x2 hồn tướng, x2 chiến tích.

Tiêu diệt 1 võ tướng thưởng 10 vàng, tiêu diệt 1 trung cấp võ tướng thưởng 100 vàng,

Tiêu diệt 100 quân khăn vàng thưởng 20 Uy Danh, tiêu diệt 1000 quân khăn vàng thưởng 200 uy danh, tiêu diệt 1 vạn quân khăn vàng thưởng 2000 uy danh, trực tiếp nhận quan chức Hiệu Úy 6, ban thưởng danh hiệu Dũng Sĩ Diệt Hoàng Cân.

Chiến tích có thể đổi nhiều vật phẩm có giá trị tại phủ thành chủ.: 1 vạn chiến tích đổi 1 món trang bị màu tím, tùy chọn. 5000 chiến tích đổi một món trang bị màu đỏ tùy chọn, 1000 chiến tích đổi 1 món trang bị màu vàng tùy chọn.

Phủ thành chủ công bố nhiệm vụ, lần này nhiệm vụ có phần thưởng cực khủng, ưu đãi cũng rất tốt, nhưng một lần ăn quả đắng nên cũng không có ít người chùng bước, nhưng một số kẻ lần trước ăn quả ngọt từ thảo phạt sơn tặc lần trước như Hùng Phong thì lần này vô cùng hào hứng tham gia.

Sĩ Nhiếp lần này chiêu đãi cho các thôn trưởng, trấn trưởng tham gia cực kỳ hào phóng, như giảm 20% thuế, sử dụng truyền tống trận miễn phí, trực tiếp tặng 200 uy danh cho mỗi người đến ghi danh. Đãi ngộ cực kỳ tốt.

Hoàng Kỳ Phương lần này đến Giao Chỉ Thành cũng chính là nhận nhiệm vụ tiêu diệt loạn quân khăn vàng này.

Lần này Sĩ Nhiếp, cũng không dám làm trò gì lưu manh, đây là chiếu thư từ triều đình ban xuống, nếu hấn giở trò gian manh, thì hẳn là bị mất chức, thậm chí là rơi đầu.

Hơn nữa ưu đãi cũng cực tốt, lần này vào thành nàng chỉ đi một mình, trên người trang bị cũng không chút nào che giấu, chỉ có khuôn mặt là đeo một chiếc mặt nạ che đi diện mạo chân thật của mình.

Hiện tại phủ thành chủ đang có rất đông người chơi tụ tập bàn tán cũng như là đăng ký tham gia. Hoàng Kỳ Phương đi tới, trên người phát ra hào quang màu hoàng kim, tạo ra một uy áp bức người.

Bọn họ không dám nhìn trực diện mà chỉ len lén nhìn, đồng thời cũng không tự chủ mà lui bước nhường hẳn một con đường cho nàng đi.

Tên thủ vệ đăng ký ngờ ngàng nhìn nàng: “vị đại nhân đây! Có cần gì ta giúp không?” hấn co chút rụt rè không dám trực diện nhìn mặt Hoàng Kỳ Phương.

“Đăng Ký nhiệm vụ diệt giặc khăn vàng!” Nàng không nóng, không lạnh nói.

“ngài cho ta một ít thông tin, ví như Công Hôi, tên thôn trấn, danh tính, số lượng quân lính.

“Ma Kỳ, Vô Ưu trấn, Vuon Lân công hội, quân lính trên 2000 quân lính cấp 3!” lời nói của nàng không chút tình cảm, nhưng mọi người xung quanh lại như tiếng sấm giữa trời minh.

Đây chính là nhân vật thần bí nhất Con Đường Vân mệnh, trò chơi vừa bắt đầu đã thành lập thôn trang. Sau 1 thời gian dài im hơi lặng tiếng, hôm nay lại bất ngờ lên bảng hệ thống một lần nữa, hoàn thành phó bản Hoàng Cân Khúc Dương mức độ khó, đặc biệt khủng hơn chính là đạt 5 sao.

Ma Kỳ chính là người thần bí, mà không biết bao nhiêu người muốn gặp mặt, vậy mà hôm nay lại gặp được nhân vật truyền kỳ này.

Trang phục hoàng kim, kèm theo một chiếc mặt nạ tăng thêm một phần thần bí, một phần mỉa mai, không ít người chơi nữ tính nhìn nàng có chút say mê, cũng có không ít người nhìn nàng với ánh mắt ghen ghét.

“xin chào! Ma Kỳ, ta là phó công hội trưởng công hội Đại Việt Hình Long, không biết, Ma kỳ trấn trưởng đây có thể cho ta một chút thời gian được không?” một chàng trai lịch lãm bước ra, trên người hấn mặc một bộ trang bị lục trang, trông cực kỳ khí phách, hơn nữa ả nói nhỏ nhả, không ít mỹ nữ phải cảm thán.

“Hình Long một mình tự đắc cho rằng dựa vào vẻ đẹp trai cùng cái chức danh phó công hội trưởng sẽ đánh động nhân vật truyền kỳ này, nếu thuận lợi cũng có thể kéo về công hội một nhân vật lợi hại.

Thế nhưng sự thật, thật là mất lòng. Nàng không thèm nhìn hấn một lần, phản phát như một người vô hình.

Ánh mắt nàng nhìn về một hướng khác, phía bên kia tửu quán có 3 người đang ngồi tại đó, 3 người người thanh niên mang mặt nạ ngồi chính giữa, 2 bên là 2 kẻ mặc áo choàng đen che đi trang bị của mình, hẳn là hai võ tướng hộ vệ cho thanh niên kia.

Mà thanh niên kia cũng chăm chú nhìn nàng, ánh mắt hai người giao nhau, không có một chút sợ hãi, mà có chút kích thích.

Chính xác là trên đầu tên thanh niên kia có ẩn hiện một dấu chấm than màu vàng nhạt. mà trên đầu nàng cũng thế, đây chính là dấu hiệu của những người chơi đã nhận nhiệm vụ từ cấp bậc SS trở lên.

Dấu hiệu này chỉ người chơi nhận nhiệm vụ mới nhìn thấy, còn những người khác hoàn toàn không.

Nàng từ từ bước đến, tửu quán, những người chơi khác nhanh chóng dạt ra tạo thành một con đường, còn về Hình Long thì đứng như một tên hề.

Nhìn thấy nàng bước tới, hai tên võ tướng mặc áo choàng kia, nhanh chóng cầm vũ khí lên chuẩn bị thể sẵn sàng tấn công. Thanh niên liền ra hiệu cho bọn họ dừng lại, mỉm cười chào hỏi.

“thì ra Ma Kỳ, người chơi thần bí nhất đây! Hân hạnh, hân hạnh” Đặng Lâm liền chào hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vân Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Liên Minh

“Cần gì phải khách khí! Chúng ta đều biết mục đích là gì. Cứ nói thẳng” Hoàng Kỳ Phuong không nóng không lạnh nhàn nhạp nói.

“Vô lễ, thứ tiện dân hạ đẳng dám hỗn xược với chủ công nhà ta!” một tên hộ vệ áo đen tức giận quát.

Cả hai tên thị vệ khí thế giống như muốn lao vào sát nhân.

Nhưng Hoàn Kỳ Phuong vẫn không mấy may hoảng sợ, nàng chỉ nhàn nhạp uống cốc trà, sau đó nhìn chăm chú người thanh niên đeo mặt nạ kia.

“Tiên Lâm! Thất lễ” Đặng Lâm chấp tay gập đầu.

“chỗ này không tiện nói chuyện” nàng khẽ liếc Đặng Lâm một cái rồi nhìn mọi người xung quanh đang chăm chú nhìn chăm chăm hai người.

Đặng Lâm khẽ cười, sau đó phát tay, cả hai người cùng đi vào một gian phòng bên trong trà lâu.

“anh cũng nhận nhiệm vụ sử thi” Hoàng Kỳ Phuong liền mở đầu câu chuyện.

“cô đoán xem!” Đặng Lâm cười cười.

“trên đời này tôi ghét nhất là nhưng tên đàn ông úp úp mở mở, trong nội tâm thì tưởng ta đây là rất ngầu, rất bí hiểm. nhưng thật ra trong mắt người khác thì lại chẳng khác gì những tên hề” Hoàng Kỳ Phuong giọng điệu cực kỳ chán ghét.

“khụ!” Đặng Lâm ho một tiếng làm cho nước trà trong miệng văng ra ngoài, hình thái cực kỳ mất mặt.

“ta không nhận nhiệm vụ sử thi, ta nhận nhiệm vụ thiên mệnh, khôi phục Lạc Việt, thống nhất giang sơn! Còn cô!” Đặng Lâm có chút xấu hổ.

“Nhiệm vụ Sử thi, thành lập quốc gia do Việt Tộc làm chủ. Có vẻ nhiệm vụ của tôi nhẹ nhàng hơn anh!” nàng có một chút cao hứng, không biết tại sao, nhưng đối với chàng trai này nàng có một chút thuận mắt, giống như đã gặp ở đâu rồi.

“chuyện này cũng chưa chắc, hiện tại tôi đã làm chủ được Thung Lũng Nàng Tiên, địa thế thuận lợi, dễ thủ khó công, hơn nữa 8 bộ lạc đã qui thuận, trong đó có 7 cái trấn, 3 cái thôn. Quân số cũng lên tới 2 vạn.” Đặng Lâm ngao nghể công bố thành tựu mình đạt được.

“ò! Trông anh như thế mà cũng mạnh dữ!” Nàng ồ lên ngạc nhiên. Trong lòng thầm nghĩ, chàng trai này chính là một thế lực lớn, không ngờ trong một thời gian ngắn mà đã xây dựng một đội quân hùng mạnh như thế. Đứng là núi này cao, có núi cao hơn.

“bá chủ Yên Lập hồ, 1 vạn 6 quân, 7 trấn phụ thuộc” Hoàng Kỳ Phuong cũng nói ra thực lực của mình, đối với chàng trai này này không muốn yêu thế.

Triều đình phát lệnh thảo phạt quân khương vàng, Ma Kỳ cô có ý kiến như thế nào, tôi hiện tại đang phân vân không biết là như thế nào, bởi vì nhiệm vụ của tôi hơi đặc thù, tôi nói thế chắc cô cũng hiểu” Đặng Lâm nói.

“chắc anh cũng đọc tam quốc?” Nàng liền hỏi một câu không đâu, không đợi Đặng Lâm trả lời nàng liền nói tiếp.

“sau loạn khải vàng, Đồng Trác vào Lạc Dương áp chế Lưu Hiến sau đó Tào Tháo giả chiếu chỉ tập hợp 18 chư hầu đánh Đồng Trác. Đồng Trác chạy về Trường An, liên quân chư hầu tan rã, trên đường về Tôn Kiên bị Lưu Biểu giết, mà quận Giao chỉ là thuộc lãnh địa của Lưu Biểu. Tiên Lâm, trên người anh mang nhiệm vụ thiên mệnh, anh cũng phải động não đi chứ.”

“tuy chúng ta mang nhiệm vụ đặc thù, thù chung là nhà Hán, nhưng không phải là bây giờ, hiện tại chúng ta đang dưới danh nghĩa nhà Hán, hơn nữa giặc khải vàng không thừa Việt Tộc hay Hán tộc, bọn chúng gặp là giết, gặp là đánh. Đây chính là sự kiện, tôi chỉ nhắc nhở thế thôi, còn quyết định vẫn tùy ở anh” Hoàng Kỳ Phuong lấy giọng điệu của một chị đại dạy dỗ em út. Trong nội tâm nàng có chút đắc ý.

“vì chung một sứ mệnh, nên tôi nhắc nhở anh một lời!”

“Đừng quá tin lời NPC, bọn chúng cũng có khả năng như chúng ta, cũng có khả năng xây dựng quân đội, cũng có khả năng mua bán giao dịch, thậm chí còn mạnh hơn chúng ta. Tên Sĩ Nhiếp kia cực kỳ giang manh, lần trước lấy danh nghĩa thảo phạt sơn tặc, hắn đã bào đi không ít tài nguyên cùng nhân lực của người chơi khu vực Giao Chỉ thành.”

“lần này nhận nhiệm vụ, nhưng không theo tiến trình của bọn hắn, anh 2 vạn tôi 1 vạn 5, cũng đủ đánh được một phương rồi!”

“Tiên Đăng! tôi chính thức đề nghị với Anh, chúng ta lập một liên minh đi!” lần này nàng nói chuyện cực kỳ nghiêm túc. Ánh mắt nhìn thật Đặng Lâm cực kỳ chăm chú.

Trong giây phút này Đặng Lâm cũng bỏ đi bộ mặt cà ròn, cũng thận trọng nghĩ về sự đề nghị của người con gái trước mặt.

Với bản tính của một CEO trăm tỷ, hắn phải cân nhắc với mọi tình huống, hơn nữa thực lực đối phương cùng mình ngang nhau.

“ vậy cô định ăn mảnh một mình à! Tôi nghe nói quân khăn vàng ở Giao Chỉ này lên tới 80 vạn. chúng ta 3 vạn rưỡi quân, cô nghĩ có khả quan hay không.”

“ tôi không hiểu tại sao người như anh lại nhận được nhiệm vụ thiên mệnh nữa!” nàng lầu bầu.

“ 80 vạn quân không đóng ở một chỗ. Hơn nữa là không thuộc quận giao chỉ, mà thuộc về quận Cửu Chân, vì quận Giao Chỉ đã bị tôi tiêu diệt từ lâu rồi.”

“ hơn nữa 80 vạn quân không nằm một chỗ mà chia ra rất nhiều cánh quân, thông thường mỗi cánh quân thường ở mức 3 4 vạn quân. Hiện tại quân khăn vàng đang chiếm đóng có 4 trên 7 thành bị chiếm đóng.

Mỗi thành có 4 trấn, vậy ít nhất quân khăn vàng phải chia 20 cứ điểm phòng thủ. 4 thành Hàm Hoan, Dư Phát, Vô Thiếc, Vô Biên đều là trung thành cấp 1, bao quanh các thành lớn bao gồm 16 trấn nhỏ: Hàm Bì, Hàm Sa, Hàm Nguyệt, Hàm Hận, Dư Cầu, Dư Kim, Dư Lương, Dư Mộc, Vô Hà, Vô Sơn, Vô Hậu, Vô Phát, Hà Bì, Cửu Bá, Chi Nhất và Hà Tường trấn.

Thực lực bọn chúng cực kỳ chia nhỏ, mà đại quân do Sĩ Nhiếp triệu tập, thì mục tiêu của họ là các thành chính, còn các trấn nhỏ là mục tiêu phía sau. Vì đánh các trấn nhỏ và ở xa thành trì là phương pháp tôi đưa ra, nếu anh không tham gia cũng không sao, một mình tôi cũng ăn được!”

Chút thiện cảm của nàng đối với chàng trai liền giảm xuống một nửa.

“ tôi nghĩ chúng ta cần một bản kế hoạch chi tiết. Hân Hạnh được hợp tác” Đặng Lâm vươn tay ra.

“ tốt! hợp tác vui vẻ!” 2 người liền bắt tay nhau.

Căn phòng tĩnh mịch, phía bên ngoài không có ít người dòm ngó, không biết 2 người kia vào nói chuyện gì mà lâu, một số thể lực chủ chốt cũng đến, coi như là hảo hữu, nếu may mắn có thể lôi kéo một thể lực lớn về mình.

Cả bọn đợi từ sáng tới chiều, đến lúc này 2 người kia mới bước ra, tìn hào khí sáng, nhưng bọn họ chưa kịp làm gì, cả hai đã cười ngửa biến mất.

Hiện tại bàn luận về Ma Kỳ trấn trưởng cùng một thanh niên thần bí, đây chính là chủ đề hot nhất ngày, hơn nữa còn có một vài tấm ảnh chụp Ma Kỳ, trưởng trấn Vô Ưu Trấn, với trang bị xa hoa, khí thế bức người, không ngừng làm mưa là gió trên forum.

.....
Cuối thời Đông Hán, triều chính mục nát, ngoại thích và hoạn quan thay nhau hoành hành. Khắp nơi đều có tham quan ô lại, thêm vào đó thiên tai lụt lội, hạn hán triều miên.

Hán Linh Đế buông lỏng kỷ cương, không dùng người tài. Nghe theo lời khuyên của các hoạn quan Trương Nhượng và Triệu Trung, Linh Đế tăng thuế khóa thêm 10 đồng trên mỗi mẫu ruộng khiến nhân dân phải đóng góp thêm nặng nề, nhằm có thêm tiền xây cất cung điện.

Hoàng tộc và quan lại ăn chơi xa xỉ. Hán Linh Đế ăn tiêu hoang phí, cho áp dụng chính sách mua bán quan chức: chức Tam công bán 10 triệu, tước hầu bán 5 triệu. Những người sau khi bỏ nhiều tiền ra mua chức tước lại càng vét của dân làm giàu.

Trương Giác và 2 người em là Trương Bảo và Trương Lương dùng phương thức ma thuật hoặc thuật thôi miên, vẽ bùa niệm chú chữa bệnh cứu người, lấy được lòng tin của nhiều người trong thiên hạ.

Trương Giác hành nghề chữa bệnh sau hơn 10 năm, nhân danh dùng Đạo giáo tập hợp được rất nhiều tín đồ. Cách dùng lý thuyết của Lão Tử tập hợp quần chúng của Trương Giác bị sử sách chính thống thời phong kiến gọi là "giả thác đại đạo, mê hoặc tiểu dân". Tôn giáo mà Trương Giác tôn thờ còn được gọi bằng những tên khác như đạo Thiên sư, đạo Thái bình.

cứ 100 vạn người thì lập thành 1 "phương", mỗi phương đặt ra 1 đại soái. Ba mươi sáu phương đó được phân bố ở 8 trong tổng số 12 châu lớn của lãnh thổ nhà Đông Hán là Thanh Châu, U Châu, Từ Châu, Ký Châu, Kinh Châu, Dương Châu, Duyện Châu, Dự Châu.

Tất cả các thể lực son tạc qui mô tăng gấp 10 lần gia nhập vào Quân Khăn Vàng cùng nhau khởi nghĩa chống lại Triều Đình.

Dưới tính hình đó, triều Đình nhà Hán, triệu tập tướng sĩ dẹp phản loạn, chia làm hai mặt trận.

Mặt trận phía bắc: do Hoàng Phủ Trung và Chu Tuấn chỉ huy, chiêu quân quân sĩ. Tụ tập tại Đình Xuyên.

Mặt Trận Phía nam do Lư Thực chỉ huy, chiêu mộ tướng sĩ tụ tập lại Quảng Tông.

Các tướng quân chủ chốt bao gồm:

Hà Tiến – Đại Tướng Quân trấn thủ Lạc Dương.

Hoàng Phủ Tung – Trung Lang Tướng Quân.

Chu Tuấn – Trần Tặc Trung Lang Tướng

Tào Tháo – Kỵ Đô Úy

Trâu Tinh - (Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi).

Tần Hiệt – Quận Trưởng Nam Dương

Tôn Kiên – Tá Quân Tư Mã

Từ Cầu – Thứ Sử Kinh Châu

Đào Khiêm – Thứ Sử Từ Châu

Quách Huân – Thứ Sử Kinh Châu.

Quách Diên – Thái Thú Cự Lộc

Trương Siêu – Biệt Bộ Tư Mã

Vương Doãn – Thái Thú Nhữ Nam

Người chơi có thể tùy chọn trong 13 tướng lãnh, đánh các mặt trận khác nhau, sự kiện thảo phạt loạn Quân Khăn Vàng sẽ bắt đầu sau 3 tuần, người chơi chú ý điều binh khiển tướng.

Hệ thống đồng thời ban bố một số nhiệm vụ sử thi, cùng nhiệm vụ thiên mệnh cho người chơi gia nhập phe Khăn Vàng. Nên chú ý.

Trên topic trang chủ, hiện ra một bài viết. Điều này làm cho rất nhiều người chơi hào hứng. Đây chính là một trong những sự kiện lớn trong chiến trường tam quốc,

Không những xuất hiện của 3 nhân vật quan trọng chính là Thào Tháo, Lưu Bị, Tôn Kiên, mà còn nhiều nhân vật nổi danh khác như Hà Tiến, Hoàng Phủ Tung, các Thái Thú, thứ sử đều góp mặt.

Sự kiện bắt đầu sau 3 tuần, nghĩa là 100 sau trong game, rất phù hợp thời gian để bọn họ phát triển binh lực cũng hoàn thành nhiệm vụ dẹp loạn Hoàng Cân tại khu vực.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Đại Chiến An Nhiên trấn

Tại khu vực Hợp Phố thuộc Kinh Châu, dưới sự cai quản của Thứ Sử Lưu Biểu. Nơi đây loạn giặc khăn vàng đang công chiếm một số thành trấn nhỏ, quân triều đình chỉ tỵ tập hoặc chống cự yếu ớt, phần lớn là do người chơi tự điều động quân lính đánh quân khăn vàng.

Tại đây hai công hội lớn là Đông Đô và Việt Đô đang kết hợp với sống mái với quân khăn vàng, tiến công Sa Phi Trấn. Không ngờ sau khi dẹp được loạn quân khăn vàng tại đây, Sa Phi Trấn thuộc triều đình, nay su khi công chiếm Sa Phi trấn trở thành vô chủ.

Hai bên công hội bình thườn đã không ưa gì nhau rồi, nay thêm lợi ích cực lớn, một thành trấn béo bở, vì thế hai công hội lại một lần nữa sống mái với nhau. Ban đầu Đông Đô lợi thế hơn người, trong nửa giờ liền đánh bay Việt Đô ra khỏi Sa Phi trấn, nhưng không lâu sau Việt Đô công hội lại cầu cứu các công hội khác trong vụ việc kinh châu, liền tập hợp 3 vạn quân cùng người chơi lại một lần nữa sống mái với Đông Đô.

Đông Đô cũng không yếu thế, triệu tập hơn 2 vạn đồng minh phòng thủ Sa Phi trấn. Bỗng trong chốc lát Sa Phi trấn trở thành một chiến trường cực lớn, tổng quân số tham gia lên tới 6 vạn quân.

Hai bên tử thương vô số. Nhưng cuối cùng Việt Đô đại thắng giành được Sa Phi Trấn.

Đại chiến Sa Phi trấn trở thành một tiêu điểm, không ít người soi mói và nghiên cứu. Cuối cùng bọn họ kết luận, thôn trấn không thuộc quân hạt của triều, một khi bị công phá, sẽ đưa vào trạng thái vô chủ.

Đây chính là một cơ hội lớn để mở rộng qui mô thôn trấn, hơn nữa một khi công phá thành công lợi ích sẽ không nhỏ, tất cả tài nguyên của thôn trấn đó sẽ thuộc về phe thắng.

Từ đó bắt đầu một lần sóng lớn truy tìm thôn trấn không thuộc quân hạt triều đình, hay nói cách khác là thôn trấn do NPC thành lập.

Liêu Minh chỉ huy Xung Xa Lô Oanh vận dụng vũ khí công thành. Nếu đối phương thật sự có tương binh thì ngấm vào tương binh mà đánh.

Đang lúc phân phó nhiệm vụ cho từng người bỗng dung bên ngoài truyền đến một trận ồn ào.

“Hùng Thiếu! Không hay, quân khải vàng liên tiếp tấn công chúng ta, hiện tại đã có 13 thôn trấn bị công phá” một tên người chơi chạy vào nói.

“cái gì! Người nói lại lần nữa.” Hùng Phong gầm lên.

“1000 kỵ binh khải vàng bất ngờ tấn công các trấn của chúng ta tại phía tây liên minh, đã có 13 thôn trấn bị đánh tan, quân giặc toàn là thiết kỵ, quân chủ lực đã tụ hội đến đây hết, quân số thủ trấn không đủ. Hùng thiếu mau cho quân chi viện nếu không sẽ có thêm thôn trấn bị mất.”

Lúc này Hùng Phong mặt tái xanh. Hắn chưa kịp định thần thì bên ngoài lại truyền đến một trận tin cấp báo.

“báo! 1000 kỵ binh khải vàng tiến hành đánh cướp lãnh địa ta tại phía bắc, đã có 8 thôn trấn bị công phá!”

“báo! 2000 kỵ binh hỗn hợp quân khải vàng đang cướp giết quân chúng ta tại khu vực Long Uyên!” không ngừng có tin dữ truyền về.

Mặt Hùng Phong đỏ bừng, “phốc!” một tiếng miệng hắn phun ra một ngụm máu.

“mau mau tán binh lui về lãnh địa phòng thủ, phòng thủ!” Khi thấy Hùng Phong phun máu, một tên người chơi quát lớn, ngay sau đó một đám đầu tháo chạy, dẫn binh lui về lãnh địa.

Chiến dịch chiếm đóng Ô Ma trấn và Hằng Hà trấn của Đại Việt công hội xem như thất bại hoàn toàn, không tổn thất quân số, mà khi thôn trấn bị công phá, tài nguyên sẽ bị mất một nửa, điều này làm cho Đại Việt công hội chịu tổn thất lên đến con số không tưởng tượng được.

Lần này công hội trưởng Hùng Phong bị khiển trách nặng nề, trực tiếp bị cắt chức, giáng xuống làm đội trưởng. Hình Long phó công hội trưởng, lên thay thế, lại một lần nữa quét thành viên, mọi tay chân của Hùng Phong bao lâu nay nuôi nấng xây dựng bỗng chốc bị đập vỡ.

Thế nhưng Lương Trọng lại ôm được bắp đùi Hình Long, trực tiếp thăng cấp lên là đội trưởng, thống lĩnh 3000 quân, đồng thời làm trấn trưởng Bình Lương trấn.

Lại nói về Hùng Phong, sau khi mất quyền lực tại Đại Việt công hội, hắn quyết định từ bỏ, đi theo Hoa Đô công hội, kéo theo thiên du hội, thực lực của Đại Việt công hội giảm đi đáng kể.

Từ giờ phút đó, tại quận Giao chỉ, thế lực chia làm 3 phái cân bằng: Đại Việt công hội, Vương Lân công hội và Hòa Đô công hội. trong đó Vương Lân công hội là ít âm ý nhất hầu như không xuất đầu lộ diện. còn 2 công hội còn lại cực kỳ phô trương thanh thế chiêu mộ nhân lực.

Một tuần sau, Sĩ Nhiếp thái thú phát lệnh tổng tấn công thảo phạt loạn quân khải vàng, 75 vạn đại quân một mực xuôi nam, chia làm 3 cánh:

Cánh thứ nhất do Sĩ Nhiếp chỉ huy, mang theo 30 vạn quân đánh về thành Hàm Hoan.

Cánh thứ hai do Sĩ Hà chỉ huy, mang theo 20 vạn quân đánh về thành Dư Phát.

Cánh thứ ba do Cửu Đẳng chỉ huy mang theo 20 vạn quân đánh về thành Vô Thiếc.

3 hướng tổng tiến công, dọc đường gặp phải sự phản kháng từ quân khải vàng. Chiến đấu hơn chục trận, quân lính hai bên tử thương vô số.

Thống lĩnh quân khải vàng. Quảng Lăng tự phong là Việt Lăng Công tướng quân, thống lĩnh 20 vạn quân thủ thành Hàm Hoan. Kinh Hà Công tướng quân thống lĩnh 15 vạn thủ thành Dư Phát, Miêu Phi Tướng quân thủ thành Vô Thiếc. còn lại 30 vạn quân, 10 vạn quân trấn thủ thành Vô Biên, 20 vạn quân còn lại phân đều cho các trấn nhỏ, thực lực 80 vạn quân quân khải vàng bị chia cắt thành nhiều phương.

Hình Long thống lĩnh 5 vạn quân đại việt công hội vây công trấn Hàm Nguyệt. Lương Trọng thống lĩnh, cùng Hình Nguyên thống lĩnh làm tiên phong, trong 3 ngày liên tiếp chém giết hơn 2000 quân khải vàng. Mang lợi thắng lợi đầu tiên cho Đại Việt công hội.

Hùng Phong thống lĩnh 3 vạn quân Hoa Đô công hội công trấn Dư Cầu, liên tiếp chiến 3 lần bất phân thắng bại, tử thương hơn 3000 quân.

Hùng Phong liên tiếp bị trĩ trích, luôn lấy thành quả của Đại Việt công hội đem so với hắn. điều này làm cho Hùng Phong cực kỳ uất ức.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Hùng Phong xuống chó

Hôm nay là ngày thứ 5 kể từ khi Hùng Phong dẫn đội Hoa Đô công hội công Dur Cầu Trấn, đánh nhỏ 3 trận đánh lớn 2 trận, tử thương hơn 1 vạn quân, nhưng Dur Cầu trấn vẫn sừng sững không có chút dấu hiệu bị công phá.

Ngày hôm nay tình thế chiến trường đang rất trầm lắng, vào đầu buổi chiều mây đen kéo tới, mưa không ngừng, Hùng Phong quyết định thu binh, bàn chiến lược mới.

Mưa từ chiều cho tới khuya vẫn không ngừng, các đội trưởng, chỉ huy trưởng thì quây quần bên nhau trong bếp lửa, quân lính đa phần đều đi ngủ, chỉ còn lại một số ít thủ vệ.

Bất chợt từ trên sườn núi có tiếng ầm ầm như thác. Kéo theo đó là tiếng reo hò. “Giết giết!”

“không hay! Định tập! định tập!” một tên thủ vệ là thất thanh, nhưng ngay sau đó một mũi tên đen ngòm đã xuyên yết hầu của hắn.

Nhanh chóng các binh sĩ liền chạy ra ngoài, trê tay chỉ có mỗi thanh vũ khí, quân trại loạn thành một bầy. các đội trưởng chỉ huy nhanh chóng tập hợp, chỉnh quân, nhưng không may, từ trên sườn núi tràn xuống không phải là địch tập mà là nước lũ, kéo theo thật nhiều tảng đá và cây cối. Một mực tràn xuống nhấn chìm doanh trại Hoa Đô công hội.

Phía bên sườn núi, tập trung không ít quân lính, đứng đầu là 4 người trong đó làm chủ là một trung niên nhân, mặt ngựa, đôi mắt hình tam giác, dưới cằm là một chùm râu dê. Hắn chính là đại thống lĩnh chỉ huy Dur Cầu Trấn.

Lý Các đại nhân thật là thần cơ diệu toán, không những tính toán chuẩn xác hôm nay mưa lớn, mà còn tính tới chuyện dùng nước đánh tan quân địch, có Lý Các đại nhân ở đây, quân ta lo gì không thủ thắng” một tên võ tướng vuốt vuốt mõng ngựa.

“A Hùng, người nói sai rồi, cái gì mà thủ thắng, chỉ cần có Lý Các đại nhân, bọn man di kia làm sao có cửa chống với chúng ta, nhanh chóng đánh chúng không còn một móng, sau đó hội hợp với Thiên Công tướng quân đánh bại bọn tham quan.” Một tên võ tướng khác hào hùng nói.

“thôi các người đừng vuốt mõng ngựa nữa! nhanh chóng triển khai tiêu diệt tàn quân địch! Lý Các trong lòng vui như nở hoa, nhưng lại tỏ vẻ như một cao nhân, khe khẽ vuốt cằm râu dê của mình.

Sào A Hùng, dẫn 4000 quân chặn ở cửa khẩu khe núi.

Bát Thiết cầm 3000 cung binh tại sườn núi bắn tự do xuống quân doanh.

Các Lý Hà dẫn 3000 quân truy sát những tên trôi dạt.

Cho đến tận sáng, Hoa Đô công hội chính thức bị diệt đoàn, ngay cả tổng chỉ Huy Hùng Phong cũng bị tàn sát dưới đám bùn đất.

Tin Hoa Đô công hội bị diệt đoàn, không ngừng có những tin tức kéo theo.

Tập đoàn Đại hùng phải đền bù tổn thất cho Hoa Đô công hội, con số lên tới 500 tỷ đôla.

Đại thiếu gia Hùng Phong bị trị trích thậm tệ, bị đá ra khỏi Hoa Đô công hội, ngay cả Hùng Phong trấn cũng bị thay thế trưởng trấn, em trai hắn, Hùng Vũ lên thay. Đồng thời Hùng Phong đại thiếu bị đuổi ra khỏi nhà, trên thân không có một đồng, phải đi kiếm sống đầu đường xó chợ.

Ngay cả cô gái trợ lý thường đi theo hắn, tưởng chừng sẽ theo hắn đến tận cùng, thế nhưng cô ta lại đi theo em trai hắn Hùng Vũ. Như thế còn không tính gì. Ngay sau khi hắn thất thế, ả ta liền đem những chuyện xấu lúc trước hắn làm đều công bố ra, khiến cho cha hắn nổi trận lôi đình một mực đuổi hắn ra khỏi cửa.

Đêm mưa trước, đã hủy đi toàn quân của hắn, đêm mưa hôm nay, tổng hắn ra khỏi nhà. Nhân sinh vốn có, cuộc sống tốt đẹp vậy mà chỉ 2 cơn mưa làm tiêu tan mọi thứ của hắn.

Một mình lang thang trong đêm mưa lạnh lẽo, từ trung tâm thành phố, hắn đi dạt không biết đi đâu về đâu, đôi chân hắn không có tự chủ, chỉ biết đi một cách vô định hướng.

Hiện tại hắn nên oán ai, nên hận ai, hắn hoàn toàn không biết. hận em trai hắn ư? Gia đình tài phiệt luôn có cạnh tranh, hận trợ lý, ả ta là người thân tín nhất của hắn, vậy mà chính là tay trong của em trai hắn.

Hận cha hắn, không thể, ông ta đã tạo mọi điều kiện tốt nhất cho hắn phát triển, nhưng hắn không giặt lấy cơ hội.

Hận Hình Long, hắn chiếm đoạt vị trí cao nhất của hắn, cũng không thể, vì hắn bất tài, tự cao.

Hận quân khăng vàng phá vỡ kế hoạch của hắn. cũng không thể, vì hắn quá ngu muội, quá tham tài, quá tham chiến công, vì thế phải trả giá đắt.

Hận Hoàng Kỳ Phương đã từng nhiều lần đánh mặt hấn, cũng không thể, nàng ta khinh bỉ hấn cũng có nguyên do, hấn tự cao, hấn tự đại nhưng bất tài, thử nghĩ nếu không có cha hấn chống lưng, không có tập đoàn Đại hùng chống lưng thì hấn là gì, một kẻ bất tài vô học. đi ra xã hội không đáng một đồng tiền.

Trong đêm tối, hấn ngụy nghĩ nhiều thứ, suy nghĩ về nhân sinh, suy nghĩ về người mẹ đã quá cố của hấn.

Lại nói về Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm, hai người đã tụ họp quân đội, lên tới 4 vạn quân, 34 võ tướng, 6 mưu sĩ.

Kỵ binh bao gồm: chiến Dương, hổ báo kỵ, thiết kỵ, đằng ngư, ưng nhàn, bạch mã, 35 voi chiến.

Thương binh: Hoàng Thương, kỵ mâu tập, thiếc thương

Bộ binh: Đằng Giáp Binh, thạch giáp binh, Đào Binh và thủy bộ.

Cung binh: Thích Khắc, kim nỗ, hỏa cung.

Khí giới công thành: Xung xa, Nỏ pháo xa, lôi oanh.

Ngoài ra Đặng Lâm còn mang tới một Thuật sư Lạc Linh.

Lạc Linh là một nữ nhân tuổi chừng 23 24 mái tóc dài, nhưng đôi mắt trắng dã, dường như bị mù. Tuy vậy Lạc Linh vẫn đi đứng như người bình thường, một thân mặc choàng đen, bên trên thêu rất nhiều đồ án họa điểm.

Kỹ năng của Lạc Linh là [Hỏa Long]

[Hỏa Long] triệu hồi địa hỏa hóa hình thành hỏa long thiêu rụi địch nhân trong phạm vi 50x50.

Đây là một kỹ năng gây sát thương AOE trên diện rộng trên diện tích 250m. một kỹ năng khá lợi hại trong quân công.

Mục tiêu của họ là 4 thành trấn thuộc Huyện Vô biên chính là : Hà Bi, Cửu Bá, Chi Nhất và Hà Tường trấn. và nằm giáp ranh nhất chính là Hà Tường Trấn.

Hà Tường trấn được xây dựng trên đỉnh núi cao, đường lên núi chỉ có một theo đường xoắn ốc, địa thế như thành Cô Loa. 3 mặt đều là vách núi cheo leo. Bộ binh, thương binh vượt lên là vô vọng.

Bên trong Hà Tường trấn thủ quân lên đến 2 vạn quân. Ngoài ra còn có 4 tháp canh trung cấp trấn giữ đường lên.

Liên quân Hoàng Kỳ Phương và Đặng Lâm đã vây Hà Tường trấn 3 ngày, nhưng vẫn chưa xuất binh, hằng ngày Ô Mộc liền ra khiêu chiến, mắng chửi hết mảy lông nước bọt, vậy mà thủ quân Hà Tường trấn vẫn như rùa rút đầu, không dám lộ ra.

Thật sự nàng có thể công Hà Tường Trấn trong ngày đầu tiên, nhưng tổn thất là điều không thể tránh khỏi. thế nhưng nàng kiên quyết không đánh, mà chờ đợi, dùng Ô Mộc là mồi lửa, đốt bọn chúng lửa giận, chỉ cần một khi chúng xuất quân, hấn là tiêu diệt địch nhân trong phút chốc.

Còn về phần Đặng Lâm có chút không yên, sau khi nghe tin Hoa Đô công hội, sau 5 ngày vây công bị phá tan nát, toàn quân bị diệt. hấn sợ quân mình cũng rơi vào tình trạng như thế. Thường xuyên gặp Hoàng Kỳ Phương bày mưu côn trấn.

Hoàng Kỳ Phương khá là khinh bỉ cái tên này, mang danh nghĩa truyền thừa Lạc Long Quân mà chẳng có chút khí khái nào cả.

Chính xác ngày thứ 5, cuối cùng bọn khản vàng bị chửi cũng đủ, 2000 kỵ binh xông lên. Chủ tướng là Hắc Sát võ tướng cấp 3. Đẳng đẳng sát khí giết xuống miệng rồng to “ con bà nhà nó, thằng râu dâm kia, lão từ từ ăn sống nước tươi này!”

Chính xác là quân khản vàng trong những ngày qua chịu vô cùng ức chế, Ô Đẳng mắng chửi cũng thật ác. Khiến cho tam thống lĩnh một mực phun máu, tứ thông lĩnh liền điên cuồng dẫn quân đánh xuống.

Ô Man tự thân dẫn đội nghênh chiến, 1000 đẳng giáp binh giàn thành hàng ngang thi triển kỹ năng [Thiếc Bích]

1000 kỵ binh ầm ầm lao tới, trực tiếp tông vào bộ binh từ thân Ô Man phát ra một làn sáng màu hoàng kim. Miệng hét lớn [thiếc bích]

ầm ầm ầm ầm ả. liên tiếp va chạm như những chiếc GPW đâm đầu vào tường sắt.

choáng, triệt để choáng, kỵ binh khác bộ binh, vậy mà 2000 kỵ binh xông vào không làm gì được 1000 bộ binh.

Ngay lúc này Lạc Linh đứng ở phía sau, đôi mắt trắng bạch giống như phát hỏa, ánh lửa lập lòe, miện lấp lánh chú ngữ.

“ Khai!” ầm ầm, hỏa long từ dưới đất xông lên, khí thế ngất trời, thiêu trụi mọi vật mà nó xông qua.

Trong chốc lát, kỵ binh Hoàng cân mất đi 500 tên, 1500 tên còn lại hoảng sợ vỡ mặt. nhưng chưa dừng lại ở đó. Sau khi hỏa điểm kết thúc 35 voi chiến xông lên. Cửu Gia lệ hung hãn dẫn đầu thi triển kỹ năng [Huyết Chiến], trạng thái điên cuồng dày xéo đội hình đối phương. Chưa đầy 15 phút 2000 kỵ binh bốc hơi.

Tứ thống lĩnh chưa làm được trò trống gì liền bị Cửu Gia Lệ xông lên thiên phú kỵ tượng dũng mãnh liền một chùy đập nát người Tứ thống lĩnh.

Chỉ một trận chiến nhỏ mà quân khăn vàng sĩ khí sụt giảm.

Ngay sau đó Hoàng Kỳ Phương cho Ô Đằng thông lĩnh 3000 đảng ngu rì rì xông lên, một mực áp sát thông đạo, nhưng không công lên. Phía sau là xung xa, nỏ pháo xa, lôi oanh đã vào vị trí.

ở trung tuyến Ô Mộc không ngừng mắng chửi Quân khăn vàng, càng mắng càng hăng, nhưng quân sĩ phía trên lại không chút nào công lên chỉ diễn võ giương oai.

Kim nỏ, cùng Nỏ Pháo xa, cách 10 phút lại phóng tên một lần, tuy không trúng mục tiêu nhưng quân khăn vàng vô cùng thận trọng, hình thái phòng thủ chỉnh chu, không chút lơ là.

Khí giới thủ thành luôn trong tình trạng sẵn sàng, nước sôi, dầu sôi, đá tảng, khúc gỗ, hỏa tên. ...

Trên ngọn núi Hoàng Kỳ Phương cùng toàn bộ mưu sĩ đang ngắm nhìn trận thế, mắt không ngừng nhìn về một phương hướng xa xăm, miệng lầm bầm “Tiên Lâm, hy vọng người đừng có tiếng không có miếng!”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Công phá Hà Tường Trấn

Bên kia sườn núi, ánh nắng mặt trời đã tắt, chỉ còn một ít tia sáng cuối ngày le lói trong ánh chiều tà.

Sát ngũ cấp tốc giao mật tin cho Đặng Lâm. Đọc lướt qua mật tin, Đặng Lâm khẽ phát tay.

Đứng kế bên Lạc Ô Kết cúi mình nhận mệnh, 1000 Chiến Dương đã vào đội hình chuẩn bị tác chiến, theo đó là A Mã, Sát Nhất, Sát Nhị, Sát Tam cũng bắt đầu trèo núi.

Phải nói Chiến Dương là chủng loại kỵ binh đặc thù nhất, thân cao 0,6m dài 1m, tuy thân hình nhỏ nhắn nhưng cơ bắp cuộn cuộn, trên đầu là một cặp sừng to khủng bố xoan tít lại.

Loại chiến dương này chính là binh chủng đặc thù, tốc độ thuộc dạng trung bình, lực tấn công yếu, nhưng địa hình tác chiến lại là chỗ nhất, bọn chúng có thể di chuyển trên sườn núi cheo leo. Đây chính là một trong những nguyên nhân chính mà Hoàng Kỳ Phương lại đánh Hà Tường Trấn trước.

A Mã, Sát Nhất, Sát Nhị, Sát Tam suy không có sở trường như Chiến Dương nhưng bọn họ là binh chủng thích khách- trinh sát nên việc leo núi đối với bọn họ cũng không tính là gì.

Chưa đầy 30 phút 4 tên sát thủ đã mò lên trên vách núi tiếp cận chốt thủ vệ Hà Tường trấn. Hiện tại mấy tên thủ vệ đang mất tập trung, ánh mắt bọn chúng hướng về hướng cổng trấn. Quân đội Hoàng Kỳ Phương đang không ngừng áp sát, cung binh không ngừng bắn phá, còn Ô Mộc thì vẫn còn đang mắng rất hăng. Tất cả sự chú ý đều dồn vào đó.

Nhanh như chớp, mỗi người một việc, ngay lập kết liễu 4 tên lính canh mà không gây ra một tiếng động nào. Liên tiếp 6 chốt canh bị vô hiệu hóa, lúc này Lạc Ô Kết, thống lĩnh 1000 Chiến Dương cũng vượt qua vách núi.

Dưới sự yểm trợ của 4 sát thủ, Lạc Ô Kết không ngừng chiếm giữ các mục tiêu quan trọng. Khi chiếm giữ được 1/5 trấn, A Mã liền ra lệnh đốt pha doanh trại địch.

Quân khăn vàng đóng tại Hà Tường Trấn tất cả là 2 vạn quân, hiện tại trên phòng tuyến đang là 8000 quân, 1 vạn quân còn lại đang trong quân doanh nghỉ ngơi.

1000 chiến dương xông vào quân doanh địch không ngừng đốt phá, chẳng mấy chốc, hậu doanh Hoàng Cân loạn thành một đoàn, quân binh khăn vàng lao ra khỏi trại, trên người chỉ có một cây chiến đao, tập hợp lại tiến hành phản công, tuy vậy không có chỉ huy nên vô cùng rời rạc.

Còn đối với Chiến Dương luôn di chuyển đội hình 5 người, theo hình mũi tên. Lợi dụng chiếc sừng to khỏe mà xung phong vào không sợ chết.

Nhìn thấy khói lửa từ phía xa xa Hoàng Kỳ Phương liền thở phào nhẹ nhõm, ngay lập tức hạ lệnh công trấn. Các nhánh quân đã vào vị trí chỉ cần đợi lệnh nã mà thôi. Ngay lập tức nã phi ngựa lên tuyến đầu, theo sau là Triệu Kiều và Nguyên Phụng.

Đồng thời cả 3 thi triển kỹ năng của mình.[Kiêu Hùng],[Hiệu Triệu],[Thủ hộ].

5000 quân lính đứng đầu được nhận buff là Ô Man, Cừu Gia Lệ, Lâm Quân, Lê Giang, Vương Hồ và Ô Đăng.

Ô Man tuyền đầu xông lên vừa thi triển kỹ năng [Thiệt Bích] kháng lại lần công kích bằng mưa tên của đối phương, ngay sau đó. Ô Đăng chỉ huy 1000 Đăng Giáp Ngưu xông lên thi triển kỹ năng [Man Ngưu]. Cả một đám trâu điên điên cuồng xông lên. Theo sau đó là Cừu Gia Lệ 35 voi chiến xông xáo, lao lên làm giáp thịt cho 3000 kỵ binh còn lại.

Lê Giang Chỉ Huy 1000 Lang Kỵ Binh xông lên, nhanh chóng tiếp cận công trấn. Vương Hồ chỉ huy 1000 Hồ Bảo Kỵ cũng không yếu thế xông lên.

Lúc này phía dưới cung binh không ngừng bắn tên yểm trợ cho kỵ binh. Tuy phối hợp rất nhịp nhàng, và buff nhiều hiệu ứng, nhưng quân Hoàng Kỵ Phương đã bắt đầu thương vong, cũng may là Voi Chiến thuộc loại trâu nhát, đồng thời là một chiếc xe tank, nên cũng chống đỡ không ít sát thương từ quân Khăn Vàng.

Cừu Gia Lệ đưa vào trạng thái chiến cuồng gia tăng 300% lực tấn công, chỉ một húc duy nhất công thôn làm bằng gỗ ngay lập tức vỡ nát, dọn đường cho Man Ngưu chạy loạn. 5000 quân xông lên trước, phía sau bộ binh, thương binh cũng xông lên tham gia tác chiến.

Nói về tổng chỉ huy quân khăn vàng hiện tại bây giờ vô cùng hoang mang, tiền quân, hậu quân đều bị công phá. Nhắm thấy tình thế không ổn, hấn liền dẫn theo thân tính, mang theo 2000 kỵ binh mở đường máu, tháo chạy.

Thế nhưng 3 bề là vách núi hấn chạy đi đâu, đập vào mặt hấn chính là 35 chiến tượng, thân hình khổng lồ.

Miêng hấn mắng to, thế nhưng vẫn cầm đầu mà chạy, binh sĩ hấn mang theo chết không ngớt, cuối cùng sau một trận chặt vật hấn cũng chạy xuống chân núi thoát khỏi vòng vây, một mực chạy về hướng đông 50 dặm mới dám ngừng lại.

Hấn lúc này mới thở một hơi, nhìn lại phía sau, theo sau hấn chỉ còn vòn vẹn 36 tên kỵ binh giáp nón rơi là tả, trên người không ít vết thương.

Hùng Vũ vừa lên thay chức anh trai mình, ngay lập tức hiện ra tính ưu việt của mình, trong vòng 3 ngày đã lấy lại tình thế bí cho Hùng Phong Trấn, dùng 5000 quân, tiến thành triệt phá 1 vạn quân tiên phong quân khăn vàng, mang lại chiến thắng vang dội, tạo dựng chiến công đầu, lấy lại khí thế cho Hùng Phong thôn.

Sau đó Hùng Vũ bỏ ra 1 tỷ đôla để mua thẻ đổi tên thành trấn, thay tên Hùng Phong thành Đại Vũ. Đại Vũ trấn trở thành một truyền kỳ mới.

Thừa thắng xông lên, liên tiếp Hùng vũ liên tục lập đại công một mực liên thắng đánh đến tận Vô Sơn trấn. hiện tại 5000 quân đang vây công Vô Sơn trấn, hiện tại Vô Sơn trấn chỉ còn hơn khoảng 7500 quân, chỉ huy chỉ còn đại thống lĩnh, 3 vị thống lĩnh khác đều bị phục kích tử trận.

Không phải Hùng Vũ không muốn công trấn, nhưng hiện tại hấn không có trang bị công thành, cũng như quân lực quá ít không thích hợp công thành, với lại bọn khăn vàng như rùa, núp mình trong mai vẫn không chịu ra, đến nay hấn đã vây công Vô Sơn trấn 2 ngày rồi, 2 bên vẫn ở thế giằng co, tuy có sai sót trong kế hoạch, nhưng so với tên anh trai vô dụng của hấn thì một trời một vực.

Ngày hôm nay Đại Việt công hội muốn một lần nữa mời chào lại Hùng Vũ, nhưng hấn thắng thừng cự tuyệt, tuy không gia nhập nhưng sẵn sàng hợp tác với bọn họ.

Đại Việt công hội cùng Hoa Đô công hội đều chỉ 5000 quân, hội hợp với Hùng Vũ, quân số lên tới 1 vạn 5 quân. Buổi sáng ngày hôm sau bắt đầu công trấn.

Đến cuối ngày Vô Sơn trấn chính thức bị công phá, mang lại chiến công đầu cho liên quân, danh vọng của Đại Vũ trấn nói chung và Hùng Vũ nói riêng vươn lên một tầm cao mới.

Vô Sơn trấn chính thức thành lãnh địa của Đại Vũ trấn, 3000 tù binh, 100 chiến mã cũng thuộc quyền sở hữu của Hùng Vũ, tuy cuộc chiến đẫm máu, nhưng Đại Vũ trấn chỉ tổn thất 1300 quân, tổn thất nặng nề nhất là Hoa Đô công hội, 3500 quân, thứ 2 là đại Việt công hội 2600 quân. Tuy tổn thất nặng nề như vậy nhưng bọn họ thu lại chỉ là chiến công, chiến tích và trang bị bạch trang. Thu hoạch bù không được mất.

Trên báo đài không ngừng đăng tin giật gân về Hùng Vũ nhị thiếu gia, chiến tích cực kỳ huy hoân, hơn nữa còn đăng video lên truyền hình, phát sóng trực tiếp, khiến Hùng Vũ càng trở thêm nổi bật. còn anh trai hấn giống như mây khói biến mất vô tung vô thất.

Tại một công viên bên bờ sông ở Quận 4. Đây chính là một con phố đi bộ, quang cảnh cực kỳ xinh đẹp, nơi đây có một chợ đêm ăn vặt cực kỳ nổi tiếng, hằng đêm có không ít người lui tới, đặc biệt là các cặp đôi trẻ, vừa ăn uống, vừa ngắm cảnh sông nước.

Tại một khu vắng vẻ, nhưng hiện tại lại không ít người qua lại có một chàng thanh niên đang bày hàng ở đây, một món ăn cực kỳ lạ, mùi vị có vẻ rất ngon, chăm với tương ớt càng làm cho mùi vị trở nên đặc sắc.

Món ăn này rất kỳ lạ, dường như được là từ cá, vo thành hình tròn, sau đó chiên trên dầu. nghe nói món ăn này đã thất truyền hàng trăm trước. trước đây

món này chính là món ăn vặt cực kỳ nổi tiếng trong những năm đầu của thế kỷ 21. Cá Viên Chiên.

Tên quán là Du Phong cá Viên, chàng trai này nhìn trông rất là soái, hai tay không ngừng chiên cá viên, trên trán cũng chảy đầu mồ hôi, nhưng trên môi anh ấy luôn nở nụ cười chào khách hàng.

Đây chính là Hùng Phong đại thiếu gia tập đoàn Đại Hùng từng tiếng tăm lẫy lừng một thời, không ai ngờ đến bây giờ lại trở thành một anh bán hàng rong soái ca.

Hùng Phong sau một đêm trắng trọc, suy nghĩ về chuyện nhân sinh, hắn đã rút ra một điều tiền bạc, địa vị, quyền lực chỉ làm cho con người trở nên mất nhân tính mà thôi, vì tiền anh em bán rẻ nhau, vì tiền đồng nghiệp phản bội nhau, vì tiền cho dù người trung thành nhất cũng phản bội.

Sau đó Hùng Phong lại nhớ về ngoại hắn, một người phụ nữ mái tóc bạc trắng, nhưng thường hay kể chuyện cho hắn nghe, thường nấu cho hắn ăn, những món ăn cực kỳ thú vị, cá viên chiên, bánh rán trộn, ram bắp, chả lụi, những cái tên cực kỳ mộc mạc mà gần gũi. từ đó hắn quyết định cuộc đời về sau của mình.

“Hùng Phong từ nay đã chết, nay chỉ còn Nguyễn Du Phong!” họ Nguyễn là họ mẹ của hắn. người Hùng gia không cần hắn, thì hắn cũng không cần.

Ngoại hắn sau khi mất có để lại một căn nhà nhỏ cho hắn, nhưng lúc trước một Hùng Đại thiếu nào muốn về một nơi rách nát ấy, nhưng bây giờ nó chính là một nơi để về của hắn.

Bán trên tay chiếc đồng hồ hàng hiệu, hắn sang sửa lại căn nhà cấp 4 tồi tàn, đồng thời mua sắm vật liệu xây một hàng ăn nhỏ trong chợ đêm. Cá Viên Chiên, bánh rán trộn là những gì mà ngoại hắn từng dạy cho hắn. ngày hôm nay hắn dùng cái này để làm kế mưu sinh.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 48: Hùng Phong làm lại cuộc đời

“Anh đẹp trai! Cho em một phần cá viên!” một cô nàng xinh xắn cùng đám bạn mình bước tới.

“1 đồng 3 viên, 3 đồng 10 viên! Em lấy mấy viên!” Hắn cười tủm tỉm.

Nụ cười trên môi hắn làm cho mấy thiếu nữ không ngừng thẹn thùng.

“cho em 10 viên!”

“em cũng 10 viên”

Rất nhanh tiệm ăn vặt Du Phong cá viên trở nên tấp nập, tiệm bán bánh chuối nướng kế bên cũng bị chen lấn.

Tưởng rằng tiệm bánh chuối nướng sẽ qua nắng hắt một trận vì khách hàng của hắn chán hết mặt bằng người ta. Thế nhưng chủ tiệm bánh chuối lại cười ngọt ngào, có vẻ anh rất đất hàng, để tôi giúp anh một tay.

Cô chủ tiệm bánh chuối nướng ấy có một đôi mắt thật đẹp, khi hắn nhìn vào, trong tâm linh có một cảm giác gì đó không tả được, con tim hắn dường như đập nhanh hơn, cảm giác giống như con tim nằm bên trái mà nhảy sang phải. bàn tay không tự giác được mà bóp lấy lồng ngực thở hồng hộc.

“đây! Cảm giác này là! Có phải là tình yêu sét đánh trong truyền thuyết”

Một nụ cười dịu dàng mà triều mến, ánh mắt như hút hồn, làn da trắng, tuy không trắng như tuyết nhưng tràn đầy sức sống, bàn tay cô ấy không được mịn màng vì hằng ngày phải làm nhiều việc, nhưng vẻ nữ tính trên đôi tay không giảm đi phần nào mà còn tạo một sức hút mãnh liệt đối với hắn.

Hắn nhìn cô như một người ngây dại.

“anh gì ơi!” nàng quơ quơ tay trước mặt hắn, trong khi đó hắn đứng như người mất hồn.

“anh đẹp trai cháy hết cá rồi kia!” một cô gái lém lỉnh la lên, đến lúc này hắn mới hoảng hồn. bàn tay không biết làm như thế nào mà cứ quơ loạn lên.

Cô gái không ngừng che miệng cười khúc khích.

Dưới sự trợ giúp của cô gái, trong vòng 2 giờ, phần cá viên cuối cùng cũng bán xong, nhưng phía trước quầy vẫn còn không ít người. hắn đành cười trừ đồng thời hứa là ngày mai sẽ dọn quầy sớm hơn.

Cả một buổi chiều cật lực, vậy mà chỉ kiếm hơn được 150 đồng, đến lúc hắn mới nhận thức được, muốn có một đồng tiền, cũng không phải là chuyện dễ

dàng gì.

“anh uống đi! Hôm nay có vẻ món ăn của anh rất được ưa chuộng!” cô gái sang quầy của mình lấy 2 chai nước ướp lạnh, đưa cho hắn 1 chai cười nói.

“cảm ơn em! Anh là Du Phong, hôm nay không có em chắc anh chết mất! mà em phụ anh như thế quầy hàng của em như thế nào!” Hắn có chút ngưng ngưng.

Trước kia đối diện với rất nhiều mỹ nữ, nhưng hắn chẳng bao giờ lâm vào tình cảnh như thế này, các mỹ nữ thay phiên lấy lòng hắn, nhưng hôm nay với một cô gái mộc mạc như thế là hắn quý cả chân tay, ngưng ngưng, ngưng ngưng.

“không sao đâu anh, em cũng xong hàng rồi, rảnh tay nên giúp anh một ít đấy mà. Em là Nhã Phương! Rất hạnh phúc gặp anh! Hihi” nàng lại cười, dường như trên môi nàng nụ cười không bao giờ tắt.

“em thấy anh lạ lắm, anh mới chuyển tới đây à!” Nàng cười hỏi.

“ừ! Anh mới chuyển được 3 ngày, nhà anh phía bên kia đường, nếu em không có việc gì thì vào nhà anh chơi!”. Nói xong câu này hắn cảm giác có gì sai sai, vừa mới quen con gái người ta, vậy mà đã mời người ta vào nhà rồi. có ý đồ xấu, thôi xong thôi xong lỡ mồm rồi” lúc này trong đầu hắn vô cùng loạn.

Nhìn nét mặt bối rối của hắn Nhã Phương không nhịn được lại cười “nhà em cũng hướng bên đó, thôi chúng ta dọn quầy đi, cũng 10 giờ rồi!”

Nhã Phương là một cô gái đến từ nông thôn, tuy ba mẹ cô mất sớm, một mình phải bươn chải từ nhỏ, nhưng với tính cách thân thiện cùng cần cù chịu khó nên cô rất được mọi người xung quanh ưa thích.

Cô cũng mới chuyển lên thành phố được 1 năm, cô dùng món ăn dân dã quê nhà Bánh Chuối nướng mà mở một quầy hàng, tuy công việc có chút vất vả, nhưng so với lúc trước tại quê nhà, thì bây giờ tốt hơn nhiều.

Cô thuê một căn nhà trọ gần căn nhà của Ngoại hắn, khu nhà này đã rất lâu không có qui hoạch, cũng như tân trang, nên dần dần khu này trở thành khu nhà nghèo của thành phố.

Và từ đây cuộc sống của Nguyễn Du Phong trở nên đầy màu sắc.

Quay lại Hà Tường trấn, Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm đang cho người gấp rút xây lại phòng ngự, và thống kê tổn thất.

Lần này Hoàng Kỳ Phương dặt quân đánh trực diện, tuy có hàng loạt kỹ năng phòng thủ, cũng như hỗ trợ, thế nhưng chiến tranh tổn thất là điều không thể tránh. Tổng cộng năng bị tử thương 1731 quân, trong đó thiết kỵ 130 tên, 259 Đẳng Giáp Ngưu, 50 Hồ bảo kỵ, 20 lang kỵ binh. Còn lại là thương binh cùng bộ binh.

7 voi chiến bị trọng thương, nhưng không chết, đã được đưa về Ô Ma trấn dưỡng thương, phải một tháng sau mới có khả năng chiến đấu. nếu thuật sư có kỹ năng trị liệu, thì chỉ sau 1 đêm mọi thương thế sẽ lành lại và có thể chiến đấu sau vài này. Nhưng rất tiếc, Lạc Linh là thuật sư hệ chiến đấu.

Hiện tại Hà Tường trấn thuộc quyền sở hữu của Hoàng Kỳ Phương, nhưng đối lại chiến lợi phẩm lần này thuộc về Đặng Lâm. 3000 tù binh, 2000 kỵ ngựa (Hoàng Mã), trang bị bạch trang cũng hơn ngàn bộ, lam trang cung 500 bộ, giá trị lên tới vài tỷ đô.

Nhưng số lượng trang bị này Đặng Lâm không có ý đồ bán đi, mà trực tiếp đập vào quân đội, 2000 kỵ binh nhanh chóng được trang bị, hơn nửa 500 Đẳng Giáp ngưu trang bị lực trang trở thành quân tiên phong tuyến đầu, phục vụ cho công tác chiến tranh.

Cách 500 dặm là Hà Bi trấn, Hà Bi trấn địa thế hiểm trở, lưng dựa vào vách núi, một mặt hướng ra sông, Hà Bi trấn còn có một thương cảng và một doanh trại thủy quân. Tập trung hơn 4 vạn quân khải vàng, hôm nay bất ngờ Hà Bi trấn xuất hiện thêm một nhân vật, hắn ta toàn thân nhếch nhác, mấy tên lính phía sau thì thương thế chồng chất, trang bị rách rưới, cực kỳ thảm.

Đám người này chính là Đại thống lĩnh Hà Tường trấn, Sa Khương. Một mực nhập trấn, sau đó hắn liên tiếp khóc lóc kể lể rồi quyết tâm báo thù rửa hận cho các huynh đệ tử trận. nhận được lòng tin từ đại thống lĩnh Hà Bi trấn.

Sa Khương mang theo 4000 kỵ binh cùng 1 vạn thương binh, bộ binh cùng nhiều vật dụng công thành, một mực muốn tái chiến Hà Tường trấn.

Đây chính là mục đích Hoàng Kỳ Phương muốn cho Sa Khương chạy trốn. tại sao Gia Các Lượng hết lần này đến lần khác thả Sa Ma Kha, không phải vì nhân từ, mà muốn tiêu diệt hết thế lực man tộc, Sa Ma Kha chính là cầu nối liên kết các bộ tộc man tộc lại.

Sa Khương cũng thế, lấy danh nghĩa của một đại thống lĩnh, về tình về lý đám đại thống lĩnh khác không thể ra quân giúp hắn. vì vậy tạo điều kiện thuận lợi cho Hoàng Kỳ Phương tiêu hao sinh lực địch.

Ngay tại lúc này Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm chia quân theo 3 hướng mà tiến công.

Một đạo đi đường vòng Tam Hạ Khẩu. một đạo trực tiếp đi Tam Hạ Khẩu, thẳng tiến tấn công Hà Bi Trấn.

còn một đạo Thủy Quân do Sĩ Hoàn chỉ huy, mang theo 3 tàu chiến 3000 quân Thủy Bộ (là binh chủng bộ binh cấp 3) cùn 1000 cung binh, nem theo

Sông Hồng thẳng chuẩn bị tập kích Hà Bì trấn.

đạo quân chinh hợp thẳng tiến Tam Hạ Khẩu chính là do Đặng Lâm chỉ huy. Quân số lên tới 1 vạn 5. Trong đó có 2000 Đẳng Giáp Ngự của Hoàng Kỳ Phương do Ô Đẳng Chỉ huy, ngoài ra còn có Cửu Gia Lệ chỉ huy tượng binh, Ô Mộc, cùng Triệu Kiều.

còn đạo quân đi vòng qua Tam Hạ Khẩu do Hoàng Kỳ Phương chỉ huy, 7000 kỵ binh, trong đó có 1000 Chiến Dương của Đặng Lâm, còn lại là Hồ Bảo Kỳ, Lang kỵ Binh, Ưng Nhãn. Theo sau nàng còn có, A Mã, Sát Nhấ, Sát Nhị, Lê Giang, Vương Hồ.

quân của Sa Khương dừng cách Tam Hạ Khẩu 20 dặm đã nhận được tin truyền về có 1 vạn 5 quân đội đang thẳng tiến hướng này Tam Hạ Khẩu, vì bị ăn quả đắng một lần nên hần quyết định cho quân dừng lại hạ trại chờ quân tiếp viện.

Đặng Lâm khi cách Tam Hạ Khẩu 10 dặm cũng dừng lại hạ trại, không có ý tứ công chiếm. 2 bên giữ nguyên tình thế giằng co, người không đội thì ta không động.

.....

Lại nói về Hoàng Minh, vì phải còn đi học cấp 3 nên Hoàng Minh không thể tham gia thảo phạt hoàng cân, nhưng điều này làm hần thoải mái. Trong những ngày hay hần chính là lão đại của Ô Ma Trấn cùng Hằng Hà trấn.

Lên chức đại thống lĩnh chỉ huy đội quân lên tới 5000 tên, cấp 3 max cấp 80. Mang trên người một trang bị hoàng Kim, trên mặt lúc nào cũng mang một chiếc mặt nạ, trông hần cực kỳ uy vũ, cực kỳ soái ca.

Đặc biệt là mỗi khi hần bước vào Giao Chi thành thì không có biết bao ánh mắt ngưỡng mộ nhìn hần. còn nữa mỗi khi nghe mấy đứa bạn trong lớp bàn tán về Con Đường Vận mệnh, cũng như kể lể về những chiến tích mình đạt được. lúc đó hần nghe muốn phụt cười làm sao.

Nhiều khi hần muốn hét thật to. “ chúng mày vào đây, bỏ mày chấp hết!” nhưng lệnh chị khó cãi, hần phải giữ bí mật.

Ngày hôm nay, bạn gái hần Yên Nhui cũng mua một bộ đồ chơi, liền rủ hần chơi cùng mấy đám bạn chung lớp, hần liền tỳ tỳ từng vào game, giúp bạn gái mình.

Thế nhưng, trong lớp có một thằng mang tên là Hình Cửu Hùng, nghe đâu là chất chút gì đó của Hình gia, mà Hình gia hiện tại chính là chấp chương Đại Việt công hội, hằng ngày hần không ngừng cưa boom chém gió về cái thôn trại của hần cũng như Đại Việt công hội.

Đã vậy thì thôi, Minh Long cũng không muốn nhắc tới. vậy mà tên này cái móng heo của hần lại muốn ăn quảng lên Yên Nhi thân yêu của hần. thế là một cái âm mưu đen tối trong đầu hần hiện ra.

“ con mẹ mày! Heo mập! giám giành vợ của ông! Ông cho mày chết. mà chết rồi thì đừng hỏi bố cháu là ai!”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Hoàng Minh hiển uy

Thành đông Giao Chi thành, nơi đây luôn là nơi tập trung đông đúc nhất, không phải đây là một thị trường, cũng không phải là quân doanh, mà là nơi của các thần thủ làm nhiệm vụ, cũng như vị trí hồi sinh.

Hôm nay, Yên Nhi lần đầu tiên bước vào Con Đường Vận mệnh. Hiện ra trước mắt nàng là toàn cảnh tráng lệ, mọi người đều mặc trang phục cổ xưa, ngay cả nàng cũng thế, một thân áo xám thôn nữ, mái tóc buôi cao, làm tôn lên vẻ đẹp của nàng.

Không lâu sau Hoàng Minh đã xuất hiện trước mặt Yên Nhi, trên thân hần chỉ có một bộ giáp gia cùng đao đồng, trông có vẻ tồi tàn và lạc hậu so với thời đại. hiện tại bây giờ ngay cả tân thủ cũng có một cái Bách Thú giáp và thiếc kiếm rồi.

Nhìn thấy người yêu, Yên Nhi nhí nhảnh lon ton theo Hoàng Minh, vừa đi vừa hỏi.

Nhưng chẳng mấy chốc bọn họ bị chặn lại, vì có một toán hơn 20 người, ta phần là thương binh cấp 2.

Tổ hợp 20 thương cấp 2 xuất hiện trong khu tân thủ, đó chính là thực lực khủng bố, mới có được, và chỉ huy bọn chúng cũng không phải là nhân vật bình thường.

Hình Cửu Hùng, thân hình mập mạp, chiếc Bách thú giáp dường như muốn nứt toát ra vì thân hình đồ sộ của hần. theo hần là mấy tên lâu la tay chân cho hần trong lớp là Tý Béo và Miu Chọt.

Trên ngực 3 tên này đều có một cái huy hiệu bằng đồng hình lá cờ Đại Việt, đây chính là biểu tượng của Đại Việt công hội.

“ha ha ha Yến Nhi! Bạn cuối cùng cũng đã tới, ha ha ha bọn mình chờ cậu này giờ, nhanh lên, mình giúp cậu đi tăng cấp!” giọng nói của tên mập cực kỳ tỏm, nghe cứ ngại ngái, nổi da gà! Vậy mà phía sau mấy đứa con gái hoa si trong lớp lại nhìn hấn với ánh mắt đầu sùng bái.

“không, mình đi với Hoàng Minh rồi! Cảm ơn! Hoàng Minh chúng ta đi!” Yến Nhi cực kỳ ghét bỏ cái tên cà rồm heo mập kia.

Hoàng Minh mỉm cười, ánh mắt đầy trêu mếu nhìn Yến Nhi.

“ây u! đây có phải là anh chàng điển trai nhất lớp ta hay sao, nhưng sao bây giờ nhìn chẳng khác một tên ăn mày vậy, ha ha ha mau mau lại đây, qui xuống cầu ta, tao cho mày một cái giáp bách thú!” đứng kết bên Tý Béo liền hung hấn nhấc nhả Hoàng Minh.

“Tý Béo không được như vậy, dù gì Hoàng Minh vẫn là đồng học, không nên không nên!” Hình Cửu Hùng ra vẻ rất là tức giận đối với Tý Béo, nhưng miệng nói giọng điệu chính là khinh thường người khác.

“thôi! Nếu có Hoàng Minh thì chúng ta cùng nhau đi cày cấp, mình đảm bảo trong vòng ngay ngay tất cả mọi người đều lên 1 cấp. sau đó ta sẽ giúp mọi người làm nhiệm vụ lật Kiến thôn lệnh!”

Lúc này mọi người hoan hô kịch liệt, đặc biệt là mấy đứa hoa si thì càng mê hấn hơn nữa. còn Yến Nhi thì mặt đen lại có chút không vui nhìn Hoàng Minh.

Lúc này Hoàng Minh mỉm cười thì thầm vào tai nàng “em yên tâm, cứ theo bọn hấn, tý nữa có trò vui.”

“tốt lắm hơn Hình thiếu!” Hoàng Minh không có chút nào khí khái một mực đi theo sau Hình Cửu Hùng.

Nhìn thấy biểu hiện của Hoàng Minh, Cửu Hùng không nhịn được mà cười khẩy một cái, trong lòng mừng như nở hoa. Nếu như tiếp tục như thế này Yến Nhi sớm muộn gì cũng bỏ tên nghèo bắt tài kia theo bốn đại gia, ha ha ha. Yến Nhi, anh chờ em, hắc hắc, bộ ngực căng tròn kia, chắc sờ sao là thích lắm ka ka ka! “trong đầu tên mập không ngừng có những suy nghĩ biến thái.

Ra khỏi Gia Chi thành, cả đoàn hơn 50 người, thẳng tiếng càn quét mấy bãi cỏ rừng, heo rừng, lâu lâu lại gặp một hai con sói xám, chiến đấu phải nói là cực chán, kinh nghiệm hút vào cực ít, bởi quá nhiều người theo đoàn, mà quái thì không có bao nhiêu.

Nhưng điều chán ghét hơn chính là Hình Cửu Hùng cứ theo sau là phiên Yến Nhi, đồng thời hai tên lâu cá cứ buồn lòi sỉ nhục Hoàng Minh.

“Hoàng Minh, mày có phải là đàn ông hay không, sao lại đi theo Hình thiếu hít exp”

“Hoàng Minh thẳng nhà quê, mày có biết đây là trang bị gì không đỉnh cấp trong bạch trang bị!”

“tao nhìn kiểu ăn mặt của mày chắc cả nhà mày thu nhập không được bao nhiêu nhỉ. Một tháng bố mày kiếm được 3000 không?”

Bọn chúng mồm rất to, lời lẽ nhục nhã, nhưng Hoàng Minh vẫn im lặng, còn Yến Nhi lại muốn sinh khí mồm to.

Nhưng lúc nàng chuẩn bị làm ầm lên, thì có một tiếng gầm cực lớn. “rống rống! liên tiếp có những tiếng rống vang dội.

“không hay, gặp phải hung thú tập kích, mau chạy, mau chạy!” lúc này Hình Cửu Hùng không còn cảm giác ưu việt khí thế mà chuyển sẵn một con chuột nhắt, à không phải một con heo có gan chuột nhắt.

Thân hình đồ sộ của hấn, từng khúc mở tung lên, tung xuống lên tung xuống cực kỳ buồn cười.

Nhìn thất nhân vật chủ chốt bỏ chạy. Đám ăn theo cũng phát hoảng, điên cuồng mà chạy trốn.

nhưng rất là đáng tiếc, 10 con cự hổ, 20 cự lang đã bao vây bọn họ. cả đám liền thất sắc. trên thân hình đầy mỡ của Hình Cửu Hùng chảy đầy mồ hôi, dường như phía dưới của hấn cũng run rẩy phun không ít nước.

Nhưng lúc này Hoàng Minh cực kỳ trấn định, làm chỗ dựa cho Yến Nhi, nàng run rẩy “ha ha ha không ngờ lần đầu tiên vào game lại chết nhanh đến như vậy, mà cũng may là có anh. Em có chết cũng không sợ hãi chút nào!” nàng cười rất là thê lương, giọng nói làm tim Hoàng Minh xuyên sao.

“em yên tâm, có anh ở đây, mọi chuyện sẽ không sao cả.” nói xong hấn phất tay xuống một cái sau đó lại ôm chặt Yến Nhi hôn nàng một cái thật sâu.

Bên ngoài 30 con đã thú như uống thuốc lác, điên cuồng xông vào cắn xe đám người kia. Chỉ còn 2 người đứng ở trung tâm hôn nhau thắm thiết không màng đến cảnh giết chóc bên kia. Ngay cả bảy hung thú kia còn đứng xung quanh thủ vệ 2 người bọn họ nữa.

Chưa đầy 5 phút, nụ hôn nóng bỏng đã bị ngừng lại, bởi vì từ trong bụi cây đi ra 50 tên võ trang đầy đủ, trang bị lam trang, khí thế uy vũ bước ra, sau đó quì xuống rống to “Tham Kiến Đại Thống Lĩnh!”

“con bà nó, không thấy bốn thống lĩnh đang cưa gái à! Hoàng Minh rống to, quát mắng bọn kia.

Lúc này Yến Nhi mới phát hiện điều gì đó sai sai gần đầu lên nhìn xung quanh. Xung quanh có tất cả 50 kỵ binh, mà toàn là kỵ binh đặc biệt trong truyền thuyết, Lang Kỵ binh, cùng Hồ Báo kỵ. vậy mà cả đám đang phủ phục trước nàng, phải nói chính xác hơn là chàng trai ôm hôn mình suốt 5 phút.

Nàng liền sinh khí, tay từ thế ôm sang thế ngắt, một phát như trời giáng thẳng cái eo Hoàng Minh mà tới, khiến hắn phải trợn cả mắt “Yến Nhi từ từ từ để anh giải thích, đừng ngắt mà!” Hoàng Minh không ngừng rên rĩ xin tha mạng.

Cả đám thuộc hạ đều tê cả da đầu, đại thống lĩnh em trai của Trần trưởng đại nhân, khí thế hiển ngang uy vũ vô song vậy mà, để một cái thôn dân cấp một hành xác, thật là bất khả tư nghị à.

Không lâu sau Hoàng Minh mặc lại trang phục vốn có, một bộ trang bị Hoàng Kim, cười tên lưng một con cự hổ tư chất A. bước đến lần nữa chào hỏi Yến Nhi.

“xin chào Yến Nhi đại mỹ nhân, ta là Hoàng Minh thống lĩnh 3000 quân trấn giữ Ô Ma trấn cùng Hằng Hà trấn, xin ra mắt!”

Nhìn chàng trai trước mặt, Yến Nhi đôi mắt cực kỳ mê ly. Đây chính là bạn trai của nàng, Hoàng Minh đẹp trai nhất lớp, học giỏi nhất lớp, giờ đây chính là một đại thống lĩnh chỉ huy 3000 quân.

“anh có thực lực mạnh như vậy sao lại sợ tên mập kia! Nàng có chút không hiểu!”

Hoàng Minh trầm ngâm một chút rồi nói “bởi vì thực lực bên ngoài anh không có, nên phải ẩn nhẫn, trước khi làm cho thế lực bản thân hùng mạnh, thì không nên lộ mặt ra bên ngoài, nếu không sẽ rất nguy hiểm!”

“thì ra là thế! Anh dắt em tham quan thôn của anh đi!” Yến Nhi hiện tại nàng vô cùng háo hức.

“tốt! em mặc bộ trang bị này đi, hôm qua a vừa mới đi Hoàng Cân Khúc Dương khó kiếm được đó.

Nói xong hắn đưa cho nàng 2 món trang bị hoàng kim là một thanh Khuyết Kiếm cùng một cái choàng Phù Vân. Còn các trang bị khác như giáp, khiên đều màu lục. hắn cũng không quên mang cho nàng một cái mặt nạ sắt thủ đường dùng để ẩn danh, cùng điện mạo.

“em muốn tham quan trấn nào trước, để xem hiện tại anh có bao nhiêu trấn ta: Ô Ma Trấn, Hằng Hà Trấn, Bạch Lang trấn,...”

“Khoang đã anh nói cái gì! Ô Ma trấn, Hằng Hà trấn! Thiên hạ đệ nhất trấn cùng thiên hạ đệ thất trấn” Yến Nhi có chút không tin.

“ừ! Hiện tại anh là đại thống lĩnh của 2 trấn này!” Hoàng Minh không chút do dự nói.

“đó không phải là trấn của NPC hay sao, mà anh sao lại làm thống lĩnh được.”

“Quân chủ lực đi đánh Hà Tường Trấn cùng Vô bi trấn rồi, anh thống lĩnh 3000 quân để phòng ngừa bị tập kích thôi! Với lại 2 trấn: Ô Ma Trấn cùng Hằng Hà Trấn là lãnh địa phụ thuộc Vô Ưu trấn! mà vô ưu trấn trưởng Ma Kỳ chính là chị mách nhà a!”

Lúc này Yến Nhi hoàng toàn phát mộng, nàng chớ chút không tin vào nhân sinh nữa rồi. gia đình bạn trai nàng thật là bá đạo. top 10 thôn trấn, trong đó đã có 3 cái tên thôn trấn của nhà hắn. thật là mộng bức a.

Em muốn đi nơi nào trước:: Ô Ma Trấn, Hằng Hà Trấn, Vô ưu Trấn, Bạch Lang Trấn, Vọng Hương Trấn, Diệt Hùng Trấn, Hoàng Gia trấn, Uy Vũ trấn. à mà hôm qua chị hai đã công chiếm được Hà Tường trấn của quân khăn vàng rồi, không biết tình hình bên đó là sao nữa.”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Ác chiến Tam Hạ Khẩu

Đặng Lâm thống lĩnh 1 vạn 5 hỗn hợp quân chuẩn bị đối chiến Sa Khương 1 vạn quân tại Tam Hạ khẩu, lúc này khí thế như thủy, sĩ khí hùng hực,

1 vạn 5 quân của Đặng Lâm bao gồm:

2000 Đẳng Giáp Ngưu của Hoàng Kỳ Phương cùng 5 gia tướng của nàng, Cửu Gia Lệ, Ô Đăng, Ô Mộc, Nguyên Phụng và Triệu Kiều.

1 vạn 3 còn lại là quân của Đặng Lâm, 4000 kỵ binh, 3000 bộ binh, 2500 thương binh, còn lại là cung binh và trang bị công thành.

Có tất cả 15 võ tướng và 1 Thuật sĩ Lạc Lung.

Lạc Hà, Lạc Hạc, Lạc trấn chỉ huy Kỵ Binh. Lạc Hùng, Lạc Lực, Lạc Trác chỉ huy bộ binh, Lạc Cốc, Lạc Chiến, Lạc Cái chỉ huy thương binh. Lạc Suru, Lạc Bắc, Lạc Thương chỉ huy cung binh, còn lại là mưu sĩ, chỉ huy đại cuộc cùng Đặng Lâm.

Quận khan văn khí thế hừng hực 4000 kỵ binh Thiếc Kỵ xông lên, khí thế cực kỳ hùng hãn.

Lạc ba Lạng mưu sĩ của Đặng Lâm nhìn thế trận, sắc mặt cực kỳ nghiêm túc, tay phải phe phẩy quạt lông Ngỗng khẽ rung lên.

Ngay lập tức trống trận nổi lên. [Cổ Vũ] tang 45 khi khí có toàn quân. Đây chính là kỹ năng của Lạc Ba Lạng.

Nhận được lệnh trống trận từ bên trong đội hình vọt ra 1000 kỵ binh Lôi Kỵ.

Lôi kỵ binh chủng cấp 3, trang bị thiếp phủ, toàn thân trang bị màu đen, chiến đấu dũng mãnh, thiện chiến là một trong binh chủng mạnh nhất, đứng thứ 2 sau Voi Chiến.

Lôi Kỵ chính là binh chủng đặc thù của Đặng Lâm, đây chính là con bài chiến lược của hắn. thống lĩnh 1000 kỵ binh này chính là một võ tướng cấp 3 Lạc Hạc.

“ giết Giết” khí thế xông trời, 1000 kỵ binh lấy tốc độ như tia chớp xông vào 4000 thiếp kỵ, không một chút sợ hãi, không một chút nao núng, một mực quyết tâm tử chiến.

Sa Khương một mặt khinh thường, 4000 đánh với 1000, dung đầu gối cũng nghĩ ra, ai sẽ thắng.

Hắn ở hậu doanh điên cuồng gào rống, các huy đệ giết, giết hết bọn man hoang này, giết sạch đám man rợ này trả thù có các chiến hữu đã hy sinh, giết giết!”

Nhưng tình hình trước mặt lại cho hắn cực kỳ mông bốc, 1000 kỵ binh như hổ vào bầy cừu, 4000 kỵ binh chiến đấu một cách rời rạc và chậm chạp. 1000 Lôi Kỵ như sói đói, liên tục cắn xé giết chóc.

Lôi Kỵ lấy 1 địch 2, thậm chí là 3, 4000 thiếp kỵ nhanh chóng giảm đi phân nửa. Sa Khương mặt đen lại sau có chút phát xanh.

“ mau mau! Cho thương binh xuất kích!”

4000 thương binh, đa phần là thiếp thương, và hoàng thương, như nước lũ tràn lên.

Phía bên kia trận hình, Lạc Ba Lạng nét mặt vẫn bình tĩnh, quạt lông ngỗng vẩy ba cái, phía sau trống lại nổi lên lần nữa. lần này trống trận trầm xuống, sau đó một tiếng cọi hiệu thật lớn vang lên.

Lạc Hạc nhận được lệnh liền chỉ huy số kỵ binh còn sót lại rút lui.

Thừa thắng xông lên, 4000 thương binh cùng 2000 kỵ binh còn sót lại xông lên, lần nữa sĩ khí lại tăng, quân khan vàng ồ ạt lao vào.

Lúc này quân khan vàng cách đại quân Đặng Lâm 800 m, lúc này Nguyên Phụng nay lập tức sử dụng kỹ năng [Thủ hộ] tạo một màng sương màu xanh lên quân, gia tăng lực phòng thủ.

Đặng Lâm đứng ở trung tâm đội hình. Bàn tay khẽ cầm thanh Tinh Kiếm màu lục vùng lên.

[thiên Mệnh] một hư ảnh để vương lại hiện lên, hư ảnh này có đôi nét giống như hư ảnh của Hoàng Kỳ Phương, nhưng có phần nhỏ hơn đồng thời vị đế vương này mang khí chất của một văn nhân, còn của Hoàng Kỳ Phương là một sát vương.

[Thiên Mệnh] gia tăng 75 Sĩ khí, đồng thời giảm quân địch 20 sĩ khí.

Lúc này đại quân lại hiện ra hư ảnh một lá cờ cực lớn đây chính là kỹ năng của Triệu Kiêu [Hiệu Triệu]

[Hiệu triệu] tang 60 sĩ khí đồng thời tạo hiệu ứng hội tâm, toàn quân một trí.

3 đại chiêu vừa tung ra. Lúc này quân khan vàng còn cách đại quân 500m. Đặng Lâm quát lớn ‘ Cung Binh chuẩn bị!’

“ bắn!” “phốc phốc! phốc”

[Tiền vũ] kích thích toàn diện cung binh xuất kích, gia tăng 120% sát thương.

Đây chính là kỹ năng của Lạc Bác.

4000 cung binh bất đồng nhất, lực sát thương là không tương được, 2000 kỵ binh công lên hàng đầu chỉ còn vòn vẹn 2 300 tên, phía sau đám thương binh cũng tử thương vô số.

Nhưng tên đã lên cung sao không bắn, số quân còn lại như nước lũ tràn đê không lúc nào nao núng tràn lên.

Ngay lập tức Lạc Lung thi triển kỹ năng [Hòa Long] một con rồng lửa hiện lên điên cuồng tàn sát lúc này quân 2 bên chỉ còn cách nhau 100m

“ giết!” Đặng Lâm quát lớn.

Ấm Ấm ngay lập tức Cừu Gia Lệ cùng Ô Đẳng thống lĩnh quân sĩ của mình xông lên, thương binh nào gì chống lại Voi Chiến, hơn nữa Ô Đẳng thi triển kỹ năng quân đoàn [Man Nguru] làm sao đám thương binh còn sót lại có khả năng sống sót.

Mắt nhìn đám quân của Hoàng Kỳ Phương xông lên trước, tiêu diệt quân khăn vàng, long Đặng Lâm có chút xót xa, đây chính là điểm chiến công a, chiến tích a, võ hồn a.

Không cam lòng nhìn chiến tích bay đi, Đặng Lâm liền ra lệnh cho bộ binh xông lên càng quét.

Binh bại như núi đổ quân khăn vàng từ thương vô số, phía sau nhìn binh bại, Sa Khương sắc mặt tái mét, không nhìn được mà phun một ngụm máu thật to, bất tỉnh ngay tại chỗ.

Quân khăn vàng liền lui quân, thế như Đặng Lâm không có thừa thắng xông lên mà duy trì đội hình, càn quét những gì công sót gì lại trên chiến trường, trang bị, chiến mã, vũ khí...

.....

Bên kia mặt trận Hoàng Kỳ Phương liên tục lãnh quân di chuyển liên tiếp 3 ngày, đến cuối ngày thứ 3, đội quân đã áp sát thành Hà Bi, nhưng không có tiến công mà ẩn nấp trong rừng rậm.

A Mã, Sát Nhất, Sát Nhị nhanh chóng phát huy đặc tính binh chủng của mình, trong thời gian ngắn liền quan sát được địa hình thành Hà Bi.

Quân thủ thành hiện tại chỉ còn 3 vạn quân, 2 ngày trước Sa Khương bại tướng trở lại thành Hà Bi sau đó dẫn 1 vạn quân trong đó có 4000 kỵ binh hướng về Tam Hạ Khẩu mà đi.

Vừa mới sang ngày hôm nay, một tên võ tướng lại nhập thành, báo cáo tình hình tại Tam Hạ Khẩu.

Nàng tin chắc, tên Tiên Lâm kia đã thành công, có lẽ ít nhất trong 2 ngày tới Hạ Bi trấn sẽ chỉ viện binh cho Sa Khương. Lúc này thủ quân trong trấn còn lại không quá 2 vạn.

Nếu theo kế hoạch này trong vòng 4 5 ngày nữa quân thủ thành sẽ giảm đi còn không quá 1 vạn đến lúc đó nàng sẽ heho công thành.

Trong tình hình hiện tại nên án binh bất động, hi vọng phía bên kia Thanh Ngọc sẽ thuận lợi. Hoàng Kỳ Phương trong ruột có chút sốt ruột.

.....

Trên tuyến đường song Hồng, 3 chiến thuyền, mỗi thuyền chứa 1000 quân, do Sĩ Hoàn làm thống lĩnh, kết bên là Thanh Ngọc ngự ty quan sát.

Mục tiêu của đội quân thứ 3 này, mục đích là nghi binh, phân tán lực lượng của Hà Bi trấn, nên khí thế di chuyển rất là phô trương, gần như là bạo lộ hành tung, cờ, trống, kèn hiệu hân hoan.

Vì là nghi binh hấp dẫn quân chủ lực của địch nên đây chính là đội quân yếu nhất về mặt số lượng cũng như mức độ tinh nhuệ. 3000 quân Thủy Bộ nhưng chỉ có một mình Sĩ Hoàn là võ tướng mà thôi.

Hiện tại Vươn Lên công hội phân bố lực lượng như sau.

Hoàng Minh thống lĩnh 3000 quân trong đó có 1000 kỵ binh trực tiếp phòng thủ và phát triển 2 trấn Hằng Hà và Ô Ma trấn. không ngừng luyện binh soát quái cũng như tiêu diệt các mối nguy hại xung quanh, kể cả tấn công thôn trang của người chơi khác gần đó, nhưng phải lấy danh nghĩa của quân khăn vàng.

Hoàng Quang Hải chủ trì đại cuộc tại Hoàng Gia trấn. Hoàng Gia trấn nằm ở tận cùng khu vực lãnh địa, tiếp giáp với thung Lung Nàng tiên thuộc phạm vi thế lực của Tiên Lâm, nên nơi đây là cái nôi sản xuất lương thực và tài vật, đặc biệt là Gỗ và quặng đồng, quặng thiếc.

Minh Hương chỉ huy và phá triển Diệt Hùng Trấn, đây là trấn duy nhất có thiên phú về thủy quân, quân số tối đa tại quân doanh là 8000, nhưng vây công Hà Bi trấn chỉ có 3000 thôi, vì Diệt Hùng trấn đang gặp nạn, không chỉ riêng sơn tặc, giặc khăn vàng, mà còn Hải tặc. tại trung tâm Yên Lập hồ có một hòn đảo rộng lớn, diện tích hơn 20 km2, nơi đây đang đóng trú một hạm đội hải tặc cấp 3, có 8000 quân đóng trú. Chính vì vậy 5000 quân còn lại để phòng thủ Diệt Hùng trấn nhằm khi bất trắc.

Tiểu Hà quản lý Vô Ưu thôn cùng Bạch Lang thôn. Đây chính là 2 thôn trấn chiến lược của Hoàng Kỳ Phương, nơi đây không chỉ là biểu tượng mà còn là nơi tập trung quyền lực tối cao. Hằng Hà, Ô Ma có thể bỏ, nhưng Vô Ưu thì không.

Tất cả các mặt trận hầu như trên dầu sôi thế nhưng có một nhân vật khác thì đang hạnh phúc bên tình yêu.

.....

Mỗi ngày như một ngày Hưng Phong à không Nguyễn Du Phong thức dậy vào lúc 5 giờ sáng, bắt đầu một ngày dài tràn đầy tiếng cười.

Cứ đúng 5 giờ sáng là cô nàng hàng xóm kiêm luôn quán xóm đến rủ hân chạy bộ tập thể dục buổi sáng, ngày đầu thì hân có chút dậy không nổi, thế nhưng ngày thứ 2, ngày thứ ba là Nguyễn Du Phong ngày càng háo hức, hân mong sao cho trời mau sáng để cô nàng Nhà Phương.

Cùng tập thể dục, cùng ăn sáng, cùng mua sắm chuẩn bị hàng hóa, cùng mở tiệm, cùng dọn tiệm cùng về nhà, tất cả mọi chuyện đối với hắn là một niềm vui. Hắn chỉ tiếc hận một điều là sao Nhã Phương không cùng về một nhà với hắn.

Hiện tại Nhã Phương cùng Nguyễn Du Phong đã kinh doanh thành một tiệm chuyên bán những thức ăn vặt cực kỳ mới lạ, không phải pizza không phải thức ăn Nhật, cũng không phải thức ăn Hàn, mà thức ăn Việt xưa: Cá Viên Chiên, Bánh Trán trộn, bánh trán nướng nem và đặc biệt trà sữa trân châu.

Những món ăn mới lạ, lại phù hợp với giới trẻ, công việc làm ăn của hai người bọn họ ngày càng phát triển.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Nguyễn Du Phong nhân sinh

Một gian hàng rộng chừng 10m2 không gian chỉ đủ để 1 cái quầy lớn, một lò nướng than và một hai cái bàn, trang trí tuy thô giơn đơn giản, nhưng lại hài hòa với thiên nhiên, chủ yếu là những chậu sương rồng, sen đá.

Không phải ngẫu nhiên mà quán trang trí như thế, bởi vì nữ chủ nhân thích nhất loại cây này. Sương rồng sống trong hoang mạc, cho dù thời tiết có khắc nghiệt, chỉ nắng và gió, nhưng nó vẫn vươn mình vươn lên sống tốt cuộc đời của mình.

Nhã Phương cũng vậy, từ nhỏ nàng phải mưu sinh, phải bưng chài giữa dòng đời khắc nghiệt.

Sau khi 2 người quyết định làm chung thì tên quán đã đổi tên thành Ngày Mới. tuy vậy mọi người lại gọi với một cái tên thân thương “Soái Ca cá viên” hay Hot boy trà sữa”.

Mọi chuyện đều tốt đẹp, cái vẻ ngao mạn kêu căng lúc đầu của Nguyễn Du Phong đã không còn, mà thay vào đó là một chàng trai có ánh mắt trong sáng, đôi môi luôn nở nụ cười tuy trên trán lúc nào cũng lấm tấm mồ hôi.

Hôm nay là một ngày như bao ngày, sáng tập thể dục, chiều dọn hàng, nhưng nay lại khác, vì bất ngờ trong tiệm xuất hiện 4 người con cái xinh tươi.

Hắn cùng 4 cô gái nhìn nhau có chút lặng im, bầu không khí có một chút gì đó qui dị. chính xác là ngượng ngùng.

Nhìn thấy tình cảnh đó Nhã Phương tỉnh ý, tin chắc rằng Du Phong cùng 4 cô gái xinh đẹp kia từng quen biết nhau, hơn nữa mối quan hệ có chút không tệ.

trong lòng nàng có một chút gì đó chua xót, cũng như ghen tỵ. 4 cô gái ấy ai cũng xinh đẹp, riêng cô gái ở giữa càng xinh đẹp mặn mà, vẻ đẹp mang theo một phong cách lạnh lùng, càng lạnh lùng, càng qui phái, càng sắc xảo.

bốn cô gái này chính là đám người Hoàng Kỳ Phương, ngày hôm qua, tiểu tham ăn Tiểu Hà rong ruổi trên mạng, bất ngờ tìm được địa chỉ quán ăn vặt mới mở, được đánh giá rất cao, vì thế, ngày hôm nay bọn họ đến đây. Và điều bất ngờ xuất hiện. Hùng Phong!

Tiểu Hà có chút không tin vào mắt mình, liu tục dụi dụi mắt. Minh Hương thì trần trần nhìn Hùng Phong.

Còn Hoàng Kỳ Phương cùng Thanh Ngọc thì rất định hơn, nhưng ngạc nhiên là điều không thể tránh khỏi.

Nguyễn Du Phong cũng thế, hắn cũng rất là bất ngờ, từ sau khi sa cơ thất thế đây là lần đầu tiên hắn gặp người quen.

Định thần một chút Hoàng Kỳ Phương liền lên tiếng trước chào hỏi “ Hùng Phong lâu rồi không gặp!”

“ừ lâu rồi không gặp!” Nguyễn Du Phong cười cười để cho bớt ngượng ngùng.

“mà tôi không còn Hùng Phong nữa, tôi bị đuổi ra khỏi nhà họ Hùng rồi, bây giờ tôi là Nguyễn Du Phong”

“ồ!” Minh Hương, Tiểu Hà không nhận được mà phải cảm thán.

“Thanh Ngọc chuyện lúc trước là lỗi của tôi, mong cô tha thứ, ha ha ha cô nhìn tôi bây giờ này, chắc cũng là việc tôi phải trả giá cho những việc mình làm trước kia” Nguyễn Du Phong cười khổ.

“tôi thấy anh đang hạnh phúc đấy chứ” Hoàng Kỳ Phương có chút tỉnh ý, liếc mắt nhìn về Nhã Phương đang chăm chú nhìn bọn họ.

“ha ha ha ha quên mất! giới thiệu với mọi người đây là Nhã Phương bạn gái của tôi, còn đây là Hoàng Kỳ Phương, Thanh Ngọc, Tiểu Hà, cùng Minh Hương là bạn của anh từ lúc trước, mọi người làm quen đi.” Nhìn được anh mắt có chút thất lạc của Nhã Phương Nguyễn Du Phong liền lên tiếng khẳng định chủ quyền của nàng. Nàng là bạn gái của hắn.

Lúc trước 2 người tuy có thân mật, nhưng Nguyễn Du Phong vẫn chưa ngỡ lời, yêu đương. Ma lầ nay hấn mạnh bạo giới thiệu nàng là bạn gái hấn, nên trong lòng loạn như tơ vò mặt đỏ rực.

“ chào!” như một mỹ nữ ả nấp sau màn che, nàng e ngại chào hỏi.

“ trước kia tôi làm nhiều việc có lỗi, nay coi như tôi mời mọi người một chầu! đảm bảo bao ngon bao no, hahahaha” Nguyễn Du Phong cười lớn.

“ nào! Ngồi ngồi đi, Nhã Phuong em mau làm 4 phần bánh trón trộn, thêm 3 phần cá viên để anh là một ít bánh nướng.” Nguyễn Du Phong phân phó, rồi chính mình cũng bắt tay vào làm.

Chẳng mấy chốc một bàn tiệc thức ăn nhanh hiện ra. Tiểu Hà chính là một con heo tham ăn không nhịn được mà chảy nước miếng,

Mời mọi người dung, đây là chiêu bài của quán Trà Sữa Trân Châu!” ha ha ha. Mấy thực khách cho tôi một biệt danh là Hot Boy trà sữa đấy!” mời mời. Nguyễn Du Phong cực kỳ hào sảng.

Cả bọn một mực giúp 2 người Du Phong, Nhã Phuong đến tận khi dọn hàng, từ 4 giờ chiều tới 10 giờ đêm, công việc có thể nói là vất vả, nhưng tiếng cười vui khắp nơi.

Trên đường về Hoàng Kỳ Phuong hỏi Nguyễn Du Phong: “ Du Phong, anh có dự tính gì cho mai sau không?”

Hấn cười đáp “ chuyện sau này à! Cô nhìn xem, đây là căn nhà mà ngoại đã để lại cho tôi. Tôi sẽ sửa sang lại nơi này, trồng thật nhiều hoa, bên này tôi sẽ trồng hoa hồng, bên kia tôi sẽ xây một tòa núi đá nhỏ trông sương rồng cùng sen đá. Sau đó tôi sẽ cầu hôn với Nhã Phuong.” Đôi mắt hấn phát sáng khi nghĩ về dự định sau này.

“ còn chỗ kia thì sao?” Nàng hỏi tiếp.

“ cô nói cái nhà kia à! Tôi đã rời đi rồi, đối với tôi nó không phải là nhà, mà là một cái chiến trường, tôi quá mệt mỏi, họ muốn tranh kệ họ, tôi cũng không quan tâm, với tôi bây giờ Nhã Phuong là điều quan trọng nhất.”

Hấn nghĩ một hồi rồi nói tiếp “ sau một lần vấp ngã tôi chợt nhận ra, tiền tài, danh vọng, địa vị để làm gì chứ cuộc sống con người thật ngắn ngủi, phải sống làm sao cho hạnh phúc, sống làm sao cho vui là được.

Sáng ngủ dậy thấy người mình thương trước mặt, trao cho cô ấy một nụ hôn buổi sáng, cùng nhau ăn uống, cùng nhau sinh hoạt, cô ấy nấu cơm, tôi rửa chén. Sớm chiều có nhau, có phải hạnh phúc hơn hay không.”

“ con người là một loại động vật tham lam, không biết khi nào là đủ. Chỉ khi nào con người biết thế nào là đủ, lúc ấy mới thật sự là hạnh phúc.”

“để tôi kể cho cô một câu chuyện. chuyện về ba người đàn ông.

Người đàn ông thứ nhất, anh ta đi trên chiếc audio nzo04 mới nhất, bên cạnh vợ anh ta là một diễn viên nổi tiếng, nhưng anh ta lại nợ ngân hàng 100 tỷ dolla. Vợ anh ta thời gian cả ngày phải đi tiếp khách, đi diễn, ngay cả ngủ cùng đạo diễn cũng phải làm.

Người đàn ông thứ hai, anh ta là một doanh nhân giá trị con người lên đến chục tỷ dolla, nhưng anh ta lại nợ ngân hàng đến 300 tỷ, chính vì vậy vợ anh ta mới bỏ anh ta.

Người đàn ông thứ ba anh ta là một người thợ xây dựng vợ anh ta là một thợ bánh, gia sản chỉ có một căn nhà và 500.000 trong sổ tiết kiệm, tuy vậy nhưng cuộc sống anh ta vô cùng hạnh phúc, sáng đi làm, chiều về chung vui cùng vợ con. Không ưu không sầu, không nợ nần, giàu có tình cảm”

Lúc đầu tôi nghe câu chuyện này tôi rất khinh thường 3 người, đặc biệt là tên thứ ba, thế nhưng, vào giây phút này, tôi mới nhận ra đâu mới là cuộc sống đích thực.”

“ bây giờ tôi thấy anh mới là người rồi đấy, đây là số điện thoại của tôi sau này có chuyện gì cần thì hãy gọi. chào anh Nguyễn Du Phong” Hoàng Kỳ Phuong cười hóa ái.

Hấn cũng cười, nhìn tờ giấy trong tay chứa số điện thoại hấn vò một cục rồi cho vào trong túi. Nếu gần đây có cái sọt rác nào, thì hấn đã vứt luôn rồi.

“ Yên Nhi! Cậu bỏ tên Hoàng Minh bắt tài vô dụng kia đi, đi theo mình này, hiện tại Cửu Viên thôn đang rần rần nhân lực. chỉ cần cậu tham gia, mình sẽ cho cậu chứ Phó thôn, lương 200 bạc một tháng.” Trong lớp Hình Cửu Hùng không ngừng dụ dỗ Yên Nhi.

Mấy ngày hôm trước sau khi mất mặt với người đẹp cùng các đồng học, Cửu Hùng đã nghỉ học mấy ngày để trốn tránh, cũng như luyện cấp trở lại. cho đến hôm nay mới dám quay lại trường tiếp tục bá khí.

“ ồ Cửu viên thôn, là chín viên thật à, cái tên thật là bá khí a nhà!” Yên Nhi cười mỉa một lời trực tiếp bỏ qua tên heo mập mà đi tới chỗ của Hoàng Minh ngồi xuống.

“Hoàng Minh, cái thằng nhà quê nghèo nàn kia, cái loại như mày không xứng với Yến Nhi, mày không hồn mà liệu thân phạt cút đi thật xa, nếu không mày sẽ không còn đất sống ở Giao Chỉ Thành đâu.

“Đại Việt công hội đã bao quát toàn bộ Giao Chỉ thành, chỉ cần tao gọi một tiếng mày sẽ chết không toàn thay, trực tiếp bị giết cho tới khi còn cấp 1.”
Hinh Cửu Hùng hăm dọa.

“ha ha ha Cửu Hùng, tao không biết mày có bao cả Giao Chỉ thành hay chưa, nhưng tao chỉ biết hôm nọ có một thằng mập bị sói giết, chạy không nổi, đừng quần đĩnh không ít nước à nha!!!” Hoàng Minh cũng không yếu thế.

“Mã mẹ nó, thằng khốn, giám sỉ nhục tao! Tý Béo, lên xử nó!” Hinh Cửu Hùng tức giận.

Nhưng phía sau Tý Béo lại không dám lên a. thằng Hoàng Minh kia dù gì cũng là đai đen Vovinam a. đụng vào nó chỉ nó nước nhập viện à!.

“đại ca! bỗng dưng em bị đau bụng, em đi trước!” nói xong Tý Béo co giò lên mà chạy. còn mình Hinh Cửu Hùng đang sinh khí.

“mã mẹ nó, thằng khốn, mày chờ đó, tao tuyên bố từ nay mày bước vào con đường vận mệnh đó chính là ngày tàn của mày! Chờ đấy thằng chó. Thằng nghèo nàn, vô học!” nói xong Cửu Hùng cũng co giò mà chạy, hẳn biết hẳn không phải là đối thủ của Hoàng Minh.

Bị mất mặt tệ đến như thế tưởng chừng Hoàng Minh sẽ tức giận, thế nhưng không, bên cạnh Yến Nhi mới chính là người tức giận hẳn không ngừng khuyên ngăn à!”

“yến nhi, từ từ, Đừng nóng, nóng nổi mụn, thôi thôi! An xin, tối nay a dắt em đi chơi, thôi nào ngoan ngoan!”

.....
Cửu Viên thôn nằm ở vị trí trung tâm đồng bằng Long Uyên, địa thế cũng xem như là thuận lợi, bao quanh nó là liên hợp 18 thôn trấn, tất cả thuộc Đại Việt công hội, chính vì vậy, hầu như binh lực chủ yếu để phát triển thôn trang, càng quét quai vật mà thôi.

Phải nói rằng Cửu Viên thôn thực lực vô cùng yếu kém, cũng không đủ cầu, thế nhưng hẳn là người của Hinh gia, nên hằng ngày các thôn trấn xung quanh phải cống nộp cho hẳn không ít tài nguyên.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 52: Tình thế nguy cấp

Hùng Vũ chiếm giữ Vô Sơn trấn trở thành thị trấn phụ thuộc Đại Vũ trấn, đây là thành trấn thứ hai của Đại Vũ. Hẳn một mực chiếm giữ, đồng thời điều quân với số lượng lớn, 3000 quân, đa phần là người chơi, thân tính của hẳn.

Quân đội trực tiếp thủ thành không có một chút ý tứ đi công chiếm Vô Hà trấn. tuy vậy Đại Việt Công hội và Hoa Đô công hội, lại khí thế hùng hục, thừa thắng xông lên, dẫn quân chiếm đánh Vô Hà trấn.

Thế nhưng điều gì đến sẽ đến 7000 quân của hai đại công hội đang hành quân giữa đường bị Sa Nhị Hà phục kích, toàn quân bị diệt, thế cục cực kỳ bi thảm.

Lại nói về Sĩ Nhiếp, đại quân sĩ nhiếp cùng quân chủ lực khăn vàng đang giằng co, bất phân thắng bại, trận địa thành Hàm Hoan trở thành một mớ xay thịt, đã có hơn 10 vạn quân đã ngã xuống.

tuy vậy cũng là nơi hút quân nhiều nhất của người chơi. Chiến Công, Chiến Tích, Hồn tướng, trang bị. cho dù toàn quân bị diệt, thế nhưng phúc lợi lạc cao, khiến người chơi cứ đâm quân vào.

Phía bên Sĩ Hà lại nhẹ nhàng hơn, hai bên chỉ dàn quân ra không có ý định đánh nhau, đa phần chỉ là những trận đánh nhỏ lẻ, mà thôi.

Còn cánh quân thứ 3. Đại thống soái Cửu Đẳng sát phạt thật nặng đại quân liên tiếp cự nạnh điên cuồng trăm sát, liên tiếp công phá 2 trấn của thành Vô Thiếc. hiện tại chỉ còn trấn Vô Hà và thành chính Vô Thiếc.

Đây chính là nguyên do tại sao Hùng vũ lại không cho quân tiến đánh trấn Vô Thiếc. không những bị phản phệ nặng nề từ quân khăn vàng, hơn nữa còn có thể bị đưa vào mục tiêu phạt tiếp theo của Sĩ Nhiếp.

Chỉ có thằng anh ngu như heo của hẳn mới làm như vậy, từ khi trận chiến Hằng Hà son trại, hẳn đã cảm nhận nhưng NPC trong game này không đơn giản, bọn chúng hút máu rất ghê.

Hơn nữa NPC có thể tự xây dựng thế lực cho riêng mình ví như Hằng Hà trấn và Ô Ma trấn. Đây chính là một cơ hội hoặc là mối nguy hại.

Quả Thật Hùng Vũ là một nhân vật đáng gờm, thông minh. Tài hùng thao lược tất cả đều vượt trội hơn anh trai hắn, nhưng vì hắn là con thứ của vợ lẽ nên đành phải nép mình sau cái vỏ bọc ngu học káo cá. Thế nhưng chỉ cần một cơ hội hắn sẽ lật bàn, một cước đạp Hùng Phong ra một bên, một mình độc chiếm gia tài nhà Họ Hùng.

Nếu Hùng Phong là một con hổ, con hổ giấy, thì Hùng Vũ chính là một con rắn độc nguy trang thành một con lươn.

Chiến trang đang đi vào tình thế giằng co. Thực lực người chơi giảm đi đáng kể đồng thời bào mòn không ít sinh lực quân khải vàng, đến lúc này quân Sĩ Nhiếp bắt đầu chinh thứ tham gia chiến trường. Tuy không đánh, mà mỗi lần đánh nhau thì khí thế nhất trời máu chảy thành sông.

Tại Tam Hạ Khẩu, tình hình cũng không khác gì, Đặng Lâm sau khi thắng một trận đậm đà, thì vẫn án binh bất động chờ đợi Sa Khương. 3 ngày sau, quân tiếp viện từ Hà Bi trấn đã đến, 1 vạn 3 quân chủ lực, 3000 kỵ binh và 1 vạn quân lính hỗn hợp. Trục tiếp kéo quân số Sa Khương lên 1 vạn 7.

Mất đi thêm 1 vạn 3 quân, quân thủ Hà Bi trấn chỉ còn 4000 kỵ binh và 1 vạn 4 quân thủ thành. Trục tiếp 4 vạn quân nay chỉ còn chưa đầy một nửa, giảm sức ép cho Hoàng Kỳ Phương cực kỳ đáng kể.

Hoàng Kỳ Phương đã ẩn nấp tại bia rừng trấn Hà Bi đã ba ngày rồi, mỗi ngày tin tình báo vẫn không ngừng truyền về.

Lúc này Lạc Chiến chỉ huy Chiến Dương của Đặng Lâm liên tục hối thúc tấn công, vì trong lòng hắn cảm thấy vô cùng bất an khi chủ tử của hắn làm nhiệm vụ nguy hiểm làm mờ nhòe binh lực cho Hoàng Kỳ Phương.

Nhưng nàng làm như không nghe thấy, một mực vẫn án binh bất động. Nàng đang chờ, chính xác là tin tức từ Thanh Ngọc, chỉ cần nàng thanh công thì Hà Bi Trấn sẽ chắc chắn nằm trong tay.

Thanh Ngọc Sĩ Hoàn, liên tiếp 3 ngày không ngừng nghỉ cũng đã tiếp cận Hà Bi Trấn. Nhưng lại không tấn công mà hò hét kèn trống, khí thế rất oanh động. Người được mùi thịt tươi mẩy công người của công hội khác cũng tới giúp vui. Hoa Độ công hội dẫn 3000 quân đóng cách Hà Bi trấn 50 dặm, Việt Đồ công hội cũng cho 4000 quân âm thầm theo bước tiến của quân của Sĩ Hoàn.

Đại Việt thứ trưởng thống lĩnh Hình Trác Long cũng thêm 3000 quân, trong đó có 1000 kỵ binh tham gia ý muốn cùng chia miếng thịt mỡ Hà Bi., trong phút chốc trực diện nhìn thấy cũng có 1 vạn quân.

Điều này làm Hoàng Kỳ Phương tức muốn nổ não. Mấy bọn ăn hôi, nàng cực ghét, mà cũng có ăn được gì đâu. Nếu như theo kế hoạch ban đầu thì với 3000 quân kia của Thanh Ngọc bọn khải vàng sẽ dẫn quân tấn công, lúc này nàng sẽ cho quân đánh bất ngờ thành Hà Bi.

Thứ nhưng bọn Đầu Tôm tham ăn kia lại kéo quân tới, tạo tình thế vây công 3 mặt, khiến cho Thủ quân đi từ trạng thái hiếu chiến, sang trạng thái phòng thủ. Thủ thành làm cái đầu rùa, núp mình trong mai.

Mà Hà Bi trấn địa thế cũng không phải là dễ dàng phục kích, một mặt Hà Bi trấn giáp sông, trên sông có 1 doanh trại thủy quân, 3 mặt còn lại là đồng bằng cỏ thấp, không thể ẩn mình cho đại quân, hơn nữa địa hình thấp nên tầm nhìn vô cùng rộng lớn. Nửa đêm đánh lên à. Mơ đi, quân khải vàng không có ngu tới mức đó.

Tam Hạ Khẩu, một mực tin tức từ Hoàng Kỳ Phương truyền về, trong lòng hắn có chút bất an, tuy kế hoạch ban đầu là chi phối lực lượng địch, chia nhỏ để đánh đã thành công, thế nhưng vây công Hà Bi thì là chuyện không thể rồi.

Trong ngày hôm nay quân khải vàng đã 3 lần khiêu chiến, nhưng hắn không dám ra đánh, một mực rút đầu trong mai rùa. Sĩ khí quân đang không ngừng giảm sút, nếu trong 3 4 ngày tới hắn còn không thêm động tĩnh, ắc hẳn lòng quân sẽ loạn.

Đinh! Hệ thống: nhiệm vụ truyền kỳ kích hoạt, trong vòng 1 tháng công hạ Vô Biên thành.

“What?? nhiệm vụ sử thi kích hoạt! Con mẹ nó, Vô Biên thành!” Đặng Lâm có chút muốn phun máu.

Ngay tại lúc này tại Biên cảnh Hà Bi trấn Hoàng Kỳ Phương cũng nhận được một nhiệm vụ sử thi khác.

Đinh! Hệ thống: nhiệm vụ sử thi nhiệm vụ thứ nhất khởi động. Trong vòng 1 tháng tự tay triệt hạ 4 trấn thuộc Vô Biên Thành: Hà Bi, Cửu Bá, Chi Nhất và Trường Hà.

Mục Tiêu: 1/4

Nhận được nhiệm vụ ngay lúc này, Hoàng Kỳ Phương khuôn mặt có chút đỏ, miệng cũng có chút mằn mằn. Phun máu a.

Một tháng tiêu diệt tất cả thành trấn của Vô Biên thành. Hiện tại Tường Hà trấn đã nằm trong tay, thế nhưng 3 trấn còn lại không phải chuyện dễ dàng gì, huống hồ Vô Biên Thành nằm lẻ loi, một vùng, chỉ có Hà Bi trấn là tiếp giáp với thành Vô Thiếc. Còn 2 trấn còn lại thì nằm tận sâu bên trong. Thành Vô Biên địa thế lại hiểm trở, dễ thủ khó công. Hơn nữa muốn ăn mảnh cũng cực khó vì liên quân do Sĩ Nhiếp không đánh thành Vô Biên, vì vậy nàng phải tự lực cánh sinh.

Còn về tên đồng minh với nàng, tuy hắn có thực lực quân sự hùng mạnh, thêm vào là binh chủng đặc thù cực kỳ bá đạo, nhưng tên này theo như nàng

quan sát thì chỉ thuộc dạng tầm thường. Chỉ gặp vận may nên được truyền thừa từ Lạc Long Quân mà thôi, không đáng để đặt niềm tin quá mức.

Giữa lúc tình thế đang cam go, Hoàng Kỳ Phương muốn nổ nã thì, bên kia hậu phương, em trai nàng Hoàng Minh, đang tụ tập 2000 kỵ binh, không ngừng công phá các thôn trấn thuộc thế lực Đại Việt công hội.

Hoàng Minh cực kỳ trang bức, lấy cái vỏ bọc loạn Hoàng Cân không ngừng cướp bóc, gấp trấn phá trấn, gấp thôn phá thôn, điên cuồng cướp phá. 2000 kỵ binh như con cá trạch xông xáo càn quét một vùng đồng bằng Long Uyên rộng lớn. khiến nơi đây trở thành một bãi hỗn độn.

Nhận được tin báo từ Hậu Phương các thành viên chủ chốt đại Việt công hội vô cùng tức giận, muốn một lần càn quét hết thầy quân khấn vàng tại khu vực Long Uyên.

Thế nhưng một điều bất ngờ xảy ra, thanh niên làm nhiệm vụ chính tuyệt sát thủ cũng vừa hoàn thành chuỗi nhiệm vụ (có nhắc tới tại chương 29) sát thủ đường trở thành sát thủ tập sự.

Hắn liền công bố một tin tức vô cùng khủng bố. khi mang mặt nạ sát thủ đường sẽ không ai nhận biết được thân phận, hoặc khi giết người sẽ hoàn toàn ẩn danh.

Và thế là nghi vấn bắt đầu, sau đó một loạt bằng chứng chỉ ra đám Hoàng Cân kia cướp bóc các thôn trấn là giả mạo, bọn chúng chỉ dùng mặt nạ sát thủ đường để ẩn danh, lợi dụng danh nghĩa hoàng cân mà cướp bóc.

Sự thật đã được phanh phui, và Hằng Hà Trấn, Ô Ma trấn là 2 thành trấn khả nghi nhất, bởi vì lực lượng toàn khu vực chỉ có bọn họ mới có khả năng sản xuất ra nhưng binh sĩ dũng mãnh và thiện chiến đến thế.

Ngay sau đó có hàng loạt lời kêu gọi thảo phạt Hằng Hà Trấn và Ô Ma trấn được phát ra. Đồng thời được sự hưởng ứng của rất nhiều người. nhanh chóng quân đội được tập hợp, con số lên tới 4 vạn đại quân. Ngoài Đại Việt công hội làm thế chủ đạo, các công hội khác cũng góp phần muốn chia một chén canh.

Tình thế Hoàng Kỳ Phương nhanh chóng bị đưa vào tình thế bế tắc, tiền tuyến trung quân cho đến hậu phương, đều bị đưa vào tình thế khó khăn, chỉ cần gãy một trong ba hướng, Vô Ưu trấn của nàng sẽ thiệt hại nặng nề, muốn khắc phục phải trong một thời gian thật dài.

3 ngày sau 5 vạn 5 đại quân đã được tập kết, chia làm 2 hướng một hướng về Ô Ma Trấn hướng thứ hai hướng về Hằng Hà trấn. thế nhưng quân chủ lực của 2 trấn chỉ có 3000 kỵ binh không hơn không kém, còn tất cả đều chuyển sang chiến trường Hà Bi trấn rồi.

Đại thống lĩnh Hoàng Minh như đang đứng trên đầu sôi lửa bỏng, hiện tại trong lòng hắn vô cùng hối hận, chỉ vì muốn trang bức, muốn về mặt mà đã vô tình đưa Hằng Hà, Ô Ma trấn vào tình thế nguy kịch.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 53: Lại chiến Tam Hạ Khẩu

Cánh quân thứ nhất do Hình Long Khai chỉ huy, 2 vạn bộ binh cùng 6000 thương binh hướng Ô Ma Trấn mà tới. liên quân quân chủ lực là Đại Việt công hội, cùng một số công hội nhỏ lẻ. tuy 2 vạn 6 quân thế nhưng quân chủ lực chỉ có 1 vạn mà thôi, còn lại là quân lính cấp 2, cấp 3 leve 40 sức chiến đấu không cao.

Cánh quân thứ hai do Trần Thế Vinh cùng Lưu Minh chỉ huy, quân chủ lực đương nhiên là Hoa Đô công hội và Cổ Đô công hội, liên quân bên đến 2 vạn 9 quân. Thực lực cánh quân này vô cùng mạnh mẽ, bọn họ cần răng rút 1 vạn 6 quân từ tiền tuyến lui về tấn công Hằng Hà Trấn với tư thế một ăn cả, ngã về không. Quyết chí thu gọn Hằng Hà Trấn làm căn cứ địa phía Tây Bắc thành Giao Chỉ sau đó mở rộng thế lực sang khu vực Long Uyên, Tượng Quận.

Mỗi ngày đại quân đi khoảng 50 dặm vừa đi vừa nghỉ sức đồng thời đưa trình sát thám thính địa hình, di chuyển cực kỳ thận trọng, không giống như 2 lần tấn công lần trước. Mỗi cánh quân đều chia ra quân tiên phong, đại quân và hậu quân.

Khoảng cách từ Đàm Hà Thành đến Hằng Hà Trấn và Ô Ma Trấn ít nhất cũng 300 dặm, vì vậy sớm nhất cũng 4 ngày mới đến được nơi. Đồng thời cũng cho Hoàng Kỳ Phương một chút ít thời gian.

Tam Hạ Khẩu.- Trung tâm doanh trại, nghị sự doanh

Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm đang thương nghị. Hiện tại Vô Ưu trấn đang gặp mối nguy rất lớn, số quân ở tiền phương không thể di dời, còn quân ở hậu phương cho dù cố lắm cũng huy động được 1 vạn quân. Thế nhưng ngàn phải đối đầu với 5 vạn 5 quân, trong đó có 3 vạn quân tinh nhuệ.

“Tiên Lâm! Nhiệm vụ của anh chắc cũng nhận được rồi!” Hoàng Kỳ Phương tuy bị vào tình thế cam go nhưng sắc mặt vẫn như thường, nhàn nhả nói.

“Đúng! Tôi mới vừa nhận chiều qua. Chiếm đóng thành Vô Biên.” Đặng Lâm cũng khẳng khái nói ra.

“công chiến 3 trấn còn lại: Hà Bi, Cửu Bá và Chi Nhất trấn.”

“xem ra hai chúng ta lại cùng mục tiêu rồi!” Đặng Lâm làm bộ như cười mà không phải cười nói.

“tôi nghe nói, hai trấn Ô Ma và Đàm Hà của cô đạo ngày kinh doanh cũng không tệ!”

Sắc mặt Hoàng Kỳ Phương có chút đen nói “anh cũng biết chuyện rồi, thì tôi cũng không vòng vo.”

“Tiền quân không thể động, nhưng quân ở hậu phương, cho dù tôi có tập hợp thì cũng không quá 1 vạn 1 quân. Tôi cần anh giúp.!”

“giúp cô tôi được lợi gì!” Hắc không chút nghĩa khí, lộ ra bộ mặt của một gian thương không lợi không làm.

“đây không phải tôi nhờ anh, mà là yêu cầu. nếu anh không đem quân trợ giúp thì tôi sẽ tui quân ở tiền quân. Lúc đó tôi xem anh như thế nào hoàn thành nhiệm vụ.” Hoàng Kỳ Phương cũng không chút nào khách khí đôi mắt trừng to lên, bên trong chiếc mặt nạ quỉ càng thêm quỉ dị.

“Xem ra phải lộ mặt chuột rồi!” Đặng Lâm thở dài.

“nhưng tôi có một điều kiện, cô có thể mở chiếc mặt nạ quỉ này không, nói chuyện thật là không quen” Hắc có chút ám ức a. gần 1 tháng quen biết, thế mà chân diện mục của người đối tác mình còn không biết, cũng thật là mất mặt à.

“thôi được!” Hoàng Kỳ Phương cũng thỏa thuận tháo chiếc mặt nạ sát thủ đường xuống.

Dưới ánh nến lộ ra khuôn mặt của một mỹ nữ sắc xảo tuyết trần, cũng đồng thời có một chút gì đó uy nghiêm của đế vương.

Đặng Lâm có chút thần thờ, nhìn nàng với ánh mắt cực kỳ ngạc nhiên.

“anh bị đại à!” Nàng có chút không vui, khi để một người đàn ông nhìn nàng chăm chú.

“à! Thất lễ! tôi trông cô rất là quen, dường như gặp mặt đâu đó rồi!”

“câu này tôi nghe quen tai lắm! anh còn câu nào khác không!” Nàng hừ lạnh,

“à không! Ý tôi là! À mà thôi, vào chuyện chính đi!”

“Ma Kỳ! hiện tại tôi huy động cao nhất cũng khoảng 1 vạn 8 quân mà thôi, thế nhưng còn phải lưu lại phòng thủ thôn trấn. cao nhất tôi sẽ cho cô 1 vạn quân cấp 3.”

“tốt 1 vạn của anh, thêm 1 vạn của tôi làm cái đầu rùa cũng đủ phòng thủ ít nhất trong 3 tháng” Hoàng Kỳ Phương cao hứng.

“nhưng tôi lại không thích là đầu rùa!” Đặng Lâm có chút không cao hứng.

Trước khi làm đầu rùa, tôi phải cho bọn chúng một vố thật đau.

Bên trường bông chỉ còn lại tiếng nói nhỏ nhỏ nghị luận, nhưng lại không ai biết bọn họ nói gì.

.....

Ngày hôm sau, từ sáng sớm Đặng Lâm đã triệu tập quân, khí thế sẵn sàng quyết chiến với Sa Khương. Nhận được tin báo Sa Khương cũng khởi động đại quân 1 vạn 7 quân. Chuẩn bị chiến đấu.

Thanh Ngọc cùng Sĩ Hoàn, cũng thu cò, trống, lui binh hướng về Tam Hạ Khẩu, tạo thành thế gọng kìm khóa chặt đường lui của Sa Khương.

Nhận được tin tình báo 3 công hội đang dòm ngó thành Hà Bi cũng không dám án binh bất động mà cũng đi theo Thanh Ngọc hướng tới Tam Hạ Khẩu.

Ngay lúc này bọn họ mới biết có 2 đội quân lớn đang chuẩn bị đánh nhau tại đây, ước tính tổng quân số cũng lên tới 3 vạn quân

.

Sau một hồi điều tra, bọn họ mới biết được chủ nhân của đám quân này chính là Ma Kỳ, người chơi thần bí nhất. đến lúc này bọn họ mới xác định được thực lực Vô Ưu trấn mạnh đến mức nào.

Sau đó người 3 công hội Hoa Đô, Đại Việt và Việt Đô công hội, liền cho người thương thảo với Thanh Ngọc, muốn góp sức tấn công Hà Bi Trấn.

Thanh Ngọc lớn tuổi nhất trong đám người đương nhiên hiểu ra ý tứ của bọn họ là muốn chia một chén canh quân công. bọn họ cho người nói cho đám người Thanh Ngọc là bọn họ sẽ đánh chứ không phải là xin phép tham gia.

Hoàng Kỳ Phương đã đoán trước được điều này, nên đã thông tri cho Thanh Ngọc là nhận lời bọn họ, đồng thời triển khai kế hoạch tác chiến cho bọn họ luôn. Thêm 1 vạn đại quân, tình thế của của Ô Ma và Hằng Hà sẽ được dễ thở hơn một chút.

3000 bộ binh cùng 2000 thương binh trên tuyến đầu tiếng từng bước, không một chút vội vã. Đặng Lâm đang bắt đầu tấn công.

Ăn quả đắng lần trước, Sa Khương cũng vô cùng thận trọng, không có chút ý tứ gấp gáp, hẳn cũng cho bộ binh cùng thương binh lên trước, Kim thương và giáp bộ binh chùng, phòng thủ cũng xem là trâu.

Còn bên Đặng Lâm bộ binh là do Ô Man chỉ huy, sau đó là Lạc Cốc chỉ huy, binh chùng là giáp bộ, kỳ mâu tập, và thiếp thương.

Phải nói bộ binh đánh nhau thì bên nào trâu hơn thì bên đó ăn. Ô Man là tuyến đầu xung phong, vì thế Nguyên Phụng đã buff cho quân hắn 2000 Giáp bộ kỹ năng [Thủ Hộ] tăng 45 điểm phòng ngự, thêm trang bị màu lam. Công thêm kỹ năng [Thiệt Bích của hắn]. 2000 Giáp bộ, giống như những con trâu.

Trên chiến trường, không ngừng có tiếng gầm rú, gào thét, chỉ số thương vong bắt đầu nhảy. tại tiền doanh sắc mặt Đặng Lâm cực kỳ âm trầm, phía sau hắn Lạc Ba Lạng cũng không khác gì, quả thực quân đội của Vô Ưu thôn là quá mạnh, chỉ riêng kỹ năng đoàn đội [Thiệt Bích] cũng quá là ngầu bức rồi, vậy mà còn thêm cả [Thủ Hộ] và [Hiệu Triệu].

Tại phía xa bên kia. Đám người tam đại công hội cũng quan chiến, trong lòng cảm khái không thôi, đây chính là thực lực của thiên hạ đệ nhất thôn, quá là ngầu bức, trong thời gian ngắn đã xây dựng được một đội quân cực kỳ hùng mạnh, gần 2 vạn người. còn bọn họ xây dựng quân đội trên cơ sở là đôla và nhân lực. mà sức mạnh lại vô cùng yếu kém, nhìn mà xem 2000 bộ binh kia trang bị ít nhất cũng làm lam trang. Thậm chí còn có cả lục trang. Còn cao cấp hơn cả trang bị trên người bọn họ.

Lúc này Sa Khương thấy tình thế không ổn, liền cho quân rút lui. Bộ binh cùng thương binh của hắn lui về phía sau, vừa đánh vừa lui, cố gắng không bị đưa vào tình thế bị động.

2 bên cứ giằng co nhau, một tiến một lui, thương vong cũng lên tới con số quá ngàn. 2000 quân giáp bộ của Ô Man mất đi cũng hơn 200 tên, phía trước vừa nằm xuống thì phía sau có người thay vào.

Phía sau, Lạc Cốc chỉ huy Kỳ Mâu Tập liên tiếp phóng thương, rồi sau đó cùng Thiếp Thương luân qua những kẻ hờ mà tấn công quân giặc. Bộ binh 2 bên làm tuyến đầu chịu sức ép vô cùng lớn.

Lúc này Sa Khương liền ra lệnh cho 4000 kỵ binh xuất chiến, chia làm 2 hướng đánh vào 2 bên cánh đại quân Đặng Lâm. Nhìn ra ý đồ của quân địch Đặng Lâm liền chỉ huy 2000 kỵ Binh Lôi Kỵ do Lạc Trần chỉ huy hướng bên trái cánh quân đánh qua.

2000 kỵ binh Thiếp Kỵ còn lại do Lâm Quân chỉ huy, hướng bên phải cánh quân mà đánh tới.

Ngay lập tức Lạc Trần vượt lên trước, thân người vươn cao thi triển kỹ năng của mình [Kỵ Kích] tấn công theo đường thẳng khiến có quân đối phương rơi vào hỗn loạn. một mình hắn lao lên hàng đầu, không ngừng càn quét kỵ binh địch, ngay sau đó 2000 Lôi Kỵ theo sau, như vũ bão điên cuồng chém giết.

Sa Khương từng ăn một cú đau vì đám Lôi Kỵ này. Thế nhưng 2000 kỵ binh này chỉ là mỗi như mà thôi, chỉ cần dụ địch vào phạm vi hắn phục kích, cho dù là Lôi kỵ hắn cũng chẳng sợ.

Hướng bên phải, 2000 Thiếp Kỵ mang khí thế vũ bão mà xuất kích. Kỹ năng đoàn chiến [thiếp kỵ vô song] của Lâm Quân phải nói là cực kỳ bá đạo, một mực càn quét, sức chiến đấu dũng mãnh gấp 2 gấp 3 lần Lôi Kỵ của Lạc Trần. nhanh chóng 2000 kỵ binh còn không quá 400.

Lúc này khoe miệng Sa Khương giật gật, hắn nhanh chóng cho kỵ binh rút lui. Miệng lầm bầm “ nhanh nhanh đuổi theo! Nhanh đuổi theo” thế nhưng sự thật không như hắn ảo tưởng. đám kỵ binh kia cũng không có xông lên, mà lại trấn thủ phía 2 bên của bộ binh không có một chút ý tứ xông lên.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Phục Kích thung lũng núi Đồi

Lúc này đại quân do Hình Long Khải thảo phạt Ô Ma trấn đã cách Ô Ma trấn 150 dặm, đang không ngừng tiến tới.

1000 kỵ binh cùng 2000 thương binh làm quân tiên phong cách đại quân khoảng 50 dặm. lúc này thám báo không ngừng truyền tin về.

“ Hình Trác đại nhân, phía trước 100 dặm hoàn toàn không có địch nhân!”

“ Báo cáo đại nhân, chung quanh 100 dặm không có một bóng người!”

Hình Trác làm quân tiên phong, hấn luôn trong tư thế sẵn sàng chiến đấu, thế nhưng 3 ngày liên tiếp không có bất kỳ cuộc tập kích nào, hay xuất hiện quân dò thám của địch. Tuy trong lòng người chơi khác sẽ cho đây là thuận lợi, thế nhưng hấn là một Chi huy chiến lược trong quân đội, điều này rất là khả nghi.

Nếu địch tập kích, thậm chí một ngày 3 4 lần nhằm cản bước tiến của hấn thì hấn còn cho là bình thường, thế nhưng không thấy bóng dáng của bất kỳ địch nhân nào, khả năng lớn nhất chính là bọn chúng đang chuẩn bị một cái thiên đại cạm bẫy chờ bọn họ để một lần tận diệt.

Ngày thứ 2 hấn cho quân dò thám, thám thính trước 20 dặm, sau đó mới dẫn quân đi, ngày hôm nay lên tới 100 dặm tình báo, hấn mới dám cho quân tiếp tục hành quân.

Thế nhưng phía đại quân không ngừng hỏi thúc hấn, “ làm Quân tiên phong sao lại lù mù như đàn bà vậy?” Hình Long Khải luôn lệnh khiển trách và hỏi thúc tiến quân.

Điều này là cho Hình Trác cực kỳ bất mãn. Hấn là con em gia tộc Hình Gia, thế nhưng không phải dòng chính, nói chính xác hơn là con của vợ lẽ thứ 3 của Hình lão tứ. tuy từ nhỏ có thiên phú hơn người, đầu óc cực kỳ tinh xảo. thế nhưng hấn lại không được trọng dụng.

Bằng thực lực của bản thân mà leo lên chức tham mưu. Sau đó hấn lại được triệu tập về gia tộc để làm tham mưu cho Đại Việt Công hội. tưởng chừng được gia tộc chú ý tới, hấn liền mừng như điên. Thế nhưng sự thật lại như tát nước vào mặt hấn.

Đúng là đề ý tài hoa của hấn, nhưng về đề làm chó săn mấy tên bỏ đời, đại thiếu dòng chính. Bọn chúng đối xử với hấn như một con chó, muốn đánh thì đánh, muốn mắng thì mắng, muốn cho thì cho còn không muốn thì đập đồ, mọi tội lỗi thì luôn trên đầu hấn.

Nhiều lúc hấn tự ngẫm, nếu cho hấn chọn lại nơi mình sinh ra, hấn sẽ chọn một gia đình bình thường mà thôi. Nếu không phải vì mẹ hấn, thì hấn đã đi thật xa rồi khỏi cái gia tộc quý quai này từ lâu rồi.

Lúc này đại quân Hình Long Khải đang đi ngang qua thung lũng núi đồi, chuẩn bị tiến vào đồng bằng Long Uyên.

Hình Long Khải một thân trang bị lực trang dẫn đầu đoàn quân dài ngoằn như rắn. cưỡi trên thân một con ngựa Phi Lý trắng muốt, tạo hình cực soái, sau lưng hấn là 5 tên võ tướng cấp 2. Trang bị đều là lam trang, ngoài ra còn có 3 tên tay chân thân cận.

“ Hình nhị thiếu, đã 3 ngày rồi, Ô Ma trấn kia chấn sợ danh tiếng của nhị thiếu mà co giò trong trấn rồi! lần thảo phạt này nhất định giành thắng lợi” La Bạc một tên ăn thoe liền vuốt mông ngựa hấn

“ hắc hắc, đệ nghe nói, Ô Ma trấn là từ Ô Ma sơn trại mà ra, bọn chúng có voi chiến! một khi chiếm được Ô Ma trấn! thực lực nhị thiếu sẽ tăng mạnh vượt bậc. không sớm thì muộn cũng vượt qua đại thiếu trở thành người thừa kế duy nhất của gia tộc!” Hà Kê cũng tranh thủ à.

“ hắc hắc đại thiếu bên quân tiên phong truyền về, mọi chuyện đều ổn, 100 dặm cũng không thấy bóng dáng địch nhân, chắc chắn bọn chúng khiếp sợ với dâm uy của nhị thiếu rồi ha ha ha” tên thứ ba cũng tranh thủ.

“ cái gì! A Bằng, mày mới nói gì? Dâm Uy!” Hình Long Khải tròn mắt lên.

Điều này làm cho A Bằng khiếp sợ, mặt cũng phát xanh, ngay lập tức quì xuống dập đầu tạ lỗi.

Thế nhưng “ ha ha ha Dâm Uy ha ha bất quá ta thích! Dâm uy bốn nhị thiếu đang xông thiên đây, ha ha ha sau khi thảo phạt xong nhị thiếu phải tìm mấy con diễn viên hạng A phóng dâm uy một lần cho thỏa thích ha ha ha”

Im lặng, tất cả im lặng.

“Giết Giết! Giết Giết” ngay lúc Hình Long Khải tự đắc nhất thì bên hai sườn núi Đồi bỗng nhiên có tiếng trống trận, truyền đến. Ngay sau đó là có từng tảng đá lớn từ hai bên đồi lăn xuống.

“ Địch Tập! Địch tập!” mấy tên lính liền hô to.

“ mã mẹ nó thẳng khốn Hình Trác!” Mày chơi tao!” Hình Long Khải hét ầm lên tự mình dẫn ngựa theo sau là 3000 kỵ binh vọt lên trước thoát ra khỏi trận hình phục kích.

Phía sau bộ binh cùng thương binh nhanh chóng kết trận, Thiếp Giáp, Giáp bộ, nhanh chóng vòng ra tuyến ngoài, dùng khiên mà chen chắn cho thương binh cùng cung binh phía sau.

Đó là binh chủng cấp 3 của Đại Việt công hội, thế như phía sau, đám tập binh phía sau chỉ là binh chủng cấp 2, bộ binh chỉ là hàng thứ cấp cùi bắp cho dù có kết trận cũng chẳng là nên tích sự gì, một lực chạy loạn.

Đứng trên đỉnh núi Âu Bắc Kiều đại thống lĩnh phòng thủ thung lũng Nàng Tiên, liên tục phẩy cờ hiệu chỉ huy thế trận.

Âu Bắc Kiều dòng dõi Âu Việt, theo sau phò tá Đặng Lâm từ khi hấn lập nghiệp, đây chính là người mà Đặng Lâm tính nhiệm nhất, tiếp đó mới là Lạc Ba Lạng.

Lần này Âu Bắc Kiều mang theo 1 vạn quân từ thung lũng Nàng Tiên xuyên qua đồng bằng Long Uyên, mới phục kích Hình Long Khải ở đây.

Để tránh tai mắt của bọn dọ thám, Âu Bắc Kiều đề cho quân tiên phong Hình Trác đi trước. Hoàn toàn thả cho hắn chạy, mục tiêu của hắn chính là phục kích đại quân.

3000 kỵ binh vọt lên trước, nhìn lại trận hình phía sau Hình Long Khải khuôn mặt cũng phát xanh.

“Nhanh! Nhanh vọt lên sườn đồi tiêu diệt bọn cung binh, nhanh nhanh. Tất cả phòng thủ, rút lui! Cung binh bắn yểm trợ!” Hắn gầm lên. Sau đó cùng đám kỵ binh vọt lên sườn núi.

“Cầu tặc chạy đi đâu!” lúc này phía sau hắn lại gầm lên. Trong rừng rậm liền vọt ra một vĩ vũ tướng, trang phục hoàng kim dưới thân là một con mãnh hổ dài 2m. Phía sau hắn là 2000 hồ báo kỵ.

“giết! Giết!”

Hồ Báo kỵ hung hăng vọt lên trước, “gru Gào! Rống!”

“mã mẹ nó thì ra là mày đánh lên tao! Xông lên giết, giết xong hắn trang bị của hắn thuộc về các ngươi, đánh chết 1 tên thương 100.000 đôla. Xông lên giết cho lão tử!” Hình Long Khải gầm lên, một mực xông lên chém giết.

“Hắn nhìn trang bị của tên vũ tướng kia, hắn thêm chảy nước dãi ra, một bộ trang bị hoàng kim, hắn mà đoạt được chắc chắn thực lực của hắn sẽ tăng vọt, vượt xa thằng Hình Long kia.

“hắn sợ gì chứ tên kia có 2000 kỵ binh thôi, bên hắn tới 3000, chém giết chắc sẽ ăn!”

Nhìn Hình Long Khải như một tên cù lần xông lên Hoàng Minh cười mĩa một cái, chân khễ thúc lên bụng Chiến hổ một cái. Như tâm ý tương thông. Chiến Hổ Gầm lên một cái. Lấy khi thế nhảy vọt lên cao đến 3m. Khi thế uy nghiêm như một vị đế vương của vạn vật.

Chiến mã Phi Lý của Hình Long Khải, không nhìn được mà phải kỳ dài một cái lão đảo, có chút đứng không vững.

Hình Long Khải loạn choạng, đang định thóa mạ một tiếng, thế nhưng cảm giác sau gáy lạnh ngắt, chưa biết điều gì xảy ra thì trước mắt hắn là một mảng hình đen.

Hệ Thống: bạn bị *** tiêu diệt, trong vòng 30 phút bạn sẽ được hồi sinh tại doanh trại.

Hệ thống: bạn bị giảm 1 cấp

Hệ thống: bạn bị rơi toàn bộ trang bị.

Ngay khi chủ tướng Hình Long Khải bị trăm sát, sĩ khí đại quân giảm mạnh. Mấy tên binh sĩ ngay lập tức chạy loạn, thế trận phòng thủ ngay lập tức bị phá vỡ.

Nhìn thấy thế cục đã định Hoàng Minh cảm thấy thở phào nhẹ nhõm, cảm giác tội lỗi trong lòng cũng vơi đi chút ít.

Thế nhưng đây chỉ làm cánh quân thứ nhất mà thôi, còn cánh quân thứ hai mới là điều đáng sợ nhất, Hằng Hà Trấn, hi vọng Chị hai về kịp.

“Đại Ngàn Trấn, tra cho ta Đại Ngàn trấn thuộc thế lực nào! Sao dám phục kích Đại Việt Công hội!” Hình Long Khải điên cuồng. Lần này hắn thật sự là điên, lần này không phải dâm uy xông thiên mà máu điên xông thiên.

Kinh doanh thôn trấn hơn 3 tháng, đầu tư vào không biết bao nhiêu là tiền của vào, vậy mà chỉ một cuộc chiến quân số của hắn bị tiêu diệt hơn 1/3. Quân Đại Việt công hội, mất đi 8000, trong đó 2000 kỵ binh chết sạch. Như thế hắn làm sao đối mặt với gia tộc đây, đối mặt với cha hắn. Từ đây mộng ước chấp chương Hình Gia trở thành bọt biển.

“Con mẹ nó tra cho ông! Bỏn thiếu muốn giết người, muốn giết người! A A A A”

Mấy tên bảo vệ hoàng sợ mất tái mét, ngay lập tức thông báo cho gia chủ, Hình Đại Quân là cha của Hình Long.

Chưa đến nửa ngày sau, toàn bộ sever Châu Á đều biết, Công hội mạnh nhất Nước Việt, bị một thành trấn vô danh tiêu diệt đoàn.

Tin tức như một cú tát thật mạnh vào Đại Việt công hội. Liên tiếp 3 lần tổ chức đánh Ô Ma Trấn vậy mà kết cục đều thảm bại.

Sức ảnh hưởng của Đại việt công hội tại khu vực Giao Chi thành nhanh chóng giảm xuống, tiếp theo là có không ít người chơi rời bỏ Đại Việt công hội theo những công hội khác hoặc thế lực khác có tiền triển hơn.

Hình Long tại tiền tuyến nhận được tin tức, tuy ngoài mặt rất là tức giận cùng ảo não, nhưng trong thâm tâm thì thở phào nhẹ nhõm. Vị trí gia chủ đời sau chính là hắn, không ai có thể giành được với hắn.

Cánh quân thứ hai thảo phạt Hằng Hà trấn, nghe tin Đại Việt công hội toàn quân bị diệt, hơn 2 vạn quân liền bị tiêu diệt, khiến cho khí thế hùng hồn lại trở nên suy yếu. Tuy quân chủ lực cánh quân thứ nhất có hơn 1 vạn quân thôi, thế nhưng để toàn quân bị diệt vậy thì có 2 trường hợp xảy ra.

Một là Hình Long Khải quá ngu, thứ hai là thực lực Đại Ngàn trấn kia quá mạnh.

Bọn họ tha tin Hình nhị thiếu là thằng ngu chứ không tin là Đại Ngàn trấn kia mạnh. Tuy tình thần tiến đánh Hằng Hà trấn có chút suy yếu, thế nhưng đại quân vẫn tiếng lên, đồng thời quân dò thám, trinh sát phân tán khắp nơi. Khi xác nhận tin tức chắc chắn an toàn, đại quân mới bắt đầu di chuyển, khiến cho một ngày di chuyển 50 dặm trở thành 1 ngày 20 dặm

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Lâu Liệt

“Lui Quân! Lui quân, toàn bộ rút lui!” Sa Khương hét lớn, ngay lập tức, tất cả binh sĩ của hắn liền nhận lệnh, bỏ chạy về hậu doanh.

“may đuổi theo, mau mau đuổi theo! Nhanh đi bọn man di ngu xuẩn kia!” trong lòng Sa Khương không ngừng cầu nguyện a!.

Thế nhưng đại quân Đặng Lâm cũng vẫn không có đuổi theo mà hắn tự mình dẫn số quân còn lại tập hợp thành một thể thống nhất.

“bọn Loạn Quân khản vàng chắc chắn triển khai gian kế dụ chúng ta vào cạm bẫy, tất cả đề phòng.” Đặng Lâm hét lớn, đồng thời thi triển kỹ năng [Thiên Mệnh].

Hư ảnh đế vương lại một lần nữa hiện lên, ánh sáng chói lóa tập trung rất nhiều ánh mắt.

Trên sườn núi, giống như nhận lệnh, Thanh Ngọc cùng Sĩ Hoàn ngay lập tức, triệu tập binh mã đánh vào sườn bên Trái đại quân Sa Khương.

Còn 3 thủ lĩnh của tam đại công hội thì đứng phần ra ngơ ngác nhìn hư ảnh đế vương kia, trong thâm tâm bất chợt nổi lên một cổ xúc động không thể kiềm chế được.

“đó là cái gì, kỹ năng gì, cấp bậc, tư chất phải trâu chó đến cỡ nào mới có kỹ năng như thế. Đế vương. Ma Kỳ thật không phải là nhân vật đơn giản.

Nghe tiếng giết từ sườn bên trái vang đến, Sa Khương sợ mất mật, nhanh chóng tập hợp quân còn lại triển khai đội hình phòng thủ.

Lúc này tam đại thống lĩnh nhìn trận thế nghiêng về một bên liền hung hăng máu cho lên, định thần lại một chút rồi cùng theo sau Thanh Ngọc mà liều mạng xông tới, sĩ khí quân khản vàng đã xuống, bọn chúng đã vào thế gong kiềm, chỉ có thằng ngu mới không kiểm soát cạnh quân công, chiến tích này.

Nhìn một đám quân từ trên sườn băng băng chạy xuống, khoe miệng Sa Khương giật giật, bao nhiêu đó quân lính cũng hơn 1 vạn quân a.

“thằng khốn, tao xem mày có chịu nổi đã kích này không.”

“Cánh trái phòng vệ! Lý Toan. [Tên Lạc]” Sa Khương gầm lên, không có một chút nào sa sút tinh thần mà vô cùng hưng phấn, khí thế xung thiên.

Lý toan võ tướng cấp 3 là tam chỉ huy Hà Bi trấn, thống lĩnh toàn bộ cung binh. Kỹ năng [Tên Lạc] là một kỹ năng trung cấp, cho phép cung binh tấn công cùng một lúc, đồng thời gia tăng 210% sát thương. Kỹ năng này còn cao cấp hơn cả kỹ năng [Tiễn Vũ] của quân đội Đặng Lâm

Thanh Ngọc cùng Sĩ Hoàn xung phong tuyến đầu, đứng mũi chịu sào. “tất cả Chấn khiên” Sĩ Hoàn hét lớn.

“rào! Rào! rào! Keng keng keng” như một cái mai rùa đám quân Thủy Bộ an toàn trong những lớp khiên cứng rắn hơn nữa còn có phủ sách lược tăng phòng thủ, cũng như trang bị lam trang, tăng phòng ngự đáng kể, thế nhưng kỹ năng trung cấp [Tên Lạc] cũng không phải dạn vừa, gia tăng 210% sát thương, khiến không ít quân của nàng nằm xuống, ít nhất cũng 200 tên.

Quân của tam đại công hội đứng hàng sau, thương tổn không có cao, thừa lúc kỹ năng của đối phương chưa kịp hồi thì nhanh chóng xông lên tuyến đầu trực diện đụng độ với quân Sa Khương.

“Mã mẹ nó! hổ cha. Đám quân thủy bộ, thật trâu bò” Sa Khương hét lên.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

✎Vô ✎Tà ✎Team

“Lý Bác! [Bộc Viêm]”

Lý Bặc là một thuật sĩ Nhị thống lĩnh Hà bi trấn.

Kỹ năng [Bộc Viêm] thuộc hỏa hệ tấn công trên phạm vi rộng 50x50m, gây hiệu ứng nổ và sát thương lửa cực cao.

Nhận được lệnh Lý Bặc ngay lập tức thi triển kỹ năng của mình. Hai mắt nhắm nghiền, miệng lẩm bẩm chú ngữ.

“Oanh Oanh Oanh! Long long long!” Liên tiếp hơn chục vụ nổ lớn nhỏ vang lên. Dường như muốn lật tung cả mặt đất.

“Choáng! Thật sự là choáng!”

Đối với người của 3 công hội, đây là lần đầu tiên họ thấy một trận chiến kinh khủng đến thế này, quân khăn vàng sao lại có thực lực mạnh đến thế, kỹ năng thật là bá đạo. mặt đất bạo nổ, hỏa diễm đầy trời. đây làm sao cho người ta sống nữa.

Chỉ trong chớp mắt 1 vạn quân chỉ còn hơn 6000. Bọn họ tính húp chén canh miễn phí vậy mà. Hổ, bị hổ lần nữa.

“giết xông lên giết chết hết bọn chúng, anh em chúng ta xung phong!” Sĩ hoàn rống lớn, thoát ra sự phòng vệ của những chiếc khiên, trang phục Một màu hoàng kim chói lóa nổi bật giữa đám đông.

Sau khi nhìn thấy đại chiêu bên Sa Khương vừa được tung ra, Đặng Lâm nhanh chóng ra lệnh tiến công.

Ầm ầm như vũ bão, 1 vạn quân trực tiếp xông vào.

Chính diễn lần bên sườn trái đều bị bao vây. Sa Khương có chút loạn, hấn liền cắn răng.

“Lui binh, thế địch rất mạnh lui về trấn thủ thành Hà Bi!” nói xong, hấn liền cùng mấy tên thân tín chỉ huy 1000 kỵ binh còn lại hướng về Hà Bi trấn mà chạy.

“Cầu Tặc chạy đi đâu! ở lại nạp mạng, chỉ huy Việt Đô công hội liều mạng truy theo, thế nhưng chỉ hơn 300 kỵ binh của hấn không làm gì được Sa Khương, hơn nữa còn bị hấn cản ngược lại, khiến cho 300 kỵ binh chết gần một nửa.

Nhìn thấy Việt Đô ăn quả đắng, 2 tên còn lại cũng không có ý tứ đuổi theo Sa Khương mà cất lực chỉ huy quân sĩ điên cuồng chém giết thu thập quân công chiến tích.

Nhìn thấy Sa Khương bỏ chạy, Đặng Lâm cũng không có ý định đuổi theo, nhiệm vụ của hấn là tới đây thôi, còn chuyện khác đã có cánh quân khác lo rồi. 1 vạn 7 quân khăn vàng, quân đội của hấn cũng giết gần 1/2, chiến công, chiến tích, trang bị quả thật là nhiều vô số kể. tuy phần ngon nhất, là Sa Khương, Lý Bặc, Lý Toàn, nhưng tính tổng ra thì cũng ngang nhau về lợi ích. Hi vọng cô nàng kia không làm ta thất vọng.

Suy nghĩ miên mang một lát, hấn quyết định hôm nay phải về nhà ông nội giải quyết một số vấn đề. Hấn trong lòng thầm nghĩ. “ông nội thật là kiếm cho hấn một cô gái, vậy mà cũng thật là bá khí a! hi vọng tới lúc đó ông nội không phát hoảng.”

.....

Sa Khương một mực chạy về Hà Bi trấn, thế nhưng chỉ còn cách Hà Bi trấn 70 dặm thì gặp phải 2000 con trâu điên.

“Ha ha ha ha! Sa Khương ta đợi ngươi lâu lắm rồi”. một vị tướng quân tráng kiện cười trên thân một con Bạch Ngưu to lớn nói. Giọng nói của hấn ồm ồm chẳng khác gì một con trâu đang rống.

Ô Đằng đã đợi hấn gần nửa ngày, cuối cùng hấn cũng được ra sân. Trên tay cầm một thanh Liệt Phù trang bị Hoàng Kim kết hợp với một con trâu trắng, nhìn hấn cực kỳ uy vũ.

Lúc này Sa Khương mặt tái nhợt, đôi mắt trừng trừng nhìn Ô Đằng.

“Lý Toàn nhanh thông báo cho đại thủ lĩnh Lâu Liệt, viện trợ gấp nếu không hôm nay ta cũng phải bỏ mạng nơi đồng hoang núi vắng này!” Sa Khương nhanh chóng cho người đi trợ giúp.

Ô Đằng thấy thế cũng không có ý tứ ngăn cản mà cứ mặt co Lý Toàn thoát đi.

“Ha ha ha Sa Khương, ta không ngờ ngươi cũng có ngày hôm nay, mấy ngày trước bị đánh như một con chuột, phải trốn chui trốn nhủi. ngày hôm nay cũng chẳng khác gì. Ta thật bá thực, nhà ngươi, bị đánh hoài mà không chết.”

“ta có một điều thắc mắc, có phải Sa Khương nhà ngươi là một con gián không?” sao đánh hoài không chết vậy.

Ô Đằng cô cùng chế giễu Sa Khương, nhằm mục đích câu giờ. Sa Khương cũng thế, hấn cũng phải câu giờ, câu càng lâu càng tốt, chỉ có 70 dặm, đại quân hành quân thần tốc, chỉ cần 2 giờ là đủ đuổi kịp, lúc đó hấn sẽ mạnh mẽ bạo lại tên trâu điên kia.

2000 Đằng Giáp Ngưu không ngừng vây quanh, bao vây lấy 1000 kỵ binh của Sa Khương, nhưng không có một chút ý tứ tấn công.

Lúc này Ô Mộc ngay lập tức thi triển kỹ năng của mình a. hấn lại gào lên thóa mạ, cái giọng chửi của hấn thật hùng hồn, chửi từ ông bà tới thân sinh phụ

mẫu, ngay cả bà hàng xóm sống kế bên nhà hấn cũng lòi ra, hưởng chỉ là 18 đôi tổ tông nhà Sa Khương

Lần trước tại Hà Trường Trấn Sa Khương bị tên râu dê kia chửi muốn phun máu rồi, thế nhưng bây giờ lại bị nghe hấn mắng nữa, không lâu sau hấn nhện không được mà phun máu ngay tại chỗ.

“ Báo! cấp báo! Sa Khương đại nhân bị phục kích tại Tam Hạ Khẩu, toàn quân bị diệt. hiện tại Sa Khương đại nhân đang bị vây lại Lam Lâm Lĩnh. Tình thế cấp bách!” Lý Toàn vọt vào Hà Bi trấn rống to.

Tại sảnh chính Hà Bi Trấn, Lâu Liệt ngồi tại vị trí trung tâm sắc mặt sa sầm. hừ lạnh “ Đồ ăn hại!”

“ Lý Bác đâu?” Lâu Liệt liền hỏi.

“ Lý Bác đang cùng Sa Khương đại nhân cố thủ, nếu ta không xuất quân chặn hấn 2 vị đại nhân sẽ tử trận.” Lý Toàn không do dự mà nói tình hình.

“ bọn chúng có 2000 kỵ binh đẳng giáp ngu. Cùng một tên võ tướng cấp 3 trang bị hoàng kim”

“ tàn quân Sa Khương còn lại bao nhiêu?”

“ hơn 1000 kỵ binh!”

Lâu Liệt liền nhắm mắt, đôi bàn tay siết chặt, liền đâm một phát lên mặt bàn, khiến cho chiếc bàn bằng gỗ lim trong phút chốc vỡ nát ra từng mảnh.

“Thụy Giang chuẩn bị xuất quân, mang theo 3000 kỵ binh cùng 3000 thương binh, nhanh chóng tập hợp đội hình, theo ta xuất phát giải cứu Sa Khương cùng Lý Bác!” Lâu Liệt quyết tâm hết lớn ra lệnh.

“ Lý Toan, ngươi hãy nghỉ ngơi giữ sức, không lâu nữa hấn là có một cuộc đại chiến qui mô lớn đấy”

“ Vâng Đại nhân”.

20 phút sau từ cửa trấn phóng ra 6000 quân đây là hơn phần nửa số quân đóng trú tại Hà Bi trấn. dẫn đầu là Lâu Liệt, sau lưng hấn là một vị văn nhân Thụy Giang quân sư của hấn, giữ vị trí thứ hai tại Hà Bi Trấn.

Đại quân nhanh chóng xuất kích, hướng về Lam Lâm Lĩnh lĩnh. Vừa vượt hết vùng đồng bằng, tiến vào khu rừng rậm.

“ Gur! Gru Gru! Rống rống rống!” ngay lập tức có tiếng thú rừng vang lên.

“ Âm Âm Âm Âm!” mặt đất dường như rung chuyển, từ trong bụi rậm lao ra 30 con voi chiến to khỏe.

“ Địch Tập, địch tập! Thụy Giang hét lớn!” lấy thể chất văn nhân của hấn thì làm sao chống chọi với khí thế hùng hổ của đám súc vật kia. Ngay lập tức hấn bị ngã ngựa hoảng sợ nấp sau lưng Lâu Liệt

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

☞Vô ☞Tà ☞Team

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Lâu Liệt thê lương

Lâu Liệt thoát giết mình, nhưng làm một đại thống lĩnh một trấn, thống lĩnh hơn 4 vạn đại quân, tâm tính làm sao bình thường cho được, hấn ngay lập tức hấn trấn định lại.

“ Kết trận phòng thủ, bọn chúng là kỵ binh, thương binh sẽ khắc chế bọn chúng”

“ Thụy Giang! Ngươi đứng lên cho ta! Thân là nhị thống lĩnh Hà Bi trấn, chỉ huy hơn vạn quân mà lại có khí khái như thế! Mau đứng lên cho ta!” Lâu Liệt gầm lên.

“ Các tướng sĩ xông lên, giết, bọn chúng là kỵ binh, thương binh khắc kỵ binh, giết lên giết cho ta.

A Sừ! mang theo 2000 kỵ binh bọc bên trái mem theo sườn núi mà đánh lên, điểm yếu của Voi chiến là ‘ không thể tá chiến trên địa hình xuống dốc.

“ Giết! giết hết cho lão tử, ai chém được tên thủ lĩnh của bọn chúng, trọng thưởng trăm lượng hoàng kim, phong thưởng Bách Phu Trường!”

“ giết Giết! giết!”

“ Grao! gru! Cát rống!” thế nhưng đón đầu bọn chúng không phải là Voi Chiến mà là Hổ Báo Kỳ cùng Lang chiến kỵ!”

“ Vương Hổ! Lê Giang xung phong tuyền đầu”

Một đầu hổ cùng một đầu Bạch Lang, dài hơn 2m, xông lên, kèm theo là tiếng rống gập dữ, 3000 kỵ binh của Lâu Liệt nhanh chóng bị hỗn loạn.

Ngay lúc này Vương Hổ võ tướng cấp 3 tư chất SS ngay lập tức thi triển kỹ năng của mình [Nộ Hồng] giảm đối phương 25 sĩ khí, gây hiệu ứng hoảng sợ.

Lê Giang cũng ngay lập tức thi triển kỹ năng [Nộ Sát] tiếng hét cực lớn khiến địch nhân lâm vào trạng thái sợ hãi, sĩ khí không tăng trong 20 phút.

Lợi dụng lúc này Cửu Gia Lệ liền xông lên trước, thi triển thiên phú [Huyết Chiến] hy sinh sinh lực bản thân gia tăng 300% lực tấn công.

“ầm Ầm Ầm” đại quân 7000 kỵ binh đang bị đẩy lùi, hơn nửa 3 đại kỹ năng được tung ra, nhanh chóng tàn quét 6000 đại quân của Lâu Liệt.

Thụy Giang không ngừng run rẩy, dưới thân hấn hiện tại đã chảy không ít chất lỏng màu vàng.

Lâu Liệt con người nhanh chóng xoay chuyển, liên tục đảo qua, đảo lại xung quanh. Bất chợt hấn nhìn thấy một điểm trên sườn núi.

“ Chính nó! Đánh giặc phải đánh tướng trước.! anh em xông lên, chủ tướng địch nhân trên kia, anh em cùng ta mở đường máu, giết lên” Lâu Liệt ngay lập tức nhận thức được tình hình, ngay lập tức dục dậy thể trận.

2000 kỵ binh tập hợp, trực tiếp xông lên hướng chỗ Hoàng Kỳ Phương là giết lên.

Nàng có một chút tán thưởng Lâu Liệt này, hấn đúng là một võ tướng có tư chất cao, phán đoán tình huống rất tốt, ngay trong tình thế bí, vậy mà cũng tìm được đường mà hành quân tấn công vào điểm yếu của địch nhân.

Đây chính là một nhân tài, tư chất ít nhất cũng là cấp s. thế nhưng thật là đáng tiếc. lúc trước nàng chưa hề nghe nói gì về thu phục phản loạn khăn vàng cả. chỉ có thể thu phục một ít quân sĩ mà thôi, còn về võ tướng thì toàn bộ đem giết đi thu thập chiến tích, chiến công. Bởi vì quân khăn vàng đều căm thù quân triều đình, một mực thù chết chứ không hàng.

Vì Lâu Liệt là một võ tướng thiên phú cực cao, nên nàng trong lòng có chút tiếc nuối.

Nàng liền thở dài một hơi “ Giết!” ngay lập tức nàng sử dụng kỹ năng của mình [Kiều Hùng] hư ảnh đế vương hiện lên, ngay lập tức chấn nhiếp đại quân Lâu Liệt. trong đó cũng có hấn. còn về phần Thụy Giang ngay lập tức quì rạp xuống đất, điên cuồng mà quì bái.

Trong phút chốc Lâu Liệt dường như già thêm 10 tuổi, tinh thần suy sụp. đây là thiên ý a.

“ huynh đệ chúng ta đầu hàng!” dường như nói xong lời này hấn không còn khí lực trực tiếp phun máu, sau đó ngã xuống lưng ngựa.

Ngay sau đó lục đục 5000 quân sĩ còn sót lại cũng lục tục mà buồn bỏ vũ khí đầu hàng.

Nửa giờ sau, Lâu Liệt tỉnh dậy, hiện tại hấn đang cùng Thụy Giang bị cột lên giữa trời, xung quanh là 5000 binh sĩ còn lại đang quì xuống, trên cổ bọn họ là một thanh đao, chỉ cần một hiệu lệnh thì tất cả sẽ bị mất đầu.

Ánh mắt hấn rầu rĩ, quét mắt nhìn xung quanh, sau đó nhìn về một nữ nhân đang chăm chăm nhìn hấn.

“ ngươi là thù lĩnh ở đây!” Hấn không một chút hoang mang hay hoảng sợ khi mình bị bắt mà vô cùng bình tĩnh hỏi.

“ đúng! Ta là thù lĩnh ở đây!” Hoàng Kỳ Phương trong lòng có một chút kỳ vọng, mà cực kỳ nhỏ nhoi, nhưng trong nội tâm nàng có một chút luyến tiếc, giết hay là không giết.

“ giết ta đi, rồi tha cho binh sĩ của ta, bọn chúng là người vô tội. chỉ cần ngươi tha cho bọn hấn, ta sẽ nhường Hà Bi trấn cho ngươi.”

Hấn nghĩ một hồi rồi nói tiếp. “ kể bên ta là một tên thuật sĩ, tuy cực kỳ nhất gan thế nhưng kỹ năng của hấn là [hồi phục] thời gian hồi phục thương thế tăng nhanh gấp 3 lần.

“đại nhân! Không được! đại nhân, muốn sống thì cùng sống, muốn chết thì cùng chết!” 5000 đại quân đồng thanh, chỉ riêng một mình Thụy Giang thì luôn miệng cầu xin tha mạng, hăng đồng ý hàng.

Hoàng Kỳ Phương vẫn không nói gì, mà một mực nhìn chăm chăm Lâu Liệt.

“ các ngươi! Hey” hấn liền thở dài, giống như là nhận mệnh.

“ ta căm thù nhà Hán, triều đình thối nát, quan liêu đồ hộ cướp bóc. Sĩ Nhiếp từng 3 lần cướp bóc thôn trang ta, giết con ta, hãm hiếp vợ ta, ngay cả mẹ

ta bọn chúng cũng không ta, liên tiếp đâm sát cho tới chết. ta phải nhìn từng cái, từng cái thôn dân của ta bị hãm hiếp cho tới chết. ngươi biết lúc đó ta căm thù quân nhà Hán tới mức nào hay không. Ta hận không mọc ra thêm 18 cái tay mà băm dằm hẳn thành muôn mảnh.

Đầu hàng là chuyện không thể, thể nhưng ta hy vọng ngươi ta cho binh sĩ của ta.” Nói xong hắn cúi đầu một cái thật sâu, sau cắn răng một cái định cắn lưỡi tự sát.

“khoang đã!” Nàng liền phát tay, ngay lập tức Lê Giang vọt người tới, nện cho Lâu Liệt một quyền vào bụng, khiến hắn phun ra một ngụm máu tươi.

Lúc này Hoàng Kỳ Phương muốn cho tên Lê Giang đầu to óc như trái nho này một trận. quá thật là muốn điên với cái tên óc heo này.

“Thiên Công Đại Tướng quân, truyền bá Thái Bình đạo, cứu khổ giải nạn cho dân chúng. Thế nhưng quân thù của bọn chúng là Hán Hiến Đế, là bọn tham quan kia. Là bọn Thái Giám Trương Nhượng, cầm đầu. thế nhưng kẻ thù của ngươi không phải bọn chúng, kẻ thù của ngươi chỉ có một.”

“xưa kia Triệu Đà xuất quân đánh chiếm Âu Lạc, hủy diệt đi 2000 năm văn minh của Việt tộc. đàn áp Việt tộc, đô hộ Việt tộc.

Ngươi là một kẻ sống trên đất Việt, hít thở không khí trên đất Việt, uống chung một dòng nước trên đất Việt, dòn máu chảy trong huyết quản ngươi là dòng máu Lạc Hồng, truyền từ các đời Lạc hùng Lạc tướng, Lạc Việt.

“kẻ thù của ngươi là người Hán, là Triệu Đà, là dòng dõi của hắn là hậu duệ của hắn, vậy có làm sao ngươi lại theo Người Hán đàn áp người Việt, vì có làm sao, ngươi lại nghe lời một tên đạo sĩ người Hán mà phụng mệnh cho hắn, mà tử trung với hắn!” giọng nói của nàng tha thiết lời lẽ đanh thép giống như từng tiếng búa thép gõ vào lồng ngực Lâu Liệt.

Ta là hậu duệ Hùng Vương, là người kế thừa ý chí của Lạc Hồng, dòng máu trong cơ thể ta chính là dòng máu Hùng Vương, kế thừa đại nghiệp của cha ông.

Ngươi Lâu Liệt ngươi là một kẻ phản bội tộc nhân, vì một kẻ lừa đảo mà phản bội lại dân tộc, vì một danh nghĩa hư ảo mà tử trung vì hắn. ngươi không đáng dòng máu chảy trong người ngươi.

“Vương Hồ! mau cho hắn một đao để chấm dứt nỗi sỉ nhục dân tộc này!”

“Vâng! Đại nhân!” Vương Hồ cực kỳ nghiêm túc, từ này tới giờ hắn nghe những lời kia của Hoàng Kỳ Phương thật sự làm cho máu nóng hắn dân trào a. nếu không có chủ tử hắn ở đây, thì hắn đã ngay lập tức bỏ cho tên kia mấy đao rồi.

“không! không có! Ta không có, ta là người Việt, ta không phải ngu trung, ta là người Việt, sống ta là người Việt, chết ta cũng là người Việt. ta tham gia quân khăn vàng vì muốn giết tên Sĩ Nhiếp, giết cả dòng họ nhà hắn, giết cả nhà hắn chó gà cũng không tha, ta là người Việt, ta không phải là tay sai của Trương Giác.!” Hắn gầm lên, khi nói hắn là tay sai, kẻ phản bội Việt tộc, đây là sự sỉ nhục lớn nhất trong cuộc đời hắn.

Tới đây Hoàng Kỳ Phương cũng xem như thờ phào nhẹ nhõm.

Nàng lạnh giọng nói! “ta cho ngươi 3 ngày để suy nghĩ. Nếu ngươi đầu hàng ta sẽ cho ngươi có cơ hội giết chết tên Sĩ Nhiếp kia, cho ngươi cơ hội đường đường chính chính làm một anh Hùng Việt tộc. còn không thì cả đời ngươi sẽ bị chết trong nỗi ô nhục tay sai bán nước.”

“tất cả hướng về Hà Bi Trấn, hôm nay ta muốn công thành!” nàng hô lớn, tất cả kỵ binh đều gầm lên một tiếng giống như hưởng ứng lời nàng nói.

Trong tay nàng có thủ lĩnh của bọn chúng, công thành là chuyện nhỏ, chủ tướng bị bắt hoặc giết, sĩ khí cùng sức chiến đấu giảm 30%, hơn nữa trong thành còn có 6000 quân, Hà Bi Trấn đã là thứ trong túi nàng rồi.

“Vương Hồ, dẫn 1500 Hồ Báo kỵ tiếp ứng Ô Đẳng! nếu bọn chúng hàng thì dải về Hà Bi trấn, tên nào ngoan cố thì trực tiếp diệt sát. Sa Khương là một con cò thật tốt, không nên giết hắn, mà cho cơ hộ để hắn chạy đi, sau này muốn thu phục 2 trấn cùng 1 thành còn lại thì vẫn phải trông cậy vào hắn” Nàng phân phó cho Vương Hồ. còn về tên Lê Giang kia thì không trông cậy được gì rồi.

Nếu đem so sánh Lê Giang với mấy võ tướng trong tam quốc, thì tên đầu to này tương đương với Lữ Bố, Trương Phi. Hữu dũng vô mưu, biết một nhưng không biết hai.

Thế nhưng tên này lại có một điểm mạnh chính là ngu trung. Đến hiện tại Lê Giang mức độ trung thành là 100 đạt tới mức độ tử trung.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Truyền thừa thiên công đại tướng quân

Chưa đầy một giờ sau Hoàng Kỳ Phương đã áp giải Lâu Liệt áp sát Hà Bi trấn.

Bởi vì đại thống lĩnh trong tay địch nhân, với lại Lâu Liệt cũng vô cùng hợp tác, nên tại Hà Bi trấn không hề xảy ra một trận chiến nào cả, năng nhanh chóng tiến nhập Hà Bi, tiến hành giải giáp vũ khí quân khải vàng thù thành.

Đến cuối ngày hôm đó, Lê Giang cùng Ô Đằng đã áp giải Lý Bắc cùng 500 kỵ binh còn sót lại về Hà Bi trấn.

Sa khương một mực dẫn quân mở một con đường máu, bỏ lại Lý Bắc mà bỏ trốn hướng về Cửu Bá trấn mà chạy.

5 ngày su, không biết bên trong xảy ra chuyện gì, thế nhưng Lâu Liệt cùng 2 thân tể của hãn Lý Toan cùng Lý Bắc dẫn 7000 quân khải vàng phá tung cửa Hà Bi trấn mà chạy. một mực hướng thành đại thanh Vô Biên mà tẩu thoát.

3000 kỵ binh thống lĩnh là Lê Giang cùng Vương Hồ truy đến 300 dặm vượt qua địa phận trấn Chi Nhất mới dừng lại.

Đại quân Đạn Lâm sau khi thu thập tàn cuộc của Sa Khương, một mực đóng quân tại Tam Hạ Khẩu, đồng thời xây dựng một thôn trấn mang tên Tam Hạ trấn.

Tam Hạ trấn không phát triển về nông nghiệp cùng thương nghiệp, mà chỉ chú trọng vào quân sự. trong 3 ngày, hãn triệu tập quân lính từ các bộ lạc cùng thành trấn phụ thuộc Đại Ngàn trấn lại, quân số lên tới 2 vạn 8 quân.

Tập trung cứ điểm xây dựng không ít kiến trúc như tháp canh, tường đá, hàng rào gỗ, đào hào... trong vòng 3 ngày từ một hương thôn trực tiếp trở thành hương trấn cấp 3, khiến người khác nhìn vào trực tiếp há mồm không khép lại được.

Đồng thời, người chơi Tiên Lâm cũng lần đầu tiên xuất hiện trên diễn đàn, hãn bày ra thực lực vô cùng mạnh mẽ của mình, kêu gọi những người chơi khác gia nhập vào doanh trại của hãn, công phá thành Vô Biên.

Nhưng yêu cầu cực kỳ khắc khe, ít nhất cũng phải hương trấn cấp 2. Lãnh địa thực lực có 5000 quân cấp 3 thường trực, 5 võ tướng cấp 3, quân trang 1/3 phải từ lam trang trở lên. Chỉ chấp nhận hương trấn làm liên minh, còn đối với công hội thì hợp tác. Nhưng hiện tại Tam Trấn vẫn chưa có ý định hợp tác với bất kỳ công hội nào, cho dù các đại công hội đều ngổ ý hợp tác và điều kiện cực kỳ hấp dẫn.

Bề ngoài là vậy, thế nhưng Đặng Lâm đang thu hút chú ý từ dư luận và danh tiếng để trợ giúp Hoàng Kỳ Phương lắng xuống, đồng thời điều quân về Hằng Hà Trấn.

Trong mấy ngày nay liên quân Hoa Đô cùng Cổ Đô công hội đã áp sát Hằng Hà Trấn, liên quân 2 vạn 9 được tăng cường thêm 5000 bộ binh nâng quân số lên tận 3 vạn 4.

Thế nhưng Hằng Hà trấn cũng quân tiếp viện cũng đã tới, 1 vạn quân gom góp từ Hoàng Gia Trấn, Uy Vũ Trấn, cùng Vọng Hương trấn. Còn về phần Diệt Hùng trấn 3000 quân thủy bộ bị chặn lại tại Yên Lập Hồ, đại chiến cùng hải tặc.

Hiện tại Hằng Hà trấn đang ở thế bị động, hằng ngày có ít nhất 2 trận đánh vào, thế nhưng Hằng Hà trấn như một cái giáp ô qui cứng rắn, khiến cho Trần Thế Vinh cùng Lưu Minh đau đầu, chính vì vậy mới có thêm 5000 quân tăng cường.

Vào lúc này Hoàng Minh 3000 kỵ binh của Hoàng Minh đã cách Hằng Hà Trấn 30 dặm, thế nhưng hãn không có ý tứ hồi Hằng Hà Trấn, mà một mực ẩn nấp sau tán rừng mà chờ đợi thời cơ.

Âu Bắc Kiều cũng đang dẫn 1 vạn đại quân của mình thẳng tiến Hằng Hà trấn, thế nhưng bước di chuyển của hãn lại vô cùng chậm chạp, mỗi ngày chỉ đi có hơn 20 dặm, nếu tính theo tốc độ này thì ít nhất 10 ngày hãn mới tới Hằng Hà trấn.

Thế cục vẫn tiếp tục giằng co, thống lĩnh thủ thành hiện tại chính là lão ba Hoàng Kỳ Phương – Hoàng Quang Hải.

Với một kỹ sư như ông thì chỉ huy một trận đánh là điều cực kỳ khó khăn, hơn nữa đòi người gắn liền với thông số kỹ thuật, có bao giờ ông tiếp xúc với quân sự, tình báo, phát triển kinh tế đâu. Vậy mà chỉ trong vòng một tháng ông phải cam những thứ này. Thật là với một ông già tuổi ngũ tuần như ông có chút ăn không tiêu.

Nhưng cũng may có Minh Hương cùng Tiểu Hà trợ giúp, hơn nữa lại có “Con Dâu” Yến Nhi trợ giúp nên công việc cũng ổn thỏa đôi chút.

.....

Hình Long Khải sau khi thất bại tại thung lũng Núi Đôi, hầu như mọi quyền lực bị cắt đi phân nửa, ngay cả thôn trấn của hãn cũng bị giảm 1/2 viện trợ từ Hình gia.

Hãn không bao giờ biết nhận lỗi, và đương nhiên là sẽ có người chịu lỗi thay hãn. Hình Trác chính là con chó thế mạng cho hãn, mỗi tội lỗi đầu đổ trên đầu Hình Trác.

Thân là một chiến lược gia vậy để đại quân bị phục kích.

Thân là quân tiên phong mở đường, vậy qua quân địch phục kích lại không biết.

Một mực ý vào mình tài cao không nghe lời đại thống lĩnh.

Một cái hồ thật to chính là nơi đáp xuống cho Hình Trác. Lại một lần nữa hắn bị ly khai khỏi gia tộc, như một con chó. Ngay cả mẹ của hắn cũng bị đuổi ra khỏi nhà họ Hình.

Không một đồng trên người, 25 năm qua mẹ của hắn sống và làm việc cho Hình gia như một con chó, vậy mà chỉ cần một câu của tên nhị thiếu vậy mà, bọn chúng không một chút nương tình tổng cổ bà ra khỏi nhà không một xu dính túi, không một món đồ, trên người chỉ là một bộ lao công cũ nát.

Cũng may trong thời gian hắn phục vụ trong quân đội cũng tích lũy được một số của cải, mua được căn nhà nhỏ ở khu phố tây. Căn nhà tuy cách xa thành phố, thế nhưng cũng không phải khu nhà nghèo, điều kiện cũng tình là không tệ.

“Hình gia! Các người đợi đấy! sẽ có một ngày Hình Trác ta sẽ lấy lại rất cả, sĩ nhục hôm nay ta sẽ trả lại gấp 10 lần gấp trăm lần!”

“Hình Long Khai, một thằng phế vật như mày sẽ có một ngày tao đâm đạp lên mặt mày, đập vào còn tự tôn của mày, cướp sạch tất cả những gì mày có”

“Hình Bá Tứ, thân làm cha vậy mà bỏ mặc vợ con, một mực hòa theo dòng chính, bỏ mặc con thứ, sẽ có một ngày ông phải hối hận!”

Hình Trác trừng trừng nhìn đại môn Hình gia từ từ đóng lại mà âm thầm cắn răng thề thốt.

“mẹ chúng ta đi! Chúng ta không cần làm toại mọi cho cái nhà ngay nữa, bề khổ từ nay sẽ chấm dứt, từ nay mẹ con chúng ta sẽ thẳng lưng mà đi, không cần khom lưng cúi gồi nữa!” nói xong hắn ôm mẹ hắn vào lòng. Hiện tại khéo mắt mẹ hắn tràn đầy nước mắt.

Hiện tại hắn trắng ngạp lòng tự tin. Mấy ngày trước sau khi đại quân Hình Long Khai bị tập kích. Hắn liền cũng không có đánh tời Ô Ma trấn, mà chạy loạn trong khu vực tiếp giáp đồng bằng Long Uyên, Tương Quận và Quê Lâm.

Bất chợt hắn gặp một cái sơn cốc cực đại, một mực dẫn 3000 quân sĩ tiến vào đây, bên trong sơn cốc đầy rẫy cương thi, hắn cùng quân sĩ của mình một mực chém giết, tuy đám cương thi này cực kỳ trâu, thế nhưng phần thưởng cực kỳ hấp dẫn, trang bị lam trang cùng một tinh hạch màu đỏ.

Sau 2 ngày chém giết hắn cũng đã tiêu diệt 999 con cương thi và 1 con cương thi đại thủ lĩnh. Sau một hồi đại chiến cùng cương thi đại thủ lĩnh. Bất ngờ xuất hiện một hư ảnh, thần thánh.

Một người đàn ông trung niên tiên phong đạo cộ mặc hoàng bào xuất hiện, hoàng bào có đồ hình cực kỳ cổ quái, sau lưng có một đồ án âm dương thật lớn.

Hư ảnh của ông ta cực mạnh, khiến cho hắn cùng quân sĩ của mình không chịu được mà phải quỳ bái. Hư ảnh tự xưng là Thiên Công Đại Tướng quân, thể thiên hành đạo tế thế cứu dân, đám cương thi kia là một thử thách của hắn, chỉ cần vượt qua thử thách thì đã chứng minh một người tài trí vẹn toàn có thể đảm nhận chức trách của hắn, thống nhất thiên hạ phổ độ chúng sinh.

Hình Trác lúc này mới nhận ra mình đạt được kỳ ngộ, một thiên đại kỳ ngộ. Thiên Công đại tướng quân chính là Trương Giác hay sao. Tuy Trương Giác là Quân khăn vàng, là quân tạo phản, thế nhưng tạo phản nhà Hán thì có sao, chỉ cần hắn vượt qua đoạn thời gian này thì nhà Hán sẽ tự diệt vong, không phải lúc này nước lên thuyền lên, xây dựng lực lượng, không thể làm vua một nước, nhưng thực lực mạnh mẽ thống trị vùng Tương Quận cũng không phải là điều không thể.

Mừng như điên hắn liền bái nhập Thiên Công đại tướng quân làm môn hạ và nhận được truyền thừa. trực tiếp từ một võ tướng chuyển thành Thuật sĩ. Với một cái thiên đại kỳ năng [Thái Bình Tiên Thuật]

[Thái Bình Tiên Thuật] kỹ năng kẻ sách triệu tập nhân tâm, vạn dân một lòng thiên hạ triều bái.

Một bộ trang bị Chúc Âm: Chúc Âm Kiếm, Chúc Âm Chiến Y, Chúc Âm Câu, Chúc Âm Yêu Quyết, Chúc Âm Long Vãn, Chúc Âm Bảo Hộ.

Đây chính là một bộ trang bị truyền thuyết phẩm chất màu cam.

Một kiến thôn lệnh Bạch Kim.

Đồng thời nhận một cái nhiệm vụ truyền thuyết.

Nhiệm vụ cấp S truyền thuyết: thừa hưởng truyền thừa Thiên Công Đại Tướng Quân, nhận lấy thiên mệnh nhiệm vụ, trong vòng 10 năm lật đổ nhà Hán xây dựng Thái Bình Thái Miếu, về vang thiên hạ.

Ngay sau đó có 2 vị NPC xuất hiện trước mặt Hình Trác, một vị văn nhân cùng một vị chiến tướng khí tức cực kỳ bức người.

“Ba Tài, Bùi Nguyên Thiệu tham kiến công tử!” Cả hai người đều cúi đầu chào hỏi.

Lúc này Hình Trác cực kỳ ngốc bức.

Bùi Nguyên Thiệu chiến tướng tuy được đánh giá không cao, thế nhưng là một trong những vị tướng xon truyền thuyết, còn Ba Tài cũng thế, trong sử sách chỉ nhắc tới như những con kiến hôi làm tiền đề cho những anh hùng loạn thế về sau.

Thế nhưng lực lượng của bọn họ cực kỳ đáng gờm. tư chất cũng phải ss trở lên.

“Nhân Mệnh Thiên Công Đại Tướng Quân, bọn ta phò tá công tử thành đại nghiệp.” cả hai đồng thanh như một.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Tập kích đêm khuya

Bùi Nguyên Thiệu. Tướng sử thi, tư chất SS

Cấp 40

Chỉ huy 89

Võ lực 87

Trí lực 67

Trưởng thành (chi huy: 2.5, võ lực 3.0, trí lực 2.3)

Kỹ năng:[Long Thương] gây sát thương cực mạnh trên đường thẳng, đồng thời trực tiếp kết liễu đối phương trong trạng thái hoảng loạn.

Ba Tài. Tướng sử thi, tư chất SS

Cấp 40

Chỉ huy 88

Võ lực 68

Trí lực 96

Trưởng thành (chi huy: 2.5, võ lực 1.8, trí lực 3.2)

Kỹ năng: [Hỏa Nham] triệu hồi Hỏa nham, trong phạm vi 100x100 thiêu đốt đối phương thành tro bụi.

Ngay lập tức một hương thôn thần bí xuất hiện tại khu vực Tượng Quân cách xa cách chiến trường lớn như Cửu Chân, Giao Chi, Nam Hải, Hợp Phố Thương Ngô, tại Kinh Châu.

Thái Bình thôn

Thuộc tính thôn trang: truyền thừa ý chí của Thiên Công Đại Tướng Quân, nhân tâm 100. Tăng tỷ lệ xuất hiện thôn dân tư chất cao.

Thái Bình Đạo thiên đạo thừa nhận tăng 30% sản lượng lương thực.

Có thể nói hiện tại trên toàn sever chỉ có 4 cái Kiến Thôn Lệnh tư chất Bạch Kim thôi, thế nhưng tại một khu vực nhỏ Đông Nam Á vậy mà đã xuất hiện 2 cái. Cái thứ 3 tại khu vực Bắc phi, cái thứ tư tại Nam Mỹ. Nhưng cả đều hoạt động âm thầm và lặng lẽ, trên thế giới hầu như chưa ai biết gì về họ, chỉ biết những kẻ này thực lực kinh khủng, nhưng lại không có tên trên bảng xếp hạng.

Sau 5 ngày tấn công dồn dập Hằng Hà trấn liên quân Cổ Đô và Hoa Đô tổn thất tương đối nặng nề, trang phục quân thù thành toàn bộ từ lam trang trở lên, hơn nữa khí giới thù thành vô cùng đầy đủ.

Một lượng lớn chiến xa cũng được đưa lên tường thành để phòng thủ. Trong đó sát thương nhất chính là Lôi Oanh cung binh cấp 3.

Lôi Oanh cho phép tấn công hàng ngang, 5 mục tiêu. Đây chính là một lợi khí thù thành, hơn nữa Hằng Hà trấn có 6 tháp canh trung cấp. Tầm bắn lên tới 400m ngoài ra xây dựng không ít rào gỗ, cọc gỗ.

Binh chủng thù thành 3/5 là bộ binh, 1 phần là thương binh, phần còn lại là cung binh. Mà thù thành bộ binh là lợi thế nhất, công thủ đều tốt so với thương binh.

Bọn Giáp bộ hầu như không được đưa lên tường vì trang bị họ cực nặng, khó tác chiến trên địa hình tường thành. Thủy Bộ, Đẳng Giáp Bộ và Kim Bộ

được ưu tiên hàng đầu, nhưng quân bọn họ bộ binh đa phần là giáp bộ, cùng một số ít đằng giáp, còn thủy bộ và kim bộ thì hầu như không có, vì đây là binh chủng đặc thù của bộ binh.

Kim Bộ đứng vị trí đầu tiên về sức mạnh trong bộ binh, công phòng toàn diện, ngay cả kỵ binh độn vào đám Kim bộ cũng phải tê cả da đầu.

Thủy Bộ xếp vị trí thứ hai, tuy chiến phòng cùng phòng thủ có hơi thấp, thế nhưng mưu Phòng cực kỳ cao, ngay cả ăn trọn một kỹ năng của Thuật sĩ như [Hỏa Long] của Lạc Linh thì bọn họ cũng chỉ cháy bong một ít da, còn về phần mất mạng thì như không.

Nhận thấy tình hình không ổn thế nên Lưu Minh cùng Trần Thế Vinh quyết định chia đại quân thành 2 cánh. Cánh thứ nhất Hoa Đồ công hội mang 1 vạn 7 quân chủ lực đánh trực diện vào Hằng Hà trấn.

Cánh thứ hai do Cổ Đồ công hội mang 1 vạn 5 quân vòng qua phía sau, giáp công từ phía bên trái Hằng Hà Trấn, hai mặt giáp công, bọn họ không tin là không thể chiếm được cái trấn này.

2 ngày sau, Lưu Minh dẫn theo 1 vạn 5 quân binh âm thầm men theo bìa rừng mà vòng qua sau lưng Hằng Hà trấn, phía trước Hằng Hà trấn Trần Thế Vinh điên cuồng thị uy, tập trung chú mục về phía hấn.

Thế nhưng cả tòa trấn yên ắng, không chút nào xem thị uy của hấn vào mắt.

Phía bên ngoài 6 tháp canh trung cấp đang làm tốt nhiệm vụ của mình, đèn đuốc sáng trưng, thế nhưng bên trong trấn lại là một màu đen như mực, không ai biết bên trong đang xảy ra điều gì.

Điều này khiến cho Trần Thế Vinh càng tin tưởng kế sách của mình. Đêm đen phù hợp cho tập kích. Hơn nữa đối phương là một NPC sao lại có trí thông minh như con người cho được.

Tại mặt sau Hằng Hà trấn chỉ có một ít thủ vệ đứng canh, đèn đuốc cũng chẳng sáng cho mấy, giống như là tháp cho có lệ, mấy tên thủ vệ cũng cực kỳ lơ là không cảnh giác trăm phần trăm như mặt trước.

Lưu Minh nhìn trăng cảnh cực kỳ vui sướng. Ngay lập tức hấn cho binh chủ đặc biệt cung binh Thích Khách lên vào Hằng Hà trấn tiêu diệt mấy tên thủ vệ kia, sau đó mở cổng trấn cho đại quân tiến vào.

Chưa đầy 30 phút sau, đại môn Hằng Hà trấn dần dần mở ra. Cả vạn quân từ từ thâm nhập vào trong Hằng Hà Trấn, vừa đi vừa tiêu diệt một số tên thủ vệ tuần tra, chưa đầy 2 giờ 1 vạn 5 quân của hấn đã tiến nhập trấn không một tiếng động.

Đến lúc này Lưu Minh mới cảm giác bất thường, không thể nào một trấn lớn như Hằng Hà vậy mà chỉ có vài chục quân thủ vệ, hơn nữa từ nãy tới giờ trong trại không có một kỵ quân lính nào. Khoe mặt Lưu Minh có chút giật giật, trong lòng bất an khôn nguôi.

Chưa kịp định thần

“Ầm Ầm Ầm” ngay lập tức từ phía đèn đuốc nổi lên sáng trưng, trên thành lũy xuất hiện không ít quân lính, đồng thời từ trong các ngõ ngách, kiến trúc xuất hiện cự đại quân lính.

“không hay! Bị phục kích mau rút lui! Hấn gầm lên.

Thế nhưng cửa thành bỗng xuất hiện 5 con Voi Chiến càn quét mà vào, sau đó là 3000 hồ Báo Kỵ cùng Lang Kỵ Binh.

Tại vị trí cao nhất, Lạc Lung rầm rầm niệm chú, sau đó là một con Hỏa Long cự đại mà xông vào càn quét đại quân.

Đại chiến lúc này chính thức mở ra, tiếng trống trận ầm ầm vang giữa đêm khuya, theo đó là tiếng gào thét thê lương.

Trần Thế Vinh nghe thấy tiếng đánh nhau bên trong Hằng Hà trấn thì hấn mừng như điên, tưởng chừng Lưu Minh thành công đột tập Hằng Hà trấn, hấn liền quyết định công trấn 2 mặt giáp công Hằng Hà trấn sẽ nằm trong tay bọn họ.

“công thành!” hấn gầm lên từng tốp, từng tốp 3000 quân lính mang theo khí giới công thành ầm ầm xông lên tường thành Hằng Hà trấn.

6 tháp canh bắn rất rát, thế nhưng quân số địch nhân quá đông, không bao lâu bọn chúng đã áp sát tường thành. Ngay lúc này một đại chiêu bên trong trấn tung ra, một con Hỏa Long xuất hiện khiến cả đám choáng váng, tâm lý có chút bất an, nhưng vẫn can đảm công thành.

[tiền vũ] một tiếng thét vang lên, vô vàng mưa tên nghiêng đón đại quân Trần Thế Vinh.

“Giết!” tiếng quát nữ nhân cực lớn vang lên át hẳn hết tiếng chém giết trong lẫn ngoài trấn. Một hư ảnh đế vương hung thần ác sát hiện lên. Quân sĩ thủ thành như hung hăng máu gà, điên cuồng chém giết.

Ngay tại cửa thành đột nhiên mở ra, bên trong 3000 Đẳng Giáp Ngự bất ngờ xông ra, trực diện mà xông vào đại quân công thành Trần Thế Vinh.

Bộ binh mang trang bị công thành nào là đối thủ của Đẳng Giáp Ngự thi triển kỹ năng [Man Ngự].

3 bên một mực chém giết cho tới tận hừng đông, đến lúc này mới kết thúc. Lương Thế Vinh mang theo tàn quân bỏ chạy tới tận 75 dặm mới dừng lại.

Còn Lưu Minh cùng 1 vạn 5 quân của hắn toàn bộ tử trận.

Một trận chiến kinh thiên này cũng được đưa lên trang chủ, giống như một lời tuyên chiến cho bất kỳ ai có mưu đồ xâm chiếm Hằng Hà trấn.

Một trận đánh Hằng Hà trấn lại một lần nữa nổi danh. Thế nhưng tổn thất là một điều không thể tránh khỏi, trong một đêm quân đội Hằng Hà trấn mất đi 6000. Đây là thương vong lớn nhất từ trước tới giờ nàng phải chịu. Cho dù lần trước cường công Hà Tường trấn cũng không có bị thảm như thế.

Đôi mắt như muốn đòi mạng nhìn chằm chằm Hoàng Minh, khiến hắn không dám nhìn mặt nàng, mà cuối đầu, tay thì vẫn nắm chặt tay Yên Nhi.

Kế bên hắn Yên Nhi cũng không khác gì Hoàng Minh trận chiến này chính là 2 người bọn họ chơi vui quá trốn, một mực lợi dụng mặt nạ sát thủ đường mà điên cuồng đánh cướp các thôn trang của Hình gia. Đặc biệt là tên mập Hình Cửu Hùng kia, nhìn đáng vẻ chật vật của hắn làm niềm vui thú của hai người.

“chị bọn em biết sai rồi! Ta lỗi cho bọn em đi!” Hoàng Minh lầu bầu cầu xin.

“Ba! nói giúp con đi mà!: hoàng Minh liền cầu xin cha hắn. Thế nhưng ông lão chỉ đáp lại bằng một cái vờ vai “tự cầu phúc đi con trai à! Lão ba của người cũng dưới quyền con gái đây này!”

“cả hai người bị cầm tù 1 tháng, không được động đến binh quyền, an an ổn ổn mà đi làm nhiệm vụ chính tuyến đi! Tới lúc đó 2 người mới biết được sự quý giá của sinh mạng quân sĩ!” Hoàng Kỳ Phương không lạnh không nóng nói.

“dạ! Bọn em biết rồi!” cả hai đồng thanh.

“trả lại trang bị hoàng kim, mặc bạch trang mà làm nhiệm vụ!”

“chị hai! Dù gì cũng cho em trang bị lam tang chứ!” Hoàng Minh lầu bầu.

Quân khăn vàng đang đi vào tình thế đại bại ở khắp chiến trường, ba cánh quân đã bắt đầu công chiếm 1/3 thành trì của Hoàng cân, thế nhưng thảm trọng là điều không thể tránh khỏi, mình quân công, chiến tích, hồn tướng và trang bị nhiều đến không đếm xuể, khiến cho mọi người như đánh mấu gà, điên cuồng chém giết.

Thế nhưng Hùng Vũ vẫn an ổn ở Dư Cầu trấn mà phát triển, hoạt động bình thường của các thôn trấn vẫn tiếp tục diễn ra, không ai biết trong cái đầu của hắn đang suy tính điều gì. Thế nhưng nội lực bên trong Đại Vũ trấn ngày càng mạnh mẽ.

Lương Trọng bám theo bấp dùi của Hình Long chức vị ngày càng cao, trong chớp mắt hắn từ một tên quen trở thành một đại thống lĩnh, 7000 quân, liên tiếp thảo phạt tiêu diệt hơn 1 vạn quân khăn vàng thu cực đại chiến công, vì vậy chức vị của hắn ngày càng cao. Tiền lương của hắn hiện tại đã lên đến 200.000 đôla 1 tháng, chưa tính tiền hắn ăn đen bên ngoài nữa. Thu nhập hằng tháng lên tới nửa triệu đôla, nhân sinh hiện tại của hắn cực kỳ tốt đẹp. Nhà cao cửa rộng, mỹ nữ theo hắn tấp nập.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Hùng Phong bị thương

Nguyễn Du Phong nhân sinh an ổn, trong những ngày này hắn thật là hạnh phúc. Hiện tại căn nhà nhỏ của hắn đã được sửa sang lại, một phòng khách, 2 phòng ngủ, phòng bếp tuy nhỏ nhắn nhưng rất ấm cúng. Ngoài sân đã trồng không ít hoa hồng, ngay cả sương rồng đã trồng không ít trên khóm núi đá nhỏ.

Trong mấy ngày nay hắn luôn thần thần bí bí, khiến cho Nhã Phương một chút nghi vấn, thế nhưng tình cảm của hai người đang lúc nồng say, nên nàng cũng không chú ý đến.

Thật ra mấy ngày nay Hùng Phong đã âm thầm tổ chức một buổi lễ cầu hôn thật lãng mạn, đầy ánh nến và hoa hồng. và chiếc nhẫn cầu hôn chính là chiếc nhẫn của mẹ hắn trước khi mất đưa lại cho hắn, để sau này cho con dâu của bà.

Hùng Phong không ngừng cười tủm tỉm, đầu óc luôn nghĩ về một viễn cảnh tốt đẹp của hai người, Nhã Phương sẽ sinh cho hắn một trai một gái cả gia đình sống an vui hạnh phúc.

Hắn quyết định ngày mai là cuối tuần, hắn sẽ tạo bất ngờ cho Nhã Phương, cũng như mời đám Hoàng Kỳ Phương đến chung vui chúc phúc cho hai người bọn họ.

Thế nhưng nhân sinh không được như ý muốn, hôm nay hắn gặp lại một tên từng ôm bấp dùi hắn, Lương Trọng. sau khi hắn thất thế, Lương Trọng đi

theo Hình Long, ngay sau đó một mực lên hương. Hiện tại hân hào quang vô hạn, đi theo sau không ít đàn em, trái ôm phải ấp 2 đại mỹ nữ.

Nhìn trăng cảnh của Lương Trọng hân chợt nghĩ về bản thân thời giác lúc trước thật là đáng ghét, không phải vì hân có tiền thì ai sẽ theo hân.

Lương Trọng cực kỳ phách lối “ Ai U! đây không phải là Hùng đại thiếu sao! Ha ha ha sao lại lưu lạc tới mức bán hàng rong thế này!”

“à không phải! Hùng thiếu bị đuổi ra khỏi Hùng gia rồi!” giọng điệu của hân cực kỳ mỉa mai.

Hùng Phong cười cười “ nhân sinh mà luôn chuyển dời, hiện tại ta thấy cũng sống rất tốt, không cần phải tranh giành, hay mưu tính gì hết!”

“ha ha ha thật là cao nhân a! triết lý của người nghèo a!”

Ngay sau đó mấy tên tiểu đệ phía sau cũng cười ha ha, còn 2 đại mỹ nữ điem dúa bên hông hân thì không ngừng cười mỉa mai.

Tay Hùng Phong nắm chặt, không phải vì ngại Nhã Phương nên đã cho thằng ba trợn này một đấm rồi, nhớ khi xưa hân như một con chó luôn quanh quần vẫy đuôi, vậy mà giờ đây cực kỳ phách lối.

“ha ha ha chuyện xưa rồi! các ngươi dùng gì, xem như hôm nay ta đãi khách!” Hùng Phong nén giận.

“ay!!! Hùng thiếu thật là hòa phóng nha, ngheo kiệt xác vậy mà còn muốn mời ta ăn nha. Nhưng hôm nay bốn đại gia lại không muốn ăn cái thứ rẻ mạt mất vệ sinh này!”

“đúng rồi! đẳng cấp như Lương ca sao lại ăn ở chỗ dơ bẩn, mất vệ sinh này được.” mấy tên tiểu đệ không ngừng chế giễu. một tên trong số đó liền phun một bãi nước bọt vào trong chảo cá viên chiên.

“Àm!” giống như đám người bọn họ chạm tới cánh cửa cuối cùng của Hùng Phong. Hân liền gầm lên, ngay sau đó hân cầm cái chảo lên choảng ngay vào mặt tên vừa này.

“con mẹ nó! Mày là một thằng chó chết, dám động đến người của ông! Đập chết mẹ nó!” Lương Trọng cũng gầm lên, hung hân cầm lấy bàn ghế đánh nhau cùng Hùng Phong.

Rất nhanh hiện trường hỗn loạn thành một bầy, một mình Hùng Phong đối chiến 15 tên lâu la cùng Lương Trọng. tuy Hùng Phong từng học qua karatado, thể nhưng cũng chẳng tới nơi tới chốn, tay bọn Lương Trọng ăn đau khổ không ít, thể nhưng Hùng Phong vẫn bị phần nặng hơn.

Lúc này Nhã Phương đi giao hàng về nhìn thấy trăng cảnh cũng thất sắc, lao vào muốn phụ giúp Hùng Phong, thể nhưng một nữ nhi yếu đuối như nàng thì giúp được gì. Nàng chỉ biết lao vô mà can ngăn thôi.

Trong lúc ác chiến, Hùng Phong vẫn quan sát xung quanh, nếu nhìn thấy Nhã Phương thì hân phải bảo nàng chạy đi. Thể nhưng tình thế không cho phép.

Tranh thủ lúc Hùng Phong mất tập trung, Lương Trọng liền cho Hùng Phong một cú đá cực mạnh, khiến hân bật ra đằng sau. Đang lúc lò mò đứng dậy, một tên lâu la khác liền dùng gậy gỗ nên hướng đầu Hùng Phong mà vung xuống.

Nhã Phương thất sắc, liền lao vào lấy thân mình đỡ cho Hùng Phong.

Chỉ nghe A một tiếng, một chiếc gậy bóng chày đập thẳng vào đầu Nhã Phương, máu bắt đầu chảy. nhìn thấy tình hình không ổn đám Lương Trọng ngay lập tức bỏ chạy, bỏ lại đương trường 2 người đang bị thương, mọi người xung quanh chỉ đứng nhìn và chỉ trỏ, không một ai đến cứu giúp.

Nàng trong lòng ngực Hùng Phong, Nhã Phương chỉ còn đang thoi thóp, máu nàng chảy rất nhiều. hiện tại Hùng Phong trong lòng cực kỳ khổ sở.

“Phương! Em đừng bỏ anh! Em không được như vậy! ngay cả em còn muốn bỏ rơi anh! Sau này anh phải sống làm sao! Phương cố lên! Anh đưa e tới bệnh viện.”

“Phương! Em còn chưa nghe lời cầu hôn của anh mà! Phương!” hân gào thét tên nàng trong đêm tối.

.....

Bệnh Viện Nhân Dân B2.

Bệnh nhân Phạm Nhã Phương chuẩn đoán sơ bộ, chấn thương sọ não cấp độ C, có tụ máu bầm tại bán cầu não, cần phải phẫu thuật gấp. anh là người thân của bệnh nhân, mời anh đóng viện phí để phẫu thuật ngay lập tức. anh cần phải đóng trước 5 triệu. nếu không có chúng tôi đành phải xin lỗi.

Nhân viên bệnh viện lạnh lùng nói với Hùng Phong, hiện tại cả thân hình quần áo đều rách nát, trên người không ít thương tích.

“Bác Sĩ không thể cứu người trước sao! Tính mạng cô ấy đang rất nguy kịch”

“Xin lỗi chúng tôi đã làm hết sức có thể, mời anh đóng viện phí, nếu không thì xin mời anh về chuẩn bị hậu sự!” nhân viên y tế lạnh nhạt nói, đây giống như chuyện hằng ngày xảy ra tại bệnh viện này. Thật sự nàng cũng muốn giúp bọn họ thể nhưng kinh tế không cho phép, lương một tháng nàng chỉ có 30.000. mà bệnh nhân thì vô vàng. Riết cũng thành thói quen lạnh nhạt với sự đời.

Nàng nhìn chàng thanh niên tuyệt vọng thở dài một cái rồi tiếp tục công việc của mình.

Hùng Phong thật sự là thực sự tuyệt vọng, thực sự hối hận. xưa kia 5 triệu chẳng khác gì một bữa ăn sáng, thế nhưng hiện tại cả gia sản hắn chỉ có hơn 1000. Làm sao cứu được nàng đây. Nhìn Nhã Phương trong phòng cấp cứu, nhìn vết máu loang lổ trên người nàng, trong tim hắn như ngàn vạn mũi kim xuyên thấu.

Nước mắt hắn chảy dài trên gò má, giọt lệ dần ông không dễ dàng chảy, ngay khi mẹ hắn mất hắn cũng không chảy một giọt lệ, thế nhưng hiện tại nước mắt như mưa rơi là tả trên mặt đất.

Thò tay vào trong túi, lấy ra chiếc nhẫn óng ánh, dính đầy máu tươi trong lòng hắn nghẹn ngào. Bất chợt trong túi hắn thấy một mảnh giấy nhỏ.

Giống như vớt một chiếc thuyền giữa biển khơi, hắn lập tức lấy điện thoại gọi vào số trên mảnh giấy.

“Kỳ Phương! Nhanh bắt máy đi! Làm ơn, hiện tại chỉ có cô mới cứu được Nhã Phương thôi! Làm ơn!” Hùng Phong hiện tại rất gấp, rất gấp.

“Alo, Hoàng Kỳ Phương xin nghe!”

“Kỳ Phương! Tôi Hùng Phong đây, Nhã Phương bị thương, đang trong bệnh viện! tình hình nguy cấp!” hắn nói tới đây, trong lòng có chút nghẹn

“Anh cần bao nhiêu?” Nàng trực tiếp đi vào vấn đề chính.

“5 triệu! cần 5 triệu để đóng viện phí! Tôi sẽ trả lại cho cô sau! Chỉ cần cô giúp tôi, sau này có chuyện gì, cho dù lên núi đao xuống biển lửa, tôi cũng sẽ đồng ý, quyết không nan từ”

“tôi không cần anh xuống biển lửa núi đao, tôi chỉ cần anh làm một chuyện cho tôi là được!”

“1 chuyện, trăm chuyện cũng được!” Hùng Phong quả quyết.

“tốt! số tài khoản của anh!”

“KMLS2097313413”

.....

Ngồi trước phòng cấp cứu Hoàng Kỳ Phương cùng Hùng Phong đang đối diện với nhau, nhìn thấy dáng vẻ chật vật của Hùng Phong nàng trong lòng có chút chua xót, nói đúng hơn chính là thương hại. một đại thiếu vậy mà trong vòng 1 tháng lại có nhân sinh chuyển dời đến như thế.

“tại sao Nhã Phương lại bị thương như thế?” nàng có chút thắc mắc, hai người tuy buôn bán hàng rong, thế nhưng vẫn rất thuận lợi, cũng không quá đáng, mỗi ngày buôn bán số lượng phù hợp, không đẩy mạnh kinh doanh người khác cho mấy.

“bạn trai cô của cô làm!” trong lòng Hùng Phong có chút tức giận.

“ý anh nói là Lương Trọng! tôi chia tay hắn từ lâu rồi! từ lúc hắn đi theo anh, tôi chợt nhận ra nhân phẩm của hắn, không đáng đặt niềm tin lên người hắn, hắn chính là một tên tiểu nhân mặt hạng chân chính đấy.”

“con mắt cô nhìn người thật tốt!” Hùng Phong thở dài.

“hiện tại anh có tình toàn gì không?” nàng lại hỏi câu hỏi ngày nào.

“còn tính toán gì nữa, cố gắng kiếm tiền trả cho cô chứ sao, 5 triệu cũng không phải một con số nhỏ, từ khi sống độc lập hắn đã biết quý trọng đồng tiền, tiền kiếm thật khó a.

“lúc trước anh từng nói với tôi, cuộc sống hạnh phúc là khi bản thân biết đủ, quyền lực, tiền tài chỉ là hư ảo, con người mới là chân thật phải không?”

“thế nhưng anh nhìn hiện tại mà xem, Nhã Phương đáng lẽ không có kết cục như thế, không phải nằm trong phòng cấp cứu kia, mà phải cười tóa nắng như mặt trời mùa xuân.”

“tiền tài đúng chỉ là hư ảo, thế nhưng không tiền, không quyền như thế này anh cảm thấy có lo cho người mình yêu được không? Chẳng lẽ sau này anh bắt cả đời cô ấy cùng anh bán hàng rong, thế rồi con trai của anh thì sao, con gái của anh thì sao.”

Nàng nghĩ một hồi rồi nói tiếp.

“anh lớn lên trong một gia đình giàu có, mọi người luôn xem anh là tiêu điểm thế nhưng anh có biết cảm giác của một đứa trẻ lớn lên trong gia đình bình thường như tôi không.

“mọi người sẽ đối xử với anh, thông qua số tiền mà ba anh kiếm được, qua chức vị mà ba anh có. Đến sau này lớn lên mọi người lại đối xử ba mẹ anh thông qua số tiền anh kiếm được. cuộc sống là thế đó!”

“anh có biết Bánh Mỳ và Hoa hồng hay không? Khi anh đói thì anh cần bánh mỳ, hoa hồng trong lúc đó rất đẹp, nhưng cái đói xâm chiếm cơ thể anh, chỉ có bánh mỳ mới thỏa mãn cơn đói khác.

Thế nhưng sau khi anh no, hoa hồng trở thành một điểm tựa tinh thần, làm giàu cho cảm xúc!”

“một mái nhà tranh hai quả tim vàng là chuyện không thể”

Như một gáo nước lạnh tạt vào mặt Hùng Phong khiến hắn trở về hiện thực.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 60: CỬU BÁ TRẦN

Hắn cười đắng chát “Kỳ Phương cô nhìn tình trạng tôi bây giờ đây, một tên bất tài, vô học, không bằng cấp, từ nhỏ tới lớn ăn nhờ danh tiếng gia tộc, thì làm được gì? đi ra ngoài xin việc ai nhận?”

“vậy anh cứ như vậy hoài sao! Nam nhi đại trượng phu, té chỗ nào thì đứng dậy ngay chỗ đó”

“anh biết sao anh thất bại không? Bởi vì anh quá tự tin vào bản thân, quá tự tin vào mấy tên dưới tay mình, mà anh không biết đối thủ của mình là ai, họ mạnh bao nhiêu. Tôi nói thật đấy người công hội Đại Việt toàn là bọn rác rưởi, một đám ô hợp, cho dù bọn chúng có đánh 100 lần, ngàn lần cũng vậy thôi sẽ không bao giờ công phá được bất kỳ thành trì đây?”

“Hằng Hà trấn, 100% đều trang bị cho quân lính từ lam trang trở lên hơn nửa đều full cấp 80. Chỉ có thường dân tư chất C trở lên mới đưa vào quân doanh, tư chất B làm đội trưởng, tư chất A làm thống lĩnh, còn tướng lĩnh thì phải từ cấp S trở lên.”

Hùng Phong nhíu mày nhìn Hoàng Kỳ Phương “sao cô biết!”

“tôi mà Mà Kỳ!” nàng ung dung nói, thế nhưng những lời nàng nói lại như búa tạ đập vào lòng ngực Hùng Phong.

“Vô ưu trấn là” Hùng Phong có chút lắp bắp.

“đúng! Vô Ưu trấn là của tôi, ngoài ra còn có Bạch Lang, vọng Hương, Diệt Hùng, Hằng Hà, Ô Ma, Hoàng Gia trấn, mới đây còn công phá thêm 2 thành trấn khác của quân khăn vàng là Hà Bi cùng Hà Tường trấn.”

Bàn tay Hùng Phong có chút run run, miệng dường như bị mắc gì đấy thốt không nên lời. hắn thờ ơ gấp lại một hơi rồi mới hỏi Hoàng Kỳ Phương “vậy mấy thất bại liên tiếp của tôi đều liên quan tới cô?”

“không phải, lúc đó tôi cũng phải bù đầu bên chiến trường Hà Tường, quân chủ lực đều tập trung bên đó, chỉ để lại 3000 kỵ binh phòng thủ Hằng Hà cùng Ô ma thôi.” Nàng quả quyết phủ nhận.

“vậy khăn vàng tập kích cô là chủ mưu!”

“đúng!”

“hey! Tôi hiểu rồi”

Hắn trầm ngâm một lát rồi nói “thật ra Đại Việt công hội tuy là thế lớn trập trung đông đảo người chơi, chiếm hơn 2/3 người chơi tại Việt, thế nhưng phân chia quyền lực trong đó không phải riêng mình tôi. Cô nhìn tôi trong lúc đó cực kỳ phong quang, thế nhưng chẳng khác gì con bù nhìn, mặc cho người ta sai khiến mà thôi.”

“Chính phủ trực tiếp cho người đứng phía sau làm chủ mưu phía sau, quân đội cũng tham gia vào. Lúc đó tôi mới nhận ra trò chơi này thực sự là không đơn giản là một trò chơi, mà còn có liên quan tới chính trị và quyền lợi quốc gia nữa.”

“cái này tôi biết!” Hoàng Kỳ Phương nói.

“đã 200 năm qua từ khi chính quyền thế giới đứng đầu, đã không còn chiến tranh vũ trang, mà thay vào đó là chiến tranh kinh tế giữa 3 cực, Trung Quốc, Mỹ, Nga. Nhưng quyền lực của bọn họ ngày càng bị giới hạn, chính vì vậy Con Đường Vận Mệnh bước ra, cho phép bọn họ đánh nhau và phân chia lãnh thổ bên trong. Từ đó quyết định thực lực và phân chia lại quyền lực thế giới!”

Đến lúc này Hùng Phong thật sự là choáng với khả năng của Hoàng Kỳ Phương. Nàng còn biết nhiều thứ hơn cả hắn.

“cô biết vậy sao còn vương vào đám hỗn độn này làm gì? Nếu bọn họ biết cô là Ma Kỳ chắc chắn bọn họ sẽ không tha cho cô đâu”

“đúng vậy! đây là nguyên nhân tôi ẩn núp trong bóng tối!”

“thế nhưng tại sao cô lại nói chuyện này cho tôi?” Hùng Phong có chút không hiểu.

“vì tôi cho anh cơ hội lấy lại những gì đã mất!”

Nhìn thấy Hùng Phong nét mặt có chút phân vân.

“nếu anh có tiền, anh sẽ không nhờ đến tôi, nếu anh có thực lực Nhã Phương không có kết cục như thế này.

anh muốn yên, thế nhưng bọn họ có cho anh yên không, đây chỉ là mớ mằng, anh nghĩ xem hôm nay Lương Trọng lại đến nhục nhã anh. Hôm nay đã thế, vậy hôm khác thì sao. Thân anh còn lo cho anh không được hưởng chỉ là vợ anh, rồi sau này con của anh.

Là một nam nhi, từ khi sinh ra phải gánh vác trên vai hai từ trách nhiệm, một người đàn ông trưởng thành chân chính, không phải là lớn về mặt to xác, hay học thức mà là anh ta nhận thức trên vai mình có hai từ trách nhiệm

Đầu tiên anh phải có trách nhiệm với bản thân, trách nhiệm với gia đình, trách nhiệm với vợ anh, trách nhiệm với con anh. Sau đó mới là trách nhiệm với xã hội, trách nhiệm với quốc gia.

“anh tự suy nghĩ cho kỹ, anh nên nhớ anh còn nợ tôi một lời hứa” nói xong nàng đứng dậy rồi đi, để lại một mình Hùng Phong đối diện với cánh cửa cấp cứu.

.....

Tình hình Hằng Hà trấn cũng xem như là giải quyết ổn thỏa, các quân từ các thành trấn khác được rút về phòng thủ, riêng Hằng Hà cùng Ô Ma để lại 3000 bộ binh làm nhiệm vụ phòng thủ, còn các thành trấn khác thì chỉ có 1000 thường trực. còn tất cả lại được dồn về Hà Bi trấn cùng Tường Hà trấn.

Kết hợp cùng với Tiên Lâm từ Tạm Hạ trấn, chia làm 3 mũi tấn công hướng về Cửu Bá Trấn. tổng cộng lực lượng lên tới 3 vạn quân.

Đại quân chủ lực voi chiến lên tới 100 con, trong đó 40 Voi chiến là của Hoàng Kỳ Phương do Cửu Gia Lệ chỉ huy. Còn lại 60 con là do Lạc Tượng chỉ huy. Ngoài ra không thiếu binh chủng đặc biệt, đẳng Giáp Ngưu, Lôi Kỳ, Kim Bộ, Thủy Bộ, Hồ Vệ, ...

Sa Khương sau khi tháo chạy về Cửu Bá trấn, trực tiếp đầu nhập vào Cửu Bá, trở thành tham mưu cho đại thống lĩnh Cửa Bá trấn A Sa Kích.

Dưới trướng A Sa Kích ngoài Sa Khương ra thì có 3 thống lĩnh khác Nhị thống lĩnh Bạch Hồng mưu sĩ, tam thống lĩnh Lý Nhị thống lĩnh kỵ binh. Tứ thống lĩnh Hắt Sát, thống lĩnh bộ binh thủ thành. Ngoài ra bên dưới mỗi thống lĩnh đều có 3 cái võ tướng khác. Quân đồn đóng tại Cửu Bá trấn lên tới 4 vạn 5 quân.

Sau khi thất thủ lại 2 trấn chiến lược Hà Bi cùng Tường Hà. A Sa Kích quyết định cố thủ Cửu Bá trấn, hẳn thật là không tin 3 vạn quân vây công làm sao vượt qua được 4 vạn 5 quân thủ thành.

Tam đại công hội lần trước thu hoạch được không ít tư nguyên, thế nên lần này bọn họ cũng quyết định đi theo ăn mánh, lần này quân số được tăng lên tới 2 vạn, nhưng bọn họ không có ý định công thành mà ăn theo Tam Hạ trấn quân binh cùng Hà Bi trấn quân binh.

Cửu Bá trấn địa hình hiểm trở, dễ thủ khó công, 2 mặt bao vây bởi sườn núi dốc, một mặt là bờ sông, mặt còn lại là thông lộ. thế nhưng 2 mặt thông có thể công lại phòng thủ vô cùng nghiêm ngặt, tổng cộng có 12 tháp canh trung cấp, mỗi tháp có thể chứa 200 cung binh, tầm bắn lên tới 400m, tầm nhìn xa lên đến 2km

Nếu đánh trực diện vào Cửu Bá trấn đương nhiên là tổn thất cực lớn, chưa tính tới Cửu Bá trấn còn có 1 thuật sĩ, chưa ai biết kỹ năng của hắn là gì, thế nhưng chẳng thua gì Lý Bắc của Hà Bi trấn.

Sau ba ngày liên tiếp bao vây Cửu Bá trấn Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm nhủ mầy thật chắc nhìn về Cửu Bá trấn.

Ngoài cửa trấn Ô Mộc vẫn đang điên cuồng mắng chửi, nhưng dường như kể sách này có chút không xong, bọn hoàng cân chẳng thèm để ý gì tới Ô Mộc, hơn nữa còn cười đùa, giống như được đi xem xiếc, mặc cho Ô Mộc gào là cháy cả cỏ.

“xem ra Sa Khương lần này mang tới cho A Sa Kích thật nhiều tin tức a!” Hoàng Kỳ Phương lầu bầu.

“Ô Mộc lần này coi như là phé bỏ rồi! phải chi lần trước cô đừng thả Sa Khương, thì mọi chuyện sẽ dễ dàng hơn rồi” Đặng Lâm cũng không ít lời, trong thời gian này hẳn thật là đau đầu a. ông nội thường xuyên hỏi thăm tình hình tán gái của hắn. mà ôn lão nào có biết cô gái lão bắt hắn tán đâu phải thương nhân. Mạnh mẽ, quyết đoán, còn đa nghi nữa chứ.

“thời tiết dạo ngày ngày càng nóng, may có gió sông thổi vào, nếu không sẽ có dịch bệnh mất!” không biết vô tình hay cố ý mà Tiểu Hà kể bên cũng lầu bầu.

Bất chợt 2 kẻ đầu sỏ quay người lại nhìn chằm chằm nàng, khiến nàng thờ không nổi.

“hai người các người giận nhau thì có liên quan gì tới ta đâu, ta không có làm kỳ đà a. mà ta cũng có nói gì đâu chứ!” trong lòng Tiểu Hà cực kỳ ầm ức.

Hai người nhìn Tiểu Hà sau đó lại nhìn chăm chăm vào nhau.

“Liếc Mắt đưa tình à!” Tiểu Hà Hừ lạnh, lầu bầu đi về quán doanh của mình.

“ý Anh là!” “Ý cô là” hai người cùng đồng thanh.

“Hòa Công”

Địa thế Cửu Bá trấn nhìn bề ngoài dường như cực kỳ dễ thủ khó công thế nhưng cũng là điểm chết người, của Cửu Bá trấn.

Bây giờ là tháng 3 thời tiết miền bắc đang chuyển sang mùa hè oi bức, nhiệt độ ban ngày có khi lên tới 40 độ, do ảnh hưởng của gió Lào, tạo nên nhiệt độ cực nóng.

Cửu Hà trấn, nhiệt độ xung quanh cực nóng tạo thành một vùng áp thấp, mà bờ sông nhiệt độ thấp hơn hình thành một áp cao.

Gió là sự chuyển động của không khí từ áp cao về áp thấp, hay nói cho dễ hiểu hơn là gió thổi từ vùng nhiệt độ thấp đến vùng nhiệt độ cao.

Điều thứ hai chính là địa thế Cửu Bá trấn, 2 mặt giáp núi, mà núi lại chắn gió ép chúng phải đi theo đường còn lại để vượt qua. Chính xác hơn là gió thổi từ trong trấn ra ngoài.

Thế nhưng tại bờ sông, được canh phòng cẩn mật bởi 6 tháp canh và 3000 quân thường trực đồn trú tại đó, chỉ cần một dấu hiệu nhỏ, bọn chúng đều có thể phát hiện.

Thế nhưng 2 mặt còn lại giáp núi, bởi vì giáp núi hầu như cũng không được phòng vệ hơn nữa đó là nơi đồn trú quân doanh, khu vực trung tâm chính là phủ trấn trường và kho lương.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Công phá Cửu Bá trấn

Đêm cuối tháng, trời tối đen như mực, Doanh trại Đặng Lâm tối đen như mực, không một tiếng động yên ắng tới dị thường.

Trên sườn núi, có 500 Chiến Dương cùng mang theo 300 Hòa Cung, đang lặng lẽ leo lên sườn núi Cửu Bá. Chiến Dương có khả năng leo trèo trên địa hình dốc, tuy còn mang trên thân 2 người, thế nhưng di chuyển rất trầm ổn và chắc chắn.

A Mã, Sát Nhất, Sát Nhị, Sát Tam, Sát Tứ và Sát Ngũ cũng tham gia chiến dịch với vị trí dẫn đường và tiên phong, đặc chủng cung binh Thích Khách quả thực là lợi thế cho hầu hết các mặt trận đánh lên và ám sát.

Quả thật không khác gì Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm suy đoán, tại sườn phía tây và nam Cửu Bá trấn hầu như không có thủ vệ, phía dưới sườn núi chính là quân doanh A Sa Kích. Tất cả lều trại đều tối đen, bên ngoài có không ít đồng lửa, ngồi chung quanh hơn 50 thủ vệ đang ăn uống cùng trò chuyện say sưa. Bọn họ không hề biết rằng cách họ chỉ vài trăm mét có 1000 quân phục kích đang mài dao xoàn soạt chờ bọn họ.

Trong doanh trường A Sa Kích cùng Sa Khương, Bạch Hồng, Lý Nhị và Hắc Sát cùng nhau nghiên cứu sa bàn, tìm điểm yếu của liên quân mà đánh.

Sa Khương đang không ngừng, nói về các chiến thuật mà bọn man di kia sử dụng, ngoài ra họ có bao nhiêu binh chủng, binh chủng loại gì, bao nhiêu tướng lĩnh và kỹ năng của tướng sĩ, hần một mực kể ra hết. hần còn đặc biệt chú ý chính là Voi Chiến của Cửu Gia Lệ với kỹ năng [Chiến Cuồng]. và Ô Mộc với kỹ năng [Nhục Mạ].

Chính vì biết được thực lực quân địch, nên A Sa Kích mới một mực thủ thành không muốn rời thành một bước, tuy trong lòng hần vẫn còn rất ầm ức cái tên Ô Mộc kia, hần chửi người thật quá là ác độc.

“Báo! Doanh Trại địch có dấu hiệu dị thường!” một tên truyền tin lập tức chạy vào thông báo.

“Địch nhân mang 3000 bộ binh cùng 3000 thương binh đang bắt đầu dàn trận chuẩn bị áp sát cửa trấn”

“bọn họ chưa tấn công!”

“Vâng! Bọn họ chỉ dàn quân, theo trận hình chắc hẳn là Phương Trận”

“gì phương trận, bọn họ phòng thủ cái gì mà sử dụng phương trận!”

“tiểu quan không biết, thế nhưng bọn họ vẫn nằm ngoài tầm tấn công của Tháp Canh.

“có nhìn thấy chủ tướng bọn họ không?” Bạch Hồng liền hỏi.

“bẩm nhị thống lĩnh! Trên đài cao có nhìn thấy 3 nam và 3 nữ, nhìn trang phục hẳn là thủ lĩnh địch nhân.” Truyền tin lập tức báo cáo không hề che giấu.

Sa Khương ngay lập tức nhủ mảy sau đó quát lớn “không hay! Bọn chúng còn có Chiến Dương, có thể leo núi. Cần thận địch tập” lần trước không phải hẳn thua vì lẽ đó hay sao, lần trước tình hình cũng như thế này, địch nhân giáp công hai mặt khiến hắn chạy như một con chó. Liên tiếp chạy đâu thì bị đánh đó.

Thế nhưng mọi chuyện đã chậm, chỉ nghe trong đêm phát ra âm thanh lạnh lẽo “Hỏa Tiễn”. ngay lập tức một làn mưa tên lửa từ trên sườn đồi bắn xuống, mục tiêu không phải là quân địch mà là các kiến trúc dễ cháy như lều trại, đồng cỏ.

[Hỏa Tiễn] tấn công hỏa cung liên tục, gây hiệu ứng bùng cháy, gia ta 150% sát thương.

Đây chính là kỹ năng của Lạc Suru tướng quân dưới quyền của Đặng Lâm. Cách 2 phút một màn mưa tên lại lao xuống doanh trại quân địch.

Tên lửa kết hợp với hiệu ứng bùng cháy và gió thổi từ bờ sông vào, khiến thể lửa ngày càng mãnh liệt.

Quân khăn vàng lại là quân lính có đặc tính ngày chiến đêm ngủ, theo tư chất của nông dân, nếu không có sự kiện gì lớn, họ sẽ vào lều ngủ.

Trong chốc lát doanh trại A Sa Kích liền rối loạn, quân lính trừ trong trại chạy ra, trên người không một mảnh giáp. Tiếng gào thét khắp nơi.

Thế lửa ngày càng lớn, trong chốc lát đã lan ra 1/3 Cửu Bá trấn. trong đền đen Cửu Bá Trấn sáng nhất đêm nay.

“chạy! chạy mau, lửa mau cứu lửa!: tiếng la hét khắp nơi.

“không được rồi, với tình huống này phải bỏ thành trấn thôi! Bạch Hồng liền lo lắng”

Nhìn thế lửa ngày một to, A Sa Kích liền cắn răng quát lớn, “Tất cả tập hợp tại phủ trấn trường, mở một đường máu xông ra.”

“vâng Thống lĩnh!” ngay lập tức quân khăn vàng như ong vỡ tổ điên cuồng chạy ra khỏi Cửu Bá trấn.

Nhìn thế lửa ngất trời, đứng cách xa cả 2 3 cây số vậy mà Hoàng Kỳ Phương còn cảm giác nóng ran, không khí có một chút gì đó khô khốc, mùi lá cỏ cháy khắp nơi.

Đặng Lâm thì chăm chú hơn, hẳn một mực quan sát trận thế, 2000 bộ binh cùng 3000 thương binh tuyến đầu chính là nơi giao chiến kịch liệt nhất.

Quân khăn vàng dưới tình thế tiến cũng chết lui cũng chết, vì thế bọn chúng sẽ điên cuồng hơn, càng tấn công mãnh liệt hơn.

Kỵ binh khăn vàng xông lên trước, quân số cũng lên tới 7000 kỵ binh a, nếu không phải vì hỏa hoạn, kỵ binh cũng ít nhất lên tới 1 vạn 3. Thế nhưng hiện tại cũng chỉ còn phân nửa. như vậy cũng đủ chơi chết 2000 bộ binh rồi.

Khi cách đám người Ô Man 500 m. Lạc Bắc liền ra lệnh [Tiễn Vũ] kỹ năng của Lạc Bắc gia tăng 110% sát thương.

Một màn mưa tên bay lên, kỵ binh khăn vàng chết như rạ, chốc lát 7000 còn không quá 5000. Trục tiếp đi tong 2000 quân. Chưa dừng lại ở đó Ô Man ngay lập tức thi triển kỹ năng [Thiếu bích] một bức tường khiến được dựng lên chắn được một làn xông lên như vũ bão của kỵ binh khăn vàng.

Ầm Ầm ẦM. liên tiếp những tiếng và chạm.

Đội hình Phương Trận xếp theo hình chữ nhật, mỗi một tổ 10 người. mỗi một phương trận có 5 tổ. xếp theo hình chữ U ngược, hàng đầu chính là 3 tổ bộ binh Giáp sĩ. Sức phòng ngự cực kỳ trâu bò. Hàng sau chính là Thương Binh, bọn họ sẽ thông những kẻ hở của trọng giáp mà tấn công, hàng sau cùng chính là Cung Binh đang điên cuồng loạn tiễn.

Bộ binh hàng đầu đứng mũi chịu sào, lớp ngày chết, lớp sau ngay lập tức tiến lên thế chỗ không một kẻ hở.

A Sa Kích hiện tại đang cực kỳ gấp, lửa đã cháy đến tận móng rồi, thế nhưng hàng phòng thủ của địch nhân cực kỳ trâu, cực kỳ khó có thể công phá.

“Đại Nhân! Rút bằng đường thủy, Cửu Bá có 3 chiến thuyền chứa ít nhất cũng 1 vạn quân.” Sa Khương có kinh nghiệm chạy trốn liền ra giải pháp.

“thế nhưng còn 4 vạn quân con lại như thế nào, chẳng lẽ bỏ mặt bọn họ” A Sa Kích do dự. 4 vạn quân không phải là một con số nhỏ.

“Đại nhân! Núi còn xang thiếu gì gỗ, nếu một mực không quyết định, chúng ta e là sẽ chết cháy! Đại nhân!” cả một đám liền quỳ xuống.

A Sa Kích nghiêng răng nghiêng lợi thét lên “sẽ có một ngày ta sẽ trả thù hầy đội đấy” sau đó hắn ra lệnh cho toàn bộ quân thân tính lên 3 chiến thuyền bỏ chạy.

Nhìn thấy quân chủ tướng mình bỏ chạy, đám quân khăn vàng còn lại sợ mất mặt, sĩ khí tụt giảm nhanh chóng, khiến cho hàng đầu giảm đi không ít sức ép.

“lúc này Ô Mộc mới hét lớn “bỏ vũ khí xuống! sẽ được tha mạng! đầu hàng sẽ được ta mạng.”

Giống như một làn sóng, quân khăn vàng nhanh chóng bỏ vũ khí xuống đầu hàng. Đám người Ô Man, Lạc Suru cũng nhường một con đường cho bọn họ rút lui, bởi vì thể lực ngày càng lớn, nếu không sớm di dời ắc hẳn thương vong cả 2 bên sẽ ngày càng cao.

Trận cháy lớn kéo dài tới tận chiều hôm sau. Lúc này mọi chuyện đã dần xếp ổn thỏa. 3 vạn 5 quân khăn vàng đầu hàng, hơn 4000 chiến mã được bắt sống, chiến tích, quân công là vô số kể. đây là một trận đại thắng.

Lần này số tu binh cùng chiến lợi phẩm được chia đôi, đồng thời Hoàng Kỳ Phuong chiến đóng luôn cả Cửu Bá trấn. đây chính là nhiệm vụ của nàng, còn Đặng Lâm nàng sẽ giúp hắn công thành Vô Biên đề hắn hoàn thành nhiệm vụ.

Cửu Bá trấn giờ đây chỉ còn một bãi hoan tàn, bên trong còn không ít khúc gỗ vẫn còn chưa cháy hết, khói đen nghi ngút, mặt đất dường như bị thiêu đốt nhiệt độ ít nhất cũng 40 độ.

Văn Phòng trấn trưởng, chỉ còn lại một khối bia tro tro. đây chính là Thiên bi. Chỉ cần phá hủy viên đá này thì nàng sẽ hoàn thành 3/4 nhiệm vụ sử thi nhánh 1.

Để xây dựng một trấn, thật sự là tiêu tốn không ít tài nguyên, thế nhưng nàng cũng không có ý định giữ nó lại. Cửu Bá trấn có vị thế cực kỳ đặc biệt, tuy dễ thủ khó công, nhưng chỉ cần một mối lửa cũng đủ xóa sạch Cửu Bi trấn rồi.

“oanh!” sau khi nàng phá vỡ Thiên Bi Cửu Bá trấn, trên tay nàng xuất hiện một cái kiến thôn lệnh màu hoàng kim

Tiểu Hà nhanh nhẩu muốn đoạt cái kiến thôn lệnh này, hiện tại chỉ duy nhất chỉ có mình nàng là chưa có thôn trấn cho riêng mình, còn mọi người ai cũng có, trong lòng nàng, mặc định đây chính là của nàng.

Thế nhưng sự thật, thực là mất lòng. Hoàng Kỳ Phuong liền giạt lại. “cái này không được! mình đã có chỗ sử dụng cái kiến thôn lệnh này rồi!” nàng liền quay đi bỏ lại Tiểu Hà với ánh mắt đầy u oán. “ừ! Cho trai là cái chắc rồi! đồ mê trai bỏ bạn” Tiểu Hà không ngừng lau bầu.

.....
Bệnh viện Nhân Dân B2. Tại một căn phòng bình thường.

Nhã Phuong vẫn còn đang nằm trên giường bệnh, tuy đã qua thời gian nguy kịch, thế nhưng do chấn thương quá nặng nên dẫn đến hôn mê sâu và rất có khả năng trong suốt quãng đời còn lại nàng chỉ có thể nằm trên giường mà thôi.

Mấy ngày nay Hùng Phong thật sự là mất ăn mất ngủ, một mực chăm nom cho Nhã Phuong, hắn hiện tại tinh thần suy sụp vô cùng hai hốc mắt sâu hóm, kèm theo là vết thương chưa bình phục, khiến cho hắn càng bê tha nhếch nhác.

Thế nhưng đôi bàn tay vẫn nắm chặt bàn tay Nhã Phuong, và trên bàn tay đó còn có chiếc nhẫn mà mẹ hắn từng bảo là phải đeo cho con dâu nàng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full\(cham\).Net](http://EbookFull(cham).Net).

Chương 62: Hùng Phong quyết định

Cánh cửa phòng bệnh chợt mở ra, theo sau là một chàng thanh niên lịch lãm, mặt một bộ ves màu đen cực kỳ phong thái quý tộc.

Hắn mỉm cười nhìn Hùng Phong đầy vẻ chăm chọc.

“Ha ha Hùng thiếu thật là ngại quá, chính là do ta quân chó không nghiêm, mới khiến Hùng thiếu thương tâm”

“Lương Trọng! con chó nhà người sao còn không vào đây xin Hùng Thiếu tha lỗi” Hình Long quát.

Lương Trọng liền bước vào, nhưng không biểu hiện không có bất kỳ thái độ gì xin lỗi mà rất là ngạo mạn, cái mặt kên kên, giống như mấy đứa con nít choai choai tập tành ra đường làm lưu manh.

“Hùng Thiếu tha lỗi, ha ha ha na nói Hùng thiếu này, sao nay Hùng thiếu lại nhếch nhác như một con chó vậy! à không, ta nói vậy là tội nghiệp cho con chó quá, Hùng Thiếu còn thua một con chó”

Hùng Phong vẫn yên lặng chăm chú nhìn Nhã Phương.

“bọn mày đã chạm tới cánh cửa cuối cùng của tao rồi. ta đã không còn quan tâm tới cái vì mà công hội hay tiền tài, tại sao bọn mày lại không cho tao yên”

“ha ha ha cái này thì gọi là thực lực đấy Hùng Thiểu, một thằng ăn mày như mày, thì làm sao có thể có được một cuộc sống như người bình thường.”
Hinh Long cay độc nói.

“tao nghe tới bạn gái của mày thương thế cũng không nhẹ, mày cũng thiếu không ít tiền, như vậy đi chỉ cần mày về đây làm chó cho tao 1 năm, tao trả cho mày 1 tỷ. thế nào, Hùng Thiểu. làm chó cho tao cũng là một thứ vinh hạnh đấy.” Hinh Long nói tiếp.

“ha ha ha làm chó cho Hinh Thiểu là một vinh hạnh đấy, có nhiều người muốn làm chó mà còn không được đấy”

“cút” Hùng Phong gầm nhẹ.

“cái tôi của mày hơi bị cao rồi đấy, tao cho mày 3 ngày, nếu không đồng ý thì không có cái bệnh viện nào dám chứa con người yêu của mày đâu” Hinh Long cười ha hả rồi quay đi, để lại một cái nhìn cực kỳ khinh thường. không phải là nhìn một con chó hoang.

Nước mắt trên gò má Hùng Phong lại chảy dài “Nhã Phương! Hiện tại a phải làm như thế nào đây?”

.....
Đang ngồi thơ thẩn ngắm ánh mặt trời lúc buổi chiều tà, hôm nay là một chiến công đầy huy hoàng từ trước tới giờ, 2 vạn 5 tù binh, được chia đều ra làm 2, quân binh, khí giới, tài nguyên cũng được chia 2. Nếu tính ra giá trị tiền thật, hôm nay nàng thu nhập con số cũng lên hàng tỷ đi.

Nhưng đa phần quân khố vàng tư chất đều rất thấp, chỉ phù hợp làm nông dân, hay các chủng loại nghề nghiệp sản xuất như đốn gỗ, dệt vải, thợ thủ công. Tù binh tư chất B trở lên cũng chỉ có hơn 3000.

Tù binh tư chất thấp trực tiếp đưa về Hoàng Gia trấn, vì Hoàng Gia trấn là nơi nằm tận trong cùng khu lãnh địa, hơn nữa địa thế cực kỳ thích hợp để xây dựng một nền nông nghiệp phát triển.

Đang lúc thơ thẩn nghĩ về chiếc lược sắp tới, điện thoại nàng bỗng vang lên, nhìn dãy số hiện trên điện thoại khoe miệng nàng khẽ nhếch lên.

“Tôi đây!” Nàng không nòng, không lạnh nói.

“tôi có điều kiện!” Hùng Phong nói.

“anh cứ nói đi! Tôi muốn cô đánh bại Đại Việt công hội và giúp tôi bảo vệ Nhã Phương”

“hôm nay Hinh Long đã tới bệnh viện, hần bắt tôi phải làm chó cho hần, nếu không hần sẽ cho bệnh viện đuổi Nhã Phương đi.”

“tốt! mọi chuyện anh cứ để tôi lo, ngày mai 9h giờ tôi sẽ cho người đến bệnh viện đón hai người!” nói xong nàng liền cúp máy.

Phía bên kia đầu dây, Hùng Phong nét mặt thật sự là đặc sắc, chưa xót không nói thành lời. hần lại nhìn lên khuôn mặt tiều tụy của Nhã Phương tự như “em yên tâm, vì em anh sẽ làm mọi thứ”

.....
Ngày hôm sau Nhã Phương được đưa về khu biệt thự quận 2, căn nhà nằm sát bên bên ngôi biệt thự nhà nàng, ngoài ra còn thuê một người giúp việc và một y tá để phụ giúp chăm sóc cho Nhã Phương, cũng là nơi trú ngụ cho Hùng Phong.

“tôi cần phải làm gì?” Hùng Phong có chút thắc mắc, hần không biết tại sao Hoàng Kỳ Phương lại chi trả thật nhiều tiền để thuê hần làm việc chứ.

“cũng không cần gì nhiều, tôi cho anh trong vòng 1 tháng, làm bá chủ khu vực Vịnh Hạ Long cùng quần đảo Cát Bà.” Nàng nhàng nhạt nói, giống như đây là một chuyện dễ như ăn bánh.

“What? cô có bị điên hay không? tổng diện tích cả khu đó cũng hơn 3 triệu km2 một người như tôi làm sao có khả năng chứ.” Trong lòng hần liền nghĩ, cô nàng trước mặt hần đang bị bệnh thần kinh.

“chấn hiện tại anh nghĩ tôi đang bị điên, anh yên tâm tôi không bị điên đâu. Tôi sẽ cung cấp cho anh tất cả tư nguyên ngoài ra còn một cái kiến thôn lệnh hoàng kim”

“3 chiến thuyền 3000 bộ binh thủy bộ, 4000 thôn dân, tư chất C trở xuống, nếu anh không phải là một tên ngu như heo thì hần sẽ làm được.”

“theo như tình báo thì hiện tại chưa có ai dòm ngó tới đám đất đai ngoài xa kia, đặc biệt là vùng biển đảo kia. Ngoài đó chỉ có sơn hải tặc và các thôn làng NPC nhỏ lẻ mà thôi.”

“tại sao cô lại bắt tôi ra ngoài đó. Bên trong đất liền có phải trực tiếp hơn không, nhìn cái mặt thằng Hinh Long tôi đã ăn không tiêu rồi.” Hùng Phong

cảm thấy có chút không ổn.

“đó là nguyên do tại sao tôi là thiên hạ đệ nhất thôn. Tôi khác anh, anh chỉ nhìn trực diện, anh thử xem nhìn rộng ra hơn xem.”

“biển khơi rộng vô vàng, ngoài đó có rất nhiều tài nguyên! Anh chỉ cần phát triển thành trấn ngoài đó là được rồi, còn chuyện trong này cứ để tôi lo. Còn Đại Việt công hội, tôi đảm bảo với anh, bọn chúng sẽ không tòi tại bao lâu đâu.”

“trước hết! tạm thời anh về Ô Ma trấn, ở đó sẽ có người chỉ dẫn anh một số công việc cũng như cách thức vượt phò bản cốt truyện. hãy nhớ anh có 1 tuần để học việc, một tuần sau thì phải mình anh tự lực rồi.

Tôi đã chuẩn bị sẵn đầu máy. Khi anh vào game, thì cứ đến phía đông thành Giao chỉ lúc có sẽ có người chào đón anh.”

“nãy giờ bàn chuyện công việc rồi! hiện tại nói tới việc phúc lợi đi.”

“mỗi tháng anh sẽ nhận 500.000, nếu thành tích tốt anh sẽ được thêm, căn nhà kia là 3 triệu, tôi sẽ cho anh trả góp trong, còn tiền thuê giúp việc cũng như y tá thì a tự lo.

Ngoài ra anh còn được hưởng 20% số vàng bán được tại thương xã. Số còn lại thì phát triển thôn xóm của mình. Mà hãy nhớ đặt tên hương thôn là Trấn Hải nhé. Tôi còn có việc đi trước.” nói xong nàng cũng rời đi, để lại Hùng Phong còn rất là mơ hồ.

Trước khi đăng nhập, Hùng Phong lại một lần nữa đi vào gian phòng của Nhã Phương, chăm chú nhìn nàng sau đó nhẹ nhàng hôn lên gò má nàng một cái. Sau đó mới rời đi.

Đập vào mắt hắc là quang cảnh quen thuộc, Giao Chỉ thành, sao bao ngày xa cách hắc đã trở lại. trên người hắc chỉ là một bộ áo vải của thôn dân. Sau khi hắc bị cắt chức vị, công hội liền tước hết tất cả những gì hắc có, ngay cả trang bị trên người cũng không còn một món.

Bởi vì danh tiếng hắc quá mức, thế nên hắc vừa đăng nhập vào đã có người nhận ra hắc, không ngừng chỉ chỉ trỏ trỏ lời ra tiếng vào.

Lúc trước thừa nhận sự kính nể từ đám đông, nhưng hiện tại bọn chúng lại đối với hắc một cảm giác khinh miệt, coi thường, khiến hắc rất là tức giận, thế nhưng hắc nghĩ lại, tại sao mình lại bị như thế, đơn giản vì hai từ thực lực.

Không lâu sau có hai bóng người trang phục như newbie đi tới trước mặt hắc

“chào anh, em là Hoàng Minh, em trai của chị Kỳ Phương. Anh đi theo bọn em, ngoài đây thật sự là không nói chuyện được.”

Hoàng Minh cùng Yến Nhi trong mấy ngày qua quả thật là ngoan ngoãn, một mựa ở Giao Chỉ thành mà làm nhiệm vụ tận tụy. Cảm giác của hai người quả thật giống như là lên voi xuống chó. Lúc trước toàn cười hổ, cười ngựa, vậy mà giờ đây phải đi chân đất cầm dao đá. Thật là khổ hết sức.

Nhưng hôm nay được giao một nhiệm vụ quan trọng là hướng dẫn Hùng Phong một số bước cơ bản trong công việc quản lý thôn trang, đồng thời chỉ huy quân doanh.

Giống như thoát được một cái án treo Hoàng Minh cùng Yến Nhi vô cùng phấn khởi, nhanh chóng tìm đến chỗ Hùng Phong mà dắt hắc đi giới thiệu.

Lúc tiến nhập Ô Ma trấn, Hùng Phong phải thực sự là choáng ngợp với mức độ phát triển của Ô Ma trấn, hầu như tất cả kiến trúc đều ở tình trạng max cấp, quân sĩ trang phục thấp nhất là màu Lam, có đôi khi còn mang trang bị màu lục. các tướng lĩnh thì trang phục màu vàng. Thật sự là quá khủng bố.

Cho tới khi Hoàng Minh dắt hắc đi phò bản Hoàng Cân Khúc Dương mức độ khó. Lúc này hắc mới thật sự nể phục Hoàng Kỳ Phương. Hắc thua trong tay nàng nhiều lần, quả thực là không có oan chút nào.

Ô Ma trấn, thuộc tính hương trấn là 10 ngày xuất hiện một con Voi Chiến, trực tiếp bổ xung vào trong quân doanh, khiến cho Hùng Phong thêm chảy cả nước dãi. Ngoài ra nội tại hương trấn, một ngày du nhập ít nhất 80 lưu dân, gấp 10 lần so với thôn trấn của hắc. mà tư chất cũng cực cao, thấp nhất là tư chất C, tư chất A cũng không thiếu.

“ha ha ha! A đừng có quá ngạc nhiên. Anh mà xem Hằng Hà trấn mới thật sự là hoàn. một ngày có ít nhất 3 cái tư chất S, tư chất A, B thì vô số kẻ, Hằng Hà trấn chính là cái nôi sản xuất nhân tài.

“sau khi anh làm quen với Ô Ma trấn rồi. thì a qua bên Hằng Hà tuyển chọn một số nhân tài để tự dựng thôn trấn riêng cho mình. Anh thì tốt rồi. em thì khô, hôm bữa vì vui quá trốn mà mất hết quân quyền làm một kẻ sai vặt đây.”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 63: Chi Nhất trấn

Không phải mà tự nhiên Hoàng Kỳ Phương để Hùng Phong ra biển, mọi chuyện đều có nguyên nhân của nó. Chính xác là sau khi phiên bản Hoàng Cân Chi loạn kết thúc, sẽ tới phiên bản Loạn Thế Thái Sur.

Hán Linh Đế chết, Đại tướng quân Hà Tiến kéo quân vào Lạc Dương lấy danh nghĩa phò tá, thế nhưng muốn đảo chính, giết Thập Thị Thường, thái hậu che chở cho Thập Thị Thường, sau cùng Đồng Trắc lại đánh bại Hà Tiến, tự phong Thái Sur. Chèn ép Hán Hiến Đế Lưu Hiệp.

Phiên bản sau chủ yếu là liên quân 18 chư hầu mà thôi, chiến trường cách xa Giao Châu, thế những thay đổi về mặt hệ thống buộc nàng phải nhìn xa hơn.

Phiên bản Loạn Thế Thái Sur, thương xã sẽ chính thức bị đóng cửa và thay vào đó chính là thương đội, không còn cho phép bán hàng online cùng đấu giá vật phẩm trên Thương xã nữa.

Vì vậy muốn có thu nhập từ việc buôn bán tự nguyên chỉ còn cách thành lập thương đội, mở cửa hàng tại các thành lớn để tiến hành mua bán trao đổi.

Mà khu vực hai quận Giao Chỉ và Cửu Chân chỉ là 2 cái địa phương nhỏ hẹp và chật chội mà thôi, phát triển kinh tế sẽ không thuận lợi cho lắm.

Nàng hướng tới là một thị trường lớn hơn, Thành Linh Lăng, Quế Dương, Giang Chính, Hợp Phố và Phụng Tường, mục tiêu xa hơn chính là các đại thành lớn ví như Tương Dương, Tân Giả, Giang Lăng, Hán Xương. Đó chính là những thị trường cực lớn, những thành trì này đa phần đều thuộc về cấp bậc đại thành. Dân số có thể lên tới vài chục triệu dân.

Mà vận chuyển hàng hóa từ xa, tốt nhất là đường thủy, mà đường thủy thì chỉ có duy nhất là đường biển, sau đó qua các sông lớn như Hoàng Hà và trường giang xâm nhập vào bên trong mà thôi.

Chính vì vậy, độc chiếm vịnh bắc bộ chính là một bước đi cực kỳ quan trọng trong chiến lược sắp tới của nàng.

Tuy vịnh bắc bộ có diện tích cực lớn, nhưng chỉ cần chiếm được 3 vị trí đảo Cát Bà, Đảo Cô Tô và quần đảo Hạ Long là coi như kiểm soát được toàn khu vực này.

Hơn nữa ngoài biển khơi cho tới hiện tại vẫn chưa có người chơi đa phần là các thôn trấn NPC và hải tặc đoàn. Đây chính là điều kiện thích hợp để phát triển quân sự cũng như nội chính cho các thành viên.

Lại nói về A Sa Kích, sau khi thoát khỏi Cửa Bá trấn, bọn họ một mực lui về thành chính Vô Biên thành. Tại đây Vô Biên thành chủ ra tận công thành đón tiếp, tiếp nhận hơn 1 vạn quân làm cho quân số Vô Biên thành đạt đến con số 12 vạn.

Một điều bất ngờ với Sa Khương cùng A Sa Kích, bọn họ gặp được người quân đại thống lĩnh Hà Bi trấn cũng tại chỗ này.

Thông qua một hồi chuyện họ mới biết được Hà Bi trấn cũng bị công phá, Lâu Liệt đành phải cùng thân tính của mình sống nhờ Hùng Bắc Hoan.

Thế nhưng mấy ngày ngay thành Vô Biên đã bị liên quân dòm ngó, tam đại công hội cũng đã không ít lần tấn công các khu vực xung quanh thành Vô Biên.

Lâu Liệt xưng phong là quân tiên phong, liên tiếp thắng 3 trận, tiêu diệt liên quân hơn 5000 tên, chiến công tấn thăng liên tục, không bao lâu đã trở thành vị thống lĩnh thứ 5 trong Vô Biên thành.

Cùng với các võ tướng của mình Lý Bắc, Lý Toan cùng 2 vạn đại quân tiến hành phòng ngự tại trận doanh phía đông, đối chiến với liên quân.

Đối với Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm thời gian để hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến còn gần 20 ngày nữa, tình hình cũng xem khá là cấp bách. Vô Biên huyện chỉ còn lại 1 thành chính và một trấn, nhiệm vụ cũng không tính là quá khó khăn, mọi sự chuẩn bị bước đầu cũng xem như đầu vào đầy rồi.

Đại Quân tiếp tục vòng qua Vô Biên thành mà tập kích Chi Nhất trấn.

Chi nhất trấn nằm tận sau cùng Vô Biên thành, giáp với vùng cao tây bắc ngự trị dưới dãy núi Hoàng Liên Sơn. Đỉnh ngọn núi là Fansipan, được mệnh danh là nóc nhà đông dương. Vì trong trò chơi diện tích đất tăng lên 1 triệu lần, nên đỉnh Fansipan không chỉ cao 3143 m mà lên tới 9230 m. Trên đỉnh núi tuyết phủ trắng xóa một mảng.

Phía dưới dãy núi có không ít thôn trấn sinh hoạt, đa phần là dân tộc thiểu số và tiểu bộ lạc.

Chung quanh lớn nhất chính là Chi Nhất trấn, khu căn cứ địa Quân Khăn Vàng. Nhưng loạn quân nơi đây không có chút nào giống quân khăn vàng, mà là toàn toàn theo phong cách nam tộc.

Áo da thú, săn bắn hái lượm là chủ yếu, còn có chăn nuôi bò Tây Tạng các động vật có khả năng chịu lạnh cao.

Cuộc sống đầy kham khổ, hằng năm vào mùa đông Chi Nhất trấn chết vì đói và rét lên tới 3000 người, hơn nữa Vương Mãn thái thú thi hành chính sách bóc lột, sưu thuế nặng nề, khiến Việt Tắc đi theo Thiên Công Tướng quân làm phản.

Tuy vậy sao bao lâu tạo phản thì Chi Nhất trấn đầu cũng vào đấy, vì không còn triều đình cung cấp muối, thế nên Chi Nhất trấn đã khó khăn, nay còn bị thương hơn.

Chi Nhất Trấn chỉ có 8000 quân thường trú, 2 vạn 3 còn lại là thôn dân, chủ yếu là thợ săn thợ thuộc da và nhân công đào mỏ.

Sau khi trấn trưởng Vu Thiếc qui thuận quân khăn vàng, thì ngay sau đó Miếu Phi tướng quân chỉ viện cho Chi Nhất trấn thêm 1 vạn 2 quân. Số quân này, thường ngày chỉ ăn và ngủ, tiêu tốn không ít lương thực của Chi Nhất trấn, khiến cho cuộc sống dân cư Chi Nhất trở nên ngày càng kiệt quệ, cũng may, hiện tại là tiết mùa xuân nên lương thực cũng tương đối, nhưng cung vẫn không đủ cầu cho 1 vạn 2 quân của Miếu Phi. 8000 quân binh của Chi Nhất trấn cũng phải ra ngoài săn bắn kiếm thêm lương thực.

Thống lĩnh 1 vạn 2 quân kia chính là Miếu Phu em trai Miếu Phi, là một kẻ ngang tàn nhưng dốt đặc cán mai, tên này từng làm sơn tặc, nên tính tình vô cùng khát máu và ham tiền tài mỹ nữ.

Nhìn những thông tin tình báo này Hoàng Kỳ Phương khoe miệng có chút giật giật. cái trấn này thật là nhiều chuyện phát sinh.

.....

Khu rừng tuyết phía tây Chi Nhất trấn 50 dặm, Vu Thiếc trấn trưởng tự mình dẫn theo 1000 thân binh vùng 500 thợ săn cùng đồ tể tiến hành săn bắt thú rừng.

Tuy hiện tại là tháng 2, thế nhưng tại phụ cận Hoàng Liên Sơn tuyết vẫn còn đọng lại không ít, một số nơi, tuyết tương đối còn dày. Mục tiêu chủ yếu của nhóm thợ săn là heo rừng, thỏ rừng, gấu rừng. nếu có mục tiêu cao hơn như gấu, hổ báo, thì sẽ thận trọng và báo cáo cho trưởng trấn sau đó mới tiến hành vây công.

Hôm nay quả thật là vận may mỉm cười với bọn họ. một tên trinh sát phát hiện một bầy hổ 3 con, đang vây quần trong một sơn cốc. hần liền thông báo cho Vu Thiếc.

Một con hổ có giá trị tương đương 2 đồng vàng, tương đương 3 ngày ăn uống của toàn trấn, hần làm sao không mừng cho được, liền ngay lập tức dẫn quân ra soát địa hình chuẩn bị phục kích.

Tất cả dường như đã vào tầm ngắm. chỉ cần Vu Thiếc phát lệnh tấn công, thì 3 con hổ kia đe dọa với 300 thợ săn.

Thế nhưng trong chốc lát ba con hổ như được báo trước, một mực chạy một mạch về phía hẻm núi phía tây. Nhìn 7 ngày lương thực chạy thoát Vu Thiếc trong lòng có chút không cam, nhanh chóng cùng đám thợ săn và thị vệ đuổi theo.

20 phút sau, đám người Vu Thiếc chạy vào trong một sơn cốc rậm rạp, 3 con hổ đứng ở cuối cùng sơn cốc, chăm chú nhìn đám người Vu Thiếc.

“Ha ha ha, xem ba con súc sinh bọn bay chạy được đi đâu!” Vu Thiếc vào giờ phút này thật là sảng khoái.

“Gru! Gào” một con hổ gầm lớn, tiếng rống giận vang khắp cả núi đồi.

Ngay lúc này hai bên sườn cốc bỗng hiện ra 1 đoàn nhân mã, quân số cũng hơn 5000 quân, đã phục kích sẵn nơi này.

Vu Thiếc trong phút chốc trở nên hoảng loạn. định xoay người bỏ chạy, thế nhưng khẩu cốc đã bị bao vây chặt như nêm.

“Phản quân kháng vàng Vu Thiếc còn không mau đầu hàng!” một tiếng rống giận vang lên.

Một chiến tướng cười hỏ xông xuống, trên người mặc một bộ trang bị hoàng kim cực kỳ bá khí.

Vương Hổ vọt lên tung người lên không, lấy khí thế thái sơn áp đảo, một kích đập xuống.

Vu Thiếc hần cũng là một chiến tướng cấp 3, dưới tình thế nguy cấp hần cũng lấy trường đao ra mà nghênh chiến.

“Oanh!” một tiếng động cực lớn Vu Thiếc chỉ cảm thấy hổ khẩu tê dại, trong khoang miệng cảm thấy vị nằn nặn, không nhin được mà phun ra một ngụm máu tươi trực tiếp bay xuống ngựa, không còn khả năng tái chiến.

Thấy chủ tướng mình bị một kích bị đánh bại. quân binh của hần ngay lập tức run lên cảm cấp sĩ khí giảm sút nghiêm trọng.

Vu Thiếc cảm thấy lúc này sinh mạng của mình chỉ còn trong chốc lát cũng đành thở dài cam chịu số phận.

“Vu Thiếc trấn trưởng Chi Nhất trấn, chính trực thanh liêm, một lòng vì dân chúng. Thế nhưng vì sưu thuế nặng nề, thiếu thốn lương thực nên mới thoe giặc khăn vàng tạo phản. tưởng chừng thoe hoàng căn thôn dân lại chịu cảnh một cổ hai tròng. Không những phải tìm lương thực nuôi sống dân làng mà còn cung phục cho quân khăn vàng nữa!” một giọng nói thanh thoát vang lên.

Từ trong đám người bước ra là một cô gái trẻ, khí chất quý phái, nhưng lại mang theo một nét để vương chí khí cực kỳ bá đạo.

Người con gái này chính là Hoàng Kỳ Phương, theo sau nàng là 3 tên võ tướng cùng một cái nữ mưu sĩ.

“Ngươi là ai! Làm sao biết được tình hình của ta!” Vu Thiếc giọng run run.

“Ma Kỳ! trưởng trấn Vô Ưu trấn, phụng mệnh triều đình tiêu diệt phản loạn hoàng cân.”

“ha ha ha thì ra là chó bọn cầu Hán nuôi!” Vu Thiếc cười mỉa mai.

“ta phi nhõ vào bọn hư vinh bán nước!” lúc này Vu Thiếc cực kỳ sinh khí, không một chút sợ hãi nào mà lại mang theo vẻ cực kỳ khinh miệt.

Hoàng Kỳ Phương nhìn thái độ của Vu Thiếc thì cũng không có chút tức giận mà tiếp tục nói.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 64: Bình định Chi Nhất trấn

“cầu thì sao chứ, nhưng ta có thể bảo vệ được dân tộc ta, cho nhân dân ta được ấm no. Vu Thiếc ngươi thấy sau khi ngươi gia nhập Hoàng Cân, nhân dân của ngươi có sống tốt không, có hạn phúc không, hay là những tiếng oán than”

“Vu Thiếc, ngươi làm như vậy chẳng khác nào một tên bán nước, một tên bán rẻ dân tộc mình! Ngươi làm như vậy có thẹn với tổ tông không?” lời nói cứng rắn của Hoàng Kỳ Phương khiến cho Vu Thiếc không nói được một lời nào.

“Chi Nhất trấn chỉ là một cái trấn nhỏ, đất đai không đủ canh tác, quanh năm dân chúng chỉ nhờ vào săn bắn và đào quặng mà sinh sống, những năm gần đây thiên tai liên tiếp, đào quặng thì sập hầm, thú rừng ngày càng hiếm, dân cư Chi Nhất trấn ta đang chết dần chết mòn tại nơi đây.”

“Ngươi giết ta đi, giết hết tất cả sinh linh trong Chi Nhất trấn để bọn họ được giải thoát, bọn họ sống khổ quá rồi. trên là bọn hút máu triều đình, dưới là bọn sơn tặc. Chi Nhất trấn ta chẳng còn gì cả. giết đi! Giết hết đi!” Vu Thiếc hấn hiện tại cực kỳ tuyệt vọng, trong đầu luôn nghĩ đến việc chết. hấn quả thực là mệt mỏi quá rồi.

“Chỉ cần ngươi qui thuận ta, ta sẽ cung cấp tư nguyên cho ngươi, cung cấp lương thực cho ngươi, cung cấp muối cho ngươi. Nhưng đổi lại ngươi phải phục tùng cho ta, quản lý Chi Nhất trấn cho thật tốt.” cảm thấy lần này sắp thành công thu phục một cái trấn Hoàng Kỳ Phương hiện tại rất là hào hứng.

“Hừ! ta thà chết còn hơn làm chó cho ngươi! Đồ bán nước, đồ tiền dân dư vinh!” Vu Thiếc cũng không chút nào ý tứ muốn qui hàng.

“tại sao ngươi lại khăng khăng cho ta là cầu tặc nhà Hán” Hoàng Kỳ Phương phì cười.

“không phải ngươi vừa rồi tự thừa nhận sao?”

“ta thừa nhận lúc nào, ta chỉ nói là phụng mệnh triều đình thảo phạt hoàng cân! Ngươi là Hoàng Cân ư?”

“ngươi là một trấn trưởng tốt, biết lo nghĩ cho dân chúng, ngươi đành lòng để cho bọn họ bị áp bức ư? ngươi đành lòng để bọn họ chịu cảnh một cổ hai tròng ư? ngươi đành lòng để bọn họ không còn đường sống ư?”

“ngươi suy nghĩ cho thật kỹ. ngươi đi theo Hoàng Cân là vì cái gì ta không phải chó của Triều đình, cả cuộc đời ta chỉ phục vụ cho Việt Tộc. sông có thể cạn, núi có thể mòn thế nhưng lòng ta vẫn như son, một lòng hướng về Việt Tộc.”

“có thật! chỉ cần ta qui thuận ngươi sẽ cho dân cư ta lương thực, cho ta tư nguyên phát triển” Vu Thiếc khê cần rằng, “đúng vậy. tài nguyên, lương thực, muối, Chỉ cần ngươi qui thuận thuận tất cả đều có!” Nàng ung dung nói. “tốt! Vu Thiếc ta đành phải tin ngươi một lần.

Hệ thống: bạn thành công thu phục Vu Thiếc.

Hệ thống: bạn kích hoạt nhiệm vụ ẩn, thống nhất Chi Nhất trấn.

Nhiệm vụ miêu tả: Chi Nhất trấn thế lực ngoại lai cát cứ, khiến cho dân chúng lâm than, cùng Vu Thiếc tiêu diệt Miếu Phu cùng toàn bộ quân đội của hấn.

Phần thưởng: Vu Thiếc độ trung thành đạt từ trung. Trang bị Long Lệnh.

Long Lệnh: trang bị cấp màu đỏ, đại biểu cho ý chí Lạc Việt con rồng cháu tiên. Tặng 50 hảo cảm với những người có dòng máu Lạc Việt trong người.

Vu Thiếc

Trung thành 60 (*)

Cấp 80 tư chất S

Chi huy: 87

Võ lực: 88

Trí lực: 67

Trưởng thành: (2.6 ; 2,7 ; 1,6)

Kỹ năng: [Bích Lũy] quân đội thủ thành miễn nhiễm sát thương trong một là công kích. Kỹ năng kích hoạt khi đang trong thành.

Nhìn bằng thông tin của Vu Thiếc Hoàng Kỳ Phương đôi mắt híp lại một cái thật dài chăm chú nhìn Vu Thiếc.

[Bích Lũy] là một cái kỹ năng thật là tốt, đặc biệt là khi thủ thành, miễn nhiễm một lần sát thương, tương đương với một cơ hội chuyển bại thành thắng, thế nhưng bất lợi chỉ là thủ thành, nếu như có thể sử dụng trên tất cả chiến trường thì hay biết mấy.

“ tốt! Vu Thiếc ngươi đứng dậy đi!” giọng điều nàng có chút hòa hoãn.

“ mong đại nhân cứu giúp Chi Nhất trấn! Miểu Phu thế quân mạnh mẽ áp chế dân chúng Chi Nhất trấn không một ngày bình yên! Mong đại nhân cứu vớt những thôn dân vô tội ấy.” Vu Thiếc không có đứng dậy mà một mực quì xuống phủ phục cầu xin.

“ ngươi đứng dậy đi Vu Thiếc, cho dù ngươi không cầu, ta cũng nhất quyết giải quyết hết bọn ô hợp làm loạn này.”

.....

Đại doanh trưởng Chi Nhất trấn, Miểu Phu đang ngồi uống rượu, kể bên hần còn có hai nữ nhân, tuy nang sắc cũng xem như không tệ lắm, thế nhưng tổng thể thì cực kỳ diêm dúa.

“ đại nhân thật là uy vũ a! lại đây uống thêm một chén” nữ nhân không ngừng buồn ra những từ ngữ là loi khiến người khác buồn nôn.

Thế như Miểu Phu lại cực kỳ thích thú, trước kia hần cùng đại ca hần là son tặc, cuộc sống bê tha cầu thả, nhưng phải trốn chui trốn nhủi trên núi không dám xuống trấn, nay nhờ có hoàng cân mà hần được ra trấn, hưởng thụ vinh hoa phú quý, mỹ nhân đàn đàn, trái ôm phải ấp.

“ mẹ nó! Vu Thiếc cái tên hỗn đân này, làm sao tới giờ vẫn chưa về! hừ lần này ngươi về thì chết chắc với ta!” Phiếu Phu trong lòng cực kỳ khó chịu. từ sáng đến giờ hần chỉ ăn có mấy khúc thịt nguội từ hôm qua.

Một chủ tướng thống lĩnh 1 vạn 2 quân như hần tại sao phải ăn như một tên ăn mày vậy, đáng lẽ ra phải có thịt tươi mới phối hợp với mỹ nữ, mỹ tầu mới đúng chứ.

“ người đâu! Vu Thiếc trở về thì bảo hần cút vào đây cho ta, nếu không hừ! tự lĩnh lấy hậu quả!” hần liền phân phó cho mấy tên canh cổng thủ vệ.

“ bẩm Miểu đại nhân. Một canh giờ trước Vu Thiếc đã trở về, lần này hần mang về không ít sản vật, nghe đâu tới săn được một bầy trâu rừng, kiên quyết hôm nay chiều đãi tam quân, hần đang ở hậu doanh chỉ huy việc nấu nướng.”

“ hừ! đúng là bần nhào không đáp lên tường được mà! Một thống quân mà lại xuống bếp. phé vật!” Miểu Phu hừ lạnh.

Nam nhân đại Hân chỉ đi lại lộ không đi nhà bếp, chỉ có những kẻ bất tài vô dụng mới vào bếp. đây là phương châm của người Hân thời nhà Hán.

“ ha ha ha đại nhân cần chi chấp nhất một tên phé vật như thế. Không phải lát nữa chúng ta sẽ có đại tiệc ư? Mặc kệ tên phé vật đấy đi, cũng không bao lâu nữa chúng ta cũng sẽ tiêu tốn hết toàn bộ Chi Nhất trấn hay sao, chúng ta cho hần thêm một vài lần vùng vẫy nữa thôi, nào ta cùng uống!” nữ nhân kể bên hần miệng nói, tay thì đưa chén rượu cho hần.

Cái nữ nhân này chính là phó thống soái của Miểu Phu, ả chính là quân sư cho Miểu Phu đồng thời cũng là thị thiếp.

Trong những ngày gần đây, Miểu Phu dùng sức mạnh quân sự âm thầm thao úng khống chế một số địa điểm quan trọng, cùng những thân tín của Vũ Thiếc, chỉ cần vài ngày nữa thôi, hần sẽ hoàn toàn khống chế Chi Nhất trấn.

Mà chủ mưu đương nhiên không phải một tên mắng phu Miểu Phu có thể làm được, đây chính là nhờ công của ả.

Mở tiệc chiều đãi tam quân, không phải nói đúng hơn là 1 vạn 2 quân của Miểu Phi, còn 8000 quân của Vu Thiếc bị Miểu Phu đuổi ra, vì lý do không đủ thức ăn cho tất cả, chỉ những kẻ ưu tú mới được hưởng dụng đại tiệc mà thôi.

Điều này chính là do Miểu Phu ra lệnh, khiến cho 8000 quân Vu Thiếc thất vọng tràn trề ra về với chiếc bụng đói. Vu thiếc nhận được tin, cũng đành đau lòng rời đi. Hần quyết tâm, tương cùng lĩnh phúc họa có nhau, một mình hần hưởng phúc sẽ không làm.

Điều này làm cho Miểu Phu khinh bỉ không thôi phương châm của hần là “ người không vì mình trời tru đất diệt”

Đại quân của hán một mực ăn tiệc tối tận khuya, no say, bọn chúng từng là son tặc ăn uống cầu thả, nhưng sau khi vào quân doanh thì lại nghiêm cấm uống rượu, khiến bọn chúng vô cùng khó chịu, thế nhưng hôm nay được chiêu đãi tiệc, mấy con sâu rượu trong bụng là ngoe nguẩy một mực uống cho thỏa thích, uống cho tới khi đưng dậy không nổi nữa mới thôi.

Bên trên Miếu Phu vẫn còn chưa tận hứng uống liên tiếp mấy vò mới thôi, sau đó cùng hai nữ nhân vào trong trại, sau đó truyền ra từng âm thanh kỳ quái.

Tây môn Chi Nhất trấn bỗng nhiên mở ra, ngay sau đó 5000 quân âm thầm đi vào, phối hợp cùng 8000 quân thủ thành Vu Thiếp kiểm soát lại những địa điểm quan trọng. cho đến hừng đông, toàn bộ Chi Nhất trấn đã lần nữa nằm trong tay Vu Thiếp, hơn nữa đại quân của hán đã bao vây toàn bộ quân doanh của Miếu Phu. Vậy mà Miếu Phu cùng quân sĩ của hán chưa hề hay biết điều gì, vẫn còn đang say nồng trong giấc mộng.

Như chỗ không người, 3000 quân của Vu Thiếp xông vào, nhẹ nhàng kết liễu bọn sâu rượu, cầm thù bọn ác ôn, ti tiện này. Quân của Vu Thiếp giết tới thống khoái. Chưa đầy 1 giờ sau 1 vạn 2 quân không còn một mống.

Miếu Phu cùng 2 nữ nhân của hán bị nhốt vào lồng, thế nhưng vẫn không hề hay biết một mực ngủ say như chết, trong miệng vẫn còn ngáy o o.

Vu Thiếp nhìn 3 người trong lồng gỗ, không khác gì nhìn 3 con lợn chết ra lệnh

“treo bọn chúng trước cổng trấn, triệu tập toàn bộ thôn dân, ta có chuyện trọng đại cần thông báo.

Nửa giờ sau, hơn 1 vạn chúng cùng 1 vạn 3 quân lính có mặt tại cổng trấn, cả đám người chăm chăm nhìn 3 tên lửa thể đang bị treo lên trên cổng trấn, không ngáy o o. mọi người xôn xao nghị luận. thích thú bàn tán.

Không lâu sau, Vu Thiếp bước lên đài thần khí nghiêm trang. Một mực quì xuống hành đại lễ quí lạy thôn dân của hán 3 cái, điều này làm cho mọi người đều hoảng sợ.

Vu Thiếp giọng khàn khật nói “các vị thôn dân ta đã phụ lòng các vị, một mực đi theo Hoàng Cân tạo phản, tưởng đâu làm cho các vị hương thân sẽ có cuộc sống thoải mái hơn, thế nhưng lại đẩy các vị vào cảnh lâm than, một cổ hai tròng.

Ta chân thành cáo lỗi cùng các vị hương thân.” Giọng Vu Thiếp cực kỳ thâm lương và tha thiết.

“đây chính là 3 tên đầu sỏ gây ra thương tổn cho Chi Nhất trấn.” hán liền chỉ 3 con heo lửa thể kia.

“bọn chúng chết còn chưa hết tội! nay bản bọn chúng lên đây để cho các vị hương thân phân xử” giọng hán thành kính.

“giết Giết! giết” cả trấn đồng thanh, sát khí bức người. làm cho con heo kia chột tỉnh dậy.

Miếu Phu cảm giác có chút gì đó sai sai, mờ mắt thật to. Điều này khiến hán cực kỳ bất ngờ, hán bị treo trong lồng heo, hoàn toàn lửa thể, mà bên dưới lại đông nghìn nghịt người.”

Đầu óc mơ hồ của hán bỗng xoay chuyển. “không hay! trùng gian kế của Vũ Thiếp rồi!”

“các ngươi ta gan! Mau thả ta ra! Các ngươi dám làm phả à! Thả ta ra ta sẽ cho các ngươi chết toàn thân” Hán gầm thật lớn, khiến cho một số thôn dân đứng gần phát run, tay chân loạn choạng.

“hừ! Miếu Phu chết đến nơi còn ngông cuồng!” Vu Thiếp quát lớn.

“Người đâu! Chuẩn bị Loạn Tiễn Xuyên tim” Vu Thiếp ra lệnh.

Theo sau là tiếng hô hoảng của thôn dân “Giết! Giết Giết” ngay sau đó là một tiếng hét thảm

“Đại Ca ta sẽ không tha cho các ngươi đâu, các ngươi chết không toàn thân” tru lên một tiếng cuối cùng, hán mới tận khí mà ra đi.

“hôm nay, ta Chi Nhất trấn bỏ tối theo sáng, từ nay phụ thuộc Vô Ưu trấn, đây là Ma Kỳ trưởng trấn Vô Ưu” sau giây phút bị thương Vu Thiếp liền trở giọng cực kỳ nghiêm trang và thành kính.

Hoàng Kỳ Phương liền bước lên đài theo sau là 4 vị võ tướng oai hùng. Sau khi giết Miếu Phu dân chúng chưa hết bàng hoàng, trong đầu đang bần thần nghĩ ngợi.

“có khi nào vừa đuổi sói đi lại dắt hổ vào nhà” có không ít thôn dân nghĩ như thế. Tất cả bàn tán xôn xao, còn hơn cả vừa rồi khi nhìn thấy Miếu Phu bị treo lên.

Nhìn thấy tràng cảnh, Hoàng Kỳ Phương giống như đoán trước được tình hình, nàng cũng không nói gì, thế nhưng 4 tên võ tướng phía sau thì cực kỳ khó chịu đặc biệt là cái tên đầu to óc như trái nho Lê Giang kia, cực kỳ tức giận rống lớn

“ Yên lặng hết cho lão tử”

Tiếng hét cực kỳ chói tai khiến cho tất cả đi vào im lặng, lúc này hần mới đặc ý nhìn Hoàng Kỳ Phương tỏ vẻ, giống như một chú cún con đang thị uy với chủ của nó, “ Sen ơi! Mày coi tao có giỏi không”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 65: Trấn Hải Thôn

Trong khoảnh khắc này nàng thật sự là muốn đá cho tên lừa ngốc này một phát. Thế nhưng vì uy nghiêm của một đại thống lĩnh, nàng quyết định nhịn

“nhìn a! nhìn a! con trâu ngốc này!” nàng âm thầm chỉnh đốn lại tinh thần.

“ta biết các vị hương thân đây đang rất là lo lắng, thế nhưng các vị yên tâm, ta Ma Kỳ xin thề trước các vong linh Hùng Vương là sẽ tận tâm bảo vệ mọi người, từ nay về sau sẽ không còn một ai hà hiếp các vị hương thân nữa”

Nói xong nàng móc trong ngực ra một tấm lệnh bài màu đỏ bên trên còn khắc một con rồng cực kỳ sắc xảo. đó chính là Long Lệnh vật phẩm nhận được sau khi tiêu diệt toàn bộ quân Miếu Phu.

Mọi người nhìn thấy tấm lệnh bài này thần sắc vô cùng ngưng trọng, một số tên ngay lập tức quỳ xuống phủ phục, một số tên thì ngơ ngác chăm chú nhìn lệnh bài.

Nhìn thấy tấm lệnh bài, trong máu huyết của họ dường như có một cỗ sóng trào mãnh liệt, có một cảm giác ham muốn đồng thời lại có cảm giác sợ hãi phủ phục, ăn sâu vào tiềm thức, muốn quỳ lại triều bái.

Mấy tên võ tướng phía sau nàng là những tên quỳ xuống đầu tiên, sau đó Vu Thiếc ngơ ngác một chút sau đó cũng quỳ bái

“thượng thiên! Hiền linh! Thượng thiên hiền linh! Đã nghe thấu nỗi lòng của ta! Thượng thiên hiền linh” hần điên cuồng quỳ bái hành đại lễ.

Lúc này Hoàng Kỳ Phương ong ong như có trăm ngàn con ong đang bay trên đầu nàng trong lòng thầm mắng to “ cái khí gió gì đây”

Nàng thật sự không biết, Long Lệnh là biểu tượng cho sức mạnh từ thời Hùng Vương, từ Lạc Long Quân truyền xuống, Long có ý nghĩa cực kỳ cao quý bên trong tiềm thức của người Việt, hơn nữa Long Lệnh còn là biểu trưng của huyết mạch cao quý. Chính vì lẽ đó mới khiến cho Việt tộc nhìn thấy là muốn quỳ bái.

.....

Hiện tại Đặng Lâm trong lòng cũng rất là bất an, hiện tại cũng đã qua nửa tháng sau khi nhận nhiệm vụ truyền thuyết. phía bên Hoàng Kỳ Phương truyền về, nàng đã thành công thu phục Chi Nhất trấn, vậy chính là nhiệm vụ của nàng cũng đã xong, hiện tại chỉ còn mình hần, hần không gấp sao cho được.

Hiện tại đã có 4 quân đoàn bao vây thành Vô Biên phân ra thành 4 hướng. phía đông do Đại Việt công hội do Hình Long cầm đầu với toàn bộ lực lượng của công hội, 3 vạn quân.

Phía tây có 1 vạn quân của Vô Ưu trấn do Ma Kỳ trấn trường dẫn đầu. một mực áp sát Vô Biên thành đối chiến với Lâu Liệt có 2 vạn 5 quân trong tay.

Phía nam do Tiên Lâm chỉ huy thống lĩnh 2 vạn quân, đóng quân cách Vô Biên thành 30 dặm

Phía bắc do Liên Minh Đại Vũ dẫn quân, đứng đầu là Hùng Vũ chỉ huy với 2 vạn quân tổ hợp bao gồm quân của các công hội lớn Việt Đô, Cổ Đô, Hoa Đô cũng cách Vô Biên thành 30 dặm cũng không có một chút nào ý tứ tiến đánh Vô Biên thành, mà một mực đợi cái gì đó.

.....

Trong những ngày này ngoài việc học hỏi các công việc thời gian còn lại hần đều chăm sóc Nhã Phưong, theo như bác sĩ chuẩn đoán, Nhã Phưong bị chấn thương não rất nặng, rất may là được cứu chữa kịp thời, thế nhưng di chứng để lại khá nặng, nên dẫn tới tạm thời hôn mê.

Hùng Phong quả thực ngạc nhiên với sức mạnh của Hoàng Kỳ Phương. Nàng kinh doanh tổng cộng 7 thôn trấn, công phá thêm 3 trấn. thế nhưng nhân lực chỉ đếm trên đầu ngón tay, vậy mà sức mạnh lại đến trình độ cực kỳ kinh khủng.

Nguồn nhân lực cực kỳ dồi dào, mỗi ngày một thôn du nhập ít nhất 100 lưu dân, riêng Vô Ưu trấn lên tới 300 lưu dân. Hơn nữa lưu dân tư chất C là phổ biến nhất, tư chất cũng không phải hàng hiếm, bọn họ đi nhan nhản ngoài đường.

Còn lúc trước Hùng Phong trấn của hần, NPC tư chất B tìm muốn đồ con mắt, lưu dân một ngày chưa tới 20 lưu dân, mà toàn tư chất F và E.

Như vậy thì còn chưa tính gì. Ô Ma trấn 10 ngày sinh ra một Voi Chiến, mà Voi Chiến là kỵ binh mạnh nhất, 1 voi chiến có sức mạnh tương đương với 100 kỵ binh. Mà một con kỵ binh giá cả để chuyển chức cũng hết 22v. 100 con bằng 2,200 vàng. Nếu đổi ra tiền thật cũng có giá trên 2 tỷ. mà cho dù hiện tại có tiền cũng không mua được Voi Chiến. mà đây chỉ mà một thôn thôi.

Vọng Hương trấn có 3 cái NPC đặc thù Thuần Thú Sư một ngày thuần phục ít nhất 30 hung thú. Đẳng Giáp Ngưu, Hồ Báo Kỵ đều sản xuất từ nơi đó.

Bạch Lang Thôn nội tại cũng khá là bá đạo mỗi ngày tạo ra 3 Lang Kỵ Binh. Mỗi một thôn trấn thuộc lãnh địa Vô Ưu đều có thuộc tính bá đạo. mà điều này không phải ngẫu nhiên mà có, đều bởi vì bọn họ phải trải qua những nhiệm vụ cực kỳ khủng bố mới có thể thu hoạch được.

Tại sao Hoàng Kỳ Phương trong ngày đầu tiên mở ra lại xây dựng được hương thôn, là bởi vì nàng mạo hiểm xâm nhập vào kho báu Mã tặc.

Tại sao nàng thu phục được Bạch Lang thôn là bởi vì nàng mạo hiểm đánh giết sơn tặc giải cứu trưởng thôn Bạch Lang, rồi sau đó dùng tài mưu của mình hoàn toàn thống nhất Bạch Lang thôn.

Sau đó rồi sao. 600 quân tiêu diệt một trại sơn tặc cấp 3. Còn hấn trong thời gian đó thì sao. Chỉ có 200 sơn tặc cấp 2 cũng đánh không lại, phải trả đại giá cực lớn, chết không ít người chơi, tiêu hao không ít tiền bạc mới vượt qua cái sự kiện sơn tặc.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

Lúc này hấn mới phục Hoàng Kỳ Phương sát đất, không ngao, không kêu, âm trầm nhưng chắc chắn, ít khi động, một khi động là trời long đất lở, nếu vì hấn gió thì nàng chính là sóng thần, lặng lẽ dưới mặt nước, một khi phản công chắc chắn càn quét hết mọi kẻ thù.

Khi biết được những điều này làm hấn tưởng Hoàng Kỳ Phương là mạnh nhất, nhưng sự thật lại bất ngờ, Tiên Lâm mới là người mạnh nhất tại đất Việt này, bên người hấn có 18 thôn trấn, mỗi thôn trấn đều tụy tâm từ trung với hấn, thiên phú cực cao, hơn nữa lại nhận nhiệm vụ thiên mệnh thống nhất Việt Tộc.

Nhiệm Vụ thiên mệnh là gì, nhiệm vụ truyền thuyết là gì, tôi nghe hấn còn chưa nghe tới nữa huống chi là làm nhiệm vụ.

Lúc trước hấn đã từng làm rất nhiều chuyện có lỗi với nàng, vậy mà lúc hấn sa cơ nàng lại là người đầu tiên giúp đỡ hấn, lúc này hấn mới xua kia hấn xấu xa đề hèn tới mức nào.

Hôm nay, là ngày hấn rong ruổi theo sông Hồng thẳng tiến biển đông, tuy nhiệm vụ của hấn không hề nhẹ nhàng chút nào, thế nhưng vẫn tốt hơn so với Hoàng Kỳ Phương gây dựng sự nghiệp.

3 chiến thuyền chứa 3000 quân, 5 thuyền vận tải chứa lương thực cùng các tư nguyên tài liệu, 5 thuyền dân dụng chứa 4000 thôn dân, trong đó có không ít thợ thủ công, thợ may, thợ rèn, thợ may, kiến tạo sư, ngay cả tuấn Thủ sư của Vọng Hương thôn cũng có một người trên đây. Với một lượng nhân lực và tài nguyên khổng lồ như thế, cũng đủ cho hấn xây dựng một thế lực trên biển.

Mục tiêu của đoàn thuyền chính là đảo lớn nhất tại vùng vịnh Bắc Bộ, là đảo Cát Bà và đảo Cô Tô, đây là mục tiêu quan trọng cần phải chiếm giữ.

Đảo Cát Bà trong trò chơi, có diện tích 700.000 km2 tương đương với nước Việt hiện tại, phân ra 2 miền, miền bắc và miền nam. Mục tiêu của bọn vùng phía nam đảo Cát Bà.

Trong chuyến này, theo sau hấn còn có 2 tên dờ hơi chính là Hoàng Minh em trai Hoàng Kỳ Phương cùng Yến Nhi bạn gái của hấn. đến giờ hấn đã hiểu tại sao Hoàng Kỳ Phương lại cho hai tên này theo mình, không phải là vì để giám sát hấn, mà 2 tên này đứa trẻ trâu, điên cực kỳ điên, nếu tiếp tục cho 2 tên này ở trên đất liền, có ngày xông ra đại họa.

Hoàng Minh cùng Yến Nhi cũng có trong tay 1000 kỵ binh do Ô Ma trấn cung cấp, 1000 kỵ binh này trang bị cực kỳ ưu tú, tất cả đều trang bị phẩm chất lục trang, riêng 2 tên dờ hơi kia thì là màu hoàng kim.

Hùng Phong cũng vậy một bộ trang bị màu hoàng kim, 3000 quân thủy bộ trang bị thấp kém một chút, tuy nói thấp kém thế nhưng lại là trang bị màu lam, thứ mà trước kia tại Đại Việt công hội chỉ có cấp bậc Võ tướng trở lên mới có hội động đến.

Sau ba ngày rong ruổi trên biển khơi, cuối cùng bọn họ đã đặt chân tại bờ nam đảo Cát Bà, ngay lập tức xây dựng một hương thôn mang tên Trấn Hải thôn. Trở thành một thành viên mới trong liên minh Vươn Lên. Đồng thời là thôn xóm người chơi duy nhất tại vùng biển này.

Chưa đầy một ngày các kiến trúc của hương thôn đã hoàn thành, đồng thời Sát Thập và Sát Cửu cũng đã trình sát trở về. chung quanh bờ nam 300 dặm có 2 cái hương thôn NPC 1 cái cứ điểm Hải tặc cấp 2, một căn cứ sơn tặc cấp 3 và một căn cứ hải tặc cấp 3.

Riêng hải tặc cấp 3 có 8000 quân cùng 8 chiến thuyền trung cấp, nằm tại đảo Phù Long kiểm soát toàn bộ khu vực phía nam đảo.

Đám sơn tặc thì nằm ở trung tâm đảo, có 8000 quân đồn trú, thực lực khá mạnh, hơn nữa bọn chúng thông thuộc địa hình, nên rất bất tiện cho việc tấn công bọn chúng.

Trước tình hình 4 bề thụ địch, Hùng Phong cho 3000 quân Thủy Bộ chia làm hai hướng phòng thủ, đồng thời xây dựng kiến trúc tháp canh, để gia tăng sức phòng ngự từ xa và có thể quan sát.

Hoàng Minh mang theo 1000 kỵ binh của mình không ngừng rà soát xung quanh, đồng thời cần quét những bãi quái vật cấp cao tránh bọn chúng tập kích vào ban đêm.

Các công tượng ngoài việc xây dựng các kiến trúc đặc thù, 2/3 số công tượng còn lại tập trung xây dựng tường thành, vì nguyên nhân Trần Hải thôn chỉ là hương thôn vì vậy, tường thành chỉ xây bằng gỗ nên được chắc chắn cho mây và dễ bị tấn công bằng hỏa công.

Đối với Hùng Phong mà nói đây chính là thử thách cũng như là một cơ hội, một cơ hội để trả thù, cơ hội để chứng minh bản thân, cơ hội lấy lại tôn nghiêm của một người đàn ông. Và cũng là cơ hội để bảo vệ người mình yêu, bảo vệ thứ quý giá nhất mà hắn đang có.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Hà Thác đối thủ đáng gờm

Hôm nay là đêm cuối tháng, cả vùng Vô Biên thành đen như mực, bầu trời đêm thêm vào đó sương đêm khiến cho cả một vùng mờ ảo đầy mà mị.

5 vạn quân Đại Việt công hội, đang tập trung tại Biên Quan sơn, 50.000 quân không phải là một con số nhỏ. Giữa trời đêm Biên Quan sơn, sáng rực chiếu sáng cả một vùng, làm tiêu điểm trong 50 dặm.

Rút kinh nghiệm từ những lần thất bại của Hùng Phong, Hình Long Khải, Lương Thế Vinh, lần này Hình Long chia quân ra từng nhóm nhỏ đóng trại, mỗi trại 1000 quân, 500 quân nghỉ ngơi 500 tên còn lại luôn trong trạng thái chiến đấu. ngoài ra cứ mỗi 20 phút sẽ có một đội tuần tra xung quanh Biên Quan sơn. Phòng ngự cực kỳ kinh người.

Không chỉ riêng Hình Long mà tại phía bắc Hùng Vũ cũng bố trí như thế, qua một thời gian dài ăn ngủ cùng Con Đường Vận Mệnh bọn họ cũng đã nhận ra khắc nghiệt của trò chơi NPC không phải là cái bánh gato chờ bọn họ tới chia phần ăn. Mà bọn chúng chính là gai nhọn, là trái sầu riêng gai góc đầy mình, nhưng bên trong đám gai nhọn đó là phần thưởng ngon ngọt tuyệt vời.

Mà xông qua gai nhọn đó chính là phải trả giá bằng xương máu. Hơn nữa trí khôn NPC không phải là hạng ngu, bọn chúng có thể bắt ngờ tập kích, hành quân đánh trận, cũng không phải hạng tâm thường. nếu một khắc lơ là có thể dẫn đến đại quân hoàn toàn bị đánh bại.

Hùng Phong là một ví dụ điển hình cho sự lơ là đó, liên tiếp 3 lần bị lọt hố, vậy mà vẫn còn ngu như heo, Hùng Vũ thật sự mất mặt khi có một người anh như thế.

Hắn cũng nhìn ra Đại Việt công hội chính là một nơi để thiêu thân, đốt cháy sự nghiệp. chính vì vậy say khi hắn đoạt chính thành công, hắn đã một mực không liên kết với bất kỳ thế lực nào cả mà tự thân vận động dùng toàn bộ nguồn nhân lực, tài lực mà mình có để kinh doanh thôn trấn.

Tuy lúc đầu Hùng Phong phá hoại kinh người, nên hắn khắc phục có phần không nổi, thế nhưng thời gian đã bù lại được, không những bù lỗ cho Hùng Phong mà hắn còn mang lại cho Đại Hùng tập đoàn không ít tài phú, tính đến hiện tại hắn đã mang về cho Đại Hùng tập đoàn 200 triệu đô.

Hiện tại Đại Vũ trấn có tất cả 6 thôn trấn phụ thuộc 563 hương thôn phụ thuộc, tất cả thôn trấn phụ thuộc đều là người thân tính của hắn là trưởng thôn, trong đó quân chủ lực cấp 3 lever 80 đạt tới con số 6000, trong đó 1000 kỵ binh, số còn lại là tạp binh cấp 3, tuy lực chiến không cao, thế nhưng cũng đạt tới con số 7000.

Tuy trong tay hắn có 1 vạn 3 quân, thế nhưng hắn chỉ mang theo 5000 quân hỗn hợp cùng 1000 kỵ binh tác chiến vây công thành Vô Biên, số còn lại tập trung trấn thủ Đại Vũ trấn cùng Dư Cầu trấn. đồng thời khuếch trương thực lực tại các vùng xung quanh.

Theo như sự tính toán của hắn Vô Ưu trấn chắc chắn đang ở trong vùng đồng Bằng Long Uyên, nếu có sai số thì ở vùng thung lũng núi đồi.

Cho đến bây giờ thám tử của hắn đã đi nát các vùng này. Thực lực quân sự của hai vùng này cực kỳ mạnh mẽ, hơn nữa đa phần đều là thôn trấn của NPC, mạnh nhất khu Long Uyên chính là Ô Ma và Hắc Hà. Hắn suy đoán 2 trấn này chính là lãnh địa phụ thuộc của Vô Ưu thôn.

Còn nhân vật thần bí mới xuất hiện xây dựng Tam Hạ Trấn trong vòng 3 ngày, trở thành một truyền kỳ về thế lực mới, trong lòng hắn cũng âm thầm suy đoán, đây chính là thế lực mạnh nhất tại nước Việt này, đồng thời có dính dáng tới người chơi Ma Kỳ thần bí kia.

2 người chơi mạnh mẽ nhất chưa có một bất kỳ ý định nào công thành, hắn cũng vậy không có vội, OV6 Biên thành tổng cộng có 12 vạn quân chia làm 4 hướng chính đông tây nam bắc, 2 cái đại gia kia hướng tây và hướng nam, chưa động thì làm sao hắn động được.

Trở lại vấn đề chính Biên Quan sơn doanh trại thống lĩnh.

Hình Long cùng toàn bộ thân tính của mình đang chăm chú quan sát địa đồ mà không lâu trước đó trinh sát mang về. địa đồ quả thật là rất kỹ càng, từng dòng suối, từng khe núi cho đến độ cao và phân bố thực vật cũng thể hiện rõ trên lược đồ.

“báo!” một tên truyền tin nhanh chóng chạy vào cấp báo.

“đại nhân! Tuần tra đội số 5 thông báo, phát hiện 5000 quân khăn vàng đang di chuyển tới đây, đánh về rất có khả năng tập kích trại ta trong đêm nay.”

Nghe vậy, mọi người biến sắc, thế nhưng Hình Long lại lộ ra vẻ vui mừng.

“quá tốt! bấy lâu nay ta đang đợi thời cơ.”

“Đại quân nghe lệnh, triệu tập 1 vạn nhân mã chuẩn bị phục kích đánh giết bọn khăn vàng!” Hắc gầm lên, khí thế ngất trời.

Nhanh chóng đại quân được tập kết, dựa theo lộ trình mà quân trinh sát mang về, ngay lập tức triển khai đội hình phục kích tại khẩu cốc.

Hà Thác thống lĩnh 2 vạn 5 quân sĩ phòng thủ hướng đông đối chiến với 5 vạn quân Đại Việt công hội. dưới quyền hắc có 2 tướng lĩnh một là Kỳ Trung và Sài Bình.

Lần này dẫn quân là Sài Bình, hắc theo lệnh Hà Thác dẫn 5000 thân binh phục kích doanh trại địch, nhưng mục đích không phải là cướp trại mà là dẫn dụ đồng thời đánh nghi binh.

Nửa đêm tại cốc khẩu, cách Biên Quan sơn không xa, đây chính là địa điểm tập kích quân khăn vàng. 1 vạn quân vây kín cả sơn cốc, không lâu sau Sài Bình tiến vào cốc khẩu, hiện tại trinh sát đã báo cho hắc biết, nơi đây đang có hơn 1 vạn quân đang phục kích bọn hắc. Khóe miệng hắc nhếch lên một cái âm thầm phân phó cho thân binh rồi tự mình dẫn đội đi vào.

Ẩn mình trên lùm cây, Hình Long trong lòng mừng như nở hoa, hắc nhìn trang bị của Sài Bình thì liền chảy nước dãi a. cây trường kích của Sài Bình phát ra một quang mang màu hoàng kim khiến cho người ta lóa mắt chói lọi.

đi vào sơn cốc được 50 m. Sài Bình bỗng nhiên dừng lại, không có ý định đi vào, mà gọi các thân tín của mình tới dường như nói chuyện đi đây, mà cuộc nói chuyện này kéo dài hơn 20 phút mà chưa xong khiến cho Hình Long có chút nóng ruột.

không lâu sau Sài Bình liền liếc mắt nhìn xung quanh, sau đó làm ra vẻ cực kỳ tiếc nủi phát tay ra lệnh quân sĩ rút lui.

Trên bụi cây, Hình Long nhìn thấy miếng thịt sắp đưa tới miệng rồi mà lại bị vọt mất, với một tên tham tài như hắc làm sao có thể bỏ qua miếng mồi ngon như vậy được.

Không ngần ngại nữa hắc liền ra lệnh tấn công. Trong phút chốc cả sơn cốc yên tĩnh bỗng nhiên tiếng giết chóc đầy trời. từ trong lùm cây 1 vạn quân lao ra như vũ bão Chặn kín cả khẩu cốc.

[Phi Tốc] tăng toàn diện quân đội 20 tốc độ di chuyển. trong vòng một nén hương (15 phút)

Đây chính là kỹ năng của Sài Bình và cũng là nguyên do tại sao Hà Thác lại cho Sài Bình làm nhiệm vụ dẫn dụ quân địch này.

Tốc độ của một quân sĩ bình thường là 10, kỵ binh là 20, trọng giáp binh là 7. Tăng lên 20 tốc độ di chuyển tương đương với một kỵ binh. Kỹ năng này quả thật là bá đạo trong việc truy đuổi và chạy trốn. nếu không xuất hiện tình huống bất khả tư nghị thì cho dù 1 binh đoàn khinh kỵ Bạch Mã cũng không truy đuổi được Sài Bình.

“Ha Ha Ha!” Như được bom thuốc kích thích, 5000 quân sĩ thân binh Sài Bình chạy nhanh hơn ngựa rời xa khẩu cốc.

“con mẹ nó! Bọn cầu khăn vàng chạy nhanh như chó! Mau rượt theo! Bọn chúng là chiến công, là chiến tích là hồn tướng, là trang bị, mau mau giết!” Hình Long lần này quả thật là tham lam đến đâu óc mụ mị.

Chỉ cần nhìn sơ vào cũng biết Sài Bình có ý đồ rồi, vậy mà vì tham món trang bị hoàng kim kia mà bất chấp tất cả.

“ầm ầm ầm” cuộc truy đuổi kéo dài lên tới 13 dặm.

Và cũng không ai biết tại đó xảy ra chuyện gì, nhưng lại truyền về trong tiếng gió những âm thanh thảm thiết liệt phé tâm can.

.....

Phía Bắc Biên Quan sơn đang tụ tập 1 vạn 5 quân binh ẩn nấp kỹ sau tán lá. Xung quanh có không ít sát thủ tuần tra, chỉ cần có một nhón tuần tra của Đại Việt công hội đi ngang qua, thì chắc chắn sẽ toàn diệt.

Hà Thác đang nhìn chăm chú về phía tây, hiện tại hắc đang đánh một canh bạc cực lớn. theo như điều tra tình báo, liên quân lực lượng lên tới 5 vạn quân, nhưng lại co cụm tại Biên Quan sơn. Phòng thủ cực kỳ nghiêm ngặt. hơn nữa địa hình dễ thủ khó công.

Qua nhiều ngày nghiên cứu hắc đã tìm ra yếu điểm của toán quân này. Thứ nhất quân binh chia làm 2 ca, một thức, một ngủ, vì vậy đã đi vào thói quen, trái khung giờ sẽ bị kiệt sức và nhanh chóng xuống tinh thần.

Thứ hai, tuy quân bọn chúng đông thế nhưng quyền lực chỉ tập trung vào một người, mà tên này nhìn qua bản tính là rất tham lam, tuy tham lam nhưng rất kén chọn. chỉ cần mồi câu ngon thì hắc sẽ cắn câu.

Vì vậy mới có trận thế ngày hôm nay. Dưới tay Hà Thác có 2 võ tướng một là Sài Bình có kỹ năng [Phi Túc], hai là Kỳ Trung, tên Kỳ Trung này là một quan chức Cung Bình với kỹ năng [Xạ Kích] là một kỹ năng trung phẩm cung binh, tăng sát thương lên 200%.

5000 quân Sài Bình dẫn dụ quân địch vào chỗ mai phục tiêu diệt địch nhân, nhưng chủ yếu là câu giờ không cho bọn chúng lui về. vì tên chủ tướng kia với tính cách tham lam ắc hẳn sẽ đi theo truy kích.

Tạo thời gian khoảng trống có hẳn cùng 1 vạn 5 quân đột kích Biên Quan son.

Hắn hiện tại chỉ trông đợi vào tính hiệu của Sài Bình mà thôi.

Bất chợt tại rừng phía tây nổi lên đám lửa cực lớn, xông lên tới tận trời cao. Nhận được tính hiệu Hà Thác mừng như điên.

“các huynh đệ tấn công!” tiếng hú trong đêm thanh chấn động cả một vùng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Vận may mỉm cười

Một vạn rưỡi quân Hà Thác bất ngờ đột kích Biên Quan trấn, thủ quân Biên Quan trấn trong nhất thời bị rối loạn. do bố trí quân trại cách xa nhau, để tránh bị đột kích đột trại, nên hiện tại lại gây khó khăn trong việc tập kết quân sĩ tiến hành phòng thủ.

Chưa đầy nửa giờ Hà Thác đã đánh lên tới lưng chừng núi, lửa cháy ngất trời, khói cao đến tận trời cao.

Thế nhưng Hà Thác lại không tiến công thêm được nữa. 1 vạn 5 quân đang thường trực chiến đấu đã tập kết, phối hợp cùng 2 vạn 5 quân sĩ nghỉ ngơi một mực chinh đồn đội hình bắt đầu phải công Hà Thác ngay tại lưng chừng núi. Thế nhưng quân thủ son hiện tại đã tổn thương không ít, lều trại, kho lương, công sự triệt để cháy gần 1/3.

Thống lĩnh thủ son là phó quân đoàn Lê Quân, cùng Nguyễn Gia Khánh, một từ trên đỉnh núi đánh xuống, hai từ sườn trái đánh sang. Tạo thế gọng kìm, kẹp chặt Hà Thác.

Trận đánh ngày càng trở nên đẫm máu, tiếng thét vang vọng cả trời đất.

.....

Quay lại Hình Long, sau khi truy đuổi một quãng đường khá dài, mà vẫn chưa chạm được một cái gót chân của địch nhân, trong lòng hắn liền cảm giác bất an. Đúng tuy hắn tham tài, thế nhưng cũng rất là đa nghi, và một cái đầu đầy sạn. nếu không có những thứ này thì với bản tính tham lam của hắn đã sớm bị ăn sạch sẽ trong cái gia tộc đẫm máu của mình rồi.

Hắn càng tham, thì hắn càng mưu mô càng đa nghi. Quan sát một chút hắn đã tìm ra điểm mấu chốt, chắc chắn đám Hoàng Cân kia sẽ phục kích bọn hắn tại một điểm nào đó gần đây.

Hiện tại hắn đã đi được khoảng 13 dặm tương đương là đi vào phạm vi thế lực Vô Biên Thành, nơi này cách quân quanh Hà Thác chỉ có 20 dặm, nếu hắn bị phục kích nơi đây rất có thể ngay lập tức toàn quân bị diệt.

Nghĩ tới đây, trong tâm linh hắn dường như có ai đó mách bảo, “cẩn thận mai phục” cảm giác sống lưng cứ ớn lạnh giống như có tảng băng ở sau lưng hắn. hắn liền quát lớn

“tất cả dừng lại! tập kết đội hình chuẩn bị nghênh địch”

Bỗng chốc một đoàn quân dài như rắn bỗng nhiên dừng lại, một số tướng lĩnh người chơi lộ ra sự ngạc nhiên, bọn họ đang truy kích mà, làm sao có chuyện lạ bị phục kích.

Thế nhưng quân lệnh như sơn 1 vạn quân tập kết lại kết trận phòng thủ.

Cách đó không xa Sài Bình cũng đã nhưng bỏ chạy mà cũng tập kết đội hình. Nói chính xác hơn đây chính là trận địa phục kích quân truy đuổi. chỉ còn hơn 1 dặm là bọn truy kích kia sẽ lọt vào trận địa của mình.

Trong lòng Sài Bình nổi lên một nỗi tiếc hận. nhưng hắn cũng đã hoàn thành 75% nhiệm vụ là dẫn dụ chủ tướng quân địch ra khỏi doanh, tạo điều kiện cho Hà Thác tập kích Biên Quan son.

Trong lùm cây Kỳ Trung cũng tức giận đến ngứa răng khi thấy con mồi đến trước miệng rồi mà vẫn còn chạy thoát.

Hắn ngay lập tức phát lệnh cho quân sĩ đốt lửa phát tín hiệu có Hà Thác. Bọn hắn bên đây sẽ bắt đầu câu giờ cho chủ tướng của mình. Hắn không tin 1 vạn đầu với 1 vạn lại không câu hết thời gian của bọn chúng.

Ngay lập tức Kỷ Trung phát lệnh tấn công, 5000 quân Sài Bình lại một lần nữa xông lên, giao chiến với Hình Long quân chủ lực. tiếp theo đó là 5000 quân của Kỷ Trung cũng đánh áp sát vào.

Giữa rừng hoang một trận chém giết đẫm máu lại diễn ra. Tướng chùng quân của Hình Long sẽ nhanh chóng bị tiêu diệt, thế nhưng sự thật lại khác.

1 vạn quân hắn mang theo chính là thân binh của hắn, trang bị phải nói là tốt nhất. 98% trang bị đều là lam trang, số ít còn lại là lục trang. Với trang bị cực tốt thế này thì so với quân khăn vàng toàn bạch trang sao có thể chống lại.

Một đầu 3, quân khăn vàng nhanh chóng đại bại tướng lĩnh Sài Bình cũng bị vây giữa loạn binh, nhân cơ hội này với một kẻ tham tài như Hình Long sao có thể bỏ qua. Hắn ngay lập tức dồn binh lực đánh về phía Sài Bình.

“trang bị hoàng kim sẽ là của ta! Giết! Giết tên võ tướng kia cho ta, ai giết được trọng thưởng 100 triệu, Giết sạch hết cho ta!” Hắn gầm lên, cực kỳ hung hăng máu chó.

Chưa đầy 1 giờ sau, quân khăn vàng đại bại Sài Bình bỏ mình Kỷ Trung cùng 4000 tàn quân còn lại bỏ chạy như chó nhà có tang, không một tấc hơi.

Ngay lúc này trên tay Hình Long là một cây Phù Kích trang bị Hoàng Kim. Hắn thích chí sờ soạn không ngừng.

Thế nhưng niềm vui lại chưa đến bao lâu thì sắc mặt hắn lại biến sắc, phía tây có một cột lửa đang phát sáng giữa trời đêm, phía đông đó chính là Biên Quan sơn, chính là quân trại của hắn.

Cảm giác như trong đầu có ngàn vạn cây búa đang gõ, hắn liền thất sắc. hiện tại hắn đã nhận ra, mục đích chính của quân khăn vàng không phải là phục kích hắn mà là tập kích quân doanh của hắn.

Hiện tại trong quân doanh còn tới 4 vạn quân cùng 1000 bội quân lương. Nếu trại bị cướp thì chiến lợi phẩm hôm nay bù không được mất.

Thất sắc hắn liền la lớn “để lại 100 quân thu dọn chiến trường, số còn lại theo ta cấp tốc lui về Biên Quan sơn” hắn gầm thét.

.....

Hà Thác thất thủ, không ngừng bị đánh lui về chân núi, thế quân thủ sơn ngày càng lúc càng hung hãn, còn quân hắn ngày càng bại lui, hơn nữa 1 vạn 5 quân của hắn cũng đã thiệt hại một phần ba.

Mà mục đích đánh lên đỉnh núi cũng coi như hoàn toàn phế bỏ. nhưng cũng may, hắn cũng đã đốt phá 1/3 doanh trại địch nhân rồi, rút lui cũng có lời, thế nhưng trong lòng hắn cũng có chút hối tiếc, thế nhưng quân cực cũng đã định, nếu có chống cự thiệt hại ngày sẽ càng nhiều.

Nghĩ thế hắn liền ra lệnh rút lui. Đề bảo đảm quân số.

Tiếng chiêng thu trận vang lên, 1 vạn quân còn lại nhanh chóng rút lui. Lúc này quân thủ sơn mới an toàn mà thở phào một tiếng nhẹ nhõm, nhanh chóng cho người đi cứu hỏa cũng như là chữa thương.

Quả thật, Hình Long lần này thật sự là may mắn, nếu lần này hắn mang theo toàn quân thường trực xuất kích Sài Bình thì chỉ có một kết quả duy nhất chờ đợi hắn chính là quân doanh hoàn toàn bị tiêu diệt.

Thế nhưng chính sự bố trí của hắn làm nên chiến thắng ngày hôm nay. 1 vạn 5 quân luôn trạng thái chiến đấu, đã giúp cho quân doanh chống cự một thời gian khá dài để cho số quân nghỉ ngơi kia chuẩn bị công tác chiến đấu.

Tuy thiệt hại khá là lớn, nhưng phần quan trọng nhất chẳng hề bị ảnh hưởng, chính vì vậy có thể nói lần này phòng thủ Biên Quan Sơn là chiến thắng, tuy có chút thảm, thế nhưng lợi nhuận lần này là cực cao.

Chưa tính Hình Long tiêu diệt 6000 quân khăn vàng cùng một võ tướng thu được một cái thắng tướng lệnh cùng một bộ trang bị của Sài Bình, tính tổng lợi nhuận lần này nếu qui ra tiền mặt thì ít nhất cũng 4 tỷ đôla.

Một mực chạy vội về Biên Quan sơn, lòng Hình Long như lửa đốt, nhưng khi hắn đi vào biên Quan sơn thì mọi thứ đã ổn thỏa, chỉ còn một số đám cháy lớn chưa được dập tắt, đồng thời quân y đang cứu chữa quân sĩ. Thiệt hại cũng chưa tới 4000 quân, điều này khiến hắn thở phào nhẹ nhõm.

Trở lại trưởng bối chỉ huy, Lê Quân cùng Nguyễn Gia Khánh báo cáo lại tình hình khi hắn xuất quân, trong lòng hắn viên đá treo lơ lửng cũng đã buông xuống.

Lần này hắn thật sự là đại phát. Hắn ngay lập tức ra lệnh cho tam quân nghỉ ngơi, sáng ngày mai tổng tấn công cánh cửa phía đông tiến về Vô Biên thành.

Sáng hôm sau đại quân Đại Việt công hội lần nữa tập kết, sau trận chiến đêm qua hắn tổn thất 7000 quân, hiện tại chỉ còn 4 vạn 3 quân.

Đại quân chia làm 3 cánh.

Tà quân do phó thống lĩnh Lê Quân chỉ huy 7000 thân binh của mình đá vào sườn bên trái đại quân Hà Thác.

Hữu quân co phó thống lĩnh Nguyễn Gia Khánh chỉ huy 1 vạn quân đánh sườn bên phải.

Trung quân Hình Long dẫn đội với 2 vạn 6 quân trực diện đánh với Hà Thác.

Khí thế như vũ bão, đại quân đi đến đâu càng quét tới đó, chưa đến nửa ngày 3 cánh quân đã áp sát quân doanh Hà Thác.

Hiện tại Hà Thác chỉ còn 1 vạn 1 quân đang co cụm bên trong quân doanh. Lần này hần đã tính sai, thực lực địch nhân vô cùng mạnh mẽ, tuy sách lược rất tốt, thế nhưng tướng lĩnh của hần lại bất tài.

Phía bên ngoài địch nhân không ngừng hô to gọi nhỏ đòi chém đòi giết, chửi cha mắng mẹ hần. thế nhưng hần vẫn quyết tâm cố thủ không ra, bởi vì trong đầu hần lại có một âm mưu khác. Còn điên cuồng hơn cả trận tối ngày hôm qua.

.....

Nhận được tin báo từ phía Hình Long, phía Hùng Vũ cũng có chút rục rịch, không phải là Hùng Vũ mà là người của mấy cái công hội kia, bọn chúng lại rục rịch bày thế trận, muốn đánh trận tuyến phía bắc. mỗi ngày quân hần trú tại đây tổn không biết bao nhiêu là tư nguyên.

Một ngày một binh sĩ phải tiêu tốn 2 phần lương thực gấp đôi một thường dân, mà giá lương thực hiện tại cũng đã lên tới 26 đồng một đơn vị rồi.

Nếu với 1000 quân thì mỗi ngày phải tiêu tốn ít nhất 2000 đơn vị lương thực, với giá cả hiện nay tiêu tốn tới 52.000 tiền đồng tương đương với 52 ngàn đôla, một con số thật là khủng bố. cho dù là đại gia cũng biến sắc.

Còn bên Đặng Lâm cùng Hoàng Kỳ Phương dường như vẫn án binh bất động, không có một chút ý tứ nào khai chiến, thế nhưng ai biết được trong lòng Đặng Lâm lòng như lửa đốt, còn chưa tới 10 ngày nói đúng hơn là 8 ngày 13 giờ nữa là nhiệm vụ hần kết thúc thời hạn, hần không nóng sao cho được.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Hỏa thiêu quân doanh

Sáng ngày hôm sau, Hà Thác đại triển thần uy, tự thân lãnh 7000 quân đối đầu với quân chủ lực Đại Việt công hội.

Hình Long vui mừng ra mặt, ngay lập tức thống lĩnh 1 vạn đại quân ứng chiến, hai quân giao chiến thực lực ngang nhau, đến gần giữa trưa, Hà Thác đột phát vòng vây cuồng sát. Thế nhưng tình thế chuyển thiên, bất ngờ từ phía cánh phải một đại đội nhân mã đâm ngang gây rối loạn đội hình Hà Thác.

Phí Sa võ tướng cấp 3 tư chất A là một trong những võ tướng có thực lực mạnh nhất của Hình Long, hần thống lĩnh 1000 kỵ binh đánh áp sát Hà Thác.

Dưới thế trận rối loạn, Hà Thác không là chủ được tình thế, ngay lập tức hạ lệnh rút lui, thế nhưng người tính không bằng trời tính, Phí Sa là một võ tướng, nhưng kỹ năng lại thiên về ám sát tầm xa

[Lôi Tiễn] tấn công cực mạnh tầm xa, 200 m bách phát bách trúng.

Mũi tên như lưu tinh, trong chớp mắt xuyên phá áo giáp Hà Thác, tưởng chừng mũi tên đầy uy lực kia sẽ kết liễu Hà Thác, thế nhưng hần vẫn chống cự chạy thoát, 3000 tàn quân còn lại chạy rồi rít theo phía sau.

Nhìn thấy chủ tướng đối phương bị thương nặng, Hình Long phấn khởi vô cùng, hơn nữa sĩ khí quân ta ngày càng tăng cao.

“ giết! Truy! Hà Thác bị trọng thương, không ai chỉ huy quân khấn vàng! Giết! lấy đầu được hà thác thưởng 200 triệu! giết Ký Trung thưởng 100 triệu, giết võ tướng thưởng 10 triệu.” Hần gầm lên như đánh máu chó, cực kỳ hung hãn.

“ giết!” toàn bộ quân sĩ xông lên. 3 vạn đại quân cũng không phải con số ít.

Trước đại doanh Hà Thác chỉ có 2000 quân thủ vệ, sức chiến đấu cũng không được cao cho mấy, hơn nữa sĩ khí vô cùng kém, biểu hiện giống như chủ soái của bọn chúng đã chết.

Nhìn thấy trận cảnh như thế Hình Long càng chắc chắn, chủ tướng chết, quân bại như núi đổ, một mực vận dụng toàn bộ lực lượng xông vào đại doanh.

Một cái đại doanh tương đương với một cái trấn cấp 3, sau khi tiêu diệt thiên bi của đại doanh sẽ nhận được một cái kiến thôn lệnh, phẩm chất rất cao. Hần có tiền, hần có nhân lực, thế nhưng kiến thôn lệnh tư chất cao, hần không có. Kiến thôn lệnh hoàng kim lần đầu tiên xuất hiện trên thế giới trên thị trường đấu giá. Tầm kiến thôn lệnh hoàng kim mấy sau khi kết thúc đấu giá, thì số tiền lên tới 300 tỷ. khiến cho các thế lực tranh nhau đến vỡ đầu.

Hắn đã từng khao khát có được một cái như thế, nhưng thực lực bản thân còn chưa đủ để đến với đấu trường thế giới kia, vì vậy hắn đành ngậm đắng nước cay.

Thế nhưng hôm nay chính là cơ hội của hắn, chỉ cần đi vào đại doanh Hà Thác đập nát cái thiên bi là xong.

Lê Quân cùng Nguyễn Gia Huy cũng không phải là những tên đầu đất, Hình Long muốn gì, thì bọn họ cũng muốn, chỉ cần đánh thiên bi thì tất cả mọi quyền lực về sau bọn chúng đều có, cơ hội trời cho này chỉ có kẻ ngu mới không muốn.

3 cánh quân như muốn đập nát cả tường thành mà xông vào, mặc kệ cho tháp canh phía trên điên cuồng oanh kích.

Nhanh chóng, từ phía xa Hình Long đã nhìn thấy doanh trường của Hà Thác, doanh trường hắn to nhất nổi bật nhất, xung quanh còn không ít quân lính đánh kết trận, đại khái cũng khoảng 1000.

1000 đấu với 3 vạn ư? chuyện phi lý, hắn điên cuồng xông lên.

Từ phía xa xa Hà Thác nhìn về phía quân doanh của mình, ánh mắt đầy vẻ oán độc cùng bi thương, trên khóe miệng hắn vẫn còn rỉ ra từng giọt máu tươi

“Các Huynh đệ đi mạnh giỏi!” Hắn gầm lên, khiến cho vết thương vừa cầm máu, sau đó lại bộc ra chảy máu không ngừng.

Ngay lúc này 3000 tàn quân còn lại trong Quân doanh bỗng nhiên rời bỏ đội hình, chạy loạn vào trong trướng bông, đám quân Đại Việt công hội tưởng bọn khản vàng thế trận đã bại nên bỏ trốn nên bọn chúng vô cùng khinh miệt, không có cùng nhau giết liền mà vòn như mèo von chuột.

Thế nhưng ngay lúc này có một tiếng nổ oanh thiên phát ra

“Ầm” sau đó là từ trong từng doanh trường bắt đầu bốc cháy. Thế lửa ngày càng lớn, nhanh chóng lan ra bốn phía, nhanh chóng bao vây đại quân.

“không tốt! bị trúng kế! chạy nhanh!” Hình Long hoảng sợ chỉ huy. Thế nhưng tốc độ của hắn lại không giảm chút nào, cùng thân binh của mình chạy vào trong trướng bông Hà Thác.

Lê Quân cùng Nguyễn Gia Huy cũng đâu phải đồ ngu, thịt trước mặt là sao không ăn cho được. cũng điên cuồng xông lên.

Lê Quân cùng Nguyễn Gia Huy, kỵ binh nhiều hơn so với trung quân, nên nhanh trước một bước đến trướng bông Hà Thác.

Vọng trướng chuẩn bị phát tài, thế nhưng lại một tiếng oanh cực lớn, nổ ngay tại trung tâm trướng bông.

Lê Quân cùng 200 thân binh của mình bị nổ tan xác, nguyên một cái trướng bông to lớn chỉ còn mỗi một phiến đá màu đen.

Nguyễn Gia Huy thì còn đỡ hơn 1 chút, tuy thân binh chết sạch nhưng hắn chỉ trọng thương, chỉ cần dưỡng thương vài này mọi chuyện sẽ ổn.

Nhưng đáng tiếc miếng mồi trước mặt lại không được ăn, đây có lẽ là điều hối tiếc lớn nhất trong cuộc đời của hắn.

Tuy có chút bất ngờ, thế nhưng Hình Long vui mừng không tả xiết, bắt được một đối thủ ngán đường, không phải là cơ hội cho hắn sao.

Nhanh chóng phá hủy thiên bi, trên tay Hình Long liền nhận được một kiến thôn lên hoàng kim, trong lòng hắn liền vui không thể nào tả được.

Cho dù 4 vạn đại quân chết không còn một móng, trong thâm tâm hắn cũng thấy lời, 300 tỷ một con số không hề nhỏ.

Nhanh chóng ổn định lại tinh thần Hình Long nhanh chóng dẫn quân thoát khỏi vòng vây lửa cháy.

Trộn vện một giờ hắn mới chính thức đào thoát khỏi quân doanh Hà Thác, tổn thất lên tới 2 vạn quân. Phó thống lĩnh cũng tan xác, thế nhưng bù lại kiến thôn lệnh hoàng kim.

Rất nhanh chóng tin tức được truyền ra và Đại Việt công hội nhanh chóng trở thành một truyền kỳ. theo giới truyền thông đưa tin Đại Việt công hội đã lên một tầm cao mới, trở thành quân đoàn đầu tiên sở hữu kiến thôn lệnh hoàng kim tại khu vực Việt.

Thế nhưng hắn nào lại biết phía trước hắn đã có không ít kiến thôn lệnh hoàng kim đã xuất thế, còn kiến thôn lệnh bạch kim cũng đã xuất hiện 3 cái. ba cái nhân vật truyền kỳ, một khi lộ tẩy bọn họ sẽ khuấy đảo trời long đất lở.

.....

Tại chiến trường phía bắc.

Tuy dưới danh nghĩa là Hùng Vũ làm đại thống lĩnh, nhưng tại doanh trại phía bắc chia làm hai phe 3 thế lực.

Một cái là Đại Vũ trấn do Hùng Vũ lãnh đạo, một cái khác chính là 3 cái công hội đi theo Việt Đô, Hoa Đô, Cổ đô.

Hùng Vũ vẫn giữ nguyên thái độ là án binh bất động địch động ta động, địch biến ta biến, lấy tĩnh chế động, còn người tam đại công hội lại theo hướng

chủ chiến cuồng công.

Hơn nữa lương thực giá cả ngày càng leo thang khiến 3 cái công hội ngày càng gấp, không nhận được nữa bọn họ liền dẫn quân tấn công Việt Nhĩ Ba.

Nhận được tin tức Hình Long Đại Việt công hội đại phá thành công Hà Thác chiếm được một cái kiến thôn lệnh hoàng kim, khiến bọn chúng càng đỏ mặt, càng điên cuồng.

Trong một ngày bọn chúng đã tổ chức 3 lần tấn công, phó tướng bên Việt Nhĩ Ba cũng có 2 cái võ tướng cấp 3, một là Kha Long thống lĩnh cung kỵ binh, thứ hai là Ngô Tiến thống lĩnh thương bộ binh.

Phó tướng lĩnh Ngô Tiến là một nhân vật tài ba, tư chất ít nhất cũng cấp S vượt trội so với các tướng lĩnh đồng cấp thuộc Vô Biên Thành.

Kỹ năng của hắn là [Thuần Kích] kỹ năng kết hợp bộ binh cùng thương binh, gia tăng 100% phòng thủ cho bộ binh, 50% lực tấn công cho thương binh hàng sau.

Với kỹ năng này cho dù tam đại công hội có xông lên bao nhiêu cũng khó mà vượt qua hàng thủ khủng bố kia.

Liên tiếp 3 trận không lần được một tấc, vậy mà còn tổn hao gần 5000 quân, khiến cho bọn chúng khóc ra nước mắt.

Thế nhưng như vậy chưa đủ, vì đối nghịch với Hùng Vũ thế nên bọn họ đã tách rời quân doanh tự đóng riêng quân doanh cho mình.

Lợi dụng trời tối Kha Long thống lĩnh 5000 kỵ binh cùng 3000 cung binh giữa đêm cướp trại quấy phá, khiến cho tin thần bọn chúng càng thêm hoảng loạn sĩ khí sụt giảm mạnh.

Sáng ngày hôm sau Ngô Long, Kha Tiến đại phát dẫn đại quân tổng tấn công người tam đại công hội.

Nhận được tin tình báo Hùng Vũ dường như ngủi được mùi cơ hội, hắn liền động quân.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 69: Hùng Vũ khiếp sợ

Kiều Minh Phong thống lĩnh Hoa Đô công hội cùng 2000 quân binh của mình ngăn cản bước tiến như lửa Kha Long. Tường chừng với số ít quân lính này cùng các công sự tác chiến cũng ngăn cản bước thế quân khăn vàng trong chốc lát. Để cho đại quân thoát đi

Thế nhưng sự thật không như hắn tưởng, Ngô Tiến chỉ huy đại bộ phận Bộ Binh cùng thương binh của mình phối hợp cực kỳ chặt chẽ, khiến cho đội hình phòng thủ của Kiêu Minh Phong trở nên vô dụng.

Kha Long thừa thế đánh áp sát vào, Cung Kỵ binh tấn công tầm xa đồng thời cực kì cơ động, nên trong vòng một giờ 2000 quân Kiêu Minh Phong không còn một móng, ngay cả thống lĩnh như hắn không giữ được tính mạng, chết ngay tại đường trường dưới trường đao của Kha Long.

Đại quân tam đại công hội nhận cơ hội Kiêu Minh Phong bộc hậu, tháo chạy được hơn 10 dặm, theo hướng doanh trại Hùng Vũ mà chạy.

Thế nhưng chưa được bao lâu phía sau đã truyền đến âm thanh chiến mã hí vang, dẫn đầu là một võ tướng cầm chiến đao cực lớn, thân hình cực kỳ lực lưỡng, toàn thân áo giáp đen, trên đầu còn có một chiếc khăn vàng.

Người này chính là võ tướng cấp 3 Kha Long hay Long Hắc tử. một trong những viên mãnh tướng cực kỳ lợi hại của Việt Nhĩ Ba tứ thống lĩnh.

Nhìn dáng vẻ hùng hổ của Kha Long đại quân thất sắc, càng nhanh chóng co giò bỏ chạy, thế nhưng bộ binh, thương binh tốc độ làm sao nhanh như kỵ binh cho được. chưa đầy 1 nén nhang sau, Kha Long đã đánh tới.

Hoa Đô công hội cắn răng quyết tâm thủ hộ phía sau. Tự tập 1000 quân chống trả lại. thế nhưng sĩ khí đang giảm sút mạnh, còn đang rơi vào trạng thái trốn chạy. 1000 quân giống như bọt nước nhanh chóng bị tiêu diệt.

Cuối cùng Đại quân chạy vào trong cốc khẩu. 2 vạn quân chỉ còn lại gần một nửa cố gắng trấn thủ bên trong.

Kha Long khí thế như mãnh hổ, nhìn đám tàn quân trong cốc khẩu, hắn không ngừng cười lạnh cùng khinh miệt.

Thân là một võ tướng, khí chất đương nhiên là phải có, cho dù có thua cũng phải thua sao cho oanh liệt, sống phải có cốt khí. Hổ chết để lại da, còn người để lại tiếng, cho dù có chết thì 18 năm sau lại làm một hán tử.

Với một Võ Phu như hắn, đó mới chính nghĩa, đó mới là đích thực cho cuộc sống.

“Cách Huỳnh Đệ! Hôm nay chúng ta cùng lập ra chiến công! Tiêu diệt đám ô hợp này! Sẽ có một ngày chúng ta dẹp yên cái Cửu Chân quận này, sau đó đập nát Giao Chỉ, công phá Giao Châu. Tạo một thịnh thế thái bình! Giết!” Kha Long hô lớn.

Phía sau 5000 đại binh của hắn cũng hô to, sát khí dâng tận trời xanh.

3000 thiếp kỵ xông vào như chỗ không người, 2000 cung kỵ phía sau cũng không ngừng bắn tên, thế trận nghiêng về một bên, 1 vạn lại đầu không lại 5000 quả thật tam đại công hội giống như một trò cười thật lớn cho người chơi.

Tướng chừng như thế cục đã an bài, thế nhưng ngay tại lúc này xung quanh khẩu cốc lại có tiếng quân hô hoán từ trong rừng cây, hơn 8000 quân binh không biết từ đâu xuất hiện bao vây toàn bộ cốc khẩu.

Đứng trên mỏm đá Hùng Vũ phe phẩy một chiếc quạt lông, nét mặt không vui không buồn nhàn nhàn nói “một lũ ô hợp, bần nhào không đáp lên tường!”

Hắn khẽ vẩy quạt lông một cái nhẹ, phía sau thân binh liền ra lệnh, trống trận ngay lập tức vang lên, ầm ầm như sóng.

Đại quân của hắn từ trên núi đánh xuống cốc khẩu, nhìn thấy được đại quân cứu giúp quân lính của tam đại công hội dường như được bom thuốc lốc. một mực phản công lại.

Kha Long bị dồn tứ phía, hắn không hề nao núng, như sói giữa bầy dê, vừa đánh vừa rút, đội hình tuy có chút chật vụn nhưng không hề rối loạn, quân trước tới trước, quân sau có sau.

Trên mỏm đá Hùng Vũ nhìn một vị võ tướng có thực lực lẫn chỉ huy vô cùng tốt, nét mặt hắn vô cùng âm trầm, cũng như có chút tiếc hận.

Ngay lập tức ra lệnh cuồng công! Cho dù có như thế nào phải giết được võ tướng địch.

Qua những ngày này, hắn đã nghiệm ra một điều tiêu diệt võ tướng sẽ nhận được một thắng tướng lệnh. Mà khi sử dụng thắng tướng lệnh ấy, tư chất võ tướng chính là chỉ số trung bình tư chất cộng lại. Ví dụ như thắng tướng lệnh tư chất A kết hợp với binh sĩ tư chất C sẽ ra võ tướng tư chất B.

Hắn có thể nhìn ra tên Kha Long này thực lực ít nhất cũng võ tướng cấp 3, tư chất thấp nhất cũng S. Hắn tiếc hận cũng vì điều này, trong toàn bộ thuộc hạ chưa chuyển chức võ tướng của hắn, không một ai tư chất A trở lên.

Nếu như hắn có thể thu phục một võ tướng có tư chất cao như vậy, cho dù phải hy sinh toàn bộ binh sĩ hắn cũng muốn, thế nhưng, điều này hầu như là bất khả thi, tên Kha Long này chỉ huy rất cao, hơn nữa hắn phân phối trận hình chặt chẽ không hề rối loạn, có nghĩa tên này trí rất cao. Thân hình lực lưỡng thể hiện võ lực cũng cực cao.

Đây là một võ tướng lần đầu tiên hắn thấy mọi năng lực đều phát triển toàn diện, tuy giết trong lòng có chút tiếc hận, thế nhưng một tên võ tướng dũng mãnh như thế, để lại bên quân địch chính là một mối nguy hại cực lớn cần phải diệt trừ ngay.

Toàn quân chủ lực Đại Vũ trấn ngày càng tấn công dồn dập, giống như là liễu mạng, mảy một đao thì ôm mảy một thương, 1 mạng đổi một mạng, chém thêm một đao xem như kiếm lời.

Lúc này Kha Long đại biến, thế nhưng vẫn như cũ trầm tĩnh vô cùng. Hắn đang đánh giết cực kỳ hăng máu, thế nhưng cái đầu của hắn vẫn vô cùng lạnh đang tìm cách phá giải thế cục.

Bỗng chốc tin quang lóe lên, tại một phía xa xa nơi có tiếng trống trận vang trời. Hắn bắt chợt gầm lên, chết cho bọn tướng quân.

Từ bên hông hắn lấy ra một thanh trường cung màu hoàng kim. Bách Bộ Cung trang bị hoàng kim.

[Nghệ Xạ] hắn liền hú dài một tiếng thi triển ra kỹ năng của mình.

[Nghệ Xạ] kỹ năng trung cấp, tấn công đơn lẻ, bách bộ xuyên đương cự ly ngoài 400m, khi trúng mục tiêu tạo ra hiệu ứng nổ trong phạm vi 10x5m.

Như một quả rocket cự ly ngắn, mũi tên băng băng lao tới, tại mỏm đá Hùng Vũ đứng có ít nhất 30 tên Hồ Vệ thủ hộ cho hắn, nhìn thấy một mảng kia, bọn chúng đều thất sắc.

Hồ Vệ: binh chủng bộ binh, tấn công cực mạnh, nhưng phòng thủ yếu, độ nhạy bén cao. Thích hợp làm quân hộ vệ.

Hùng Vũ cũng không còn giữ sách thái nhàn nhạt, mặt mày cũng tái xanh đi. Trong thâm tâm hắn thầm nghĩ, thôi xong rồi, lần này quá xúc động rồi.

Hắn không ngờ lần này tướng địch cực kỳ lợi hại, không Kha Long quá lợi hại, mà hắn quá tự tin vào chính mình, hắn cho rằng đám quân binh này cũng ngu như bọn trước, nên chỉ cần chiếc lược phù hợp sẽ dễ dàng tiêu diệt bọn chúng mà thôi.

Nhưng lần này, một tên võ tướng tư chất cao gánh cả đội hình, ván cờ của hắn đã tính sai một bước và trả giá cho sai lầm lần này chính là tính mạng của mình, hắn thờ dài chờ chết.

“Oanh!” tiếng nổ lớn, xung quanh phiến đá bốc cháy dữ dội, xung quanh toàn là những mảnh đá vụn, khói bụi bay mù mịt.

“ Hùng Vũ đại nhân!”

“ Hùng Vũ trấn trường”

“ Hùng thống lĩnh”

Liên tiếp là những tiếng gào thét, bị thương, 50 hồ vệ chết hơn phân nửa.

Tại giữa chiến trường Kha Long hừ lạnh một tiếng khàn giọng rút quân.

Đoàn cung kỵ binh lợi dụng địch nhân sơ suất mà phóng ra cốc khâu.

Cách trung tâm vụ nổ 6m, Hùng Vũ bò dậy từ dưới đám xác chết hồ vệ, trong miệng không ngừng ho khan, từng giọt máu tươi chảy dài trên khóe miệng đáng vẻ vô cùng chật vật.

Nhưng lúc này hắn lại thở phào một hơi nhẹ nhàng “ cũng may không chết”.

Ngay sau một lần suýt chết cũng như thăm dò được lực lượng quân khản vàng Hùng Vũ quyết định Đại Vũ trấn sẽ không tham gia thảo phạt Hoàng Cân nữa, mà tiếp tục làm rùa rút đầu phát triển thế lực của mình.

Người tam đại công hội tuy không có rút về mà có ý định sáp nhập quân binh vào Tiên Lâm hoặc Ma Kỳ, thế nhưng bọn họ đều bị cự tuyệt vì lý do đơn giản, bọn họ là một đám ô hợp.

Vậy nên một lần nữa lại họp binh cùng Đại Việt công hội. tạo nên tình thế cánh cửa phía bắc Vô Biên thành hoàn toàn không ai công xuống, kế hoạch bao vây tứ phía bị bỏ trống.

Tam đại công hội, họp binh cùng Hình Long tại chiến tuyến phía đông, khiến cho Hà Thác trấn thủ cổng thành phía đông trở nên nguy kịch.

Việt Nhĩ Ba được điều qua phía đó, còn lại sao cho Ngô Tiến chỉ huy 3000 quân phòng thủ chiến tuyến phía bắc. số quân còn lại Hà Thác đối chiến cùng Hình Long.

.....

Tại chiến tuyến phía nam và phía tây vẫn yên hơi lặng tiếng, Sa Khương tổng cộng đã đánh nhau 4 lần với liên minh Hoàng Kỳ Phương, nên kinh nghiệm của hắn rất là phong phú. Hắn biết thực lực liên minh cực kỳ ghê gớm, trang bị cực tốt hơn nữa binh chủng vượt bật hơn hẳn tất cả quân sĩ mà hắn có. Chính vì vậy hắn áp dụng chiến lược án binh bất động, tăng cường thủ vệ đặc biệt là vào ban đêm.

Còn tại chiến tuyến phía tây thì càng mờ nhạt hơn nữa, Lâu Liệt cũng chẳng có chút ý tư hăng hái tiến công như mấy lần trước mà cứ tiếp tục án binh bất động.

Phía tây, nam dường như nhẹ nhàng, thế nhưng bên trong lại có một làn sóng cực mạnh đang âm thầm di chuyển bên trong chỉ cần nó bộc phá ra bên ngoài, chắc chắn càng quét tất cả trở ngại.

Thời gian nhiệm vụ dần dần đếm ngược, chỉ còn lại 5 ngày. Trên khóe miệng Đặng Lâm khẽ nhếch lên, nhìn về một phía xa xa, khẽ thở dài.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Sa Khương bi ai

Khi trời vừa bắt đầu tờ mờ sáng, doanh trại Tiên Lâm đã bắt đầu động, 5000 quân mã xuất phát, thẳng tiến quân trại Sa Khương, tiếng trống trận rền vang báo hiệu một hồi đại chiến sắp tới.

Sa Khương từ sớm đã nhận được tin tức, trong tay hắn có 2 vạn 5 đại quân, thế nhưng đối với 5000 đại quân có chút e ngại, bởi vì hắn đã ăn nhiều quả đắng rồi.

Địch nhân không những dừng mảnh thiện chiến, hơn nữa chủ tướng vận binh như thần, khó mà bắt bài được bọn chúng.

Bên kia Miếu Phi cũng đã truyền tin về, chiến tuyến phía Đông thất thủ, 4 vạn đại quân bao vây thành Vô Biên. Nên mệnh lệnh cho hắn cho 1 vạn quân trở về Vô Biên thành trấn thủ.

Đã ngheo nay còn gặp cái eo, 2 vạn 5 quân hắn còn sợ không đủ, thế nhưng mệnh lệnh cấp trên không thể không thực hiện.

Ngay chính lúc này 1 vạn quân vừa chuyển đi chưa được một ngày, Đặng Lâm bắt đầu công phá. Làm cho hấn tức muốn nổ phổi.

Ngay lập tức hấn cho quân cấp báo tình hình cho Lâu Liệt, yêu cầu hấn viện trợ. Trong lòng Sa Khương biết, Lâu Liệt sẽ không cấp quân cho hấn, nhưng hấn vẫn muốn có một hy vọng nhỏ nhoi.

Miêu Phi cấp cho Sa Khương 2 võ tướng cấp 3 một là Thiên Tu hai là Thống Chiến. hai võ tướng này chỉ là võ tướng bậc trung, tư chất cũng không cao, kỹ năng lại càng không ra gì. Thế nhưng nhà nghèo làm gì chê thóc. Sa Khương liền chỉ huy đại quân của mình chia làm 3 hướng phòng thủ, mỗi nhánh gồm 5000 quân.

Một nhánh là trung tâm cho hấn chỉ huy, trực tiếp chiến đấu với 5000 quân của Đặng Lâm, nhánh thứ hai do Thống Chiến chỉ huy, bọc vào bên cánh phải. nhánh quân còn lại Thiên Tu chỉ huy, làm nhiệm vụ bọc hậu. nhiệm vụ phân chia rõ ràng.

Hai tên võ tướng có chút không hiểu, tại sao chủ tướng của mình lại sợ hãi bọn kia đến thế, bọn chúng chỉ có 5000 quân, quân ta đến 1 vạn 5. 3 đánh một không chột cũng què. Thế nhưng quân lệnh như sơn không thể không thực hiện, thế nhưng trong lòng bọn họ lại chịu một nỗi uất ức.

Nếu Sa Khương biết trong lòng bọn họ đang nghĩ điều gì chắc tức đến hộc máu tươi. Nghé non thì bao giờ sợ lão hổ.

Đây là lần thứ 4 Sa Khương đánh với Đặng Lâm. Dường như quá quen với cách đánh của đối thủ, nên Sa Khương vẫn án binh bất động, tăng cường phòng thủ bên công thành, tranh thủ thời gian cho 2 tên võ tướng kia làm nhiệm vụ.

Thống lĩnh 5000 quân Đặng Lâm chính là Lạc Ba Lạng quân sư đứng thứ ba trong Đại Ngàn trấn. trong tay Lạc Ba Lạng lúc này có 5 võ tướng Lạc Trấn, Lạc Hạc chỉ huy kỵ binh, Lạc Lực và Lạc Trác chỉ huy bộ binh, Lạc Bác chỉ huy cung binh. Mỗi vị võ tướng mang theo 1000 thân binh, đội hình chỉnh tề cách quân doanh Sa Khương 1 dặm thì dừng lại tiếng trống trận rền vang.

“Sa Khương chúng ta lại gặp mặt! người quả thật là một con gián đánh hoài không chết!” từ phương xa truyền đến âm thanh của Lạc Ba Lạng.

“các người là một đám tiểu nhân vô sỉ, hết lần này đến lần khác bắt ta! Có gan thì tới đây làm một trận sống mái!” Sa Khương mặt đỏ lên thét lớn.

“Mãnh phu! Lạc Hạc cho tên phản tặc không biết trời cao đất dày này một trận đi nào!” Lạc Ba Lạng xem thường Sa Khương.

“Vâng” ngay lập tức Lạc Hạc cười một con chiến mã màu đen tuyền tiến lên phía trước, khí thế hiên ngang.

Khỏe miệng Sa Khương có chút giật giật! “Mã mẹ nó! Một tên võ tướng trang bị hoàng kim đến tận răng kia, làm sao hấn có thể đánh lại, cho dù 2 tên Thiên Tu cùng Thống Chiến lên một lượt, hấn cũng biết ai là người chiến thắng.

“Hừ Vô sỉ!” Sa Khương gầm lên.

“tất cả thủ quân chuẩn bị! bọn đề tiện chuẩn bị công trại! quyết tử chiến!” Hấn gào lên.

Nhìn thấy tràng cảnh Lạc Ba Lạng cũng chẳng lộ gì ra về bất ngờ, dường như đã trong tầm dự đoán của hấn.

“Sa Khương! Người thật là một tên đàn bà! Ta không biết tới khi ta đánh vào thành Vô Biên người lại trốn chỗ nào nữa” giọng Lạc Ba Lạng cực kỳ trào phún.

Lạc Lực và Lạc Trác chỉ huy bộ binh bắt đầu kết trận chuẩn bị cường công doanh trại Sa Khương.

Trên đỉnh núi cách đó không xa Thống Chiến nhìn thấy tất cả, trong lòng hấn không ngừng khinh thường Sa Khương, một chủ tướng lại có thể nào bị vũ nhục đến như thế vậy mà cũng không dám ho ra một tiếng.

Hấn lắc đầu thở dài “Miêu Phi đại nhân, lần này ngài hại ta rồi!”

Ngay lúc này Lạc Lực và Lạc Trác đã cho quân đi công thành, Bộ Binh xung phong, lợi dụng những tấm khiên của mình mà giảm sát thương từ cung tiễn đối phương.

Đội hình 2000 người chia làm 400 tổ, mỗi tổ 50 người, mỗi 10 người hợp thành một tiểu đội. đội hình xếp theo Loạn Kiếm trận.

Loạn Kiếm trận là một trận pháp học tập được khi xây dựng Phủ Sách Lược (chương 27). Loạn kiếm trận là trận hình phòng thủ cực mạnh, lấy bộ binh là chủ, xếp theo hình chữ nhật.

Xây dựng Phủ Sách Lược đây chính là Chủ kiến của Hoàng Kỳ Phương, tuy giá tiền cực cao, thế nhưng lợi ích mang về lại cực đại.

Bên trong phủ sách lược có tổng cộng 10 trận hình, tùy theo loại mà có ưu nhược điểm khác nhau: Ngư Lân trận, Trường Xà trận, Phương trận, Loạn Kiếm trận, Phong Thi trận, Hạc Dực trận, Cơ Hành trận, Nhạn Hành trận, Chùy Hành trận và Hồ Thao trận.

Bên trong 10 trận hình Phương Trận cùng Loạn kiếm trận là tăng cường phòng thủ mạnh nhất. rất thích hợp dùng để công thành.

Trận hình như một chiếc giáp rùa, chậm rãi tiến lên, mặc cho mưa tên ầm ầm lao xuống. phía ngoài Lạc Bác không ngừng chỉ huy cung binh bắn yểm trợ cho Lạc Lực và Lạc Trác.

Trận thế dường như nghiêng về một bên 5000 quân thủ thành của Sa Khương hầu như không làm được già 3000 quân tinh nhuệ của Lạc Ba Lạng.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

❧Kỳ Phương❧Vô Tà❧

Trên núi nhìn thế trận, Thống Chiến tức giận đến tay rung bần bật” Phế vật! chủ tướng phế vật!” hán không phải võ tướng thuộc sở hữu của Sa Khương, mà là phụng mệnh Miếu Phi mà làm việc. vì thế mệnh lệnh của Sa Khương hán có thể không hoàn toàn phục mệnh.

Ý đồ của Sa Khương rất rõ, 5000 quân của hán là mồi nhử, chỉ cần quân của Tiên Lâm xông vào doanh trại, tới lúc đó 5000 hậu quân của Thiên Tu xông vào, lợi dụng địa thế doanh trại mà phải công, lúc này địch nhân ắc sẽ loạn. thừa cơ hội này Thống Chiến dẫn phục quân từ bên ngoài đánh vào, hai mặt giáp công địch nhân ắc bại.

Thế nhưng người tính không bằng trời tính, Thống Chiến không phục tùng mệnh lệnh của Sa Khương, thấy tình thế doanh trại cấp bách, một mực không chịu nổi, một xông xuống núi trợ giúp quân thủ thành.

Nhìn thấy trần cảnh này, trong lòng Sa Khương Oanh một tiếng, không nhịn được mà phun ra ngụm máu tươi “Mã Mẹ nó! Võ tướng kiêu gì mà không phục mệnh! Xong! xong! Sa Khương ta xong tại đây rồi.”

5000 quân mã Thống Chiến từ trên sườn núi đánh xuống, Lạc Ba Lạng cũng không có chút biến hóa nào cho lớn, chỉ nhàn nhạt nhìn về phía phương xa. Miệng lẩm bẩm “không biết bên kia như thế nào rồi, hy vọng chủ công không gặp nguy hiểm”

2000 kỵ binh ầm ầm xông lên, ngăn chặn bước tiến của Thống Chiến. sau đó hỗn chiến xảy ra, tiếng thang khóc đầy trời.

Trận chiến kéo dài đến giữa trưa, Lạc Ba Lạng cho thu quân, phục hồi sức lực cuối buổi chiều sẽ đánh hạ doanh trại Sa Khương.

Khi đại quân Lạc Ba Lạng rút lui, lúc này Sa Khương mới thở phào nhẹ nhõm. 1 vạn rưỡi quân của hán chỉ còn không quá 4000.

5000 quân của Thống chiến, thì không còn một mống, đồng thời vì cái tính không phục tùng mệnh lệnh cấp trên nên cũng đã tử trận. khắp doanh trại của hán xác chết đầy đất, máu tươi chảy thành từng dòng suối nhỏ.

Nếu như không có đại biến xảy ra thì trong vòng tối nay đại doanh của hán sẽ bị công phá. Lúc này Sa Khương cực kỳ mệt mỏi, dường như hán già thêm 20 tuổi, chỉ sau một ngày mái tóc từ đen mượt trở thành pha sương, không một chút ý chí.

Thế nhưng phía sau quân truyền tin lại mang cho hán một niềm vui bất ngờ, Lâu Liệt tự thân dẫn 5000 thân binh của mình tới trợ giúp. Giúp hán phòng thủ chiến tuyến phía nam.

Ban đầu Lâu Liệt có 2 vạn 5 quân, nhưng rút về Vô Biên thành 1 vạn. trong tay hán còn 1 vạn 5 quân. Nhưng trong đó có 5000 quân chính là thân binh của mình từ Hà Bi trấn. chiến tuyến phía tây để lại cho Lý Bắc cùng 1 vạn quân trấn thủ.

Nhận được tin tức Sa Khương vui mừng, cười đến phát điên “trời không phụ Sa Khương ta! Trời không diệt tuyệt ta! Ta Sa Khương chính là tiểu Cường đánh hoài không chết”

Hai giờ sau Lâu Liệt cùng Lý Toan dẫn quân vào doanh trại Sa Khương. Sắc mặt Lâu Liệt cực kỳ âm trầm, từ xa Sa Khương, đã tiếp đón ân cần chào hỏi, để tặng thêm mấy phần hũu.

Nhưng sự thật lại như gáo nước lạnh tạt vào mặt hán.

“Sa Khương! Ngươi thật là vô năng! Với quân tình như thế này, sao ngươi có thể chống trả được với bọn lang hổ kia!” Lâu Liệt cực kỳ tức giận.

“Nhưng ta phải làm sao! Địch nhân quá mạnh, còn tướng sĩ lại không nghe lời, một mực làm theo ý mình! Ngươi nói ta phải làm sao?” Sa Khương lúc này hán thực sự là vô cùng tức giận.

“rút lui! Bảo toàn lực lượng, Vô Biên Thành, thành cao, hào sâu dễ thủ khó công.” Lâu Liệt nhanh chóng trả lời.

“còn nơi này thì sao? chẳng lẽ bỏ mặt?” Sa Khương có chút do dự.

“vậy ngươi nghĩ tình hình như thế này, ngươi chống trả được bao lâu, không nhưng trại mất, mà toàn quân cũng bị diệt!” Lâu Liệt có chút khinh thường Sa Khương, giọng điệu không hề nề nang một chút nào.

Sa Khương âm trầm nghĩ ngợi một hồi lâu, rồi mới thở dài làm như vừa mới quyết định một chuyện cực kỳ hệ trọng.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

❧Kỳ Phương❧Vô Tà❧

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 71: Cuồng Sát! Bật cuồng sát lên! Hôm nay chị đại khai sát giới! Giết

Chưa đầy nửa giờ sau, toàn quân tập kết, 4000 quân lính còn sót lại, một mực rút lui về Vô Biên thành, 5000 quân mã Lâu Liệt ở phía sau đoạn hậu.

Từ phía xa xa Lạc Ba Lạng nhìn thấy tàn quân rút đi khóe miệng khẽ nhếch lên, ra lệnh công chiếm Sa Khương quân doanh.

Chiến tuyến phía tây Hoàng Kỳ Phương đang nhàn nhã ngắm nắng chiều, nhân sinh những ngày này của nàng thật là bi ai, mấy huynh đệ tỷ muội một mực cho rằng nàng đang chuẩn bị yêu một lần nữa, bọn họ cứ gò ép nàng với cái tên dở hơi Đặng Lâm kia.

Tuy về bề ngoài có chút soái, thế nhưng tính tình thì lại như đàn bà, dờ dờ ương ương, không có quyết đoán, làm việc thì cứng nhắc, không có sáng tạo.

Nếu như Đặng Lâm nghe những lời nhận xét này của Hoàng Kỳ Phương với mình thì ác hửn thờ dài thành tiếng, hửn là một CEO tập đoàn lớn, khấn không những phải công công việc trong game mà còn phải điều hành cả một công ty. Nếu có gì sơ xuất thì trên 2000 miệng người ăn sẽ bị treo lên.

Còn nếu như Hoàng Kỳ Phương không phải sống lại một lần nữa thì hửn giờ này nàng đang cặm cụi lột da thú rồi. chứ làm gì có cửa ngòi mát ngắm hoàng hôn như thế này.

Đó chỉ mà một chuyện, chuyện đau đầu hơn chính là Bác hai, chị của ba lại bắt nàng đi xem mắt. nhân sinh đúng là phiền muộn.

Vài ngày trước, khi mẹ nàng đi tám chuyện bát quái ở quán cà phê đầu đường, thì bắt gặp Bác hai nàng.

Bác Hai nàng là Hoàng Thúy Hà, vì là con gái nên được ông bà cưng chiều từ nhỏ, tuy là con nhà trung bình, thế nhưng bác hai luôn hưởng dụng như một cô công chúa gia đình bậc trung. Hơn nữa sau khi phát dục bác hai ngày càng xinh đẹp. trong quảng trời gian học đại học, nàng chính là một trong tam đại mỹ nhân trong trường được rất nhiều người theo đuổi.

Sau cùng nàng kết hôn cùng một ông tổng giám đốc giá trị cũng 100 triệu. từ lúc đó bác hai ngày càng xa cách giới gia đình nàng, ngay cả ông bà nội nàng cũng không thường đến thăm, một năm chỉ có ngày lễ tốt mới về nhà, nhưng được chưa được vài giờ lại đi. Ngay cả khi ông bà mất Bác Hai cũng chỉ đến cuối chào một cái rồi đi.

Cho nên trong lòng nàng luôn có một sự oán hận không hề nhẹ với Bác hai nay.

Vậy mà sau bao năm không gặp, vài ngày trước nàng lại bắt chuyện với mẹ nàng, hơn nữa còn dò hỏi nàng có bạn trai chưa.

Mà mẹ nàng lại rất thẳng tính, có gì nói đó, nàng vừa chia tay bạn trai. Nên ngay lập tức bác hai tỏ ý muốn gặp nàng.

Sau đó lại ép buộc nàng đi xem mắt, nghe đầu tên này làm con trai của phó cục trưởng công an thành phố, gia đình quyền thế. Hơn nữa hửn còn là một doanh nhân trẻ đầy triển vọng.

Lần này rất may công ty hửn làm ăn với công ty nhà bác hai, nghe đầu giá trị hợp đồng lên tới 50 tỷ, bảo rằng gia đình ấy tốt, nếu thuận lợi làm con dâu nhà ấy sẽ sung sướng cả đời.

“hử! lúc này nàng thiếu tiền chắc!, giá trị con người này lúc này cũng lên tới trăm tỷ đôla. Mọi người thân cận bên nàng, mỗi tháng cũng được chia hơn 10 triệu, riêng cái tên Hùng Phong kia, trong những ngày nay bạo phát, trong thời gian ngắn đã chiếm giữ 1/5 diện tích trên đảo Cát Bà rồi, chỉ còn một số mục tiêu mới như doanh tại hải tặc cấp 3, sơn trại cấp 3 còn chưa động được thôi. Còn lại đều thuộc về hửn quản lý. Do vậy tiền thưởng ngày tăng càng nhiều, trong mấy chốc con số đã lên tới 13 triệu.

Nàng đang trầm nghĩ có nên giảm phúc lợi cho tên này hay không.

Thế nhưng tên Hùng Phong nay, sau khi bị sa cơ, tiền và quyền lực đối với hửn cũng không còn quan trọng nữa, hiện tại Nhã Phương chính mà mục tiêu duy nhất trên trần đời này của hửn. một ngày làm việc như điên trong trò chơi, hao tổn hết 12 giờ. Số giờ còn lại hửn đều tự tâm chăm sóc cho Nhã Phương.

Có nhiều lúc nàng nghĩ, đôi lúc Nhã Phương như thế còn hạnh phúc hơn nàng, bên cạnh luôn có người mình yêu, còn nàng, cái trò chơi tình cảm ấy đã chết trong cái khoảnh khắc dao đâm xuyên tim rồi.

Trở lại vấn đề chính, Bác Hai nằng nặc đem nàng đi xem mắt, nàng ban đầu cũng không có chịu, thế nhưng một ngày bác hai gọi đến nhà nàng không dưới trăm cuộc, chưa tính là ăn ở nhà nàng, đuổi cách nào cũng không chịu đi.

Vì một cuộc sống yên bình Hoàng Kỳ Phương phải hy sinh một ít thời gian để gặp một tên dở hơi nào đó. Nhân sinh thật là bi ai a.

Sau khi Lâu Liệt hành quân đi hỗ trợ cho Sa Khương thì chưa tới 1 ngày sau đó, Hoàng Kỳ Phương đã cho quân đánh vào doanh trại Lâu Liệt, do không có chủ tướng duy trì thế trận, nên chỉ nửa ngày 1 vạn quân khăn vàng tiêu diệt một nửa, đầu hàng một nửa, Lý Bác một nửa trở lại quân doanh.

Trên người Lý Bác có chút chặt vật, thể nhưng thần tinh khí sáng, không có chút khí thế của một tên tù binh cả.

Nguyên nhân là do, là trước khi nàng công hạ Hà Bi trấn nàng đã chôn xuống một cọc ngầm để giúp Đặng Lâm công chiến thành Vô Biên.

Trong tối hôm đó Lâu Liệt đã đầu hàng, hơn nửa 2 thủ hạ của hắn cũng qui thuận. thừa nước đục thả câu, khi tin tức vẫn chưa truyền về Vô Biên Thành, nàng liền triển khai một cái âm mưu cự đại.

Nàng giả vờ để cho Lâu Liệt cùng đám thân binh của mình chạy thoát, sau đó lại đầu nhập vào Vô Biên thành, tại Vô Biên thành Lâu Liệt không ngừng lấy được sự tín nhiệm của Miểu Phi, đủ để hắn thống lĩnh một quân trấn thủ một phương. Chỉ cần hắn làm được như vậy Vô Biên Thành sẽ không chịu mỗi một kích tấn công của 2 quân bọn họ.

Cái bọn họ chờ chính là đám ăn hôi kia trợ giúp một tay phân lực lượng Miểu Phi ra từng nhóm nhỏ, để bọn họ thuận lợi công thành.

Sau khi Sa Khương cùng Lâu Liệt triệt hồi Vô Biên thành thì kế hoạch cũng đã hoàn thành một nửa. nửa còn lại thì phải chờ vào Tiên Lâm rồi.

Hai ngày sau, Đặng Lâm cùng Hoàng Kỳ Phương thuận lợi áp sát thành Vô Biên. Tiến quân quả đúng là thần tốc. hai đại quân hợp thành một doanh, quân số lên tới 3 vạn 5 quân.

Bên trong Vô Biên thành chỉ còn hơn 5 vạn quân, tình thế khá là cấp bách. Hai mặt đông thành và Nam thành đều bị vây công, từ sáng sớm tại phía đông đã đem quân công thành rồi. hơn phân nửa quân lính trong thành đều tập trung qua bên đó.

Bên nam thành có 1 vạn đại quân thường trực tại tường thành, mà trong đó có 5000 thân binh của Lâu Liệt.

Ngay tối hôm đó, lợi dụng trời rồi, hơn nửa có phản gian Lâu Liệt, nên 1 vạn quân nhanh chóng lên vào thành Vô Biên, phối hợp cùng Lâu Liệt, chưa đầy nửa giờ thành nam Vô Biên thành đã nằm trong sự kiểm soát của bọn họ.

Lúc này Tiên Lâm, dẫn toàn bộ đại quân của mình xông vào thành, Hoàng Kỳ Phương cũng tự thân lĩnh quân đánh vào.

Bất ngờ thành Nam bị công phá Miểu Phi điên cuồng giận giữ, phái Kha Long dẫn 1 vạn quân phản công lại. Kha Long là một võ tướng tư chất SS, thiên phú cực cao, chỉ huy cùng trí lực vô cùng tốt, đây chính là một võ tướng đáng gờm.

Một mình hắn có thể cân một đội hình. Thế nhưng đối mặt với hắn cũng không phải hạng soàn. Vương Hồ, Lê Giang, Lâm Quân, Ô Đăng, bọn họ tuy tư chất không cao bằng Kha Long, thế nhưng thiên phú cũng cực mạnh.

Bốn võ tướng đánh với Kha Long, nhưng Kha Long cũng chẳng hề nao núng, hai bên chiến đấu bất phân thắng bại.

Thế nhưng 4 người bọn họ cũng đã cầm chân được Kha Long, không cho hắn triển khai được uy thế của mình, phía bên kia, Đặng Lâm lợi dụng thời cơ, điên cuồng đánh vào phủ thành chính, mục tiêu của hắn chính là Thiên Bi. Chỉ cần chiếm được thiên bi, là nhiệm vụ của hắn sẽ hoàn thành.

Người Đại Việt công hội, nghe được tin của nam Vô Biên Thành đã bị công phá, bọn họ vô cùng bất ngờ, thế nhưng đây chính là một cơ hội rất tốt để công hạ thành, tốt nhất chính là chiếm được cái thiên bi, chỉ cần thiên bi thuộc về hắn, thì chắc chắn một đại thanh cực lớn sẽ nằm trong hắn, Vô Biên thành sẽ trở thành căn cơ cho hắn phát triển.

6 vạn quân đóng tại doanh trại. chia làm hai hướng mà tiến công, một đánh về thành Đông, thứ hai vòng qua, trực tiếp đi vào thành nam.

Tam đại công hội cũng chia binh theo sau Hình Long cơ hội cũng muốn được an lành. Một cái đại thành cấp 3 ai mà chẳng thích.

Sau gần 1 giờ thần tốc hành binh, bọn họ cuối cùng cũng đến thành nam. Thế nhưng chào đón họ là một đội tượng binh lên tới 100 con đang trấn thủ tại công thành, các tháp canh cao cấp cũng đã bố trí đầy đủ, trên tường thành, cũng đứng đầy Kim bộ, cùng thủy bộ.

Nhìn sắc thái trang phục Hình Long trở nên vui vẻ a! đúng là thành nam đã bị công hạ, chỉ cần hắn dẫn quân vào sẽ có đại lợi thu hoạch.

Hắn một một chút để ý đám quân thủ trên kia mà một mực xông vào.

“rào! rào! rào! oanh oanh!” ngay trong lúc hắn hưng phấn, thì toán quân trên kia một mực công kích không một chút ý tứ nhường đường, hắn gầm lên.

“các ngươi đây là ý tứ gì! Sao lại tấn công bọn ta!”

“nơi đây thuộc về bọn ta sở hữu, không phận sự bước vào giết ngay tại chỗ.” Từ trên chỗ cao truyền đến âm thanh của một nữ tử, giọng nàng thánh thót, nhưng sâu bên trong lại có một chút bánh bèo. Nàng chính là Tiểu Hà. Hôm nay nàng nhận một nhiệm vụ vô cùng quan trọng chính là ngu ru bức.

“con mẹ nó! Ta là liên quân Đại Việt công hội, các ngươi muốn chống đối với cả đại Việt a! ngươi mau rút ra cho ta, nếu không ta sẽ cho quân san bằng cái ổ chó của bọn ngươi” Hình Long giận dữ.

“Con Mẹ nó ngu ru bức với chị À. Cừu Gia Lệ đập chết bọn rác rưởi này!” Tiểu Hà rống to.

“Cuồng Sát! Bật cuồng sát lên! Hôm nay chị đại khai sát giới! Giết!” tiếng nàng lạnh lạnh vang trong không trung.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Đắm máu phủ thành chủ

Bị hai mặt giáp công quân đội Miếu Phi cho dù cố gắng hết sức cũng không làm được gì, chưa được một giờ của Đông cũng bị công phá.

Vào lúc này Đặng Lâm cùng Hoàng Kỳ Phương cũng đã đánh tới phủ thành chủ, nơi chính là phòng tuyến cuối cùng của Miếu Phi.

Thông thường khi công một đại thành thị cấp bậc trung cấp trở lên, sẽ có ba phòng tuyến chính, thứ nhất là 4 phòng tuyến ở bốn hướng, thứ hai là tại cửa thành, và cuối cùng chính phủ thành chủ.

Phủ thành chủ là kiến trúc quan trọng nhất, sức phòng ngự cũng cực kỳ kinh người, độ khó gấp 3 4 lần so với cửa thành. Chính vì vậy Hình Long mới điên cuồng tới thế, chỉ cần hắn là người cuối cùng chiếm Thiên Bi thì thành Vô Biên sẽ thuộc hắn.

Hơn nữa phủ thành chủ dễ thủ khó công, giống như một cái mai ô qui, đánh hoài không vỡ. đây cũng là nguyên do tại sao Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm lại tập trung tất cả lực lượng cho lần tổng tấn công này.

Vào lúc này liên quân Đại Việt công hội, cùng tam đại công hội đã phá tan cổng Đông thành Vô Biên, đại quân hơn 2 vạn quân đánh vào phủ thành chủ.

Mà Đặng Lâm cùng Hoàng Kỳ Phương cũng đang đánh vào tận đây, cửa phủ thành chủ cũng muốn vỡ toan.

Nhìn thấy tràng cảnh này thống lĩnh Đại Việt công hội lúc này Nguyễn Gia Huy vô cùng hớn hờ. hắn hoàn toàn không nhìn thấy Hình Long, đây chính là cơ hội của hắn. chỉ cần đám người kia xông vào phủ thành chủ, chắc chắn sẽ ác chiến với quân thủ vệ, lúc này sẽ là cơ hội của bọn hắn đánh chiếm thiên bi.

Hoàng Kỳ Phương lúc này đang chăm chú nhìn trận thế, nét mặt khế cau lại khế nói “Tiên Lâm! Kế hoạch có chút thay đổi, anh đánh vào phủ thành chủ, anh chiếm lấy thiên bi, nhưng trong vòng 30 phút anh phải có mặt trong phạm vi của thiên bi, nếu không thiên bi sẽ tự mình hủy hoại hoặc là người khác chiếm mất, nên nhớ anh chỉ có 30 phút. Chuyện bên ngoài để tôi lo.”

Đặng Lâm nhíu mày “có chuyện gì sao?”

“người Đại Việt công hội tới! rất có khả năng đánh cướp thành quả của chúng ta!”

Nàng nghĩ một hồi rồi nói tiếp “yên tâm có tôi bọc hậu! đám ô hợp này không là gì!”

“ầm!” vào lúc này cửa phủ thành chủ đã bị đánh nát, quân hai bên bắt đầu đánh nhau, trận chiến cực kỳ khốc liệt.

Nguyễn Gia Huy, chuẩn bị đội hình sẵn sàng tấn công, thế nhưng từ xa xa vang vọng lên một tiếng rống cực lớn.

“cút ngay! Nếu các ngươi dám bước vào nữa bước diệt toàn quân!” tiếng rống phát ra từ một võ tướng cười trên mình một con Sói lớn màu trắng, hắn chính là Lê Giang.

Sau khi tiêu diệt được Kha Long, hắn một mực làm quân tiên phong đánh giáp lá cà với quân thủ vệ thành Vô Biên.

Nguyễn Gia Huy sắc mặt trở nên âm trầm, lạnh giọng nói “vị huynh đệ này, chúng ta là người của Đại Việt công hội, phụng mệnh thái thủ đại nhân thảo phạt phản tặc khải vàng! Hà có gì vị huynh đệ ngày cản đường!”

“bốn tướng quân không nói nhiều lời! bước qua đây liền giết” Lê Giang gầm to.

Nguyễn Gia Huy không để ý tới Lê Giang nữa mà nhìn về một nữ nhân đeo mặt nạ ở phía xa xa “Ma Kỳ trấn trưởng ý này như thế nào?”

Hắn cũng nhận ra trên người vị võ tướng cười sói trước mặt trang bị đều là màu vàng hoàng kim, mà hiện tại ai có thực lực mạnh nhất có được trang bị

hoàng kim, đó chính là người phụ nữ thần bí trước mặt, Ma Ma Kỳ trấn trường Vô Ưu trấn.

“trên đời này không có bữa ăn nào miễn phí cả. bọn ta phí bao công sức mới đánh vào tới đây. Ngươi nghĩ chỉ bằng ba cái lời hoa hòe của ngươi rồi ngồi mát ăn bát vàng à? Không có cửa đâu “Hoàng Kỳ Phương giọng điệu lạnh lùng.

“Ma Kỳ! ngươi tự cho mình là đúng a! ngươi muốn chống đối với Đại Việt công hội?” Nguyễn Gia huy cực kỳ tức giận.

“chẳng lẽ Đại Việt công hội là có quyền giành chén cơm của người khác?” Nàng trào phúng a.

“tại đây ai có thực lực, người đó có quyền lên tiếng! có răm mau thả, đừng nhiều lời” Hoàng Kỳ Phương không nhịn được cái thái độ bỏ đời thiên hạ của bọn Đại Việt công hội liền thóa mạ một câu.

“hừ! đừng tưởng ta sợ các ngươi, Ma Kỳ ngươi nhìn ngươi có bao nhiêu quân, 1 vạn. bọn ta có 3 vạn, lấy thịt đè người các ngươi cũng chết” Nguyễn Gia Huy khinh thường.

Đùa nhau à, hần trong tay có tổng cộng 3 vạn, phía sau Hình Long cũng có 3 vạn. hai mặt giáp công đánh vào, cho dù trâu bò đến mấy thì 1 vạn quân của Ma Kỳ chống đỡ được bao lâu.

“Ô Man kết Trận” Hoàng Kỳ Phương chỉ huy.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

Quả thực lần này công Vô Biên thành, nàng mang 1 vạn 6 quân. 6000 quân do Tiểu Hà chỉ huy ngăn cản bước tiến của đám ăn hôi. Còn 1 vạn đi theo Tiên Lâm để hỗ trợ hần.

Chiến đấu trong thành trì, chỉ có bộ binh cùng thương binh là ưu điểm vượt trội nhất, kỵ binh hầu như không có tác dụng vậy nên Voi Chiến cùng Đàng Giáp Ngưu được trấn thủ tại cửa Nam.

Ô Man chỉ Huy Giáp Bộ theo trận hình Phương Trận cùng Loạn Kiếm trận, hia trận hình này giúp gia tăng phòng thủ cực mạnh, xông lên làm tuyến đầu.

Phía sau Lý Toan chỉ huy 2000 cung binh, dùng thế trận [Tiễn Vũ] điên cuồng công kích từ phía sau. Phong Thi trận, gia tăng sát thương thù chiến pháp.

Hai quân giao chiến tuyến đầu chưa động nhau, thì phía sau quân của Đại Việt công hội bị thương vong quá 1000, đã cho thấy sức mạnh kỹ năng [Tiễn Vũ] mạnh mẽ đến cỡ nào, thế nhưng đây chính là kỹ năng sơ cấp mà thôi. Nếu như [Tiễn Vũ] up lên kỹ năng trung cấp [Tên Lạ] sát thương gây ra còn gia tăng gấp bội.

Nguyễn Gia Huy có chút bất ngờ vì kỹ năng tương địch Khá là Mạnh, thế nhưng chỉ có 1000 quân, 3 trâu mất một sợi lông. Chỉ cần đợi lúc quân của Hình Long đánh từ phía sau, quân Ma Kỳ ắt phải chết.

Nhưng lúc này trên bầu trời phủ thành chủ có một cột ánh sáng cực lớn chiếu sáng cả một vùng trời.

Đình! Hệ thống: Người Chơi Tiên Lâm thành công đánh nát Thiên Bi Vô Biên thành. Vô Biên thành vô chủ, trong vòng 30 phút Thiên Bi sẽ phục hồi,. thời gian bắt đầu đếm ngược 1800 giây. 1799 giây, 1798 giây.....

Bất ngờ âm thanh hệ thống thôn báo, tất cả người chơi trong khu vực Vô Biên thành đều nhận được thông báo.

Cả khu vực Vô Biên thành đều im lặng trong chốc lát, sau đó tất cả dường như vỡ òa. Sau 30 phút thiên bi sẽ phục hồi, đến lúc đó chỉ cần lần nữa khắc tên mình lên thiên bi, thì có nghĩa thành Vô Biên sẽ thuộc về người đó.

Như chất kích thích, đám người Đại Việt công hội cùng tam đại công hội, ngày càng hưng hăng xông lên chém giết.

Hình Long bị ngăn cản tại cửa thành phía Nam, nhận được tin tức thì hần càng điên cuồng hơn, một mực dẫn quân xông lên, thế nhưng trước mặt hần chính là 100 con voi chiến sức lực chiến đấu tương đương 1000 kỵ binh hạng nhẹ. Chưa tính, trên đầu bọn chúng còn có một cái hiệu ứng màu xanh lục. đây chính là hiệu ứng của kỹ năng [Thủ hộ] gia tăng 35 điểm phòng thủ. Tương đương địch nhân có trang bị thêm một cái giáp phẩm chất màu lục.

Thương vong của hần đã vượt lên con số 8000 mà xu thế vẫn còn gia tăng, thế nhưng hần vẫn chưa lần được một tác vào trong thành. Hần có 3 vạn quân, quân thủ thành chỉ có hơn 5000, 100 voi chiến, 2000 đẳng giáp ngưu số còn lại là bộ binh cùng cung binh.

Nhưng đang quân kia thực là trâu bò, trang bị từ lam trang trở lên, 3 tên thủ lĩnh toàn bộ là hoàng kim trang bị. so với đội quân cả tàng của hần chỉ có hơn chứ không kém.

Từ sau khi khoảnh khắc cột ánh sáng xuất hiện trên bầu trời chính là khoảng thời gian đếm ngược. càng khiến hần điên cuồng hơn.

Hệ thống: quân lính của bạn bị tấn công bởi quân lính Vọng Hương trấn bạn có 10 ngày để tiến hành phản công.

“con mẹ nó! Vọng Hương trấn là cái trấn chó mà nào!” Hình Long rống giận.

Kế bên quân sư hần không ngừng chỉ huy thế cuộc, nhưng hầu như không ăn thua gì với đội hình chắc như thép trên tường thành.

Bên trong tường thành, với trận hình Phương Trận cùng Loạn Kiếm trận không ngừng đánh lui quân của Nguyễn Gia Huy. Cho dù hấn có mạng kỵ binh đánh vào.

Theo lẽ thường, bộ binh khắc thương binh, thương binh khắc kỵ binh, kỵ binh khắc bộ binh. Do vậy kỵ binh sẽ luôn có lợi thế trước bộ binh.

Vậy mà đám quân lính trâu bò kia, giống như những bức tường thép, kỵ binh hầu như vô dụng với bọn chúng.

Không phải quân lính Hoàng Kỳ Phương trâu bò đến thế, mà chính là do Ô Man với kỹ năng [Thiếu Bích] của mình, ngăn cản bước tiến kỵ binh quân địch.

Trước lợi thế vượt bậc về thế trận, nhưng Hoàng Kỳ Phương lại không có ý tứ đánh nhau mà chỉ thủ trước phủ thành chủ, một bước không rời.

Mà lúc này Đặng Lâm cũng không phải vui vẻ gì, tuy hấn đánh nát được thiên bi, nhưng quân thủ thành vẫn còn, Miếu Phi vẫn còn, các bộ tướng hấn vẫn còn. Chiếm lại thiên bi lạ cơ hội cuối cùng của hấn, vì thế quân thủ vệ còn lại sức chiến đấu bỗng nhiên bạo phát, điên cuồng phản kích.

Quân thủ vệ bên trong phủ thành chủ còn lại ít nhất 1 vạn quân, trong đó còn có 4 tên võ tướng cùng 3 tên thống soái. Mà Đặng Lâm có tới 3 vạn quân cùng 18 tên võ tướng, bên trong phủ lẫn bên ngoài phủ thành chủ, máu chảy đã thành sông. Tiếng la hét thảm thiết, tiếng hô hoán chỉ huy vang vọng cả một vùng trời.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Hùng Gia

Hùng gia tại một đình viện mộc mạc giản dị, nhưng vẫn giữ một nét lịch lãm không hề quê mùa, đây chính là căn nhà của Hùng Đại Vinh, chủ tịch tập đoàn Đại Hùng.

Trong vắng phòng mà việc, một người đàn ông trung niên trông vô cùng lịch lãm và phong độ đang chăm chú xem báo cáo, kế bên còn có một vị mặc trang phục quân gia đang cung kính im lặng đứng phía sau.

Đang chăm chú đọc báo cáo Hùng Đại Vinh dường như nhớ đến điều gì đó thần nhiên hỏi. “Thằng Vụ dạo này nó làm sao rồi?”

Vị quân gia từ tốn đáp “thưa chủ tịch, sau khi gom góp những gì còn sót lại của Đại Thiếu, nhị thiếu đã cố gắng phát triển, một lần nữa xây dựng thôn trang ngày càng mạnh, mấy ngày trước còn công phá thành công một thành trấn của quân khải vàng. Quy tụ được không ít nhân lực. nếu không có điều gì đáng ngại thì trong vòng 2 3 tháng tới thực lực của Uy Vũ trấn chắc chắn sẽ vượt trội hơn so với Đại Việt công hội.”

Hà Thúc! Ngươi thấy thằng Vũ nó như thế nào?” Hùng Đại Vinh lại hỏi một câu, đây chính là điều hấn muốn vị quân gia này nhận xét nhất.

Hung Cửu Hà, là một trong những vị quân gia quyền lực nhất, lão đã phục vụ qua 2 đời gia chủ, kiến thức uyên sâu, hơn nữa khả năng nhìn người của lão cực kỳ độc đáo.

“chủ tịch à! Ngài thật làm khó cho già này rồi!” Hà Thúc có chút khó xử, nhưng lão vẫn trả lời tiếp.

“nhị thiếu mà một người quả thật là thâm tài, âm trầm bất khả lộ, một khi lộ sẽ chấn nát bốn phương.”

“vì là con thứ nên cơ hội chương chấp chức vị gia chủ hầu như là rất thấp, thế nhưng nhị thiếu lại không từ bỏ, mà lại âm thầm học hỏi, đào tạo nhân lực phục vụ cho mình, chỉ cần một cơ hội nhị thiếu sẽ vươn mình lên.”

“Nhị Thiếu là người có tài cao, chí lớn và quyết đoán, qua những lần trạm trấn và cách điều binh khiển tướng cho thấy nhị thiếu là một con người không tầm thường, biết hội tụ nhân tâm, biết co biết giãn, nếu kể vị gia chủ là nhị thiếu, chắc hấn sẽ giúp cho Đại Hùng càng phát triển.”

Thế nhưng Nhị thiếu có một điểm yếu. chính là giải quyết vấn đề không triệt để.

Là người là việc lớn, đương nhiên phải suy tính tới việc bất ngờ, diệt cỏ phải diệt tận gốc, nếu không sau này gió xuân, mây vũ có ngày hồi sinh.”

“ý Hà Thúc là thằng Hùng!” Hùng Đại Vinh có chút thất lạc bỏ báo cáo xuống nhìn về khung ảnh trên bàn.

Trên khung ảnh chính là hình ảnh một vị mỹ phụ và một chàng thiếu niên cô cùng ngây thơ trong sáng.

“Thằng Hùng nó sao rồi!” Hùng Đại Vinh giọng có chút thất lạc.

“đại thiếu sau khi đi khỏi Hùng Gia liền dầm mưa một đêm, sau đó đại thiếu về căn nhà củ của phu nhân sống một thời gian, trong khoảng thời gian đó đại

thiếu bán hàng rong tại chợ đêm, rồi cô quen biết một cô gái, nhưng không bao lâu thì người của Hình gia đến quấy phá, cô gái ấy bị trọng thương, có vẻ rất nguy kịch. Sau đó bỗng nhiên đại thiếu cùng cô gái đó biến mất.” Hà Thúc nói.

“ người Hình gia?” Hùng Đại Vinh nghi vấn.

“ đúng là người của Hình gia, hắn từng làm con chó cho đại thiếu, nhưng sau khi đại thiếu sa cơ hắn đã cắn ngược đại thiếu một ngụm!” Hà thúc giọng điệu bình thản.

“ chuyện này có liên quan tới thằng Vũ không?”

“ có vẻ là không, từ sau khi đại thiếu đi ra khỏi nhà, nhị thiếu không hề quan tâm hay hỏi han gì tới đại thiếu cả, ngay cả người theo dõi, điều tra cũng không có,! Đây chính là điểm yếu lớn nhất của Nhị Thiếu”.

“ thằng Phong nó đi nơi nào! Mật vụ điều tra ra được không?”

“ có điều tra, người giúp đại thiếu trong thời gian đó, là một cô gái, cô gái này từng là mục tiêu của đại thiếu, cả hai cũng không ít mối hiềm nghi, lẫn thù hận, nhưng cô ta vẫn giúp đại thiếu khi gặp hoạn nạn!”

“ rất có thể đại thiếu đang nương nhờ cô ta!”

“ điều tra con bé đó chưa?” hùng Đại Vinh nói.

“ có!”

“ Hoàng Kỳ Phuong, sinh viên năm 2 đại học, là lớp dưới cùng trường với đại thiếu, thuộc dạng mỹ nhân cấp hạng trong trường, gia đình thuộc loại trung lưu làm công ăn lương, không có gia thế, thu nhập cả gia đình không tới 7000 một tháng.”

“ nhưng có điều kì lạ, trong 3 tháng gần đây, cô ta cùng đám bạn cùng ký túc xá đã nghỉ học tại trường, và không biết từ đâu đào ra rất nhiều tiền trong tài khoản, tính tới thời gian hiện tại, cô ta đã có 8 tỷ trong tài khoản, chưa tính các khoản tiêu xài, mua nhà, mua xe, cùng chuyển sang các tài khoản khác.” Hà Thúc không nhanh không chậm nói điều tra của mật vụ.

“nếu như ta đoán không lầm, thì cô gái Hoàng Kỳ Phuong không phải là nhân vật tầm thường, rất có khả năng cô ta có một thế lực cực lớn trong con đường vận mệnh. Thực lực vượt xa cả nhị thiếu.”

“ ta biết rồi! cứ tạm thời để như vậy đi, không cần để ý tới các nhân vật lâu la, một cô gái không có chỗ dựa thì làm được gì, cùng lắm là xây được một cái trấn nhỏ bán được một số thứ trong đó thôi.”

“ còn thằng Phong thì cứ mặc kệ nó, coi như lần này là một sự khảo nghiệm cho nó, đứng trên đỉnh cao quá lâu rồi! cần phải cho nó xuống dưới tầng thấp nhất để biết mùi!”

“ không có chuyện gì thì Hà Thúc đi ra ngoài trước đi ta cần yên tĩnh!”

Khi Hà Thúc đi ra ngoài, lúc này Hùng Đại Vinh, trên nét mặt uy nghiêm lại hiện ra một vẻ già nua, bầy tay không ngừng vuốt ve tấm ảnh trên bàn làm việc, miệng lầm bầm.

“ Phong à! Không phải ba không muốn giúp con, mà tình thế ba phải bất buộc, đại bàng không thể núp sau lưng mẹ mình hoài được, nó cần phải đối diện với sóng gió, sau này nó mới làm chúa tể bầu trời được. Phong à! Du Phong của ba.”

p/s: nỗi lòng cha mẹ với con cái ai hiểu thấu.

.....
Trở lại Phủ Thành chủ, trận ác chiến vẫn đang diễn ra, Hoàng Kỳ Phuong cùng Đặng Lâm trông chờ từng giây từng phút, chưa bao giờ bọn họ thấy 30 phút lại lâu đến thế.

Phải nói là trận hình này 3 mặt giáp công, đâu đâu chiến trường đều đầm máu. Chưa đầy 20 phút mà quân số Hoàng Kỳ Phuong giảm đến rõ rệt, 1 vạn 6 quân đã có hơn 3000 tử trận, bị thương cũng hơn 2000, con số cũng không ngừng tăng lên.

Đó là quân đội của Hoàng Kỳ Phuong trang bị đã khủng bố, kỹ năng phụ trợ càng bá đạo hơn, [Kiêu Hùng], [Thù Hộ]. [Hiệu Triệu]. [Thiếc bích]. Vậy mà thương binh cũng đi vào con số trên trời.

Còn liên quân thì thảm trạng hơn hơn 1 vạn 6 quân đã tử trận, tổn thất phải lên tới con số cực kỳ kinh khủng, đây chính là 1/2 quân của bọn họ tại vô biên thành, chưa tính người của Tam đại công hội.

Cột sáng trên bầu trời ngày càng nhỏ dần, từ từ cho tới khi tắt hẳn. “ oanh một tiếng! như có một tiếng sấm giữa trời minh.

“ Chiêu Cáo Thiên Hạ, Người Chơi Tiên Lâm thành công chiếm lĩnh Vô Biên Thành, thành công kích hoạt nhiệm vụ ẩn, Nhiệm Vụ Thiên Mệnh.”

Oanh oanh oanh! Âm thanh hệ thống vang vọng cả một vùng trời.

“hệ thống: thời gian công đoạt thành đã kết thúc, các bên tham chiến sẽ được cường chế truyền tống về doanh trại của mình.”

Ngay sau đó, một làn ánh sáng bao bọc lấy bọn họ truyền tống về doanh trại của bản thân.

Lúc này Hình Long đứng trân trân cả người, cả thân hình cứ vậy mà đứng nhìn về phía Vô Biê thành. Hắn thất bại! cái tên Vọng Hương trấn đã trở thành cái tên hân ghi hận nhất, chính bọn chó má Vọng Hương trấn cản bước tiến của hắn.

Nguyễn Gia Huy, hắn cũng không chịu nổi đã kích, ngay lập tức thoát game, đi ra ngoài không ngừng đánh đập mấy tên vệ sĩ, ngay cả vệ sĩ nữ hắn cũng không tha, hắn vô cùng thô bạo, vừa đánh vừa bạo, trong phòng rèn của hắn không ngừng vang lên những âm thanh rền la cực kỳ thảm thiết.

Đặng Lâm – phủ thành chủ. Xung quanh hắn xác chết đã chất thành núi, quần khăn vàng có, quần của hắn cũng có, xung quanh hắn bao vây có 18 tên võ tướng cùng 200 tên Hồ Vệ, hơn nữa thương tích đầy mình, máu tươi vung vãi khắp nơi.

Sau khi chiến trận kết thúc hắn mới thở phào một cái nhẹ nhõm liền ngã quỵ xuống đất

“Mà Kỳ! người thật là hổ cha người ta!” hắn lâm bầm mắng người.

Đinh! Hệ thống: bạn hoàn thành nhiệm vụ Thiên Mệnh. Chiếm giữ Vô Biên thành.

Phần thưởng: Bàn Long Ấn.

Bàn Long Ấn, trang bị truyền thuyết, truyền thứ ý chí Âu Lạc, Long Ấn Truyền Thừa – Thọ Ký Vĩnh Xương.

Nhiệm vụ thiên mệnh 2 kích hoạt: trong vòng 2 năm chiếm lĩnh Giao Chỉ thành.

Đặng Lâm đứng hình trong vòng 10 phút sau đó hắn hét thật lớn “con mẹ nó! Khốn nạn! khốn nạn! hổ cha hệ thống”

Nhiệm vụ chính tuyến khu vực cũng đã đi vào giai đoạn cuối, sau 1 tháng mở ra (5 tháng trong game) cuối cùng Sĩ Nhiếp cùng liên quân của mình đã đánh bại tất cả các thế lực loạn quân khăn vàng, phần thắng cùng thành trì phần lớn đều thuộc về quân của Sĩ Nhiếp.

3 trên 4 đại thành cung 18 tiểu trấn đều thuộc về Sĩ Nhiếp và anh em của hắn, quân đội đồng minh đi theo chỉ húp được chén canh quân công cùng chiến tích, trang bị thì cũng móm mém được một ít, tình hình chung sau một trận đại chiến thực lực thôn trấn khu vực Giao Chỉ nói riêng, Giao Châu nói chung tăng lên cực kỳ đáng kể, các liên minh công hội tuy tổn thất quân lực rất nhiều, thế nhưng tính về tổng thể thì bọn họ cực kỳ lợi.

Đồng thời một số thôn trấn nổi bật cũng bắt đầu phát huy ra danh vọng của mình. Đầu tiên phải nhắc tới Đặng Lâm Đại Ngàn trấn, thành công chiếm lĩnh Vô Biên Thành. Trong vòng 5 ngày xây dựng từ một hương thôn trở thành hương trấn.

Thứ hai Ma Kỳ Vô Ưu trấn, thực lực quân đội cực mạnh 1 vạn 6 quân chống lại 6 vạn quân của liên minh công hội cùng Đại Việt công hội.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Bạch Thiếu Linh

Buổi chiều tại tòa nhà Lender Inter, một trong những tòa nhà bậc nhất tại thành phố. Tòa nhà nay cao đến 553m với 79 tầng, nơi đây là tòa nhà phức hợp dịch vụ, trung tâm mua sắm, trung tâm chăm sóc sắc đẹp, nhà hàng khách sạn, quán rượu, cà phê cho đến hồ bơi và sông bạc, tất cả đều có.

Tại tầng 68 nơi đây là một chuỗi nhà hàng cao cấp xếp hạng 5 sao cung cấp đồ ăn pháp, phục vụ bởi đầu bếp tài ba Malino Chef, hôm nay ông đang làm một buổi trình diễn mà ông cho là đặc sắc nhất. chính là nấu ăn cho một vị tổng tài mới nổi với một cái giá trên trời.

Hôm nay vị giám đốc này đi xem mắt, nên muốn ông làm hết tất cả để có một buổi xem mắt hoàn hảo nhất.

Phòng Vip, căn phòng này được trang trí rất nhiều hoa hồng trắng thể hiện sự tinh khiết và hoàn mỹ nhất, các vật trang trí ở đây thuộc loại thượng đẳng nhất.

Hoàng Kỳ Phương tâm trạng lúc này thật sự là bức mình, đôi mắt u sầu nhìn ra khung cửa sổ ngắm nhìn ánh mặt trời lúc hoàng hôn. Kế bên nàng chính là là vợ chồng bác hai, và con trai của hai người.

Trịnh Long là chồng của Bác hai, lão có một thân hình to béo, với cái đầu trọc lóc, cả người nặng ít nhất cũng 200 kg, trên người luôn đeo một sợi dây

chuyên vàng nặng cũng một kg.

Con trai lão Trịnh Bằng, năm nay hấn cũng 24 tuổi rồi, cả ngày ăn chơi lêu lổng, ý thế lão cha mình là chủ tịch công ty, nên thường xuyên khi nam lẫn nữ, thậm chí còn có rất nhiều tin đồn tai tiếng về các nữ nhân của anh ta, tỳ như giang đầu với nữ nhân viên, tham gia các buổi party xxx. Nói chung không phải là một tên tốt lành gì.

Mà điều đáng ghét chính là tên Trịnh Bằng này luôn nhìn nàng với một ánh mắt cực kỳ chán ghét. Không vì cái mụ bác hai kia không ngừng làm phiền gia đình nàng, nàng cũng không nguyên ý ngồi chung bàn với một lũ lon nọc này.

Hẹn lúc 5h30 vậy mà lúc này hơn 6 giờ mà cái tên kia vẫn chưa tới, điều này càng khiến nàng uất ức hơn.

Lúc này ngoài cửa bước vào một chàng thanh niên cao lớn, hấn cao ít nhất cũng 1m85, trên người mặc một bộ Vest hiệu Calina màu nâu cực kỳ sang trọng, tôn lên một nét nam tính đầy mạnh mẽ và phong cách.

“ha ha ha xin lỗi mọi người đã đến trễ, dạo này công ty hơi nhiều việc một chút” chàng trai vừa bước vào vội xin lỗi.

“ha ha ha Bạch Thiếu không cần khách sáo, Bạch thiếu không cần khách khí, tổng giám đốc một công ty lớn mà có thời gian gặp mặt bọn tôi là hạnh diện lắm rồi!” Trịnh Long cười nham nhở.

Bạch Thiếu Linh cũng không để ý đến tên heo mập kia, mà một mực chăm chú người con gái đang nhìn về hướng cửa sổ kia.

“xin hỏi đây có phải là quý cô Hoàng Kỳ Phương không?” Bạch Thiếu Linh chào hỏi.

Đường như nàng không hề để ý đến lời của Bạch Thiếu khiến cho Bác hai có mấy phần nôn nóng. Nhanh nhẩu chen môn vào “Kỳ Phương! Mau chào Bạch Thiếu đi!”.

Lúc này nàng mới nhàn nhạt nhìn chàng thanh niên sau lưng. Ngũ quan đoan chính, trán cao có mấy phần trí thức, dáng người cao lớn, thân thể khỏe mạnh cường tráng, hơn nữa làn da màu đồng trông cực kỳ nam tính. Hơn nữa anh ta cũng không có xài nước hoa. Nếu đánh giá tổng thể chàng trai này ít nhất cũng đạt được 8/10 điểm.

Nàng mỉm cười như một cách trả lời đầy thân thiện “xin chào! Tôi là Hoàng Kỳ Phương! có vẻ anh cần có một chiếc đồng hồ”

sắc mặt bác hai lại đại biến “Kỳ Phương con không được vô lễ như vậy!”

“không sao đâu đi à! Dù gì cháu tới trễ cũng là lỗi của cháu! Cô ấy có chút giận cũng là lẽ thường tình mà” Bạch Thiếu Linh hòa ái.

“cũng đã trễ rồi, nay cháu mời khách” sau đó hấn vỗ nhẹ một cái, bên ngoài, bếp trưởng Malino Chef đã đứng sẵn ở ngoài chờ phục vụ.

“hừ! anh không mời chẳng lẽ tôi mời!” Hoàng Kỳ Phương lầu bầu.

“Kỳ Phương! Bạch thiếu chính là chủ nhân của tòa nhà Lender Inter này. Giá trị con người lên đến vài trăm tỷ” bác hai không ngừng nói tốt cho Bạch Thiếu.

“ha ha ha bác gái nói quá! Cháu chỉ là được sự giúp đỡ từ cha cháu mà thôi không đáng nhắc tới.” Bạch Thiếu tỏ ra thất lễ là khiêm tốn, thế nhưng lỗ mũi hấn cũng nở thêm vài phần.

Hấn là nhị thiếu của tập đoàn Bách Việt, một trong 5 tập đoàn lớn nhất lúc này, so với Đại Hùng tập đoàn chỉ có hơn chứ không kém.

Lão cha hấn có tất cả 3 người con, anh hai hấn Bạch Thiếu Minh từ năng 20 tuổi đã bắt đầu chương chấp Bách Việt tập đoàn, phải nói đây là một người trâu chó nhất mà hấn từng thấy. mưu sâu tính kỹ.

Em gái hấn Bạch Thiếu Như năm nay 18 tuổi là một trong những hoa khôi nhất nhì thành phố, tuy nàng không có đầu óc kinh doanh, thế nhưng nàng là một ca sĩ tài ba, cả nước không ít người ái mộ.

Còn hấn Bạch Nhị thiếu, sau 4 năm du học bên Nhật về, biết mình không có khả năng tranh giành với anh hai mình, liền từ bỏ, ra ngoài lập nghiệp, lợi dụng danh tiếng gia tộc và sự trợ giúp từ anh hai hấn, trong vòng 3 năm xây dựng một tòa như thế này, việc làm ăn không ngừng phát triển.

“không biết anh có thể gọi em là Phương được không?” Hấn từ tốn dò hỏi. thật ra với thân phận như hấn, muốn tìm bạn gái thì cực kỳ dễ dàng, thế nhưng Hoàng Kỳ Phương là cô gái hấn đã để ý rất lâu, nói chính xác hơn là hấn và nàng đã gặp nhau một lần, nhưng Hoàng Kỳ Phương lại không hề hay biết.

Năm đó khi hấn mới 16 tuổi, vào thời gian cuối năm trường hấn tổ chức cắm trại tại bờ biển, không biết gì nguyên nhân gì hấn xích mích với trại trưởng, vì tính khí đại thiếu gia nhà giàu nên đã rời trại đi dọc theo bờ biển.

Nhưng mấy giờ sau, hấn mới biết đây chính là hành động sai lầm của hấn, trời đã tối, xung quanh lại không một bóng người. cả một đoạn đường tối đen như mực, hấn vừa đói vừa lạnh, vừa sợ.

Trong lúc này hấn không biết làm gì ngoài khóc. Thế nhưng cách không tới 10 bước có một cô gái nhỏ nhắn bước tới nhỏ nhẹ nói “anh gì ơi! Anh có bị

sao không?”

Giọng nói một cô bé bé bỏng xa lạ nhưng đầu ấm áp. Lúc này hấn mới ngước mặt lên “Anh bị lạc!”.

“không sao đâu, nhà em cắm trại ở đằng kia! Nói xong nàng chỉ về hướng xa xa!”hấn chưa kịp nghĩ gì nhiều cô gái đã nắm lấy bàn tay lạnh ngắt của hấn kéo đi. Một bàn tay nhỏ nhắn nhưng đầy ấm áp đã vô tình nắm lấy con tim của một chàng trai mới lớn.

Nhớ lại khoảng khắc đó hấn cũng có chút xấu hổ, lúc đến chỗ nhà nàng cắm trại, bọn họ đang nấu lẩu mắm, vì đói nên hấn ăn rất là bất chấp, một mình hấn ăn hết gần 1/2 nồi lẩu, đồng thời hấn cũng biết nàng rất thích ăn lẩu mắm, nên từ đó về sau hấn cũng thích ăn lẩu mắm như nàng.

Từ bên ngoài bước vào một vị đầu bếp, nhìn dáng vẻ cũng đủ biết đây là một đầu bếp cực kỳ nổi tiếng.

“xin tự giới thiệu tôi là bếp trưởng ở đây Malino Chef, hôm nay tôi hân hạnh được phục vụ các vị.”

Sau đó hấn đưa thực đơn cho Bạch Thiếu Linh.

Mà Bạch Thiếu Linh cũng chẳng thèm xem thực đơn mà trực tiếp hỏi, “ở đây có lẩu mắm không?”

“choáng?” tất cả đều choáng.

Vào nhà hàng Pháp lại hỏi món ăn rẻ mạt của bình dân, Malino Chef miệng có chút đắng chát.

Trịnh Bằng đang uống nước không nhịn được phun ra một ngụm.

“Bạch Thiếu! cái này, tại nhà hàng tôi không có món này! Nhà hàng món ăn ngon nhất là Gan ngỗng áp chảo kèm với nước sốt từ trứng cá tầm trắng và nấm Matsutake. Ngoài ra còn có Sasimi cá nóc...”

“được rồi! nếu không có lẩu mắm thì ông không cần mở cửa hàng ở đây nữa!”

Mặt Malino Chef có chút trắng bệch, tên giám đốc này thật là quái dị, hấn không nói thêm gì nữa mà đi ra ngoài, nhìn thái độ của tên này là không thể thương lượng rồi.

“Bạch Thiếu! sao lại ăn món ăn của bọn tiện dân như thế chứ!” Trịnh Bằng không nhịn được mà hỏi.

“con người phải có gốc gác, người Việt ta là gì! Dòng máu lạc hồng, tóc đen da vàng. Tôi không biết từ bao giờ mà người Việt lại có xu hướng tây hóa, nhật hóa, hàn hóa, cái gì cũng phong cách Nhật, phong cách Hàn, phong cách Tây. Rồi học theo họ.”

“nếu mà làm đúng thì không nói, mà cứ theo kiểu nửa tây, nửa ta chẳng ra làm sao cả, khi nói ra là du nhập và kết hợp văn hóa! Thật là nông cạn và thiếu suy nghĩ.”

“tôi là người Việt, sống theo phong cách người Việt, ăn những món ăn truyền thống của người Việt, vậy thì có gì sai. Tôi nói có đúng không Trịnh thiếu”

“à đúng! Đúng! Bạch thiếu nói chí phải.” Trịnh Bằng trán đỏ mồ hôi gật gật ăn theo Bạch Thiếu Linh.

Nghe được những lời này Hoàng Kỳ Phương lại đánh giá chàng trai này cao thêm mấy phần, hơn nữa hấn ta lại gọi món mà nàng thích, ha ha lần này phải ăn cho đã bụng mới được.

“Kỳ Phương hiện tại em đang còn học à!” hấn ngay lập tức đổi đề tài.

“không! Đã nghỉ học rồi! học đại học tôi thấy không còn hứng thú nữa!” Nàng nhàn nhạt trả lời.

“ồ! Đúng vậy! anh đi du học bên nhật 4 năm, anh chợt nhận ra một điều, học chỉ là lý thuyết mà thôi, quan trọng là thực tiễn mới là hợp lý nhất, hơn nữa điều quan trọng nhất chính là làm điều mình thích mới là quan trọng.”

“vậy hiện tại em làm gì! Em có hứng thú gia nhập công ty của anh không?” hấn nhanh chóng mời chào.

“Không! Tôi hiện tại không có hứng thú!”

Mặt bác hai có chút gấp đang định chen môn thì Trịnh Long đá lên chân bà một cái ý bảo im lặng.

“có phải em đang chơi game Con đường Vận Mệnh không? Anh cũng đang chơi trò đó, anh chính là trấn trưởng Bạch Long trấn, trong tay nhân lực cũng lên tới 3000 quân tinh nhuệ. Nếu em hứng thú thì gia nhập với bọn anh.”

Nàng chỉ mỉm cười không nói gì. Trong lòng thầm nhủ “dọn lẩu ra cho bà ăn nhanh rồi con về, thôn trang còn một đống công việc chưa giải quyết kìa”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 75: Hồng Môn yến

Vô Ưu trấn, Hoàng Kỳ Phuong đang nhàn nhã xem các hạng mục cần phải hoàn thành sắp tới, cũng như chuẩn bị một số kế hoạch cho tương lai. Thì Tiểu Hà bất ngờ đi vào, trên tay còn cầm một tấm thiệp màu đỏ, trên đó còn không ít hoa văn cực kỳ đẹp mắt.

“Thủ thành chủ gửi thư mời! nói là 3 ngày sau tổ chức buổi tiệc chúc mừng đồng thời luận công ban thưởng cho những thôn trấn có thành tích xuất sắc nhất” Tiểu Hà vô cùng hồn hờ, thoe như suy tính của nàng Hoàng Kỳ Phuong quân công cùng chiến tích không số một thì cũng số hai, buộc tiệc chính thức là giành cho bọn họ nổi danh.

Hoàng Kỳ Phuong nhá nhặt nhìn tấm thiệp không khỏi cười khẩy một cái. Buổi tiệc này chính là một cái Hồng Môn Yến, theo như trí nhớ kiếp trước của nàng, lúc này Sĩ Nhiếp mới lộ ra bộ mặt thật của mình, tham lam, độc tài.

Mang tiếng là luận công ban thưởng, thế nhưng hấn lấy danh nghĩa là thái thú ép buộc những ai chiếm được thôn trang trong lần dẹp phản loạn phải giao trả lại cho triều đình, đồng thời ban thưởng cho những thứ cực kỳ giẻ rách, mấy trăm vàng, một ít uy danh. Còn những ai chống đối sẽ ngay lập tức bị vệ binh bắt đi, đồng thời gán cho tội danh phản tặc. chém ngay lập tức, đồng thời thôn trấn của bọn họ bị tổn thất không ề nhẹ, bị cưỡng chế chiếm đoạt 50% tất cả tài nguyên đồng thời tăng thuế từ 30% lên 60%.

Vì thế nàng làm sao phải đâm đầu vào chỗ chết. nàng liếc nhìn một cái rồi nói “thông báo cho Tiên Lâm, hấn không cần đi buổi tiệc này đây chính là Hồng Môn Yến, nếu hấn muốn đi hậu quả tự gánh chịu.”

Tiểu Hà đầu óc có chút ong ong khó hiểu. “Hồng Môn yến là cái gì?”

Quả thật nếu như 100 năm về trước khi nói đến hồng môn yến người ta sẽ nghĩ đến một bữa tiệc có cạm bẫy, nhưng hiện tại cái khái niệm này hầu như không còn và dần đi vào quên lãng cho tới khi Sĩ Nhiếp làm một vô thật lớn, nên khái niệm Hồng Môn Yến lại một lần nữa sống lại. cho nên Tiểu Hà không biết là chuyện đương nhiên.

Hoàng Kỳ Phuong cười cười giải thích “Hồng Môn Yến là một thuật ngữ từ xa xưa được dùng theo nghĩa bóng để chỉ một cái bẫy hay một tình huống vui vẻ nhưng đầy cạm bẫy chết người.”

“Bẫy! chẳng lẽ Sĩ Nhiếp trong bữa tiệc sẽ ra tay động thủ với người chơi, hấn không sợ bọn họ phản kháng hay sao?”

“làm gì được, trong phủ thành chủ hấn là lớn nhất, vệ binh bên trong cũng không ít, hơn nữa phía sau hấn còn một cái núi dựa cực lớn là triều đình nhà Hán. Tên nào không hợp tác hấn gán cho cái tội tạo phản.”

“vậy nếu chúng ta không đi, không phải cũng mang tội tạo phản sao?” Tiểu Hà thắc mắc.

“Hấn không có thời gian làm chuyện đó, thảo thật Hoàng Cân không chỉ riêng mình chúng ta, có tất cả 4 cánh quân cùng tham chiến, hơn 50% số thành trấn đều thuộc về tay người chơi, hơn nữa địa thế chúng ta dễ thủ khó công, quân lực hùng hậu, hấn sẽ chọn chúng ta khai đao, mà sẽ chọn đám kia.” Hoàng Kỳ Phuong phân tích.

“thì ra là thế! Mà sao cậu lại rành rọt thế?” Tiểu Hà ánh mắt híp lại chỉ còn một tia cười nham hiểm nhìn Hoàng Kỳ Phuong.

“đoán thôi! Với lại một tên tham tài như sĩ Nhiếp hấn làm sao bỏ qua miếng thịt ngon chứ!”

“trong khoảng thời gian này chúng ta tốt nhất là yên hơi lặng tiếng, âm thầm phát triển, đồng thời củng cố sức mạnh quân sự, quả thực không lâu nữa tình thế sẽ chuyển thiên”

“chúng ta không tham gia sự kiện lớn liên quân đánh khải vàng tại chiến trường chính à, mình mong đợi gặp được Lưu Bị xem thử hấn mặt dày đến mức nào, có thể đem làm giáp chống đạn không. Còn có Tôn Kiên nữa, nghe đồn hấn rất là soái ca. ha ha ha còn Tào Tháo, xem thử mặt hấn có muốn đi vệ sinh không. Chứ sao mà mỗi lần đi tiêu chảy thì bảo Tào Tháo rượt.” Tiểu Hà bô bô ba ba cái miệng không ngừng nghĩ.

“không chúng ta sẽ không tham gia chiến trường chính, không có lời, hơn nữa đám người kia cũng không dễ ăn, đặt biệt là mấy nhân vật sử thi, bọn họ không phải là dạng vừa đâu. Có khi chúng ta tham gia bị bọn chúng ăn, tới xương còn không thừa một mảnh”

“cậu cùng Minh Hương tập trung quân đội, chuẩn bị san bằng doanh trại thủy tặc, nếu vận may mỉm cười hi vọng cậu có được một cái kiên thôn lệnh cấp cao” Hoàng Kỳ Phuong cười cười. quả thật muốn có một thôn trấn cho riêng mình, giống như một con sâu trong lòng Tiểu Hà, nhìn nhà nha, nhìn người người ai cũng có một thôn trấn cho riêng mình, thế nhưng nàng lại không có.

Không phải vì cái tên Hùng Phong cùng tên chết tiệt Hoàng Minh kia, thì nàng đã có thôn trang cho riêng mình rồi.

.....

Lại nói về Chi Nhất trấn, sau khi thuần phục Hoàng Kỳ Phuong Chi Nhất trấn thực lực đã tăng thêm một mảng mới.

Đây là thôn trấn, khả năng tự sản xuất lương thực cực kém, sản lượng cực kỳ thấp, hơn nữa điều kiện không thích hợp cho việc sản xuất lương thực. thể nhưng Chi nhất trấn có một cái mỏ sắt cực lớn. đa phần người dân nơi đây đều làm nghề thợ mỏ khai thác quặng sắt.

rang còn một đồng công việc chưa giải quyết kìa”

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

☞Kỳ Phương☞Vô Tà☞

Đặc biệt thuộc tính thôn trấn của Chi Nhất trấn cực kỳ bá đạo.

Chi Nhất trấn hương trấn cấp 2

Thuộc tính thôn trấn: trang bị sản xuất từ Chi Nhất trấn gia tăng 5% giá trị. Có 20% tỷ lệ xuất hiện NPC có thiên tư về thợ rèn.

Chính vì nguyên nhân này mà Chi Nhất trấn trở thành một trong những nơi trọng điểm của Hoàng Kỳ Phương. Thử nghĩ mà xem, gia tăng 5% giá trị, một cái tỉnh giáp phẩm chất lực trang có chỉ số phòng thủ từ 46 -51 điểm, gia tăng thêm 5% giá trị tuy không nhiều, nhưng hai quân giao chiến nếu như thực lực và thể trận bằng nhau thì trang bị ai cao cấp hơn sẽ giành thắng lợi cuối cùng.

Vì vậy trong khoảng thời gian này tất cả thợ may, thợ rèn, trong cả lãnh địa trừ Trấn Hải trấn ra, toàn bộ đều tập trung vào Chi Nhất trấn.

Đồng thời nâng giao cho một nhiệm vụ cực kỳ quang trọng chính là trong vòng 1 tháng, quân đội phải trang bị toàn bộ trang bị lực trang trở lên. Cấp võ tướng trở lên phải trang bị hoàng kim. Bởi vì tháng sau nâng sẽ chính phạt phó bản Hoàng Cân – Quân Tông.

Hoàng Cân - Quân Tông mức độ khó không phải đơn giản như Hoàng Cân – Khúc Dương. Đây là một phó bản cực kỳ cân não. Bọn chúng không đứng yên một chỗ chờ bị đánh mà các nhánh quân đội liên kết với nhau tạo ra thế trận cực lớn, trong nay nếu không tới 3 vạn quân đồng thời trang bị lực trang trở lên thì đừng mơ tưởng gặp được Trương Giác. Vì vậy trong vòng một tháng nâng phải làm một số chuẩn bị.

Tất cả thôn trang lãnh địa cùng Vô Ưu trấn đều là hương trấn cấp 3, cấp phát triển tiếp theo là tiểu thành cấp 1. Thế nhưng muốn thăng cấp trở thành tiểu thành cấp 1, thì tất cả không ai biết phải tăng cấp như thế nào, trong danh mục cũng không đề cập tới. cho dù các hạng mục đều đã max cấp.

Đây chính là nghi vấn lớn nhất cho toàn cả Sever, không ai có thể thăng cấp lên tiểu thành, bọn người chơi tưởng rằng, trong phiên bản này không cho up tiểu thành, nên bọn họ đành thôi, ráng tích góp phát triển thực lực.

Thế nhưng bọn họ không biết rằng ngay thời gian hiện tại có thể thăng cấp tiểu thành, nhưng điều kiện quả thực là khó như lên mây, và thông tin thì hoàn toàn mù tịt.

Thái Miếu, chính là một kiến trúc đặc thù, nơi đây chính là nơi thờ cúng thần linh, đồng thời thái miếu cũng có thuộc tính riêng tùy theo từng vị thần thờ phụng.

Mà muốn xây dựng Thái Miếu cũng không phải là điều đơn giản. thờ cúng thần linh, vậy thần linh đâu, chính là từ trong các di tích, bí cảnh tận trong cùng rừng thiên nước độc.

Chỉ khi xây dựng được thái miếu mới có thể tăng tập hương trấn thành tiểu thành. Đây chính là kiến trúc bắt buộc, nhưng lại không hiện rõ.

Trong khoảng thời gian này nằng ra lệnh cho tất cả trình sát đi tìm những có có dấu hiệu của di tích, một khi phát hiện không được tự tiện hành động mà phải nhanh chóng báo về. bởi vì bí cảnh, di tích không phải là một nơi có thể tùy tiện bước vào.

.....
Hai ngày trước Hùng Phong cùng Hoàng Minh, Yến Nhi đã thành công, công phá son trai cấp 3 tại đảo Cát Bà, bọn họ trong vòng một khoảng thời gian ngắn đã kiểm soát một phần hai Đảo Cát Bà, một phần còn lại chính là liên minh Hải Tặc cùng Sơn Tặc, tổng thực lực cũng lên tới 3 vạn. hiện tại không thể công phá.

Tính tới thời điểm hiện tại Trấn Hải trấn đã có tổng cộng 3 lãnh địa phụ thuộc, tuy phẩm chất không cao, thế nhưng phát triển lại tốt. đặc biệt trấn hải Trấn có thuộc tính thôn trấn cực kỳ bá đạo.

Trấn Hải Trấn – hương trấn cấp 2

Thuộc tính hương trấn:

Cấp bậc hương thôn: xây dựng ụ chiến thuyền Mông Đồng

Cấp bậc hương trấn: xây dựng ụ chiến thuyền Lâu Thuyền

Cấp bậc tiểu thành: xây dựng ụ chiến thuyền Đột Mạo.

Chiến thuyền Mông Đồng yêu cầu kiến tạo sư trung cấp: 300 vật liệu Sam Mộc, 200 vật liệu thiếc, 100 vật liệu vải.

Chiến thuyền Lâu Thuyền yêu cầu kiến tạo sư trung cấp: 500 vật liệu Sam Mộc, 200 vật liệu thiếc, 100 vật liệu vải. 200 vật liệu Xích Mộc, 100 Ngưu Cân, 300 đồng khoáng.

Mông Đồng Chiến thuyền chiến thuyền bậc sơ dài 20m rộng 8m cho phép chứa 300 thủy quân cùng 2 máy bắn đá bậc sơ.

Lâu Thuyền chiến thuyền chiến thuyền bậc trung dài 30m rộng 9m cho phép chứa 700 thủy quân 3 máy bắn đá bậc sơ. Khắc chế chiến thuyền bậc trung nhưng chiến thuyền bậc sơ lại bị khắc chế.

rang còn một đồng công việc chưa giải quyết kia”

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

✎Kỳ Phương✎Vô Tà ✎

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 76: Lặn đầu ra khơi

Có thể nói Trần Hải trấn có lợi thế cực kỳ bá đạo về thiên phú chiến thuyền, thế nhưng vấn đề quan trọng là không có nguyên liệu, khiến cho Hùng Phong kế hoạch tấn công doanh trại hải hặc bị ngâm nước.

Sam mộc: nguyên liệu cao cấp, yêu cầu thợ đốn củi từ cao cấp trở lên.

Xích mộc: Nguyên liệu cực phẩm màu tím, yêu cầu thợ đốn củi cấp bậc đại sư trở lên.

Đây chính là hai nguyên liệu chính để chế tạo chiến thuyền. thợ đốn củi cao cấp đương nhiên nà Vô Ưu trấn đã cung cấp cho hắn 1 người, thế nhưng Sam mộc thì hắn tìm không ra.

Hằng ngày Hùng Phong không ngừng báo cáo tình hình tại đảo Cát Bà cho Hoàng Kỳ Phương, quả thật với trí nhớ kiếp trước, thì Hoàng Kỳ Phương cũng không biết mấy cái nguyên liệu quái gở kia ở đâu ra. Phải nói, ngoài biển khơi luôn là nơi ẩn chứa nhiều điều bí ẩn. cho đến khi nàng chết đi cũng có rất ít thông tin về biển cả, nàng chỉ biết Đại Dương là nơi cực kỳ bí hiểm và nhiều tài nguyên.

Sau khi phân bổ nhiệm vụ phát triển cho toàn bộ lãnh địa, lần này Hoàng Kỳ Phương quyết định ra khơi phát triển thực lực ngoài biển khơi. Chính xác hơn là làm chủ vùng vịnh Bắc Bộ, tốt nhất là gây ảnh hưởng cực mạnh và kiểm soát vùng biển, từ Giao Chỉ đến Giao Châu, Kinh Châu và đảo Hải Nam. Chỉ khi kiểm soát toàn bộ vùng biển tại khu vực này, thì nhiệm vụ sử thi của nàng mới có khi vọng hoàng thành.

Lần này Hoàng Kỳ Phương ra khơi số lượng quân và dân đi theo vượt xa Hùng Phong, tổng cộng con số lên tới 1 vạn 6. Trong đó hơn phân nửa là thôn dân, 2000 là các thợ thủ công và các chức nghiệp quan trọng.

Mà thuyền nàng sử dụng chính là tàu đánh cá trung cấp và cao cấp, những loại tàu này, tuy có khả năng chở được nhiều, nhưng trong chiến đấu thủy quân lại vô cùng yếu kém, không thích hợp chiến đấu. vậy mà từ trước tới nay nàng đều xia loại thuyền này trang bị cho thủy quân. Vì thế Trần Hải Trấn có thiên phú đặc thù chính là điểm mấu chốt để nàng phát triển thủy quân.

Quả thật trong lịch sử Việt Nam, thủy quân ta thực sự là yếu kém, không chỉ về kỹ thuật lẫn trận hình. Mãi cho tới thời kỳ nhà Trần hải quân ta mới thực sự mới có chỗ đứng về mặt thủy quân. Còn trong thời kỳ này thì chẳng dám nhắc tới.

Quả thật ngoài biển khơi khiến cho tâm tình nàng cực kỳ thoải mái, mệnh mông bốn bên đều là nước, men theo lộ trình Hoàng Kỳ Phương quyết định không hội hợp cùng Hùng Phong mà men theo bờ biển Vịnh Bắc bộ đóng quân tại quần đảo Bạch Long Vĩ.

Đây là đảo chiến lược cực kỳ quan trọng trong kế hoạch của Hoàng Kỳ Phương, đảo Bạch Long vĩ có diện tích khoảng 3 triệu km² (x100 lần), nằm ở giữa đất liền và Đảo Nam Hải. xung quanh đảo Bạch Long Vĩ cũng có không ít các đảo nhỏ, diện tích cũng khoảng từ 200.000 tới 500.000, với diện tích này rất khó để phát triển thôn trấn, nhưng xây dựng căn cứ quân sự thì không có vấn đề gì.

3 ngày sau cuối cùng Hoàng Kỳ Phương cũng đã đến vùng quần Đảo Bạch Long Vĩ, tương truyền cho rằng khi nhà nước Âu Lạc khi mới lập quốc thì bị ngoại bang xâm lăng, Ngọc Hoàng sai Mẫu Long mang theo một bầy rồng con xuống hạ giới giúp đánh ngoại giặc. thuyền giặc từ ngoài ập vào vừa vãn lúc rồng con xuống hạ giới. đàn rồng con liền phun lửa thiêu cháy thuyền giặc, một phần phun ra ngọc châu biến thành tường đá phá hủy thuyền giặc.

Sau khi giặc tan, thấy cảnh mặt đất thanh bình, cây cối tươi tốt, con người nơi đây lại cần cù, chịu khó, đoàn kết giúp đỡ nhau, Rồng Mẹ và Rồng Con không trở về trời mà ở lại hạ giới, nơi vừa diễn ra trận chiến để muôn đời bảo vệ con dân Đại Việt. Vị trí Rồng Mẹ đáp xuống là Hạ Long, nơi Rồng Con đáp xuống là Bái Tử Long và nơi đuôi đàn rồng quẫy nước trắng xóa là Bạch Long Vĩ.

Truyền thuyết là thế, thế nhưng thực tại trước mặt Hoàng Kỳ Phương lại không như thế, từ phía xa xa có thể nhìn thấy ít nhất 12 đảo lớn nhỏ. Và trước mặt nàng là một cái đảo lớn diện tích cũng 700.000 km². 2 mặt là núi đá sừng sững, chỉ có trước mặt cong lại làm một vòng trăng khuyết.

Mà từ xa xa trên thuyền nàng đã nhìn thấy bãi biển trên đảo có không ít người đang hoạt động trên đó, đồng thời cũng có không ít thuyền đánh cá cỡ nhỏ. Nàng thật không ngờ nơi đây cũng có thôn trang, hi vọng thôn trang này là của NPC nếu không kế hoạch của nàng phải tính lại.

Nhưng tới gần đảo khoảng chừng 2 km, lúc này quân trinh sát có thể nhìn thấy rõ tình hình trên đảo. liền ngay lập tức báo cho nàng.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

Đọc chương mới nhất tại: <https://truyencv.com/con-duong-van-menh/>

⚔️Kỳ Phương⚔️Vô Tà⚔️

“bẩm chủ thượng! thôn trấn trên đảo đang bị hải tặc tấn công!” tên trinh sát đứng trên mũi tàu, nhanh chóng báo cáo.

“bọn chúng có bao nhiêu quân!” Hoàng Kỳ Phương nhíu mày.

“nhìn sơ qua, bọn chúng có 3 chiến thuyền cỡ trung, nhưng đa phần bọn chúng đang trên bờ chém giết” tên trinh sát báo cáo.

“tốt! mau tăng tốc! toàn bộ quân lính chuẩn bị xuất kích! Các thuyền chủ thôn dân dừng lại thả neo chờ lệnh” Hoàng Kỳ Phương phân phó.

Rất nhanh 4 thuyền trung cấp đánh cá di chuyển cực nhanh vào bờ, quân trinh sát hải tặc cũng nhìn thấy, thế nhưng lại không chú ý đến 4 thuyền đánh cá này, bởi vì cùng biển này là của bọn chúng, đám người kia hẳn là người trên đảo, đang đi đánh cá trở về, không cần lo lắng, khi đám người kia trở về sẽ mang theo không ít lương thực.

Trên bãi biển, chiến đấu cũng đã đi vào kết thúc, toàn bộ quân thủ thôn đều chết sạch, phía dưới còn không ít thôn dân, máu chảy lênh láng khắp nơi. Đứng đầu hải tặc là một tên trắng hán râu rậm da đen ngăm, trên tay còn cầm một cây lang nha bổng, sắc thái cực kỳ hung lệ.

Còn thôn dân chỉ còn có hơn 100 đa phần là phụ nữ người già và trẻ em, không có một chút sức lực chống cự đang quỳ bò dưới mặt đất không ngừng khóc thúc thích.

“ta hỏi một lần nữa, tại sao nơi này lại có quân thủ vệ, Đại đoàn trưởng từng nói qua, bất kỳ người trong thôn này có một cây vũ khí thì sẽ diệt toàn thôn, vậy mà các người hết lần này tới lần khác tàng trữ vũ khí, xây dựng quân đội, các người muốn tạo phản à! Muốn tạo phản à!” tên trắng hán thủ lĩnh không ngừng quát to.

“ta không có! Đại nhân nghĩ oan cho chúng ta rồi! chúng ta không có!” tên già nhất làng râu tóc bạc phơ, trên đầu lão lúc này đã có không ít máu tươi, điên cuồng dấy dựa cầu xin tha mạng.

“hừ! tới lúc này còn ngụy biện chứng cứ rành rành ra đó!” nói xong hán hung hăng đạp lên đầu lão già, khiến cho lão bất tỉnh ngay tại chỗ.

Sau đó hán định dùng lang nha bổng bổ lên đầu lão già này một phát để kết thúc sinh mạng tội tày tày như chó của lão. Thế nhưng vào lúc này một tên hải tặc chạy tới báo cáo

“Cá Chình lão đại! phát hiện phía ngoài đang có 4 tàu đánh cá loại trung đang tiến về đảo, rất có khả năng là dân cư trên đảo đang đi đánh cá trở về, xem ra có không ít lương thực trên đó.” Tên lâu la báo cáo.

Nghe vậy tinh thần trắng hán phấn chấn lên à. 4 thuyền đánh cá trung cấp, ít nhất cũng có 6000 đơn vị lương thực à, đủ cho quân của hắn sinh hoạt trong 5 ngày.

Chuẩn bị trận hình ta muốn bắt sống hết bọn chúng, dạo gần đây doanh trại hơi thiếu lương thực, chúng ta cần bọn này đánh cá giúp bọn ta. Ha ha ha” Cá Chình ra lệnh,

Ngay lập tức hơn 2000 hải tặc xếp thành đội hình trên bờ biển chuẩn bị nghênh chiến với đám người trên thuyền đánh cá.

Trên thuyền, nhìn thế trận của bọn hải tặc, Hoàng Kỳ Phương khẽ mỉm cười, bọn hải tặc này đều là binh chủng cấp 3, thế nhưng trang bị cực kỳ tồi tàn, chỉ là bạch trang còn bị hư hao không ít.

“giết, chừa lại tên thủ lĩnh kia! Ta có chuyện cần hỏi hắn!” nàng nhàng nhay qua sát tràng cảnh xung quanh, cũng không có ý tứ tự thân xuất đầu mà đi vào trong thuyền chuẩn bị một số thứ, lần này nàng phải diễn cho thật xuất sắc à.

Bọn hải tặc dưới bờ biển không ngừng nhe răng múa vuốt, không ngừng khiêu khích đám người trên tàu. “sur! sur! Sur!” trên thuyền không ngừng bắn ra nhưng mũi tên, không ngừng xuyên thấu bọn hải tặc.

“không tốt! bọn chúng không phải là thôn dân trên đảo” Cá Chình thủ lĩnh quát lớn. thế nhưng tình thế đã muộn, đánh quân binh trên tàu không ngừng bắn tên xuống, hơn nữa bộ binh bọn chúng đã bắt đầu rời thuyền xuất kích.

“Xung phong! giết!giết!” tiếng giết chóc bỗng chốc rung chuyển cả bầu trời.

Chiến đấu như thế vậy mà nhanh chóng kết thúc, Hải tặc chết hơn phân nửa, Cá Chình chỉ huy thì bị bắt sống, hắn chưa kịp chiến đấu thì đã bị Lê Giang từ trên tàu xông xuống cho một cước, nằm liệt ngay tại chỗ, khi hắn tỉnh dậy thì quân lính của hắn lóp chết, lóp bị bắt sống, riêng hắn thì bị bó như một con heo chờ chết.

“ mau thả ta ra! Các ngươi là ai! Anh trai ta là Hải Sa tam đoàn chủ Bạch Long Hải tặc đoàn! Các ngươi mau thả ta ra, ta sẽ cho các ngươi chết toàn thây!” Cá Chình quát lớn.

“ ồ! Bạch Long Hải tặc, vậy không biết đám Bạch Long Hải tặc ở đâu vậy! ta lẫn lộn ở đây cũng đượ vài năm rồi, sao vẫn chưa nghe tới cái rắm nào thên là Bạch Long hải tặc cả” Hoàng Kỳ phương cười châm biếm.

“ hừ! ta nói cho ngươi biết! Bạch Long Hải Tặc là băng hải hặc mạnh nhất vùng này. Nơi đây tổng cộng có 138 đảo lớn nhỏ, đại ca ta quản lý 36 đảo,dưới quyền có tới 8000 hải tặc, 3 chiến thuyền lớn 16 chiến thuyền trung và 23 chiến thuyền sơ cấp.” Cá Chình lúc này vô cùng hung hăng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 77: Hùng Vũ quyết đoán

Hoàng Kỳ Phương liền ồ lên một tiếng kinh ngạc, không ngờ quần đảo Bạch Long Vĩ lại đến 138 đảo lớn nhỏ. Và nàng chắc hẳn là cái doanh trại thủy tặc Bạch Long kia nằm trên đảo Bạch Long Vĩ.

Tên Cá Chình này tuy chỉ là em trai của một tên thủ hạ, thế nhưng trong tay hắn đã có 3 chiến thuyền, chẳng bù nàng trên tay không có một cái, phải xài thuyền đánh cá, tính ra cũng thật là mất mặt.

Nhìn cái bộ dáng lộn xộn chết không hề sơ nước sôi của Cá Chình, Hoàng Kỳ Phương không khỏi cười thầm, trong cái đầu óc tinh ranh của nàng đang dần dần toan tính một kế hoạch nào đó.

Trong vòng nửa giờ sau đó hương thôn trên đảo đã được dọn dẹp sạch sẽ, Hoàng Kỳ Phương đã trực tiếp chiếm lĩnh thôn này làm căn cứ, cũng như đặt nền móng cho kế hoạch sắp tới.

Tuy ban đầu thôn dân còn có chút tinh thần chống lại, thế nhưng sự chống cự của bọn họ không được gì, thiên bi trong văn phòng trưởng thôn, bị đánh nát, tất cả thôn dân đều trở thành lưu dân, tuy phẩm chất thôn trang này không cao, thế nhưng kiến thôn lệnh vẫn là kiến thôn lện, bất cứ ở nơi đâu đều có giá trị liên thành.

Thôn trấn mới xây được đặt tên là Hải Nguyệt thôn, tuy Hải Nguyệt thôn có nhân lực, tài lực vượt trội, trong thời gian ngắn có thể tăng cấp làm hương trấn, thế nhưng Hải Nguyệt thôn vẫn không hề có động tĩnh tăng cấp thậm chí quân đội không thêm phát triển, chủ yếu tập trung vào lĩnh vực khai thác thủy sản và sản xuất lương thực.

Tạm gác tình hình ngoài khơi, hiện tại hôm nay là ngày thứ ba, chính là ngày phủ thái thú mở tiệc chiêu đãi khách, nhằm mục đích tôn vinh và truy phong cho các nhân vận, đoàn đội có chiến tích cao trong lần thảo phạt khăn vàng vừa rồi.

Tuy bữa tiệc bắt đầu vào lúc tối, thế nhưng từ sáng sớm đã có không ít người tụ tập chuẩn bị trang phục đi lễ rồi.

Hôm nay thành Giao Chi trở nên tấp nập dị thường, an ninh cũng được siết chặt kỹ càng, mỗi người du nhập vào thành Giao Chi đầu phải lộ rõ mặt, đồng thời phải ghi danh đầy đủ họ tên, tên thôn trấn, và khu vực thôn trấn.

Người chơi và các đại công hội lớn đều đã đến đông đủ, bọn họ không ngừng chào hỏi đồng thời vuốt mông ngựa lẫn nhau, đồng thời là khoe khoang cự đại, những thành tích mà mình đạt được, tỷ như giết được bao nhiêu tên khăn vàng, giết được bao nhiêu chiến tích, rồi phỏng đoán xem ai là người có khả năng giành quán quân, còn đoán xem phần thưởng giải nhất là gì. Nói chung bọn họ bàn luận cực kỳ vui vẻ.

Thế nhưng tại một quán trà cách phủ thái thú không xa, từ trên lầu hai có thể nhìn thấy bao quát tràng cảnh toàn khu vực trước công phủ thái thú. Hùng Vũ cùng 4 người khác đang ngồi ở đó quan sát xung quanh. Trông nét mặt Hùng Vũ thì chẳng có chút nào hào hứng mà đó chính là đáng vẽ cực kỳ đậm chiêu và khó chịu.

“ có phát hiện bọn họ không?” Hùng Vũ sắc mặt âm trầm.

“ vẫn chưa, bọn trinh sát không ngừng quan sát các khu vực như truyền tống trận, cổng thành, cổng phủ thái thú, nhum vẫn không hề có dấu hiệu của bọn họ.” một tên tùy tùng đứng phía sau báo cáo.

“ còn bao lâu nữa là đến bữa tiệc!” Hùng Vũ lại hỏi.

Kế bên hắn cô thư ký xinh đẹp từng đi theo Hùng Phong nhanh nhẩu trả lời với ánh mắt si mê “ còn khoảng 30 phút nữa.”

Hùng Vũ nhắm mắt lại, đôi bàn tay không ngừng gõ vào nhau tạo thành những âm thanh bôm bốp. trong nháy mắt hắn mở mắt ra, đôi mắt lóe lên tinh quang, đồng thời mang theo một sát khí nhân nhát.

“ rút lui! Toàn quân rút lui!” giọng hắn cực lạnh ra lệnh.

4 người theo hắn bỗng nhiên ngơ ngác, tên thanh niên đi theo không nhịn được liền hỏi. “ tại sao! Chúng ta chiếm được một cái trấn, hơn nữa chiến tích cực cao, trong lần luận công ban thưởng lần này chỉ ít xếp hạng cũng ở top 20. Vậy sao chúng ta lại phải bỏ?”

“ lời ta nói! Các ngươi không nghe à, không tuân lệnh thì chết, không ý kiến.” giọng hắn cực lạnh, thể hiện thái độ kiên quyết.

Trong lòng Hùng Vũ luôn có một cỗ hoài nghi cực lớn, từ sau khi hắn nhiều lần thất bại hắn đã nhận ra một điều NPC trong game này cực kỳ nguy hiểm, hơn nữa trong thời gian gần đây hắn cũng tìm hiểu cái tên Sĩ Nhiếp này trong sử sách. Trong sách ghi, Sĩ Nhiếp là một tên tham quan ô lại, mang chủ nghĩa Hán tộc cực cao, tuy không tuân theo triều đình Nhà Hán, thế nhưng đối với bọn nam tộc bản địa không ngừng đàn áp cướp bóc. Cho tới khi Tôn Quyền bình định khu vực Giao Châu, Sĩ Nhiếp với thái độ tham sống sợ chết, sau mấy lần giao chiến cuối cùng hắn bị Tôn Quyền giết trong một bữa tiệc Hồng Môn Yến.

Sau khi điều tra kỹ càng, và trong những thái độ và hành động trước đây của Sĩ Nhiếp, hắn chắc chắn 70% đây là một cái bẫy cực đại. chính vì vậy hắn đội hai nhân vật mà hắn xem chính là kẻ mạnh nhất. nếu hai tên này đi vào, thì hắn suy tính của hắn sai, còn hai tên này không xuất hiện thì bữa tiệc này là một cái bẫy.

Tuy hắn không biết chân diện mục của 2 tên kia thế nhưng danh tiếng và cái thần bí của hai người này, khiến hắn có một lòng tin mãnh liệt về hai người này. Bọn họ chính là Mã Kỳ và Tiên Lâm

Trong tay chỉ có hơn 6 vạn quân mà công phá toàn bộ thành trấn thuộc Vô Biên thành, chỉ có những kẻ có đầu óc cực kỳ cao siêu mới có khả năng làm được như thế.

Tuy ban đầu thủ hạ của hắn thái độ có chút phản đối, thế nhưng về sau, khi biết được chuyện gì xảy ra trong phủ thành chủ. Lúc này đám thủ hạ mới thật sự kính phục Hùng Vũ.

.....

Qua ngày không sau trên khắp diễn đàn trên mạng tất cả đều đăng một tin cực kỳ giật gân, Sĩ Nhiếp thái thú quận Giao Chỉ mở một Hồng Môn Yến, điên cuồng càn rỡ chiến đoạt người chơi. Những ai phản kháng bị chịu tội phản nghịch, trực tiếp giết ngay tại chỗ, kẻ nào nghe theo thì bị đoạt hầu hết thành trấn cướp được từ trong tay quân kháng vàng. Tiếng oán khóc dậy trời, Sĩ Nhiếp trở thành một cái tên ai ai cũng căm ghét, ai ai cũng phản hận.

Đồng thời vào lúc này chiến trường chính mở ra, quân binh khắp nơi đổ về chiến trường chính,

tham gia sự kiện chính Hoàng Cân Chi Loạn, thảo phạt Hoàng Cân.

Sự kiện lúc này lấy bối cảnh

Tại mặt trận phía namr Hoàng Phủ Tung cùng Chu Tuấn bị Ba Tài đánh bại ngay trận đầu, sau đó lui về Trường Xã, bị quân khăn vàng bao vây.

Mặt trận phía Bắc: tại vùng Ký Châu, đại quân do Lư Thực đang không ngừng giằng co với Thiên Công Đại Tướng Quân Trương Giác, bất phân thắng bại.

Quân đội khắp nơi đổ về hai chiến trường chính này, chia ra chủ tướng chính là:

Hoàng Phủ Tung – Trung Lang Tướng Quân.

Chu Tuấn – Trấn Tặc Trung Lang Tướng.

Tào Tháo – Kỵ Đô Úy

Trâu Tinh - (Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi).

Tần Hiệt – Quận Trường Nam Dương

Tôn Kiên – Tả Quân Tư Mã

Từ Cầu – Thứ Sử Kinh Châu

Đào Khiêm – Thứ Sử Từ Châu

Quách Huân – Thứ Sử Kinh Châu.

Quách Điền – Thái Thú Cự Lộc

Trương Siêu – Biệt Bộ Tư Mã

Vương Doãn – Thái Thú Nhữ Nam

Khí thế quân sự hùng hực như lửa, báo đài, truyền thông không ngừng đưa tin diễn biến chiến trận hừng này, nhưng trận chiến đấu còn được phát sóng trực tiếp sống động như phim truyền hình.

Thể loại này không như một kiểu quảng cáo khác, nhưng cực kỳ tinh vi và tràn đầy cảm giác kích thích.

Nhưng cách xa chiến trường, tận cùng khu rừng núi phía nam Tượng Quận, một cụm cứ điểm Thái Bình đạo đã thâm căn cố đế cắm một cọc rễ cực lớn tại đây. Trong vòng 1 tháng Thái Bình Trấn do Hình Trác chỉ đạo đã không ngừng phát triển, hiện tại Thái Bình Trấn đã là thành trấn cấp 1, đồng thời còn có 3 thôn trấn phụ thực, tốc độ phát triển như thế này phải nói là cực nhanh, hơn nữa thuộc tính thôn trang trang cực kỳ bá đạo, quốc thái dân an gia tăng 30% sản lượng đồn thời dân tâm 100%. Càng khiến cho Thái Bình Trấn phát triển cực nhanh.

Dưới tay Hình Trác tuy có 2 danh tướng truyền thuyết của quân Khổng Vàng là Ba Tài cùng Bùi Nguyên Thiệu, thế nhưng thực lực các võ tướng khác cũng không yếu, tư chất thấp nhất cũng có tư chất cấp A.

Do một mực phát triển thôn trấn mà, người chơi ở khu vực lân cận đã đánh mùi được có một thôn trấn phát triển cực nhanh trong vùng khi họ có gây này. Vì vậy khu vực Tượng Quận dần trở nên không được an tĩnh chút nào.

Đặc biệt là khu vực giáp với thung lũng Nàng Tiên địa bàn của Đặng Lâm, quân đội của Hình Trác đã không ít lần trạm trấn với quân đội Đại Ngàn trấn, tuy chưa chính thức đánh nhau, thế nhưng hai bên đã không ngừng hăm he gầm gừ lẫn nhau.

Lại nói về Đặng Lâm sau khi hắn hoàn thành xong nhiệm vụ nhánh 1 nhiệm vụ thiên mệnh, thì công việc của hắn lại ngày càng bù đầu bù cổ, trong vòng 3 năm chiếm lấy Giao Chỉ thành, điều này hầu như là không thể với tình hình hiện tại, chỉ ít cũng phải qua phiên bản lần này mới có thể thoải mái.

Hơn nữa sau khi chiếm cứ được Vô Biên thành, hắn còn phải nhanh chóng quản lý cái thành này, vì hiện tại có rất nhiều thế lực đang dòm ngó đến Vô Biên Thành. Mà một mình hắn lại lo không xuể. Vì hắn quyết định một sự việc vô cùng trọng đại là thông báo cho ông nội mình một tiếng, để ông bố trí nhân thủ.

Ông nội hắn là một lão tướng lão thành cách mạng, tuy ông đã về hưu thế nhưng thủ hạ dưới quyền ông ngày trước vẫn còn nhiều lắm hơn nữa một mực trung thành.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 78: Ông nội, Cũng không phải dạng vừa đâu

Giao Chỉ thành, khu thành nam, khu tân thủ.

Trong một khu vắng vẻ, bỗng chốc một làn ánh sáng hiện ra, từ trong làn ánh sáng đó bước ra một ông lão tuổi trạc lục tuần, tuy mặc trên người bộ quần áo cơ bản của tân thủ, thế nhưng khí thế trên người vẫn phát ra một cỗ uy nghiêm hiếm có.

Lão ngơ ngác nhìn xung quanh, không khỏi âm thầm gật đầu miệng lầm bầm “thật! con mẹ nó quá giống thật! không biết mấy thằng nhãi kia làm ăn như thế nào rồi!”

Không lâu sau, trước mặt lão xuất hiện một đám người, trang bị tinh phẩm, thấp nhất cũng lam trang. Đứng đầu là một người trung niên tầm 40 tuổi, kính cẩn cúi chào lão.

“Thủ trưởng! cuối cùng ngài đã tới!”

“ha ha ha không cần khách khí! Ha ha ha ở đây không phải là quân doanh, hơn nữa ta cũng không còn là đô đốc nữa rồi.” lão già cười cười nói nói, giống như vô cùng thân thiết với những trung niên này.

Lão già này chính là Đặng Quốc Phong từng làm đại đô đốc thủy quân, chức vị Trung Tướng thống lĩnh toàn bộ hải quân, lúc đó trong tay lão có 2 chiếc

tàu sân bay cỡ lớn, 60 Chiến cơ Tiêm Kích, và một hạm đội tàu ngầm gồm 6 chiếc.

Còn những trung niên này hiện tại đang phục vụ cho quân đội, cấp bậc ít nhất cũng là đại tá trở lên, quyền cao chức trọng, thế nhưng đối với ông luôn luôn kính trọng, phẩm chất quân nhân luôn luôn ăn sâu trong tâm lý của bọn họ, Đặng Quốc Phong luôn luôn là thủ trưởng đứng đầu trong lòng bọn họ, tuy rằng ông đã sớm về hưu không màng đến thế sự nữa.

Lão chỉ có một người con duy nhất là Đặng Khải Nguyên, tuy cái tên này không theo con đường binh nghiệp, thế nhưng nó lại đi theo con đường chính khách, hiện tại chức vị cũng là một cái tỉnh trưởng, tuy cái tỉnh này có vị thế không cao cho lắm đa phần đều là dân tộc anh em sinh sống, thế nhưng tương lai cũng sáng lạng không kém.

Thế nhưng thằng cháu nội đích tôn của lão thật là oan nghiệt à. Đặng Lâm, thằng choai con chết tiệt, từ nhỏ hần đã búng từ nhỏ, cứng không ăn, mềm cũng không chịu ăn, nhiều lắm hần chọc cho ông tức đến học máu.

Lão muốn tên này đi theo cha hần là chính trị, vậy mà cái tên nhãi ấy lại đi theo con đường gian thương! A nhảm! thương nhân. Đã vậy thì thôi đi, cha mẹ sinh con trời sinh tánh, vậy mà hần năm nay đã 26 vậy mà không quen được một cô bạn gái, có nhiều lúc lão tưởng hần mắc một hội chứng thích đàn ông. Làm cho lão nhiều lần mất ăn mất ngủ.

Nhưng cũng may, sau nhiều lần điều tra quan sát, lão cũng biết được Đặng Lâm là trai thẳng, nên mới tìm cho hần một người con gái thích hợp. thế nhưng hơn 1 tháng trải qua, tên cháu lý lợm này vẫn im hơi lặng tiếng, của gái không một chút tiếng triền nào cả, khiến lão cũng có chút gấp.

Theo như thông tin tình báo của lão thì Đặng Lâm không phải do kỹ năng của gái quá kém, mà là hần hiện tại không có thời gian. Hần hiện tại đang tham gia một trò chơi mạng tính chất chiến lược cực kỳ quan trọng, và đây là trong giai đoạn phát triển, nếu đi sai một bước trong thời gian này, hần chấn ảnh hưởng cực lớn tới thế cuộc về sau.

Đồng thời người con gái mà lão giới thiệu cho cháu lão cũng tham gia trò chơi này, vì thế lão âm thầm quyết định giúp hai đứa nhỏ tiếp xúc với nhau, để giành tình cảm của nhau.

Vì vậy lão liền tập hợp không ít thủ hạ ngày xưa, đồng thời xây dựng một thế lực lớn trong trò chơi này. Mà cái thế lực này từ trước tới giờ vẫn chưa lộ diện ra bên ngoài, chỉ âm thầm phát triển. mục đích cái thế lực này không phải là muốn chinh chiến phô trương sức mạnh, mà là cơ quan tình báo, thám tử, trinh sát, mật vụ, tay trong, nội gián.

Hắc Ưng trấn chính là thành trấn của lão, phía dưới là hơn 10 tên thủ hạ cực kỳ đặc lực trong quân đội. hơn nữa có 3 tên trong số đó rất rành rọt về điều tra, tình báo.

Hiện tại Hắc Ưng trấn có trên 1000 người chơi tham gia, tất cả đều là thành viên ưu tú trong sở mật viện, bộ đội đặc công, lính trinh sát. Ngoài ra còn có 3000 quân NPC trong đó có 600 chức nhiệm thích khách. Còn lại là bộ binh cùng thương binh, tuy số lượng quân lính này không cao, thế nhưng đây chỉ là vỏ bọc bên ngoài, thực lực chân chính, là 1000 người chơi kia.

“Điều tra ra được thằng nhãi kia đang ở đâu chưa?” tuy đây là lần đầu tiên lão vào trong Con Đường Vận Mệnh, thế nhưng hằng ngày đều có người báo cáo các thông tin tình báo đạt được.

“vẫn chưa xác định chính xác! Thế nhưng khả năng lớn nhất chính là Đại Ngàn trấn trưởng Tiên Lâm. Tiên Lâm đạo này không ít nổi danh, không những thần kỳ xây dựng một thôn trang trong vòng 3 ngày thành một cái hương trấn, hơn nữa thành công đánh phá Vô Biên thành, hiện tại đang làm chủ một phương, thế nhưng tình hình lại không có một chút khả quang.

Hiện tại Sĩ Nhiếp thái thú thành Giao Chỉ ép buộc Tiên Lâm giáp nộp thành Vô Biên, nếu không sẽ bị gán vào tội phản nghịch.” Một tên trong đám người nói.

“hắc Hắc! thằng nhóc con này không hổ là cháu của ta, thật là anh tài! Ha ha ha ha” Lão già cười khoái chí.

“Còn con bé kia, các người có điều tra được gì không?” lão chợt hỏi.

“a cái này!” tên trung niên kia ấp úng”

“Hoàng Kỳ Phương, tin tức về nàng hiện tại chỉ là trên đầu ngón tay, không ai biết nàng đang ở đâu, thuộc thế lực nào, mọi thôn tin chúng biết, chính là hơn 5 tháng trước, khi trò chơi vừa mở ra được 3 tuần, thì đám thủ vệ thành Giao Chỉ gọi nàng là Hiệu Ủy đại nhân, bọn chúng còn cung cung kính kính với này. Theo như phỏng đoán, nàng có chức vị không hề nhỏ trong cơ cấu quan chức thành Giao Chỉ.”

“còn hiện tại!” Lão già có một chút không vui.

“a! cái này! Không biết! hiện tại thời thế nổi loạn, không ai biết được, đã từ rất lâu không thấy nàng xuất hiện trong thành Giao Chỉ cũng như tại các khu vực lân cận.”

“còn người nhà con bé thì sao?” lão lại hỏi.

“nàng có một đứa em trai là Hoàng Minh cùng bạn gái của nó là Yến Nhi. Cũng tham gia trò chơi, ban đầu bọn họ cùng đi săn giết dã ngoại cùng với các bạn trong lớp. thế nhưng bất ngờ bị hung thủ tập kích, toàn quân bị diệt, thế nhưng bất ngờ, hai người bọn họ lại sống sót. Thế nhưng lại mất tích trong khoảng thời gian nửa tháng, sau đó một lần nữa xuất hiện đi làm nhiệm vụ tân thủ,

Tiếp tục nửa tháng, bọn họ lại tìm đến Hùng Phong, nói to nói nhỏ gì đó, xong cả ba hiện tại đều bậc vô âm tính.” Hắc chậm chậm đọc báo cáo.

“con bé này dường như không hề đơn giản! có nghi ngờ là ai không?” lão già âm trầm nói.

“rất có khả năng nàng chính là nhân vật thần bí Thiên Hạ Đệ Nhất thôn Vô Ưu thôn, Ma Kỳ” một tên trung niên mặt trắng nói. Tên này chính là chuyên gia tâm lý đồng thời là chuyên gia phân tích tình báo quân sự.

“ nắm chắc bao nhiêu %” Lão già hỏi.

“ 40%!nếu như suy đoán đúng vậy thì Đặng Lâm cùng Hoàng Kỳ Phương đã gặp nhau, sau đó cùng nhau hợp tác, trong chiến dịch vừa rồi, bọn họ thành lập liên minh cùng nhau phân chia địa bàn tại Vô Biên thành” tên mặt trắng tiếp tục nói.

Lão già đi vào trầm ngâm “ hắc hắc! thú vị rồi đây” sau đó lão cười ha ha ha. Giọng cười thật lớn, cực kỳ sáng khoái.

.....

Nói thêm một chút về hệ thống binh chủng trong game. Chia làm quân chủng chính: bộ binh, cung binh, thương binh, kỵ binh.

Mỗi loại chia làm từ binh chủng cấp 3 trở lên sẽ phân ra thành nhiều loại, tùy vào thuộc tính mà phân theo mức độ thường và đặc biệt.

Binh chủng đặc biệt, có ưu thế sức mạnh vượt trội so với binh chủng thường, thế nhưng điều kiện phải khó khăn hơn, ví dụ như Lôi Kỵ, binh chủng cấp 3 kỵ binh đặc biệt.

Yêu cầu chuyển chức thành một Lôi Kỵ cần phải có một Bôn Lôi chiến mã, Hắc Thiếc x2.

Còn kim ky, quân chủng kỵ binh bình thường thì chỉ cần 1 chiến mã là được.

Muốn binh chủng mạnh, thì đương nhiên phải trả giá thật cao.

Binh chủng có 6 cấp bậc khác nhau phân biệt từ 1 cho tới 6. Trong đó cấp 3 là cấp quan trọng nhất, vì khi binh chủng cấp 3 là gì, cấp 4 phải nâng cấp y như vậy.

Ví dụ. Lôi Kỵ, binh chủng cấp 3. Khi thăng cấp binh chủng cấp 4. Thì sẽ là Phù Kỵ, kỵ binh cấp 4. Không thể nào từ lôi kỵ mà thăng cấp thành Phiêu Kỵ được. cứ như vậy, sau Phù kỵ là Liệt Diệm Kỵ, Bôn Lôi Kỵ.

Giới hạn về cấp: leve của NPC không thể vượt quá cấp bậc của thôn trang, ví dụ như: hương thôn giới hạn cấp là 40, Hương trấn giới hạn cấp là 80. Tiểu thành giới hạn là 100, trung thành là 120 đại thành là 150.

Kỹ năng: có 3 loại có thể sử dụng kỹ năng, thứ nhất là võ tướng, thứ hai là thuật sư, thứ ba là người chơi học được sách kỹ năng.

Mà kỹ năng chia làm 3 loại chính: là chiến công, mưu công và vật công.

Mà mỗi loại chia là làm nhiều loại khác nhau: như kích động nhân tâm các kỹ năng như: Thiên Mệnh, Kiêu Hùng, Thủ Hộ, Hiệu Triệu, Cổ Vũ. Nhục Mạ, Tán Ca, Âm Tế,.....

Kỹ năng đoàn thể như: Thiết Kỵ Vô Song, Đàng Ngự, Thiếc Bích, tiền Vũ, Tế xạ, Loạn Vũ, Tên Lạc....

Kỹ năng mưu Công như: Hòa Long, Địa Nha, Sơn Băng, Trị Liệu, Thần Ngự, Ngự Giáp,....

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 79: Hải Ngự

Thông qua những thông tin quý giá từ Cá Chình, thế lực tại quần đảo Bạch Long Vĩ cực kỳ xáo trộn. nơi đây có tất cả 138 đảo lớn nhỏ. Trong đó đảo lớn nhất là Đảo Bạch Long Vĩ diện tích khoảng 3 triệu km.

chia làm 4 khu vực chính, do tứ đại chỉ huy phân chia lãnh hải. Thứ nhất, đại thủ lĩnh hải tặc đoàn Hải Long, đóng quân tại đảo lớn nhất Bạch Long Vĩ, có thực lực ngang với một tiểu thành cấp 1, đại khái khoảng 2 vạn quân và 20 chiến thuyền. trong 20 chiến thuyền có 6 cái Lâu Thuyền dài 30m cao 3 tầng có thể chứa 1000 quân tác chiến trên biển, 12 cái Mông Đồng Thuyền dài 20m có thể chứa được 500 quân tác chiến. và 2 cự hạm vận tải sức chứa hơn 5000 đơn vị tài nguyên.

Căn cứ xây trên đảo chính Bạch Long Vĩ là một tiểu thành cấp 1, xung quang bao bọc bởi tường thành xây bằng đá cao 5m, phía trên tường thành trang bị không ít vũ khí thủ thành và tháp canh cao cấp. Ngoài ra quân chủ lực là 1000 quân bộ binh cấp 4 Lôi Kiếm Sĩ được thăng cấp từ Kim bộ. thực lực tương đương 1 vạn bộ binh cấp 3, trên chiến trường, hầu như bất khả chiến bại.

Hải Long trong phạm vi thế lực của mình ngoài đảo chính còn có hơn 40 đảo nhỏ khác, trong đó chỉ có 5/40 đảo là đóng quân với 2 chiến thuyền và 1000 quân, số còn lại là dùng để cho thôn dân sinh sống, và hằng tháng phải cống nộp cho hắn, đương nhiên một điều bắt buộc chính là không tàng trữ vũ khí, không có xây dựng quân doanh, nếu trái lệnh đồ toàn đảo.

Hải Ngư là em trai của Hải Long chính là nhị thủ lĩnh băng hải tặc Bạch Long, chiếm cứ 37 đảo. trên tổng số 138 đảo. thế nhưng ngoài đảo chính Hải Vĩ đảo có diện tích 1 triệu km² thế lực của hắn chỉ có thêm 3 đảo diện tích trên 300.000 km² để đóng binh. Số còn lại thì giống như Hải Long phân bố dân cư để thu phí bảo hộ. mà Hải Nguyệt đảo nằm trong số đó.

Thế lực cũng không giống như Cá Chình từng khai báo trước kia, hắn chỉ có 1 Lâu Thuyền sơ cấp và 12 Mông Đồng thuyền. tổng quân số có 8000 nhưng hơn phân nửa phân bố tại Hải Vĩ đảo. 4000 còn lại chia ra phân nửa trên tàu chiến phân nửa trấn thủ tại 3 đảo nhỏ.

Dưới quyền Hải Ngư có thống lĩnh là Cá Chình, Cá Mập và Cá Đúi. Mỗi người thống lĩnh 2 chiến thuyền mông đồng và 500 quân chuyên dụng quang sát và thu tiền bảo hộ trên các đảo nhỏ thuộc phạm vi thế lực của hắn.

Thuyền Mông Đồng là chiến thuyền chuyên dùng cho hải quân, toàn thân màu xám tro, chỉ có một cột buồm, toàn thân tàu dài 25m, tùy theo phẩm chất sơ cao trung mà có thể chứa nhiều hay ít quân lính. Thuyền cấu tạo đơn giản, thế nhưng tốc độ di chuyển không được nhanh hơn nữa, không có vòm thuyền, nên sức che chắn cho quân lính trên thuyền là rất thấp. thế nhưng lại cực kỳ thuận tiện cho Cung Bình cùng vũ khí trên thuyền sử dụng như Lôi Oanh, Nỗ Pháo Xa.

Ngoài hai anh em Hải Long, Hải Ngư, thì thế lực trên quần đảo Bạch Long cũng còn hai người là Sa Long đóng trên đảo Bạch Ngạc chiếm 45 trên 138 đảo. và Sa Thiếc chiếm 15 trên 138 đảo. thực lực cũng mạnh sần sần Hải Ngư.

Cả bốn người Hải Long, Hải Ngư, Sa Long và Sa Thiếc họp quân lại thành lập băng hải tặc Bạch Long cùng nhau không chế quần đảo Bạch Long Vĩ. Nhìn bề ngoài băng hải tặc Bạch Long rất hòa thuận thế nhưng bên trong chia làm 2 phe là Sa Long cùng Sa Thiếc và Hải Long cùng Hải Ngư. Chỉ cần có cơ hội là bọn họ sẵn sàng thanh toán nhau, chiến địa bàn của nhau.

Mà rất xui xẻo cho Hải Ngư, hôm nay thủ hạ của hắn Cá Chình dẫn đội thu phí bảo hộ trên đảo Hải Nguyệt, bọn dân đen Hải Nguyệt đảo, chẳng những sản lượng thu lại thấp đến mức khó có thể tin được, đồng thời cũng phát hiện ra trong thôn có cất giấu không ít quân khí, nên một mực dẫn quân tàn sát.

Thế nhưng tai họa lập ngập đầu, bất ngờ một đám trang bị khủng áp vào, điên cuồng chém giết, 500 quân của hắn không còn một mống, hơn nửa bản thân còn bị bắt.

Thôn trưởng Hải Nguyệt đảo cũng là một tên già đời tuy là một lão khom già tuổi cũng quá 60, thế nhưng mưu mô cũng lại không kém. Khuôn mặt đen vì râm nắng, hơn nữa đôi mắt hình tam giác, đường nét khuôn mặt theo hướng lưỡi cày, tạo cho người ta nhìn vào một cảm giác gian manh, không trung thực.

Nhìn cái bản mặt khó ưa của lão, Hoàng Kỳ Phương thật là không nhìn được liền sai Lê Giang cho lão một đao, rồi tự thân mình phá nát thiên bị Hải Nguyệt Thôn. Sau đó lại xây dựng thôn trang mới là nơi đặt chân cho thế lực Vô Ưu tại vùng biển đảo này.

Hải Nguyệt Đảo với diện tích 250.000 km², tổng diện tích cũng xem là khá rộng, xung quanh cũng có không ít tài nguyên, thế nhưng vùng đất có thể sản xuất nông nghiệp hầu như là con số không, trên vùng biển đảo, sản xuất lương thực hầu như là chuyện không thể, trừ phi trên đảo có diện tích từ 1 triệu km² trở lên.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

๖Kỳ Phương๖Vô Tà ๖

Thôn dân trên các đảo nhỏ, sinh sống bằng cách khai thác thủy hải sản dưới biển, tùy theo mức độ to nhỏ mà qui ra đơn vị lương thực, ví dụ như 1 con cá 1kg sẽ tương đương với 2 đơn vị lương thực. một thôn dân bình thường, một ngày sẽ tiêu hao 1 đơn vị lương thực, một quân lính cấp 3 một ngày sẽ tiêu hao 2 đơn vị lương thực.

Vì Hải Nguyệt thôn là một thôn trấn kiến tạo bằng kiến thôn lệnh trắng vô cùng bình thường nên chỉ số và thuộc tính thôn trang cũng không đáng nhắc tới, thế nhưng với nguồn tài nguyên dồi dào từ Vô Ưu trấn, trong 3 ngày Hải Nguyệt thôn đã thăng cấp thành Hương Thôn cấp 3.

Đáng lẽ ra nàng có thể nâng cấp thành hương trấn, thế nhưng nàng đã không làm như vậy, bởi vì nàng muốn biến Hải Nguyệt đảo làm một miếng bánh ngon cho Hải Ngư tới ăn, làm một miếng mồi ngon câu cá lớn.

Với 2 chiến thuyền mông đồng cướp của Cá Chình thì sẽ không nhằm nhò gì với Hải Ngư, trên biển, thuyền ai càng tốt, người đó là bá chủ, thủy chiến khác xa với chiến đấu trên đất liền. Mà Hoàng kỳ Phương điểm mạnh chính là trên đất liền.

Hiện tại Hải Nguyệt Trấn đang dần dần phô trương thực lực của mình ra ngoài, tổng kiến trúc tại hương thôn cũng lên tới 100 cái, đa phần là nhà dân, đồng thời cũng có không ít vệ binh, đa phần là quân binh cấp 3, nhưng trang bị cực kỳ thô nát.

Tại vùng vịnh Hải Nguyệt trấn có 2 chiến thuyền Mông Đồng của Cá Chình đang được neo đậu ở đó, và 3 chiến thuyền đánh cá cỡ trung, đồng thời xung

quanh đảo có cũng không ít tàu đánh cá kiểu nhỏ đang tiến hành khai thác.

Mà phổ trương hơn chính là trên bờ biển để rất nhiều cá, những con cá này được phơi trên sào, tính ra ít nhất cũng 1000 đơn vị lương thực, từ xa 2 hải lý cũng có thể nhìn thấy đồng cá này.

Hiện tại đã 5 ngày trôi qua, Hải Ngư tại khu căn cứ Hải Vĩ đảo, đang có chút không yên, đã 5 ngày trôi qua mà hần không có tin tức của Cá Chình.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

☞Kỳ Phương☞Vô Tà☞

Bởi vì không lâu trước hần nhận được thông tin Hải Nguyệt thôn đang cất giấu vũ khí đồng thời còn có dấu hiệu luyện binh, nên hần vô cùng tức giận sai Cá Chình thảo phạt Hải Nguyệt trấn.

Với một thôn cấp 1 thì 500 quân cùng 2 chiến thuyền cũng nhẹ nhàng tiêu diệt rồi, thế nhưng hiện tại đã 5 ngày Cá Chình vẫn biệt vô âm tính. Điều này không nôm nong làm sao cho được.

“ Báo!” từ bên ngoài truyền vào tiếng cấp báo.

“ Hải Ngư thủ lĩnh! Cá Chình thống lĩnh hần là thất thủ.” Tên truyền tin giọng nói có chút run rẩy.

“ cái gì!” Hải Ngư có chút không tin.

“ hiện tại truyền trình thám không tới gần được Hải Nguyệt đảo, chỉ có thể quan sát từ xa, trên đảo không thấy quân binh của Cá Chình thống lĩnh đâu cả, mà chỉ toàn thấy quân binh trên đảo, hơn nữa ngoài cảng còn thấy 2 chiến thuyền của Cá Chình Thống lĩnh, nếu không có chuyện khác xảy ra thì chắc hẳn Cá Chình thống lĩnh đã bị bắt hoặc bị giết.

“ phé vật! phé vật ngay cả một cái thôn trang cấp 1 mà cũng giải quyết không xong!” Hải Ngư chửi ầm lên. Tuy vậy lòng hần đang đau như cắt, hiện tại tình hình trên quần đảo Bạch Long Vĩ ngày càng phức tạp, hần cùng anh trai mình đang đối chọi gay gắt với Sa Long, vậy mà chỉ tên Cá Chình chết tiệt kia lại tiêu hao của hần hết 2 chiến thuyền và 500 quân, 500 quân hần cũng có chút xót xa, thế nhưng Chiến thuyền kia mới là hần đau lòng nhất.

Chiến đấu trên biển, không phải như trên đất liền, thuyền là thứ quan trọng nhất, cho dù quân đội có mạnh tới mức nào đi chăng nữa mà không có thuyền thì giống như có cung mà cũng không có tên, có súng mà không có đạn.

“ triệu tập Cá Mập và Cá Đuối thống lĩnh!” Hải Ngư hét lên.

Chưa đến 10 phút sau, hai tên Cá Mập và Cá Đuối cũng mò mò tới, hai tên này đáng vẽ hiện tại cực kỳ nhếch nhách, quần áo xộc xệch.

Cá Mập là một tên to cao, thân hình hần ít nhất cũng cao 1m8, làn da ngăm đen, trên mặt hần còn có một vết sẹo dài từ mắt trái kéo tới tận má trái, trông cực kỳ dữ tợn,

Còn tên Cá Đuối thì lại trái ngược hoàn toàn, da của hần trắng như mỡ đông, hai ngón tay út của hần dài gần 10 cm. trang phục thì lòi lẹt, nhìn xơ qua cũng biết thuộc loại gì rồi.

Như đây chính là hai trợ thủ đắc lực của Hải Ngư, Cá Đuối là một tên âm dương quái khí, tuy có sở thích cực kỳ biến thái, thế nhưng đầu óc của hần cực kỳ ghê gớm, chỉ số trí của hần lên tới 90, vượt xa những người khác.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

☞Kỳ Phương☞Vô Tà☞

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 80: Bạch Long Vĩ chuyển động

hìn hai tên thủ hạ đắc lực trong bộ dáng nhếch nhác thế kia Hải Ngư cũng đủ biết hai tên này vừa làm chuyện gì, sắt mặt trong tức thời đen lại. hai tên này trong trại của hần nổi tiếng với mấy cái trò cực kỳ biến thái. Tuy vật bọn họ sử dụng rất được việc, tốt hơn gấp đôi so với tên ăn hại Cá Chình kia.

“ nhị trại chủ! Có chuyện gì gấp a! người không gấp, ta cùng Mập ca cũng có chuyện rất gấp a!” giọng Cá Đuối nghèo nghèo, khiến nam nhân chân chính phải nổi cả da gà.

“ Cá Chình bị người trên Hải Nguyệt đảo bắt giữ” Hải Ngư giọng cực kỳ trầm lắng nói.

“ cái gì!” Oanh!. Vừa nghe tin Cá Chình bị bắt, Cá Mập liền tức giận giậm chân một cái thật mạnh, khiến cho sàn nhà thủng một lỗ thật to.

“ cái tên phế vật này! Năng lực có hạng mà ăn hại có thừa!” Cá Mập gầm lên.

Trái ngược với Cá Mập, Cá Đuối nét mặt không còn vẻ cợt nhả là loi như trước, mà sắc mặt hần trở nên dăm chiêu.

“ đám dân đen trên Hải Nguyệt đảo? bọn chúng làm sao có khả năng như thế!” Cá Đuối nhủ mày.

“ ta không biết! trình thám mạt tin tình báo về, trên Hải Nguyệt đảo xuất hiện không ít quân thủ vệ, tuy trang bị sơ sài, nhưng ít nhất cũng có 100 quân thủ vệ, hơn nữa trong những ngày gần đây lương thực bọn chúng thu hoạch cực nhiều, ít nhất cũng 2000 đơn vị lương thực. đang trưng bày trên đảo.” Hải Ngư nói tin tình báo cho cả hai cùng nghe.

“bên Sa Long, bọn chúng có động tĩnh sao?” Cá Đuối chợt hỏi.

“ có! Hiện tại không ít Kiều Hang Thuyền cùng Mông Đồng thuyền đang tuần tra áp sát khu vực ranh giới Hắc Lâm đảo và Hắc Sơn đảo.

Hắc Lâm đảo, Hắc Sơn đảo là đảo thuộc phạm vi thế lực của Sa Long. Giáp ranh biên giới với Hải Nguyệt đảo.

“ có khi nào! là do bọn Sa Long làm?” Cá Mập lên tiếng.

“ có khả năng rất lớn, từ mấy ngày trước khi nhận tin tức đám Hải Nguyệt đảo kia có vũ khí và huấn luyện quân binh thì ta đã nghi ngờ rồi!” Hải Ngư nói.

“ con mẹ nó, bọn giun biển, dám chơi âm Hải Vĩ đảo chúng ta!” Cá Mập sát khí xung thiên mắng ầm ầm.

“ Khoang! Chuyện có tình tiết không hợp lý!” Cá Đuối đôi lông mày nhíu thật sâu.

“nếu là bọn Sa Long làm, thì bọn chúng không có thể chơi âm tốt như vậy, với tính cách của Sa Long ta biết, tuy hần cực kỳ nham hiểm, hành động quyết đoán, nhưng mư kẻ thì như một con khỉ mạt chiến đao. Đầu óc ngu như heo.”

“ hơn nữa mư sĩ, bên Sa Long chỉ có duy nhất là Kim Tiền, tên này cũng thuộc dạng chính khí, không có khả năng chơi âm.” Cá Đuối khẳng định.

“ không phải bọn họ! thì là ai?” Hải Ngư hỏi.

Cá Đuối chưa kịp nói thì Cá Mập đã chen vào “ Sa Long không có, nhưng không có nghĩa Sa Thiếc không có!”

“ dưới trướng Sa Thiếc có một con tiện nhân Trần Châu! Con ả đó mư ma quý kẻ có bằng thừa!” giọng Cá Mập tràn đầy sát khí.

Trần Châu từng là thê tử của Cá Mập tại làng chài thuộc khu quản lý của Sa Long, nhưng một ngày Sa Long tuần tra ven biển, vì nhìn thấy sắc đẹp của Trần Châu mà nổi lên sắc tâm. Chuyện vậy đã đành, Trần Châu bị bắt thì cũng không nói gì. Mà từ sau khi ả về làm áp trại phu nhân thì trở nên ngày càng thâm độc, ngay cả Cá Mập từng làm chồng của ả. ả cũng không thương tiếc mà ám hại.

Trong lần đó Cá Mập thập tử nhất sinh, cũng may có Cá Đuối cứu giúp hần mới thoát đường một mạng, sau đó đầu nhập vào Hải Ngư.

Vì lẽ đó mà Cá Mập tính tình trở nên bạo ngược, không tin tưởng đàn bà, mà chuyển sang đồng tính, cùng với ân nhân Cá Đuối hợp thành một đôi.

“ chẳng lẽ Sa Long bắt đầu hành động! chúng ta phải báo tin cho đại ca biết!” Hải Ngư có chút gấp.

Cá Đuối vẫn chau mày, trong tâm lý cũng còn vướng ngại gì đó.

“ Tiểu Tinh! Mau cấp báo cho Hải Long đoàn trưởng, Sa Long đã bắt đầu hành động! Cá Chình đã bị bắt. đám người Sa Long đã chiếm cứ Hải Nguyệt đảo.” Hải Ngư quát lớn.

Khí thế trên Hải Vĩ đảo trở nên căng thẳng dị thường, 10 năm yên bình trên quần đảo Bạch Long Vĩ chuẩn bị kết thúc.

Quả thật, không phải tự nhiên mà Hải Nguyệt đảo tự dựng có vũ khí và huấn luyện quân binh mà có một tay Sa Long trong đó. Hần lợi dụng Hải Nguyệt đảo là cái cớ gây chiến với Hải Ngư, với thực lực của Hải Ngư sẽ không chống lại Sa Long, vậy Hải Long phải bắt buộc điều binh qua cho Hải Ngư, lợi dụng thời cơ này Sa Thiếc sẽ đánh lên một số đảo quan trọng xung quanh đảo lớn. tuy không thể đánh nhanh thắng gấp, nhưng tiêu hao quân Hải Long là điều dễ dàng, đây chính là mục tiêu của Sa Long.

Thế nhưng hần chỉ vừa bắt đầu thì Hải Ngư đã biết được, dùng Cá Chình đánh tan kế hoạch ban sơ của Sa Long.

Bọn chúng đều không ngờ lại có một thế lực thứ ba xuất hiện phá vỡ tất cả an bài của bọn chúng. Mục tiêu của Hoàng Kỳ Phương là Hải Ngư cùng thế lực của hần, nhưng Hải Ngư lại nhắm vào Sa Long đồng theo cả Hải Long vào tham chiến.

Mục tiêu chuyển từ Hải Nguyệt đảo, lan sang hai hòn đảo bên cạnh là Hắc Lâm và Hắc Sơn.

Tại đảo Hắc Lâm và Hắc Sơn Sa Long đều xây dựng căn cứ thủy quân trên hai hòn đảo này. một mực nhìn chăm chăm vào Hải Nguyệt đảo.

Mà điều quan trọng hơn đám người Sa Long tưởng Hải Nguyệt đảo vẫn nằm trong sự khống chế của Hải Ngự, vì đã hơn 3 ngày không có một chút tin tức truyền về từ thôn trường Hải Nguyệt thôn cho bọn họ. đồng thời 2 chiến thuyền của Cá Chình vẫn nằm trên đảo, khiến cho bọn họ càng thêm chắc chắn.

Qua ngày hôm sau, Hải Long cũng nhận được tin tức từ Hải Ngự, hẳn cực kỳ tức giận, phái ra 2 lâu thuyền cùng 8 mông đồng thuyền tiến đánh các đảo thuộc Sa Long tại khắp vùng biên giới. chỉ trong 1 ngày, đã có 5 đảo nhỏ bị công chiếm.

Bạch Ngọc đảo, đảo chính của Sa Long. Sa Long sát mặt âm trầm, phía dưới hẳn có tất cả 16 chỉ huy, mỗi người đều là thuyền trưởng của 1 chiến thuyền. ngoài ra có thêm hai mưu sĩ khác, một là Kim Tiền thứ hai là phu nhân của Sa Thiếc - Trần Châu.

“Hải Long, tên khốn kiếp này!” Sa Long rống giận.

“trại chủ, đây không phải là thời gian tức giận, quân tình cấp bách, nếu như chúng ta không có động tĩnh gì, hẳn là ngày mai sẽ mất thêm 5 đảo nữa” kim Tiền bình tĩnh.

“đứng vậy đại nhân! Theo tình hình, thì hẳn là ngày mai Hắc Long sẽ đánh lên đảo Thiếc Tinh, đây là hòn đảo cực kỳ quan trọng trong kế hoạch phát triển của chúng ta.” Trần Châu cũng nói, giọng ả, có một chút dâm dăng trong đó.

“Ngu Sư, Giác Kiền, Hồ Thông, Sam La, Cửu Các thống lĩnh thuyền của các người, vào lúc tờ mờ áp đánh áp sát các đảo. Bạch Hà, Bạch Ngự, Hạch Bì, Hạch Bì cùng Bạch Sa.”

“Lư Khánh, Hà Cao, Sứ Thiếc thống lĩnh quân đội phòng thủ Thiếc Tinh đảo.

“Lư Cao, Văn Hào, Đinh Nhai! Cùng ta chặn đầu bước tiến của Hải Long!”

Sa Long phân phó cho thủ hạ của mình.

“Kim Tiền! phát lệnh cho hai đảo Hắc Lâm cùng Hắc Sơn tấn công chiếm lấy Hải Nguyệt Đảo.”

“Trần Châu! Người thông báo cho Sa Thiếc, ngày mai tấn công các đảo phía đông Bạch Long đảo. không cần đánh mạnh, chỉ cần tập trung quân, đánh nghi binh thôi”

Sau khi tất cả thủ hạ của mình đi là nhiệm vụ, lúc này Sa Long mới âm thầm thở ra một hơi thật dài. Hắn nhìn lên cây chiến đao của mình âm thầm vuốt ve giọng trầm trầm “bạn già cùng nhau làm thịt thôi”

.....

Từ ngày trong đêm quân từ hai đảo Hắc Lâm cùng Hắc Sơn đã bắt đầu hành động, 4 chiến thuyền mông đồng với tổng cộng 2000 quân đang âm thầm áp sát Hải Nguyệt đảo, với khoảng cách 30 hải lý thì tới rạng sáng, bọn họ đã áp sát Hải Nguyệt đảo.

Mà cách đó không xa Chá Mập cùng Cá Đuối cũng dẫn quân đánh về Hải Nguyệt đảo.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Hải Nguyệt đảo đầm máu – Trai sò đánh nhau, ngư ông đắc lợi

Từ tờ mờ sáng, khi mặt trời chưa lộ dạng U Hải cùng Hắc Xà đã tập trung 4 chiến thuyền cùng 1000 quân cách Hải Nguyệt đảo 2 hải lý, lợi dụng sương sớm trên mặt biển lúc rạng sáng mà ẩn nấp trong màn sương đêm.

U Hải và Hắc Xà là hai chỉ huy tại Hắc Lâm và Hắc Sơn đảo. sau khi nhận lệnh từ quân sư Kim Tiền đã không ngừng nghỉ ngay trong đêm áp sát Hải Nguyệt đảo.

Từ hướng đầu thuyền của bọn chúng, Hải Nguyệt đảo nằm ở phía tây, bọn chúng sẽ lợi dụng lúc ánh sáng mặt trời mà bất ngờ tấn công lên đảo. theo tin tình báo, thì Cá Chình trên đảo chỉ có hơn 1000 quân. Mà trong đó chỉ có Cá Chình là võ tướng, còn tất cả chỉ là tạp binh trang bị tồi tàn.

Buổi sáng sớm đa phần hải hặc vẫn còn ngủ nướng, tinh thần uể oải, vì ban đêm thường thức khuya đánh bạc uống rượu.

Nhưng bọn họ không biết rằng trong làn sương cách bọn họ 4 hải lý cũng có 4 chiến thuyền đang dần dần áp sát Hải Nguyệt đảo. đó chính là Cá Mập

cùng Cá Đuối đang dẫn quân chiếm lại Hải Nguyệt đảo. tất cả đều là Mông Đồng thuyền trung cấp, với sức chứa 500 quân, hơn nữa còn có trng bị 2 nã pháo xa cùng Lôi Oanh.

Mà trên Hải Nguyệt đảo, phục binh khắp nơi cũng bắt đầu ần nấp, chỉ cần vào trong tầm ngắm bọn họ sẽ sẵn sàng tấn công.

Lần này Hoàng Kỳ Phương mang theo 8000 quân binh, trong đó đa phần là bộ binh, cung binh, trong đó có 1000 thương binh. Các võ tướng mang theo chỉ có Lê Giang, Vương Hồ, Lý Toan và Ô Man.

Tất cả 8000 quân đều ần nấp xung quanh Hải Nguyệt thôn, cái Hải Nguyệt thôn chỉ là miếng mồi câu Hải Ngư mà thôi. Thực sự Hoàng Kỳ Phương cũng không biết vì cái Hải Nguyệt đảo nhỏ bé này mà cả quần đảo Bạch Long Vĩ đang sôi trào dậy sóng.

Trong Hải Nguyệt thôn chỉ có 200 quân binh, do thôn trang tự huấn luyện, thực lực như những con tép riu. Ngoài bãi biển phơi hơn ngàn con cá, đây chính là công sức năng huy động 2/3 thôn dân tiến hành khai thác thủy sản, làm một miếng mồi cực lớn.

4 giờ 20 phút sáng, khi mặt trời bắt đầu ló dạng trên mặt biển, cũng chính là khi hai nhóm hải tặc bắt đầu hành động, lợi dụng sương sớm cùng ánh sáng mặt trời 8 chiến thuyền đi song song cách nhau chur tới 1 hải lý mà bọn họ không hề hay biết.

Ào ào ào. Từ trong màn sương sớm, ồ ra 4 chiến thuyền, trên đỉnh cột cờ treo một là cờ hải tặc màu đen tin hình một con Hắc long cực kỳ dữ tợn.

ầm ầm ầm. 4 chiến thuyền bỗng chốc ừa lên bờ biển, điên cuồng xông lên chém giết quân binh trên đảo. tiếng là thảm thiếc không ngừng vang lên. Lúc này trên thuyền U Hà cùng Hắc Xà đều trầm mặt, không có một chút vui vẻ vì. Bởi vì Hải Nguyệt trấn có hơn 1000 quân do Cá Chình chỉ huy, mà hiện tại chỉ có hơn 200 quân binh cấp 2 thủ vệ thôn trang sơ cấp mà thôi.

Thế như chưa kịp để bọn họ nghĩ nhiều, từ phía sau quát lên một tiếng rống cực to.

“U hà! Hắc Xà chạy đằng trời,! nạp mạng lại! báo thù cho các Huynh đệ đã hy sinh!” từ trong làn sương sớm Cá Mập rống lớn.

Ngay sau đó 4 chiến thuyền từ trong sương chạy ra. Hơn nữa còn là trung cấp chiến thuyền,chiếc dẫn đầu là Cá Mập, hấn đứng trước mũi thuyền không ngừng múa đao, giống như muốn một đao chém chết Hắc Xà.

“Oành!” một âm thanh cực lớn, Chiến thuyền Cá Mập đã đâm vào chiến thuyền của Hắc Xà. Điều này làm cho Hắc Xà lung lay muốn ngã, thuyền của hã phần đuôi tàu đã bị hỏng quá nửa.

Ngay lập tức, Cá Mập nhảy lên thuyền Hắc Xà, trên tay chiến đao không ngừng múa xoay điên cuồng, chém giết bắt đầu.

Hắc Xà cũng không yếu thế, một mực cầm trường thương của mình giao chiến với Cá Mập, ánh lửa văng tung tóe.

Phía sau chiến thuyền của Cá Đuối chỉ huy, cũng đã áp sát thuyền của Hắc Xà,. Trên tay Cá Đuối không ngừng múa thoe những động tác cực kỳ kỳ lạ. trên đôi bàn tay mượt mà như tay con gái ấy không ngừng phát ra ánh điện, đôi mắt Cá Đuối nhìn chăm chăm chiến thuyền còn lại của Hắc Xà. Miệng rống cực lớn

“Viêm Lôi”

[Viêm Lôi] kỹ năng mưu công, triệu hồi thần lôi tấn công địch nhân, sát thương cực mạnh trên phạm vi 3x3m

Đây chính kỹ năng của Cá Đuối, hấn là một tên Vu Sư, lôi hệ, kỹ năng thuộc lôi hệ luôn là những kỹ năng sát thương cao nhất. cường đại nhất.

Bầu trời bỗng nhiên tối sầm lại, bất ngờ trên chiến thuyền còn lại của Hắc Xà bị thiên lôi đánh một phát ngay chính giữa thuyền tạo một lỗ hổng cực lớn,phá nát cột buồm, xé nát cả thân tàu. Con tàu không ngừng bị chìm xuống.

Nhìn thất trạng cảnh trên biển U Hà không ngừng rung rẩy, hấn nhanh chóng tập trung lực lượng của mình cố gấp xây dựng đội hình phòng thủ trước khi đám người Hắc Xà bị giải quyết triệt để.

Nhìn thấy các huynh đệ của mình bị bỏ mạng oan uổng, Hắc Xà cực kỳ rống giận, ngay lập tức thi triển kỹ năng của mình [Cuồng Kích]

[Cuồng Kích] kỹ năng gây sát thương đơn, lên kế địch liên tục 10 phát đánh gia tăng 300% sát thương, nhưng sau đó bản thân phải đi vào trạng thái suy yếu trong 5 giây.

“ nạp mạng cho lão tử!” Hắc Xà rống cực lớn. trường thương không ngừng múa may oanh kích Cá Mập.

Một kích, hai thương, ba đập, liên tiếp 10 cú đánh cực mạnh, đánh lên người Cá Mập, tuy Cá Mập dùng chiến đao của mình nặng hơn 50 kg vẫn cảm thấy toàn thân có chút chịu không nổi, không phải giá trị võ lực hấn lên tới 89 hấn đã chịu không nổi.

Sau khi đánh kích thứ 10, kích này Hắc Xà uy tụy tất cả lực lượng. oanh lên trên người Cá Mập, khiến Cá Mập văng xa hơn 5m sau đó dụng trúng thành tàu, văng xuống biển.

Tất cả mọi người đều ngơ ngác trước trạng thái điên cuồng của Hắc Xà, thế nhưng trong thời gian này chính là khoảng thời gian yếu đuối nhất của hấn. thế nhưng phát đánh cuối cùng ấy làm cho tất cả bọn hải hặc trở nên cực kỳ khiếp sợ. không ai dám tiến lên đánh Hắc Xà.

Tình thế ác phải bại của Hắc Xà bỗng nhiên xoay đảo tình thế, 200 quân trên chiến thuyền bỗng chốc sĩ khí cực phát điên cuồng chém giết ngược lại.

Thế nhưng, bọn chúng chưa được hưng hân bao lâu, thì từ dưới biển nhảy xổ lên một hán tử đen xì. Không ai khác chính là Cá Mập. kỹ năng của hắn là [Phi Ngư]

[Phi Ngư] là kỹ năng cho phép di chuyển dưới biển nhanh như cá, đồng thời phục hồi ngay lập tức 50% thương thế.

“hắc hắc! cong rắn nước kia, đánh của đau lắm đấy, nhưng nạp mạng đây!” Cá Mập cười hung ác.

Ngay lập tức thân hình Cá Mập lao tới một đao chặt thân thể Hắc Xà ra làm đôi. Trong sự ngỡ ngàng của đám hải tặc cùng Hắc Xà.

“rồng! rồng! rồng! giết giết giết!” như đánh máu gà đám hải tặc của Cá Mập như uống thuốc lác, cực kỳ hưng hăng chém giết trước sự chống cự vô lực của đám hải tặc trên thuyền.

Nhìn thấy uy mãnh của Cá Mập, Cá Đuối cũng thờ phào nhẹ nhõm, chỉ huy quân của mình lên bờ biển dẹp số tàn binh còn lại.

Nhưng lúc này U Hà đã dàn trận hình xong, tuy có 500 quân, thế nhưng lợi thế của họ vượt hẳn đám người kia. Vì từ khoảng cách từ thuyền vào bờ đại khái cũng 100m, trong 100 mét này bọn chúng bắt buộc phải bơi vào, sức chống cự trên biển hầu như bằng không.

“không cần hoảng! kết trận phóng tiễn!” u Hà quát lớn.

Chiến trường chuyển sang từ trên biển sang bờ biển, tuy lợi thế hơn người cùng trang bị, thế nhưng Cá Đuối cũng khó mà vượt ra quãng đường lên bờ kia.

“Ca Bà nó!” Cá Mập rồng lên, thân hình như một con bò biển của hắn hưng hăng nhảy xuống nước, như một con cá mập hân phóng như tên bay, chưa đầy 20 giây hắn đã vọt người lên bờ biển, ngay lập tức trận hình của U Hà bỗng chốc trở nên rối loạn.

Lợi dụng tình thế này đám hải tặc trên tàu cũng nhanh chóng tập kết trên bờ biển tuy thương vong khá lớn, từ 2000 hiện tại chỉ còn hơn 1300 quân.

Lúc này từ trong bụi rậm Hoàng Kỳ Phụng có thể hoàn toàn quan sát trận đánh của hai nhóm hải tặc kia, cái đầu nhỏ của nàng không ngừng suy nghĩ cùng phán đoán. Khuôn mặt lúc này tràn đầy nghiêm nghị.

Vậy mà kể bên nàng tên đầu to nhưng óc như trái nho lòi phì phò thờ điên cuồng, trông bộ dáng của hắn là cực kỳ muốn so chiêu chọi tên to cao đen hôi kia.

Theo nàng phán đoán trong phạm vi Bạch Long Vĩ này, có một nhóm hải tặc khác, thực lực tương đương với Bạch Long hải tặc đoàn, chỉ có vậy, bọn chúng mới đánh nhau. Chỉ một băng hải tặc có thực lực ngang với một tiểu thành cấp 1, thì ai dám chọc bọn chúng, chỉ khi bọn chúng có thực lực ngang bằng hoặc mạnh hơn thì mới có tràng diện như thế này.

Đang suy nghĩ thế trên bờ biển, chiến đấu đã bước tới hồi kết, 500 quân trên bờ biển chống đối không được bao lâu, thế nhưng bọn chúng cũng không phải hy sinh vô ích, mà kéo theo hơn 300 mạng địch nhân.

“một mạng đổi một mạng là huê vốn, chém thêm một đao là kiếm lời!”

Nhìn tràng diện đầm máu, thế nhưng nhiệm vụ của Cá Mập cùng Cá Đuối cũng đã hoàn thành, bọn họ cũng thờ phào nhẹ nhõm, ngay lập tức cho quân đội của mình tẩy rửa, dọn dẹp chiến trường.

Thế nhưng ngay trong tích tắc, từ 4 phương tám hướng Hải Nguyệt thôn ào ra hơn 5000 quân trang bị cực kỳ tốt, hết 80% là trang bị lực trang. Hơn nữa toàn là bộ binh và thương binh, trong trận thế giáp lá cà như thế này cũng biết ai là người chiến thắng.

“Các Ngươi là ai!” Cá Đuối giọng nhàn nhạt, thế nhưng trong nội tâm hắn cực kỳ rung rẩy.

“là ngư ông!”

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 82: Sống chỉ thờ một chủ, chết theo gió biển mang đi!

1000 quân còn sót lại co cụm trên bờ biển, bao vây bọn họ là hơn 3000 bộ binh, gươm đao sáng loáng, phát ra ánh sáng màu lục nhàn nhạt.

Bọn hải tặc tâm lý lúc này vô cùng hoảng sợ cùng hoang mang, vậy mà Cá Mập cùng Cá Đuối thần sắc vẫn bình tĩnh, đặc biệt là Cá Đuối, ánh mắt của

hắn ngày càng lạnh, chăm chú nhìn nữ nhân trang bị màu hoàng kim.

“Cá Chình là các ngươi bắt!” Cá Đuối tuy hỏi thế nhưng từ giọng điệu của hắn cũng đã khẳng định là đám người này.

Hoàng Kỳ Phương nhìn chần chú tên da trắng đỏ là này, trong nội tâm có chút khó chịu, đặc biệt là ánh mắt tên này, giống như một co xà độc, cực kỳ âm hiểm.

Nhìn thấy Hoàng Kỳ Phương không trả lời hắn tiếp tục hỏi tiếp “các ngươi là người của thế lực nào! Bạch Long hải tặc đoàn bọn ta, xưa nay không trêu chọc các thế lực bên ngoài!”

“Đuối đệ, không cần phải nhiều lời với bọn này, trong tình thế này! Chết là cái chắc, thế nhưng Bạch Long hải tặc bọn ta, không phải là kẻ tham sống sợ chết. Sống có gì vui chết có gì khổ, giết chúng một mạng coi như là huê hồng, chém chúng một đao coi như là ăn lời!” Cá Mập Gầm lên, tiếng rồng của hắn dường như lấy lại sĩ khí cho toàn quân.

Vậy mà trong lòng Cá Đuối than không thôi, hắn đang cần chính là thời gian, kỹ năng của hắn chỉ còn hơn 10 phút nữa là sẽ sử dụng lại được, đến lúc đó chỉ cần skill này phát động hẳn chắc chắn 100% giết chết được tên thủ lĩnh trang phục hoàng kim kia., đến lúc có chủ tướng giặc không còn, như rắn mất đầu, vậy không phải đám người kia sinh mạng do bọn chúng định đoạt ư.

Vậy mà tên đồng đội ngu như heo của hắn lại gầm lên, làm cho kế hoạch của hắn trong chốc là tan vỡ. thật đúng là không sợ địch mạnh như hổ mà chỉ sợ đồng đội ngu như heo.

“chỉ cần 5 phút, Mập ca tranh thủ cho ta 5 phút” Cá Đuối âm thầm nhỏ giọng với Cá Mập.

Trong lúc này Hoàng Kỳ Phương đôi mắt vẫn chăm chú nhìn 2 chỉ huy của đám hải tặc này, đặc biệt là sau khi nhìn tên mặt trắng kia sử dụng kỹ năng lôi hệ kia Hoàng Kỳ Phương càng chú trọng tên này, không phải là vì tài năng của hắn mà có ý định thu phục, mà chính là kỹ năng tên này cực kỳ bá đạo, sát thương trong phạm vi gần là quá lớn.

“Đám chuột nhất các ngươi có dám cùng bốn đại gia chân chính đối địch một một không?” Cá Mập như uống thuốc kích thích, hắn gầm cực lớn, chỉ cây đại đao dài hơn 2m quét xung quanh và cuối cùng dừng lại trên người Lê Giang.

Với tính cách của một tên vũ phu như Lê Giang thì làm sao chịu nổi sự khiêu chiến này. Lê Giang ngay lập tức vọt lên. Trên tay Phá Thiên kích thuận tay mà đập xuống giao chiến với Cá Mập.

Nhìn thấy tình hình như thế, nét mặt Cá Đuối trở nên vui vẻ. nhưng chỉ trong chốc lát rồi sau đó phục hồi vẻ nhàn nhạt như lúc ban đầu. thế nhưng chỉ trong khoảnh khắc ấy làm sao qua được đôi mắt của Hoàng Kỳ Phương.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

⚔️Kỳ Phương⚔️Vô Tà⚔️

Đôi lông mày nàng chột nhú lại thật chặt. “Lê Giang! Lui lại! toàn lực tấn công, địch nhân có gian kế!” Nàng quát to.

Trong chốc lát, một tên cuồng chiến như Lê Giang, nhưng một khi nghe lệnh của nàng thì không ngừng một giây liền nhanh chóng lui lại thủ hộ phía trước Hoàng Kỳ Phương.

Nói gì thì nói Lê Giang là một trong những võ tướng đầu tiên từ trung đối với nàng, tuy hành động của hắn lúc nào cũng ngông, cũng không bao giờ động não, thế nhưng mệnh lệnh của nàng là tuyệt đối phục tùng.

Sau 3 giây sau, 3000 bộ binh xông vào, đao guom sáng loáng, hơn nửa Ô Man thi triển kỹ năng [Thiệt Bích] của mình bắt đầu đánh áp sát, hơn nửa Lý Toan cũng không ngừng nghỉ nhìn chăm chăm tên mặt trắng kia, chỉ cần hắn có một hành động khả nghi nào hắn sẽ bắt chấp tất cả thi triển kỹ năng [Tên Lạc] của mình.

Nhìn tràng cảnh Cá Mập thờ dài không thôi, chỉ huy bọn người kia thật là thâm sâu, thời gian phát động kỹ năng của hắn chỉ còn có hơn 3 phút, thế nhưng dưới tình huống như thế này, thì chưa đầy 2 phút 1000 quân còn lại sẽ bị tàn sát không còn một móng. Hơn kỹ thi triển kỹ năng càng cường đại thời gian vận dụng càng lâu, hiện tại hắn cần 2 phút 30 giây để vận dụng kỹ năng.

Hắn chỉ còn hy vọng vào Cá Mập mà thôi, chỉ cần Cá Mập trụ nổi thì hắn vẫn còn có cơ hội chạy trốn. thế nhưng hy vọng vừa lóe lên lại nhanh chóng dập tắt, ngay lúc này Cá Mập đã bị phát thiên kích của Lê Giang đâm một phát trí mạng vào yết hầu, máu tươi không ngừng tuông ra.

Tướng quân giống như là linh hồn của đội quân, một khi tướng quân bị thương hoặc tử trận sĩ khí quân sẽ hầu như sụp đổ giảm cực mạnh.

“Oanh! Oanh! Oanh!” chưa đầy 5 phút số hải tặc còn lại chỉ vài tên lác đác, trong đó có Cá Đuối ánh mắt bị thương nhìn chăm chăm thi thể của Cá Mập, đôi mắt đỏ bừng, với thể chất của một vũ sư thì làm sao chịu nổi sự khổng lồ của bọn võ phu. Chỉ cần một cái đạp nhẹ cũng đủ làm hắn ngã chổng vó.

Sau đó hắn được đưa tới trước mặt Hoàng Kỳ Phương.

“ngươi cần gì!” hắn không sợ mà lúc này cực kỳ bình tĩnh.

“Ngươi là một kẻ thông minh! Vậy cần ta hỏi sao?” Nàng nhàn nhả.

“ta Cá Đuối, sống chỉ thờ một chủ, chết theo gió biển mang đi! Thà chết vinh còn hơn sống nhục, mang tiếng ngàn thu” Cá Đuối lúc này cốt khí hiên ngang.

“ta cũng lười đi thực một tên như ngươi!” Nàng không mẫn không nhạt nói.

“vậy tốt! cho ta một cái khổng khoái! Mập Ca đang đợi ta dưới hoàng tuyền.

“sẽ nguyện như ý của ngươi nhưng ta có một câu hỏi”

“Bạch Long hải tặc đoàn đang nội chiến!” không để hoàng kỳ phương hỏi, hắn đã nói trước, nói xong hắn nhắm mắt làm ngơ không nói gì thêm, một mực đưa cái đầu ra chờ bị chém.

Hoàng Kỳ Phương khẽ nhìn Lê Giang một cái rồi xoay người bước đi.

Hiện tại Bạch Long Hải tặc đang nội chiến, đây là tình hình cực tốt cho nàng, thế nhưng kế hoạch cần phải bày một cách tỷ mỉ không được lơ là.

.....

Trở lại đất liền, hiện tại các thôn trấn được các người chơi, quân đoàn chiếm được, phân nửa do Sĩ Nhiếp tiếp quản, phân nửa vẫn còn đang trong gian đoạn đấu tranh, chiến đấu đang trong giai đoạn khốc liệt.

Mạnh mẽ chống lại chính là Đại Việt công hội, tất cả 4 mũi tấn công đều có quân của bọn họ, đương nhiên số thành trấn chiếm được cũng nhiều nhất. sau đó là các công hội lớn cũng hòa theo.

Không phải vì lợi ích của thành trấn, mà chính là Sĩ Nhiếp lại một lần nữa tăng thuế, tăng lên 45%, khiến cho người chơi kinh doanh muốn học máu.

Sự kiện giảm sản lượng lương thực xuống 30%. Thuế tăng thêm 30% bọn họ đã muốn phá sản, vậy mà Sĩ Nhiếp lại há mồm muốn nộp thêm 15% nữa. bọn họ không tạo phản cũng không được.

Hiện tại phó bản Hoàng Cân Khúc Dương chính là một cái máy ngốn lương thực cực lớn, thế nhưng lợi ích nó mang về thì lại cực cao, chính vì vật giá lương thực không ngừng tăng mạnh. Khiến cho người chơi ngày càng chật vật hơn.

Vì lẽ đó, bọn họ cùng nhau lập liên quân đối kháng Sĩ Nhiếp. sau khi nhiệm vụ phụ tuyến khu vực kết thúc, quân đội của Sĩ Nhiếp chỉ có hơn 20 vạn quân, hơn nửa đồn trú ở các thành trì cũng không ít. Quân lính đi viễn chinh cũng chưa tới 10 vạn. mà người chơi con số cũng lên tới chục triệu người chơi. Mỗi người bỏ ra 500 quân, tổng hợp lại, lấy thịt đè người quân Sĩ Nhiếp cũng chết.

Đây chính là một nháo sức cực lớn, khiến cho Triều Đình Nhá Hán chú ý quan tâm, Mục Châu Lưu biểu chấp chương vùng Kinh Châu và Giao Châu, cũng không để yên cho vụ này. Một mực sau Văn sinh đại tướng cùng Hàn Tung, Vương Uy và Hoàng Tổ bình định quận Giao Chỉ.

Bỏ cáo vừa được tung ra, như một đòn cực mạnh đánh vào liên quân, các thế lực nhỏ lẻ ngay lập tức nháo nhào tháo chạy, để một mình Đại Việt công hội đứng mũi chịu sào, tình hình ngày càng nguy cấp.

Hùng Vũ, tuy không tham gia vào liên quân thế nhưng tin tức hắn vẫn nắm rõ trong lòng bàn tay, tuy Sĩ Nhiếp vẫn chưa giải quyết được đám hỗn loạn kia, nên vẫn còn nhiều thời gia cho hắn phát triển, chỉ cần hắn có đủ thực lực thì, cho dù Tào Tháo, Lưu Bị đánh xuống hắn vẫn có khả năng đánh trả.

Còn về Đặng Lâm, trong tay hắn nắm giữ một tiểu thành cấp 3, tuy sự vụ cực nhiều, thế nhưng thực lực của hắn lại tăng thêm một mảng cực mạnh. Đại thành cấp 3 có thể huấn luyện binh chủng cấp 4. Thế nhưng chỉ có quân binh có hộ khẩu tại Thành từ 10 năm trở nên mới có thể huấn luyện.

vì vậy tuy có thể huấn luyện binh chủng cấp 4, thế nhưng hiện tại Đặng Lâm không có cách nào huấn luyện cả, vì khi chiếm cứ thành trấn thì trong thành đã không còn một bóng người.

Tuy vậy kiến trúc lại tăng lên một tầm cao mới, với nhiều khí cụ phòng thành và một điều đặc biệt là vật phẩm hắn nhận được sau khi hoàn thành nhiệm vụ thiên mệnh là một bản vẽ trong truyền thuyết bản vẽ Nỗ Thần An Dương Vương.

Mà nguyên liệu làm Nỗ Thần cũng cực kỳ khó tìm thứ nhất là Xích Mộc, loại gỗ này toàn thân màu đỏ như lửa phân bố tại các vùng cực nhiệt, khí hậu nóng quanh năm, chỉ có những thợ đốn củi cấp bậc truyền thuyết mới đốn được.

Còn nguyên liệu thứ hai là móng rùa Thiếc Qui. Nhưng con Thiếc Qui sống trên một hòn đảo nhỏ trên biển đông, không ai biết được tọa độ chính xác.

Nguyên liệu thứ 3 thì tương đối dễ tìm đó chính là Bạch Ngưu Chân, tuy trâu trắng khó tìm, thế nhưng còn dễ hơn so với hai loại kia, tuy vậy Đặng Lâm cũng đã đủ đau đầu.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

✎Kỳ Phương✎Vô Tà ✎

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 83: Minh Hương về nhà

Bốn nữ tính trong nhóm Hoàng Kỳ Phương, thì Minh Hương là người có gia thế ế le nhất. ba nàng mất trong một lần tai nạn giao thông, khi đó nàng mới 6 tuổi. 3 năm sau vì không chịu nổi cảnh mẹ quá con cô, mẹ nàng đã đi thêm một bước nữa.

Bà ấy kết hôn cùng với một người đàn ông quá vợ, hai người cứ thế mà góp gạo com chung. Ba dượng nàng là một chủ cửa hàng tạp hóa, ông ấy còn có một đứa con gái lớn hơn nàng 2 tuổi.

Cuộc sống nàng từ đó không những không khá hơn, mà mỗi lúc ngày càng tệ bạc. tuy cha dượng nàng là chủ một tiệm tạp hóa, thế nhưng bên trong lại nợ nần chồng chất, mẹ nàng phải gồng mình mà trả nợ cho lão ta, hơn nữa con gái lão cũng không phải dạng vừa, ý mình lớn hơn đồng thời xinh đẹp hơn Minh Hương, nên tất cả công việc nhà đều phải do Minh Hương làm cả.

Đã vậy còn đành, hằng ngày lão cha dượng đều say xỉn, mà mỗi lần say xỉn là đem nàng ra mắng, mắng thậm tệ. nàng trong cái nhà đó còn không khác một con osin. À không phải, ngay cả osin cũng không bằng, hiện tại osin được bao ăn ngày hai bữa hơn nữa mức lương rẽ bạc nhất cũng phải 1800 đôla/ tháng. Còn nàng 1 ngày ăn 2 bữa không bị mắng là hạnh phúc lắm rồi, chứ nói gì được cho tiền.

Chính vì vậy sau khi tốt nghiệp 12 Minh Hương đã rời nhà, lúc này cho dù thần thánh cũng không cản được nàng. Vì nàng đã chịu đủ cái cảnh đó rồi. nàng phải đi, đi tìm một bầu trời mới, một tương lai mới và một cuộc sống mới.

Thế vào đại học không phải là một chuyện dễ dàng, nàng ra đi với hai bàn tay trắng, trong thời gian 2 tháng từ khi thi tốt nghiệp, mọi người thi luyện thi này nọ, bổ sung kiến thức cho kỳ thi tuyển sinh đại học sắp tới. còn nàng lại vất vả chạy đôn chạy đáo làm việc bán thời gian để chuẩn bị cho thời gian sắp tới, một ngày nàng ngủ 4 tiếng là nhiều lắm rồi.

Thế mà một cô bé 18 tuổi chân bước chân ráo ra đời, trong lần thi tuyển sinh ấy, nàng được 24 điểm 3 môn khoa học, kết quả cực cao xếp hạng 100 người có thành tích tốt nhất tại trường trung học khi xưa của mình.

Vậy mà để được đi học tiếp nàng càng phải cố gắng làm nhiều việc hơn, vì học phí rất đắt, tiền học phí, tiền ký túc xá, tiền sách vở. để đến được căn phòng 906 nàng phải trả giá rất nhiều. buổi sáng làm ở tiệm cà phê, buổi trưa và chiều làm ở tiệm cơm, vì làm ở tiệm cơm sẽ được ăn miễn phí. Còn buổi tối từ 9 giờ nàng làm phục vụ trong tiệm internet, vì nơi đó có thể tranh thủ ngủ trên ghế sofa mà không bị tốn tiền hơn nữa còn kiếm thêm một khoảng nhỏ.

Cứ như vậy trong 1 tháng sau khi thi đại học nàng kiếm được 4800 đôla vừa đủ chi phí vào trường đại học, trong đêm đầu tiên ở ký túc xá, nàng nằm co ro trên chiếc giường sắt, mà trên thân chỉ có một chiếc áo khoác cũ kỹ đến đáng thương.

trong hai năm qua bằng sự cố gắng không ngừng của mình mà Minh Hương cũng đã có một chút triển vọng cho tương lai, và sau đó cùng Hoàng Kỳ Phương các nàng xây dựng một đế chế riêng cho mình đồng thời cũng là một công việc kiếm tiền cực tốt, mỗi tháng Hoàng Kỳ Phương chia cho nàng % có tháng nàng được chia lên tới 9 triệu, đây là một số tiền cực khủng, thử nghĩ mà coi, một tiền sĩ lương một năm cũng không tới 100.000, một nhân viên văn phòng bình thường lương mỗi tháng cũng 6 7000 là cùng. Vậy mà trong một tháng nàng được chia hơn 9 triệu.

trong suốt khoảng thời gian ấy, lúc nàng đau khổ, thời gian nàng chật vật nhất, bọn họ không hề liên lạc một lần, vậy mà ngày hôm qua, lão cha dượng gọi điện thoại cho nàng, bảo nàng về gia đình có chuyện gấp.

chỉ có một câu nói đơn giản thế kia mà làm cho Minh Hương mất ngủ cả đêm. Cuối cùng nàng cũng quyết định đi về căn nhà đó, nơi mà cả tuổi thơ của nàng sống trong sự sợ hãi và đau khổ.

Nàng về nhà, thế nhưng nàng lại quyết định bày ra sự nghèo khó và thiếu thốn, bởi vì nàng biết tính cách của từng người trong cái gia đình đấy, mẹ nàng tham tài, thấy tiền là sáng mắt, lão cha dượng thì háo sắc, nghiện rượu, còn con gái lão mà một con ả ăn chơi, thường xuyên có quan hệ với bọn lưu manh.

Nếu nàng để lộ ra tiền tài của mình, bọn họ sẽ như đòi trong xương cần hoài không nhả, một mực bòn rút nàng cho tới khi nàng chết mới thôi.

.....

Khu căn hộ chung cư số 8 cư xá Vĩnh Biên.

Cả khu chung cư cũ kỹ, khẳng nơi rêu phong ẩm thấp, khu cư xá này niên kỷ ít nhất cũng 100 năm, sau khi rời đi hai năm mọi thứ cũng chẳng thay đổi gì cho mấy, vẫn mùi ẩm thấp đấy, vẫn là bọn lưu manh ăn không ngồi rồi đánh bạc trong văn phòng bảo vệ.. vẫn là mấy lão già từ sáng sớm đã uống rượu,

mà mỗi nhậu chỉ là một trái sơ ri chấm muối, 4 người thay phiên nhau uống, thay phiên nhau chấm muối. Cảnh sắc ập vào nỗi đau trong thâm tâm từ từ trĩu nặng.

Minh Hương khẽ hít một hơi thật sâu lấy dũng khí bước vào. Căn nhà 1203, căn nhà tồi tàn nhất trong cư xá, từ bên trong bốc ra mùi hôi cực kỳ khó ngửi, đó là mùi gì đó chính là mùi rác. Cả căn phòng cực kỳ lộn xộn, đồ đạc quăng tứ phía, rác tràn ngập cả một góc bếp, nhìn số lượng rác thì ít nhất 5 ngày rồi chưa dọn dẹp.

Ngồi trên sofa mà một người phụ nữ trung niên bộ dáng cực kỳ chua ngoa, đang nhàn nhã xem tivi và cắn hột dưa, người này chính là mẹ nàng, nàng cũng không biết là mình có thật sự là con của bà hay không.

Nghe được tiếng bước chân bà ta liền nhìn vào cửa, đập vào ánh mắt bà ta là một cô gái nhỏ nhắn xinh đẹp, nếu trên mặt bà không có biểu hiện giọng điệu chua ngoa, thì cô gái này giống bà đến 7 phần.

“mày chịu về rồi đó à! Hừ! lớn rồi! đủ lông đủ cánh rồi! muốn tự lập à!”

“hai năm rồi tao trông mày chẳng khác gì lúc xưa!” giọng bà cứ oan oan cực kỳ chua ngoa.

Minh Hương trầm mặt một chút giọng không nóng, không lạnh nói “mẹ gọi con về có chuyện gì không?”

“không có chuyện gì! Tao gọi mày về không được à! Sao mày không vào nhà, mày định đứng đó tới khi nào?” giọng bà cực kỳ chua ngoa.

Minh Hương thở dài một hơi, sau đó bước vào nhà, như một thói quen nàng bắt đầu dọn dẹp cả căn nhà, à không dọn dẹp một bãi rác.

Phải mất hơn 4 giờ nàng mới dọn xong cái đám hỗn độn, căn nhà lại một lần nữa sống dậy, một lần không khí mới tràn về, căn nhà nhìn sáng sủa hơn hẳn.

Lúc này nàng mới trước mặt mẹ nàng nói chuyện “mẹ! mẹ gọi con về có chuyện gì vậy?”

“mày tý nữa thì biết, đừng mày cùng chị mày cũng sắp về rồi, tới lúc đó lão sẽ nói cho mày biết! bây giờ mày ra chợ mua một ít thứ ăn về nấu ăn đi, nhớ mua nhiều nhiều một chút, mấy ngày nay tao chưa có ăn cơm rồi, chỉ ăn toàn mì gõ, không có ít dinh dưỡng nào cả”

“dạ!” Minh Hương âm thầm đi ra ngoài, thế nhưng cửa chưa đóng lại thì giọng bà lại oan oan lên, nhớ mua gia vị, nhà không còn gì đâu, kéo tý phải chạy ra chạy vào. À mày còn nhớ thích ăn gì không, sườn sốt cay nhé, thêm lươn áp chảo nữa, lâu rồi tao chưa được ăn!” giọng bà vang lên.

Đây chính là chuyện thường tình khi nàng còn ở nhà, trong cái nhà này, nàng không hề có một chút phân lượng gì cả. Có đôi khi nàng thậm chí nghĩ có phải nàng là con gái của bà hay không, vì sao bà đối xử với con dường như rất tốt, còn đối với nàng thì như một con ỏ.

7 giờ tối, cơm canh đã sẵn sàng 3 món một canh một mặn, một xào, bữa cơm cũng tính là thịnh soạn, hơn nữa trong thời gian qua, nàng học được nhiều món ngon từ mẹ của Hoàng Kỳ Phương, nên tay nghề nàng cao không ít.

Không lâu sau thì lão cha dường như cùng con gái lão cũng về nhà, lão làm một tên mập lùn bụng phệ, thế nhưng con gái lão thì đáng người yếu điệu thướt tha, hơn nữa mặc một chiếc váy công sở cực ngắn, khiến cho bất cứ thằng đàn ông nào nhìn vào cũng thêm thêu thùa.

Thế nhưng để bọn họ biết rằng phía sau cái vẻ đẹp kiều sa quyền rũ ấy chính là một con heo lười, dơ bẩn cực kỳ. mỗi ngày nó mặc một bộ, quần áo 2 tuần mới giặt một lần, dùng nước hoa để che đi mùi hôi của thân thể. Nghĩ tới căn phòng kia trong bụng Minh Hương muốn ói một trận. quả thực là ghê tởm cái nhà này.

“ò! Minh Hương con trở về rồi đấy à! 2 năm không gặp con ngày càng xinh đẹp lên!” Lão cười nói, ánh mắt cực kỳ dâm dăng liên tục đảo lên đảo xuống trên người nàng.

“Mày cũng mò đầu về rồi à!” con gái lão giọng điệu chua ngoa như mẹ nàng.

“mày dọn cơm lên đi! Tao đói rồi” ả ra lệnh không như ả là chủ nhân trong căn nhà này. Vậy mà hai người bọn họ chẳng nói gì mà còn cười hề hề phụ họa.

“Dượng! dượng gọi con về có chuyện gì không?” Minh Hương lại một lần nữa đặt câu hỏi.

Lão liếc liếc nhìn nàng một cái, sau đó ánh mắt lại nhìn về con gái lão. “Trang à! Con nói cho con bé nghe đi!”

“cũng không có gì nhiều! là chuyện tốt cho mày! Công ty tao đang cần tuyển một trợ lý, tao thấy mày thích hợp nên gọi mày về làm với tao! Công ty tao làm phúc lợi rất tốt, tao làm thư ký lương 1 tháng cũng 10.000. còn lương trợ lý cho giám đốc, ít nhất cũng 7000.” Bảo Trang vừa ăn vừa nói. Đường như không chú ý đến thái độ của Minh Hương, giống như là ra lệnh nàng phải làm trợ lý cho công ty kia vậy.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 84: Xã hội đen

“không! Hiện tại em cũng có công tác của mình rồi, tuy không dư giả gì, thế nhưng cuộc sống cũng rất tốt!” Minh Hương ngay lập tức trả lời.

“gì mà có công tác, lương của mày tháng được mấy đồng, tao nhìn cái bộ dáng của mày, trên xuống dưới không hơn 20 đồng, như vậy là sống tốt à!” Mẹ Minh Hương hung dữ nói.

Bảo Trang không nói gì, ả cắm đầu vào ăn, hơn nửa đã lâu lắm rồi ả vẫn chưa có ăn cơm Minh Hương nấu. phải nói là Minh Hương có tài nghệ nấu ăn rất tốt.

“dù gì mày cũng là con gái, nên về sống chung với gia đình sẽ tốt hơn, hơn nữa công việc chị mày giới thiệu cũng tốt, lương tháng 7000.” Bà tiếp tục nói.

“con à! Nghe lời chị con đi, công ty nó là làm liên doanh công ty bảo an Phú Lâm, ông chủ ở đó không những đẹp trai bảnh bao mà còn tài giỏi.” Lão cha dượng lại tiếp tục nói vào

“cái gì công ty bảo an Phú Lâm” Minh Hương có chút thất sắc.

Phú Lâm công ty bảo an, thật sự chính là thế lực của xã hội đen ở Sài Thành này. Công ty bảo an chỉ là mặt ngoài, nhưng bên trong là một tập đoàn xã hội đen cực lớn, thế lực lan sang các nước đông dương và vùng vịnh Thái Lan.

Công việc chủ yếu của bọn họ là kinh doanh, bảo kê hệ thống quán bar, quán rượu, trung tâm giải trí toàn Sài Thành. Cũng như là buôn lậu, vàng bạc kim cương, gỗ quý và đồ cổ.

Tuy là xã hội đen, nhưng bọn họ lại không tham gia các phi vụ mua bán thuốc phiện cũng như kinh doanh mặt hàng mại dâm. Phú Lâm không ngừng không tham gia mà còn cùng chung tay cùng chính phủ càn quét thuốc phiện trong lãnh thổ Việt nữa.

Phải nói, tuy Phú Lâm là xã hội đen, thế nhưng bọn họ là xã hội đen tốt. với nguồn lợi kinh doanh cực lớn, bọn còn xây rất nhiều trường học, viện cô nhi, viện dưỡng lão.

Thế nhưng tham gia vào một công ty xã hội đen là một điều khó chấp nhận được. đặc biệt là đối với Minh Hương. Vì cha nàng bị tai nạn giao thông chính là người của Phú Lâm bang làm. Cái tên đâm cha nàng, không những không ngồi tù mà còn tự do tại ngoại. tất cả mọi lỗi lầm đều đặt trên người đã chết. vậy mà 10 năm sau, mẹ nàng lại giới thiệu nàng vào làm ở công ty kẻ thù.

Ánh mắt Minh Hương lạnh xuống “không thích, không muốn!”

“nghiệt chừng, mày nói cái gì thế! Chuyện này tao đã quyết định rồi, thứ hai tuần sau bắt đầu đi làm. Lương mỗi tháng của mày tao lấy 6000. À không tao giữ hết, mọi chi phí ăn uống của mày trong nhà này tao lo.” Mẹ nàng gầm lên.

“không muốn! bà muốn thì tự đi mà làm! Tôi không cần!” Minh Hương cũng gào lên.

“bốp” mẹ nàng ngay lập tức hung hăng đánh lên mặt nàng một cái thật mạnh

“thứ mất dạy! mày nghĩ mày là ai trong cái nhà này! Mà mày có quyền lên tiếng! mày tưởng mày rời khỏi cái nhà này mấy năm rồi có quyền ho he à! Mày còn coi toa là mẹ của mày không!” giọng mẹ cực kỳ chua ngoa.

“thì bà có bao giờ coi tôi là con của bà đâu. Nếu tôi là con của bà thì bà đâu có đánh tôi, tôi là con của bà thì bà đâu bắt tôi làm osin, nếu tôi là con của bà thì bà đâu có ghê lạnh với tôi.”

“trong những năm qua bà làm được gì cho tôi ngoài day nghiện, mần chửi hành hạ” Minh Hương gào lên.

“đây là lần cuối tôi bước vào căn nhà này! Bà từ bây giờ cũng không phải là mẹ của tôi nữa.” nói xong Minh Hương liền dửng dưng bước ra ngoài.

Thế nhưng lão cha dượng lại ngăn nàng lại “Minh Hương đừng sinh khí! Con phải cứu lấy mẹ con! Bà ấy đánh bạc thiếu nợ xã hội đen 100.000, nếu con không đáp ứng làm ở công ty Phú Lâm thì trong ngày mai bà ấy liền đầu lia khói xác” lão cha dượng nói.

“cái gì! Thiếu nợ 100.000!” Minh Hương khinh bỉ.

“đúng! Minh Hương, cứu mẹ đi! Mẹ lỡ dại! mẹ bị bọn chúng lừa!” mà ta liền trở lại giọng thê lương.

“bà thiếu nợ người ta, xong bà bán tôi cho đám xã hội đen kia!” giọng Minh Hương cực kỳ bi thương.

“không! Không có bán! Chỉ làm công ở đó thôi, mỗi tháng 15.000! làm phục phụ” bà ta giọng ngày càng nhỏ.

“1 tháng 15.000 làm trợ lý tháng 15.000 bà đi ăn cướp à! Có phải bắt tôi đi làm gái điếm không! Tôi không ngờ tôi có một người mẹ như bà!” Minh Hương nghẹn ngào.

Một mực nàng chạy ra khỏi cửa, thế nhưng đập vào mặt nàng là một thanh niên cao lớn. thân hình cao ít nhất cung 1m8, nặng khoảng 80 kg.

“ này cô bé! Chạy đi đâu! Mẹ cô đã bán cô cho chúng tôi rồi! giấy trắng mực đen, cô xem rõ ràng đi” nói xong hắn móc từ trong ngực ra một tờ giấy màu trắng, trên đây viết không ít chữ nghĩa, nhưng cực kỳ khó coi.

Tôi Dương Nguyên Hà, tôi thiếu của Luru Bư 100.000 ngay tôi không có tiền trả, nguyện ý dùng con gái tôi là Lê Minh Hương để gán nợ, làm phục vụ cho Vũ Trường 7 năm. Sau 7 năm Lê Minh Hương sẽ được tự do. Ký tên đóng dấu Dương Nguyên.

Đọc những dòng chữ trên tờ giấy Minh Hương choáng váng hòa cả mắt, trong khoảnh khắc này nàng không nói nên lời.

“ ha ha ha! Em gái nhỏ à! Không nên trách bọn anh!bọn anh chỉ là một đám người làm công ăn lương thôi! Em nên trách là tại sao đầu thai vào một người mẹ khổ nạn đến như thế” Luru Bư cười ha hả.

Nói xong hắn liếc nhìn 2 tên thủ hạ một cái, ý bảo hai tên này dắt Minh Hương đi.

“ Minh Hương cũng không muốn phản kháng! Tinh thần nàng lúc này cực kỳ bất ổn, ánh mắt tràn lệ chăm chú nhìn người mẹ mà sinh ra nàng.

“ Ha ha ha ha! đây không phải là thư ký Nguyễn Bảo Trang xinh đẹp của công ty chúng ta sao! Ha ha ha! chúc Trang thư ký dùng cơm ngon miệng! mọi chuyện đã xong, ta cũng không làm phiền mọi người.

Nhìn bọn họ đi ra ngoài, đến lúc này hai người mới thở phào nhẹ nhõm, còn Bảo Trang thì vẫn tiếp tục ăn giống như từ nãy tới giờ chưa hề phát sinh sự tình gì.

Quả thật Minh Hương bị đem gán nợ cũng chính là do ả một mực dục dây phía sau, bởi vì trong một lần dạo phố, ả nhìn thấy Minh Hương cùng đi mau sắm chung với đám bạn của mình, trong lần đó bọn họ mua rất nhiều thứ đắt tiền, hơn nữa Minh Hương ngày càng xinh đẹp,. sự ganh ghét trong lòng ả nội dung. vì vậy liền bày một cái mưu thật lớn để bẫy bà mẹ kế tham tài mà lười lao động này, dùng con gái của mình để gán nợ.

.....

Trên chiếc xe màu đen hiệu Hyndi, đây là dòng xe mới, cực kỳ thích hợp cho những đại gia mới nổi sử dụng bởi vì giá cả phải chăng mà thiết kế cũng rất phá cách. Và đây cũng là xe chuyên dụng dành cho nhân viên của công ty Phú Lâm.

Lúc này Minh Hương đã an tĩnh trở lại không còn hoảng loạn như trước. nàng lạnh giọng nói “ ruốc cuộc bà ta nợ các anh bao nhiêu!”

“ Luru Bư ngồi phía trước trả lời! đánh bạc mượn nợ 70.000, tiền lãi 1 tuần thêm 30.000 nữa, tổng cộng là 100.000 chẳng. nếu cô có thể xuất ra 100.000 thì chúng tôi cũng có thể thả cô ra ngoài! Có thể thế này mượn ai cũng được, tôi cũng không có ý kiến. chỉ cần trước 12 giờ đêm nay có tiền cơ chúng tôi là được.”

“số tài khoảng của anh là bao nhiêu?” Minh Hương cũng không dây dưa gì thêm! Một mực đi vào điểm chính.

“ hắc hắc hắc! giọng điệu thật là phác a! thế nhưng Bư gia rất thích!” Luru Bư cười ha hả

“ xxx-xxx-xxx-xxxx-xx12” Luru Bư liền đưa cho nàng số tài khoản ngân hàng của mình.

Chưa đầy 2 phút sau, điện thoại hắn rung lên, thông báo trong tài khoản của hắn có thêm 100.000 lam cho nội tâm Luru Bư có chút giật mình

“ à! Thì ra là một tiểu phú bà! Hèn gì không một chút sợ hãi!” Luru Bư hiện tại rất nghiêm túc nói.

“ đưa giấy nợ đây!” Minh Hương lạnh giọng.

“ ha ha ha là điều tất nhiên! Quả thật mẹ cô là có một đứa con gái thật tốt a!” Luru Bư cực kỳ sinh khí.

Nhận xong tờ giấy nợ Minh Hương liền xé tan thành từng mảnh giấy nhỏ.

“ các anh cho tôi xuống xe!” Minh Hương liền đưa ra yêu cầu, hiện tại nàng rất muốn về căn nhà bên Quận 2, nơi đó mới thật sự là nhà của nàng.

“ ha ha ha! Không gấp ông chủ tôi thật sự muốn gặp cô!” Luru Bư có chút ngượng ngùng. Trong nội tâm hắn thầm nghĩ, sao hôm nay mình ngu thế, ông chủ đâu có cần tiền, ông chủ cần chính là cô ta, vậy mà nhìn cô ta nghèo như thế,vậy mà trong tay lại có 100.000 đúng là không thể nhìn người qua vẻ bề ngoài mà.

“ tại sao? Tôi trả tiền cho các anh rồi mà!” Minh Hương trong lòng có chút sợ hãi.

“ không phải! tuy chúng tôi là xã hội đen, thế nhưng vẫn có qui tắc của chính mình. Nhận tiền, không nhận mạng. thế nhưng ông chủ chúng tôi ra lệnh phải gặp được cô! Nên cô nên thông cảm chút ít! Cũng sắp tới công ty rồi.” Bư Luru tuy là giang hồ, nhưng về mặt lúc này của hắn hết sức tức cười. không có một chút gì hung ác cả.

Tòa nhà Phú Lâm tọa trấn tại trung tâm quận tư, tòa cao ốc này cao đến 70 tầng được xếp vào bậc trung, thế nhưng thực lực của nó thì đến ngay cả chính quyền cũng phải e ngại, tập đoàn Xã Hội đen lớn nhất Đông Dương. Trong vòng 5 năm từ một bang hội nhỏ lẻ, chỉ tập trung vào việc bảo kê mà kiếm sống, vậy từ khi lão đại nhường chức cho con trai lão là Phú Lâm thì bang hội ngày càng phát triển, đi từ trong bóng tối ra ngoài sáng.

Trên tầng cao nhất một người thanh niên tuổi tác cũng khoảng 30. Trên người mặc một bộ ves màu nâu nhạt, hắn đang chăm chú nhìn lên hình ảnh một cô gái, trong ảnh cô gái đang ăn một quen xiên, cười rất tự nhiên, thanh thuần chất phát không một chút giả tạo.

“Chú Long! Chú yên tâm con sẽ bảo hộ con gái chú một đời này!” chàng thanh niên có nét mặt lạnh như tiền này, vậy mà hắn mới lại một đoạn ký ức, mà từ trong khóe mắt hắn đã có một chút ước ác.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 85: Lee Hong Sil (Lý Hồng Sử)

Đập vào mắt Minh Hương chính là một căn phòng trang nhã, tại trung tâm là một bàn làm việc, bên trên có không ít giấy tờ. nơi có đó một đường đàn ông cao khoảng 1m8 đang ngắm nhìn phố xá lúc về đêm. Căn phòng có một chút u ám, tạo cho Minh Hương một cảm giác ngột ngạt.

“Anh cần gặp tôi?” Minh Hương hít một hơi thật sâu lấy lại dũng khí. Đây chính là ông trùm xã hội đen a. chắc trên mặt tên này có không ít sẹo, thậm chí còn bị chột một con mắt. trong lòng Minh Hương thầm tưởng tượng ra bộ dáng của một ông trùm.

Phú Lâm cũng không có quay lại mà tiếp tục nhìn phố xá giọng lạnh lạnh nói “Lê Minh Hương con gái của Lê Kim Long, năm nay 20 tuổi đang học đại học QG năm 3 khoa quản lý tài chính, thế nhưng đã nghỉ học không lý do 3 tháng.”

Minh Hương trong nội tâm có chút hoảng sợ “Anh! Anh điều tra tôi!”

“à cũng phải, mẹ tôi cũng đã bán tôi cho các anh, thì các anh cũng điều tra thông tin của tôi, thì cũng chẳng khác gì!” Minh Hương ngay sau đó trấn định lại.

“tiền mẹ tôi thiếu các anh! Tôi đã hoàn trả lại! tôi không thích dây dưa nhiều! anh có chuyện gì cứ nói thẳng tôi hiện tại rất không có thời gian.”

“Minh Hương! Chúng ta lâu rồi chưa gặp nhau nhĩ!” nói xong Phú Lâm quay lại mỉm cười nhìn Minh Hương.

Minh Hương trong phúc chốc ngây ngốc! “thật là soái à!”

“È Hèm! Chúng ta từng gặp nhau?” Minh Hương nhủ mảy.

“Anh Lâm đây! Ngày xưa thường hay theo ba em đấy!” Phú Lâm cười tủm tỉm, tay khẽ đưa ra ý muốn Minh Hương ngồi xuống.

“Lâm Tùn??”

“ha ha ha! đúng là anh đây! Lâu lắm rồi không ai nhắc tới cái tên đó, cũng làm cho anh thật nhớ nhưng a!” Phú Lâm cười, khóe miệng hắn hiện ra một lúm đồng tiền, khiến hắn cực kỳ soái, cực kỳ đáng yêu. Nhìn bộ dáng này thì không ai sẽ nghĩ tên này là đại ca xã hội đen.

“Anh Lâm chuyện này là sao? Em cần một lời giải thích!” Minh Hương lúc này cũng không có hứng thú nhận người quen, khi nhận ra Phú Lâm là người quen khi xưa của ba ba nàng thì trong đầu hiện tại có không ít nghi vấn.

“em ngồi xuống đã! Em uống gì! Để anh gọi thư ký!” Phú Lâm thái độ cực kỳ nhàn nhã.

“thôi được rồi! Hiện tại em không muốn uống gì cả!” Minh Hương có chút khó chịu.

“nhưng anh nghĩ em cần một cốc socola! Vì chuyện anh sắp nói sẽ làm em hơi sốc!” lúc này Phú Lâm, lộ ra thần sắc ngưng trọng.

“chưa đầy 2 phút sau! Bên ngoài một cô thư ký xinh đẹp bước vào mang theo một cốc socola nóng vào!” Minh Hương khẽ uống một ngụm, sau đó nhìn chần chú Phú Lâm.

“em biết gì về các chết của ba em!” Phú Lâm chợt hỏi.

“anh là người thân thuộc với ba em, mà sao anh lại hỏi thế, không phải ba em vì tai nạn giao thông hay sao?” Minh Hương có chút khó hiểu.

“không phải! ba em không phải chết vì tai nạn giao thông, mà là vì bị ám sát.” Phú Lâm thần sắc cực kỳ nghiêm túc, không một chút đùa cợt gì cả.

“cái gì! Ám sát! Sao lại ám sát ba em, ba em là một chủ cửa hàng bán nỳ bình thường thôi mà, sao lại bị ám sát!” Minh Hương có chút không tin tưởng vào tai mình.

“thật ra chú Long không phải là chủ tiệm nỳ, mà là xã hội đen, tiệm nỳ là cái vỏ bọc thôi!”

10 năm trước, tình hình Sài Thành cực kỳ hỗn loạn có 5 bang phái chia nhau ra hoạt động ngầm, trong đó Kim Long bang là thực lực thấp nhất. vào trong thời gian hỗn loạn ấy, bất ngờ xã hội đen bên Tam Giác Vàng liên hệ với tất cả 5 bang hội tại Sài Thành ý muốn cùng nhau hợp tác phân phối thị trường thuốc phiện.

Nhưng Chú Long không muốn tham gia vụ này! Tuy lợi nhuận cực cao, nhưng lại gây cảnh nhà tan cửa nát cho dân Việt. thế nhưng 4 bang hội khác đều tham gia, trong một khoảng thời gian ngắn, 4 bang hội đó thực lực phát triển không ngừng. Kim Long bang ngày càng thực lùi, vì kinh doanh quán bar, karaoke mà không có các mặt hàng trắng ấy, dân chơi họ sẽ không chịu vào.

Bất ngờ, Thanh Long bang triệu tập tất cả giang hồ trên đất Sài Thành ý muốn hợp nhất thành một thế lực cường đại, để chống chọi với xã hội đen tại Hải Phòng. Ý đồ muốn thống nhất xã hội đen trên khắp cả nước và vurun xa toàn bộ Đông Nam Á.

Thế nhưng chí hướng của bọn chúng lại khác xa Kim Long bang. Dùng thuốc phiện để kiếm tiền, nên Kim Long bang lại không muốn gia nhập.sức ép của Thanh Long bang ngày càng mạnh mẽ, khiến cho việc kinh doanh bang hội ngày càng sa sút, địa bàn ngày càng thu hẹp. trong lúc đó Kim Long bang lại xảy ra một cuộc đảo chính. Hắc Cửu đàn em của Chú Long đã ám sát ba em rồi giành quyền lãnh đạo gia nhập Thanh Long bang.

Vì giang hồ có luật của giang hồ, giang hồ chém giết giang hồ chính phủ sẽ ít, hoặc không can thiệp vào. Nên đã dàn xếp là ba em bị tai nạn giao thông.

Minh Hương trân trân nhìn Phú Lâm không nói thành lời, sự thật này khiến nàng cực kỳ khó tiếp thu.

Cũng may lúc chú Long có em và thím thì hoàn toàn trong bí mật chỉ có anh và Anh Hà là biết thôi, nên sau khi chú Long mất, bọn họ cũng khó mà truy tung người thân của chú Long.

Nhưng để đề phòng bất trắc trong suốt khoảng thời gian đó, anh không thể nào liên lạc được với với em và thím.” Phú Lâm giải thích.

Tâm trạng lúc này Minh Hương cực kỳ bất ổn, hình tượng người cha đáng yêu thường làm nỳ có nàng ăn vào mỗi buổi sáng, vậy chính là một đại ca Xã Hội đen.

“anh nói dối! anh nói dối! anh lừa tôi! Ba tôi không phải là người ngư thế!” Minh Hương gào lên.

“anh biết! sự thật này rất khó để em tiếp thu, thế nhưng đây là sự thật, hiện tại em là người thừa kế duy nhất của chú Long, em cần phải chấp nhận nó” Phú Lâm giọng điệu cực kỳ nghiêm túc.

Minh Hương nước mắt rơi là tả, hiện tại thế giới quan của nàng sụp đổ hoàn toàn.

“anh đã từng hứa với chú Long là sẽ chăm sóc cho em cả đời này! Em yên tâm anh sẽ không cho ai làm khổ em nữa đâu!” Phú Lâm giọng kiên định.

“hơn nữa tập đoàn Phú Lâm này là quyền sở hữu của em, anh chỉ là thay em quản lý mà thôi, vì đây chính là gia sản mà ba em để lại!” Phú Lâm lấy từ trên bàn một văn kiện. trên đó chính là di chúc của Lê Kim Long, và giấy tờ chuyển nhượng.

Tất cả tài sản của Lê Kim Long thuộc về con gái là Lê Minh Hương, nhưng tạm thời tài sản sẽ do Phú Lâm quản lý cho tới khi Lê Minh Hương tròn 20 tuổi.

Nhìn những hàng chữ trên di chúc, nàng biết đây chính là chữ của cha nàng.

“Anh Muốn gì! Nói thật đi!” Minh Hương giọng cực kỳ lạnh lùng.

“anh chỉ muốn giúp chú Long hoàng thành tâm nguyện thôi. Em ký đi, Phú Lâm tập đoàn đều sẽ thuộc quyền sở hữu của em, anh chỉ quản lý giúp thôi.” Phú Lâm khẳng định.

.....

Hàn Quốc! Đảo Jindo. Đây chính là một trong những hòn đảo lớn và quan trọng của Hàn Quốc về mặt kinh tế. nơi đây có một hải cảng quốc tế, chuyên cung cấp các dịch vụ cho hàng hải, nên khu này cực kỳ phát triển. tại đây có một dòng họ cực lớn, dòng họ này đã sinh sống tại nơi đây hơn 1000 năm. Không biết bọn họ từ đâu tới, thế nhưng lịch sử Hàn Quốc đã có bọn họ.

Gia tộc họ Lee. Ngự trị đảo Jindo và tập đoàn gia tộc họ Lee chiếm giữ 30% GDP của Hàn Quốc. trong từ đường nhà họ Lee nơi này cực kỳ trang nghiêm và là một cấm khu chỉ có dòng chính gia tộc mới được bước vào từ đường gia tổ mà thôi.

Tại trung tâm có không hình tranh thờ, vua chúa, nhìn sơ qua cũng biết là một vị quân vương, nhưng chắc chắn không phải là quốc vương của xứ Cao Li.

ảnh thờ trung tâm chính xác là Lý Thái Tổ Lý Công Uẩn.

một sự thật bất ngờ gia tộc họ Lee giàu có quyền quý từ xưa của Cao Li lại có gốc là người Việt.

sau khi Trần Cảnh đảo chính, cưỡng sát Lý Huệ Tông, ép nhường ngôi cho Lý Chiêu Hoàng và cuối cùng là Trần Cảnh lên ngôi thành lập nhà nhà Trần.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 86: Tình Địch gặp mặt

Ngày 6 tháng 11 năm 1958, trong dịp viếng thăm Việt Nam Cộng hòa, Lý Thừa Vãn, Tổng thống Hàn Quốc đã tuyên bố rằng tổ tiên ông là người Việt. Theo nhà nghiên cứu Trần Đại Sỹ thì Lý Thừa Vãn là hậu duệ đời thứ 25 của Lý Long Tường.

Năm 1994, ông Lý Xương Căn, hậu duệ đời thứ 31 của vua Lý Thái Tổ và là hậu duệ đời thứ 26 của Lý Long Tường, qua Việt Nam, tìm đến từ đường họ Lý ở làng Đình Bảng, huyện Từ Sơn, tỉnh Bắc Ninh để bái tổ tiên.

Hiện tại gia tộc họ Lý tại Hàn Quốc qua hơn 1500 lịch sử đã trở thành đại tộc cực lớn, nắm giữ trong tay từ kinh tế cho đến chính trị, ở đâu cũng có một phần của nhà họ Lý.

Lee Hong Sil hay Lý Hồng Sừ, tuy là người nhà họ Lý thế nhưng không thuộc dòng chính, nên không được vào từ đường, người nhà họ Lý chỉ có dòng chính mới được vào từ đường thờ phụng tổ tiên còn dòng thứ thì chỉ được vào một lần duy nhất trong đời là lúc 6 tuổi vào từ đường để ghi danh trong gia phả và có đặt tên thứ hai cho mình.

Vì nguồn gốc sâu xa của mình, nên bố của Lý Hồng Sừ đã lấy vợ người Việt và sinh ra hấn, mẹ hấn là Phạm Thúy Hà là người Việt sống tại Bắc Ninh, trong một lần về quê tế tổ hai người đã gặp nhau.

Là người trong dòng phụ thế nhưng vì họ Lý là đại tộc lớn, nên sau khi tốt nghiệp đại học Lý Hồng Sừ được nhận công tác tại Việt Nam với tư cách người đại diện cho Lý thị hoạt động kinh tế tại Việt Nam.

Hấn được phân công về dịch vụ giải trí. Thật sự đối với Lý Hồng Sừ thì Việt Nam là một quốc gia đầy kỳ bí, hấn chỉ biết Việt Nam thông qua những lời kể của mẹ, về con người, về đất nước, nên hấn mới chủ động sang Việt Nam nhận công tác, đồng thời muốn tự mình đi tế tổ.

Cũng may, trong thời gian hấn đi học tại Mỹ cũng đã quen biết một người bạn ở Việt Nam lần này hấn tới Việt Nam là muốn hợp tác với người bạn này. Người này không ai khác là Bạch Thiếu Linh, Bạch Gia nhị thiếu. mục đích là bọn họ sẽ cùng nhau hợp tác xây dựng một công ty giải trí và một chuỗi cửa hàng thức ăn nhanh.

Thế nhưng bất ngờ, trong một lần hội nghị gia tộc, chỉ dành cho dòng chính, nhưng hấn đã lên vào hội nghị đã biết được một thông tin vô cùng trọng đại “Vận Mệnh thế giới sắp thay đổi.” lực lực vũ trụ cũng như công nghệ của thế giới đã đến mức giới hạn, tuy bề ngoài luôn an an ổn, nghiêm cấm sản xuất bom hạt nhân, thế nhưng ẩn bên trong mỗi quốc gia cho dù bé như hạt gạo thì cũng có 1 2 đầu đạn hạt nhân. Nếu một khi bùng nổ chiến tranh, trái đất hoàn toàn sẽ bị hủy diệt. tính tới năm 2020 toàn thế giới có 18.000 đầu đạn hạt nhân.

Từ sau khi chính quyền thế giới thành lập, bằng sức mạnh quân sự và kinh tế của mình đã ép buộc các quốc gia hủy các đầu đạn Hạt Nhân, thế nhưng quốc gia nào chịu đồng ý, đầu đạn hạt nhân đó chính là đòn uy hiếp cực kỳ khủng của mình.

Vì vậy một nghị định xuyên quốc gia được thảo luận và ký kết, và hoàn toàn giữ trong bí mật.

Thứ nhất: tất cả các bên tham gia nghị định phải tiến hành giải giáp quân đội. chỉ chừa lại lực lượng giữ trật tự trị an.

Thứ hai: hủy bỏ tất cả đầu đạn hạt nhân hiện đang có.

Thứ ba: chuyển chiến trường đánh nhau sang thế giới ảo. từ thực lực của thế giới ảo, mà xác định sức mạnh và quyền lợi của quốc gia đó trên thế giới thực.

Thứ tư: mọi chuyện đều là cơ mật, không được tiết lộ ra ngoài.

Thứ năm: những quốc gia không tham gia hiệp nghị, sẽ bị liên quân tiêu diệt.

Thông quan hiệp nghị 5 điều khoản đã được thông qua và được ký kết. vì vậy nhìn bề ngoài Con Đường Vận Mệnh là một trò chơi cực nóng, thế nhưng người bình thường nào biết được rằng bên trong lại ẩn chứa bí mật kinh thiên.

Lý Thị gia tộc là một đại tộc lớn, chính vì vậy chuyện quan trọng như thế họ cũng có quyền được biết để phân chia kế hoạch giúp chính phủ quốc gia.

Nghe được tin tức giận gân, Lý Hồng Sừ, người được mùi quạt khởi, nên đã dành tất cả vốn đầu tư rồi cùng đồng bạn của mình Bạch Thiếu Linh thành lập một công ty trò chơi văn phòng chính là tòa nhà Lender Inter của Bạch Thiếu Linh.

Bạch Long Trấn là thành quả của một công ty, với hơn 500 nhân viên. Công ty trong giai đoạn này cực kỳ hút tiền, thế nhưng trong sự kiện nhiệm vụ khu vực tiêu diệt hoàng căn, Bạch Long trấn kinh doanh lời cũng không ít. Thực lực phát triển thêm một mảng lớn.

Theo như thông tin tình báo truyền về từ Hàn Quốc, Kim Thị gia tộc tại Hàn Quốc đã có người nhận nhiệm vụ sử thi Truyền Thừa Jumong, góp góp tất cả các thế lực tại Hàn Quốc thành lập một đế chế Korea, và chính phủ Hàn Quốc đã đặt niềm tin vào Kim Thị gia tộc, còn gia tộc họ Lý thực lực lại bị giảm sút rõ rệt, sau những trận chiến thất bại trên chiến trường Nam Bì (thế lực Viên Thiệu), bao nhiêu công sức đều đổ sông đổ biển.

Lúc này Lý Hồng Sử càng thêm tự tin vào quyết định của mình, là sang Việt Nam thành lập căn cứ phát triển thực lực. nếu lấy hấn so với dòng chính Le Hang Seo, thì hấn chỉ có mạnh hơn chứ không kém.

Hôm nay là một ngày cực vui của hấn khi nghe thông tin các thế lực chống đối Sĩ Nhiếp phải đi vào khuôn khổ, thực lực bọn chúng đại giảm, lúc này chính là thời cơ để hấn quật khởi.

Để ăn mừng hôm nay hấn quyết định cùng đến nhà bạn gái, à không nhà người con gái hấn thích trong suốt 8 năm qua, người mà ngày nào trong lúc học đại học bên Mỹ hấn cũng lăm nhăm về cô gái xinh đẹp và món ăn truyền thống Việt Nam bún mắm.

.....

Phải nói trong những ngày này Hoàng Kỳ Phương cực kỳ bận rộn trong kế hoạch thống nhất Biển Đông, đặc biệt là thế lực Bạch Long Hải Tặc đoàn, tuy bọn chúng đang nội chiến, thế nhưng thực lực cực kỳ kinh khủng, tuy trong tay nàng chiếm được 6 cái Chiến Thuyền, thế nhưng so với Hải Long, Sa Long thì như con kiến hôi.

Tiểu Hà trong giai đoạn này đang phát triển thôn trấn của chính mình tại phụ cận Vô Biên Thành, nên chẳng giúp được gì, Minh Hương thì từ khi đi về nhà thì cô ấy càng trở nên khó hiểu và thường xuyên tự nhốt mình trong phòng, cho dù khuyến giải như thế nào cũng không thay đổi, hấn Minh Hương đã gặp cú sốc tâm lý nào đó, chỉ có bản thân cô ấy tự mình ngộ ra chân lý mà thôi.

Còn duy nhất có thể giúp nàng nhất chính là Thanh Ngọc đại tỷ, thế nhưng bà chị đại này lại bù đầu với nợ chính và kế sách an ổn, cũng nhưng chuẩn bị công tác phòng ngự đối với Sĩ Nhiếp. chuyện của nàng còn lo chưa xong huống chi là giúp Hoàng Kỳ Phương.

Còn 2 tên dờ hơi Hoàng Minh cùng bạn gái của hấn Yến Nhi thì quây cùng Cát Bà long trời lở đất. ý mạnh hiếp yếu. khiến coh người khác đau đầu.

Như vậy còn chưa hết, bác hai của nàng lại không ngừng hỏi thúc gắp cái tên Bạch Thiếu Linh kia, tên kia có vẻ rất thích nàng, hấn thường xuyên nhắn tin, gọi điện thoại khiến nàng phải bức mình. “ Chuyện bà còn lo chưa xong huống gì là mấy cái tên hâm kia!”

Lần này Bác Hai đã thuyết phụ mẹ nàng nấu Lẩu Mắm chiêu đãi Bạch Thiếu Linh. Vì vậy hôm nay có bữa tiệc này.

Lão cha của nàng Hoàng Quang Hải lại không ngại rồi thêm chuyện mới thêm một lão già lúc trước sống cùng khu sang ăn.

Lão Đặng lúc trước sống gần nhà nàng, ông này rất thích trồn hoa kiểem và đánh cờ, mà cha nàng lại thích đánh cờ, nên hai người trở thành khách hàng thân thiết tại quán cà phê đầu đường để đi đánh cờ.

Chuyện cũng không có gì xảy ra cho tới khi lão muốn giới thiệu nàng cho cháu của lão, vì phép lịch sự cơ bản, nàng đã chấp nhận.

Và hôm nay, các bên tham chiến đã có mặt tại căn biệt thự quân 2 này. Chiến trường sắp nổ ra.

Lão cha nàng thì không ngại mặt dày, sau khi Đặng lão vào nhà, thì ngay lập tức khoe khoang nhà ở của mình, xong lại cùng lão Đặng đánh cờ. nét mặt cha nàng vô cùng hớn hờ khi đem ra bộ bàn cờ bằng ngọc thạch mà ông mua đầu giá hơn 1 triệu.

Đặng Lão này tuy lúc trước sống tựa tiểu khu nghèo của nàng, ánh mắt cực cao, nhìn bàn cờ tuyệt sắc kia cũng chỉ nhàn nhạt cười, cũng không xem là hòa hứng mấy, còn cha nàng thật lăm cho người ta xấu mặt.

Không lâu sau thì Bác Hai nàng cùng Bạch Thiếu Linh tới, theo sau anh ta là một chàng trai tuấn lãng, mắt một mí, cực kỳ lãng tử cũng bước vào. Trên người là mộ bộ ves đen phá cách trong rất thời trang và sang trọng.

Mình đã sửa lại chương 85. Các bạn có thể xem lại, vì có rất nhiều thông tin được bổ sung thêm

Hiện tại đã có thêm một số nhân vật mới đề cho cốt truyện trở thêm hấp dẫn, không chỉ xoay quanh các thế lực trong trò chơi và còn các thế lực bên ngoài, Xã Hội đen, công ty nước ngoài, Chính phủ và các quốc gia xung quanh, Hàn Quốc, Trung Quốc, Triều Tiên, Đông Nam Á. ... Và thế lực mạnh nhất Tung Cù, Ấn Độ, Nga.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Bạch Thiếu Linh Vs Đặng Lâm

“Xin chào bác gái! Con là Bạch Thiếu Linh, còn đây là Lee Hong Sil, có tên Việt Nam là Lý Hồng Sứ, Bác cứ gọi nó là Hồng Sứ là được rồi.” Bạch Thiếu Linh lấy tư thái người dưới mà giới thiệu, thái độ vô cùng lễ phép.

Mẹ Hoàng Kỳ Phuong có chút bất ngờ với thái độ của Bạch Thiếu Linh, bà thông qua bác hai cũng biết cái tên này chính là một tên nhị thiếu du học nước ngoài, rồi tự mình mở một công ty lớn. do vậy tính cách tên này cực kỳ ngạo mạn. nhưng mà thực tế lại khác với bà suy nghĩ.

“ha ha ha Thiếu Linh! Ha ha mời vào! Hong Sil cậu là người Hàn à” bà tiếp đón nồng nhiệt.

“dạ Cháu là người Hàn nhưng mẹ cháu là người Việt.” Lý Hồng Sứ nhìn thấy thái độ của tên bạn chí cốt, nên cũng ăn the, thái độ nghiêm túc đầy gia giáo.

“Bác đang nấu lẩu嘛 phải không! Ha ha món này cháu cực kỳ thích đấy!” Bạch Thiếu Linh hình hình cái mũi làm bộ giống một con chó nhỏ đang đánh hơi mùi thức ăn.

“ồ! Cậu cũng biết món này nữa à! Tôi tưởng những người trẻ tuổi như cậu sẽ không ăn được món này chứ!” Mẹ Hoàng Kỳ Phuong bắt đầu có hảo cảm với chàng thanh niên này.

“Dạ! lần đầu tiên cháu ăn món này cũng là đi nấu cho cháu ăn đấy!”

“gì! Tôi nấu cho cậu ăn! Cậu có làm hay không!” bà có chút khó hiểu.

“Dạ Không! Bác có nhớ 8 năm trước, trên bãi biển có một thằng bé đi lạc đường không?” Bạch Thiếu Linh liền kể về lần đầu tiên bọn họ gặp nhau.

Mẹ Hoàng Kỳ Phuong suy nghĩ trong chốc lát, bỗng òa lên một tiếng, tay không ngừng chỉ chỉ!” thì ra cậu là thằng nhóc khi xưa giành ăn với con mấm nhà nay! Không ngờ một thằng oát con tham ăn, lại trở nên đẹp trai thế này.”

“ha ha ha!” khi nghe được những gì mà người nhà Hoàng Kỳ Phuong nghĩ về mình Bạch Thiếu Linh có chút xấu hổ. đành ngưng ngưng bước vào nhà.

“bác gái có cần cháu giúp gì không! Thật ra trong khoảng nấu nướng cháu cũng có biết chút ít”

Bạch Thiếu Linh không ngừng lấy lòng “Mẹ vợ tương lai”

Đây là một trong những chiến thuật mà cha hắn truyền cho hắn.

Thứ nhất: trong tình yêu, dù đến trước hay đến sau không quan trọng, quan trọng là phải dai, phải mặt dày.

Thứ hai: khi tìm hiểu một cô gái, phải tìm hiểu về gia đình, người thân cô ấy, đặc biệt là mẹ, bởi vì mẹ cô ấy là người thường xuyên chia sẻ với cô gái. Lấy điểm càng nhiều với mẹ cô ấy, sẽ là một lợi thế.

Thứ ba: tạo cho cô ấy một tư tưởng bản thân là một chỗ dựa vững chắc, và đặc biệt không tên tỏ ra mình quá hiểu biết, quá thông minh. Vì như vậy sẽ tạo cho cô ấy một cảm giác quá giả tạo, không đáng tin tưởng.

Chính vì vậy Bạch Thiếu Linh liền nghe theo lời cha hắn, không ngừng lấy điểm với mẹ Hoàng Kỳ Phuong.

“ha ha ha! Thời buổi bây giờ ít có đứa con trai nào biết chuyện bếp núc cả! thôi câu cứ vào thư phòng chơi với bác trai ông ấy đang đánh cờ đấy! chuyện ngoài này để bác lo là được!” Mẹ Hoàng Kỳ Phuong cười hòa ái, trong mắt bà Bạch Thiếu Linh hảo cảm tăng thêm mấy phần.

“dạ! vậy cháu xin phép” Bạch Thiếu Linh cực kỳ lễ phép.

Nhìn thái độ của Bạch Thiếu Linh, Lý Hồng Sứ có chút ngây người, tay không ngừng dụi dụi mắt, hắn không thể nào tin được thằng bạn cùng phòng của mình hôm nay lại có thái độ như thế này.

Tranh thủ lúc Bạch Thiếu Linh đi ngang hắn, hắn liền sờ lên trán Bạch Thiếu Linh. “Bạch Thiếu! nay cậu bị ám đầu à!”

“tý về mình sẽ nói! Đây là ba mẹ vợ tương lai của mình! Cậu nói chuyện cho đàng hoàng một tý!” Bạch Thiếu Linh ánh mắt cực kỳ nghiêm túc nói với Lý Hồng Sứ.

Hoàng Kỳ Phuong nhìn hai chàng trai, cũng có một chút khác sốc với thái độ của hai người, không hề có một chút tính khí một đại thiếu. trong mắt nàng hảo cảm cũng tăng lên thêm vài phần.

Lúc này trong thư phòng Hoàng Quang Hải đang cùng Đặng lão vừa uống trà vừa đánh cờ, nhìn thế cờ trên bàn cũng biết ba nàng bị thua thảm hại đến mức nào.

“Dạ Cháu chào bác, cháu chào ông!” Bạch Thiếu Linh vừa bước vào thì nhìn thấy Hoàng Quan Hải cùng một ông cụ đang đánh cờ. theo sự điều tra của hắn về gia đình Hoàng Kỳ Phuong, thì không có xuất hiện của ông lão này, nay thấy thái độ của hai người thì hắn chắc chắn, quan hệ của ông lão này với

gia đình Hoàng Kỳ Phương cực kỳ không đơn giản.

“Ồ! Cậu là!” Hoàng Quang Hải nhú mày nhìn Bạch Thiếu Linh sau đó lại nhìn về Đặng Lão.

“ta không quen cậu ấy!” Đặng lão nhàn nhã uống trà và chăm chú nhìn thế cờ trước mặt.

“Tấn xe! Chiếu!” Đặng lão ngay lập tức hành cờ.

“từ giới thiệu! cậu có biết đánh cờ không! Mau mau giúp! Ta sắp thua rồi!” Hoàng lão không hề có một chút phong phạm của một người đánh cờ ngay lập tức mời trợ giúp.

“cháu cũng biết chút đỉnh!” Bạch Thiếu Linh cười hi hi.

Bốn người chăm chú vào bàn cờ, trận đấu trở thêm kịch tính hơn, nhưng với 3 cái tên gà mờ thì làm sao có khả năng thắng được với một lão thông thạo lão làng thế được, thua là chuyện hiển nhiên, nhưng không có nhảm chán như lúc đầu. trong thư phòng liên tục vang lên những tiếng cảm thán.

Không bao lâu Đặng Lâm cũng đi vào khu biệt thự, hôm nay hắn không mang phong phạm của một tên tổng tài, mà theo một phong cách bình dân dễ gần. áo thun quần jean, trên tay còn lỉnh ngĩnh trái cây, còn có hai chai rượu Vodka. Trông hắn lúc này cực kỳ bình dân, giản dị.

Mở cửa cho hắn chính là Bác Hai Hoàng Kỳ Phương, bà ta quan sát một hồi, đôi mắt liếc qua liếc lại sau đó dùng thái độ khinh miệt nói “cậu là ai! Tìm ai?”

“cháu là Đặng Lâm, hôm nay cháu cùng với ông cháu đến nhà dùng cơm!” Nhìn thái độ của người đàn bà diêm dúa này, Đặng tổng có chút khó chịu. nhưng vì lệnh ông khó cãi, đành phải cười cười nói.

“a! cậu là cháu của Đặng lão à! Vào nhà đi!” Hoàng mẫu, nghe giọng điệu chanh chua của mà chị chồng, trong lòng bà cũng cực kỳ khó chịu, đây là nhà bà ta hay sao, dù gì cậu ấy cũng là khách của bà mà!”

“Bác! Đây là!” Đặng Lâm có chút khó hiểu.

“hà! Bà ấy là chị của bác trai, ha ha ha! cậu vào nhà đi, đến chơi là được, cần chi quà cáp làm gì cho mất công!” tuy miệng nói vậy, thế nhưng Hoàng Mẫu lại đánh giá cao chàng trai này hơn, cực kỳ bình dị, hơn nữa còn biết lễ nghĩa, đến làm khách thì phải có quà.

Nhìn mớ trái cây thêm chai rượu Vodka rề tiền lòng bác hai nổi lên một sự khinh bỉ không hề nhẹ.

“ông cháu! Đang đánh cờ trong thư phòng với bác trai, cậu vào chơi cùng bọn họ, bên trong còn có 2 người trẻ tuổi như cháu, chắc nói chuyện hợp hơn.” Hoàng mẹ nhắc nhở.

“vâng!”

Đang loay hoay bung ấm trà nguội từ trong thư phòng ra, Hoàng Kỳ Phương bất ngờ chạm mặt Đặng Lâm. “Xoảng!” âm thanh vỡ òa vang lên.

“Tiên!”

“Ma!”

Hai người chỉ ú ớ một từ, rồi sau đó bùm miệng thật chặt.

Lúc này ánh mắt tất cả người trong nhà đang tập trung vào hai người.

“hai đứa quen biết từ trước rồi à!” Hoàng Mẫu dường như ngửi được mùi mờ ám trong đây

“không! Không” ngay lập tức hai người đồng thanh. Càng chứng minh sự mờ ám của hai người.

Lúc này trên phòng trên 3 mỹ nhân kia cũng bước xuống! “Á! Tiên!” Tiểu Hà liền thất thanh. Ngay sau đó Thanh Ngọc liền bùm miện nàng lại.

Ánh mắt Hoàng mẫu ngày càng đầy thâm ý. Nhìn chăm chú đội trái gái trước mắt.

Bạch Thiếu Linh nhìn chàng trai trẻ trước mặt, đôi mắt tràn đầy địch ý nhìn chằm chằm vào Đặng Lâm.

Không suy nghĩ gì nhiều Hoàng Kỳ Phương liền nắm tay Đặng Lâm đi ra ngoài, trước ánh mắt ngỡ ngàng của mọi người.

Tiểu Hà! Hoàng mẫu nhìn Tiểu Hà một cái đầy thâm ý “tiểu Hà, đây là sao, hai đứa nó quen nhau à”

“dạ cháu không biết! cháu có việc, à không cháu đau bụng cháu đi nhà vệ sinh!” Tiểu Hà ngay lập tức chạy như ngựa lên phòng.

Sau đó Hoàng mẫu nhìn 2 người còn lại. Minh Hương cùng Thanh Ngọc cũng vờ như không có việc gì chạy lên phòng.

Nhìn hai người bước ra cửa Bạch Thiếu Linh đôi mắt tràn đầy sát khí, nhìn chăm chăm Đặng Lâm.

Đôi mắt đục ngầu của Đặng lão có một chút tinh quang lóe lên, một chút sát khí ấy lão cũng có thể nhận ra. Lão liền ho nhẹ “ chuyện người trẻ tuổi để bọn họ tự giải quyết, chúng ta đành chờ tiếp nào.

“ cuối cùng! Anh là ai! Sao anh lại đến nhà tôi! Anh có ý đồ gì” Hoàng Kỳ Phương cực kỳ tức giận.

“ hôm nay! Ông nội gọi tôi đến đây xem mắt!” Đặng Lâm có chút ấp úng.

Thật ra hắn đã biết từ lâu, thế nhưng trong tình thế như thế này, hắn phải giả điên, lúc này không điên không được.

“ ông nội! chẳng lẽ Đặng lão là!” Hoàng Kỳ Phương dò hỏi.

“ Ông nội tôi là Đặng Quốc Phong, còn tôi là Đặng Lâm, cháu nội đích tôn!”

“ không phải anh họ Tiên à!” Hoàng Kỳ Phương chất vấn.

“thì cô cũng đâu phải họ Ma!”

“ Ma Kỳ à! Tôi thật không ngờ chúng ta lại có quen biết xa xa như thế ha ha ha ha!” Đặng Lâm có chút ngửa da.

“ vậy người bên cạnh anh có biết gì về tôi không?”

“ không! Hôm nay là lần đầu tiên! Ông tôi cũng chẳng nói gì, chỉ bảo là ngày hôm nay đến nhà này ăn uống rồi, giới thiệu một cô gái cho tôi thôi!”

“ chẳng lẽ cô gái ấy là cô!” Đặng Lâm cười hắc hắc.

“ anh có bớt cả rồn được không! Tôi không biết là sao một người như anh lại nhận nhiệm vụ trâu bò đến thế!” Hoàng Kỳ Phương khinh bỉ à.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 88: Giao Dịch! Ai mới là kẻ hăm dọa

“ ha ha ha! Tôi có một giao dịch!” Đặng Lâm cũng không có sinh khí với Hoàng Kỳ Phương mà nói ra đề nghị của mình.

“ nói” Hoàng Kỳ Phương không nóng không lạnh.

“ lần trước khi hoàn thành nhiệm vụ thiên mệnh phần thưởng của tôi là bản vẽ nỏ thần An Dương Vương.!” Lúc này thái độ của Đặng Lâm không có một chút cả rồn nào cả mà cực kỳ nghiêm túc.

“nỏ thần An Dương Vương!” Hoàng Kỳ Phương có chút không tin.

Đây chính mà một đại khí vang vọng một thời, ngăn cản bước tiến của quân Tần trong suốt nhiều năm.

Nỏ Thần hay còn gọi là Nỏ Liên Châu do Cao Lỗ chế tạo dưới thời Thục Phán An Dương Vương, và được đặt tên là Linh Quang Kim Trảo thần nỏ.

Nỏ thần bắn một lần được nhiều phát, mà các mũi tên được bịt bằng đồng nhọn, đầu mũi tên chia là 3 rãnh làm tăng diện tích vết thương, đây chính là một đại khí thời cổ đại khiến kẻ địch nghe tên là phải run sợ.

“ đúng! Bản vẽ đang trong tay tôi! Thế nhưng nguyên liệu chế tạo, thì tôi tạm thời không tìm ra. Tôi nghe nói cô đang phát triển thế lực trên biển, chúng ta cùng nhau hợp tác!” Đặng Lâm nghiêm túc nói.

“ như thế nào!”

“ tôi cho cô bản vẽ thế nhưng cô phải giao 50% số lượng thần nỏ sản xuất được, khi chết tạo tôi cũng cho người giám sát kê kiểm kê số lượng!”

“ nguyên liệu?” Hoàng Kỳ Phương không muốn dài dòng. Nỏ Thần là một đại khí, hiện tại chiến thuyền của nàng có được đại khí như thế này, thì thống nhất Bạch Long Vĩ chính là một chuyện dễ như ăn bánh.

“ 20 Xích Mộc, 2 móng rùa Thiếc Qui và 1kg Gân Bạch Ngưu.”

Hoàng Kỳ Phương khi nghe tên 3 nguyên liệu thì trong đầu luôn hồi luân chuyển, lục lọi trong trí nhớ phân bố của 3 nguyên liệu trên.

“gân Bạch Ngưu! Tôi có thể lo được, Xích Mộc cũng đã có một chút manh mối! thế nhưng thiếc qui vì vẫn không có tin tức gì! Tôi từng xem sử sách thì Thiếc qui là sinh vật cổ đại sống vào thời An Dương Vương phân bố ngoài biển. tôi nghĩ với thực lực của cô sẽ dễ dàng so với tôi hơn nhiều!” Đặng Lâm phân tích.

“tốt Giao dịch này tôi nhận. Chi Nhất trấn là nơi tập trung 2/3 thợ kiến tạo và thợ rèn của tôi, nơi đó có đầy đủ trang thiếc bị! tối nay, 10 giờ chúng ta gặp bàn sẽ bàn tính kỹ hơn! Hiện tại cần phải vào nhà, tôi không muốn người nhà nói qua nói lại nhiều lời!”

“À! Nhìn thấy bụ đàn bà diêm dúa kia không, đó chính là Bác Hai tôi, anh không cần để ý đâu, bà ta rất háms tài. Xem bà ta là người vô hình là được rồi!” Hoàng Kỳ Phương nhắc nhở.

“vậy còn hai tên thanh niên kia! Tôi thấy hai tên đó thân phận cũng không bình thường” Đặng Lâm dò hỏi.

“tên mặc ves nâu là Bạch Thiếu Linh nhị thiếu Bạch gai, còn tên kia hình như bà bạn hân người Hàn Xêng. Bạch Thiếu Linh là bác hai giới thiệu cho tôi xem mắt.”

“ha ha ha còn tôi là do ông nội dất mới” ngay lập tức Đặng Lâm lại vào trạng thái cà ròn khiến có Hoàng Kỳ Phương tức giận đến xì khói.

“tôi không muốn nhiều lời, tạm thời chúng ta cứ như thế làm đối tác. Liên minh với nhau thôi. Còn ngoài đời thực tôi hi vọng anh không nên xem đời tư của nhau.” Hoàng Kỳ Phương lạnh giọng.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

❖Kỳ Phương❖Vô Tà❖

“thì ông nội tôi cũng đâu có biết thân phận của tôi đâu mà. Cô lo gì chúng ta cứ xem là bạn học là được rồi!” Đặng Lâm cười hi hi.

“tốt! anh nhớ lấy!” Hoàng Kỳ Phương không muốn dây dưa với cái tên dở hơi này, ngay lập tức bước vào nhà, theo sau là Đặng Lâm lon ton theo sau.

“ha ha ha cháu thật không ngờ Kỳ Phương là sinh viên năm dưới của cháu! Hồi Kỳ Phương năm 1 bọn cháu từng gặp nhau trong lễ chào đón tân sinh viên!” Đặng Lâm liền nghĩ ra một lời nói dối đầu thân thiện.

“à! Thì ra là học trưởng, tôi thấy cậu năm nay cũng lớn tuổi rồi, mà vẫn còn một bộ dáng nghèo nàn như thế, chắc lương của cậu 1 tháng không tới 7000 nhỉ!” Bác Hai giọng khinh bỉ lên tiếng.

“ha ha ha không tới 7000 đâu! Trước giờ sau khi tốt nghiệp cháu còn chưa lãnh lương được một lần” Đặng Lâm giọng nói cực kỳ bi ai. Càng khiến cho bác hai càng thêm khinh bỉ, đặc biệt là Bạch Thiếu Linh và Lý Hồng Sứ.

Quả thật là từ lúc ra trường tới giờ Đặng Lâm chưa nhận lương một lần, bởi vì hàng tháng hân đều phải phát lương cho nhân viên, nghĩ lại cũng thật là buồn à.

“ha ha ha đều còn trẻ mà, thôi chúng ta ăn cơm, lẩu mắm nóng ăn mới ngon.” Hoàng Mẫu ngay lập tức giải vây cho Đặng Lâm.

Lúc này Đặng Lão cùng Hoàng ba cũng bước ra. Nhìn thấy thằng cháu đích tôn của mình mặc một bộ đồ chẳng ra yêu gì, cũng khiến cái mặt già của lão ửng đỏ.

Bữa cơm tối diễn ra trong sự ngượng ngạo, trên bàn ăn chia là 4 phe, thứ nhất là chủ nhà Hoàng Kỳ Phương, thứ hai là ba đứa bạn không trông cậy vào được gì hùng hừng hồ ăn như heo. Thứ ba là Bác Hai và Bạch Thiếu Linh cùng Lý Hồng Sứ. và cuối cùng là ông cháu Đặng Lâm.

Quả thật lời nói của bác hai như gòi trong xương mỗi lần lên tiếng đều làm cho mọi người ngượng ngùng, nhưng không ngừng buông lời tấn công Bạch Thiếu cùng Lý thiếu. còn đối với Đặng Lâm thì không ngừng khi dễ, buồn lòi mĩa mai. Khiến cho lão tướng nhiều năm chiến trường như Đặng Lão cũng muốn sinh khí ho liên tục.

Sau khi ăn xong Hoàng mẹ liền đem trái cây của Đặng Lâm ra làm món tráng miệng, đây là hai trái dưa lưới, đáng vẽ bề ngoài giống như đá cẩm thạch.

“Đặng Lâm cháu mau dưa lưới ở đâu mà đẹp thế!” nhìn màu sắc trái dưa Hoàng Mẫu không nhịn được mà khen.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

❖Kỳ Phương❖Vô Tà❖

Lúc này Đặng Lâm chưa kịp trả lời thì giọng nói chua ngoa của mẹ bác hai vang lên “ôi! Dăm ba cái đồ via hè! Thì đáng giá bao nhiêu đồng!”

“Đặng Lâm cũng không nói gì! Hân chỉ cười trù!”

Với một mẹ đàn bà cái miệng còn nhanh hơn não thì biết gì đến những thứ này, nhưng Lý Hồng Sứ hân thì biết, vì Hàn Quốc là quốc gia gần với Nhật

Bản, và trái dưa lưới này cũng là một trong những mặt hàng đắt đỏ bậc nhất tại Nhật Bản, Dưa Lưới Yubari King, có vỏ ngoài giống như đá cẩm thạch, chất lượng tuyệt hảo, giá thông thường một trái khoảng 700 dolla. Nhưng nhìn dáng vẻ hai trái này thì giá ít nhất cũng 8000. Mà không phải có tiền là có thể mua được. lúc này Lý Hồng Sứ mới thận sự quan sát Đặng Lâm một lần thật kỹ.

Nhìn một bộ đồ mặc trên người tên này nhìn có vẻ thông thường, nhưng nhìn kỹ có thể thấy đây là trang phục thuộc nhãn hiệu nổi tiếng, còn chiếc đồng hồ anh ta đeo nhìn có vẻ cổ xưa, nếu người thông thường nhìn vào thì có thể xem đây là một chiếc đồng hồ cơ rẻ tiền. thế nhưng đây chính là chiếc đồng hồ trong truyền thuyết BaoDai, đã từng đấu giá tại Singapo lên tới con số 5 triệu dolla.

(bạn có thể tham khảo đồng Hồ BaoDai là như thế nào!)

Lúc này Lý Hồng Sứ mới trịnh bước đến chào hỏi “ xin chào! Tôi là Lee Hong Sil có tên Việt Nam là Lý Hồng Sứ, hân hạnh được quen biết anh!” mọi người hầu như đều bất ngờ trước thái độ của chàng thanh niên người Hàn Quốc này.

“ người Hàn mà họ Lý vậy thì hẳn là hậu duệ của Lý Thái Tổ rồi! ” Lúc này Đặng lão đang rửa râu, cũng chen vào một câu, lúc này quả thật mình lão ăn gần ¼ nồi lẩu. lão thật là một tên thâm ăn.

Nghe được lời này mọi người có chút bất ngờ, Nhà Lý là một triều đại huy hoàng của lịch sử Việt Nam, ai ai cũng biết. vậy mà chàng thanh niên này là hậu duệ nhà Lý quả thật khó có thể mà tin được.

“ ha ha ha! cháu chỉ là dòng phụ thôi! Không được tính vào!” Lý Hồng Sứ cũng thật là bất ngờ, xem ra hẳn cần phải chú trọng hai ông cháu này, bọn họ thật không đơn giản.

Bữa tiệc nhanh chóng kết thúc, lúc ra về Bạch Thiếu Linh cô ý đi cùng với Đặng Lâm buông lời cảnh cáo

“ tao cho mày biết! một kẻ nghèo hèn như mày không có xứng với Phuong! Chỉ có tao mới đem lại hạnh phúc cho cô ấy! từ nay về sau tao nghiêm cấm này tiếp xúc với cô ấy! nếu không mày sẽ không thấy ánh sáng mặt trời vào ngày mai nữa đâu!” Bạch Thiếu Linh lúc này mới thể hiện ra mức độ hung ác của mình.

“ Bạch Thiếu Linh, nhị thiếu Bạch gia, từng du học tại đại học Harvard, sau khi về nước thành lập một công ty giải trí, tuy bề ngoài là tự thân xây dựng, thế nhưng lại vận dụng sự quen biết của Bạch Gia mà ký kết làm ăn.” Đặng Lâm không nhân nhượng nói.

“giá cổ phiếu của công ty anh hiện tại 1.256, lợi nhuận có vẻ là không tệ, hiện tại anh đã tung ra 34% cổ phần của mình ra thị trường, trong tay chỉ còn 38%, số cổ phần còn lại thuộc về tên Lý Hồng Sứ kia và em gái của anh Bạch Tiểu Nguyệt.”

lúc này sắc mặt Bạch Thiếu Linh trắng bệch, hẳn không tin được một cái thằng dở hơi nghèo nằng kia lại nắm rõ tình hình công ty của hắn.

“ vào chiều ngày mai! Giá cổ phiếu của mày sẽ tuột ½ giá. Cố gắng giữ vững tinh thần đi nhé, sáng mai sẽ có trò vui cho anh xem ” Đặng Lâm cười ha ha ha, sau đó hắn cùng ông nội hắn bước vào một chiếc taxi rồi đi, để lại Bạch Nhị thiếu ngỡ ngàng trong bóng đêm.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phuong

⌘Kỳ Phuong⌘Vô Tà ⌘

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Hợp tác! Tập kích Cô Tô đảo

Chi Nhất Trần, Hoàng Kỳ Phuong cùng Đặng Lâm đăng ngồi trong văn phòng trần trường, kế bên còn có không ít thuộc hạ có liên quan.

Lúc này Tiểu Hà nhìn Đặng Lâm với ánh mắt cực kỳ thâm ý

“ha ha ha Lâm ka thức ăn nhà Kỳ Phuong ăn có ngon không, nếu anh rảnh thì thường xuyên tới chơi, bác ấy nấu ăn rất là ngon, hơn nữa bác trai cực kỳ vui tính. Rất thích đánh cờ, nhưng đánh rất tệ!”

“ Tiểu Hà! Em muốn chết à!” Hoàng Kỳ Phuong gắt giọng.

Tiểu Hà dường như không sợ Hoàng Kỳ Phuong mà tiếp tục hí ha hí hửng.

“khụ! Khụ!” Đặng Lâm ho nhẹ một tiếng rồi lên tiếng. “ đây là bản vẽ Nô Thần.” Nói xong trên tay Đặng Lâm liền xuất hiện một trương da dê máu vàng kim óng ánh.

“ hiện tại Xích Mộc tôi đã tìm ra địa điểm, thế nhưng Xích Mộc lại được canh giữ bởi một đàn hắc Lang cấp 80, ít nhất cũng 200 con thực lực đoàn

chiến hơn xa 1000 kỵ binh. Nếu muốn tiêu diệt đám sói này ít nhất cũng phải trả một cái giá cực lớn. Hơn nữa thể lực của tôi không có thợ đốn củi cấp bậc đại tông sư và thợ cơ giới cấp bậc đại tông sư.” Đặng Lâm thái độ nghiêm túc nói.

“Vấn đề đó thì anh không cần phải lo, Hiện tại Vô Ưu chúng tôi có thể đáp ứng nhu cầu về thợ cơ giới và thợ mộc. Thế nhưng săn giết Thiếc Qui cũng không phải đơn giản, đây là một loài rùa cổ, có thể nói là loài rùa lớn nhất, hiện tại đang sinh sống trên quần đảo Cô Tô. Thế nhưng hiện tại thực lực của tôi chưa có thể bao quát hết tất vùng Vịnh Bắc Bộ, nên săn giết Thiếc Qui là một chuyện vô cùng khó khăn.” Hoàng Kỳ Phương cũng thận trọng trả lời.

“Tôi cần Voi Chiến cô hỗ trợ càn quét Hắc Lang” Đặng Lâm nói ra yêu cầu của mình.

“tốt! Hiện tại Cừu Gia Lệ do anh chỉ huy, và 50 con Voi Chiến đều do anh điều động, thế nhưng khi Sĩ Nhiếp tấn công, tôi yêu cầu anh phải giải vây giúp tôi!” Ma Kỳ cũng đưa ra yêu cầu của mình.

“ha ha ha chúng ta đều là người quen biết! Sao hai người lại như thế chứ!” Tiểu Hà heo chết không sợ nước sôi liền chen miệng vào.

Thế nhưng hai người lại để lời nói Tiểu Hà Ngoài tai.

“hiện tại tôi đang cần lượng lớn Thiếc Mộc, Sam mộc, Đại Ngàn trấn anh thuộc vùng miền núi, nên hai loại nguyên liệu đấy anh có không?”

“có! Nhưng sản lượng không cao vì, yêu cầu chức nghiệp thợ đốn củi cao cấp!” Đặng Lâm cũng không giấu diếm.

“vậy chúng là làm tiếp một cái giao dịch nào. 100 đơn vị Sam mộc, một món trang bị Lục trang. 150 đơn vị thiếc mộc một món trang bị Lục trang!” anh thấy thế nào.

“giá rẻ bèo! Tôi không hứng thú, chúng tôi cũng có thể sản xuất trang bị Lục trang.” Đặng Lâm không có một chút khí khái nam nhân.

“vậy 1 tháng 200 bội gỗ Thiếc Mộc và Thiếc mộc! Đổi lấy tôi hướng dẫn anh vượt phò bản Hoàng Cân Khúc Dương khó.” Hoàng Kỳ Phương liền đảo cho Đặng Lâm một cái hồ.

Đặng Lâm ngay lập tức lâm vào trầm tư. Hoàng Cân Khúc Dương khó, khi hoàn thành thì thấp nhất cũng là trang bị lục trang, nếu hoàn thành 5 sao thì ra trang bị hoàng kim.

“mức độ mấy sao?” Đặng Lâm không nhận được mà hỏi.

“anh thấy tướng lĩnh của tôi mặc trang phục gì! Anh hỏi hơi thừa rồi! 5 sao!” Hoàng Kỳ Phương chậm chọc.

“200 bội 1 tháng quá sức! hiện tại cao lắm 1 tháng Đại Ngàn trấn cho ra được 100 bội là cùng!”

Đặng Lâm ngay lập tức trả giá. Hiện tại một tháng toàn bộ thể lực của hắn sản lượng gỗ cũng đạt tới 1000 bội. 200 bội thì tính là cái gì!

“không! 200, anh không qua mặt được tôi đây! Tôi cũng không phải là bò ăn cỏ. Tôi là sói ăn thịt, là mà hút máu người đấy.” Hoàng Kỳ Phương cười hắc hắc.

“tốt! Xem như cô giỏi! Trong bao nhiêu tháng!” Đặng Lâm có chút ăn không tiêu.

“1 năm!”

“tốt!” chứ như vậy.

“còn phân chia Nô Thần!”

“50-50 anh không ý kiến chứ!”

“Tốt!”

“hợp tác vui vẻ - hợp tác vui vẻ” hai người cùng đồng thanh. Sau đó bắt tay nhau một cái thật sâu. Lúc này Đặng Lâm liền nói nhỏ vào tai Hoàng Kỳ Phương.

“lúc cô ở nhà thật là quyến rũ, hơn nữa bác gái nấu ăn rất là ngon. Ha ha ha” nói xong Đặng Lâm liền bỏ chạy mất dép, theo sau làm đám thủ hạ mộng bức, ngờ ngác nhìn chủ công mình tháo chạy.

.....

Đảo Cô Tô là một đảo lớn nằm trong cụm quần đảo Các Bà, nơi đây chính là rừng nguyên sinh, với một bãi biển dài và rộng, đồng thời nơi đây chính là nơi đón quân của một trại hải tặc cấp 3. Với 8000 quân và 6 chiến thuyền. Mỗi chiến thuyền đều chứa được 250 quân. Và một lâu thuyền với sức chứa 750 quân. Đây là một trại hải tặc thực lực cực mạnh.

Và đây cũng chính là mục tiêu kế tiếp của Hoàng Kỳ Phương, thế nhưng nàng không thể chỉ đạo tấn công Cô Tô đảo, mà lại giao cho Hùng Phong và Hoàng Minh.

Hiện tại Trấn Hải trấn đã phát triển nhanh chóng. Đã làm chủ hoàn toàn Đảo Các Bà, chỉ còn các đảo nhỏ và hai thế lực hải tặc cấp 3 mà thôi.

Còn Hoàng Minh cùng Yến Nhi thì thành một chi đội hình thuyền chiến chuyên cướp bóc một số thành trấn tại vùng vịnh. Mục tiêu của hai tên này chính là các thôn trấn người chơi, nếu gặp thôn trấn NPC thì nhanh chóng diệt chiến thôn làm của riêng hoặc treo bán kiến thôn lệnh trên thương xã. Đạo gần đây hai tên qui nhỏ này kiến tiền cũng không ít.

Lần này Hùng Phong cùng Hoàng Minh chính thức hợp tác với nhau. vận dụng chiến thuyền của mình Hoàng Minh không ngừng khiêu khích đám hải tặc, khiến cho bọn chúng không ngừng huy động tàu chiến ý định muốn đánh chìm con tàu đánh cá ngu ngốc kia.

Thế nhưng con thuyền đánh cá trung cấp này, lại cực nhậy, hải tặc rượt, thì chúng bỏ chạy, khi chúng rút lui thì lại khiêu khích. Một ngày, hai ngày, ba ngày, suốt ba ngày liên tiếp Hoàng Minh tiếp tục khiêu khích và gây ức chế.

Đến rạng sáng ngày thứ 4, quả thật đám hải tặc không chịu nổi nữa huy động 2/3 chiến thuyền hiện có 4 mông đồng thuyền và 1 lâu thuyền.

Lâu thuyền có tốc độ cực nhanh, vượt xa thuyền đánh cá, khoảng cách giữa hải tặc và Hoàng Minh ngày càng gần.

Thế nhưng rất nhanh Hoàng Minh đã tiếp cận một đảo nhỏ, diện tích khoảng 50.000km². sau đó bỏ thuyền chạy vào bờ. Sau đó hắn cùng quân lính của mình lại diễn 9 cuộc chửi bới, khiến cho đám hải tặc tức đến ngứa cả răng.

Không bao lâu hải tặc đã tiến vào bờ biển đảo hoang. 1500 hải tặc lên bờ, cung tống giáo mác sẵn sàng, 2 khi gặp đám người trên thuyền đánh cá thì ngay lập tức xông lên giết.

Vào lúc này chỉ còn 250 hải tặc thủ trên tàu mà thôi. Thế nhưng bọn chúng không hề chú ý phòng vệ mà nhìn về phía những tên hải tặc đã lên bờ kia.

50 tên thích khách bắt đầu áp sát chiến thuyền. Trong 50 tên thích khách này thì có hơn phân nửa đã chuyển chức thành võ tướng, trang bị ít nhất cũng lục trang trở lên, hơn nữa vũ khí của đám này phần lớn chất cực cao, hoàng kim trang bị.

50 thích khách chỉ đều ra 5 chiến thuyền bắt đầu phục kích và ám sát. Chưa đầy 10 phút thì bọn họ đã làm chủ 5 chiến thuyền này rồi.

Còn phía trên bờ, đám hải tặc truy tung theo dấu vết đám người kia để lại. Bọn chúng băng qua một đám bụi rậm thật lớn.

Ngay lập tức đập vào mắt chúng là một đội hình Hồ Báo Kỳ đang nhìn chăm chăm vào chúng. Hoàng Minh cười một con hồ lớn màu vàng nhạt liên tục cười ha ha, giết, giết hết đám hải tặc này cho lão tử.”

“rống! Rống!” tiếng gầm giết đầy trời. 1500 quân hỗn hợp, trang bị lục hậu, sao lại chống lại được một chi kỵ binh trang bị đến tận răng.

Chiến đấu chỉ trong vòng 25 phút đã kết thúc. Lúc này Hoàng Minh giành toàn thắng.

“nhanh chóng thu thập chiến trường, lột sạch trang bị bọn chúng ra rồi thay vào, tối ngày hôm nay chúng ta ăn mừng tại Cô Tô đảo.” Hoàng Minh nhanh chóng phân phó ra lệnh.

Nửa giờ sau, một chi hải tặc lại xuất hiện trên bờ biển hoang đảo, đó chính là đám người Hoàng Minh. Hồ Báo Kỳ lên thuyền đánh cá đánh bọc một đường thậ dài vòng qua phía sau đảo Cô Tô. Còn Hoàng Minh cùng 1000 bộ binh cùng cung binh khác, mặc trang phục hải tặc vào rồi sau đó đi về Đảo Cô Tô, hơn nữa còn kéo theo cả chiếc thuyền đánh cá trung cấp nữa.

Vận dụng lúc trời tối Hùng Phong mang theo 5 Chuyền Vận chuyển (Thuyền đánh cá bậc trung) có sức chứa 500 quân và 2 thuyền bậc cao sức chứa 1000 quân, áp sát đảo Cô Tô, chuẩn bị tiến hành ban đêm phục kích.

Hiện tại quân lực hải tặc còn khoảng 6000 quân chia làm 4 doanh, mỗi doanh có 2000 quân, doanh còn lại chính là đội quân vừa bị Hoàng Minh phục kích. Bốn doanh phân biệt là thanh long doanh do đại hải tặc cầm đầu. Phía dưới là bạch hổ doanh, chu tước doanh và huyền vũ doanh.

Bạch hổ doanh chiếm ưu thế về thuyền chiến, Chu Tước doanh chiếm ưu thế về cung binh, Huyền Vũ doanh thiên phú về thủ thành và thanh long doanh chủ yếu về thương binh.

Sau khi trở về Hoàng Minh ngập lúc giết vào vên trong doanh của hắn 250 hải tặc không có sự phòng bị ngay lập tức bị tiêu diệt, hiện tại hắn đã là chủ Bạch Hổ doanh.

Thanh Long doanh chính là nơi trung tâm phòng vệ của 3 doanh còn lại, Bạch Hổ doanh nằm ở bên cảng. Huyền Vũ Doanh luôn trong trạng thái phòng vệ bao bọc lấy Chu Tước doanh cùng Thanh Long Doanh.

Nắm son qua tình báo, Hoàng Minh liền cho truyền tin, thông báo gấp cho Hùng Phong để thành lập kế sách đối phó.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 90: Tấn công Thanh Long Doanh

Nửa đêm Hùng Phong dưới sự yểm trợ của bóng đêm đại quân bắt đầu áp sát quân doanh Huyền Vũ. Thế nhưng một mực không cường công mà ẩn núp sát tường thành. Đội quân thích khách 50 tên cũng đã vượt thành chiếm cứ một số cứ điểm quan trọng như tháp canh, trạm gác.

Mặt ngoài Hoàng Minh cũng đã tập kết toàn bộ 1500 quân của mình tiến vào trong nội thành. Ngay tại lúc này tướng lĩnh thủ thành Huyền Vũ Doanh Lý Trọng Đạt cho người ngăn cản. lúc này tập trung hơn 30 quân Huyền Vũ doanh mặc áo giáp đặc trưng của Huyền Vũ doanh màu đen. Quân Bạch hổ mặc trang phục màu trắng sọc đen.

“Ngươi là! thuộc Hạ của ai? sao cả gan ban đêm tiến nhập thành.” Lý Trọng Đạt quát.

“Phụng mệnh doanh trưởng Bạch Hổ có chuyện cơ mật cần bẩm báo đại thống lĩnh. Hoàng Minh uy vũ nói.

“chuyện không gấp thì để sáng mai, hiện tại công việc của ta không cho ép ai tiến nhập Thanh Long doanh.” Lý Trọng Đạt cũng hùng hổ.

“chuyện quân tình quan trọng, không câu nệ tiểu tiết! mong vị huynh đệ này cho qua” Hoàng Minh để lộ ra khuôn mặt gian manh của mình, tay lấy ra không ít bạc. dúi dúi vào trong tay Lý Trọng Đạt.

“Không! Quân lệnh như sơn! Vị huynh đệ này, hôm khác chúng ta uống rượu, ta còn công vụ!” Lý Trọng Đạt lỗ ra về nghiêm mình thiếp nhưng, ánh mắt cực kỳ tham lam nhìn chằm chằm thối bạc trong tay Hoàng Minh.

Đám quân sĩ thủ thành không biết rằng khi hai thống lĩnh bọn chúng đang nói chuyện thì đám giả dạn Bạch Hổ quân đã âm thầm bao vây bọn chúng.

“ha ha ha! Lý thống lĩnh à,có ai nói mệnh của ngươi quá dài chưa!” vừa dứt lời Hoàng Minh ngay lập tức rút thành Khuyết Kiếm phẩm chất hoàng kim ra một kiếm chém chết Lý Trọng Đạt. đồng thời ngay lúc này 30 tên thủ quân cũng bị diệt sát.

“thu dọn chiến trường, đem trang phục chúng nó mặt vào! Ha ha ha xem ra hôm nay ta lập đại công, Hoàng Minh cười hắc hắc!”

Bất chợt phía sau lưng Huyền Vũ doanh có một cây đuốc phát quang, huơ qua huơ lại.

Nhận được tín hiệu. Hoàng Minh ngay lập tức đẩy nhanh tiến độ, vào sâu tận Huyền Vũ Doanh diệt sát ngay khi bọn chúng nghỉ ngơi trong trại, đồng thời một 1000 quân còn lại tiến nhập Chu Tước doanh.

Lúc này Chu Tước doanh chỉ có một số ít làm nhiệm vụ tuần tra mà thôi, đa phần đều yên ổn trong giấc ngủ. thông thường chiến đấu Chu Tước doanh toàn là đứng sau phóng tiễn, cho nên bọn chúng vô cùng ý lại mọi chuyện đã có Huyền Vũ doanh và Bạch Hổ doanh lo liệu. có chuyện lo71nb gì hai doanh bọn chúng sẽ làm bìa xung phong trước.

“Các ngươi là ai! Sao lại nửa đêm tiến nhập Chu Tước doanh!” khi nhìn thấy một đám thủ vệ Huyền Vũ Doanh đi qua thì bọn thủ vệ ngay lập tức đề phòng.

“ha ha ha! Không có gì, ta chỉ phụng lệnh doanh trưởng làm nhiệm vụ tuần tra thôi!” tên đội trưởng thân thiện nói.

“thì ra tuần tra! Không có gì! Nơi đây là địa bàn Chu Tước doanh! Hẳn là sẽ không có chuyện gì đâu” tên thủ vệ cũng cười nói.

“có! Ta nói là có!” tên Huyền Vũ doanh một mực khẳng định.

“không thể nào! Nơi này!...” hắn chưa nói xong thì cổ họng đã bị chém ra làm đôi tuyệt khí bỏ mình.

“hey! Ta đã nói là có chuyện rồi! còn không nghe. Chết là phải” tên đội trưởng kia thở dài.

Ngay sau đó 1000 quân tiếng nhập vào Chu Tước doanh, chưa đầy 30 phút 2000 quân trong Chu Tước doanh bị diệt sạch. Hiện tại chỉ còn duy nhất Thanh Long doanh là chưa có thể động chạm tới.

Thanh Long doanh nằm tận sâu bên trong. Hơn nữa còn có tường thành cao 3m phủ hộ. không có lệnh từ đại thủ lĩnh, thì không ai có thể lại gần Thanh Long Doanh.

Hơn nữa luôn có quân thường trực ít nhất là 500 quân. Canh phòng nghiêm mật. địa hình dễ thủ khó công, quả thật đây chính là một nan đề lớn dành cho Hùng Phong và Hoàng Minh.

Vào lúc này trời cũng đã gần sáng, chỉ còn hơn 1 giờ nữa mặt trời sẽ mọc, đến lúc đó chưa công được Thanh Long doanh bọn họ phải lâm vào tình trạng chiến đấu dây dưa. Lúc đó sẽ trở nên kế hoạch lớn.

3500 quân của Hùng Phong cùng 1500 quân của Hoàng Minh đã hội họp trong doanh trưởng Huyền Vũ doanh.

“tình hình phân đó Thanh Long doanh cậu có biết không?” Hùng Phong lúc này có chút gấp. hiện tại nhiệm vụ vô cùng khó khăn, từ trước tới giờ tuy hấn

từng nắm binh quyền lên tới 10 vạn quân thế nhưng nhiệm vụ lần này ấn cũng hoàn toàn bó tay.

Không những quân hải tặc hung hãn, trang bị tốt mà còn có công sự phòng thủ tuyệt đối. hơn nữa hãn không có đủ binh lực để thi hành kế sách biến người.

6000 quân mang tiếng là nhiều thế nhưng muốn hoàn toàn thắng 2000 quân được phòng thủ trong một cái xác rùa thì khó như lên trời, không khéo còn bị diệt toàn quân, đến lúc đó hãn không biết ăn nói như thế nào đối với Kỳ Phương. Hiện tại hãn cũng đang rất cần tiền, Nhã Phương tới giờ vẫn chưa có dấu hiệu tỉnh lại. lúc này chỉ có Hoàng Kỳ Phương mới có thể giúp hãn mà thôi.

Hai cái đại nam nhân trầm ngâm gần 1 giờ mà vẫn không có chút tiến triển nào cả, cả hai liên tục gãi đầu giống như trên đầu có muôn vàng con bọ chết.

Yến Nhi nhìn thấy cảnh này thì nhin không nổi cười phá lên. Tiếng cười vang vọng khiến cho những người đang suy nghĩ có chút bức mình.

“Nhi à! Em không thấy anh suy nghĩ cách công thành à! Em mà ồ ồ. Sáng mai anh đánh vào cái mông căng tròn của em đấy!” Hoàng Minh làm bộ mặt hung ác đe dọa.

“hừ! thử xem! Bà có đi mách với bác trai là anh ức hiếp em không?” Yến Nhi chẳng hề sợ sệt Hoàng Minh ngược lại còn rất sinh khí.

Lúc này Hùng Phong mặt có chút đen lại. trong lòng vô cùng khó chịu.

“sao hai người ngốc vậy! công không được thì dụ chúng ra!” Yến Nhi cười hi hi, tay chỉ lên trên tấm địa đồ. Trong chốc lát cả trường phòng liền truyền ra những tiếng cười cực kỳ gian xảo.

Trời vừa hừng đông, từ bên ngoài bên cảng đã không ngừng vang ra tiếng chém giết dậy trời, vang vọng khắp bên cảnh, sau đó là Huyền Vũ doanh cũng bắt đầu xuất hiện tiếng đánh nhau.

“báo! báo! Thủy trại bị tập kích, Bạch Hổ doanh đã hoàn toàn thất thủ, Huyền Vũ cùng Chu tước doanh đang cố gắng chống trả!” một tên mặc trang phục Huyền Vũ Doanh, trên người có không ít vết thương chạy vào báo cáo.

Tên thủ vệ một chút nghi ngờ cũng không có ngay lập tức chạy vào thông báo cho đại trại chủ.

Chưa đầy 10 phút hơn 1500 bộ binh cùng thương binh lao ra thẳng tiến Huyền Vũ doanh mà đi. Dẫn đầu là một tướng lĩnh to lớn với làn da bị rám nắng, trên mặt trái hãn còn có một vết sẹo khủng bố. đó chính là trại chủ đá, hải tặc này.

“xông lên! Giết!” trại chủ hét lớn, xông về phía đám mặc quân binh kia. Lúc này Huyền Vũ binh liền dạt ra một đường cho Thanh Long Quân đi vào.

“Giết!” Lúc này Hùng Phong cùng Hoàng Minh cũng hét lớn. 1500 quân của trại chủ như một cái nhân trong một cái bánh, 4 bề bị bao vây. Mũi thương tua tủa đâm vào.

“cái gì! Huyền Vũ doanh! Các ngươi tạo phản à!” Trại chủ rống giận.

“ha ha ha Huyền Vũ Doanh đã bị ta diệt ngày hôm qua rồi! Hôm nay là ngày tàn của ngươi!” Hoàng Minh hét lớn. tự thân dẫn thân binh của mình xông vào chém giết.

“đám chó chết! đám lừa bịp tướng! Giết liều mạng giết mở đường máu trở lại Thanh Long Doanh” hãn quát lớn.

Nhưng đâu có dễ như thế. 6000 quân bao vây 1500 quân thì có chạy bằng đường trời. sau 30 phút trận tan sát châm dứt. cả đại quân kéo về Thanh Long trại. trên tay Hùng Phong lúc này là đầu lâu của trại chủ hải tặc. quát lớn.

“trại chủ các ngươi đã chết! còn không mau đầu hàng!”

Nhìn thấy đầu lâu của trại chủ, đám thủ quân còn lại rệu rạo sĩ khí trừ đi 30%. Cho dù bọn chúng không hàng thì bọn họ sẽ công thành.

Quả nhiên đám hải tặc này vẫn còn ngoan cố chống trả không chịu đầu hàng, một mực cố gắng thủ cho tới cùng.

Đàn long Hùng Phong cùng Hoàng Minh tiến hành cường công. Sau hơn 2 giờ đại chiến hoàn toàn kết thúc, thắng lợi giành về Hùng Phong cùng Hoàng Minh, mà công lao lớn nhất là thuộc về Yến Nhi. Chỉ cần một chiêu dụ địch thu hoạch đại thắng.

Kiểm kê quân số tổng cộng bọn họ bị tiêu diệt 1200 quân, đa phần tử thương là do lúc công thành. Tuy đám hải tặc còn lại 500 quân và 70% sĩ khí, thế nhưng sức chiến đấu mạnh mẽ vô cùng. Khiến cho bọn họ tổn thất 1000 quân quân. Nếu ngay từ đầu tiến hành cường công vậy 6000 quân chỉ có nước đi chứ không có nước về.

.....

Thiếu Qui là một loại rùa cổ đại phân bố trong vùng vịnh bắc bộ, vào đêm trăng tròn hằng tháng bọn chúng sẽ lên bờ đẻ trứng đây là thời cơ thuận lợi để bắt rùa nhất.

Thiếu Qui là quái vật tinh anh cấp 80. Là đỉnh cấp. tuy trên bờ bọn chúng vô cùng chậm chạp, thế nhưng dưới biển thì tốc độ không gì so sánh bằng. có

thể đạt đến vận tốc 60km/h.

Một con thiếc qui trưởng thành thì nặng ít nhất là nửa tấn, toàn thân đen sì bao bọc bởi một lớp mai rùa cứng rắn như thép. Hơn nữa khi chúng rút vào mai chính là phòng thủ tuyệt đối, không thể nào tấn công.

Còn chưa tính, chúng không phải là động vật ăn cỏ, nó là động vật ăn thịt, chiếc cổ dài tối đa là 2m. Thế nhưng chúng chỉ để lộ ra bên ngoài chừng 30 cm. mục đích là bất ngờ tập kích.

Miệng Thiếc qui vô cùng cứng rắn, một cú ngoạm của nó có thể cắn nát một cục đá. Phá hoại cực kỳ ghê gớm.

Đây chính là những thông tin tình báo truyền về từ các thôn trấn quanh quần đảo Cát Bà.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 91: Long Thiếc Quy

Săn giết Thiếc Qui cần phải thợ săn cấp bậc đại sư mới có thể săn giết, nếu không đám thiếc qui này như một pháo đài di động dùng cái mai siêu cường cứng rắn mà phòng thủ thì cho dù có Voi chiến cũng không làm gì được chúng.

Đồ Phu là thợ săn cấp bậc đại sư ngay lập tức không quảng ngày đêm vượt biển, truyền tống trận đến đảo Cô Tô.

Truyền tống trận tùy cấp bậc mà có thể truyền tống được xa gần. riêng thể lực Hoàng Kỳ phương thì chỉ là truyền tống trận sơ cấp, cự ly tối đa là 1000 km.

Cấp bậc đại sư thì cũng có đồ nghề của cấp bậc đại sư. Đồ Phu vận dụng tất cả các đặc tính của Thiếc qui mà từ tình báo có được.

Theo hán tính toán, chỉ có loại thiếc qui trưởng thành cấp bậc tinh anh trở lên mới có khả năng thu hoạch được móng vuốt.

Thiếc Qui tinh anh thuộc loại boss, có kỹ năng khủng bố, và đồng thời cũng sinh ra một ít linh trí, không còn dạng bur hăn gặp là đánh như bọn hung thú cấp thấp.

Vùng bãi biển phía nam là một bãi biển có bãi cát dài. vùng biển nước lại không, bên dưới có một hệ sinh vật biển vô cùng trù phú. Đặc biệt là tôm tùm và cua biển, đây chính là hai món ăn cực kỳ yêu thích của Thiếc Qui.

Hơn nữa bọn thiếc quy này có bản năng lãnh địa rất cao, đây chính là một điểm yếu của chúng, Đồ Phu đã vận dụng điểm này để cái bẫy con thiếc qui tinh anh.

3 ngày sau, trên bờ biển cát vàng xuất hiện 30 con gấu đen, đây là loài gấu đặc trưng tại vùng núi Tây Bắc, thế nhưng hôm nay bọn chúng lại bắt ngờ xuất hiện trên biển khơi.

Đây chính là đám hung thú vừa mới thuần phục tại Vọng Hương trấn, sau đó nhanh chóng vận chuyển đến Cô Tô đảo.

30 con gấu đen này thân cao 1m3 thể hình thuộc loại trung, mỗi con nặng khoảng 130kg, móng vuốt và hàm răng cực khỏe, hơn nữa chúng còn có khả năng bơi và lặn trong nước. trong vòng 1 giờ bọn chúng đã săn được rất nhiều sinh vật biển như cá, tôm cua và cả rùa biển, trong đó có 1 con thiếc qui ấu niên có cái mai dài 75cm.

Đám gấu này bắt con Thiếc Qui non lên bờ, tuy không giết lại hành hạ con Thiếc Qui này sống dở chết dở, máu chảy đầm đìa.

Lại qua nữa giờ sau, lại có một đàn 15 con thiếc qui trưởng thành, có chiếc mai đường kính lên đến 3m. gào rống, với cái cổ dài gần 2m vươn cao ra. 15 con thiếc qui như những cỗ xe tăng chậm chậm đi đến, dường như chúng muốn bảo hộ con rùa ấu niên kia.

Thế nhưng đám gấu đen lại không chút nhượng nhượng nào, con gấu đầu đàn rống to một tiếng, sau đó cả đám đem con rùa ấu niên kia lôi vào tận sâu trên bờ cát. Đặc biệt là chúng còn cắn lên vết thương khiến cho con rùa ấu niên càng phát ra những âm thanh cực kỳ thảm lương.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

✪Kỳ Phương✪Vô Tà✪

Đám thiếc qui trưởng thành, cực kỳ tức giận, chúng rống lên một tiếng rồi cùng rì rì vượt cạn tiến vào trong đất liền.

Lúc này ẩn dưới lớp cát Đồ Phu cùng binh lính nhảy vọt ra hung hãn dùng tên, nỏ bắn vào 2 con mất đồ lòm của đám thiếc qui trưởng thành kia. Ngay lập tức có những âm thanh thảm lương vang lên.

Có 7 trên 15 con thiếc qui bị thương ở mắt. bọn chúng ngay lập tức thụt đầu trong chiếc mai rùa, tứ chi nhanh chóng lui về phía sau trở lại biển.

Thế nhưng Đồ Phu chỉ cười nhạt một tiếng quát “nỏ pháo xa! Bắn”

Ngay lúc này trong rừng cây đầy ra hơn 50 Nỏ Pháo xa. Mục tiêu chính là cái lỗ hồng ngay đầu của Thiếc qui.

“ầm ầm! có vô số mũi giáo thẳng vào đám thiếc qui. Tuy độ chính xác không cao đa phần bắn trúng chiếc mai cứng rắn, thế nhưng lại có 3 mũi giáo trúng mục tiêu.

Mũi giáo hình răng cưa sắc bén vô cùng, hơn nữa mỗi mũi giáo còn gắn thêm một sợi dây thừng. dùng để ngăn cản bước lui của đám Thiếc qui này.

Sau một loạt bắn thứ nhất 3 con thiếc qui đã bị giữ lại, hiện tại chỉ còn 12 con đang chật vật bỏ chạy về mặt biển.

Thế nhưng Đồ Phu làm gì cho bọn chúng được toại nguyện. lúc này đám gấu đen đã xông xuống, dùng hàm và móng vuốt khỏe của mình cắn phá những chiếc chân chéo của đám thiếc qui. Lúc này bọn chúng đã lao xuống cận chiến.

Đám thiếc qui tuy ở thế nguy nan nhưng chúng không phải là động vật ăn cỏ, dùng đôi hàm cực khỏe có thể cắn nát cả nham thạch, hơn nữa chiếc cổ dài 2m có thể tấn công trong bán kính 2m. đây chính là một đại sát chiêu. Ngay lập tức một con gấu đen bị cắn mất đầu, máu văng tung tóe.

“oanh Oanh!” lợi dụng lúc chiếc đầu quá khổ của thiếc qui thò ra, đám Kỳ Mâu tập, dùng thương phóng ra như mưa, liên tục chiếc đầu rùa kia bị xiên 4 phát.

Lúc này đám ngân thương cũng xông vào, mục tiêu của chúng chính là các vị trí yếu hại lộ ra, cổ, mắt, đầu. con thiếc qui cũng điên cuồng chống ra, dùng chiếc đầu khủng bố quơ quơ lại, sát thương lớn, chỉ cần một húc của nó cũng làm cho một thương binh trang bị lực trang chết ngay tại chỗ.

Dần dần trên bãi cát vàng trở thành một bãi cát máu. Tiếng rống, tiếng hô hoán vang khắp đảo Cô Tô.

Lúc này trong rừng cây, Hùng Phong, Hoàng Kỳ Phương, Hoàng Minh và Yến Nhi đang chăm chú nhìn động tĩnh ngoài biển, chiến đấu trên bãi cát quả thực là khốc liệt, đếm sơ sơ thì Hoàng Kỳ Phương đã mất 500 thương binh cấp 3, chưa tính tình giáp, Tinh kiểm phẩm chất lực trang bị phá hủy. hiện tại cả đám bọn họ rất đau lòng, trang bị a, quân lính a. trong số tử vong còn có một tên võ tướng tư chất S nữa.

“Chị! Có phải tên thủ hạ của chị lừa chúng ta không?” Yến Nhi lòng có chút không yên hỏi.

“có! Chị luôn tin vào thủ hạ của mình.” Hoàng Kỳ Phương tràn ngập tự tin.

Để hình thành một thợ nghề cấp bậc tông sư, thì tư chất thấp nhất cũng là S. một NPC tư chất S thì trí lực của họ không phải tầm thường, trừ một số trường hợp đặc biệt như Lê Giang thì lại khác.

Lúc này dưới biển, ẩn dưới tầng biển nông có một đôi mắt đỏ ngòm đang nhìn chằm chằm chiến đấu trên bờ biển, hiện tại 15 con thiếc qui trưởng thành chỉ còn lại 5 con, hơn nữa bọn chúng không còn đường nào chạy trốn đang chật vật từng bước chân, trên đầu, cổ, tứ chi và đuôi đều chỉ chút vết thương, thấm trạn vô cùng

Mà nhân loại đang chiến đấu chỉ còn hơn 200, hơn nữa sức cùng lực kiệt chiến đấu tay chân có vẻ rệu rạo.

Đôi mắt đỏ ngòm từ từ nhắm lại. bất chợt dưới biển đột nhiên sôi trào, sau đó một cái đầu khủng bố nhô lên. Cái đầu này đường kính ít nhất cũng 1m. cái miệng đỏ lòm như một chậu máu. Sau đó con quái thú vọt ra khỏi mặt nước, để lộ toàn bộ thân hình.

Cái cổ cùng với cái đầu dài ít nhất cũng 3m. hơn nữa chiếc mìa đen như mực trên đó còn đóng không ít sinh vật ăn theo như cá ép, sò biển, trai và cả rong rêu đóng thành một đám cực dày.

Trên đỉnh đầu còn có một cặp sừng giống như sừng rồng, dưới cằm là một bộ râu dài màu trắng bạc. tứ chi con quái vật này đều có móng vuốt cực dài ít nhất cũng 30 cm đen nhánh còn phát ra quang mang màu hắc kim.

Nó vừa lên bờ, tạo nên xung kích cực kỳ mãnh liệt, tiếng rống giận của nó dường như hòa mình cùng thiên nhiên và biển cả. sóng bắt đầu dữ dội hơn, gió bắt đầu mạnh hơn, khiến cho bãi cát trở nên mịt mờ.

Hoàng Minh cùng Yến nhi sắc mặt trắng bệch phun ra một ngụm máu rồi bất tỉnh. Hoàng Kỳ Phương cùng Hùng Phong vẫn trấn trụ, bởi vì ý chí hai tên này cực kỳ sắc đá. Tiếng gào thét vừa chính là một kỹ năng cường đại

Long Thiếc Quy quái vật cấp bậc lãnh chúa.

Lúc này toàn bộ binh sĩ đang chiến đấu trên bờ bỗng nhiên đứng nhìn ngây ngốc, nhìn chằm chằm con Long Quy lãnh chúa kia đang từ từ bước lên bờ. mỗi bước chân của nó cũng làm cho mặt cát rung chuyển. ầm ầm như sóng dậy.

Lúc này Đồ Phu ánh mắt cực kỳ sáng hoắc nhìn chăm chú con Long Quy này. “hắc hắc! cấp bậc quái vật lĩnh chủ mới xứng đáng với cấp bậc đại sư chứ!” hắn cười hắc hắc.

Long Thiếc Quy, sau khi quan sát tất cả nó mới xác định tên thợ săn đang đứng kia chính là thủ lĩnh của đám nhãi nhép này. Đôi mắt đỏ ngòm nhìn chòng chọc Phù Đồ.

Từng bước, từng bước tiến tới. nó chính là bá chủ nơi đây, tại nơi nó sinh sống, sẽ không có bất kỳ sinh vật nào có thể làm hại đến con cháu của nó. Vậy mà đám nhãi nhép không bằng cá tôm này lại dám khi dễ trên đầu thái tử, chọc giận nó chỉ có một con đường chết không toàn xác.

“Ầm!” một âm thanh cực lớn, xung quang 100m trên bờ biển bỗng nhiên sụp xuống để lại một cái hố sâu 7m. xung quang hố đều là tường gỗ chặn thành ngăn không cho nước biển vào.

Ngay lúc này phục binh trên bờ biển ào ra, 5000 quân lính tinh nhuệ nhất mà Trên đảo Cô tô có. 50 Nô pháo xa không ngừng xạ kích, ngoài ra đám bộ binh không ngừng ném những lọ dầu mỡ xuống dưới hố, Hỏa cung, không ngừng xạ kích, dưới hố bỗng chốc trở thành một biển lửa.

Long Thiếc Quy, bất ngờ bị mai phục nên điên cuồng rống giận, tuy đám cung tiễn kia không làm gì được nó, thế nhưng lửa thì lại khác, nó là sinh vật biển, trên bờ đã là một hạn chế của nó, mà lửa chính là thiên địch.

Cái đầu cự đại không ngừng quay cuồng, nhưng cái tường bằng gỗ không chịu được một kích, ngập tức bị đập nát, binh sĩ phía trên không ngừng rơi xuống biển lửa, thế nhưng thế công vẫn không giảm sức, quân binh, dùng dân phu tập trung tất cả những gì có thể cháy đều ném xuống, ngay cả lương thực, lúc gạo cũng vận chuyển đến đây.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

✎Kỳ Phương✎Vô Tà✎

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Siêu cấp long thiếc quy

Ánh sáng cuối ngày dường như đã tắt hẳn, bóng tối dần bao trùm Cô Tô đảo, thế nhưng trên bãi cát vàng mặt phía nam dường như ánh sáng không bao giờ tắt. nhiệt độ không phải vì mặt trời lặn mà giảm xuống. nhiệt độ trong không khí tăng dường như gấp hai nhiệt độ thường ngày, trong vòng 300m² trên bờ biển lửa cháy cao đến tận 3m.

Dưới hố không ngừng vang lên những tiếng rống giận, Long Thiếc Quy quái vật lĩnh chủ, sức sống của nó cực kỳ trâu bò, nếu không có thiên đại cảm bầy của thợ săn cấp bậc truyền kỳ, thì cho dù Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm dồn hết tất cả lực lượng cũng không có khả năng giết chết con Long Thiếc Quy này.

Dưới hố Long Thiếc Quy dường như đã không giống như một con Thủy Quái mà là một con quái vật trong núi lửa bò ra.

Tất cả thực vật và sinh vật trên lưng nó đã cháy thành tro bụi. chiếc mai rùa cứng rắn đen thẫm, cũng được nhuộm thành màu đỏ. Từ chi, đầu, đuôi những phần lộ ra bên ngoài đã cháy xém từng đoạn.

Ngay cả cặp sừng rồng kia cũng bị gãy một đoạn. hơn nữa bộ râu màu bạc đã bị cháy đến tận cội. Long Thiếc Quy không còn bộ dạng oai hùng như trước mà vô cùng chật vật, tình trạng thừa sống thiếu chết.

Trạng thái Long Thiếc Quy như thế quân đội Hoàng Kỳ Phương cũng chẳng khá khẩm gì hơn. 3 thuyền lương cỡ lớn đã không còn một đơn vị lương thực trong đó, toàn bộ bị đập vào trong hố lửa.

Ngay cả nguyên liệu gỗ cũng ném vào trong. Hơn nữa toàn bộ dân công tạm thời dừng hết tất cả mọi công việc, ra ngoài rừng đốn củi đốn củi tất cả tập trung vào tiêu diệt con Long Thiếc Quy này.

Trong một buổi chiều, 5 hecta rừng đã bị đốt trụi vậy mà con Thiếc Long Quy kia vẫn ngoan cố chống trả.

Các binh sĩ cố gắng chiến đấu quyết liệt tới thời khắc cuối cùng, cũng không chịu nổi áp lực và sức nóng lần lượt ngã xuống vì kiệt sức.

Nhìn thấy thảm trạng của đội quân Hoàng Kỳ Phương trong lòng có chút không cam, lần này nằng bỏ vốn liếng cực lớn, hầu như là 50% tài nguyên hiện tại có. Vậy mà thu được chỉ là một đám thương binh và 50% tài nguyên.

Nàng khẽ cắn răng ra lệnh “Toàn Quân rút lui!”. Vừa phát lệnh xong Hoàng Kỳ Phương cảm giác thân người không một chút khí lực, ngực nghẹn thành một đoàn không nhịn được mà phun ra một ngụm máu tươi.

Trong phúc chốc đám thân binh cận vệ vô cùng hoảng loạn. đại quân đã loạn nay còn loạn hơn. Tuy vậy chỉ có duy nhất Đồ Phu vẫn nhìn chằm chằm vào hố lửa, không lay động một thoáng.

Cho đến tận 8 giờ tối, đại quân mới toàn bộ rút đi để lại một bãi chiến trường ngổn ngang. Nền cát bị nung đỏ thắm, ngay dưới hố, cát đã bị nung chảy chuyển thành chất lỏng sền sệt, cùng Long Thiếc Quy điên cuồng ngoay tạo nên một tràng cảnh quỷ bị.

Trong lúc mỗi một, mọi người dường như Thiếc Long Quy tiếng rống giận có phần suy yếu, chỉ có duy nhất Phù Đồ ánh mắt vẫn đầy tinh quang không bỏ qua chuyển biến trong hố lửa cho dù là một giây.

Đến rạng sáng Hoàng Kỳ Phương chợt tỉnh dậy sau cơn hôn mê, nàng thật không ngờ trò chơi lại thật đến mức này, ngay cả uất ức trong game cũng làm cho nàng phun máu bất tỉnh. “vậy là xưa kia Chu Du bị Gia Cát Lượng chọc giận, cướp thành uất ức mà chết thì hẳn là có thật” Hoàng Kỳ Phương thầm nghĩ.

Nàng ổn định lại tinh thần một hồi, sau đó cho gọi Yến Nhi thông báo tổn thất. cái này mới chính là kết quả nàng muốn biết nhất, có thể nói đây chính là lần đầu tiên nàng thảm hại đến mức này.

Phía ngoài Yến Nhi có chút gấp, nàng hiệt tại không biết phải làm sao, bình thường vô ưu vô sầu, quậy phá khắp nơi, đánh cướp không chuyện nàng cùng Hoàng Minh không làm. Vậy mà nàng nhìn vào bảng thống kê tổn thất nàng nước mắt trở nên ngưng trệ, không biết phải ăn nói ra sao với bà chị dâu của mình.

Hoàng Kỳ Phương nhìn Yến Nhi cũng cười khẽ “không sao đâu em! Em không nói chị cũng đánh giá tổn thất sơ bộ rồi. lần này do chúng ta quá gấp không đánh giá chính xác tình hình địch nhân. Xem như đây là một bài học xương máu.”

Lúc này Yến Nhi mới có dũng khí đọc báo cáo “quân ta toàn bộ tiêu diệt 13 Thiếc Quy, thu được 13 bộ móng vuốt cùng 13 mai rùa thiếc quy thuộc loại vật phẩm cực phẩm, có thể chế tạo Nô Thần.”

Nói tới đây nàng có chút ập ứng

“quân ta tiêu hao 2500 bộ binh cùng thương binh cấp 3, 3000 quân sĩ bị thương, trong đó 1600 quân sĩ bị thương nặng không thể nào chiến đấu, 1200 quân sĩ do kiệt sức mà ngã, sau 3 ngày nghỉ ngơi mới có thể chiến đấu.

Dân phu tử thương cũng hơn 3000, chưa tính thương nhẹ. 3 vạn đơn vị lương thực cùng 5 vạn đơn vị gỗ.”

Cho dù đoán trước được tổn thất, ngưng Hoàng Kỳ Phương có chút muốn phun máu lần hai.

Hiện tại 1 đơn vị lương thực cũng có giá 25 đồng. 300.000 đơn vị lương thực giá trị tương đương 7,5 triệu, một cái biệt thự ngoài bãi biển đã ra đi trong nháy mắt. khó chịu à.

“5000 bộ trang bị tinh phẩm lam trang trở lên toàn bộ bị hư hại, hơn quá nửa không thể sửa chữa!” Yến Nhi rì rì nói.

Hoàng Kỳ Phương hít một ngụm khí lạnh. Không nhìn được mắt” Con bà nó! Còn để người ta sống không! Tên khốn Đặng Lâm bà cào nhà người! Tên khốn kiếp!” Hoàng Kỳ Phương rống lên, có lẽ đây là lần đầu tiên nàng thống hận một người đến như thế, ngay cả Lương Trọng nàng cũng chưa hề mắng đến như thế.

Yến Nhi thoáng chốc hoảng sợ, như một con thỏ chạy vội ra đại doanh, trong lúc này bà chị dâu này đang tức giận, không biết cơn giận này sẽ làm ra chuyện điên rồ gì, nàng nghĩ lại khoảng thời gian nàng đi làm nhiệm vụ tân thủ, bắt chợt da gà gai óc nổi lên.

Thế nhưng lúc này Đồ Phu chạy vào thông báo, dường như suốt quảng đường hắn chạy một mạch không ngừng nghỉ. Miệng không lên tiếng nổi chỉ thều thào “thành công! Thành công!!! công!!!” “nói vừa dứt lời hắn liền gục xuống.

Ngoài doanh trại loạn thành một bầy, một số binh sĩ nhanh chóng vào thông báo cho Hoàng Kỳ Phương.

Sau đó rất nhanh mọi người lại tập kết, bọn họ có chút không tin vào tai mình, mà người quan trọng lại hôn mê bất tỉnh, vì vật bọn họ đành lòng đi ra bãi chiến trường một lần nữa.

Hiện tại khói lửa đã tắt dần, chỉ còn một số đám lửa nhỏ đang kéo từng tàn. Mà tiếng rống giận của Long Thiếc Quy đã không còn, thay vào đó là tiếng thở phì phò vô cùng yếu ớt.

Lúc này Lê Giang tiến lên trước quan sát tình hình, đập vào trong mắt hắn là Long Thiếc Quy đã gục ngã tứ chi bị kết chặt vào trong cát bởi một chất lỏng sền sệt cực nóng. Cái đầu không lồ bị đốt cháy quá nửa cặp rùng rùng uy nghiêm chỉ còn lại là tro tàn.

Long Thiếc Quy tuy còn sống, thế nhưng hít thở vô cùng nặng nề, xem ra bị thương không hề nhẹ và có dấu hiệu tử vong.

Ngay lập tức hắn thông báo cho Hoàng Kỳ Phương. Nàng có một chút không tin lỗ tai mình nghe, nàng đã tiêu diệt một con quái vật cấp bậc lãnh chúa. À không đánh gục, tuy nhiên chẳng về vang gì.

“chủ công! Để ta cho nó một đao báo thù cho các huynh đệ!” Lê Giang lớn tiếng, từ lúc trưa tối giờ hắn đã nhìn đủ rồi, hẳn một cho con rùa đen này một đao cho thật thống khoái.

“không! Mau cho gọi Cửu Nguyên lại đây!”

Cửu Nguyên sau khi quy thuận vọng Hương thôn (Cửu Nguyên là một thành viên của Hắc Sơn Trại mà Hoàng Kỳ Phương tiêu diệt ngay từ đầu! Cửu Gia Lê chỉ huy Voi Chiến chính là con gái của hắn).

Với một siêu cấp quái vật như thế này, nếu nàng thuần phục được vậy thì thủy quân nàng sẽ tăng lên một mảng cực lớn.

Chưa đầy 20 phút Cửu Nguyên đã vội vã chạy đến, Hắn đã vượt qua bao sóng gió mang theo 30 con Gấu Đen phụ giúp Ma Kỳ săn giết Thiếc Qui, nhìn đám thiếc quy trên bãi biển trong lòng hắn vô cùng ngứa ngáy muốn thu phục một con cho vào trong bộ sưu tập hung thú của mình.

Nhìn từng con thiếc quy bị giết nội tâm hắn chảy máu, nhưng mệnh lệnh của tổng lĩnh cao cấp nhất thì hắn làm sao có quyền phản nản.

Vậy mà giờ này đại nhân lại gọi hắn ra, xem ra hắn sắp có việc để làm, nội tâm vô cùng hưng phấn. một mạch chạy ra ngoài bờ biển khi trên người chỉ có mỗi chiếc quần cộc để ngủ.

“đại! đại nhân! Cửu Nguyên có chút gấp.

Nhìn thảm trạng của Cửu Nguyên Hoàng Kỳ Phương cũng không nói gì. “ngươi là được không?” đôi mắt nàng híp thành một đường.

Trong ánh mắt Cửu Nguyên tinh quan đại phát, hắn lại chạy một vòng xung quanh hồ quan sát thật kỹ Long Thiếc Qui không ngừng đánh giá.

Lúc này hắn mặc kệ cát dưới lòng bàn chân nóng cỡ nào, cho dù có muốn thiêu cháy đôi bàn chân của hắn, thế nhưng trong lòng hắn còn nóng hơn cả dung nham trong núi lửa.

“Siêu cấp! siêu cấp hung thú! Hắc Hắc!đại nhân! Ta sẽ cố gắng!” Cửu Nguyên cười như điên.

“mau! Mau! Các ngươi còn đứng đệt ra đó làm gì, mau lấy nước, mau! Cứ đại bảo bối! mau mau! Nếu không nó sẽ chết!” lúc này hắn như một người điên hét. Chỉ huy đám binh lính.

Cả bọn nhìn nhau sau đó nhìn về Hoàng Kỳ Phương. “từ bây giờ tất cả nghe lệnh Cửu Nguyên!” nàng phát ra một đạo mệnh lệnh, sau đó quay lại doanh trại.

Lê Giang cũng đi theo, trong nội tâm tên mãng phu này có chút gì đó không yên.

“bang!” một cây gậy gỗ nên lên đầu hắn

“ngươi có nghe không! Toàn bộ các ngươi nghe lời ta! Mau đi lấy nước!” Cửu Nguyên hung hăng cho Lê Giang một gậy. trên mặt cười khoái chí.

Lê Giang đang định phát tát thì bỗng nhiên nhìn thấy đôi mắt lạnh lẽo của Hoàng Kỳ Phương, nội tâm liền co rụt lại, ánh mắt oán hận nhìn Cửu Nguyên.

“nhớ đây! Ngươi nhớ đây! ta sẽ phục thù” nội tâm hắn âm thầm ghi hận

Cửu nguyên lại cười hắc hắc hắn hôm nay phải trả thù chuyện lần trước khi hắn là tù binh thì tên đầu trấu mặt ngựa này đã dọa hắn té đái trong quần, nghĩ lại cảnh đó ý chí trả thù ngày càng bạo phát.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Kim Quy- Con hàng này khó nhai

Lê Giang lần này phải nói là ăn hành ngập mồm, tình hình hiện tại thì hắn không khác gì một tên lính nhép, chặt vật không chịu nổi. phải nói đúng hơn là khổ sai.

Chiếc hồ lửa nay chỉ còn lại mà một hầm nước, nước biển không những không làm dịu cho vết thương trên người Long Thiếc Quy mà giống như muối sát lên vết thương, khiến cho nó gào rống càng thêm thảm thiếc.

“tốt! Tốt tiểu quy quy, mày hắn là đang hận tao a! à không hận chủ công nhà tao! Hắc hắc! mày có thấy đau đón không! Thấy tổn thương không? Cửu Nguyên giọng nói đầy chế giễu.

Long Thiếc Quy rống to lên một tiếng, nhưng lại nằm vật xuống, không nhịn được mà vang lên một tiếng rên rì. nó đã kiệt sức, nếu trong tình trạng như thế này nó sẽ không sống sót quá 1 giờ đồng hồ.

Tuy trong lòng Cửu Nguyên rất gấp, hiện tại mỗi hành động sai trái của hắn cũng đủ làm cho con rùa già này ngủ củ tỏi.

“ mau rất đau khổ à! Tao nói mày nghe! Đi theo chủ công ta đi! Ta sẽ cho ngươi sống sót!. Đi theo chủ công ta đi, chủ công ta sẽ cho ngươi là chủ biển đông!” giọng nói Cửu Nguyên như ma quỷ.

Thế nhưng Long Thiếc Quy vào giờ phút này, tinh thần cực kỳ rối loạn, sinh cơ trên cơ thể nó đang dần dần tiêu tán. Tuy vậy trong thâm tâm nó vẫn kháng cự. điều này làm cho Cửu Nguyên có chút đau đầu.

Thông thường, khi sử dụng kỹ năng thuần thú, thì đầu tiên chính là làm suy yếu thực lực hung thú, hung thú trí tuệ càng thấp thì càng dễ thu phục. còn quái vật cấp cao, linh trí cũng đã khai thông thì khó khăn hơn rất là nhiều.

Từ trước tới giờ hung thú cao cấp nhất mà hắn thu phục chính là con Bạch Hồ mà đại tướng Vương Hồ cử. còn con Hoàng Kim hồ kia của Hoàng Minh là do con trai hắn thu phục.

Hôm nay con Long Thiếc Quy này, chính mà quái vật linh chủ cấp 80, thực lực phi thường mạnh mẽ, nếu nhiệm vụ thất bại, hắn sẽ đổi mặt với tên hung thần mà hắn hành hạ này giờ, cái tên trâu bò đây thuộc dạng vũ phu, tuy hắn sẽ không giết lão thế nhưng cho lão một trận ra trò thì là chuyện có thể.

Nghĩ đến trần cảnh lão bị treo lên đánh mà sống lưng lão đóng thành một cột nước đá.

Lão khẽ cắn răng, nhanh chóng nhay xuống hồ nước, rồi dùng một con dao bén nhọn trạch trên lòng bàn tay một vết thương dài, sau đó dùng máu chính mình vẽ lên đầu Thiếc Long Qui một đồ án quỷ dị.

Nét vẽ càng nhiều thì sắc mặt lão càng trở nên tái nhợt. dùng nửa giờ hắn cũng đã hoàn thành đồ án, đồ án chính giữa là một tâm tròn rực lửa hình mặt trời. xung quanh chia làm 4 hướng đông tây nam bắc, phía đông có hình một con phượng hoàng đang phát hỏa quang rực rỡ, phía tây là một co bạch hồ đang phủ phục chuẩn bị sẵn mồi, phía nam là một con rồng đang cuộn mình, và cuối cùng mà một con rùa lớn hung tàn vô cùng.

Bỗng chốc đồ án quỷ dị kia lấp lánh quang mang, và dường như đang hút tinh huyết của lão. Mắt lão có chút đen lại. “ vậy vẫn chưa đủ.”

“ toàn quân tập kết, dùng máu bản thân tưới đều đồ án này! Mau! Thời gian chúng ta có hạn!” lão hét lên sau đó thân hình lão ngã ngào xuống mặt biển.

Thấy tình hình như thế đám quân sĩ không dám trái lệnh một mặt lấy máu tưới lên đồ án. Một số chạy vào trần thông báo tình hình, yêu cầu thêm viện trợ cũng như cứu chữa cho Cửu Nguyên. Trong thế lực của Hoàng Kỳ Phương thì Cửu Nguyên chính là một nhân vật cực kỳ quang trọng. một khi mất đi lão già này, thì thực lực của Vô Ưu trấn rơi xuống một mảng cực lớn.

Đồ án cực kỳ tham lam, nó giống như có sinh mạng đang không ngừng hấp thu máu huyết, tính tới thời điểm hiện tại máu đổ lên trên đồ án cũng hơn trăm lít. Hơn nữa thương thế Long Thiếc Quy có dấu hiệu bình phục rất nhanh. Các vết thương lớn đã đóng vảy, chỉ có râu và sừng của nó thì không có dấu hiệu phục hồi.

Nhìn binh lính không ngừng lui lui tới tới không ngừng nghỉ. Lòng Hoàng Kỳ Phương có chút rối loạn. nếu Cửu Nguyên không thành công, một khi con rùa già này tỉnh dậy nó sẽ phá hết những gì còn lại, ngay cả nàng cũng không có khả năng sống sót.

“ báo đại nhân đồ án đã có dấu hiệu ngừng hấp thụ tinh huyết!” một tên quân sĩ chạy vào báo cáo tình hình.

“ Long Thiếc Quy như thế nào?” Hoàng Kỳ Phương nôn nóng.

“ Nó đang có dấu hiệu tỉnh lại! chúng ta phải làm gì?” Tên lính có chút không yên lòng, chiến đấu ngày hôm qua hắn cũng tham gia, nên cho tới hiện tại vẫn còn hoảng sợ không một chút tự tin nào chiến đấu với con quái vật biển cả kia cả.

“ chủ công!” lúc này một âm thanh cô cùng suy nhược vang lên!

“ chủ công! Ta đã dùng Tứ Linh Thao Thiên Đồ án. Dùng sinh mệnh bản thân làm vật dẫn, khiến cho Long Thiếc Quy qui thuận, thế nhưng máu chốt là tẩm ngọc này” nói xong hắn run run lấy ra từ trong ngực một tẩm ngọc trắng nõn, phát ra linh khí nhàn nhạt.

Tứ Linh Ấn: vật phẩm thần bí.

Tác dụng: thần bí.

Cách sử dụng: không rõ.

Nhìn bảng chỉ số tẩm ngọc bài này Hoàng Kỳ Phương nhủ thầm.

“ Chủ công cần nhớ máu mình vào, sau đó ấn lên trên thiên linh cái Long Thiếc Quy. Lúc đó Long Thiếc Quy sẽ quy thuận chủ công tuyệt đối” Cửu Nguyên nói xong liền thoát lực nằm vật xuống. Mấy tên y sư phía sau lại cuống gấp cứu chữa cho hắn.

Nội tâm Hoàng Kỳ Phương chấn động mãnh liệt, nàng nhanh chóng làm theo lời Cửu Nguyên. Một giọt máu đỏ tươi rơi trên tẩm ngọc bội trắng nõn, trông cực kỳ bắt mắt.

Ngay sau đó một ánh bạch quang lóe lên chui vào trong tận não nàng. Khiến cho nàng không chút đứng vững, thế nhưng Hoàng Kỳ Phương lại vội vàng nhảy xuống hồ nước. lúc này Long Thiếc Quy mí mắt đã có một chút nháy nháy, không bao lâu nó sẽ sinh sinh hồ hồ lại. lúc đó nó sẽ cuồng sát tất cả.

Tứ Linh Ẩn ẩn trên thiên linh cái, chính là trung tâm đồ án. Một trảng cảnh quý dị hiện ra, một ánh sáng vàng, lóe sáng cực mạnh. Ngay sau đó một cột sáng cực lớn xuất hiện trên đầu Long Thiếc Quy. Những đường nét bằng máu cũng hóa thành ánh sáng.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

Đọc chương mới nhất tại: <https://truyencv.com/con-duong-van-menh/>

🔞Kỳ Phương🔞Vô Tà🔞

Cột sáng đâm thẳng trời xanh, ngay cả trong bán kính 10 triệu km² cũng nhìn thấy. cột sáng kéo dài 5 phút sau đó lan tỏa ra bốn phương tám hướng.

Hoàng Kỳ Phương biết động tĩnh của mình lại một lần nữa trở thành tâm điểm của khu vực và trên toàn thế giới. chuyện này sau hần nói.

Hoàng Kỳ Phương ngây như phỗng, trước mặt nàng là một con Rùa cự đại, không những cao to hơn mà còn chuyển sang màu Hoàng Kim, thân phải không phải của một con hung thú bạo tàn, mà chính là một con Kim Quy trong truyền thuyết nỏ thần của Dân Tộc Việt Nam.

Sừng rồng, râu rồng, thân kim qui, xung quanh còn phát ra khí tức nhàn nhạt cực kỳ uy nghiêm và bá khí.

Long Kim Quy – bán thể thần thú.

Được giác tỉnh bởi Tứ Linh Ẩn tăng thêm một phần huyết mạch Thần Quy.

Loại hình: Sùng Vật của Ma kỳ.

Thiên phú: không chế thủy nguyên tố.

Trung thành: 100

Giới tính: giống đực

“phát đạt! phát đạt! đại phát! Cái giá cũng xứng đáng!” Hoàng Kỳ Phương mừng như điên. Với trí nhớ kiếp trước, nàng chưa từng nghe ai gặp được kỳ ngộ như này, cũng như chưa từng gặp thanh thể lớn như thế này. Nàng biết nàng đã vô tình khám phá ra một bí mật kinh thiên. Vật phẩm thần bí. Chính là miếng ngọc bội của Cửu Nguyên cho nàng.

Vật phẩm thần bí, trên thế gian này còn bao nhiêu cái nữa. trong lòng nàng âm thầm tính toán. Thế nhưng một tiếng rống lại mang nàng về thực tại. Kim quy lúc này không còn một chút thần thái uy nghiêm bá khí, mà thay vào đó là một bộ mặt dờ hơi tràn đầy nhịn nọt.

“ha ha ha tiểu chủ nhân, muội là Tiểu Kim! Ha ha ha” miệng Kim quy mấp máy, mọi người xung quang chỉ nghe một âm thanh quái dị, thế nhưng Hoàng Kỳ Phương lại hoàn toàn nghe hiểu.

“tiểu Kim! Mi biết nói chuyện à!: Hoàng Kỳ Phương có chút không tin vào cái lỗ tai của mình.

“Muội! biết chưa, gọi là muội!” giọng nói kim quy cực kỳ éo lá.

Lúc này đầu Hoàng Kỳ Phương giống như có trăm ngàn con quạ đang bay xung quanh.

“có thiệt hông đây, ngay cả sủng vật Ba Đê cũng có nửa à”

“tiểu Kim! À cái tên này thật là dễ nghe! Từ nay chúng ta là thân tỷ muội nhé” nói những lời này Hoàng Kỳ Phương cảm giác cái miệng mình có một chút đắng chát, da gà da vịt nổi lên từng cục thật to.

“ha ha ha Tỷ Tỷ tốt” Tiểu Kim không một chút khí khái nằm xuống dùng cái đầu rùa của mình gạ nhẹ nhẹ lên người Hoàng Kỳ Phương.

“tiểu Kim nè! Chị thấy móng em dài quá có cần cắt ngắn không?” Hoàng Kỳ Phương không nhịn được mà đánh chủ ý lên đôi móng vuốt hoàng kim rực rỡ của tiểu kim.

“Hử! người ta đang dưỡng móng đấy!” Tiểu Kim oán hận.

“con hàng này!” Hoàng Kỳ Phương có chút muốn phun máu.

“năm nào rồi còn dưỡng móng tay! Muội xem tỷ này, có cần móng tay đâu vẫn xinh đẹp vẫn quyến rũ. em không tin nhìn mọi người xung quanh xem!” Hoàng Kỳ Phương lại giờ trò.

Con mắt éo lá của Tiểu Kim liếc đảo qua xung quanh, nhìn một đám binh cầ tàn éo lá, nội tâm có một chút không cao hứng lắm.

Chương 94: Kim Quy quân đoàn - Đặng Lâm thắng thảm

Nhìn thấy một con thần quy khí tức liên tục thuế biến, trong ánh mắt Hoàng Minh không ngừng chớp động. ngay cả Yến Nhi cũng nhìn trăn người, dường như trong cái đầu xấu xa đang diễn ra một âm mưu gì đó.

Chẳng mấy chốc Hoàng Kỳ Phương cùng Tiểu Kim cũng đi lên bờ, nhìn bộ dáng thì Tiểu Kim không được vui cho lắm.

“ giới thiệu với mọi người đây là Kim Quy! Thần Thú! Mọi người có thể gọi là Tiểu Kim”

Nhìn bộ dáng của con hàng này Hoàng Kỳ Phương có xúc động muốn đốt cháy bộ râu rồng của nó.

“ha ha ha Tiểu Kim thật là mỹ a!” ngay lập tức Hoàng Minh liền vỗ mông ngựa Tiểu Kim

Mà con hàng này, nghe người ta khen nó xinh đẹp. thì con mắt lóe lên tinh quang cái bộ dáng cao ngạo không còn mà thay vào đó là một bộ dáng tự sướng hưởng thụ.

Mà không biết từ đâu, Yến Nhi chạy ra, trên tay còn có một lẵng hoa muốn biển màu tím “ Tiểu Kim! Tỳ là Yến Nhi! Đây là quà tỳ cố ý làm tặng cho Tiểu Kim xinh đẹp nhà ta đây!”

Tiểu Kim càng lúc càng hơn hờ, nó đưa cái đầu rùa khùng bố xuống cho Yến Nhi đội vòng hoa lên đầu, cái đuôi rùa phía sau không ngừng đung đưa, chẳng khác gì bộ dáng một con cún cả.

Sau đó nó còn gấp Yến Nhi lên lưng mình khệnh khạng đi về phía trước, Hoàng Minh ngay lập tức đuổi theo. Còn chủ nhân Tiểu Kim, Hoàng Kỳ Phương có một chút mộng bức. mấy con hàng này “*****”

“ngưu tầm ngưu, mã tầm mã! Đúng là bần nhão không đáp lên tường được mà!” Hoàng Kỳ Phương thảm than.

Ngay sau khi đại chiến kết thúc, kiểm kê lại tổn thất, đại quân bắt đầu trạng thái nghỉ dưỡng. cho đến 5 ngày sau, quân đội nàng mới phục hồi 1/2. Số còn lại vẫn đang trogn quá trình dưỡng thương, ít nhất trong vòng 10 ngày nàng không thể xuất binh.

Vậy mà trong 5 ngày qua, vòng biên đảo Cô tô không ngừng dậy sóng. 3 cái tên hỗn đăng không ngại gây phiền phức kia bắt đầu quậy nát vùng biển này.

Đầu tiên, Tiểu Kim không biết bị Yến Nhi dụ dỗ như thế nào, liền tháo 10 cái móng rùa của nó ra, giao cho Hoàng Kỳ Phương, sau đó lại cùng 2 tên kia ra biển làm cái gì đó.

Đến hai ngày sau mới trở về, mà theo sau là 500 con Thiếc qui trưởng thành với chiếc mai đường kính 3m, móng vuốt dài tới 15cm, trên đầu đám này cũng bắt đầu nhú ra một ít sừng non. Có lẽ cũng là thủ lĩnh của một đám rùa nào đó.

Ngày hôm sau Hoàng Minh thành lập Kim Quy quân đoàn thuộc thủy quân. Với 3 chiếc chiến thuyền mông đồng vào 1500 quân, trong đó 500 quân có quyền tác chiến trên Thiếc quy.

Còn 3 con hàng kia thì đương nhiên chung một chỗ, Kim quy quân đoàn ngay lập tức càn quét vùng biển này.

Đám Thiếc Quy này tuy trên bờ thực lực không tính là mạnh, chỉ cần dụ chúng vào bẫy, thì có trâu bò cỡ nào cũng phải chết. thế nhưng dưới nước lại la chuyện khác. Những con Thiếc Quy này giống như những chiếc tàu ngầm, chúng có thể di chuyển dưới dưới nước đạt tốc độ tối đa lên tới 70km/giờ.

Chưa tính là cái đầu khổng lồ với sức lực cực lớn, một húc của nó có thể làm nứt một tảng đá. Đây chính là ngư lôi chính hiệu.

Trong vòng 2 ngày toàn bộ khu vực Cô Tô đảo đã nằm trong sự kiểm soát của Hoàng Minh cùng Yến Nhi, và có theo không ít đồng đảng.

.....

Mà lúc này trên toàn thế giới, đặt biệt là khu vực Asia. Sóng to gió lớn bắt đầu nổi lên có hai sự kiện chính.

Thứ nhất đại chiến Quân Khăng vàng đang bước vào giai đoạn mấu chốt. Chu Tuấn cùng Hoàng Phú Tung đã đại phá quân khăng vàng tại Quảng Tông, khi đánh vào đại doanh thì không tìm thấy đại tướng quân gác là Ba Tài cùng Bùi Nguyên Thiệu.

Trương Giác không rõ tung tích, thế quân khăng vàng đại bại, hầu như tại khắp mặt chiến trường tình thế chiến đấu nghiêng về phía liên quân.

Thứ hai là dị quang xuất hiện tại vùng Biển Nam Hải (Biển Đông) thượng thiên có điềm báo thần khí xuất thế, khi đoạt được thần khí sẽ có được thiên hạ. vì thế các thế lực bắt đầu cho thuyền đi ra biển tìm kiếm di tích đoạt chí bảo. Ngay cả các thế lực NPC lớn như Lư Biểu, Giang Đông cũng ra sức tìm kiếm

Ngay cả NPC cũng tham gia vào, người chơi quanh vùng ảnh hưởng của Dị Quang cũng cuống cuồn giông buồn ra khơi.

Tình hình tại quận Giao Chỉ lúc này cực kỳ rối ren, Sĩ Nhiếp ngày càng bành trướng thế lực của mình, không ngừng tăng thuế càng quét, nhưng người chơi nào không chấp hành, hẳn sẽ gắn vào tội mưu phản cho quân đi diệt.

Đại Việt công hội cũng không thoát khỏi thế nhưng Hình Long nào dễ ăn như vậy. sau khi Văn Sính xuất quân thảo phạt theo lệnh của Lư Biểu, thì hẳn ngay lập tức giải tán Đại Việt công hội, ngay cả trấn của hắn cũng hủy bỏ. sau đó thành lập một trấn khác, bằng kiến thôn lệnh hoàng kim lần trước đánh chiếm được.

Tất cả tài nguyên, thôn dân, quân đội hẳn đều đập hết vào đây, vì thế thực lực của hắn không những không giảm mà còn bạo phát, vì Kiến Thôn Lệnh Hoàng Kim thuộc tính quả thật là quá tốt.

Lúc này Sĩ Nhiếp đang cố gắng bình định khu vực đồng bằng Long Uyên, gặp phải không ít khó khăn đặc biệt là hai trấn thực lực mạnh mẽ chính là Hằng Hà cùng Ô Ma, hai trấn này có thực lực mạnh mẽ, hơn nữa đám này trưởng trấn là một NPC không phải người chơi chỉ huy, nên hành động đe dọa cũng như quyền uy đều không ảnh hưởng tới bọn này.

Nếu như bọn chúng thực lực kém thì Sĩ Nhiếp đã cho quân đi diệt, thế nhưng đám này lại có Kỳ binh đặc chủng, Lang Kỳ, Hồ Báo Kỳ và Voi Chiến. chưa tính trạng bị bọn này đều là tinh phẩm trạng bị từ Lục cấp trở lên. sức chiến đấu vượt xa quân đội Giao Chỉ Thành.

Bọn họ đã đánh 3 trấn nhỏ, chủ yếu là quân tiên phong, thiệt hại cũng không quá 3000 quân, chính vì vậy Sĩ Nhiếp biết đám người này không dễ chọc. vì thế hắn rút quân về hướng Đông Nam, mục tiêu là thành trấn của Đặng Lâm Thành Vô Biên.

Lại nói về Đặng Lâm, vì tìm kiếm nguyên liệu Xích Mộc mà hắn trả giá cực đắt, không thua kém gì Hoàng Kỳ Phụng. Bầy hắc lang có tất cả 500 con, đây là một lang quân siêu cường, thủ lĩnh bọn chúng là Lang Vương quái vật cấp lĩnh chủ, có trí tuệ và sức chiến đấu không kém Long Thiếp Quy.

Kết hợp với Lạc Ba Lạng quân sư và sự trả giá bằng sinh mạng của 4000 kỳ binh, cuối cùng bọn họ cũng đã dụ dỗ Hắc Lang này vào trong Hồ Lô hạp cốc.

Cái hạp cốc này chính là một vách núi dựng đứng chỉ có một đường thông ra ngoài. Một khi lạc vào trận địa này thì hẳn phải chết. nhưng cái giá phải trả thì cực đắt.

Khi dụ toàn bộ Hắc Lang vào trong hạp cốc, lúc này 1 vạn 4 quân từ bốn phương 8 hướng ủa vào. 100 Voi chiến chặn cửa hạp cốc lại.

Từ trên sườn núi cung binh mai phục không ngừng bắn tên xuống, chiến hỏa không ngừng bốc lên, cả hạp cốc trở nên điên loạn.

Người ta thường nói chó ép chó vào đường cùng. Hơn nữa đây không phải là chó mà là sói, Hắc Lang hung tàn. Vào thế tử, bọn chúng không còn gì để mất, một mực xông qua mở một con đường máu, lấy lang vương là mũi tên dẫn đầu. điên cuồng cắn giết ra ngoài.

Đứng mũi chịu sào đương nhiên là Cửu Gia Lệ chỉ huy Tượng Binh. Nhưng con Hắc Lang này thân hình như những con bò mộng, sức bật, sức chiến đấu vượt xa Voi Chiến, đám voi chiến này như những tấm tường thịt cho đám lang sói này cắn xé.

Sau nửa giờ Hồ Lô hạp cốc máu chảy đã thành sông. 100 tượng binh chỉ còn một mình Cửu Gia Lệ sống sót, hơn nữa bị thương vô cùng nặng nề, Chiến Tượng bị một trào của Lang Vương đập vào thẳng đầu, móng vuốt của nó đâm xuyên qua não Chiến Tượng khiến nó chết ngay tại chỗ. Cửu Gia Lệ thì may mắn hơn, năng chỉ bị thân hình Lang Vương húc vào, văng xuống tường đá trọng thương mà thôi.

Mà lúc này Lang Vương dường như cũng sức cùng lực kiệt, bao quanh nó là hơn 3000 bộ binh đang không ngừng chém giết.

Mà lúc này Lạc Ba Lạng đang chăm chú nhìn Lang Vương, trên tay hắn đang cầm một viên hắc thạch màu tím đang phát ra quang mang.

Vật phẩm: Thu Thiên Ấn

Phẩm chất: truyền thuyết

Tác dụng: thần bí.

“Chủ công thời gian đã đến! mời chủ công thu hoạch!” nói xong Lạc Ba Lạng cung kính dâng hắc thạch kia cho Đặng Lâm.

Hắn gạt đầu sau đó tiếp nhận hắc thạch. Sau đó một dị quang màu tím xuất hiện bao trùm toàn bộ không trung 50 km. Hắc Lang Vương suy yếu, lúc này không nhìn được mà rung sợ nhìn người thanh niên cầm một viên đá qui dị.

“Thu Thiên Ấn! Thu cho ta!” Đặng Lâm quát. Một ánh sáng tím cực mạnh bắn vào trong đầu Hắc Lang Vương, khiến nó kêu gào thảm thiết. quá trình kéo dài tới nửa giờ mới xong. Lúc này Hắc Lang Vương đã bất tỉnh nhân sự, thế nhưng thương thế cũng bắt đầu hồi phục.

Đặng Lâm nhìn chiến trường, lòng đau như cắt, thế nhưng nhìn lên con Lang Vương này hắn lại nở một nụ cười thỏa mãn.

“ chủ công quân ta tổn thất thảm trọng, hạ thần nghĩ chúng ta cần phải bàn bạc lại phân chia Nỗ Thần” Lạc Ba Lạng nhìn tình hình không khỏi đau lòng cho ý kiến.

Ta cũng nghĩ vậy! mà cô nàng kia cũng không dễ ăn đâu! 50 Chiến Tượng chúng ta mượn đã bị toàn diệt, ngay cả đại tướng chỉ huy cũng đang bị thương nặng, lần này ta nghĩ là phải bồi thường đây.” Đặng Lâm suy xét.

“ thế nhưng quân ta tổn thất quả thật là thảm” Lạc Ba Lạng có chút không cam.

“ khoảng hãy nói, bây giờ thu dọn chiến trường, thu hoạch Xích Mộc đi!” Đặng Lâm phân phó.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 95: Cô Tô đảo nguy cấp - Đàm Phán

Chiến trường Bạch Long Vĩ không vì thiên địa dị quang xuất hiện mà đình chỉ. Hải Long cùng Sa Long chiến đấu ngày càng trở nên ác liệt hơn. Sa Thiếc lợi dụng tình thế Hải Long cùng Sa Long quyết chiến thì Thiếc Sa đã đánh ập vào hậu phương Hải Long.

Dưới tình trạng bị đánh bất ngờ, thế Nhưng Hải Long cũng không phải dạng vừa, bọn họ đã đánh chiếm được Thiếc Tinh đảo, cùng các đảo lân cận.

Vậy mà đại quân cấp 4 của Hải Long vẫn trấn thủ tại thành Bạch Long Vĩ khu căn cứ của băng hải tặc Bạch Long.

Không phải Hải Long không muốn dùng sức mạnh quân sự để đánh nhanh thắng nhanh, mà hắn cũng phải có nỗi khổ tâm riêng của mình. Đám bộ binh cấp 4 này một mặt dùng để trấn thủ thành trì, một mặt là ngăn chặn hải thú xâm nhập.

Đảo Bạch Long Vĩ từng là nơi trú ngụ của một loại rắn biển không lồ Hắc Thủy Xà. Bọn rắn nước này vô cùng hung hãn, không những thân hình to lớn mà còn có thể tác chiến trên mọi địa hình. Chính vì vậy 1000 bộ binh cấp 4 không thể nào rời khỏi thành Bạch Long.

Hơn nữa chiến sự tại Hải Nguyệt đảo, hai bên đều tự ngầm hiểu đối phương đã chiếm được, đồng thời 2000 quân lính cũng đã bị tiêu diệt, nên thù hằn ngày càng lớn, đặc biệt là Hải Ngư, tâm phúc của hắn là Cá Chình và Cá Đuối đều đã tử trận, chính vì thế hắn sẽ giết sạch bọn Sa Long để báo thù cho thù hằn của mình.

Chính vì vậy chiến trường bắc hải Nguyệt đảo, là Hắc Lâm Đảo và Hắc Sơn đảo luôn là chiến trường đẫm máu nhất, tính tới thời điểm hiện tại hai bên đã bị đánh chìm 6 chiến thuyền Mông Đồng cùng hơn 4000 quân tại chiến trường này, vượt xa cả Tinh Thiếc đảo (đảo có vị trí tài nguyên và chiến lược quan trọng của Sa Long mà Hải Long đã chiếm đóng).

Vậy mà khi lúc chiến trường hai bên đều cân bằng thì bất ngờ vùng biển phía tây nam bắc ngờ dị quang xuất hiện, báo hiệu một linh vật thần thánh xuất hiện, khiến cho cả hai vị thủ lĩnh băng hải tặc Bạch Long phải chú ý tới. một mực dong thuyền về phía nam tìm dị vật kia.

Lần này cả hai xuất phát cả vốn liếng mà mình có. Mỗi đảo chỉ chừa lại 100 quân để thủ hộ thành trấn, ngay cả Bạch Long Thành mà Hải Long cũng rút đi 700 quân, chừa lại 300 để chống lại đám Hắc Thủy Xà kia.

50 chiến thuyền Mông Đồng các loại, 10 Lâu Thuyền có sức chứa 750 quân và 10 Nỗ Pháo xa. Và một cự Hạm Hoàng Kiều Thuyền có sức chứa 1000 quân và 20 Nỗ pháo va và Lôi oanh xa.

Ngoài ra còn có 1 chi đội kỵ binh 1000 tên với Hoàng Kỳ là chủ yếu. 700 bộ binh cấp 4 là điểm máu chốt sức mạnh của Hải Long.

Hải Long là đại chỉ huy, phó chỉ huy là Hải Ngư cùng với Kim tiền quân sư và 16 võ tướng cấp 3. Với thực lực như thế này Hải Long có thể đánh một trận sống mái với Sĩ Nhiếp tại thành Giao Chi.

Còn Thiếc Sa thì cũng không kém, với 68 Môn Đồng Chiến thuyền cả 6 Lâu Thuyền. tuy hắn không có cự Hạm nhiều như Hải Long nhưng hắn lại có 6 chiếc Hang Kiều Thuyền, loại thuyền này có ưu thế là nhỏ nhắn, sức chứa chỉ có 30 quân sĩ, thế nhưng du chuyển vô cùng mau lẹ la khắc chế của cự hạm. tổng quân số của hắn lên tới 2 vạn 5 ngàn ít hơn một chút so với Hải Long là 2 vạn 8 ngàn.

Cả hai quân đoàn hải tặc không hẹn mà tiếng về chiến trường phía nam đi về Cô Tô đảo. theo vận tốc của hai cự đại chiến tuyến thì khoảng 5 ngày thì bọn chúng sẽ ập tới Đảo Cô tô. Vậy mà Hoàng Kỳ Phương hiện tại không biết chút gì về tình này cả. đơn giản vì đại quân của nàng quả thực đã bị tổn thương nặng nề từ lần chiến đấu với Long Thiếc Quy lần trước. hiện tại chỉ có 3000 quân có thể chiến đấu, số còn lại cần phải thêm 6 – 9 ngày nữa mới có thể chiến đấu. hơn nữa trang bị của toàn bộ đám quân này đã báo hỏng quá phân nửa. mà thuyền vận chuyển trung chuyển khí giới thì 5 ngày nữa mới tới. tình hình Cô Tô đảo cực kỳ cam go.

.....

Khu căn hộ cao cấp quận 2. Lúc này trong nhà Hoàng Kỳ Phương đang tiếp đón một nhân vật không mời mà đến Đặng Lâm.

Sau khi tìm xung nguyên liệu Xích Mộc để chế tác nữ thần, thì Đặng Lâm muốn một lần nữa thay đổi nội dung ký kết, vì đội quân của hắn tổn thất quá nhiều. vì không thể nào liên lạc với Hoàng Kỳ Phương, vì thế hắn mới trực tiếp tới nhà nàng.

Vậy mà đón tiếp hắn lại không phải là cha mẹ hay tỷ muội của nàng mà là một chàng trai trẻ,

Hoàng Minh. Và hắn cũng nhận biết Hoàng Minh, theo như Đặng Lâm suy xét thì Hoàng Minh chính là một cục khoai nướng cực kỳ nóng. Đây chính là kẻ gây rắc rối, vì thế hắn vô cùng đề phòng chàng trai này.

“ha ha ha! Anh là Tiên Lâm!” Hoàng Minh không một chút khách khí.

Đặng Lâm cười nhạt ý như trả lời là tôi.

“tôi nghe nói anh đang gặp rắc rối, Sĩ Nhiếp đã phát lệnh tấn công Vô Biên thành” Hoàng Minh cười nhàn nhạt.

“tôi đang hợp tác với chị cậu, xem ra cũng là quân đồng minh! Xem cậu nói như thế, hắn là có cách giải quyết!” quả thật Đặng Lâm cũng có một chút lo lắng về chiến sự tại Vô Biên thành, đáng lẽ sẽ không có tình huống như thế, như vì hơn 1 vạn đại quân của hắn đã bị tiêu diệt tại Hồ Lô hạp cốc. vì vậy một khi xảy ra đại chiến tình hình vô biên thành sẽ rất căng thẳng.

“tôi sẽ giải quyết giúp anh hạm đội thủy quân của Sĩ Nhiếp tại Tam Hạ Khẩu, nhưng bù lại tôi cần chiếc xe đó của anh” nói xong Hoàng Minh liếc nhìn chiếc xe đậu ngoài căn biệt thự.

Lúc này Đặng Lâm có chút dờ khóc giờ cười, chiếc xe của hắn là thuộc dòng xe đua hiện đại nhất Skaty z1000. Có trị giá hơn 10 triệu, nhưng không phải có tiền là mua được bởi vì đây là phiên bản giới hạn.

“chị cậu cũng không phải dạng nghèo gì, một ngày cô ta kiếm hơn bạc tỷ, cậu soa không xin cô ấy!” Đặng Lâm có chút khó chịu.

“hắc! nếu mà tôi xin được thì tôi đâu có kỳ kèo anh làm gì! Phải nói là kibo kibo đến đáng sợ à! Nếu anh có tư tưởng cưới bà chẳng ấy về làm vợ thì hãy cẩn thận, coi chừng tới lúc đó trong túi anh không có 5 đồng để đi húp cháo đâu!” Hoàng Minh giọng ai oán.

“thủy quân sĩ nhiếp đóng tại Tam Hạ khẩu cũng lên tới 1 vạn quân và hơn 50 chiến thuyền, tới thực lực của Ma Kỳ thì tôi cũng rõ, tuy cô ấy cũng có thủy quân, như so với thủy quân sĩ nhiếp thì còn kém xa.” Đặng Lâm cũng nói lên ý kiến của mình.

“chuyện này anh không cần phải lo, chỉ cần 2 giờ Kim Quy quân đoàn của tôi sẽ tiêu diệt sạch, việc của anh chỉ là đợi trên bờ thu hoạch chiến công” Hoàng Minh cực kỳ tự tin.

Lúc này bọn họ chuẩn bị bàn kế hoạch hợp tác thì bên ngoài Hoàng Kỳ Phương cùng đám bạn nàng trở về, bọn họ vừa sang nhà kế bên thăm hỏi Nhã Phương đồng thời phân phối kế hoạch sắp tới cùng Hùng Phong.

“Sao anh lại ở đây!” Hoàng Kỳ Phương trong lòng có chút không vui khi gặp Đặng Lâm trong nhà mình.

“nơi này tiện nói chuyện?” Đặng Lâm hỏi.

“bọn họ đâu là thân tín của tôi không cần phải e ngại!” nàng hào sảng.

“đàn Hắc Lang trấn thủ Xích Mộc tôi đã tiêu diệt hoàng toàn, và thành công lấy được Xích Mộc tài liệu, thế nhưng thiệt hại vô cùng nặng nề, hơn 1 vạn 2 quân trong đó 50 chiến tượng cô cấp cho tôi cũng bị toàn diệt. tướng quân Cửu Gia Lệ trọng thương, hiện tại đang được cứu chữa tại Vô Biên thành.”

“cái gì! Anh! anh!anh! đồ ăn hại, hèn gì mấy ngày nay con mắt tôi giật giật! thì ra là anh” Hoàng Kỳ Phương hét toát lên.

“Hắc Lang Vương hung thú cấp bậc linh chủ! Tôi đã cố gắng hết sức!” Đặng Lâm thở dài, sau đó móc ra từ trong túi những tấm ảnh ghi lại chiến trường thảm liệt.

“50 voi chiến, mỗi con giá cả thị trường 1000 vàng!” Hoàng Kỳ Phương lạnh nhạt. Voi chiến là kỵ binh không phải là có tiền là có thể có được à! 1 con chiến tượng có giá trị tương đương 100 kỵ binh.

“cô sao không đi ăn cướp!” Đặng Lâm tứ giận.

“chúng ta là liên minh! Cô không thể châm chước được à! Tôi cũng tổn thất 1 vạn 2 quân đây, 4000 kỵ binh cũng đi vào nhà ma đây này.”

“anh nhìn xem!” nói xong Hoàng Kỳ Phương cũng đem ra những tấm ảnh ghi lại chiến trường khốc liệt tại bãi biển cát vàng.

“5000 quân cùng 50% lượng lương thực của tôi đã đi vào cái hố này!” anh nghĩ xem ai tổn thất hơn ai.” Nàng giọng lạnh.

“cũng kể tám lạng người nửa cân thôi!” Đặng Lâm nói.

“thôi làm này tổn thất củ cô là lỗi của tôi! Tôi sẽ đền bồi thiệt hại, nhưng 1000 vàng 1 chiến tượng là quá đắt. tôi sẽ cung cấp cho cô 10.000 đơn vị

lượng thực” Đặng Lâm thỏa hiệp

“ anh đang xem tôi là ăn mày à!” Hoàng Kỳ Phương sinh khí.

Chứ cô muốn như thế nào?

“ Vô Biên Thành!”

Trầm mặt, mọi người đều trầm mặt, không khí trở nên vô cùng ngột ngạt. đôi mắt Đặng Lâm híp lại thành một đường, dường như đang suy nghĩ bên trong cái đầu nhỏ bé kia đang suy nghĩ điều gì.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vạn Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Đàm Phán 2

“Ma Kỳ chúng ta cũng không phải người xa lạ gì! Chuyện gì cần chúng ta đều có thể thương lượng!” giọng Đặng Lâm băng lãnh, không còn một chút âm áp nào như khi nãy

Hơn nữa mọi người xung quanh đều nhạc nhiên với yêu cầu của Hoàng Kỳ Phương, quả thật yêu cầu không phải nói quá đáng mà là cực kỳ hắc tâm

Tuy cuộc chiến Vô Biên Thành nhiệm vụ và mưu lược của Hoàng Kỳ Phương là quan trọng nhất, thế nhưng Đặng Lâm cũng phải trả giá khá là đắt. hơn nữa hiệp định giữa hai người là một người chiến 4 trấn người còn lại chiến Vô Biên Thành, lợi ích cũng phân chia rõ ràng, vậy mà lúc này Hoàng Kỳ Phương lại nói ra yêu cầu này thì không phải là tâm quá đen à.

Cảm nhận ánh mắt khó hiểu của mọi người Hoàng Kỳ Phương cũng cười khê “ để tôi nói hết xem nào! Làm gì mà xồn xồn lên thế!”

“tôi chính thức muốn ký kết với anh một hiệp định!” lúc này Hoàng Kỳ Phương mới thật sự nghiêm túc đối mặt với ánh mắt của Đặng Lâm

“nơi này không phải là nơi để chúng ta nói chuyện, vào phòng khách rồi nói tiếp!” nói xong Hoàng Kỳ Phương đưa tay ra làm tư thế mời vào.

“Tiểu Hà! Em vào pha chó chị cốc coffee!” Nàng liền phân phó.

Sau một lát sau 6 người phân chia chủ khách rồi ngồi vào bàn, không khí lúc này khá căng thẳng, không biết trong cái đầu nhỏ nhắn kia đang suy tính điều gì.

Hoàng Kỳ Phương khẽ uống một ngụm coffee rồi thông thả nói.

“Nhiệm Vụ của anh là thuộc cấp bậc thiên mệnh tính ra thì thuộc cấp bậc SSS, còn tôi chỉ là sử thi mà thôi thuộc cấp bậc SS. So với anh vẫn thua một cấp bậc.”

“nhiệm vụ của tôi thì đơn giản hơn anh nhiều, là xây dựng nhà nước do Việt Tộc đứng đầu. vậy cũng có nghĩa tôi không cần lên làm Vua hay gì đại loại như thế.

Nhưng anh thì lại khác, bắt buộc anh phải làm vua!” nói tới đây nàng chăm chú nhìn Đặng Lâm một cái thật sâu.

“Đúng! Vậy thì có liên quan gì tới Vô Biên Thành” Đặng Lâm cũng nghiêm túc.

“Căn cơ của anh là Đại Ngàn trấn, thung lũng Nàng Tiên và khu vực xung quanh Đồng Bằng Long Uyên và một phần Tượng Quận. Mà Vô Biên Thành lại nằm xa thế lực của anh, một khi có biến thì anh khó lòng mà đối phó.”

“Vị trí địa lý cũng không hẳn là vấn đề chính!” Đặng Lâm nói.

“đúng! Đó chính là vấn đề phụ thôi!”

“anh xem! Hoàng Kỳ Phương đưa ra một tấm ảnh, khiến cho Đặng Lâm cực kỳ ngạc nhiên.

Tấm ảnh là một con Kim Quy khí tức thật bức người, tuy nhìn qua bức ảnh nhưng cũng đủ thấy sự mạnh mẽ và uy vũ của nó.

“Xem ra! Ngoài khơi cô có kỳ ngộ không ít!” Đặng Lâm tuy có chút bất ngờ, nhưng sau đó lại trở nên bình tĩnh. Hắn cũng lấy ra một tấm ảnh, hình một con Hắc Lang đang nằm ngủ, nhưng lại tạo cho người nhìn vào tấm ảnh một cảm giác sát phạt đến ngạt thở.

“hừ! anh như thế cũng kỳ có mặc cả à” Hoàng Kỳ Phương khuôn mặt cũng có một chút khó nhìn.

“hiện tại tôi có một quân đoàn Hắc Thiếc Qui trưởng thành với 500 với đội hình tôi cam đoan trong vòng 6 tháng tôi sẽ kiểm soát hoàn toàn Sông Hồng và vùng vịnh Bắc bộ.”

“vậy thì sao? Nếu như lúc này cô đánh Sĩ Nhiếp cô sẽ bị gán vào tội mưu phản và sẽ có quân từ Giao Châu và Kinh Châu đưa xuống, hơn nữa Sĩ Nhiếp cũng không chỉ có một mình thủy quân, quân chủ lực của hắn là bộ binh, hơn nữa hắn còn có lợi thế là Triều Đình nhà Hán và Lưu Biểu đang nhìn chằm chằm đất Giao Chỉ này” Đặng Lâm cũng phân tích.

“chính xác bây giờ thì không thể, nhưng loạn Hoàng Cân cũng sắp kết thúc, nếu tôi tính toán không nhầm thì trong vòng 1 tháng nữa khăn vàng sẽ bị tiêu diệt, lúc này các thế lực đánh khăn vàng sẽ trở về, nhưng với giá lương thực ngày càng tăng, và sưu thuế nặng của Sĩ Nhiếp, sẽ khiến cho người chơi sẽ sinh ra thái độ phản kháng. Ép buộc bọn họ sẽ phản kháng.

“lúc này dầu có, cùi có, chỉ cần anh cho một mối lửa và tôi thêm một ngọn gió. Đại chiến chắc chắn sẽ nổ ra. Một khi công chiếm được Giao Chỉ thì nhiệm vụ của anh và tôi cũng hoàn thành phần nửa!”

“không khả quan! Đám người kia cũng không phải là bọn ngu! Đặc biệt là mấy gia tộc lớn kia và chính phủ nữa, bọn họ sẽ không cho chúng ta cơ hội.

“có! Họ không cho, ta ép họ phải cho!” Hoàng Kỳ Phương đôi mắt đầy tà khí nhìn Đặng Lâm.

“mà như vậy tôi được lợi lộc gì! Mà tôi phải giao Vô Biên Thành!” Đặng Lâm hừ nhẹ.

“Giao Chỉ thành thuộc về anh. Và tôi sẽ ủng hộ anh, khi anh lên làm tân vương!” Hoàng Kỳ Phương đưa ra một lời dụ hoặc cực kỳ béo bở.

“anh nhìn bản đồ phân bố khu vực xem! Từ Đại Ngàn Trán xuống đồng Bằng Long Uyên rồi đến Giao Chỉ Thành. Một dãy thẳng hàng. Còn Vô Biên Thành nằm tận rìa phía Tây, bao bọc bởi thế lực của tôi, ngoài việc điều binh rất khó khăn, hơn nữa anh còn phải chịu áp lực từ 3 phía còn lại, là Quận Cửu Chân, Sĩ Nhiếp và các thế lực các cứ nhỏ lẻ khác

Nhưng một khi anh giao cho tôi Vô Biên Thành cho tôi! Lực lượng của anh sẽ được tập trung, không còn bị phân tán nhỏ lẻ, hơn nữa với tình trạng hiện tại của anh, đây là cách tối ưu nhất.

Với thực lực hiện tại anh không có khả năng khống chế vô Biên Thành!” Hoàng Kỳ Phương khẳng định vô cùng chắc chắn.

Đặng Lâm trầm mặc không nói, nhưng trong nội tâm hắn đang co giật dữ dội, quả thật hắn không thể khống chế Thành Vô Biên, không phải quản lý hắn không có, mưu thần nội chính hắn không có, mà hắn gặp phải sự phản kháng của dân bản địa, tuy hắn chiếm được Thành Vô Biên ghi tên mình lên Thiên Bì, thế nhưng dân tâm và chỉ số trị anh ở vô cùng thấp, đạt ở chỉ số 60/100. Đây là một con số cực kỳ nguy hiểm, nếu dân tâm giảm xuống mức 50, thì khả năng bị nội loạn cực kỳ cao.

Đúng! Tình hình Vô Biên thành cực kỳ không ổn định, dân tâm cực kỳ thấp, tuy có quân đội khắc chế duy trì trị an, thế nhưng dân tâm không hề có chuyển biến mà ngày càng thụt lùi.” Đặng Lâm rầu rì.

Đây chính mà nguyên nhân chính, trong những ngày qua thực lực của hắn luôn đậm chân tại chỗ. Hơn nữa vừa mới tổn thất 1 vạn 2 quân khiến cho căn cơ của hắn đang xuất hiện vết nứt.

“nói cách khác cho dù tôi không tiếp nhận Vô Biên thành thì trong vòng 3 tháng Vô Biên thành cũng sẽ tự diệt vong!” Hoàng Kỳ Phương đắc ý.

“vậy nếu tôi nhường Vô Biên Thành cho cô! Cô sẽ làm cách gì để ổn định nhân tâm?” Đặng Lâm nghi vấn.

“yên tâm tôi có hướng giải quyết, thì tôi mới đưa ra lời đề nghị!” Nàng cười hắc hắc.

“tốt! tôi sẽ giao Vô Biên Thành cho cô, nhưng tôi sẽ lấy 7 phần sản lượng nô thần, đồng thời cô phải cấp cho tôi 300 con Thiếc Quy, và điều binh lên Vùng Tượng quận. hiện tại giáp biên giới với tôi có một thế lực hùng mạnh đang nổi lên. Cực kỳ khó chơi!” Đặng Lâm thương lượng.

“không! Nô thần vẫn như cũ 5 – 5, còn về phần 300 Thiếc Quy thì tôi không thể quyết định, bởi vì bọn chúng chỉ phục tùng Tiểu Kim, tôi không thể hứa, nhưng còn về phần binh định Long Uyên và Tượng quận, thì 1/2 quân lực ở Ô Ma Trán và Hằng Hà Trán tùy anh sử dụng.

“không! Vậy cô quá hời: 1500 hồ Bảo Kỳ, 1000 Đẳng Giáp Ngưu và 50 voi Chiến!” Đặng Lâm cũng trả giá. Tự dưng mắt không không một tòa thành mà chỉ đổi lấy một cái hiệp nghị và một lời trợ giúp thì hắn không cam. Từ trước tới giờ hắn chưa bao giờ kinh doanh thua lỗ đến thế.

Lúc này cả đám đang đàm phán những điều kiện trong kết minh, thì lúc này ba mẹ Hoàng Kỳ Phương đi siêu thị về trên tay xách rất nhiều thứ.

Nhìn thấy Đặng Lâm đang mặt một bộ ves lịch lãm và sang trọng, thì ánh mắt Hoàng mẹ lại lóe lên một ánh sáng quý dị, xong lại mình chằm chằm 6 người, khiến cho bọn họ có một chút chột dạ.

“Cậu Lâm! Hôm nay đến nhà chơi sao không thông báo, để tôi chuẩn bị thức ăn! Ha ha dưa hôm ấy cậu mang tới ăn quả thật là rất ngon, cậu mua ở đâu vậy, hôm nay tôi tìm khắp cả siêu thị cũng chẳng thấy đâu!” bà liền chào hỏi một cách thân thiện.

“ha ha nếu bác thích lần sau cháu sẽ mang tới nhiều một ít!” Đặng Lâm cười lấy lòng, sau đó nhanh chóng giúp hai ông bà xách đồ vào nhà.

.....

Trong trò chơi không phải bất kỳ chỗ nào cũng có thể trồng trọt, cũng như khai thác các loại tài nguyên. Đất đai sẽ chia làm nhiều loại khác nhau, loại có thể canh tác lương thực, loại sẽ không thể canh tác được, mà thay vào đó có thể là khai gỗ, xây dựng, khai thác đá.

Chính vì vậy trên đảo tuy có diện tích lớn, thế nhưng không có vùng canh tác thích hợp, nên không thể trồng trọt.

Phân bố thực lực của sơn tặc – hải tặc, phiến quân, thành trì.

Sơn tặc

Sơn trại cấp 1: tổng binh lực dưới 1000 quân, nhưng chỉ có 10-30 binh chủng cấp 3, còn lại là binh chủng cấp 1 và cấp 2, trang bị sơ sài chỉ 1 vũ khí và một bộ giáp đơn giản.

Sơn trại cấp 2: tổng binh lực 3000 quân, 1000 quân là binh chủng cấp 3, không có kỵ binh và chiến xa. Trang bị khá đầy đủ. Có 1 võ tướng chỉ huy.

Sơn trại cấp 3: tổng binh lực 8000, trong đó 6000 quân là binh chủng cấp 3, có kỵ binh, chỉ huy bao gồm 3 võ tướng, có khả năng xuất hiện mưu sĩ.

Sơn trại cấp 4: tổng binh lực 2 vạn quân, trong đó có 1000 binh chủng cấp 4, có kỵ binh và chiến xa, chia làm 4 thống lĩnh và có mưu thần và thuật sĩ. Thực lực ngang với thiếu thành cấp 1.

Hải tặc:

Hải tặc cấp 1 và 2 tương tự như Sơn tặc cấp 1, 2. Nhưng bộ chúng có thuyền chiến, nhưng chủ yếu là thuyền đánh đá cỡ trung và một chiến thuyền Mông Đồng.

Hải tặc cấp 3: tổng binh lực có 8000 quân, toàn bộ binh chủng cấp 3, có 12 chiến thuyền, toàn bộ là Mông Đồng Chiến thuyền.

Hải tặc cấp 4: tổng binh lực 2 vạn 5 quân, 60 Mông Đồng Chiến thuyền, 20 Kiều Hang Thuyền, 5 Lâu Thuyền và một cự hạm Chiến Thuyền. trong đó có 1000 quân lính cấp 4

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Tiểu Kim

Tình hình Cô Tô đảo hiện tại cũng tính là thảm thiết, cả đảo đang trong quá trình phục hồi sau đại chiến. sau khi Ma Kỳ ký kết hiệp ước với Đặng Lâm, trong vòng 20 ngày hẳn phải chuyển giao Vô Biên thành cho nàng, đồng thời thủy quân tại Diệt Hùng thông sẽ men theo đường thủy đổ bộ trấn giữ Tam Hạ Trấn và các thành trấn xung quanh.

Kỵ binh Thiếc Kỳ do Lâm Quân và Đặng Giáp Ngưu của Ô Đằng, lúc này quân số hai nhánh kỵ binh chủ lực của Hoàng Kỳ Phương đã lên tới con số 5000. Cả hai chia thành hai doanh trấn thủ Hà Bi trấn và phụ cận Vô Biên thành.

5000 kỵ binh này không thấm thía gì với đại quân của Sĩ Nhiếp, thế nhưng dùng để quấy rối và đột phá đội hình thì đảm bảo ăn chắc đảm quân hỗn tạp của Sĩ Nhiếp.

Mà lúc này Đặng Lâm bắt đầu rục rịch quân tình, 1 vạn quân Đại Ngạn trấn băng qua cao nguyên đá Đồng Văn thẳng Tiến Tương Quận, hẳn quyết tâm đánh cho đám NPC khu vực này một trận.

Lúc này Thanh Ngọc đã rời trụ sở Vô Ưu thôn, trực tiếp đến Vô Biên Thành giải quyết tình hình dân tâm nơi đó. Dân tâm là một vết nạn mà không thể giải quyết bằng sức mạnh quân sự. càng dùng quân sự để trấn áp, càng khiến cho Dân tâm càng suy giảm nghiêm trọng.

Dân tâm bị suy giảm là do ba nguyên nhân chính.

Thứ nhất là lòng tin: dân cư Vô Biên thành lòng tin bị suy giảm nghiêm trọng bởi vì nơi đây xảy ra loạn giặc khản vàng, hơn nữa là thanh lớn chip đến vô vàng áp bức của bọn sơn tặc chuyển thành Hoàng Cân.

Thứ hai là thuế phú: sau một đợt chiến tranh kéo dài, kinh tế bị kiệt quệ, mà với hình thức thu thuế gia tăng gấp 30% nếu không có đường lối thích hợp, dân tâm sẽ giảm.

Thứ ba là Thái Miếu, Thái Miếu là nơi quan trọng của một thành thị cho dù là tiểu thành, thái miếu không chỉ đơn giản là điều kiện thăng cấp từ trấn lên thành, mà là nơi thờ phụng thần linh giúp ổn định dân tâm và tùy theo thuộc tính của Thái Miếu mà sẽ gia tăng phần chất ngẫu nhiên, ví dụ dư gia tăng 20% sản lượng lương thực, hay trị an gia tăng gì đó.

Nằm bắt được tình hình, Thanh Ngọc theo chỉ thị của Hoàng Kỳ Phuong mà đưa ra nhiều điều lệnh khác nhau. Xóa bỏ toàn bộ thuế phú trong 1 năm, tiến hành khai hoang thành lập ruộng lúa, cúng tế thái miếu, và quân tuần vệ trong thành được giảm bớt 50%.

Chưa dừng lại ở đó, Thanh Ngọc còn tuyển chọn một số chức nghiệp phụ trợ như thợ rèn, thợ đồn củi, thợ may, thợ kiến tạo. bắt đầu tuyển chọn những thôn dân có tư chất từng nghề mà cho họ đi học nghề nghiệp và trả lương.

Hơn nữa trong tay Thanh Ngọc còn có một đại thần khí trong việc ổn định dân tâm chính là Long Lệnh vật phẩm mà Hoàng Kỳ Phuong nhận được trong lần hoàn thành nhiệm vụ chiến lấy 4 thành trấn thuộc Vô Biên Thành.

Long Lệnh: trang bị cấp màu đỏ, đại biểu cho ý chí Lạc Việt con rồng cháu tiên. Tạng 50 hạo cảm với những người có dòng máu Lạc Việt trong người.

Khi sử dụng Long Lệnh sẽ tạo một niềm tin tưởng đối với người lãnh đạo của dân chúng, mà một khi có hạo cảm, sẽ có lòng tin và cuối cùng là dân tâm sẽ dần dần tăng trưởng.

Trong lúc suy tính làm cách nào để vừa không khế được tình hình tại Vô Biên thành vừa cần bước tiến của Sĩ Nhiếp cho tới khi phiên bản Loạn Thế Thái Sur. Thì lúc này quân thám báo chây vào thông báo một tin khẩn cấp.

Cách Cô Tô Đảo 30 hải lý có hơn 40 chiến thuyền các loại, ngay cả Cự Hạm Kiều Hang cũng có.

Đây là một cái tin giật gân nhất mà Hoàng Kỳ Phuong từng nhận được. dùng đầu gối nàng cũng có thể nghĩ ra, các chiến thuyền kia tới vì tiểu Kim. Không chỉ các thế lực xung quanh chú ý mà về suy nhiều thế lực mạnh mẽ cũng sẽ cho thuyền thăm dò vùng biển này. Đến lúc đó, Đảo Cô Tô ngay ngay cả Đảo Cát Bà cũng sẽ bị ảnh hưởng.

Quả thật đây chính là một điểm sơ xuất của nàng khi không đoán trước được tình hình. Khi dị tượng mà Tiểu Kim phát ra.

Nhưng lúc này hối hận cũng không kịp nữa, việc trước mắt chính là đối phó với hơn 40 chiến thuyền tính sơ sơ cũng gần 2 vạn quân.

“ngay lập tức thông báo cho toàn bộ tướng lĩnh và thống lĩnh đến văn phòng trưởng trấn họp gấp. đồng thời điều tất cả quân sĩ có thể chiến đấu ra ngoài bờ biển phía đông bắc đảo tập hợp.” Hoàng Kỳ Phuong phát lệnh.

Thế nhưng lúc này tên thám báo sắt mặt có chút khó coi ấp a ấp úng nói. “Đại Nhân! Hoàng Minh Thông lĩnh và Yến Nhi Thống lĩnh đã ra ngoài cùng với Kim Quy doanh từ sớm, hiện tại không có trên đảo.

“à!” Hoàng Kỳ Phuong không nhận được mà vung tay đánh vỡ một chiếc bàn.

“đồ ăn hại lúc không cần thì cứ lớn vồn trước mặt, lúc cần lại không thấy tăm hơi.” Nàng mắng một câu ngay sau đó thoát trò chơi trở về thực tại.

“À!” một cước của nàng phá ngay cửa phòng của Hoàng Minh, lúc này hắn ta đang mặc một chiếc quần xà lỏn và để trần.

“cốp!” một âm thanh vang lên sau đó là một tiếng la thảm thiết vang lên “con bà nó, thằng nào dám đánh lên bố!” Hoàng Minh ngay lập tức hét âm lên. Đôi mắt đỏ sẫm khí quan sát xung quanh.

Thế nhưng đập vào mắt mắt là một khuôn mặt băng lạnh của chị hai hắn, lúc này không còn một chút khí khí nữa mà thay vào đó là một bộ mặt nai tơ thơ ngây giống như một con Husky ngu ngơ.

“Chị Hai! Tìm em chó chuyện gì!” Hoàng Minh chỉ còn thiếu cái đuôi nữa là giống như một con chó nhỏ.

“mau về Cô tô đảo, cách 30 dặm về phía đông bắc có 2 vạn quân cùng 40 chiến thuyền đang hướng về Đảo!” Hoàng Kỳ Phuong đôi mắt hung dữ nhìn chằm chằm Hoàng Minh.

“dạ! em về liền, em đang cách nơi đó không xa!” Hoàng Minh vô cùng hào hứng đôi mắt sáng hoắc đâu có một chút cảm giác mình sai trái.

.....

Lúc ngày phòng họp Cô Tô trấn đang tụ tập không ít tướng lĩnh và thống lĩnh.

“Chủ Công! Quân ta tập hợp hiện tại có 5000 quân có thể tác chiến và 20 chiến thuyền có thể tùy cô xuất phát” người lên tiếng là một mưu sĩ vừa mới thu nạp vào trong chiến tuyến Hà Bắc, mưu sĩ.

“Ô Man chỉ huy 2000 bộ binh phòng thủ tại đây” Hoàng Kỳ Phuong chỉ lên trên một cái sa đò.

“nơi đây đặt Nỗ pháo xa và lôi oanh!

“1000 kỵ binh ẩn nấp ngay tại chỗ này!”....

Một loạt mệnh lệnh được phát động, tình hình Cô Tô đảo lúc này khí thế dân trào, lại thêm một trận ác chiến chuẩn bị diễn ra, vậy mà đến lúc này Hoàng Kỳ Phuong vẫn không thấy bóng dáng của Hoàng Minh.

“thằng này! Máy biến đâu rồi!” Hoàng Kỳ Phương thầm mắng.

“báo” một tên thám báo cấp tốc chạy vào.

“Đại Nhân! Thuyền địch chỉ còn cách chúng ta 20 hải lý, trong vòng tối nay sẽ tiếp cận Cô Tô đảo. đám quân này chính là Hải Tặc Bạch Long đóng tại Đảo Bạch Long Vĩ.

Nhìn chiến kỳ của bọn chúng chính là Sa Long và Hải Long cũng tham chiến.” tên Thám báo thông báo.

“Hải Tặc Bạch Long” Hoàng Kỳ Phương đôi mắt sáng lên.

“chuẩn bị truyền tống sang Hải Nguyệt đảo!” Hoàng Kỳ Phương phát lệnh, ngay sau đó cấp tốc chạy về phía Truyền Tống trận.

Mà lúc này ngoài khơi, cách thuyền Hải Tặc Bạch Long chưa tới 2 hải lý có một đám màu đen đang cấp tốc chạy tới, đám này có hơn 500 con rùa lớn, và dẫn đầu bọn chúng là một rùa Hoàng Kim cự đại, mà một điểm đáng chú ý là trên cái đầu con Kim Quy lại có một đôi sừng lớn và được găm đầy hoa, xanh đỏ tím vàng đều có. Và trên cái cổ dài là từng vòn, từng vong kim tuyến sắc sỡ màu đỏ.

Trên cái cằm Kim Quy bộ râu rồng uy nghiêm đã biến thành một thảm găm đầy hoa muống biển màu tím với trạng thái này thì con đầu bộ dáng của một thần quy uy vũ vô song nữa.

Mà trên mai Kim Quy cũng không kém được trang trí bằng vô số ngọc thạch là vàng bạc châu báu. Và ngự trên lưng nó là hai tên nhãi nhép không ngừng khua chân múa tay, mặc cho sóng và gió biển tạt vào.

Những con rùa này bơi với tốc độ cực nhanh hơn 60 km/giờ, lướt đi trên biển giống như những chiếc tàu ngầm cỡ nhỏ, và cách đó không xa là 2 chiến thuyền mông đồng truy cấp đang cấp tốc theo sao, bên trên còn có 500 quân, phần nửa là Khô Cự sĩ trên tay cầm phát đao dài 1m2, số còn lại là Thủy Bộ trang bị kiếm dài và thuẫn màu xanh đặc trưng của binh chủng.

“Tiểu Kim! Mụi mụi! mụi thấy không! Đằng kia kìa, bọn chúng chính là hải tặc, bọn chúng đang hướng về cánh đồng hoa Muống biển đấy. bọn chúng biết Tiểu Kim Mụi mụi xinh đẹp cực kỳ thích cánh đồng hoa Muống Biển, nên bọn chúng cho quân đi tàn phá đấy!” Yên Nhi âm thanh cực kỳ phẫn uất và ghen ngào.

“Gru! Gru!” Tiểu Kim mụi mụi cũng tỏ ra thái độ phẫn uất, cái miệng to lớn với hàm răng trắng ngà cũng nhả ra giống như chó vậy.

“chúng ta không để để cho bọn chúng phá hủy cánh đồng hoa mà Tiểu Kim mụi mụi thích được!” chúng ta phải đánh cho bọn chúng không còn một mảnh giáp mới được” Hoàng Minh phụ họa.

“Rống!” Tiểu Kim rống lên một tiếng, sau đó 500 con Thiếc Quy cũng rống lên, tiếng rống vang vọng cả một vùng biển. khiến cho hai con khi trên lưng Tiểu Kim ù tai, Hoàng Minh không chịu nổi là bị sùi bọt mép bất tỉnh ngay tại chỗ.

“đại ca! bên kia!” Hải Ngư đứng bên cạnh Hải Long mà lên tiếng, tiếng rống của hung thú vừa rồi quả thật là cho trái tim của hắn rung động kịch liệt.

“không có gì, chỉ là bọn hung thú ngoài biển khơi mà thôi, chỉ cần chúng ta không chủ động gây hấn với bọn chúng là sẽ không có chuyện gì” Hải Long trầm tĩnh như nước.

“tiếp tục đẩy nhanh tiến đội, trong đêm nay phải tiến ngập tìm kiếm trên đảo!” Hải Long ra lệnh.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 98: Thần Quy hiển uy

“Báo! Cách hương Tây Nam 5 hải lý xuất hiện hai chiến thuyền mông đồng trung cấp đẳng thẳng tiến chúng ta!” một tên trinh sát đứng trên cọc buồn hét lớn.

“cứ ra 3 mông đồng Thuyền cùng một Lâu Thuyền, nhanh chóng giải quyết bọn nhãi nhép” Hải Long tùy ý phát lệnh. Ánh mắt của hắn luôn hướng về phương xa, đôi mắt lóe lên lệ quang hung tợn

4 chiến thuyền cấp tốc rời khỏi đội hình, chuyển sang hướng Tây Nam. Dùng 3 Mông đồng Thuyền trung cấp cùng 1 lâu thuyền, binh lực lên tới 1750 quân, đánh với 2 mông đồng thuyền trung cấp chỉ với 500 quân thì dùng đầu gối nghĩ cũng biết ai sẽ thắng.

4 Chiến Thuyền đầy nhanh tốc độc đến cực hạn, ít nhất cũng 40km/giờ. Chưa đầy 1 giờ hai bên có thể quan sát nhau bằng mắt thường.

Nhưng cách đó không xa Sa Long cùng đệ đệ của hắn là Sa Thiếc cũng quan sát trận địa của Hải Long. Hai bên thế lực tạm thời không khác biệt nhau cho là mấy, nếu cứ tiếp diễn như thế này thì cả hai lưỡng bại câu thương, thực lực Bạch Long Hải Tặc sẽ suy giảm mạnh, đó là điều hắn không mong muốn, thế nhưng xuất hiện một thế lực khác. Mà Hải Long vô tình chọc giận đối phương. Lúc đó hai bên chiến đấu lưỡng bại câu thương càng tốt, lúc đó hắn sẽ làm ngư ông thu tóm cả hai thế lực.

“truyền lệnh xuống, khi chiến thuyền mông đồng kia bị chiến bại bỏ chạy, quân chúng ta cho thêm 5 chiến thuyền đến bảo hộ bọn họ an toàn.

Kẻ địch của kẻ địch là đồng minh!” Sa Long truyền lệnh.

Theo sau hắn Sa Thiếc cũng rồi rít phụ họa “ đại thống lĩnh nói chí phải, bọn tiểu đệ cần phải học hỏi theo đại ca nhiều.”

Lúc này hai đội tàu chỉ cách nhau 2 hải lý, một tên Hoa tiêu trên lầu thuyền bỗng hét lớn “ hung thú đại dương xuất hiện! cách chúng ta nửa hải lý!”

Lúc này chỉ huy Lâu Thuyền là Sài Tĩnh, hắn là một võ tướng cấp ba, và có kinh nghiệm chiến đấu trên biển cũng đã rất lâu, và hắn cũng không ít là chạm trán hung thú đại dương.

“ có tất cả bao nhiêu Hung Thú” Sài Tĩnh quát lớn.

“ không biết, chỉ thấy dưới mặt biển có một đốm sáng màu vàng kim, rất có thể là Kim Quy!” tên hoa tiêu rống lớn.

“ cái gì Kim Quy! Phát tài rồi. may thông báo cho đại thống lĩnh, phát hiện Kim Quy, triệu tập toàn quân chiến đấu.” Sài Tĩnh quát lớn, ngay lập tức một chiến Mông Đồng thuyền chạy ngược về thông báo cho Hải Long.

Lúc này mục tiêu của đám hải tặc chính là đốm vàng kim hoa lệ trên mặt biển kia, mà bọn chúng không hề thấy theo sau con kim quy kia là 500 con Thiếc Quy trưởng thành, uy vũ vô song.

3 chiến thuyền phân thành hình cánh quạt chạy song song nhau, một mực bao vây lấy lực tiêu, sau khi đến gần khoảng 300m, thì bọn họ phát hiện đây chính là một con Kim Quy trong truyền thuyết, vì thế bọn chúng ăn mừng hoang hô như trẩy hội.

Mà lúc này trên lưng kim quy lại có hai con khi đột à không hai tên nhân loại ăn mặc quái gở.

“hai tên dân đen hén mọn kia! Kim Quy là thần biển cả, hai cái dân đen ti tiện làm sao có thể cưỡi lên Thần Quy Uy vũ được. ta cho hai người một hơi thờ đề cút xuống, nếu không ta sẽ cho loạn côn đập chết, xác quăng xuống biển cho cá ăn” Sài Tĩnh quát lớn, giọng điệu cực kỳ hung hãn và bá đạo.

Vậy mà hai con khi đột kia vẫn bình tĩnh, trên tay còn cầm không ít thức ăn vặt ngồi nhàn nhã cắn hột dưa, uống nước. giọng điệu giống như trêu trêu đám hải tặc.

“ lại đây! Lại đây! Mông ông nè bắn đi! Bắn đi, Hoàng Minh không chút khách khí mà khiêu khích.

Bởi vì hắn biến phía sau hắn là một đội quân hùng mạnh, bá chủ biển khơi.

“ con mẹ nó! Cung thủ chuẩn bị! bắn chết con mẹ nhà nó cho lão tử, cẩn thận không tổn thương đến kim quy!” Sài Tĩnh phát lệnh.

Quả thực đám hải tặc cũng ngỡ rằng với hai con khi đột này, nhận được lệnh thì 300 cung binh giương cung nhắm lên Hoàng Minh cùng Yên Nhi.

Suru Suru!!! suru! Âm thanh cung bay xé gió mà đi.

“ Nhảy!” Hoàng Minh cùng Yên Nhi đồng thanh, sau đó nhảy xuống mặt biển nấp sau tấm mai rùa kiên cố của Tiểu Kim.

“ Tiểu Kim! Bọn chúng đánh tỷ, bọn chúng đánh tỷ, Tiểu Kim Mụi Mụi trả thù cho tỷ, Yên Nhi khóc thảm thiết, còn đầu khuôn mặt hắc dịch bá khí khi này nữa.

“ Grero!” Tiểu Kim liền rống lớn. ngay sau đó từng lượn, từng lượn quang ảnh màu đen đập chòn dưới mặt biển. mà trên người Tiểu Kim còn phát ra một cỗ khí tức hồng hoang cự thú, chân nhiếp tứ phương, ngay cả Hoàng Minh cùng Yên Nhi cũng có chút chịu không nổi mà thở hổn hển.

“ không hay! Kim Quy nổi giận! mau rút!” Sài Tĩnh khuôn mặt xanh lét không cất ra được một hột máu quát lớn hạ lệnh thu binh.

Thế nhưng đời làm gì như mơ, muốn đánh là đánh muốn chạy là chạy Thiếc Quy tuy trên bờ di chuyển cực kỳ chậm chạp, chưa tới 5 km/giờ. Thế nhưng trên biển thì như một tàu ngầm, với vận tốc 60km/ giờ. Nhanh hầu như gấp đôi chiến thuyền của Hải Tặc.

“ ầm! ầm! Ầm!” liên tiếp có những tiếng vang lớn phát lên, sàn tàu hải hặc không ngừng bị tấn công, chiến thuyền không ngừng bị lật lư.

“ con mẹ nó! Cái quái gì vậy! Sài tĩnh hét lên, dưới đống quần của hắn hiện tại đã ướt thành vũng, không biết là nước biển hay nước tiểu nữa.

Chiến Thuyền Mông Đồng có vẻ rất chắc chắn, nó được chế tạo bằng nguyên liệu Thiếc Mộc nên vô cùng cứng rắn, thế nhưng một cú có thể chịu được, thế nhưng nhiều cú đập vào một chỗ, thì có cứng như thép cũng bị phá vỡ.

Lúc này chỉ có Lâu Thuyền là có thể chống cự được với hạm đội Kim Quy quân đoàn, hai chiến thuyền mông đồng đã bị thủng nhiều lỗ và đang chìm

dần dưới đáy biển. hơn 500 hải tặc đang ngoe ngậy dưới sóng biển và một bầy Thiếc Quy trâu bò và hung tàn.

“Đám hung thú này trong chốc lát không thể phá vỡ thuyền của chúng ta, nhanh chóng cấp tốc chây về đội hình chính cầu viện Đại Thống Lĩnh,” Sài Phi quát.

“cung binh đâu! Nổ pháo xa! Lôi oanh! Tao nuôi chúng mày để chiến đấu chứ không phải là núp dưới váy đàn bà!” Sài Tinh rống giận, sau đó chỉ huy đám cung binh cùng Chiến Xa phản kích.

“ầm Ầm! “ liên tiếp những đợt va chạm dường như không dừng, Lâu Thuyền Chiến Hạm lắc lư không ngừng, tuy vậy nó vẫn chưa có dấu hiệu bị thủng, thể nhưng cung binh cùng chiến xa trên tàu cũng không có cơ hội tấn công vì thuyền liên tục chao đảo, không ổn định nên không thể nào mà tấn công phản kích cho được.

Nhìn thấy đám thù hạ của mình làm ăn không được tích sự gì, tấn công cả buổi mà vẫn chưa hạ được hết tất cả chiến thuyền hải tặc, Tiểu Kim rống giận, phát ra âm thanh cực kỳ ghê người.

Sau đó nó há miệng thật to, đập cái đầu khổng lồ xuống dưới nước làm cho những trang trí hoa lệ đầy màu sắc trên đầu của nó tan thành những mảnh nhỏ.

Hoàng Minh cùng Yến Nhi có cảm giác là bản thân đang đứng gần một cái máy hút nước công suất lớn, cũng may cả hai đã trèo lên được trên mai của Tiểu Kim, nếu không, hẳn cũng không biết chuyện gì sẽ xảy ra.

Hai phút sau cái đầu khổng lồ của Tiểu Kim cũng đã ngóc lên khỏi mặt biển, lúc này nó không còn thần sắc đại mỹ nữ yếu điệu thực nữ nữa mà nó đã trở thành một hung thần biển, đôi mắt đỏ thẫm nhìn chằm chằm Lâu Thuyền. Khí tức Tiểu Kim bùng nổ mạnh mẽ, xung quanh gió biển cuốn âm âm, sóng càng lúc càng mạnh.

Cái cổ dài của Tiểu Kim bỗng dựng phình ra và căng cứng lại, khiến cho Hoàng Minh trên lưng phải hoảng sợ té dúi trong quần.

“rống!” Tiểu Kim rống lớn một tiếng rồi, nó liền phun ra một quả đạn pháo bằng nước có đường kính 1m.

“ầm!” viên đạn nước xé gió mà đi, trong chớp mắt nó đã đục thủng Lâu Thuyền một lỗ cực lớn, khiến cho thân tàu vỡ làm hai, có vô số tiếng la thảm thiết vang lên, và có không ít hải tặc bị rơi xuống biển làm mồi cho Thiếc Quy.

Sài Tinh lúc này đứng trên trần, hẳn không có thể nào tin đây là sự thật, một con Thần Quy uy vũ vô song, chỉ cần một đòn cách xa hẳn gần một hải lý vậy mà có thể đánh nát thuyền của hắn. Lâu Thuyền dần dần chìm vào trong lòng đại dương với bao nỗi sợ hãi và phân uất của hải tặc.

Hải Long nhìn từ xa hẳn cũng không biết quá trình chiến đấu như thế nào, nhưng hẳn cam đoan là hắn đã chạm trán phải một đối thủ mạnh mẽ từ trước tới đây.

Mà Sa Long cũng quan sát từ xa. Khoảng cách của hắn gần hơn Hải Long, nên hắn có thể nhìn thấy một viên pháo nước cách xa Lâu Thuyền đến một hải lý mà vẫn đánh trúng mục tiêu hơn nữa còn phá hủy một chiến hạm, điều này cho dù hắn dùng đến 5000 quân mỗi người một kích lên Lâu Thuyền cũng không thể phá vỡ được nó.

“rút! Rut! Hung thú cực kỳ dũng mãnh! Nhanh chạy! nhanh!” Sa Long ngay lập tức phát lệnh bỏ trốn, thể nhưng hắn nào biết vì hắn quá gần nên hạm đội của hắn đã bị đưa vào tầm ngắm của Tiểu Kim.

Lúc này trên mặt biển đã đỏ thẫm màu máu, tiếng rên la thảm thiết vang lên và sau đó là từng sự chống trả trong vô ích của đám hải tặc.

Nhìn những tên hải tặc không ngừng chìm vào trong lòng đại dương vô tận mà lòng Hoàng Minh đau như cắt. có là điểm quân công, đó là điểm chiến tích, đó là điểm kinh nghiệm, và đó cũng là trang bị bị chai, hiện tại hắn đang rất cần tiền ả. Hắn cần mua xe, hắn cần lấy le với bạn gái, cần với trang bực với bọn khốn nạn trên trường.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 99: Sa Long mưu mô

Nửa giờ sau! Khi cuộc thâm sát kết thúc lúc này hai chiến thuyền của Hoàng Minh mới tới. 500 bộ binh chia nhau lên 250 con Thiếc Quy, mỗi một Thiếc Quy sẽ công một Thủy Bộ và một Khố Kịch Sĩ. Sau đó cấp tốc chạy về một hướng xa xa.

Lúc này tiểu Kim đang hung hăng như chó cắn vào mông, không ngừng đuổi theo Sa Long. Tiểu Kim đẩy nhanh tốc độ tới 70km/ giờ, còn Đoàn tàu của Sa Long chỉ cho dù đầy cao tốc độ đến mức nhanh nhất (thuyền thuận gió, cộng thêm 50 tay chèo) cũng tới 30km/ giờ.

Sa Long lúc này vô cùng hoảng sợ, không ngừng chỉ huy thủ hạ tăng tốc. tuy lúc này tình thế hã vô cùng nguy cấp, thể nhưng tinh thần hắn cũng có một

phần tinh táo để tính toán một số chuyện.

Thứ nhất xem tình hình chiến trận vừa rồi và 2 chiến thuyền kia thì hẳn khẳng định 100% con Kim Quy khủng điên kia là thuộc đám người kia.

Thứ hai là con Kim Quy này cực kỳ hung hãn là có thể hiệu triệu chiêu đầu của Hung Thú đại dương.

Thứ ba nếu con Kim Quy này có chủ vậy thì sẽ có thương lượng và giảng hòa.

Thứ tư đây chính là cơ hội để hấn diệt con tên Hải Long kia và chiếm trọn Bạch Long Vĩ.

Sau khi suy tính trong chốc lát hấn căn răng quyết định một ăn cả ngã về không.

“tất cả dừng thuyền, thu buồm!” Sa Long hét lớn.

Toàn bộ tài tặc đoàn đều ngây dại đây là ý gì chẳng lẽ đứng im chịu chết sao? Con hung thú kia chỉ cần một kích cách xa cả hải lý mà vẫn đánh nát một cái Lâu thuyền, vậy thì không chạy, một mình con quái vật đấy sẽ đánh tan toàn bộ thuyền, lúc đó không một ai sống sót.”

Hơn vạn hải tặc nhao nhao không biết làm gì hơn, một số tướng lĩnh chỉ huy thuyền cũng ngỡ ngàng không biết làm gì “chống lệnh sẽ bị giết! làm theo thì chết trong tay hung thú!”

“đại ca! không! Thủ lĩnh! Tại sao! Chúng ta không thể đánh được con quái vật đó! Chúng ta phải chạy thật nhanh!” Sa Thiếc không cam lòng.

Trần Châu mỹ nhân ở bên trong lâu thuyền cũng chạy ra cái miệng diêm dúa không ngại bản mà cầu xin liến láp cái chân hôi thối của Sa Long mà cầu xin “Long gia gia! Long ca ca uy vũ! Em biết Long Ca có chí lớn hùng bá, thể hưng chúng ta không thể lấy trứng chọi với đá! Chúng ta để 10 chiến hạm bọc hậu, xong rồi nhanh chóng trở về Bạch Long vĩ. Để cho Hải Long tại nơi này chiến đấu với hung thú. Chúng ta sẽ ngư ông đắc lợi!”

“cút!” Sa Long không nhin được mà tung cước đá vào mặt hai tên ngu học kia!” con mẹ chúng mày! Có xem tao là thủ lĩnh không! Mau dừng thuyền!” Sa Long hét lớn, lúc này hấn tức giận

“bọn mày có dùng não mà nghĩ không! Bọn mày chặt được bao xa! Nửa giờ sau cũng sẽ bị đuổi kịp! lúc đó thì làm sao! Cũng phải chết! con mẹ nó lù vô năng thiếu não!” Sa Long hét âm lên.

“mà lần này chưa hẳn là họa! cách người chuẩn bị sẵn sàng, coi Long ca ca ta diễn!” Sa Long lúc này có một chút đắc ý, chỉ huy đoàn hải tặc.

Nửa giờ sau đoàn hải tặc Sa Long xếp thành một trận hình lớn, theo hình mũi nhọn, đứng đầu là Chiến Thuyền của Sa Long cự hạm Đột Mạo Thuyền thoe sau là lịch nhích Kiều Hang Thuyền, Lâu Thuyền và Mông Đồng Thuyền. trên thuyền cờ bay phấp phới, thể nhưng hơn 1 vạn hải tặc trên thuyền kia không một chút sát khí mà thay vào đó là một nụ cười rạng rỡ và liên tục vẫy tay chào.

Sa Long mặc một cái choàng đỏ, sinh khí bùng bùng, thể nhưng một vết sẹo lớn và một cái độc nhãn long làm cho nụ cười trên mặt hấn vô cùng giả tạo.

Lúc này Tiểu Kim chỉ còn cách đám hải tặc 500m nên có thể nhìn thấy trăng cảnh của bọn hải tặc, khiến cho khí thể hưng hấn muốn đánh người của nó không có bộc phát nữa mà thay vào đó là một bộ dáng hơn hờ.

Nhìn thấy tình hình, hai tên khi đột dờ người kia cũng khựng người lại, đôi mắt đáng chịu nhìn chăm chăm tên thống lĩnh mặc choàng đỏ kia.

“xin chào hai vị đại Nhân! Không biết chúng ta đã mạo phạm gì các vị!” Sa Long lớn tiếng noi! Giọng hấn rất to và hào sảng, không có một chút sát khí hay ngạo mạng gì cả.

“đánh hải tặc cần lý do không!?” Hoàng Minh lúc này hấn cũng không còn một chút đáng về ngây thơ đùa nghịch của một đứa con trai mới lớn nữa. đôi mắt hấn băng lãnh nhìn chăm chăm Sa Long.

“khụ! Tuy ta là hải tặc, nhưng chưa từng đắc tội các vị!” Sa Long thân thiện nói.

“vừa này! ta thấy đám người Hải Long tấn công các vị ta đã cho thuyền của mình chuẩn bị bảo vệ các vị, thể nhưng thực lực vị huynh đệ này cực kỳ cường hấn!”

“hư! Các người treo cờ giống nhau! Không phải là đồng bọn là cái gì!” Hoàng Minh chăm chú nhìn trận thế, trong lòng hấn đang có vô vàng suy nghĩ.

Hấn biết hấn đã lớn, hấn không phải còn là con nít luôn để chị mình bảo vệ, hấn muốn chứng minh mình đã trưởng thành, mỗi điều hấn làm đều đã tính toán rất chi ly. Hấn cùng Yên Nhi không phải ra biển để quây phá, đề trang bức. hai người đang thực hiện một âm mưu khác, một thiên đại âm mưu kinh người. một khi kế hoạch hoàn toàn khởi động, hấn sẽ không còn sợ bất kỳ thế lực nào cả, lúc đó hấn sẽ cùng cả gia đình sống quang minh chính đại. chứ không phải kiểu như bây giờ. Trong game thì trang bức chấp hết bố con thằng nào, nhưng ngoài đời thực bọn họ chẳng là cái gì cả. chỉ cần vài trăm ngàn cũng đủ thuê một sát thủ giết cả nhà bọn họ.

Hoàng Minh trầm tĩnh một lát tay khẽ vuốt ve trên cổ Tiểu Kim một cái, ý bảo nó không cần gây hấn nữa sau đó ánh mắt lạnh lẽo nhìn tên thủ lĩnh áo choàng đỏ.

“Người hấn là Sa Long phó thống lĩnh Bạch Long hĩa tặc đoàn! đóng tại Bạch Long Vĩ!”

“Đúng! Chính là ta! Không biết bị huynh đệ này quý danh!”

“đại đô đốc thủy Quân Vô Ưu trấn! làm nhiệm vụ trấn thủ vùng biển này! Các ngươi đã xâm nhập phạm vi lãnh địa của ta!” Hoàng Minh khí thế bùng bùng trang bức nói.

“Đại Đô Đốc thủy quân của một trấn!” Sa Long đầu ong ong như một cái dưa, một trấn nhỏ thì làm gì có một đại đô đốc. đại đô đốc bắt buộc là phải cấp bậc đại thành cấp 1 mới có thể xuất hiện mà.

“à tên này nói dối! trang bừa voi ông à!” Sa Long cười lạnh. Thế nhưng trên đôi môi vẫn nở một nụ cười thân thiện.

“xin chào Đại đô đốc! ta tuy là Bạch Long Hải tặc thế nhưng lúc này bọn ta không có đi đánh cướp bất cứ thứ gì! Mục tiêu của bọn ta chính là Đại Thống Lĩnh Hải Long cùng đệ đệ của Hắc Hải Ngự!” Sa Long dõng dạc.

“ta không quang tâm các người là ai, muốn gì! Thế nhưng ta muốn trong vòng ngày hôm nay các người phải rút ra khỏi đây! Nếu không ta sẽ dẫn binh đánh tới ổ chó của các người!” Hoàng Minh quát lớn! khí thế xông thiên Tiểu Kim cũng hưởng ứng, rống lớn một tiếng, sau đó 250 con Thiếc Quy cũng rống theo! Thí thế hung thú lại một lần nữa phô thiên cái địa, khiến cho không ít Hải Tặc phải rung cầm cập, đến mức phóng trong quần.

“Đô đốc đại nhân ta có một giao dịch muốn cùng ngài làm ăn! Không biết ý kiến ngài như thế nào!” Sa Long vẫn không từ bỏ ý đồ.

“ta nhìn ngày tuy có một đội quân cự thú hùng mạnh, thế nhưng chiến thuyền người lại không có a! chỉ có hai chiến Mông Đồng thuyền trung cấp” Sa Long nói xong ngừng một ít rồi lại nói tiếp.

“hiện tại Bạch Long Hải tặc đoàn bọn ta đang nội chiến, bất phân thắng bại, nhưng nếu có sự trợ giúp của Đô đốc đại nhân, lúc đó ta sẽ giành chiến thắng!”

“sau khi đánh bại Hải Long! Ta nguyện nhường tất cả chiến lợi phẩm từ cuộc chiến cho đại nhân, hơn nữa sẽ tặng cho đại nhân 1000 vàng và 1/3 hải đảo tại vùng biển Bạch Long vĩ!” Sa Long quăng ra một cái bánh bao thịt cực lớn.

Nhìn cái dáng vẻ thiếu niên mặt trắng kia! Trong lòng hắc âm thầm tính toán, tuy thực lực của tên thanh niên này chẳng đáng là bao, thế nhưng hung thú đi theo tên này cực kỳ hung hãn. mặc dù như thế, với cái độ non nớt của cái mặt bún ra sữa kia, thì mưa kè của hắc sẽ ăn chặn.

Hắc sẽ lợi dụng hai tên này làm quân tiên phong tiêu diệt Hải Long sau đó hắc lại bắt ngờ tập kích hai thằng ôn con này. Có phải là ngư ông đắc lợi hay sao!”

“hừ! Cái bóng trâu người về lớn lắm đấy!” Hoàng Minh hừ lạnh.

Lúc này 250 Thiếc Quy cũng 500 bộ binh cũng đã tiếp ứng bọn họ. trang bị trên đám người này phải nói đều là tinh phẩm, phẩm chất từ lục trang. Tuy là bộ binh, nhưng với trang bị khủng của đám quân này thì đánh nhau với 1000 kỵ binh cũng không hề nao núng.

Khô Kịch Sĩ trên tay cầm trường đao sáng loáng toàn thân phát ra quang mang đặc thù của trang bị tinh phẩm lục trang. Thủy bộ cũng không kém, toàn thân phát ra khí thế trang bức, trên tay cầm một chiếc khiên màu xanh, điển hình của thủy binh.

“ha ha ha! Đô đốc đại nhân! Ta nào dám vẽ bóng! Để tỏ lòng thành ý, ta sẽ tặng ngay cho ngài 10 Chiến thuyền mông đồng và 3 cái Lâu thuyền! nhưng bù lại ngài phải cho chúng ta ở tạm trên vùng biển của ngài quản lý!” Sa Long lại quăng ra một cái bánh bao thiếc thực hơn.

Nghe Sa Long nói vậy Sa Thiếc khuôn mặt bỗng nhiên mông bức 10 Mông đồng thuyền, và 3 Lâu Thuyền, vậy không phải tự cắt đi của mình 1/4 thực lực hay sao!”

“đại ca! không thể! Chúng ta thực lực hiện tại đã thua xa Hải Long rất nhiều! nếu như cho!...” Sa Thiếc chưa nói hết câu liền bị Sa Long đá cho một cước xuống biển.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 100: Hoàng Minh Quyết định

Đôi mắt Hoàng Minh híp lại chỉ còn một đường như đường chỉ. Dường như muốn nhìn thấy ý đồ của Sa Long. Hiện tại lúc này tuy hắc cường thế, thế nhưng mạnh nhất chỉ có mình Tiểu Kim mà thôi, còn 500 Thiếc Quy có thể đánh được Mông Đồng Thuyền, con Lâu Thuyền Hang Kiêu Thuyền, Đột mạo thuyền thì không khả năng đánh hạ.

Nhưng nếu hợp tác với bọn này, rất có khả năng bị đưa vào bẫy của bọn chúng, hoặc tệ hại hơn là sẽ bị lao vào vòng chiến tranh đoạt của Bạch Long Hải tặc đoàn. Đây chính là điều mà hắc hắc không hề mong muốn nhất, tình hình tại nơi này đã vô cùng phức tạp rồi, nếu kéo thêm vụ vào nữa, hắc

mọi chuyện sẽ vô cùng rắc rối.

Mà nếu như chấp nhận đề nghị của chúng cho hấn lên đảo, vậy thì cho chúng một chỗ đặt chân đồng thời cũng dễ quan sát bọn chúng hơn. Vội lại quân ta đang cực thiếu chiến thuyền, thêm 13 chiến thuyền sẽ giúp cho thực lực của hấn tăng mạnh. Đồng thời làm tiền đề để dẹp đám giặc cỏ này.

“tốt! các đây 20 hải lý về phía nam có một hòn đảo nhỏ, ta sẽ cung cấp nơi đó cho các người xây dựng quân trại tại đó!” Hoàng Minh nói.

“còn về phần hợp tác, ta cần phải bản báo với chủ công nhà ta! Trong vòng ba ngày ta sẽ cho các người câu trả lời!”

“ha ha ha! Vậy thì tốt quá! Mời đại đô đốc lên thuyền chúng ta làm một chén rượu.” Sa Long cười sáng khoái, khoe miệng hấn nhếch lên thể hiện ý đồ của hấn đã đạt được 20% số còn lại phải xem Hải Long an ở sao rồi.

Hòn đảo mà Hoàng Minh cấp cho Sa Long là một đảo chìm diện tích nổi tên mặt biển chỉ có hơn 3 km² số còn lại 5 km² đều bị phủ bởi nước biển, vào lúc triều rút khu đất này mới hiện ra.

Nhìn thấy địa thế hòn đảo Sa Long trầm mặc” Đại Đô Đốc! cái này thì hơi quá rồi!” hòn đảo này như thế này sao mà ta đóng quân được.! hạm đội ta hơn 60 chiến thuyền các loại. hơn nửa quân số cũng hơn 2 vạn nơi này quả thật là quá nhỏ và không thể neo đậu tàu thuyền.”

“ta chỉ có thể cấp cho người thế này thôi! Nếu không muốn ở, thì có thể đi, ta không cản.!” giọng Hoàng Minh cực kỳ cương quyết.

“Người nhìn chỗ đó. Chỗ đó là một cái vịnh hẹp xung quanh bị bao vây bởi rặng đá ngầm thuyền không thể qua được, chỉ có một đường ra duy nhất. chính là chỗ kia.” Hoàng Minh chỉ tay về một hướng trên đảo.

Quả thật trên đảo Ngọc Sơn này chính là một nơi đóng quân tuyệt hảo, dễ thủ khó công, đầu tiên nó được bảo vệ bởi nhưng tảng đá ngầm dưới mặt biển, làm cho các thuyền thuyền không thể tiếp cận.

Hơn thế nữa Ngọc Sơn đảo có một cái vịnh hẹp tại bờ phía đông có thể neo đậu chiến thuyền, nhưng tối đa cũng chỉ 30 chiếc.

“Sa Long hấn đang nhắm mắt dường như đang suy nghĩ một điều gì đó!” một hồi lâu, hấn mới mở mắt ra và chấp nhận đóng quân trên hòn đảo này.

Hấn cho quân phân thành 4 phân khu. Khu trung tâm sẽ đóng quân trên đảo Ngọc Sơn, khu thứ hai đóng tại Vịnh Ngọc Sơn chắn lối vào đảo. khu 3 và 4 thì tuần ra xung quang đảo không cho bất kỳ kẻ nào tiến vào.

Khu trung tâm nhanh chóng xây dựng cơ sở, hấn quyết định sẽ lợi dụng cái tên tự xưng đô đốc kia đánh với Hải Long ngay tại đây.

Hoàng Minh dẫn theo binh lính cung 13 chiến thuyền của Sa Long mang về Cô Tô đảo, thế nhưng hấn lại phân phó cho Tiểu Kim cùng 500 Thiếc quy và 300 bộ binh ở lại trông chừng những tên hải tặc này. Hấn cần phải báo cáo lại cho chị hấn. trong những lúc như thế này, thì chị đại mới có thể đưa ra những hướng giải quyết thích hợp nhất.

Thế nhưng lúc này Hoàng Kỳ Phương đang ở đâu.

Vọng Nguyệt đảo, lúc này sĩ khí đang dân cao sùng sục, sau khi nàng nghe Sa Long cùng Sa Thiếc dẫn quân đi hướng Cô Tô đảo mà đi, hơn nửa quân số không ít. Trong đầu nàng lóe lên một chiến lược bá đạo.

Ngay lập tức nàng đến Hải Nguyệt đảo chỉ huy nơi đây, quân số của nàng nơi đây chỉ có 5000 số còn lại là dân thường và các thợ thủ công. Nhưng 5000 đã quá đủ cho 137 đảo không có quân thủ vệ.

Mục tiêu đầu tiên của nàng là Hắc Lâm và Hắc Sơn đảo thuộc thế lực của Sa Long. Nàng muốn đánh Sa Long trước, tên này là nhị trại chủ hải tặc, thực lực hấn sẽ thua xa Hải Long, hơn nữa cái ổ chó của hấn chỉ là Hương trấn cấp 3.

Hai tiểu đảo Hắc Sơn và Hắc Lâm lúc trước do hai bộ tướng của Sa Long trấn thủ, thế nhưng vừa rồi lại bị Hoàng Kỳ Phương phục kích tiêu diệt, thế nên hai hòn đảo này chỉ còn chưa tới 20 quân hải tặc canh phòng.

20 thuyền đánh cá hạng trung và 6 chiến thuyền mỏng đồng vượt sóng mà đi, sau khi chiến Hắc Sơn và Hắc Lâm nàng tiếp tục thẳng tiến Đảo Bạch Ngọc.

Đảo Bạch Ngọc là khu căn cứ của Sa Long, mọi cơ sở vật chất, tiền tài của hấn đều trên đảo này. Xung quanh đảo bạch ngọc có rất nhiều đảo nhỏ, nhưng chủ chốt nhất là 5 hòn đảo Tinh Thiếc Đảo, Ma Hầm đảo, Thiếc Lâm Đảo và Sa Phiến đảo. những đảo này không những lớn mà còn chứa một lượng tài nguyên lớn.

Thế nhưng lúc này trên các hòn đảo này quân thủ vệ còn lại không tới quá 500 quân, hơn nữa phòng vệ vô cùng lỏng lẻo.

Cho đến cuối ngày 1/3 đảo thuộc thế lực Sa Long đã nằm gọn trong tay Hoàng Kỳ Phương. Tất cả thôn trấn trên đảo được chiếm nàng không ngần ngại mà phá hủy toàn bộ sau đó rút quân đi đảo khác, mục đích của nàng không phải chiếm mà là phá hoại.

Tại sao lại như vậy, nàng quân số quá ít 5000 quân, nếu trấn thủ thì sẽ không đủ quân đánh đảo khác. Hơn nữa số quân ở lại thủ vệ cũng sẽ không làm tác dụng lớn cho mấy nếu Sa Long đánh trở về, lúc đó uổng không công và còn bị tiêu hao quân lính.

Sau khi ổn định tình hình trên Ngọc Sơn đảo, Sa Long liền tung tin đồn, hấn đã tin thấy của vào thiên đại bí cảnh thời thượng cổ, hấn đang tiến hành đào móc bí cảnh. Nghiêm cấm không cho bất cứ kẻ nào tiếng nhập Ngọc Sơn đảo.

Tin đồn nhanh chóng lan xa ra toàn bộ khu vực cô tô đảo. khiến cho một số người sốt ruột đứng ngồi không yên.

Hải Long cũng nhận được tin đồn, thế nhưng hấn chỉ có 3 phần tin, 7 phần nghi hoặc. tin tưởng bởi vì đó chính là phương hướng xuất hiện dị quang. Mà 7 phần nghi hoặc thì Hải Long quá rõ bản tính của Sa Long. Sa Long là một tên mưu mô đầy quỷ kế, hơn nữa hấn có một tên quân sư quạt mo Kim Tiền tức trí đa mưu khó lòng mà để phòng.

Nhưng thà tin có còn hơn không, dị quang xuất hiện điểm báo thần vật xuất thế, chỉ cần có một chút manh mối là hấn sẽ không bao giờ bỏ qua.

Hải Long cho 1/3 chiến hạm của hấn không ngừng vòng quanh đảo Ngọc Sơn, thế nhưng không có ý định đánh vào. 2/3 còn lại hấn bắt đầu đánh chủ ý lên các đảo xung quanh trong đó có Cô Tô đảo và Cát Bà đảo.

Hùng Phong trấn thủ Trấn Hải Trấn trên Đảo Cát Bà cũng không ngừng cường viện vào các thôn trấn quan trọng trên đảo Cát Bà và các thôn trấn lân cận. tuy không chủ động gây hấn, công kích bọn chúng thế nhưng luôn ở thế phòng ngự không buồn.

Cũng may sau khi Hoàng Minh hợp tác với Sa Long lấy được 3 chiến thuyền từ Sa Long nên thực lực Hải Quân Cô Tô đảo tăng lên đáng kể. hơn nữa thời gian binh lính phục hồi đã qua, hiện tại trên Cô Tô đảo đại quân có thể toàn diện chiến đấu không.

Thế nhưng hiện tại ngoài biển không chỉ có Hoàng Kỳ Phương, Sa Long và Hải Long.

Mục Châu Lưu biểu sai Thái Mạo cùng Hoàng Tổ thống lĩnh 10.000 quân cùng 30 chiến thuyền Lâu Thuyền vượt qua Đảo Hải Nam xuống vùng biển Vịnh Giao Châu điều tra chân tướng dị quang.

Thái Thú quận Hợp Phố cung điều 5000 quân cùng chiến thuyền điều tra. Giao Châu, Giao Chỉ, ngay cả Cửu Chân cũng có quân đi xuống.

Khiến cho vùng biển Vịnh Bắc Bộ vào một tràng cảnh hỗn loạn. mà một số công hội lớn cũng bắt đầu dòm ngó tình hình tại vịnh bắc bộ này, tuy bọn họ chưa dám điều binh ra biển lớn, thế nhưng vẫn luôn mài dao xoàn xoạt chuẩn bị bất cứ lúc nào điều binh đi đánh nhau.

Không chỉ riêng công hội tại khu vực Giao Châu, Giao Chỉ, Hợp Phố, Kinh Châu, Nam Hải. mà ngay cả khu vực lục địa Đại Hán cũng bắt đầu mon men. Trong đó có một số siêu tập đoàn lớn Hán Thắt, Siêu Hùng, Cường Bá và Gia Thế.

Gia Thế chính là đám người mua Kiến Thôn Lệnh Hoàng Kim của Hoàng Kỳ Phương sau đó dẫn đến cái chết của nàng.

Quả thật mà nói, sự xuất hiện của Tiểu Kim đã đi ra xa so với những sự kiện sẽ phát sinh, khiến cho mọi tính toán trước đây của Hoàng Kỳ Phương trở nên vô nghĩa. Biển Khơi không thể là một nơi bá chủ của một mình nàng. Nàng hiện tại ăn không nổi cái bánh mật này.

Tính sơ son quân điều ra từ NPC trong đất liền ít nhất cũng 3 vạn quân. Số quân này cũng không tin là nhiều thế nhưng bọn chúng chiến thuyền đều là chính qui. Hơn nữa trang bị cũng không phải là bạch trang mà là Lam trang, thậm chí có cả Lục trang.

Mà Thực lực tổng thể của thế lực Vô ưu trên vùng biển này, trừ đội quân của Hoàng Minh là ngoài danh ngạch. Số còn lại chỉ hơn 1 vạn 3 quân.

Trong đó 5000 quân đóng trên đảo Cô Tô, 3500 quân đóng trên đảo Cát Bà, và 5000 quân đang đánh chiến trên Bạch Long Vĩ.

Nếu trên đất liền Quân Đội nàng có khả năng 1 vạn địch 3 vạn thậm chí là 4 vạn, thế nhưng trên biển lại khác, nàng thật sự là không có kinh nghiệm chiến đấu trên biển. hơn nữa thuyền địch nhân lại chiến ưu thế về số lượng và chất lượng. tình hình hải đảo ngày càng căng thẳng. mà nguyên nhân Chính Tiểu Kim kia lại vô cùng vô tư rong chơi và nhăm nháp mấy con sò biển trên bãi cát vàng.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 101: Tình hình chung

Sa Long sau khi tung tin đồn thất thiệt thì lúc này hấn vô cùng hối hận, khắp nơi đang chú mục về Ngọc Sơn Đảo. điều này khiến hấn chạy cũng không được mà ở cũng không xong, chạy càng nhanh càng chết người.

Nếu hấn ở lại đám người kia sẽ cho là hấn đang đào móc bí cảnh và xem hấn như một công cụ tìm kiếm. mà nếu hấn chạy thì có nghĩa hấn đã tìm được bảo tàng hay đại loại vật như thế, nên đám người kia sẽ giết người đoạt bảo, lúc đó hấn sẽ chết nhanh hơn.

Nhưng cũng may địa thế Ngọc Sơn đảo khá thuận lợi cho việc phòng thủ nên tạm thời hấn được an toàn.

Tuy vậy mấy ngày nay Sa Long đã đứng ngồi không yên, trong daong trại hắng cùng Sa Thiếc và Kim Tiền quân sư đang nghĩ cách giải quyết tình hình.

Và cuối cùng là bọn họ sẽ trông chờ vào tên tự xưng là đại đô đốc kia, chỉ với đám hung thú hùng mạnh kia mới có khả năng đánh bại được đám hỗn đăng kia.

Thế nhưng 2 ngày này hấn chưa có một chút tin tức về tên thanh niên kia, ngoài việc bọn họ đang bị giám sát bởi 500 con Thiếc Quy trưởng thành kia.

Giao Châu – quận Giao Chỉ - Giao Chỉ Thành – phủ thái thú

Trong Nghị Sự Đường Phủ Thái Thú, Sĩ Nhiếp cùng các huynh đệ của hấn đang nhìn trên sa bàn toàn bộ lãnh địa của hấn bây giờ.

Sĩ Hà đã chiếm lĩnh thành Dư Phát (thành Dư Phát thuộc quận Cửu Chân, nhưng đây là kết quả của Sĩ Nhiếp khi chiến thắng quân Khăng Vàng)

Cửu Bằng cũng đã an ổn thành Vô Thiếc. riêng Thành Hàm Hoan cho Sĩ Nhiếp trực tiếp chỉ huy thì nội loạn vẫn còn ồn ào, thế nhưng cũng không đáng chú ý là bao, trong vòng 1 tháng sẽ hoàn toàn bình ổn.

Trong bốn thành trấn trong sự kiện Hoàng Cân vừa rồi, thì chỉ có duy nhất thành Vô Biên là không thuộc quyền sở hữu của Sĩ Nhiếp. điều này khiến cho nội tâm của hấn vô cùng khó chịu.

Là một thái thú của một quận lớn thế nhưng lại bị bọn dân đen ăn mảnh một tiểu thành và 4 trấn nhỏ xung quanh, khiến cho một ông vua thổ địa như hấn cảm thấy sĩ nhục vô cùng.

Nên hôm nay tất cả tướng lĩnh chủ chốt của quận Giao Chỉ đều tập hợp nơi đây bàn tính kế hoạch giành lại quyền kiểm soát các khu vực trong yếu, như Vô Biên thành, Đồng Bằng Long Uyên và cao Nguyên Đá Lũng Cú. Đây là ba khu vực mà quân tình của hấn không thể chạm tới.

Bởi vì binh lực các nơi này quá mạnh, không những trang bị mạnh mà còn có võ tướng tư chất cao, kỹ năng tốt.

Nhưng dạo gần đây tình hình tại Vô Biên thành lại có một số xu hướng thuận lợi cho hấn, theo như tin tình báo thì nội bộ Vô Biên Thành đang thay đổi, có lẽ sẽ có một cuộc bạo động quân doanh giành quyền chủ thành. Đây chính là cơ hội của hấn để có thể thống nhất toàn bộ vùng đất Giao Chỉ này.

Theo như tin tình báo từ tất cả các nguồn, thì thế lực hấn cần phải dẹp chính là Vô Ưu trấn do Ma Kỳ cầm đầu. thực lực mạnh đến không tưởng được, có Thiếc Kỵ, hồ Báo Kỵ, Đằng Giáp Ngưu, Tượng Bình, Lang Kỵ Bình, hơn nữa đám binh chủng này còn có võ tướng có kỹ năng thích hợp với binh chủng quân lính, thực lực gấp 10 lần so với đội quân cùng cấp chưa tính đến trang bị của bọn chúng chính là Lục trang trở lên.

Đối tượng thứ hai là Đại Ngàn Trấn, một truyền kỳ mới nổi, trong vòng 3 ngày xây dựng từ một cái hương thôn trở thành một tiểu trấn. tên này có một nội lực siêu cường, hơn nữa tên này còn có vài tên mưu sĩ tư chất rất cao, và kỹ năng cũng rất bá đạo.

Và dường như hai tên này đã liên minh với nhau, tạo thành một khối thống nhất. Phía Tây Bắc Hằng Hà Trấn và Ô Ma trấn tạo thành một chuyển tuyến ngăn cản hấn tại Đồng Bằng Long Uyên.

ở phía Tây Tây Bắc hấn lại gặp sự phản kháng kịch liệt từ Tam Hạ Trấn và một đội quân thủy quân rất mạnh từ Diệt Hùng trấn.

và cuối cùng là Vô Biên Thành, thành trì này tuy có rất nhiều điều yếu để tấn công, thế nhưng trên tường thành lại gắn hơn 5 chiếc Nô Xa sát thương cực kỳ lớn. trong vòng một lần bắn, bắn ra hơn 500 mũi tên, mà khoảng cách mỗi lần chỉ hơn 1 phút. Cái nô xa này còn kinh khủng hơn cả tháp canh cao cấp của hấn.

đó chính là thù ngoại, còn giặc trong mới thật sự là Sĩ Nhiếp đau đầu, lúc này hấn hơi hối hận vì đã quá trốn trong việc thu về lợi tức chiến tranh và gia tăng thuế phú. Lúc này đa phần người chơi quanh khu vực đã liên kết với nhau và nhưng nộp thuế cho hấn và đồng thời cũng không nghe lời hiệu triệu của hấn tiêu diệt Vô Ưu trấn và Đại Ngàn trấn, cho dù phần thưởng có béo bở như thế nào đi chăng nữa.

nếu như không có sự ủng hộ binh lực từ người chơi, nên tổng binh lực của hấn chỉ có 14 vạn quân, nhưng chia đều ra 4 thành thị và tiểu trấn để trấn giữ nên số quân thực tế có thể đi chiến đấu không thể vượt qua con số 5 vạn.

chính vì vấn đề này mà Vô Biên thành mới bình an vô sự đến giờ phút này.

Đám dân đen kia tuy bị hấn đè ép và bóc lột rất nhiều, thế nhưng thực lực cũng không ngừng tăng mạnh và bọn chúng dường như có dấu hiệu lên kết với nhau theo từng khu vực, làm cho lực lượng Giao Chỉ thành bị phân tách vô cùng mạnh mẽ.

Các đại công hội lớn tuy không còn làm rầm rộ như trước nhưng bên trong thực lực bọn họ không ngừng tăng mạnh. Nhưng còn rất may cho Sĩ Nhiếp đó chính là giữa các công hội vẫn chưa có kết minh với nhau cùng nhau chống lại hấn, vì cái mác Triều Đình nhà Hán quá lớn.

Đại Việt công hội sau khi quá sợ hãi đại quân của Lưu Biểu do Văn Sính chỉ huy nên đã giải tán, ngày cả trấn chủ của Đại Việt công hội, Do Hình Long làm trấn trưởng cũng tuyên bố giải thể. Nên Đại Việt công hội không còn nữa, nhưng thay vào đó Hình Long dùng kiến thôn lệnh hoàng kim xây dựng trấn mới mang tên Đại Nam trấn, và tiếp tục thống lĩnh toàn bộ những gì của Đại Việt Công hội.

Đại Nam công hội không những thay đổi tên tuổi mà còn thay đổi cả hình thức và hệ thống nhân viên quản lý. thành viên công hội sẽ không thu nạp đại trà không có chất lượng. mỗi thành viên gia nhập đều phải kê khai thông tin bản thân và thôn trấn mình đang sở hữu. thực lực ít nhất phải từ hương thôn cấp

3 trở lên và trong đó phải có ít nhất 1500 quân cấp 3, kỵ phải có ít nhất 100.

Đại Nam công hội chiếm cứ một vùng rộng lớn tại phía tây Giao Chỉ thành, tại khu vực trung tâm tập trung thành lập thôn trấn chủ yếu phát triển nông nghiệp, một khối thị phát triển về mặt khai khoáng, ngư nghiệp. riêng các khu vực gần các bãi săn bắn sẽ tập trung phát triển binh lực.

Các chuyên gia kinh tế, địa lý chiến lược cũng đưa vào trong trò chơi, phát triển Đại Nam thành một khối thống nhất và mạnh mẽ.

Việt Đô, Hoa Đô, Cổ Đô, Việt Quốc các công hội này cũng bắt đầu thanh lọc thành viên, phát triển theo xu hướng của Đại Nam công hội.

Hùng Vũ sau khi thống nhất Hùng Gia trở thành thiếu gia chủ đời tiếp theo của Hùng Gia thì bỗng nhiên trở nên vô cùng trận trong mọi chuyện, thực lực tổng thể Đại Vũ trấn tăng lên khá ít, nhưng thành viên chủ chốt cực kỳ trung tâm và có sức lãnh đạo cực cao.

Ngoài ra các khu vực xung quanh Giao Chỉ cũng đi vào ổn định. Những thế lực nào giàu sẽ càng giàu hơn, những thế lực nhỏ lẻ thì vẫn sẽ đau đầu vì tiền thuế tiền lương cho nhân viên.

Đây chính là tình hình chung của Giao Chỉ, đây có thể nói là khởi sắc cho người chơi khu vực này, nhưng đối với Sĩ Nhiếp là một tình thế vô cùng bất ổn.

Chuyện đã rồi rầm rầm như vậy, thế nhưng vài ngày trước lại có dị quang xuất hiện ngoài biển khơi. Với chức trách của một thái thú và tính cách hám tiền tài và quyền lực như Sĩ Nhiếp hẳn sẽ không bỏ qua.

Nên ngay sau đó hắn đã phái bộ hạ mạnh nhất và xuất sắc nhất của mình là Sĩ Tài mang theo 6000 quân và 31 chiến thuyền, trong đó có 1 Lâu Thuyền, 5 Kiều Hạng Thuyền và 25 Mông Đồng thuyền. đây là tất cả những gì mà Sĩ Nhiếp có trên mặt thủy binh.

Nghe qua tưởng chừng hạm đội này đồ sộ và cực lớn, thế nhưng so với tổng thể ngoài kia thì chẳng đáng là gì, với lượng hải quân nay trong đất liền Sĩ Nhiếp có thể ưỡn ngực thật cao rồi rống lớn một mình ông chấp hết. nhưng nếu ngoài khơi hạm đội này chỉ cần 1/2 chiến thuyền của Sa Long cũng đủ làm thịt hạm đội này rồi.

Sĩ Tài ra khơi lần này có hai nhiệm vụ chủ yếu, thứ nhất là điều tra dị quang thần bí kia, nếu gặp được chỉ bảo đoạt đem về là tốt nhất. nếu không lấy được thì có gặp phá hoại.

Thứ hai là chiến cứ các hải đảo không người, hoặc có thôn trấn NPC, nếu gặp thôn trấn của người chơi thì trực tiếp thu thuế 50%, nếu không giao nộp lập tức công phá. Và gán vào tội tạo phản.

Nói đúng hơn là Sĩ Nhiếp muốn đi cướp dưới danh nghĩa triều đình, vì vậy Sĩ Tài không một cường chết, một đường ra biển lớn liên tục chém giết cướp phá khiến cho vùng biển ven bờ thành một khu hỗn loạn.

Tại cao nguyên đá Lũng Cú vùng giáp biên giới giữa Đại Ngàn và Tượng Quận, nơi đây không ngừng diễn ra các trận đánh lớn nhỏ giữa Đại Ngàn Trấn và Thái Bình trấn. tuy chưa có thành trấn nào bị công phá, thế nhưng chiến hỏa nơi đây không lúc nào ngưng nghỉ.

Trong thời gian qua dưới sự trợ giúp của mưu thần Ba Tài và Võ tướng Bùi Nguyên Thiệu Hình Trác đã công phá và chiếm lĩnh 1/4 diện tích vùng Tượng Quận. quả thật hắn muốn chiếm cứ luôn thung lũng Nàng Tiên làm tiền đề để đánh vào cả Đồng Bằng Long Uyên và Giao Chỉ thành thống nhất khu vực này.

Thế nhưng hắn lại gặp phải sự chống cự mãnh liệt từ một thế lực lảng giềng cực kỳ hùng mạnh Đại Ngàn Trấn.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Đại Ngàn Vs Thái Bình

Cao Nguyên đá Hà Giang – Lũng Cú là một cao nguyên đá vôi địa hình cắt xẻ mạnh thế nhưng địa hình đá vôi tại nơi này chính là địa thế phục kích cực kỳ thích hợp. để thủ khó công. Vì địa thế đó mà dẫn đến sự tranh chấp của Đại Ngàn và Thái Bình.

Tuy các trận đánh trên cao nguyên chỉ là các trận nhỏ lẻ đỉnh điểm cũng chưa tới 1000 quân thế nhưng tình hình càng lúc càng căng thẳng.

Hà Yên trấn một trấn nhỏ thuộc phạm vi thế lực của Thái Bình Trấn, Hình Trác đang cùng Bùi Nguyên Thiệu và Ba Tài đang dự mưu tại văn phòng trưởng trấn.

“công tử! hôm qua ta xem xét tinh tượng, tại bầu trời phương bắc có một văn tinh rơi xuống, hẳn là Thiên Công Đại Tướng quân (Trương Giác) gặp chuyện không may!” Ba Tài khí độ nhàn nhàn thế nhưng trong ánh mắt lại để lộ một sự bi thương đến tận xương tủy.

Bùi Nguyên Thiệu với một cái đầu trọc, lưng hùm vai gấu cực kỳ hung hãn, thế nhưng lúc này cực kỳ thê lương, nước mắt tràn mi. “Thiên Công! Ngài ra đi thật quá sớm!”

Hình Trắc hần vẫn ngồi đó, thế nhưng trong đầu cũng tính toán rất nhiều, trong những tháng gần đây với sự phát triển nhanh đến chóng mặt của thế lực bản thân, đã biến hần từ một tên tứ cổ vô thân không một chút quyền lực, mà giờ đây đã có thể chường không một vùng, quân lính trong tay lên tới con số 3 vạn, chia là 16 trấn lớn và 23 thôn nhỏ.

Hơn nửa số lượng võ tướng, thuật sư, nhân tài thì nhiều vô số, tư chất từ cấp S trở lên con số cũng lên tới hàng trăm, còn tư chất A B thì nhiều vô số kể.

Nhưng hiện tại hần đang gặp một vấn đề lớn, chính là thăng cấp từ hương trấn cấp 3 lên tiểu thành cấp 1. Tuy chỉ là một cấp hành chính thế nhưng hần đã mắc kẹt tại đây hơn 2 tháng.

Điều kiện để thăng cấp tiểu thành cấp 1 yêu cầu phải xây xong Thái Miếu. mà thái miếu hần đã xây xong. Thế nhưng vẫn không có đưa vào hoạt động, bởi vì còn thiếu một vật quan trọng chính là thần linh. – Thần hồn.

Và thần hồn chính là vấn đề nan giải không phải mình hần trong đó còn có Hoàng Kỳ Phương và Đặng Lâm cũng thế.

Theo như lời Ba Tài Quân sư thì Thần Hồn chính là thần linh để lại một vật phẩm trên thế gian này, thường được ẩn nấp trong các di tích thượng cổ, hoặc dị quang xuất thế.

Như vậy Hình Trắc đã quyết định điều binh phân tán lực lượng quân sự ra soát toàn bộ khu vực mình quản lý cũng như những khu vực lân cận, như Giao Châu, Giao Chỉ, Hợp Phố, thậm chí ngay cả Kinh Châu hần cũng cho người dò xét, thế nhưng vẫn không tìm được một chút manh mối.

“Báo!” trong lúc trầm mặc thì bên ngoài một tên thám báo vội vã chạy vào.

“tham kiến đại nhân! Tham kiến tướng quân! Tham kiến quân sư! Bên dưới truyền tin cấp báo, Tại Cao Nguyên Lũng Cú xuất hiện đại quân từ Đại Ngàn Trăn có ít nhất 5000 quân đang đánh tiến lên cao nguyên.

“xem ra đám người kia đã quyết tâm muốn chiếm cao nguyên này rồi. truyền lệnh Hà Diêu thống lĩnh 5000 bộ binh cùng 2000 cung binh tiến hành chống trả, quyết tử chiến không được bại!” Hình Trắc không ngần ngại mà phát lệnh.

Đây chính là chuyện hần là hằng ngày rồi, theo như thông thường, nếu gặp bất kỳ thế lực nào đang xây dựng hần sẽ không ngần ngại mà công phá, nếu là NPC thì sẽ trực tiếp chiếm lĩnh, còn người chơi thì ép buộc phải duy chuyển hoặc bị tàn sát.

Chính sự độc tài này làm cho thế lực của hần vô cùng sạch sẽ, không có bất kỳ một tảng đá nào cản đường.

“Công Tử! khoảng đã! Đại Ngai Trăn bọn họ không phải là thế lực bình thường, theo như suy đoán của ta thực lực của bọn chúng cũng không kém chúng ta là mấy! mà hiện tại không phải là lúc đánh nhau! Điểm mấu chốt là cần phải tìm ra tung tích dị quang và thần hồn của Thiên Công!” Ba Tài vô cùng thận trọng nói.

Hình Trắc nhú mày, về trên thì hần không quan tâm là bao, thế nhưng về dưới lại khác “Thần hồn Thiên Công”

“Ý quân sư là sao?” Hình Trắc chớp động linh quang.

“Thiên Công là đệ tử của Tả Từ đại Tiên, ngài cũng đã tiếp nhận không ít pháp lực và tu đạo, nên cũng có thể coi là một vị bán thần. mà chỉ cần tìm được thần hồn của Thiên Công xem như vạn nạn trước mắt chúng ta xem như được giải quyết.” Ba Tài giải thích, giọng nói còn có chút bị thương.

“cũng đúng thờ phụng Thiên công cũng là nhiệm vụ của chúng ta!” Hình Trắc ngay lập tức ăn theo.

“thế nhưng dị quang hương đông! Chúng ta có nên chen chân vào vùng nước bản này không!” Hình Trắc hỏi.

“không! Chúng ta không nên tham gia vùng nước này, dị quang kia thanh thế cực lớn, như vậy sẽ có không ít thế lực đổ mắt vào! Cứ để bọn chúng đánh nhau, đánh càng lớn càng tốt, tạo thời gian cho chúng ta phát triển.” Ba Tài cực kỳ tự tin.

“vậy theo ý quân sư!” Hình Trắc cúi đầu thật sâu.

“tốt! Âm Vệ nghe lệnh!” Ba Tài quát lớn.

Ngay lập tức đi vào trong hơn 10 tên sát thủ, bọn này chính là Âm Vệ thuộc chức nghiệp ám sát và tình báo của Hình Trắc đào tạo.

“các người mang theo 500 ám bộ thẳng tiến Quảng Tông truy tìm Thần Hồn Thiên Công Đại Tướng quân đồng thời thông báo cho Trương Man Thành, Hân Trung, Hà Ngưu. Mọi chuyện ở phương nam đã giải quyết xong, các người bọn họ nhanh chóng hội hợp.” Ba Tài phát lệnh.

Cả 10 tên sát thủ, cấp bậc ít nhất cũng là Võ tướng cấp 2, trang bị khủng bố, không một lời nào chỉ dùng ánh mắt giao tiếp với nhau sau đó biến mất vô ảnh vô tung trong màn trời đêm.

Quả thật, nếu giết Tiểu Kim đi thì Hoàng Kỳ Phương cũng sẽ nhận được một thần Hồn, mang tên là Kim Quy. Thế nhưng nếu giết một thần thú thì dùng đầu gối nghĩ cũng biết đó là thăng ngư. Nhưng Hoàng Kỳ Phương cũng không hề hay biết điều này, nhận được một thú nuôi thần cấp tuy có một chút bị liệu về giới tính, thế nhưng cũng không thể phủ nhận sức mạnh tinh thần ma Tiểu Kim mang lại.

Sua khi thu phục được Tiểu Kim Hoàng Kỳ Phương đã mang về Chi Nhất Trần và thành công chế tạo được Liên Châu Nổ.

Liên Châu Nổ chế thành phân thành hai loại, thứ nhất là Linh Quang Kim Trảo Thần nổ, được làm từ móng vuốt của Tiểu Kim. Trong một lần bắn có thể bắn ra 500 mũi tên, và 2 phút bắt một lần.

Thứ hai chính là Liên Châu Nổ thông thường với 1 lần bắn là 50 mũi tên, và 1 phút bắn một lần.

Với thứ liên nổ thần thoại này trong tay quân đội của Đặng Lâm cùng Hoàng Kỳ Phương tăng lên một mảng lớn, trong lần tấn công Thái Bình thế lực Đặng Lâm đã không ngần ngại mang ra 5 cây Linh Quang Kim Trảo thần nổ mà sử dụng, cùng với 15 Liên Châu Nổ.

Theo sau chỉ huy chiến trận lần này là Lạc Ba Lạng làm mưu sư, theo sao có rất nhiều võ tướng như Lạc Trấn, Lạc Bắc, Lạc Chiến, Lạc Lự,... ngoài ra còn có thuật sĩ Lạc Linh với kỹ năng bá đạo [Hỏa Long]. Và Âu Hà thuật sư với kỹ năng [Thủ Hộ], và cuối cùng tổng chỉ huy Tiên Lâm với kỹ năng [Thiên Mệnh].

Cao nguyên đá Lũng Cú cũng có thể coi đây là một sân sau của Đại Ngàn Trần, khu vực này cực kỳ thừa thớt hơn nữa địa thế hiểm trở, rất khó phát triển thế lực, thế nhưng theo kinh nghiệm của Đặng Lâm thì nơi nào càng vắng vẻ càng hiểm trở thì nơi ấy rất có khả năng xuất hiện truyền thừa, bí bảo, mà hần đã đúng, truyền thừa Lạc Long Quân thuộc về hần, còn Hình Trác nhận được truyền thừa Thái Bình Đạo.

Vì vậy hần kiên quyết cần không nhả khúc gân gà, à không khí thịt mỡ này.

Đại quân đã sẵn sàng chiến đấu, các tháp tên cũng đã chuẩn bị đầu vào đó, chỉ cần xuất hiện quân địch thì chắc chắn bọn chúng sẽ thành một tổ ong.

Khí thế cũng sẽ khó không ngừng dâng cao, trong lúc này Đặng Lâm cũng vô cùng hồi hộp xem thử sức mạnh thần khí mà mình phải trả giá một cái thật lớn mới đạt được này.

5000 quân này thật ra chỉ là quân trá hình, sức mạnh thật sự là 1000 kỵ binh, Lang Kỵ Binh đã vòng qua cao nguyên bọc phía sau cao nguyên.

1000 Lang Kỵ Binh này không phải là hạng xoàn như của Hoàng Kỳ Phương bọn chúng hoàn toàn được xây dựng từ Hắc Lang, hơn nữa tư chất binh lính cũng được tuyển chọn kỹ lưỡng bắt buộc phải có tư chất A trở lên mới được gia nhập quân đoàn kỵ binh này.

Hắc Lang từ đâu ra, chính là từ Hắc Lang Vương mà ra, sau khi Đặng Lâm sử dụng cổ ngọc lên người Hắc Lang Vương thì mặc định Lang Vương đã trở thành thủ hạ của Đặng Lâm, vì vật thu phục đám Hắc Lang này lại dễ dàng như ăn bánh.

Lúc này mặt trời đã hừng đông, ánh sáng mặt trời chiếu xuyên qua khe đá tạo thành một mỹ cảnh tuyệt đẹp, một mỹ cảnh ẩn chứa vô cùng nguy hiểm đến chết người.

Từ dưới chân đồi đã thấy trên đỉnh đồi lịch nha lịch nhích quân sĩ đứng thành hàng thương đao sàng loảng. Tại phía xa xa trên một tháp canh, Hình Trác cùng Bùi Nguyên Thiệu và Ba Tài đang quang sát trận hình.

Từ trên đỉnh đồi đánh xuống là một lợi thế, nếu như đám người kia xông lên, thế nhưng sau khi nhìn thấy đội quân của hần đang đợi trên đỉnh đồi thì đám người kia đã cho quân đóng quân dưới sườn đồi đồng thời thành lập quân doanh đã chiến.

“Sùng Tài! Người mang bức thư này giao cho thống lĩnh Đại Ngàn Trần! chuyện vô cùng hệ trọng người hãy cẩn thận” Hình Trác phát lệnh.

Sùng Tài là một mưu sĩ tư chất A+ cũng xem là hạng khá trong đám tướng lĩnh của Hình Trác. Nhưng chết đi tên này hần cũng không luyến tiếc cho mấy, bởi vì tư chất như thế này chỉ cần hần quơ một cái sẽ có cả nắm.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Không nhân nhượng

Sùng Tài một mình một ngựa đi tới trước của quân doanh Đại Ngàn Trần, tuy hần biết hai quân đánh nhau không chém sùr giả, thế nhưng một người một ngựa đối mặt với 5000 đại quân, bảo hần không run, không sợ chính là ngụy biện.

“đứng lại!: khi Sùng Tài cách quân doanh Đại Ngàn khoảng chừng 300, thì đã có hơn 20 tên thủ vệ chiến giáp đầy đủ ngăn hần lại.

“Ta là sứ giả của Thiên Bình Trần, đây mà bức thư chủ công nhà ta gửi cho thống lĩnh các người!” Sùng Tài tuy có chút run sợ, thế nhưng hần lại ăn nói rất tốt.

Tên thủ lĩnh thủ vệ tiếp nhận bức thư trên tay Sùng Tài, sau đó kiểm tra một lượt không có dấu hiệu gì khác thường, liền phân phó cho một tên thủ hạ

mang bức thư vào có Đặng Lâm. Còn riêng tên sứ giả Sùng Tài này thì bọn họ cũng không để tên này an ổn mà về, trực tiếp giữ lại.

Bên trong doanh trại Đặng Lâm cùng Lạc Ba Lạng đang ngồi ở chủ vị, kế bên là các võ tướng và thuật sĩ. Tất cả đang chăm chú nhìn vào sa bàn trước mặt, quả thật Thái Bình trấn chiếm trước đỉnh đồi, đây là một lợi thế cực lớn với Thái Bình Trấn. nếu như cường công lên cũng không phải là cách giải quyết tối ưu.

Đang lúc trầm mặt thì bên ngoài truyền vào, Thái Bình trấn gửi thư đến. Đặng Lâm không nhanh không chậm tiếp nhận bức thư làm bằng da dê.

“gửi thống lĩnh Đại Ngàn trấn, ta Hình Trác trấn trưởng Thái Bình trấn, quả thật trong thời gian gần đây, hai bên trấn chúng ta thường xuyên có tranh đoạt về mặt lợi ích, tuy bất hòa, thế nhưng cũng không đến mức chiến tranh toàn diện.

Hiện tại trong giai đoạn này là giai đoạn phát triển hoàng kim của hai trấn. nếu chỉ vì một chút lợi ích nhỏ mà gây ra chiến tranh là điều không nên.

Vì vậy ngày mai ta hy vọng cùng thống lĩnh cùng nhau đàm phán giải quyết êm đẹp các vấn đề tranh chấp!”

Thân! Hình Trác!”

Đặng Lâm đọc xong bức thư cũng không nói gì mà chuyển bức thư cho Lạc Ba Lạng. lão đọc một hồi cũng không nói gì mà ánh mắt trở nên đăm chiêu.

“xem ra bọn chúng không muốn quyết chiến!” Đặng Lâm trầm giọng nói.

“quả thật chiến tranh trong giai đoạn này quả là một điều không nên! Nếu như bọn họ xuống nước trước thì chúng ta cũng cho bọn họ một bậc thang, thế nhưng đàm phán thì quyết không nhân nhượng!” Lạc Ba Lạng nói.

“không! Đánh vẫn phải đánh, thế nhưng hòa đàm vẫn phải hòa đàm! Phải giảng cho chúng một đòn thật mạnh phủ đầu, như vậy bọn chúng mới có một sự kính phục thật sự. đến lúc hòa đàm chúng ta sẽ giành phần hơn.” Đặng Lâm quyết tâm nói ra.

Quả thật Đặng Lâm tuy không có học qua một lớp học chính trị hay ngoại giao gì, thế nhưng với một CEO như hắn, nhưng vấn đề này là chuyện hằng ngày, hiện tại số công ty chết dưới tay hắn cũng không ít, số công ty liên doanh cũng khá nhiều, thế nhưng phần lợi nhuận lớn nhất luôn thuộc về hắn.

Vì hắn hiểu rõ lòng người, hiểu rõ đối thủ, vận dụng tất cả mọi phương pháp để giành phần lợi cho mình nhất. trong kinh doanh là thế, thương trường còn hiểm ác hơn cả chiến trường.

Tuy miệng hắn luôn nói là quyết chiến với Thái Bình trấn, thế nhưng hắn lại không có ý định như thế, chủ yếu là làm màu và giành tiên cơ mà thôi.

Đại Ngàn trấn cùng Thái Bình trấn thực lực cũng sán sán như nhau, một khi quyết chiến thì sẽ lưỡng bại câu thương hoặc địch thiệt 10 mình hại 8. Trận chiến sẽ không có ý nghĩa mà sẽ làm chậm bước tiến phát triển và tạo điều kiện cho mấy thế lực nhỏ vượt mặt.

“Đại Quân chuẩn bị! vào 9 giờ sáng ngày mai tập kết tấn công chiếm lĩnh cao Nguyên!” Đặng Lâm hạ lệnh. Ngay sau đó tất cả tướng lĩnh nhận mệnh sau đó về quân doanh của mình làm công tác chuẩn bị.

.....

Đến tận buổi chiều ngày hôm đó Sùng Tài mới trở về được doanh trại bên Hình Trác. Trên tay hắn là một bức thư đầm máu, bên trên có một chữ chiến cực lớn, thể hiện rõ ràng thái độ của Đại Ngàn trấn là không nhân nhượng.

“Tiên Sinh Ý ngài như thế nào!” Hình Trác trầm mặt. đây quả thực là kết quả hắn không mong muốn.

“nước tới đề đờ, binh tới nước ngăn! Chuyện gì đến cũng sẽ đến! ngày mai phải trông chờ vào Bùi Nguyên Thiệu tướng quân rồi!” Ba Tài giọng hời hợt nói dường như 5000 quân đối với hắn chỉ là một đám ruồi bọ mà thôi không đáng chú ý.

Nhìn thái độ của Ba Tài Hình Trác cũng không nói gì, hắn biết thái độ này của Ba Tài là thể hiện ý chí muốn đánh nhau rồi.

“đại quân chuẩn bị! sáng mai chiến đấu, kiên quyết không để địch nhân chiếm lĩnh ngọn đồi này.” Hình Trác cũng phát lệnh.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

☞Kỳ Phương☞Vô Tà☞

.....

Sáng ngày hôm sau, thời gian đã điểm, trông trận không ngừng vang lên, sĩ khí hai quân dần ngút trời.

Địa hình ngọn đồi này cũng khá dốc, hơn nữa đường công lên lại có không ít tảng đá chắn đường, nếu 11 một khi công ồ ạt lên, thì Đại Ngàn Trấn sẽ thảm bại

Mà trên đồi cao Thái Bình trấn lại là một lợi thế, lực tấn công bằng cung sẽ mạnh hơn và xa hơn, hơn nữa còn có thể sử dụng được đá lăn, gỗ lăn.

Đứng chính giữa đội hình Thái Bình Trán là một vị võ tướng cực kỳ cường tráng và hung mãnh. Trên thân thể tràn ngập khí lực hơn nữa còn phát ra hào quang màu vàng nhạt đây chính là đệ nhất võ tướng Thái Bình trấn Bùi Nguyên Thiệu.

Lúc này Đặng Lâm cũng bước ra, hần cười lên người một con Hắc Lang cực lớn, đó chính là Hắc Lang Vương đã thuần phục, theo sau là 500 kỵ binh Lôi Kỳ, kỵ binh đặc biệt có sức tấn công mạnh mẽ thứ hai sau Voi Chiến.

5 cái Linh Quang kim trảo thần nỏ cũng được đem ra xếp thành hàng chỉ cần một tính hiệu của hần sẽ ồ ạt tấn công.

Trên đài cao Lạc Ba Lãng cũng quang sát trận địa, cũng không khỏi nhủ thật sâu. Trong đám Thái Bình Trán kia có hai tên hần không nhìn ra được thực hư, xem ra Thái Bình trấn này cũng không phải hạng dễ trêu vào. Lúc này lão đã xem nhẹ Đặng Lâm một vài phần.

Tuy vật lão vẫn tiếp tục làm nhiệm vụ của mình, dùng hết khí lực mà vỗ lên chiếc trống lớn thi triển kỹ năng của mình [Cổ vũ] gia tăng 45 sĩ khí cho quân ta.

“ha! Ha! ha! rống!” đại quân như ăn chất kích thích rống lên điên cuồng.

“Lạc Chiến lên!” Đặng Lâm hạ lệnh.

Ngay lập tức 1000 bộ binh Đằng Giáp Binh tiến về phía trước, đứng giữa đội hình là Lạc Chiến thống lĩnh 1000 bộ binh này.

Kỹ năng của hần là [Phản Chiến]

[Phản Chiến] kỹ năng phát động trong chiến đấu khiến cho lực lượng toàn diện tăng lên sĩ khí không thể bị suy giảm.

Âu Hà Thuật sĩ cũng bước ra, trên người nàng là một trường bào màu xanh lục mang khí tức của tự nhiên sau đó nàng thi triển kỹ năng của mình [Thù Hộ]

[Thù Hộ] gia tăng 40 điểm phòng thủ trong vòng 1 giờ! Không thể cộng dồn với các hiệu ứng cùng loại.

Đằng Giáp binh cũng được coi là đám bộ binh có sức phòng ngự trâu bò thuộc loại bậc nhất nhì, chỉ sau Thạch Giáp binh mà thôi. Thế nhưng đằng giáp binh là nhẹ nhành và linh hoạt trong tác chiến nên Hoàng Kỳ Phương cùng Đặng Lâm phát triển đám Đằng Giáp binh này rất nhiều.

Màu xám đen là đặc trưng của Đằng Giáp binh, từ xa xa nhìn vào tưởng chừng 1000 bộ binh này là những con sâu đang từ từ bò lên đỉnh đồi.

Nhìn trận hình đối phương Bùi Nguyên Thiệu thái độ vẫn như thường, thế đứng hiên ngang uy vũ, đôi mắt lạnh lẽo nhìn Lạc Chiến.

“Tướng Dịch là ai mau báo danh, lão Bùi ta không giết kẻ vô danh.” Giọng Bùi Nguyên Thiệu gầm lên như sấm, khiến cho đại quân phải chùng bước.

“bốn tướng Quân Lạc Chiến! kẻ cuồng đồ nơi nào mau báo tên!” Lạc Chiến cũng không yếu thế quát lớn.

Bùi Nguyên Thiệu mặt lạnh tanh không nói gì, tay cầm Lang Nha bổng cả thân mình lao nhanh xuống dưới đồi xông về Lạc Chiến mà đánh tới.

[Long Thương] gây sát thương trên đường thẳng đồng thời bản thân rơi vào trạng thái thiểm bích.

Ngay lập tức Bùi Nguyên Thiệu thi triển kỹ năng của mình, không một chút nhân nhượng, cực kỳ quyết đoán.

‘Àm!’ một tiếng vang lên, lúc này có hơn 10 tên Đằng Giáp Binh bị văng lên không trung hộc máu mà chết.

Bùi Nguyên Thiệu giống như sói lạc giữa bầy cừu không ngừng vung Lang Nha bổng mà tàn sát, đại quân chưa đánh nhau, võ tướng đã thể hiện bản lĩnh chấn nhiếp tất cả, dường như lúc này đại Quân Đại Ngàn Trán sĩ khí suy giảm mạnh.

Đặng Lâm biến sắc, thế nhưng ngay lập tức hần liền nghĩ ra kế sách.

“lui Quân! Tiểu Hắc, tên trọc đầu kia là của ngươi!” hần vỗ nhẹ lên đầu Tiểu Hắc một cái, sau đó xuống lưng nó.

Tiểu Hắc nhận được mệnh, liền hú lên một tiếng vang vọng cả núi đồi, thân hình quỷ mị thoát ẩn thoát hiện, trong nháy mắt đã áp sát Bùi Nguyên Thiệu.

Bùi Nguyên Thiệu không hổ danh là danh tướng truyền thuyết sức chiến đấu thật kinh người chưa đầy 30 giây vậy là hơn 50 Đằng Giáp Binh đã bỏ mạng, hần nhìn thấy hắc lang vương to lớn xông tới chiến ý ngày càng mãnh liệt một mực vung lang nha bổng mà đập tới tiểu hắc, hai bên dường như bất khả chiến bại.

Tuy trong chốc lát không chém giết được tên võ tướng kia thế nhưng cầm chân là có thể. Ngay lập tức Đặng Lâm thi triển kỹ năng của mình [Thiên Mệnh] một hư ảo quân vương xuất hiện trên bầu trời, khiến cho đại quân Đại Ngàn Trán sức chiến đấu dân cao mạnh mẽ.

Trên đỉnh đồi Hình Trác trầm mặc! hần ngay lập tức hạ lệnh cho 2000 cung binh chuẩn bị công kích. Quả thật Hình Trác không mạnh về cung binh, hần mạnh về thương binh. Cùng kỵ binh. Tầm sát thương của cung binh hần chỉ có 200m đổ lại, hơn nữa sát thương cũng không tính là cao cho lắm.

Truyện được sáng tác bởi: Hoàng Kỳ Phương

©Kỳ Phương©Vô Tà ©

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 104: Kim quang linh trảo thần nỗ hiển uy

2000 cung binh bắn tên ra như mưa, như thủ lĩnh bọn chúng lại không có kỹ năng có thiên phú về xạ kích, thế nên uy lực kém rõ rệt so với các đội cung binh của Hoàng Kỳ Phương hay Đặng Lâm. Thế nhưng sát thương gây ra không phải là không có.

Hiện tại có ít nhất 50 tên Đẳng Giáp Binh bị trúng tên ngay điểm yếu chết ngay tại chỗ, và hơn 100 tên bị trúng tên ngoài da không nguy hiểm đến tính mạng.

Sau khi đội cung bắn tên, đội kỵ binh Đại Ngàn trấn nhanh chớp chớp lấy cơ hội xông lên, bọn họ phóng người qua 2000 đẳng giáp binh kia.

“Thiếu Thương xuất kích!” Hình Trác cũng ra lệnh. Thương binh là khắc tinh của kỵ binh, nên Hình Trác luôn vận dụng đúng thời cơ.

1000 thương binh trong chớp mắt giao chiến với 1000 Lôi Kỵ, nhanh chóng có tiếng la thảm thiết vang lên, thương vong lên tới con số hàng trăm, thế nhưng vẫn không ngăn cản bước tiến của Lôi Kỵ bởi vì bọn chúng cực kỳ mạnh mẽ, thực lực mạnh hầu như gấp đôi so với đám kỵ binh thường như Hoàng Kỳ, Ưng Kỳ.

Tranh thủ thời cơ mà kỵ binh giành cho đám Đẳng Giáp Binh, lúc này bọn họ cũng vượt lên ngọn đồi dùng chiến đao mà giáp lá cà khô máu với Thái Bình trấn.

Nhìn thế trận có vẻ Đại Ngàn trấn ăn chắc, thế nhưng Hình Trác lại khẽ cười. tay trái vung lên thanh kiếm cực phẩm Chúc Âm Kiếm. một hào quang màu bạc bay lên lan tỏa khắp bốn phương.

[Thái Bình Tiên Thuật] gia tăng 200% lực tấn công, đưa quân đồng binh vào trạng thái điên cuồng, hủy diệt sĩ khí đối phương.

Nhận được buff khủng từ trấn trưởng, đám quân Thái Bình trấn dường như cắn đến cả tấn thuốc lác, hưng phấn bạo tăng. Sát khí xông thiên, điên cuồng chém giết.

Trong nháy mắt mặt trận lại một lần nữa thay đổi. 3000 quân của Đại Ngàn trấn lúc này tổn thương lên tới con số gần 1000.

Đặng Lâm cau mày lập tức hạ lệnh cho quân rút lui, tháo chạy xuống đồi.

Lúc này Hắc Lang Vương đang cùng Bùi Nguyên Thiệu đại chiến bất phân thắng bại, xung quanh chiến trường đã có không ít cột đá bị đổ ngã, vết cấn, vết cào sâu hơn nửa tấc. chiến đấu đỉnh cao bất phân thắng bại.

Thái Bình trấn thừa thắng xông lên 2000 thương binh cùng 1000 kỵ binh cũng bắt ngờ xuất kích. Đại quân nhanh cho đuổi theo quân sĩ Đại Ngàn trấn một mực bám giết không tha.

Thế nhưng Đặng Lâm không những không hoảng sợ mà còn khoái chí mỉm cười.

“cho bọn ngu ngốc này thấy sức mạnh của cung binh chúng ta, Thần Cơ Doanh xuất kích!” Đặng Lâm quát lớn khí thế rung chuyển cả trời đất.

“Giết! 2000 quân sĩ còn lại tại đại doanh cũng hô theo, sát khí rung chuyển cả trời đất.

5 cỗ Kim Quang Linh Trảo Thần nỗ bên trên xếp đầy các hộp tên, tất cả đã đưa vào vị trí.

“Tấn Công! Đặng Lâm quát lớn.

“rào! Rào! Rào!” âm thanh như mưa, đây không phải là mưa bình thường mà chính là mưa tên, tầm ta công kích của Kim Quang Linh Trảo Thần nỗ lên tới 500m, tầm hiệu quả cao nhất là 300. 5000 mũi tên như rào ồ ạt đổ lên đầu đám Thái Bình Trấn, cũng có không ít tên bị lạc bắn trúng quân đội của mình, nhưng con số không đáng kể.

3000 quân lao xuống toàn là thương binh cùng kỵ binh, không có một chút phòng ngự nào đối với cung binh, thế nên thương vong phải nói là hai từ thảm thiết để hình dung.

Lúc này trên khuôn mặt nhàn nhả của Ba Tài cũng hiện ra sắc mặt hoảng sợ quát “không hay Kim Quang Linh Trảo Thần nỗ! thần khí Thực Phán”

(Thục Phán – An Dương Vương)

“rút quân! Mau rút quân bọn chúng có thần khí, chúng ta không phải là đối thủ của bọn họ” Ba Tài quát lớn, thế nhưng lúc này tình thế đã muộn 3000 quân dường như bị tận diệt, chỉ còn thoi thóp hơn 1000 quân thế nhưng bọn chúng không có khả năng chiến đấu.

Đại quân lúc đầu của Thái Bình trấn tất cả có 7000 quân. 2000 thương binh chủ lực 1000 kỵ binh làm đột kích, 2000 bộ binh là tiền quân yểm trợ và 2000 cung binh tầm xa.

Vậy mà trong nháy mắt 3000 quân của hắn đã ra đi thành mây khói Hình Trác giận tới nghiến răng nghiến lợi.

“Bùi Tướng Quân! Rút!” Hình Trác quát lớn.

Sau đó hắn lại cúi người thật sâu với Ba Tài “tất cả nhờ vào quân sư!”

Ba Tài cũng gật đầu xem như là nhận mệnh.

Từ trong không trung hắn rút ra một thanh kiếm gỗ màu vàng nhạt, phát ra ánh kim màu đỏ thẫm.

[Địa Nham] triệu hồi địa nham gây sát thương cực lớn trên diện rộng.

Trên không trung bắt đầu xuất hiện những lỗ hồng nhiệt lớn, lúc đầu chỉ nhỏ bằng nắm tay, thế nhưng sau một hồi vung kiếm điểm nhiệt đó đã to bằng một bánh xe bò.

“ầm ầm ầm” hư không chấn động ngay lúc đó từ trong những điểm nhiệt đó hùng hục xua tuôn ra hơn 7 viên nham tương to bằng một cái bánh xe bò, không ngừng điên cuồng lao xuống dưới đòi thẳng tiếng đại quân Đại Ngàn trấn.

“Không hay! Thuật sư đối phương xuất thủ! Phòng ngực Âu Thiên Cát!” Đặng Lâm biến sắc quát lớn.

Ngay lập tức một người mặc áo choàng đen đứng phía sau Đặng Lâm bước ra, trên người hắn sức mạnh phát ra cuồng cuộn

[Hải Lăng] Thủy công vượt độ cường mức.

Âu Cát Thiên mà một trong những Thuật Sĩ mà Đại Ngàn trấn mới thu nạp gần đây năng lực không những là hậu duệ của Vãng Lang mà còn có thiên phú cực cao đối với việc khống chế thủy nguyên tố, sau đó trở thành một trong những con bài chủ lực của Đặng Lâm.

Ầm Ầm, từ trong không trung bắt ngờ xuất hiện một dòng xoáy lớn mang đầy khí tứ thủy nguyên tố.

Một trận đại hồng thủy bắt ngờ xuất hiện thẳng tiếng đám nham tương kia mà lao tới.

“ầm!” một tiếng nổ cực mạnh, sau đó hơi nước trắng xóa bốc lên nghi ngút.

Nhìn thấy tràng cảnh mà lòng Ba Tài đau như cắt, quả thật hắn đã đánh giá thấp Đại Ngàn trấn này rồi, đám người này không dễ ức hiếp như trong tưởng tượng của hắn.

“rút quân!” Hình Trác cắn răng một cái hạ lệnh.

“hú hú! Rập rạp!” liên tục có những tiến phi nước đại vang lên cùng theo đó là tiếng hung hú rống gào. Vang vọng từ phía sau.

“ không hay bị tập kích! Bùi Nguyên Thiệu mở đường!” Ba Tài nhận biết tình hình, xem ra đối phương đã có chuẩn bị trước, hắn liền quát lớn. Bùi Nguyên Thiệu nhận mệnh mà hung hăng lao về phía trước mang theo cùng 300 thân binh của mình mở đường cho đại quân,

Thế nhưng Hắc Lang vương cùng đầu phải ngồi không ăn chay.

Một mực truy kích theo Bùi Nguyên Thiệu, ngăn cản bọn chúng tháo chạy.

“chạy đi đâu!” một tiếng quát chói tai vang lên, theo sau đó là từng tiếng sói tru.

Lang Kỵ Binh Hắc Lang, đội quân 1000 chiến Lang sức chiến đấu công phá cực kỳ mạnh mẽ đây chính là đội quân mạnh mẽ thứ hai so với Thần Cơ doanh của Đặng Lâm.

“Lên!” Hình Trác quát lớn, ngay lập tức hắn lại thi triển kỹ năng [Thái Bình Thiên Thuật] ngay lập tức hắn bị phản phệ do dùng một lúc quá nhiều lần. Hình Trác phun ra một ngụm máu tươi sau đó bất tỉnh nhân sự. Ba Tài đứng kế bên cũng đã ông lấy hắn vào lòng sau đó cười chiến mã Chúc Âm Cầu phóng về một phương hướng khác.

Bỏ lại phía sau 3000 quân, quần long vô thủ, ngay lập tức bị tan rã bị chém giết đến tận cùng.

Qua lần đại chiến này Đại Ngàn Trấn chiến thắng huy hoàng, ngay lập tức Đặng Lâm cho quân chiếm giữ vùng trung tâm cao nguyên đá này, ngay chóng

xây dựng một thôn trấn mang tên Lũng Cú trấn.

.....

Chiến trường ngoài hải đảo ngày càng đặc sắc, các thế lực xung quanh đã bắt đầu dòm ngó lên tất cả các hoạt động của Ngọc Sơn đảo, thế nhưng bọn chúng lại không có muốn tiến vào, vì không ai muốn là chim đầu đàn.

Mà tình hình tại cô tô đảo, cùng cát Bà đảo lúc này đã có không ít thế lực NPC muốn công lên đảo, nhưng bọn họ lại gặp sức chống cự mạnh liệt từ Cô Tô trấn và Trấn Hải trấn, nên cũng nhịn đành chiếm một số ít hòn đảo khác đặt làm quân doanh chờ thời cơ.

Đây chính là một vùng biển cực kỳ nguy hiểm, bọn chúng trong lúc tiếng ra, gặp không ít hung thủ tấn công, đặc biệt là vùng biển này có một loài bò sát Thiếc Quy cực kỳ hung hãn, hễ là chiến thuyền Mông Đông thì chỉ cần một kích của bọn chúng là sẽ đánh chìm ngay lập tức, còn đáng sợ hơn là có một con Kim Quy nó có thể tấn công ở tầm xa, khoảng cách một dặm cũng đủ phá vỡ một cái Lâu Thuyền. còn Đột Mạo thuyền, hay Kiều Hang Thuyền, hay siêu cự Hạm Dư Hoàng Thuyền thì tương đối an toàn, vì con Kim Quy kia không có khả năng công phá.

Tuy vậy đám rùa biển kia chính là nỗi ác mộng kinh hoàng của các thế lực NPC, trong đó Sĩ Tài là nghiêm trọng nhất, chỉ hơn 3 ngày, hạm đội của hắn đã bị tiêu diệt hơn phân nửa, chỉ còn lại một ít Đột Mạo thuyền và Lâu thuyền mà thôi, còn lại Mông Đông thuyền đã nằm mãi mãi trong lòng đại dương xanh thẳm.

Vùng biển này chính là thuộc quyền quản hạt của Giao Chỉ thành, vì vậy hắn lấy cớ đó yêu Trấn Hải trấn phải giao nộp địa bàn và cung cấp chiến thuyền cho bọn hắn, nếu không Trấn Hải trấn sẽ bị liệt vào danh sách mưu phản loạn tặc triều đình.

Tương chừng lấy cái cớ đó hắn sẽ ăn chắc thế nhưng thái độ của Trấn Hải trấn cực kỳ kiên quyết, không nói một lời lập tức cho quân đánh, dưới tình huống bất ngờ Sĩ Tài không chịu nổi một kích tổn thất trên 500 quân sau đó cuốn cái đuôi ra lại ngoài biển chiếm lấy một hòn đảo nhỏ xây dựng quân doanh.

Bạn đang đọc truyện *Con Đường Vận Mệnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.